

ประกาศ พระราชบัญญัติ

พระราชกำหนดต่าง ๆ รัชกาลที่ ๕ ๑๖ ค.ค. ๘๐/๓๑

โรงพิมพ์บำรุง นฤตกิจ

พิมพ์ครั้งแรก ๓๐๐ ฉบับ

ราคาเล่มละ ๘ บาท

08/10/2566

สารบัญ

กฎหมาย รัชกาล ที่ ๕ ปี ๑๒๔

พระราชบัญญัติ รถจ้าง	พระราช บารวม	หน้า	๗
มาตรา ๑	ว่าด้วย กำหนดให้ ใช้	๗	๗
มาตรา ๒	รถจ้าง ต้อง จด ทะเบียน	๗	๗
มาตรา ๓	อธิบาย ชนิด รถจ้าง	๗	๗
มาตรา ๔	ต้อง จด ทะเบียน ทุก ๒ เดือน	๗	๗
มาตรา ๕	เจ้า ของ รถ	๗	๑๐
มาตรา ๖	คำ ร้อง ขอให้ จด ทะเบียน	๗	๑๐
มาตรา ๗	ข้อ ๑๖ จะ จด ทะเบียน	๗	๑๐
มาตรา ๘	ค่า ขนรับนิยมมีใบ อนุญาต สำหรับ รถ	๗	๑๑
มาตรา ๙	กำหนด ค่ารถที่รับจ้าง โดยไม่มีใบอนุญาต	๗	๑๑
มาตรา ๑๐	การตรวจ แต่กำหนด โทษ ที่ใช้รถไม่สมควร	๗	๑๒
มาตรา ๑๑	ป้ายประจำรถ แต่กำหนด โทษ ให้ ป้ายปลอม	๗	๑๒
มาตรา ๑๒	ทำ ป้าย หาย	๗	๑๓
มาตรา ๑๓	ใบ อนุญาต สำหรับ คน ขับ รถ	๗	๑๓
มาตรา ๑๔	ใบ มณฑกใช้ได้ ๖ เดือน	๗	๑๓
มาตรา ๑๕	ค่า ขนรับนิยมมีใบ อนุญาต คน ขับ รถ	๗	๑๕
มาตรา ๑๖	ต้องใช้ เครื่องหมาย ประจำตัว คน ขับ รถ	๗	๑๕
มาตรา ๑๗	คน ขับ รถ ไม่มีใบ อนุญาต	๗	๑๕
มาตรา ๑๘	กำหนด โทษ ผู้เอาใบ อนุญาต หรือ เครื่องหมายให้ ผู้อื่นใช้	หน้า	๑๖

มาตรา	๓๘	ว่าด้วย อัตรากำเช่ารถ	หน้า	๑๖
มาตรา	๓๙	ว่าด้วย อัตรากำเช่ารถ ต้อง มีประจำ อยู่ในรถ	หน้า	๓๗
มาตรา	๔๐	ว่าด้วย ที่ พัก รถจ้าง	หน้า	๓๘
มาตรา	๔๑	กำหนดโทษเจ้าของรถไม่ยอมให้เช่ารถ	หน้า	๓๘
มาตรา	๔๒	กำหนดโทษความผิดของ คน ขับ รถ	หน้า	๓๙
มาตรา	๔๓	คนขับ รถ ไร้ วิชา ฝึก อบรม ไม่ ยอม ทำการตามหน้าที่	หน้า	๔๐
มาตรา	๔๔	คนโดย ง่าย ไม่ ยอม เสีย ค่าเช่ารถ	หน้า	๔๐
มาตรา	๔๕	โทษ คน โดย ง่าย ทำ อันตราย แก่ รถ	หน้า	๔๑
มาตรา	๔๖	เงื่อนไข ภัย ค่าเช่ารถ	หน้า	๔๑
มาตรา	๔๗	สิ่ง ของ ที่ ฝัง ไว้ ใน รถจ้าง	หน้า	๔๒
มาตรา	๔๘	อธิบาย คำว่า มี	หน้า	๔๒
มาตรา	๔๙	เสนา บัติ ตั้ง ฎีก รัช บังคับได้	หน้า	๔๒
มาตรา	๕๐	ว่า ด้ รัช ษา พระราช บัญญัติ นี้	หน้า	๔๓
พระ ราชบัญญัติ ทาย พระ ราช ปรว รฐ			หน้า	๔๓
มาตรา	๑	ว่าด้วย นาม พระราชบัญญัติ	หน้า	๔๔
มาตรา	๒	กำหนด ตรี	หน้า	๔๔
มาตรา	๓	ตก ทาย ให้ เชน ไทย	หน้า	๔๔
มาตรา	๔	ห้าม ไม่ เชน ทาย หรือ เด็ก ทาย	หน้า	๔๔
มาตรา	๕	ให้ เจ้า เชน ตก ค่า ด้ ทาย เชน ๕ บาท	หน้า	๔๕
มาตรา	๖	ทาย เชน เชน เจ้า เชน ห้าม ไม่ ให้ เชน ค่า ด้	หน้า	๔๕

พระราชบัญญัติเพิ่มเติม อากร การพนัน พระราชปรารภ หน้า ๒๕

มาตรา ๓ ว่าด้วย นาม พระราช บัญญัติ ๖๖ ๒๒

มาตรา ๒ ๖๖ กำหนดให้ ไซ้ ๖๖ ๒๒

มาตรา ๓ ๖๖ ห้าม ไม่ ให้เล่น การ พนัน เกี่ยว แก่ การ
ออก หอย ๖๖ ๒๒

มาตรา ๔ ว่าด้วย โทษผู้ เล่น การ ตาม ความ มาตรา ๓ ๖๖ ๒๒

มาตรา ๕ ๖๖ ว่า ที่ ผู้ เป็น โศกัย จะ พ้อง ผู้ เล่น การ พนัน ๖๖ ๒๒

พระราช บัญญัติ เพิ่มเติม พระราช บัญญัติ อากร คำ นำ ๖๖ ๓๐๗

มาตรา ๒๓ ว่าด้วย กำหนด โทษ ผู้ ทำ ผิด พระราช บัญญัติ ๖๖ ๓๐๗

พระราช บัญญัติ การ เติม เวื่อ ใน น่าน น้ำ สยาม พระราชปรารภ ๖๖ ๓๒๔

มาตรา ๓ ว่าด้วย อธิบาย คำ ใน พระราช บัญญัติ ๖๖ ๓๒๕

มาตรา ๒ ๖๖ กำหนด เขต ให้ ไซ้ ช้อ บังคับ ๖๖ ๓๒๗

มาตรา ๓ ๖๖ เขต ทำ กรุง เทพ ฯ ๖๖ ๓๒๘

มาตรา ๔ ๖๖ เขต เกาะ สี่ ขั้ว ๖๖ ๓๒๘

มาตรา ๕ ๖๖ เขต ที่ ทอด ส้ม อ่าง สีลา ๖๖ ๓๒๘

มาตรา ๖ ๖๖ เขต ที่ ทอด ส้ม นอก สันดอน ๖๖ ๓๒๘

มาตรา ๗ ๖๖ เขต ที่ คำ บด อื่น ๆ จะ กำหนด ใน ประกาศ
ต่าง หาก หน้า ๓๒๘

มาตรา ๘ ว่าด้วย เวื่อ เข้า มา ให้ ชัก ของ คน กว่า เจ้า ทำ จะ ได้
ขึ้น บน เวื่อ หน้า ๓๗๐

มาตรา ๘ ว่าด้วย ให้ เวื่อ หยุด ที่ ด้าน รั้ว ศุภกรักษ์ บัชกรายงาน และ รั้ว
ไบเบ็ก ต้อง หน้า ๓๗๐

08/10/2555

- มาตรา ๓๐ ว่าด้วย ให้เรือยนต์ ที่ค้าขาย แม่น้ำ ห้วยเมือง และ บ่อทราย
งาน หน้า ๓๗๑
- มาตรา ๓๑ ว่าด้วย ปรับนายเรือ ผู้ทำผิด ข้อบังคับ " ๓๗๑
- มาตรา ๓๒ " " ให้ นายเรือ นอก เจ้าท่า ภายใน ๒๔ ชั่วโมง ตั้ง
แต่เวลา มาถึง หน้า ๓๗๒
- มาตรา ๓๓ ว่าด้วย เรือ โกง และต่าง ประเทศ ที่ไม่มีกงสุต ให้มอบหนังสือ
สำคัญ ค่า ๆ แก่ เจ้าท่า เรือต่าง ประเทศ ที่ มี
กงสุต ให้มอบหนังสือเหล่านั้น แก่งกงสุต หน้า ๓๗๒
- มาตรา ๓๔ ว่าด้วย ปรับ นายเรือ ผู้ทำผิด " ๓๗๓
- มาตรา ๓๕ " " ให้ นายเรือ ทอด สบอ กกลาง น้ำ คว้ย ส่ง
สอง คิว หน้า ๓๗๓
- มาตรา ๓๖ ว่า ด้วย ทาร เรือ เหนือ ใน ลัก ร่มผ้า แบ่ง เป็น สอง ทาง ๆ ควน
ออก กับ ควน ตก หน้า ๓๗๔
- มาตรา ๓๗ ว่า ด้วย ให้ เรือ โป๊ะ เรือ ต่ำ เรียง ส้วภา และ เรือ เด็ก อื่น ๆ
ทอด ข้าง ควน ตก ห่าง มี ๕๕ วา หน้า ๓๗๔
- มาตรา ๓๘ ว่า ด้วย ขอให้ เรือใหญ่ เต็ม หรือ ทอด ระหว่าง คลอง สพาน
หัน เบี้ยว ลำก บวน หน้า ๓๗๕
- มาตรา ๓๙ ว่า ด้วย ให้ เรือ ทอด ทางที่ เจ้าท่า ให้ ขอให้ ยก ข้าย
ไป หน้า ๓๗๕
- มาตรา ๔๐ ว่า ด้วย ให้ เรือ จอด แอมฝั่ง คลอง ขอให้ ช้อน หรือ ขวาง
ทาง เรือ เต็ม หน้า ๓๗๕
- มาตรา ๔๑ ว่า ด้วย กำหนด เรือ ตีมี ค้ำ เรือ ลด ไฟ เด็ก เรือ จ้าง บรรทุก
ตีมี ค้ำ เรือ โป๊ะ ขาย และ กำหนด ขนาด แพไม้ ที่ จะ จอด

ค

เทียบท่า หรือจุดเทียบเรือกำปั่น กวางน้ำ หรือจุด

เทียบแพอ้อย หน้า ๓๒๒

มาตรา ๒๒๓ ว่า ด้วย เที่ยบริบ ผู้ทำผิดใน หมวดที่ ๓ ๖๖ ๓๒๗

มาตรา ๒๒๓ ๖๖ ๖๖ ทาง เรือ ที่มี น้ำหนักเกิน กว่า ๘๕๐ ตวน ๖๖ ๓๒๗

มาตรา ๒๒๔ ๖๖ ๖๖ กำหนด เรือ จะเดิน ในเขตร์ ทำ ให้ แฉ่น ข้ำ ๆ ๖๖ ๓๒๗

มาตรา ๒๒๕ ๖๖ ๖๖ กำหนด ระยะ เรือ กดไฟ ให้ เดิน ห่าง จากฝั่ง ๖๖ ๓๒๗

มาตรา ๒๒๖ ๖๖ ๖๖ ทางเดิน เรือ ขนาด น้ำหนัก ต่ำ กว่า ๘๕๐ ตวน ลง มา ๖๖ ๓๒๗

มาตรา ๒๒๗ ๖๖ ๖๖ ทางเดิน เรือ กดไฟ ที่ จุง เรือ มาก กว่า ต่ำ หนึ่ง และ ห้าม

ไม่ให้ จุง เรือ ใน เขตร์ กรุง เทพ ๆ มาก ต่ำ จน เกิน กำ
ตั้ง เรือ ให้ ตาม โคมไฟ ใน เรือ ที่ ได้ จุง หน้า ๓๒๗

มาตรา ๒๒๗ ว่า ด้วย ทาง เดิน เรือ กำปั่น ที่ จุง เรือ มาก กว่า ต่ำ หนึ่ง ๖๖ ๓๒๗

มาตรา ๒๒๘ ๖๖ ๖๖ เที่ยบริบ ผู้ทำผิดใน ตอน ก. ตอน ข. ๖๖ ๓๒๗

มาตรา ๒๒๙ ๖๖ ๖๖ กำหนด ทาง เดิน เรือ ย่อม ๖๖ ๓๒๗

มาตรา ๒๓๐ ๖๖ ๖๖ กำหนด ทาง เรือ เข้า เดิน ๖๖ ๓๒๗

มาตรา ๒๓๑ ๖๖ ๖๖ กำหนด ระยะ เรือ แฉง พาย ที่ จะ ชำ พัก ให้ ห่าง จาก
หัว เรือ กดไฟ ที่ กำ ตั้ง แฉ่น หน้า ๓๒๗

มาตรา ๒๓๒ ว่า ด้วย กำหนด ทาง เรือ เดิน ใน คลอง และ หลัด กัม ๖๖ ๓๒๗

มาตรา ๒๓๓ ๖๖ ๖๖ เที่ยบริบ ผู้ทำผิดใน ตอน ก. แด ตอน ค. ๖๖ ๓๒๗

มาตรา ๒๓๔ ๖๖ ๖๖ ห้าม กาด ผก เชือก เรือ กับ ฝั่ง ๖๖ ๓๒๗

มาตรา ๒๓๕ ๖๖ ๖๖ เที่ยบริบ ผู้ทำ ละเมิด ใน มาตรา ๒๓๔ ๖๖ ๓๒๗

มาตรา ๒๓๖ ๖๖ ๖๖ ห้าม การ ทอด ทุ่น หองห้าม ที่ ใน เขตร์ ทำ ได้ จุด เรือ

๐8/10/2566 เว้นแต่ได้รับ อนุญาต และ เสีย ค่า ขบรม

เนียม หน้า ๓๒๗

ข

มาตรา ๓๗ ว่าด้วย ห้ามการหวงห้ามที่ในเขตรทำไว้ที่ตลอดมเรือบรรทุก
สินค้าหรือเรือกำปั่น เว้นไว้แต่ได้รับอนุญาตและ
เสียค่าธรรมเนียม หน้า ๓๗๑

มาตรา ๓๘ ว่าด้วย ที่นหรือที่ทอดเรือที่ผู้หนึ่งรับอนุญาตแล้ว ห้าม
ไม่ให้ผู้อื่นจอดเรือในที่นั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาต
ยอมให้จอด หน้า ๓๗๒

มาตรา ๔๐ ว่าด้วย เขตที่ห้ามไม่ให้ทิ้งขี้มูลและกำหนด
เบี่ยงรับ หน้า ๓๗๒

มาตรา ๔๓ ว่าด้วย ห้ามการเบ้าหวัดเรือโดยไม่จำเป็น หน้า ๓๗๒

มาตรา ๔๒ ว่าด้วย ห้ามการยืมเงินนอกจากได้รับอนุญาต เว้นแต่มี
เหตุจำเป็น หน้า ๓๗๓

มาตรา ๔๓ ว่าด้วย กำหนดเวลาห้ามการตีฆ้องกลองหรือจุดดอกไม้
เพลิงในเขตรทำ เว้นแต่ได้รับอนุญาต หน้า ๓๗๓

มาตรา ๔๔ ว่าด้วย แพไม้คองต้องทางสายตวันตกและแจ้งขนาดจำนวน
แพไม้ที่ให้อง หน้า ๓๗๔

มาตรา ๔๕ ว่าด้วย แพไม้คองต้องมีคนประจำรักษาให้พอแก่การจะต้อง
ถึงเขตรทำเมื่อใดให้แจ้งแก่เจ้าทำให้ทราบ หน้า ๓๗๔

มาตรา ๔๖ ว่าด้วย กำหนดเวลาห้ามการล่องแพไม้คอง ๖ หน้า ๓๗๕

มาตรา ๔๗ ว่าด้วย กำหนดที่ห้ามมิให้แพไม้คอง ๖ จอดหรือผูกไว้
แต่ได้รับอนุญาต หน้า ๓๗๕

มาตรา ๔๘ ว่าด้วย กำหนดขนาดแพไม้คอง ๖ ที่จะเดินใน
ลำคลอง หน้า ๓๗๕

08/10/2566

- มาตรา ๕๙ ว่าด้วย ^{๕๙}เบี่ยงปรับ ผู้ทำผิด ตอน ก. หน้า ๓๗๕
- มาตรา ๕๐ " " กำหนด บัก เสา หัก แพ " ๓๗๖
- มาตรา ๕๓ " " กำหนด ขนาด ที่ ^{๕๓}จุด แพ อยู่ " ๓๗๖
- มาตรา ๕๒ " " ที่ ^{๕๒}จุด แพ อยู่ ต่อ ให้ เจ้า ทำ เห็น ชอบ บัก ด้วย " " ๓๗๖
- มาตรา ๕๓ " " กำหนด บัก เสา เรือ น ลง ใน เเดน ตาม ^{๕๓}ฝั่ง น้ำ " ๓๗๖
- มาตรา ๕๔ " " กำหนด ขนาด ที่ ^{๕๔}จะ จุด แพ ใน ลำ คอง " " ๓๗๖
- มาตรา ๕๕ " " กำหนด เวลา ห้าม ^{๕๕}ไม้ ให้ ^{๕๕}จุง แพ อยู่ " " ๓๗๗
- มาตรา ๕๖ " " ^{๕๖}เบี่ยง ปรับ ใน ตอน จ. " ๓๗๗
- มาตรา ๕๗ " " ห้าม การ ทอด ^{๕๗}ท่อน บัก เสา โพง พาง และ ทอด ^{๕๗}ถม อจุด เรือ ปลด เทียบ กัน ^{๕๗}ขวาง แม่น้ำ ใน เขต ทำ พัน ^{๕๗}นั้น ไม่ ใ้ ^{๕๗}รับ อนุญาต แล้ว ^{๕๗}จึง ทำ ได้ หน้า ๓๗๗
- มาตรา ๕๘ ว่าด้วย ^{๕๘}เรือ หา ปลด ^{๕๘}ท่อน หัก ก โพง พาง และ ^{๕๘}ระมุ เวลา กวาง ^{๕๘}คืน ให้ ^{๕๘}จุด โคม และ ^{๕๘}เบ้า แคร เขา กระ บือ หน้า ๓๗๗
- มาตรา ๕๙ ว่าด้วย ^{๕๙}ขวน ^{๕๙}ซอ น โพง พาง ไม่ ให้ ^{๕๙}ผูก ไม้ ^{๕๙}ขวาง ^{๕๙}ขนาบ กัน และ ^{๕๙}ไม่ให้ ^{๕๙}ซุง เชือก หรือ ^{๕๙}ผูก ไม้ โยง กับ ^{๕๙}ตั่ง หน้า ๓๗๘
- มาตรา ๖๐ ว่าด้วย ^{๖๐}เบี่ยง ปรับ ใน ตอน ค. หน้า ๓๗๘
- มาตรา ๖๓ " " เก็บ ^{๖๓}ของ ^{๖๓}ตอย นำ ^{๖๓}ไต่ ^{๖๓}คอง ^{๖๓}บอก ^{๖๓}เจ้า ^{๖๓}พม ^{๖๓}งาน ^{๖๓}เจ้า ^{๖๓}ของ ^{๖๓}เคิม ^{๖๓}รู ^{๖๓}คอง ^{๖๓}มา ^{๖๓}ว่า ^{๖๓}ใน ^{๖๓}๓ ^{๖๓}เดือน และ ^{๖๓}เบี่ยง ^{๖๓}ปรับ ^{๖๓}ผู้ ^{๖๓}ทำ ^{๖๓}ผิด ^{๖๓}ใน ^{๖๓}มาตรา ^{๖๓}นี้ หน้า ๓๗๘
- มาตรา ๖๒ ว่าด้วย ^{๖๒}ให้นาย ^{๖๒}เรือ ^{๖๒}ห้าม ^{๖๒}ถก ^{๖๒}เรือ ^{๖๒}เมื่อ ^{๖๒}เวลา ^{๖๒}ขึ้น ^{๖๒}บก ^{๖๒}ไม่ ^{๖๒}ให้ ^{๖๒}พึก ^{๖๒}เครื่อง ^{๖๒}คม และ ^{๖๒}เครื่อง ^{๖๒}ที่จะ ^{๖๒}ทำ ^{๖๒}อัน ^{๖๒}ตราย ^{๖๒}ได้ หน้า ๓๗๘

- มาตรา ๖๓ ว่าด้วย อธิบายคำที่ว่า เรือ ไบ เรือ ไฟ เรือ เติน กับ
แต่ง โคม หน้า ๓๘๘
- มาตรา ๖๔ ว่าด้วย ให้เรือใช้ โคมไฟตามข้อบังคับ ตั้งแต่ดวงตก
จน ดวงขึ้น หน้า ๓๙๐
- มาตรา ๖๕ ว่าด้วย เรือไฟเมื่อ เติน หน้า ๓๙๑
- มาตรา ๖๖ ว่าด้วย วิธีใช้ โคมสี ชาวในเรือไฟที่จูงเรือและวิธีแขวน
โคมสีชาว ให้คนถือท้ายเรือพ่วงงัดเห็น หน้า ๓๙๓
- มาตรา ๖๗ ว่าด้วย เรือไบเมื่อ ก่อตัวเด่น หรือเรือที่มีเรือไฟจูงให้
ใช้ โคมอย่าง เรือไฟเดินแต่โคมสีชาว หน้า ๓๙๔
- มาตรา ๖๘ ว่าด้วย วิธี ต่อโคมสี เขียว สีแดงใน เรือกลไฟเล็ก เมื่อ
ถูกคลื่นลมจะตึงหรือแขวนโคมไม่ได้ หน้า ๓๙๕
- มาตรา ๖๙ ว่าด้วย เรือกลไฟเล็ก ๆ เมื่อเดินต้องใช้ โคมสีแดง สีเขียว
และ สี ชาว หน้า ๓๙๕
- มาตรา ๗๐ ว่าด้วย เรือ บรรทุกสินค้า เรือ หาปลาและ เรือไม่มี ประ
ทุน และแพไม้เมื่อผูก อยู่กับที่ หรือ ก่อตั้ง เตินใน
เวลา กดง คับ ต้อง จุกโคมสี ชาวถ้า จอด อยู่กับ
ฝั่งไม่ต้อง จุก หน้า ๓๙๖
- มาตรา ๗๑ ว่าด้วย เรือดำเตียง หรือเรือใบะจ่าย ถ้า เติน ด้วย เครื่อง
จักร ให้ ใช้ โคมเหมือน เรือ กลไฟ ถ้า เติน ด้วย
ใบให้ ใช้ โคมสี ชาว หึ่ง ดวง หน้า ๓๙๖

มาตรา ๗๒ ว่าด้วย โคมสำหรับเรือนำร่อง และถาวรที่ใช้ โคมในเวลา
ที่รับการนำร่อง ถ้าไม่ได้รับการนำร่อง ก็ยัง
ใช้ โคม อย่าง เรืออื่น ที่ขนาด และ กางดัง อย่าง
เดียวกัน หน้า ๑๗๖

มาตรา ๗๓ ว่าด้วย วิธีใช้ โคมไฟให้ เรือ ที่ แฉก ตาม มา จะ ทึบ นน แด
เห็นได้ หน้า ๑๗๗

มาตรา ๗๔ ว่าด้วย วิธีจุดโคมไว้สำหรับเรือเมื่อเวลาทอดสมออยู่ตาม
ขนาด เรือ และขนาดเรือหนึ่งให้กำหนด ตามหนังสือ
สำคัญ สำหรับดำและวิธีใช้ โคมไฟใน เวลาเรือติด
แหง อยู่ใน ร่องหรือใกล้ร่องทาง เรือเดิน หน้า ๑๗๘

มาตรา ๗๕ ว่า ด้วย วิธี ควบคุม และ ทำ เสียงระเบิดบอกเรือ ลำอื่น เพิ่ม
วิธีจุดโคม หน้า ๑๗๘

มาตรา ๗๖ ว่า ด้วย อธิบายเสียง สัญญา ต่าง ๆ ที่เรือ กัดไฟ และเรือ
ใบ จะใช้ เมื่อ เวลา มี หมอก หน้า ๒๐๐

มาตรา ๗๗ ว่า ด้วย เรือ เดิน เมื่อ เวลา มีลมวิคของ ค่อย ๆ แฉก และถ้า
ได้ยิน เสียง สำคัญ ของ เรือ ลำ อื่นอยู่ข้างหน้าของ
เดิน ค่อย ๆ กว่าจะ พ้น อันตราย หน้า ๒๐๓

มาตรา ๗๘ ว่า ด้วย ทาง เรือใบ หลัดกัน เมื่อ แฉก ส่วน กัน หน้า ๒๐๓

มาตรา ๗๘ วรรค ๒ ทาง เรือ กัด ไฟ หลัดกัน เมื่อ แฉก ตรง มา จะ
ส่วน กัน หน้า ๒๐๔

มาตรา ๗๙ ว่าด้วย เรือไฟ เมื่อ แฉก ตัว ทาง กัน ต้อง หลัด ลำที่ อยู่
ขวา มือ หน้า ๒๐๕

- มาตรา ๘๑ ว่าด้วย เรือไฟ กับ เรือใบ ให้เรือไฟ หลีก หน้า ๒๐๖
- มาตรา ๘๒ ๖๖ ๖๖ ถ้า เรือ ดำเตี้ยงแตะเรือใบเล่นกาวโปนแม่น้ำหรือใน ช่องแคบไม่ให้ผ่านหน้าเรือไฟที่เดินอยู่ ถกทางและ อยู่ใกล้ฝั่ง หรือ ช่อง หน้า ๒๐๖
- มาตรา ๘๓ ว่าด้วย เรือ ที่ ต้อง หลีก ๗ ไปแล้ว อีก ดำ หนึ่ง ให้คง เดิน ไป ตาม ทาง หน้า ๒๐๖
- มาตรา ๘๔ ว่าด้วย ไม่ให้ เรือ ที่ ต้อง หลีก เดิน ผ่าน หน้า ดำ อื่น ๖๖ ๒๐๖
- มาตรา ๘๕ ๖๖ ๖๖ ถ้า เรือ เข้า มา ใกล้ กัน ให้ ดำ ที่ ต้อง หลีก รอ หรือ หยุด จักร หรือ ถอย หลัง หน้า ๒๐๗
- มาตรา ๘๖ ว่าด้วย เรือ ที่ เดิน ได้ มา พบ กัน ถ้า ได้ ต้อง หลีก และ ระวัง ที่ ควร หลีก และ ถ้า ดำ ที่ ได้ มา ส่ง ใส่มิรู้ว่า ดำ อื่น อยู่ ที่ ไหน เรือ ได้ ต้อง หลีก หน้า ๒๐๗
- มาตรา ๘๗ ว่าด้วย เรือไฟ เดิน ใน ทาง ช่องแคบ ให้เดิน ข้าง ช่อง ทาง ข้าง ซวา หน้า ๒๐๗
- มาตรา ๘๘ ว่าด้วย เรือ เดิน มา จะ สอด กัน ที่ ท่า เกาะ จม ที่ ปาก น้ำ เจาพระยา ให้ เรือ ที่ ทวน น้ำ หยุด หรือ รอ จักร หน้า ๒๐๘
- มาตรา ๘๙ ว่าด้วย เรือใบ ถ้า ถึง แฉก ต้อง หลีก เรือ หาบปลา แต่ไม่ให้ เรือ หาบปลา กัด ทาง เรือ อื่น หน้า ๒๐๘
- มาตรา ๙๐ ว่าด้วย ถ้า มี เหตุ พิเศษ เกิด ขึ้น จะ หลีก กัน ให้ พันธมิตร ราย ด้วย ต้อง ทำ ผิด ข้อ บังคับ ก็ได้ หน้า ๒๐๘

๗

มาตรา ๘๓	ว่าด้วย	ชริบ ยเป่าหวัด บอกลง เวือเติน	หน้า ๒๐๘
มาตรา ๘๒	ว ว	ให้ระวง์ เหตุ การ ถ้า เกิดเหตุโดย ความ ตระเคยไม่ มีข้อ บันเทาโทษให้	หน้า ๒๓๐
มาตรา ๘๓	ว่าด้วย	วิธีใช้ ลัญญา บอกลง อัม จน	หน้า ๒๓๐
มาตรา ๘๔	ว ว	เรือโตน กันไม่มีผิด ด้วยกัน ให้เป็นภพด้วย กัน ถ้า ถ้าหนึ่ง มีความ ผิด ต้อง เป็น ภพ แก่ ดำ ที่ ผิด	หน้า ๒๓๒
มาตรา ๘๕	ว่าด้วย	ถ้า มีความ เติ ด้วยกัน อย่า ให้ ทำ ชวัญ กัน แต่ ถ้า ถ้า หนึ่ง เป็น ต้น เหตุ แล้ว ให้ ศาล ตัดสิน ให้ ทำ ชวัญ	หน้า ๒๓๒
มาตรา ๘๖	ว่าด้วย	มีความ ผิด ด้วยกัน ให้ รับผิดชอบ ด้วยกัน ฝ่ายใด ออกเงินไป ให้เรียกเขาแก่ฝ่ายยังไม่ได้ ออกเงิน ครั้งหนึ่งได้ และถ้า ศาล ตัดสินอย่างใด ต้อง เป็น ไป ตาม คำ ตักสิน	หน้า ๒๓๓
มาตรา ๘๗	ว่าด้วย	นายเรือ ฟ้อง เรียกเงิน ทำ ชวัญ แทน ผู้ ที่ เกี่ยว ข้องได้	หน้า ๒๓๓
มาตรา ๘๘	ว่าด้วย	เงิน ทำ ชวัญ ต้อง ให้ แก่คนตาย หรือต้อง บาดเจ็บ ก่อนใช้ การ อื่น	หน้า ๒๓๔
มาตรา ๘๘	ว่าด้วย	กำหนด เวลา รับ คำ ร้อง ขอเงินทำชวัญ	หน้า ๒๓๔
มาตรา ๙๐๐	ว ว	ผู้ ฟ้องขอทำชวัญจะอายัดเรือ ต้องหากไว้	หน้า ๒๓๔
มาตรา ๙๐๑	ว ว	เรือ ตาม ร้อง บังคับ นี้ต้องรับใบ อนุญาต	ว ๒๓๔
มาตรา ๙๐๒	ว ว	ตำบล ที่ รับใบ อนุญาต	ว ๒๓๕

08/10/2566

ณ

- มาตรา ๓๐๓ ว่า ด้วย เจ้าพนักงาน หรือ ผู้เข้า ขอ คุโบ อนุญาต เจ้า
ของ ต้องให้ คุ เจ้าพนักงาน มี อำนาจ ตรวจสอบ
เรือได้ หน้า ๒๓๕
- มาตรา ๓๐๔ ว่า ด้วย เจ้าพนักงาน ผู้ ตรวจสอบ จะไม่ให้ ใบบอกอนุญาต แก่เรือที่
ไม่ สัมควร หรือ ให้ แลว จะเรียกคืนก็ได้ จะ ห้าม
ไวยัง ไม่ ไป ให้ แลว ใข เสีย ให้ สัมควร ก่อหมก
ได้ หน้า ๒๓๖
- มาตรา ๓๐๕ ว่า ด้วย ผู้รับ ใบบอก อนุญาต เป็น ผู้รับ ผิด ชอบ ตลอดจน
ถูก เรือ หน้า ๒๓๗
- มาตรา ๓๐๖ ว่า ด้วย เบี้ย ปรับ ผู้ ทำ ผิด ฎ ๒๓๗
- มาตรา ๓๐๗ ฎ ๒๒ เรือ กด ไฟ ต่าง ๆ ถ้า ได้ มี ใบ สำคัญ การ ตรวจสอบ
สำระเว แต่ จัง ขอ ก ใบบอก อนุญาต ได้ ถ้า เป็น เรือ คน
ต่าง ประเทศ อนุญาต การ ตรวจสอบ สำระเว ต้อง มา
จาก กงสุต ใบบอก อนุญาต ต้อง ทำ ใน แบบ เดียว กัน
กับ หนังสือ สำคัญ สำระเว หน้า ๒๓๘
- มาตรา ๓๐๘ ว่า ด้วย กำหนด เวลา ใช้ หนังสือ อนุญาต หน้า ๒๓๘
- มาตรา ๓๐๙ ฎ ๒๒ หนังสือ อนุญาต เมื่อ สิ้น กำหนด ใช้ แล้ว ให้
ตั้ง คืน หน้า ๒๓๘
- มาตรา ๓๑๐ ว่า ด้วย เรือ ที่ รับ ใบบอก อนุญาต แล้ว ต้อง ติด ชื่อ ที่
หัว เรือ หน้า ๒๓๘
- มาตรา ๓๑๑ ๑๐๒๖๖๖ ว่า ด้วย หนังสือ อนุญาต กับ ข้อ บังคับ ของ แคว้น ใว้ ใน เรือ
ไฟ ที่ เป็น เรือ ให้ เข้า หน้า ๒๓๘

ญ

มาตรา ๓๓๒ ว่าด้วย ค้าง จากถูก ชื่อ เรือและจำนวน คนโดยฐานไว้ที่ หัวเรือ หน้า ๒๓๘

มาตรา ๓๓๓ ว่าด้วย จำนวน ที่ ซึ่ง กำหนดให้ ผู้ โดย ฐานอื่น หรือ หนึ่ง ถ้ามีของวาง เท่า ๆ ที่ กำหนดให้ คนโดยฐาน ค้าง ตกจำนวน คนโดย ฐาน ตง หน้า ๒๓๘

มาตรา ๓๓๔ ว่าด้วย เรือเดินเวดากต่างคันต้องใช้ โคมต์ขาวดีแคงและ ดีเดี่ยวด้วย หน้า ๒๓๘

มาตรา ๓๓๕ ว่าด้วย เรือไฟเล็ก จะเข้า หรือออกเดินอยู่ในคลองหรือ จะจอดให้ เดินช้า และเมื่อ จะข้าม ฟาก ชั่ว ให้ กัด ทางและไม่ให้ผ่าน หน้า เรือใหญ่ น้อย กว่า ๕๕ วา หน้า ๒๓๙

มาตรา ๓๓๖ ว่าด้วย ไม่ให้ รับ คนโดยฐาน มากกว่าจำนวนใน หนังสือ อนุญาต หน้า ๒๓๙

มาตรา ๓๓๗ ว่าด้วย เรือ ที่รับคนโดยฐาน มาก และมีอับดา น้อยเกิน กำหนด หรือ เรือ นั้น ใดตง นัก เจ้าพนักงาน จะยึด ไว้และ จะจัด การไม่ตาม ควร และ ห้าม ไม่ ให้ บรรทุก เครื่อง ระเบิดใน เวลาที่ มีคน โดย ฐาน หน้า ๒๓๙

มาตรา ๓๓๘ ว่าด้วย ห้ามไม่ให้ บรรทุก น้ำมัน บิตโตรเดียมเป็น สินค้า เวลาที่ มีผู้ โดย ฐาน เว้นแต่ เจ้าพนักงาน อนุญาต หน้า ๒๓๙

มาตรา	๑๑๙	ว่าด้วย	เมื่อ มี เหตุ ынตราย ฐนในเรือ ให้ รม บอด แก่ เจ้าพนักงาน	หน้า	๒๒๓	
มาตรา	๑๒๐	ว่าด้วย	อัตราค่าใบอนุญาต	หน้า	๒๒๓	
มาตรา	๑๒๑	๖๖	๖๖	ค่าบด และ เจ้า พนักงานที่ ออกใบ อนุญาต สำหรับ เรือดำ เลียง เรือใบี่แจ้ว และ เรือดำ เคา และ ใบ อนุญาต ต้อง มี เลข หมายเลข และ ไม่ให้ ผู้ ын เขา ไปใช้	หน้า	๒๒๓
มาตรา	๑๒๒	ว่าด้วย	ใบ อนุญาต ต้อง บอด ขนาด และ ระวัง เรือ และ กำหนด อายุใบอนุญาต	หน้า	๒๒๓	
มาตรา	๑๒๓	ว่าด้วย	ให้ เขียน เลข หมายเลข ของเรือไว้ ที่ หัวเรือ ท้าย เรือ และ วิธี ใช้ โคม	หน้า	๒๒๓	
มาตรา	๑๒๔	ว่าด้วย	ห้าม ไม่ให้ คำ ท้องเรือ ปลดอม และ ทองถับ ๖๖		๒๒๔	
มาตรา	๑๒๕	๖๖	๖๖	อัตราค่าใบ อนุญาต	๖๖	๒๒๔
มาตรา	๑๒๖	๖๖	๖๖	ค่าบด และ เจ้า พนักงานที่ ออกใบ อนุญาต เรือ บรรทุก สิน ค่า และ เรือ ต่าง ๆ และ ใบ อนุญาต ต้อง มี เลข หมายเลข และ ไม่ให้ ผู้ ын เขา ไป ใช้	หน้า	๒๒๔
มาตรา	๑๒๗	ว่าด้วย	ใบ อนุญาต ต้อง บอด ขนาด เรือ ถ้า เป็น เรือ รม คน โดยสำน ต้อง บอด จำนวน คน ถ้า เป็น เรือ รม คน โดยสำน และ บรรทุก สิน ค่า ด้วย ต้อง บอด ทั้งขนาด เรือ และ จำนวน คน โดยสำน และ กำหนด อายุใบอนุญาต	หน้า	๒๒๕	
มาตรา	๑๒๘	ว่าด้วย	ให้ เขียน เลขหมายเลข สำหรับ เรือไว้ ที่ หัวเรือ และ วิธี ใช้ โคม	หน้า	๒๒๕	

๘

- มาตรา ๒๒๘ ว่าด้วย ห้ามมิให้ทำทงเรือประมงและห้องดับน้ำ ๒๒๘
- มาตรา ๒๓๐ " " อัตราค่าใบ อนุญาต " ๒๒๘
- มาตรา ๒๓๓ " " กำหนดสิ่ง ของ ที่จะมี อันตราย " ๒๒๗
- มาตรา ๒๓๒ " " เรือที่เข้าในแม่น้ำ หรือเขตร ทำใน อาณาเขต
 ดียวกับบรรทุกหรือรับบรรทุกสินค้าจะมีอันตราย
 ต้องจอดตาม ที่ ๆ เจ้า ทำกำหนดให้ ไม่ให้เดิน
 จาก ที่นั้น เว้น แต่ได้ อนุญาต หน้า ๒๒๗
- มาตรา ๒๓๓ ว่าด้วย ห้าม ไม่ ให้ถ่าย สินค้า ที่ จะมี อันตราย ใน เวลา
 กว้าง คั้น เว้น แต่ได้ อนุญาต หน้า ๒๒๗
- มาตรา ๒๓๔ ว่าด้วย ห้ามไม่ให้ ถ่าย สินค้า ที่ จะมีอันตรายเข้ามาที่อื่น
 นอกจาก อนุญาตได้ หน้า ๒๒๗
- มาตรา ๒๓๕ ว่าด้วย เรือรับถ่าย สินค้า ที่ จะมี อันตรายไปท่าบด ขึ้น
 ต้อง ชัก ชง แดง และ ห้ามไม่ให้จุดไฟ ใน เรือ นั้น
 และ ห้ามไม่ให้จอด พัก ที่อื่น หน้า ๒๒๗
- มาตรา ๒๓๖ ว่าด้วย เรือรับถ่ายสินค้า ที่จะมี อันตราย มา ถึง ที่ กำหนด
 ได้แล้ว ต้อง รับ ขน ของขึ้นให้เสร็จ ถ้าไม่รับ
 ขน ขึ้นเจ้าท่า จะ จ้าง ขน เงิน ค่าจ้าง เจ้าของต้อง
 ไซ้ หน้า ๒๒๗
- มาตรา ๒๓๗ ว่าด้วย เมื่อจะขน สินค้าที่มีอันตราย ขึ้นหรือ ด่ายออก
 จากโรง ที่ อนุญาตได้ เจ้า ของ หรือผู้แทน ต้อง
 มา ชยด้วย ถ้า ชย เกียง นั้น ด้วยจำนวน หรือ
 น้ำหนัก ของนม เจ้าของกับเจ้าพนักงาน ผู้กำกับ

๕
โรง นัน ต้อง ตก ลง ถิ่น ใน เวลา นั้น แดง ให้ แจง

ความ แก่ เจ้า ทำ หน้า ๒๒๘

มาตรา ๓๓๗ ว่าด้วย ๕
เบีย ปรัย ผู้ ทำ ผิด ใน หมวด ที่ ๓ ๖ ๒๓๐

มาตรา ๓๓๘ ๖๖ ๖๖
อธิบาย คำ นาม น บิด โตร เดียม และ คำ ที่ ว่า กำ บัน
กัณ เป็น กัง หน้า ๒๓๐

มาตรา ๓๔๐ ว่าด้วย
วิธี ชัก ชง และ ชุก โคม ใน เวลา กตาง วัน และ กตาง
คืน เป็น เครื่องหมาย ที่ บรรทุก หรือ รับ บรรทุก
น้ำมัน บิด โตร เดียม ใน ประเทศ สยาม เว้น แต่ เรือ
ที่ ถ้าย น้ำมัน ออก ทมค แดง เจ้า ทำ จะ อนุญาต ให้
เลิก เครื่อง หมาย นั้น หน้า ๒๓๓

มาตรา ๓๔๓ ว่าด้วย
เรือ บรรทุก น้ำมัน บิด โตร เดียม เข้า มา ใน เขต
ท่า หรือ แม่น้ำ ฝ่าย สยาม ต้อง จอด ท่า ที่ อนุญาต
ไว้ เมื่อ จอด แดง ไม่ ให้ เดิน ไป ที่ อื่น เว้น แต่
ได้ อนุญาต หน้า ๒๓๒

มาตรา ๓๔๒ ว่าด้วย
เมื่อ เบ็ด ฝาลัง น้ำมัน บิด โตร เดียม ห้าม ไม่ ให้ มี
ไฟ ใน เรือ นั้น หรือ ใน ที่ กัด เคียง และ ห้าม ไม่
ไม่ให้ สูบ ยา และ ถัง ไม้ ชัด ไฟ เว้น แต่ ไฟ ที่ ใช้ ใน
ครัว ไฟ และ เครื่อง จักร หน้า ๒๓๒

มาตรา ๓๔๓ ว่าด้วย
เรือ บรรทุก น้ำมัน บิด โตร เดียม เข้า มา ใน เขต ท่า
หรือ แม่น้ำ ฝ่าย สยาม และ เมื่อ ถ้าย ชัน นาย เรือ
ต้อง บอก เจ้า พนักงาน หน้า ๒๓๓

มาตรา ๓๔๔ ว่าด้วย เมื่อ นาย เวียงแจ้งความ แล้ว เจ้าท่า จึงจะ อนุญาต ให้ ไป ถึง ท่า ได้. หน้า ๒๓๒

มาตรา ๓๔๕ ว่าด้วย วิจัย น้ำ มิน รั่ว จาก เรือ และ จาก โรง ที่ อนุญาต. หน้า ๒๓๔

มาตรา ๓๔๖ ว่าด้วย ห้าม ไม่ ให้ เติ น้ำ มิน ปิด โตร เต็ม ลง ใน แม่ น้ำ. หน้า ๒๓๔

มาตรา ๓๔๗ ว่าด้วย เรือ ที่ จะ ชล น้ำ มิน ปิด โตร เต็ม ขึ้น หรือ รั่ว ลง จาก โรง ให้ ชวน แต่ ควร จะ ดำ และ ไม่ ให้ จอดเทียบ กัน เวลา ถ้าย น้ำ มิน อยู่. หน้า ๒๓๔

มาตรา ๓๔๘ ว่าด้วย ห้าม ไม่ ให้ เรือ ที่ บรรทุก น้ำ มิน ปิด โตร เต็ม หรือ ที่ ชล รั่ว แล้ว ใหม่ๆ เดือน หนี ไป จาก ที่ อนุญาต ไว้ เว้น แต่ ได้รับความ อนุญาต เจ้า ท่า. หน้า ๒๓๕

มาตรา ๓๔๘ ว่าด้วย ข้อบังคับ เหล่า นี้ ให้ ใช้ ตลอด ถึง เรือ ที่ บรรทุก หรือ ที่ ที่ เก็บ สิ้น ค้ำ. หน้า ๒๓๕

มาตรา ๓๕๐ ว่าด้วย ประโยชน์ นาย เรือ ที่ ตระ มีต. หน้า ๒๓๖

มาตรา ๓๕๓ ว่าด้วย ห้าม ไม่ ให้ ทอด คม อ เกด สม อ และ ตาก ทวน แห ที่ โกง ด้ย โทรม เดช ใน คำ บด ปาก น้ำ เจ้า พระยา. หน้า ๒๓๖

มาตรา ๓๕๒ ว่าด้วย ห้าม ไม่ ให้ ทอด คม อ เกด สม อ ที่ โกง ด้ย โทรม เดช ใน น้ำ คำ บด บด มี่ อ เตื่อ ส่ม ท. หน้า ๒๓๗

มาตรา ๓๕๓ ว่าด้วย ห้าม ไม่ ให้ ทอด คม อ เกด สม อ ที่ โกง ด้ย โทรม เดช ใน น้ำ คำ บด น้ำ อัก มหาธาตุ. หน้า ๒๓๗

ค

มาตรา ๓๕๔ ว่าด้วย ถ้าจะสร้างสายโทรเลขโทรศัพท์สายไฟฟ้าในน้ำ
ซึ่งในที่จะมีเครื่องหมายไว้ห้ามไม่ให้ทอดสมอ
เกาะสมอที่เกิดสายนั้น หน้า ๒๓๗

มาตรา ๓๕๕ ว่าด้วย เบี้ยปรับผู้ทำผิดในหมวดที่ ๓ นี้ ๖ ๒๓๗

มาตรา ๓๕๖ ว่าด้วย ถ้าเรือเดินข้ามตำบลสายโทรเลขในน้ำไม่ก่อน
ซึ่งในที่นั้นเป็นที่ เป็นฉลากกฎหมายนี้ หน้า ๓๓๗

มาตรา ๓๕๗ ว่าด้วย เรือที่เข้ามาอยู่ในเขตทางน้ำฝ่ายสยาม ต้อง
เสียค่าธรรมเนียมประกาศารทุน หมายถึง ร่องและ
โคมต่าง ๆ หน้า ๒๓๗

มาตรา ๓๕๘ ว่าด้วย เรือรบไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมประกาศา
การ หน้า ๒๔๐

มาตรา ๓๕๙ ว่าด้วย ตารางพิกัดค่าธรรมเนียมประกาศาร จะใช้ได้
ที่ว่าการเจ้าท่า หน้า ๒๔๐

มาตรา ๓๖๐ ว่าด้วย เจ้าพนักงานเก็บค่าธรรมเนียมประกาศารแล้ว
ต้องทำใบเสร็จรับเงิน เมื่อจะทำหนังสือเบิกต้อง
ต้องใบเสร็จก่อน ถ้ามีแล้วจึงให้หนังสือเบิก
ต้อง ถ้าไม่มีอย่าทำ หน้า ๒๔๐

มาตรา ๓๖๑ ว่าด้วย เบี้ยปรับผู้พ้นค่าธรรมเนียมประกาศาร และ
ไม่ยอมให้เจ้าพนักงานตรวจวัดเรือ และ จัด
ตารางเจ้าพนักงานต่าง ๆ หน้า ๒๔๑

มาตรา ๓๖๒ ว่าด้วย เมื่อมีข่าวโรคร้ายที่ติดกัน ได้เกิดขึ้นใน
เมืองท่าเรือ หรือตำบลใดให้เสนาบดีกระทรวง

ณ

นครบาล ออก ประกาศ กัก เรือ มาจาก เมือง ทั
นั้นได้ เรือ นั้น ต้อง กัก อยู่ ณ เจ้าพนักงาน
แพทย์ อนุญาต จึง จะ ไป ได้ หน้า ๒๔๓

มาตรา ๓๑๓ ว่าด้วย คำบอก ทอด สมอ กัก เรือ ใน น่าน น้ำ
สยาม หน้า ๒๔๒

มาตรา ๓๑๔ ว่าด้วย ตำแหน่ง กัก เรือ ให้ ตั้ง ที่ เกาะ พระ หน้า ๒๔๒

มาตรา ๓๑๕ ว่าด้วย เรือ ดำ ใด ที่มี คน เป็น โรค ร้าย ที่ ติด กัน ได้ ภายใน
ใน ๑๔ วัน ก่อน วัน มา ถึง น่านน้ำ สยาม ต้อง ชัก
ธง บอก ว่า มี โรค ร้าย ซ้ำไว้ และ ต้อง ไป ทอด
สมอ ชึ่ง ตำแหน่ง กัก เรือ จน กว่า แพทย์ จะ
อนุญาต ให้ ไป จึง ไป ได้ หน้า ๒๔๒

มาตรา ๓๑๖ ว่าด้วย แพทย์ ต้อง รับ ไป ได้ ส่วน เหตุ ใน เรือ ถ้า จำ เน้น จะ บัง
กั้น ภัย ยัง คราย ที่ ต้อง กัก เรือ ให้ ส่ง ให้ นาย เรือ
พา เรือ และ คน ใน เรือ ไป กัก บัง กั้น โรค หน้า ๒๔๓

มาตรา ๓๑๗ ว่าด้วย หน้าที่ นาย เรือ จะ ต้อง ทำ ตาม คำสั่ง แพทย์ เขา
เรือ ไป กัก ยัง ตำบล ตำแหน่ง ที่ แพทย์ ชี้ ให้ ทราบ จน
กว่า จะ อนุญาต ปล่อย หน้า ๒๔๓

มาตรา ๓๑๘ ว่าด้วย เรือ ที่ ต้อง กัก บัง กั้น โรค กวาง วัน ต้อง
ชักธงเหลือง กวางคืน ต้อง ชัก โคมแดง หน้า ๒๔๔

มาตรา ๓๑๙ ว่าด้วย เรือ กอง ตระเวร กวางคืน ให้ ชักธงเหลือง เหมือน
กัก กลางคืน ให้ ชัก โคม ที่ หัว เรือ และ ท้าย
เรือ หน้า ๒๔๔

ค

- มาตรา ๓๗๐ ว่าด้วย ห้ามไม่ให้เรือ ที่ ต้อง กัก ปล่อยไป จาก ที่ โดย ไม่ มีอนุญาต หน้า ๒๕๔
- มาตรา ๓๗๑ ว่าด้วย ห้ามไม่ให้ เรือ นอก จาก เรือ แพทย์ เทียบ ขวาง เรือ ที่ ต้อง กัก ห้ามไม่ให้ คน ทำ การ ติด ต่อ กับ เรือ และ เ่ง เว้นแต่เอา ได้ วย ฝาก ชุระ โดย ทาง แพทย์ หน้า ๒๕๔
- มาตรา ๓๗๒ ว่าด้วย เรือ ต่ำ ใส ที่ มา ถึง ท่า ตั้ง มี โรค ร้าย อยู่ ใน เรือ หรือ มี โรค มา แล้ว ๑๕ วัน ก่อน ถึง ให้ ส่ง ห่อ และ ฤง ไป ปร ด ษ ย ัง แพทย์ ให้ รม ย า แดง จ ง ด ัง ย ัง ที่ ว่า การ ไป ร ะ ษ ย ี หน้า ๒๕๕
- มาตรา ๓๗๓ ว่าด้วย แพทย์ อนุ ญาต ให้ เรือ ผ่าน เขต รั ท ำ ร ับ ถ ำ น ำ เหมียง และ ระ ส ัน ค ำ ชุ ะ ไ ้ ใน เมื อ มี ก ษ ี บ ่อ ง เ็น โรค ตี ่ง ได้ แดง ตาม ที่ เ่น น ำ ตี ย ะ ย ะ เ็น ช อย หน้า ๒๕๕
- มาตรา ๓๗๔ ว่าด้วย แพทย์ มี อำ น าจ บ ัง ค ับ ให้ คน ใน เรือ ที่ ต้อง กัก ต ำ น ชุ น ไ ้ ที่ โง ง พ ะ ย ำ บ ำ ด หรือ โง ง พ ัก ที่ ต ำ น ให้ พ ัก อยู่ และ บ ริ ใ ต้ อยู่ จน แพทย์ จ ะ อนุ ญาต ให้ ใ จ เรือ หรือ ย ำ ะ ไป หน้า ๒๕๖
- มาตรา ๓๗๕ ว่าด้วย ม ต มี พ ะ ค ัง ก ำ ต ำ น อยู่ ถ ำ น ำ ชุ ะ ไ ้ ช ัก ช ะ เ็น ช อย ถ ำ น ำ ชุ ะ ไ ้ โด ม แดง หน้า ๒๕๖
- มาตรา ๒๕๖๖๐ ว่าด้วย เมื อ ที่ ต ำ น ชุ ะ ไ ้ ช ัก ช ะ เ็น โค ม อย ห ำ ม ไม่ ให้ ผู้ ไ ้ ชุ น ไป เ็น ต ำ น หน้า ๒๕๖

ก

- มาตรา ๓๗๗ ว่าด้วย เมื่อตั้ง การ กอง คณะ วิชา ด้าน กัก คุม บัญชาการ กรม กอง คณะ วจี ให้ นำ ๒๕๖
- มาตรา ๓๗๘ ว่าด้วย ห้ามไม่ให้ ผู้ คุม กัก คุม จาก ด้าน กัก คุม แพทย์ อนุญาต หน้า ๒๕๗
- มาตรา ๓๗๙ ว่าด้วย ถ้า ผู้ คุม ใน เรือ ที่ คุม กัก หรือ เข้า ไป ออก เรือ นั้น ที่ ด้าน บ้อง กัก คุม โดย ไม่ ด้ รับ อนุญาต จะ ต้อง ถูก กัก คุม ที่ ด้าน นั้น ตาม กำหนด แพทย์ จะ เห็น สม ควร หน้า ๒๕๗
- มาตรา ๓๘๐ ว่าด้วย ถ้า แพทย์ ให้ นาย เรือ ที่ คุม กัก ด้าน วจี เรือ และ เครื่อง ไร เพื่อ ส่ง คน คุม กัก ด้าน นาย เรือ ต้อง ทำ ตาม หน้า ๒๕๗
- มาตรา ๓๘๑ ว่าด้วย ถ้า มี คน คุม กัก ใน เรือ ที่ คุม กัก ด้าน แพทย์ ส่ง ให้ บดง ศพ ประการ ไต นาย เรือ ต้อง กระ ทำ ตาม หน้า ๒๕๗
- มาตรา ๓๘๒ ว่าด้วย เรือ ที่ คุม กัก เมื่อ ไต ส่ง คน ที่ โดย ผ่าน คุม กัก ด้าน และ ข้าราชการ เรือ แลว ก็ อนุญาต ปล่อย เรือ นั้น ได้ หน้า ๒๕๗
- มาตรา ๓๘๓ ว่า ด้วย ผู้ แทน เจ้า ของ เรือ ต้อง ไร ค่า เตียง คน โดย ผ่าน ที่ คุม กัก ไต ที่ ด้าน และ ไร ค่า ข้าราชการ เรือ และ วิชา คน คุม กัก หน้า ๒๕๗
- มาตรา ๓๘๔ ว่า ด้วย แพทย์ ต้อง รายงาน ไต กัก คุม วัชโร ร้าย ใน เรือ

08/10/2566

ก

มาตรา ๓๗๕ ว่าด้วย โตะ และเมื่อปล่อยก็ตั้งรายงานด้วย หน้า ๒๔๗
เมื่อเริ่ม จากเมื่อ ทำ ค้ มีโรค ร้าย หรือ ซัก ของ
เหล่านี้ ว่า มีโรค คน นำร่อง จะ ขึ้น เรือ เพื่อ พา ไป
ซึ่ง ที่ ทอด ถ่มขอ คำน ตรวจ วิชา ก็ ได้ แต่ ถ้า เรือ
ต้อง ถัก คำน คน นำร่อง นั้น ก็ ต้อง ถัก ไว้ ที่ คำน
เหมือน กัน หน้า ๒๔๘

มาตรา ๓๗๖ ว่าด้วย เป็น นำ ที่ นาย เรือ และ แพทย์ ใน เรือ จะ ต้อง แจง
เหตุการณ์ บ่อย ใช้ ใน เรือ แก่ คน นำร่อง และ แพทย์
ที่ มี จอ ต เทียบ หรือ ขึ้น บน เรือ เมื่อ เข้า มา
ถึง หน้า ๒๔๙

มาตรา ๓๗๗ ว่าด้วย แพทย์ มี อำนาจ ที่ จะ ขึ้น บน เรือ โตะ ใดๆ ที่ เข้า มา
ใน น่าน น้ำ ตายาม ตรวจ คน และ หนังสือ สำหรับ เรือ
และ ได้ ส่วน การ วิชา ความ สอาด ของ เรือ ได้
ทุก ประการ หน้า ๒๕๐

มาตรา ๓๗๘ ว่าด้วย กำหนด วันที่ ต้อง ถัก คน ที่ เป็น โรค ร้าย ต่าง ๆ
ที่ คำน บ้อง กัน โรค หน้า ๒๕๑

มาตรา ๓๗๙ ว่าด้วย สิ่ง ของ นอกจาก หนังสือ และ เงิน ห้าม ไม่ ให้ เอา
ออกจาก คำน หรือ เรือ ที่ ต้อง ถัก คำน บ้อง กัน โรค
บรรดา ของ ที่ เอา ออก ไป ต้อง ซ้ำระ ด้วย เควี่ง ยา
บ้อง น้ โรค เสีย ก่อน จึง จะ ได้ หน้า ๒๕๑

08/10/2566

มาตรา ๓๘๐ ว่าด้วย หนังสือ และ หีบซอง ของ ทาง ไปร ถิ่นนี้ สำหรับ ตั้ง คน

ท

ที่ตอง กัด คำนให้สิ่ง ที่ จำ การ กรมไปรษณีย์ ให้รับ
ตั้งในโอกาสแรกที่จะส่งได้ หน้า ๒๕๐

มาตรา ๓๑๓ ว่าด้วย แพทย์ ไป ตรวจ เว็ หรือ คำน บ้อง กันโรค ร้าย
เมื่อ กตม ต้อง ช้ระ ตนเองด้วย เครื่องยาเดียวกัน
จึง ช้ นกได้ หน้า ๒๕๑

มาตรา ๓๑๒ ว่าด้วย ในคราวที่แพทย์ จะ บัง คับ เรือ ต่าง ประเทศให้ ทำ
ตาม มาตรา ๓๐๕, ๓๐๖, ๓๑๕, ๓๑๗, และ ๓๑๗ มี
นาย เรือ จะ แจง ค่อง กงตั้ง ก่อน ปฏิบัติ ตาม ก ได้
กงตั้ง จะ มา ตรวจ ให้ ยอม ทำ ตาม หรือ ไม่ ก
ได้ หน้า ๒๕๒

มาตรา ๓๑๓ ว่า ด้วย เป็ ปรับ ผู้ มีความ ลิด ใน หมอคน นี้ หน้า ๒๕๒

มาตรา ๓๑๔ ว่าด้วย ห้าม ไม่ ให้ ผู้ ที่ ไม่ ได้ ประกาศ นียบัตร และ หนังสือ
อนุญาต รับ ทำ การ นำ ร้อง หน้า ๒๕๓

มาตรา ๓๑๕ ว่า ด้วย เจ้าพนักงาน สอบ ได้ ผู้ จะ ทำ การ นำ ร้อง หน้า ๒๕๓

มาตรา ๓๑๖ ว่า ด้วย จำนวน ผู้ นำ ร้อง ใน แม่ น้ำ หรือ ทำ เรือ จะ มี เท่า
ใด เจ้า ทำ จะ กำหนด ตาม คราว เมื่อ มี ผู้ นำ ร้อง
ครบ จำนวน แล้ว เจ้าพนักงาน จะ ไม่ ออก ใบ อนุญาต
อีก ถ้า นำ ร้อง คน ใด ไม่ อยู่ จะ ออก ใบ อนุญาต
ให้ ช้ ขึ้น ทำ การ แทน ได้ ถ้า คน เก่า กตม มา ทำ
การ ออก ใบ อนุญาต นั้น ไซ้ ไม่ ได้ ต้อง คน หน้า ๒๕๓

มาตรา ๓๑๗ ว่า ด้วย ถ้า รัฐ มาต ให้ เจ้า ทำ ทำ ข้อ บัง กับ เจ้า หรับ นำ ร้อง
จน ได้ ออก ประกาศ แล้ว ผู้ ทำ ผิด ข้อ บัง กับ นพ
คอง มีโทษ หน้า ๒๕๔

มาตรา ๓๙๗ ว่าด้วย โทษ ผู้นำร่อง ที่ ขยับ เบี่ยง นายเรือ เรียก ไม่ รับ
 ทำ และ เมื่อ มี เว็ด ที่ ชัก ของ หากคน นำร่อง ผู้ นั้น
 เพิกเฉยเฉยหรือทำกรนำร่อง เวลาเร่งพยุสุราเมา
 และมีกรยาคูร้าย หรือ นายเรือ จะให้นำไปตำบด ที่
 จะไปได้ ไม่ นำไป หรือ ผู้นำร่อง ละ เว็ด ที่ คน
 นำ เรือ ใน เวลา ที่ ยง ไม่ ล้น การ หน้า ๒๕๕

มาตรา ๓๙๘ ว่าด้วย นายเรือ ต้อง เตี้ย ศ้าง ให้ แก่ ผู้นำร่อง ตาม พิกัด
 และ อำนวย เจ้าพนักงาน ที่ จะ ทำ แก่ นายเรือ ผู้
 ไม่ ให้ ศ้าง แก่ ผู้นำร่อง หน้า ๒๕๖

มาตรา ๓๙๙ ว่าด้วย นายเรือ เรียก ตูหนิง ล้อ อนุญาต ผู้นำร่อง ต้อง
 ให้ ตูหนิง พิกัด ศ้าง ด้วย ถูก ไม่ ให้ ตูหนิง
 ปรับ โทษ หน้า ๒๕๗

มาตรา ๔๐๐ ว่าด้วย โทษ ผู้นำร่อง เรียก ศ้าง เป็น พิกัด ๖ ๒๕๗

มาตรา ๔๐๑ ๖ ๖ โทษ ผู้ที่ ทำเอง หรือ ใช้ ให้ ผู้อื่น เอา หนิง ล้อ
 อนุญาต หรือ ตรา หรือ ชง สำหรับ นำร่อง ของ ผู้
 อื่น มา ใช้ หน้า ๒๕๘

มาตรา ๔๐๒ ว่าด้วย ผู้นำร่อง ทำ ผิด เพราะ ไม่ ตั้งใจ ทำกร ตาม หน้า ที่
 จะ ช้าง เอา ความ ใน ชล บังคับ นี้ มา แก่ ตอ ไม่ ได้
 เฉย หน้า ๒๕๘

มาตรา ๔๐๓ ว่าด้วย ชล บังคับ เหล่า นี้ ไม่ ใช้ สำหรับ เรือ รบ หน้า ๒๕๘

มาตรา ๒๐๕ ว่าด้วย ผู้นำร้องทุกข์ได้ถือ หนังสืออนุญาต ก่อน กฎหมาย
ผู้จะ ยอมให้ทำการตามข้อบังคับด้วย นำ ๒๕๗

มาตรา ๒๐๖ ว่าด้วย เมื่อ เรือ นำร้อง ออกไป หา การ รับจ้าง ต้อง ชัก
ธง สำหรับ เรือ นำร้อง นำ ๒๕๗

มาตรา ๒๐๗ ว่าด้วย เมื่อ ผู้นำ ร้อง จะ ชน เรือ ได้ ให้ ตาม ถึง โศก ร้าย
ที่ ตัด กั้น ง่าย ก่อน ถ้า เรือ นั้น มี โศก ร้าย แล้ว
ผู้นำ ร้อง จะ ไม่ ชน เรือ นั้น ก็ ได้ และ ต้อง บอก นาย
เรือ ให้ ว่าย อยู่ นอก สันดอน และ ให้ ชัก ธง สำหรับ
เรือ ต้อง ห้าม และ ไม่ ให้ ไป มา กับ ผัง และ คอย
เจ้าพนักงาน มา ตรวจ ก่อน ด้วย นำ ๒๕๘

มาตรา ๒๐๘ ว่าด้วย ผู้นำ ร้อง ต้อง ตาม ถึง เครื่อง ระเบิด ใน เรือ ดำ นั้น
ถ้า มี ต้อง บอก นายเรือ ให้ ชน ชน ที่ มีธง สุ่ม
ตาม แต่ เจ้าพนักงาน จะ ให้ ส่ง ไว้ ที่ใด นำ ๒๕๘

มาตรา ๒๐๙ ว่าด้วย เมื่อ ผู้นำ ร้อง ออกไป หา การ รับจ้าง ต้อง เอา
หนังสือ อนุญาต และ ข้อ บังคับ สำหรับ นำ ร้อง และ
กฎหมาย สำหรับ ทำ เรือ ไป ด้วย ถ้า นายเรือ
จะ ตัด ต้อง ให้ ตี นำ ๒๖๐

มาตรา ๒๑๐ ว่าด้วย เมื่อ ผู้นำ ร้อง นำ เรือ ไฟดำ ใด ต้อง ตาม และ ตรวจ
เครื่อง จักร และ สุ่ม และ เครื่อง ทาง เตื่อ ให้
ทราบ ว่า ใช้ ได้ คง ดี ก่อน นำ ๒๖๐

บ

- มาตรา ๒๑๓ ว่าด้วย ผู้นำร่อง ต้อง ระวางไม้ ให้เกิด อันตรายแก่เรือ ที่ ตนนำหรือแก่เรืออื่น หรือสิ่งของจนสุดกำลัง ถ้ามีอันตรายอื่น ต้องรีบบอกเจ้าท่า หน้า ๒๑๑
- มาตรา ๒๑๓๒ ว่าด้วย ถ้า ผู้นำร่อง เห็นท่าหรือ โคมหมายร่อง ฉิบตาหรือ สิ่งอื่นไป ต้อง รีบ บอก เจ้าท่า หน้า ๒๑๓
- มาตรา ๒๑๓๓ ว่า ด้วย ถ้า ผู้นำร่อง เห็น มีเหตุในร่อง นำ เค็ดอนทที่ไม่ หรือ เครื่อง หมาย ต้อง บนฝั่งไว้ ไม่ได้ ต้อง รีบ บอก เจ้าท่า หน้า ๒๑๓
- มาตรา ๒๑๓๔ ว่า ด้วย เมื่อ ผู้นำร่อง ทำการแทนนายเรือ ต้อง ประพฤติ ตาม กฎหมาย เดิม เรือ หน้า ๒๑๓
- มาตรา ๒๑๓๕ ว่า ด้วย เมื่อ ผู้นำร่อง นำ เรือ เข้ามารือออก ไปต้องอยู่ ในเรือจนสิ้นการ และสิ้นเขตร์ต้องนำ หน้า ๒๑๓
- มาตรา ๒๑๓๖ ว่า ด้วย ถ้า ผู้นำร่องนำเรือที่มีคน เป็นโรค ร้าย เข้า มา ต้อง ฝึก ผู้นำร่องให้ อยู่ใน เรือ นั้น ตลอด เวลา ต้อง ห้าม หน้า ๒๑๓
- มาตรา ๒๑๓๗ ว่า ด้วย ห้ามไม่ให้ ผู้คน เชื้อก เรือกับท่า ณสถานที่กว่า จะ จัดการพร้อมที่จะถอยไปจากท่าจอด หน้า ๒๑๓
- มาตรา ๒๑๓๗ ว่า ด้วย ไม่ให้ ผู้นำร่องนำเรือคาชามา จอด ที่ จอด เรือ รม ดิยาม หน้า ๒๑๓
- มาตรา ๒๑๓๘ ว่า ด้วย ไม่ให้ ผู้นำร่องกลับ เรือใน ท่าแม่ น้ำ และ ที่ ช่อง แคนแวนแต่ไม่มีเรือเดินอยู่ในแถบนั้น หน้า ๒๑๓

ป

- มาตรา ๒๒๐ ว่าด้วย ผู้นำร่อง นำเรือ เข้าหรือ ออกจากท่า เรือ หรือ ชิงค์ แคมป์ ให้เดิน อย่าง ช้า ที่ สุด หน้า ๒๒๓
- มาตรา ๒๒๑ ว่าด้วย ไม่ให้ ผู้นำร่อง ใช้ เครื่องหมาย บอกเหตุ ชัดชอง เว้น แต่ มีเหตุจริง หน้า ๒๒๓
- มาตรา ๒๒๒ ว่าด้วย ผู้นำร่อง ต้อง พัง คำสั่ง เจ้าท่า ที่ ว่า ด้วย จะ ถอย เรือ เดอน ที่ หน้า ๒๒๓
- มาตรา ๒๒๓ ว่าด้วย โทษ ผู้นำร่อง ทำผิด หน้า ๒๒๓
- มาตรา ๒๒๔ ว่าด้วย เจ้าพนักงาน ต้อง จัด การ สอบ ได้ วิชา นาย เรือ คน กด หรือ นาย รอง นายเรือ ที่ เป็น เรือ ผ่า ย ด้ ยาม หน้า ๒๒๔
- มาตรา ๒๒๕ ว่าด้วย คำ ขรรมนิยม ประกาศนียบัตร หน้า ๒๒๔
- มาตรา ๒๒๖ ๖ ๖ เจ้าพนักงาน จะ ให้ ประกาศนียบัตร แก่ ผู้ สอบ ได้ ได้ และ ที่ มี กิริยา ดี หน้า ๒๒๔
- มาตรา ๒๒๗ ว่าด้วย ผู้ที่ จะ ทำ การ เบน คน ใช้ ใน เรือ เดิน ทะเล ของ ไทย หรือ เรือ ชาติ อื่น ที่ ไม่มี กงสุล ต้อง ขอ อนุญาต ต่อ เจ้า ท่า และ เจ้าท่า จะ เรียก หนังสือ สำหรับ คน ที่ ทำ การ มา ก่อน ตู ถ้า ไม่มี ต้อง แจ้ง เหตุ เจ้าท่า เชื้อ แวด จึง จะ อนุญาต หน้า ๒๒๕
- มาตรา ๒๒๘ ว่าด้วย เจ้าของ เรือ และ นายเรือ มา ทำ หนังสือ แจ้ง หรือ เลิก แจ้ง คน เรือ ที่ กรม เจ้า ท่า ต้อง เสีย ค่า ขรรมนิยม หน้า ๒๒๖

มาตรา ๒๒๙ ว่าด้วย ถ้า นาย เรือ จะให้คนใช้ ในเรือ ออกจาก การ เมื่อ ทอด เรือ อยู่ใน อาณาเขต สยาม ต้อง ทำ หนังสือสำคัญ เด็กจ้าง แจ้ง รายการที่ ทำการ มา ให้ ฉบับ ๓ ถ้าคนใช้ ต้องการขายเงินเดือนนั้นก็ ต้อง ให้ ด้วย หน้า ๒๒๖

มาตรา ๒๓๐ ว่าด้วย ถ้า นาย เรือ จะ ทำ โย ลำคัญ เด็กจ้าง คนใช้ จาก เรือ สยาม หรือ เรือ ต่างประเทศ ที่ ไม่มี กงสุลกัก ให้มา ทำ ที่ ต่อม เจ้าท่า ห้าม ไม่ ให้ ทำ ที่ อื่น หน้า ๒๒๖

มาตรา ๒๓๑ ว่าด้วย การ คั่งค้างชำระ ความ ผ่าย การ ทะเถ และ กำหนด จำนวน ผู้ พิพากษา หน้า ๒๒๗

มาตรา ๒๓๒ ว่าด้วย กำหนด อำนาจ ศาล ที่ จะ พิจารณา ๖๖ ๒๒๗

มาตรา ๒๓๓ ๖๖ ๖๖ อำนาจ ศาล ในการ ที่ พิจารณา และได้ ส่วน เหตุ และ ผู้ พิพากษา หน้า ๒๒๗

มาตรา ๒๓๔ ว่าด้วย อำนาจ ผู้ เบน ประชาน ใน ศาล ที่ จะ กำหนด ที่ ประชุม หน้า ๒๒๘

มาตรา ๒๓๕ ว่าด้วย ศาล ต้อง ยอม ให้ โอกาส แก่ ผู้ ต้อง กระตี แก่ กระตี หน้า ๒๒๘

มาตรา ๒๓๖ ว่าด้วย ค่าปรับ ผู้ ที่ ศาล เรียก ประกาศ นิยบัตร ค้น เพราะ ทำผิด และ ผู้ นั้น ไม่ ทำ ตาม หน้า ๒๒๘

มาตรา ๒๓๗ ว่าด้วย อำนาจ ศาล ที่ จะ ตั้ง ค่าธรรมเนียม ความ ถ้า ถูก ความ ไม่ ได้ ใช้ ให้ เร่ง ได้ เหมือน ความ แห่ง หน้า ๒๒๙

มาตรา ๒๓๗ ว่าด้วย เงิน รายวัน ผู้พิพากษา หน้า ๒๗๐

มาตรา ๒๓๘ ว่าด้วย ถ้า คดีที่ พิจารณา แล้ว มี ผู้ร้องว่า ยังบกพร่อง เพราะ ยังขาด พยานสำคัญ ฟัง ได้ ทราบ รัฐบาล จะตั้ง ศาลพิจารณาใหม่ ตลอดเรื่อง หรือ บางส่วน ก็ได้ หน้า ๒๗๐

มาตรา ๒๔๐ ว่าด้วย เมื่อ ศาล พิจารณา เสร็จ จำนวนแล้ว ให้ พิจารณาตั้ง นาม ทุกคน ถ้า ผู้ใด ไม่ เห็นตาม ให้ ยื่น คำแย้ง หน้า ๒๗๓

มาตรา ๒๔๓ ว่าด้วย ผู้ร้อง ปรับไม่ เสีย ค่าปรับ ใน ๑๕ วัน ให้ ศาล ตัดสิน จำคุก ไม่เกิน ๒ เดือน หน้า ๒๗๓

มาตรา ๒๔๒ ว่าด้วย โทษ ปรับ ที่ มีโทษแล้ว แทน แต่ พิษ นอ ก จาก เงินใหม่ หรือ ทุน ทรัพย์ ซึ่ง จะ ปรับ อีก ได้ หน้า ๒๗๒

มาตรา ๒๔๓ ว่าด้วย ถ้า ผู้ผิด เป็น คน ใน มี คดี ต่าง ประเทศ ที่มี กงสุล ให้ ศาล กงสุล บังคับ ปรับ โทษ หน้า ๒๗๒

มาตรา ๒๔๔ ว่าด้วย บอ ก เด็ก ถอน กฎหมายเก่า ” ๒๗๒

มาตรา ๒๔๕ ” ” ผู้รักษา พระราชบัญญัติ และ เสนอ บัญชี มีอำนาจ ที่ จะ ออก กฎ ข้อ บังคับ หน้า ๒๗๓

พระราชบัญญัติ เถนท่ ทหาร ศก ๑๒๔ พระราชปวารภ ” ๒๗๗

มาตรา ๓ ว่าด้วย นาม และ การ ใช้ พระราชบัญญัติ ” ๒๗๗

มาตรา ๒ ๐๘/๑๐/๒๕๖๖ ” ” กำหนด ให้ ใช้ ” ๒๗๗

๐๓๘๘

มาตรา	๓	ว่าด้วย	ยก เด็ก กฎหมาย เก่าที่ รัชกับ พระราชบัญญัติ น	หน้า	๒๘๘
มาตรา	๔	ว่าด้วย	กำหนด อายุคน รับราชการ ทหาร	๖	๓๐๐
มาตรา	๕	๖	ปลดคนจาก น้ที่ ทหาร	๖	๓๐๐
มาตรา	๖	๖	กำหนด เวลา รับราชการ ทหาร	๖	๓๐๐
มาตรา	๗	๖	กำหนด น้ที่ ผู้ที่รับราชการทหาร	๖	๓๐๐
มาตรา	๘	๖	ผู้ที่รับราชการ ประจำ น้ที่ต่าง ๆ ได้รับ พระ ราชทานเงิน เค็ชช และอนุญาต เวลา ให้ หยุด พัก	หน้า	๓๐๐
มาตรา	๙	ว่าด้วย	ยกเงินเงินค่า ราชการ แก่ผู้ ที่รับ ราชการทหาร เค็ชชตาม น้ที่ จน คดอด ชีวคีร์	หน้า	๓๐๓
มาตรา	๑๐	ว่าด้วย	ปลดคน กอง เกิน อัตร่าไป เป็น กอง หนุน ที่ ๒	หน้า	๓๐๓
มาตรา	๑๑	ว่าด้วย	พระราชทานเงินให้ เลี้ยแทนเงินค่าราชการ คนกองเกินอัตร่าที่ คองระดมในบ้น	หน้า	๓๐๓
มาตรา	๑๒	ว่าด้วย	อนุญาต ทหาร กอง เกิน อัตร่า ท้อเมื่อมี ราชการ หรือ ทหารกองประจำการ ชาติจึงมารับ ราชการ แทน	หน้า	๓๐๒
มาตรา	๑๓	ว่าด้วย	การ ยกเงิน ราชการ ทหาร ชั่ว คราว	๖	๓๐๒
มาตรา	๑๔	๖	การ ยกเงิน ราชการ ทหาร ชาติ	๖	๓๐๒
มาตรา	๑๕	๖	พระราชวงษ์ แด พดเว็ชช ผู้ที่ มีคุณคุณิ ถ้าจะ		

พ

ให้รับราชการ ทหาร ต้องให้รับตามสมควร

กับ สัญญาบัตร แด่คุณวุฒิ หน้า ๓๐๔

มาตรา ๓๖ ว่าด้วย การ ทำ ทะเบียน คน " ๓๐๕

มาตรา ๓๗ " " เด็กกำพร้า ชายแก่ รพ. เข้ารับ ราชการ ทหาร ต้อง
เป็น น้า ที่ กระทรวง กระจาย โทม หน้า ๓๐๕

มาตรา ๓๘ ว่าด้วย ทำ ทะเบียน บัญชี ต้อง เป็น น้า ที่ กระจ กระจาย
กระจาย โทม หน้า ๓๐๕

มาตรา ๓๙ ว่าด้วย ตั้ง ข้าราชการ ประจำ มณฑล และ เมือง เป็น น้า ที่
กระจาย กระจาย โทม หน้า ๓๐๖

มาตรา ๔๐ ว่าด้วย เกณฑ์ คน เข้า รับ ราชการ ทหาร " ๓๐๖

มาตรา ๔๑ " " ปลด คน จาก ราชการ ทหาร " ๓๐๗

มาตรา ๔๒ " " โทษ ผู้ ทุจริต ชั่ง ใจ เข้า เป็น ทหาร " ๓๐๗

มาตรา ๔๓ " " โทษ ผู้ ทำ ร้าย ร่าง กาย คน เอง หรือ ให้ ผู้ อื่น
ทำ หน้า ๓๐๗

มาตรา ๔๔ ว่าด้วย การ ปลด ครอบง " หน้า ๓๐๗

มาตรา ๔๕ ว่าด้วย การ รักษา พระราช บัญญัติ หน้า ๓๐๗

พระราช บัญญัติ เพิ่ม เติม ภาษี อากร ศก ๓๒๔ หน้า ๔๗๖

มาตรา ๓ ว่าด้วย นาม พระราช บัญญัติ หน้า ๔๗๗

มาตรา ๑๐/10/2366 " " ให้ เสนอ บัตร กระจ กระจาย พระคลัง ขอกฎ หรือ ฎีกา
การ ส่ง เงิน ได้ ตาม คราว หน้า ๔๗๗

ภ

มาตรา	๓	ว่าด้วย	เมื่อภาษีอากรตกแก่ ผู้ใด ให้เสนาบดีกระทรวง พระคลัง ออกตราตั้ง ให้แก่ผู้ ^๒ ที่ได้รับ พระบรม ราชานุญาตผู้ ^๒ ขาดภาษีอากรนั้น ตาม หน้า ที่	หน้า ๕๗๗
มาตรา	๔	ว่าด้วย	ให้เสนาบดี กระทรวง พระคลัง มีอำนาจ ยกเงิน พระราชบัญญัติ ภาษี อากร ศัก ๓๓๓ หน้า ๕๗๗	หน้า ๕๗๗
มาตรา	๓๓	ว่าด้วย	การ ที่ขึ้น เรื่อง ราว ว่าประมุข	๖๖ ๕๗๗
มาตรา	๓๔	๖๖	การ เชื้อก คิว	๖๖ ๕๗๗
มาตรา	๓๕	๖๖	การ ว่า ประมุข	๖๖ ๕๗๗
มาตรา	๒๐	๖๖	การ ออก ตราตั้ง ตราหน้า	๖๖ ๕๗๗
มาตรา	๒๓	๖๖	การ วาง ใบตั้ง	๖๖ ๕๗๗
มาตรา	๒๒	๖๖	การ ตั้ง เงิน	๖๖ ๕๗๗
มาตรา	๒๔	๖๖	การ ค่า อรรถเพิ่มเติม ที่ จะ ยก เงิน ได้ ใน เวลา เดิมควร	๖๖ ๕๗๗
พระราชกำหนด		เครื่อง แต่ง ตัว ข้าราชการ เวช ศัก ๓๒๕		๖๖ ๕๗๖
ประกาศ		ส่งกรานต์		๖๖ ๖๓
๖๖	๖๖	ตั้ง ข้าราชการ เกษตร ออก โฉนด ที่ดิน มณฑลปราจีนบุรี	๖๖	๓๗
๖๖	๖๖	อนุญาต เลื่อน การ พนัน ประเภท ที่ ๓ ในเทศภาค ตะวันออก	๖๖	๕๐
๖๖	๖๖	กำหนด อายุ ความมรฎก ในระหว่างคนถือ ศักงาน อิงตาม	๖๖	๓๐๕
๖๖	๖๖	ขยาย เขต ออก โฉนดที่ดิน มณฑลกรุงเทพฯ ศัก ๓๒๕	๖๖	๓๐๖
๖๖	๖๖	เรื่อง โฉนด ใน เมือง หนอง ว่าด้วย ให้เก็บเงิน ค่าราชการ ตาม		
๖๖	๖๖	เดิม		หน้า ๓๐๗

๐๘/10/25๐๖

ม

ประกาศ กระทรวง นครบาล แจ่ง ตำแหน่ง ผู้จตุรทะเบียน รด จ้าง หน้า ๓๐๗

” ” แก้วใจ พระราชบัญญัติ รด ฉาก ศก ๓๒๐ ” ๓๐๘

” ” ขนิบาย พระราชบัญญัติ ฆ่าโค กระบือ แล สุกร หัว เมือง ศก ๓๑๘ และ
แก้วใจ พระราชบัญญัติ เก็บ ภาษี ภายใน ศก ๓๑๓ หน้า ๓๑๘ ๗

ประกาศ เปลี่ยน ตำแหน่ง เสนาบดี กระทรวงวัง ” ๓๒๐

” ” ให้ ใช้ พระราชบัญญัติ อากร คำนำ ศก ๓๒๐ ใน หัว เมือง มณฑล
กรุงเทพ ฯ หน้า ๓๔๖

ประกาศ ตั้ง เสนาบดี กระทรวงวัง และมี แทน เสนาบดี กระทรวงโยธา ” ๓๔๗

” ” ว่า ด้วย การ ตั้ง เจ้าพระยา ตำนิน หัวเมือง ชายทะเล บั๊กซ์ ได้ ” ๓๔๗

” ” บอก ยก เด็ก ครวแดง โข ของ โข เหยียบ ยุ่ม เต็ม สำหรับ ที่ ดิน คำ บด
ต่าง ๆ แขวง เมือง กรุงเก่า หน้า ๓๕๐

ประกาศ แก้วใจ และ พิภพ เก็บ เงิน คำนำ ” ๓๕๘

” ” ออก โข ประชาน บั๊กซ์ และ โข อาชญา บั๊กซ์ อากร คำนำ ” ๓๖๓

” ” ให้ พระราช บัญญัติ ว่า ด้วย การ เดิน เรือ โข น้ำ น้า ดยาม ” ๓๗๐

” ” ขยาย เขต ออก โหนด ที่ ดิน มณฑล กรุงเทพ ฯ ศก ๓๒๕ ” ๓๗๐

” ” พระราชทาน อานา จพิเศษ กับ บริษัท ไฟฟ้า มั่งคั่ง ของ พุน จากัด ” ๓๗๓

” ” ว่า ด้วย ตั้ง กรมการ ตำแหน่ง เกษตราธิการ เมือง นครไชยศรี และ เมือง
นครเข็ญเทรา หน้า ๓๗๗

ประกาศ ว่า ด้วย ตั้ง เจ้ากรม ปลัด กรม ทะเบียน ที่ ดิน เปลี่ยน นาย ทะเบียน
ที่ ดิน กรุงเทพ ฯ ย้าย นาย ทะเบียน ที่ ดิน เมือง นครไชยศรี และ

08/10/2566

ผู้ช่วย นายทะเบียน ที่ ดิน กรุงเก่า หน้า ๓๗๘

๒

ประกาศ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยในการจัดซื้อที่ดินสร้างทางรถไฟสาย
ตะวันออก หน้า ๒๗๑

ประกาศ กระทรวงโยธาธิการ ว่าด้วยจัดซื้อที่ดินสร้างทางรถไฟสาย
ตะวันออก หน้า ๒๗๓

ประกาศ กระทรวงเกษตรราชการ ว่าด้วยตั้งกรมการตำแหน่งเกษตรราชการ
เมืองชลบุรี หน้า ๒๗๕

ประกาศ กระทรวงโยธาธิการ ว่าด้วยตั้งข้าหลวงจัดที่ดินสร้างทาง
รถไฟสายตะวันออก หน้า ๒๗๕

X ประกาศ กำหนดอัตราเงินผู้ที่ได้เสียภาษีอากรต้องในจำพวกยกเว้นชั่วคราว
ตามพระราชบัญญัติเกณฑ์ทหาร ศก ๓๒๔ หน้า ๓๑๗

X ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติเกณฑ์ทหาร ศก ๓๒๕ ตั้งมณฑล ,, ๓๑๗

ประกาศ กระทรวงนครบาล ฉบับที่ ๑ และ ฉบับที่ ๒ ,, ๓๑๑

ประกาศ กรมชนบท ,, ๓๑๑

ประกาศ กระทรวงโยธาธิการ ว่าด้วยตั้งข้าหลวงจัดที่ดินสร้างทางรถไฟสาย
เหนือ หน้า ๓๑๒

ประกาศ อัตราภาคหลวงแร่ ที่บุกมณฑล นครศรีธรรมราช หน้า ๓๒๑

ประกาศ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยยกเว้นการเก็บค่าอาชญาบัตรฆ่า
สุกรใหญ่และสุกรหัน อำเภอ นครไทย และ อำเภอท่าแพ ชัยมณฑล
พิจิตรโลก หน้า ๓๒๑

ประกาศ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยให้เก็บค่าราชการในอำเภอพะโต๊ะแขวง
เมืองหงษ์ ดงน ตำบล ดงย ตำบลทะเลาะ อำเภอท่ามะพร้าว เมือง
ชุมพร ปี ๑ คน ละ ๒ บาท หน้า ๓๒๑

- ประกาศ จัตถการ หอพระสมุหคฤหาสน์ ให้เป็น หอสมุท ดำหรับ พระนคร
ศก ๓๒๔ หน้า ๓๒๗
- ประกาศ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย บ่ออาไศรย น้ำไม่ได้ตัดต่อก บ่อ ถ้ำจับ
สัตว์ ใน บ่อนั้น ให้เก็บเงิน อากกร คำน้ำ จับสัตว์ ตาราง ฉะ
๑๐ อัฐ หน้า ๓๓๓
- ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติ เกณฑ์ทหาร ศก ๓๒๕ ในเมืองชลบุรี ๗ ๓๓๒
- ” ” จัตถการตั้งศาลพิเศษ สำหรับ พิจารณา คดีฉ้อฉลใน ระหว่าง คน มังคัม
สยาม กับ คน ใน มังคัม ฮิตาเดียน หน้า ๓๓๓
- ประกาศ อัตรารับเงิน คำนำ ศก ๓๒๕ ” ๓๓๔
- ” ” กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย ให้ยกเลขวิชา เก็บเงิน ด้วย ต้นไม้เงิน
ทอง ฯลฯ ในบริเวณ ๗ หัวเมืองเปลี่ยนเก็บเงิน คำราชการ หน้า ๔๕๔
- ประกาศ กระทรวงโยธาธิการ ว่าด้วย ไร่ ตั่ว ตรา ไปรษณีย์ เพิ่ม เดิม ขึ้น
อีก หน้า ๔๕๕
- ประกาศ ใช้ ข้อ มังคัม ว่าด้วย การยิง สัตต ศก ๓๒๔ ” ๔๕๗
- ” ” ตั้ง กอง ข้าหลวง ตรวจ การ ออก โฉนด ที่ ดิน ” ๔๗๓
- ” ” ตั้ง ข้าหลวง ตรวจ การ ออก โฉนด ที่ ดิน และ ข้าหลวง เกษตร ” ๔๗๔
- ” ” กระทรวงโยธาธิการ เรื่อง ตั้ง ข้าหลวง จัตถการ ทำ ที่ ดิน ทาง รถไฟ
ใน มณฑลต่าง ๆ หน้า ๔๗๕
- ประกาศ เพิ่ม เดิม พระราชบัญญัติ เก็บเงิน คำนำ ศก ๓๓๗ ” ๔๗๗
- ” ” เพิ่ม เดิม อัตรารับเงิน คำนำ ใน มณฑล นครไทรบุรี อีก ๕
ตำบล หน้า ๔๗๗
- ประกาศ กระทรวง นคร ภาย สมัย ที่ ๓ ที่ ๔ ” ๔๗๘

- ประกาศ กระทรวง พระคลัง มหาสมบัติ ตาม พระราช บัญญัติ เพิ่มเติม ภาษี
อากร ศัก ๓๒๔ หน้า ๔๗๓
- ประกาศ เก็บค่าน้ำในตำบลทรายมูล แขวงเมืองนครนายก ศัก ๓๒๔ หน้า ๔๗๓
- ” ” ยกเว้น การ เก็บค่าน้ำใน เขต แขวง เมือง วัฒนาค และใน เขต แขวง
เมือง สยามไชย เขต หน้า ๔๗๔
- ประกาศ เก็บเงิน ค่าวบ อนุญาต ร่อน หาดแร่ ” ๔๗๕
- ” ” กระทรวง มหาดไทย ว่าด้วย เก็บเงิน ค่าวราชการ แก่ ชาย นครรจ ใน
ใน มณฑล บุรพา หน้า ๕๐๐
- ประกาศ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย ให้ ใช้ พระราชบัญญัติ ลักษณะ ว่า โศ
กระบือ และ สุกกร ใน เมือง เสียมราชู และ เมือง ศรี โสภณ
เมือง พนมศัก ตั้ง แต่ ร. ศ. ๒๒๕ หน้า ๕๐๓
- ประกาศ กระทรวง โยธาธิการ ว่าด้วย ไปรณีย์ โทรเลข ” ๕๐๒
- ประกาศ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย เพิ่มเติม กฎเกณฑ์ วิธีจัดการ และ
ตั้งอัตรา เก็บเงินอากร ค่าน้ำ ศัก ๓๒๔ หน้า ๕๐๔
- ประกาศ แก่ ไซ การเก็บเงิน อากรมโทรศัพ ศัก ๓๒๕ ” ๕๐๖
- ประกาศ แก่ ภาษี โรงงานจัดคุษาภิบาลตลาดท่าฉลอมเมืองสมุทรสาคร ” ๕๐๗
- ประกาศ กำหนด ตราเงิน ผู้ที่ ได้ เสีย ภาษี อากร ต้อง ใน จำพวก ยกเว้น รั้ว
คราว ตาม พระราชบัญญัติเกณฑ์ทหาร ศัก ๓๒๔ หน้า ๕๓๐
- ประกาศ ๐๘ เพิ่มเติม ห้าม คน แคง กาย ไม่ สมควร มี ให้ เข้า มา ใน พระราชฐาน
ที่ เสด็จ ออก หน้า ๕๓๒

ประกาศ	แก้ไข พระราชบัญญัติ อักษร การพนัน ศก ๑๒๐	หน้า	๕๓๒
ประกาศ	จัดซื้อ ที่สร้างคุก	”	๕๓๓
กฎข้อบังคับ	สำหรับอัตราเก็บเงิน ค่านา มณฑล กรุงเทพฯ	”	๕๓๒
กฎเดิมนำที่	ว่าด้วย ตั้ง กองโยธาวิง ขึ้นใน กระทรวงกลั	”	๒๗
”	” ” ” วิธีจัดการ และ ตั้ง อัตราเก็บเงิน อักษร ค่าน้ำ	ความ	
	ความใน พระราชบัญญัติอักษรค่าน้ำ ศก ๑๒๐	หน้า	๕๓
กฎเดิมนำที่	ว่าด้วย กระทรวง นครบาล กำหนด รดจ่าย ที่ ให้จัด ทะเบียน และ		
	เครื่อง นุ่ง ห่มคน ขับ รด	หน้า	๓๓๓
กฎเดิมนำที่	ว่าด้วย วิธีจัดการ และ ตั้ง อัตราเก็บเงิน อักษร ค่าน้ำ ศก ๑๒๐ เพื่อ		
	ใช้ใน หัว เมือง มณฑล กรุงเทพฯ	หน้า	๑๒๓
x	กฎเดิมนำที่ ว่าด้วย วิธีจัดการ และอธิบาย ตาม พระราช บัญญัติเกณฑ์ทหาร		
	ศก ๑๒๔	หน้า	๓๒๓
กฎเดิมนำที่	ตั้ง ขึ้น ตาม ความ ใน มาตรา ๒๘ แห่ง พระราชบัญญัติ ภาษี อักษร		
	ขึ้นใน บั๊จฮอฮู๊ศกจุลศักราช ๑๒๔๗	หน้า	๔๕๖
กฎเดิมนำที่	สำหรับอักษรการพนันให้ ใช้ ในมณฑลขึ้นใน ศก ๑๒๕	หน้า	๕๓๕
ข้อบังคับ	ว่าด้วย เรื่อง เงิน ทด รองจ่ายใน การ ตำรวจ	”	๓๕
”	” สำหรับ นักเขียน ทหารบก ซึ่ง ศึกษาวิชา อยู่ต่าง ประเทศ ตั้ง		
	ไว้ โดยพระบรม ราชานุญาต ศก ๑๒๔	หน้า	๓๓๖
เจ้ญญา	พระราชทาน พระบรมราชานุญาตให้ บริษัท ชุคสององและคุณาถยามในทุ่ง		
	ฝั่ง ตวนอฮอ แห่ง แม่ น้ำ นครนายก	หน้า	๓๕๒
รายงาน	กระทรวง พระคลัง มหาสมบัติ แพนก กรมธนบัตร	ประจำ	
	ศก ๑๒๓	หน้า	๓๓๓

๐๘/๖/๒๕๖๖

ประกาศสงกรานต์ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕

มีพระบรมราชโองการ ให้ประกาศไว้แก่ชนทั้งปวง บรรดาซึ่งนับ
ถือพระพุทธศาสนา และธรรมเนียมวันคืนเดือนปีอย่างเช่นไร ในสยาม
ทราบด้วยกันว่า ในรัตนโกสินทรศก ๑๒๕ หรือปีมะเด่งตีปดศกนี้ โดย
สุริยคติกาลเป็นปรกตีสู่รทิน ส่วนจันทรคติกาลเป็นปรกติมาศวาร ในปีที่
วันพฤหัสบดีที่ ๓๓ เดือนเมษายนรัตนโกสินทรศก ๑๒๕ เป็นวันมหาสง
กรานต์ พระอาทิตย์จะยกขึ้นสู่ราศีเมษ แต่เกี่ยวมาตงแต่เวลา ๓ ยามกับ
๓๖ นาที ในวันพุธที่ ๓๒ เดือนเมษายนรัตนโกสินทรศก ๑๒๕ วันศุกร์
ที่ ๑๕ เป็นวันเนา วันเสาร์ที่ ๑๕ เดือนเมษายนเป็นวันเถลิงศกขึ้นจุลศักราช
ใหม่เป็น ๓๒๖๗ เวลาเช้า ๓ โมงกับ ๑๕ นาที ๓๖ วินาที
เพราะฉะนั้นในปี การซึ่งจะทำบุญตะเต้หนักรัตฤกษ์นั้นเป็น ๓ วัน
คือกำหนดตั้งแต่วันพฤหัสบดีที่ ๓๓ และวันศุกร์ที่ ๑๕ วันเสาร์ที่ ๑๕ เดือนเมษายน
รัตนโกสินทรศก ๑๒๕

08/10/2566

ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป ให้ตั้งทุกปี คือตั้งแต่วัน
 เสาร์ที่ ๓ เดือนเมษายน ให้จัดหมายตั้งข้อบ่งชี้ที่ท้องปวงวารัตน โกสินทร์ศก ๒๕๕
 และให้ลงเลขบงตั้งศกนั้น ๓๗ อย่างนั้นตามปีประจำรัชกาลไปกว่าจะเปลี่ยน
 ศกใหม่โดย

ถ้าจะจดหมายวันขึ้นเดือน ๕ ตามวิธีจนตรศตัวอย่างเก่าให้ ใช้ดังนี้
 คือตั้งแต่วันพุธที่ ๕ เดือนเมษายนรัตน โกสินทร์ศก ๒๒๕ ตรงกับวันพุธเดือน
 ๕ ขึ้นค่ำ ๓ ไปจนถึงวันศุกร์ที่ ๖ เดือนเมษายนรัตน โกสินทร์ศก ๒๒๕ ตรง
 กับเดือน ๕ ขึ้น ๓ ค่ำ ให้ว่าบมรตั้งยังเป็นศกจุลศักราช ๒๒๖๖ ต่อเมื่อ
 ถึงวันเสาร์ที่ ๓๕ เดือนเมษายนรัตน โกสินทร์ศก ๒๒๕ ตรงกับเดือน ๕ ขึ้น ๓๓ ค่ำ
 ซึ่งเป็นวันเดือนดับไป ให้ใช้ว่าบมรตั้งลับศกขึ้นจุลศักราชเป็น ๒๒๖๗
 ไปกว่าจะเปลี่ยนใหม่

วันศุกร์ที่ ๗ เดือนเมษายนรัตน โกสินทร์ศก ๒๒๕ วันหนึ่ง วันอังคาร
 ที่ ๒๖ เดือนกนิยายนรัตน โกสินทร์ศก ๒๒๕ วันหนึ่ง เปนวันพระราชพิธีประชุม
 ถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยา

วันอังคารที่ ๘ เดือนพฤษภาคมรัตน โกสินทร์ศก ๒๒๕ เปนวันพระราช
 พิธีจรดพระนังคัล

หนึ่งวันวิสาขบูชา ที่นิยมในสมัยพระบรมไตรโลกนาถเปนวันประสูติ
 และตรัสรู้พระปริณิพพานของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในสมัยพุทธ
 ฤกษ์วิสาขะบูรณมีศกในวันศุกร์ที่ ๓๗ เดือนพฤษภาคมรัตน โกสินทร์ ศก ๒๒๕

วันจันทร์ที่ ๓๗ เดือนกรกฎาคมรัตน โกสินทร์ศก ๒๒๕ เปนวันเข้า
 บูรณพรรษา

08/10/2566

วันพุธที่ ๑๖ เดือนสิงหาคม วันขึ้นโกสินทรศก ๑๒๔ เป็นวันเข้า
บั้งฉิมพรรษา

วัน อุดอง พระชนม์พรรษา ตกในวันศุกร์ที่ ๑๕ เดือนกันยายน วันขึ้น
โกสินทรศก ๑๒๔ เวลา ๑๐ ทุ่มกับ ๔๕ นาที ตามจันทรคติภาค

หนึ่งวันเฉลิมพระชนม์พรรษา โดยทางสุริยคติภาค วันพฤหัสบดี
ที่ ๒๓ เดือนกันยายนวันขึ้นโกสินทรศก ๑๒๕ เวลา ๑๓ ทุ่มกับ ๔๕ นาที ๑๖ วินาที

วันพระราชพิธีฉัตรนั้น ตกในวันอังคารที่ ๒๖ และวันพุธที่ ๒๗
และวันพฤหัสบดีที่ ๒๘ เดือนกันยายนวันขึ้นโกสินทรศก ๑๒๔ ใน ๓ ราตรีนั้น ให้
การเปล่งเสียงในวันศุกร์ที่ ๒๕ เดือนกันยายนวันขึ้นโกสินทรศก ๑๒๔

วันศุกร์ที่ ๑๓ เดือนตุลาคมวันขึ้นโกสินทรศก ๑๒๕ เป็นวันมหาปวารณา
ที่เรียกว่าออกพรรษา

พระราชพิธีตักน้ำรดส้มโงษพระมหาเสวตธวัตร คงทำในวันพฤหัสบดี
ที่ ๘ วันศุกร์ที่ ๑๐ วันเสาร์ที่ ๑๑ เดือนพฤศจิกายนวันขึ้นโกสินทรศก ๑๒๔

วันศุกร์ที่ ๓๐ เดือนพฤศจิกายนวันขึ้นโกสินทรศก ๑๒๔ เป็นวันพระ
ราชพิธีจองเปรียงยกโคมไชย

หนึ่งการนักขัตฤกษ์เฉลิมฉัตรพรรษาตกในวันพุธที่ ๑๕ และวัน
พฤหัสบดีที่ ๑๖ และวันศุกร์ที่ ๑๗ เดือนพฤศจิกายนเหมือนสักก่อน ให้พระ
บรมวงษานุวงศ์ และข้าทูลลอองธุลีพระบาทและราษฎรทั้งปวงบรรดาที่จะ
ตกแต่งสถานที่ต่าง ๆ ๐๘/10/2566 แม้มีน้ำใจจะจุดประทีปฉลองพระเดชพระคุณ และ
เล่นนักขัตฤกษ์ต่าง ๆ จงทำในกำหนดทั้ง ๓ วันที่กล่าวมานี้

วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ เดือนพฤศจิกายนรัตนโกสินทร์ศก ๑๒๕ เป็นวันประชุมถวายบังคมพระบรมรูป

วันเสาร์ที่ ๒๕ เดือนพฤศจิกายนรัตนโกสินทร์ศก ๑๒๕ เป็นวันตั้งโคม

พระราชพิธีขี้มพวยเริ่มตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๑ เดือนมกราคมเป็นต้นไป จนถึงวันพุธที่ ๓๐ เดือนมกราคม ๓๐ ราชวัน ให้การเป็นเสร็จในวันพฤหัสบดีที่ ๓๑ เดือนมกราคมรัตนโกสินทร์ศก ๑๒๕

หนึ่งวันเฉลิมพระชนม์พรรษา • ตั้งเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร ตามสุริยคติภาคตรง ในวันอังคารที่ ๒ เดือนมกราคมรัตนโกสินทร์ศก ๑๒๕

พระราชพิธีบวงสรวง เริ่มตั้งแต่วันพุธที่ ๓๐ เป็นต้นไป จนถึงวันอาทิตย์ที่ ๑๕ เดือนมกราคมใน ๕ ราชวัน ให้การเป็นเสร็จในวันจันทร์ที่ ๓๑ เดือนมกราคมรัตนโกสินทร์ศก ๑๒๕

ถ้าจะทำมาฆบูชาจตุรงคสันนิบาต ซึ่งนิยมว่าเป็นวันประชุมพระดาวก ๑๒๕๐ พระองค์ พระผู้มีมาตมพุทธเจ้าได้ทรงแสดง โอวาทปาฏิโมกข์ ณท่าม กดาง ที่ ประชุม นั้น กำหนด วัน พุธหัตถ์ที่ ๘ เดือนกุมภาพันธ์ รัตนโกสินทร์ศก ๑๒๕ ในวันนั้นผู้พอพรหมณ์จะได้ ทำพิธีสัจวารัตริณ เกวศถาน

พระราชพิธีสมโภชพระดินท์ เริ่มตั้งแต่วันอังคารที่ ๒๐ เดือนมีนาคม รัตนโกสินทร์ศก ๑๒๕ และวันพุธที่ ๒๑ และวันพฤหัสบดีที่ ๒๒ และวันศุกร์ที่ ๒๓ ใน ๔ ราชวัน ให้การเป็นเสร็จในวันเสาร์ที่ ๒๕ เดือนมีนาคม รัตนโกสินทร์ศก ๑๒๕

08/10/2566

หนึ่งวันเวลา พระอาทิตย์จะเปลี่ยน ๕ ชั่วโมง เรียกว่าสังกรวนต์เดือน
และพระอาทิตย์สถิตยอนราชี่ห้าวันตฤถิมหาสุญ

พระอาทิตย์จะยกขึ้นสู่ราชี่เมษ วันพุธที่ ๑๒ เดือนเมษายนรัตนโกสินทร
ศีก์ ๓๒๕ เวลา ๓ ยามกับ ๓๐ นาที เป็นวันไป จนถึงวันเสาร์ ที่ ๑๓ เดือน
พฤษภาคมรัตนโกสินทร ศีก์ ๓๒๕ เวลา ๗ ทุ่มกับ ๓๐ นาที

๗ เดือน ๕ วันพฤหัสบดีที่ ๖ และวันอังคารที่ ๒๕ เดือนเมษายน รัตน
โกสินทร ศีก์ ๓๒๕ เป็นวันตฤถิมหาสุญ ด้วยยกไปสู่ณราชี่พฤษภ ไป
จนถึงวันพุธที่ ๑๕ มิถุนายนรัตนโกสินทรศีก์ ๓๒๕ เวลาเช้า ๕ โมงกับ ๑๒ นาที

เดือนหกวันพุธที่ ๓๐ และวันจันทร์ที่ ๒๒ เดือนพฤษภาคมรัตนโกสินทร
ศีก์ ๓๒๕ เป็นวันตฤถิมหาสุญ ด้วยยกไปสู่ณราชี่มถุน ไปจนถึงวันเสาร์
ที่ ๑๕ เดือนกรกฎาคมรัตนโกสินทรศีก์ ๓๒๕ เวลา ๓ ยามกับ ๓๒ นาที

เดือนเจ็ดวันพุธที่ ๗ และวันอาทิตย์ที่ ๒๕ เดือนมิถุนายนรัตนโกสินทร
ศีก์ ๓๒๕ เป็นวันตฤถิมหาสุญ ด้วยยกไปสู่ณราชี่กรกฎ ไปจนถึงวันพุธที่
๑๖ เดือนสิงหาคมรัตนโกสินทรศีก์ ๓๒๕ เวลาบ่าย ๓ โมงกับ ๓๒ นาที

เดือนแปดวันจันทร์ที่ ๓๐ และวันเสาร์ที่ ๒๒ เดือนกรกฎาคมรัตนโกสินทร
ศีก์ ๓๒๕ เป็นวันตฤถิมหาสุญ ด้วยยกไปสู่ณราชี่สิงห์ ไปจนถึงวันเสาร์
ที่ ๑๖ เดือนกันยายนรัตนโกสินทรศีก์ ๓๒๕ เวลาบ่าย ๕ โมงกับ ๔๘ นาที

เดือนเก้าวันอาทิตย์ที่ ๖ และวันศุกร์ที่ ๒๕ เดือนสิงหาคมรัตนโกสินทร
ศีก์ ๓๒๕ เป็นวันตฤถิมหาสุญ ด้วยยกไปสู่ณราชี่กันย ไปจนถึงวันจันทร์ที่ ๑๐ เดือน

08/10/2566

ตุลาคมรัตนโกสินทร ศีก์ ๓๒๕ เวลา ๑๐ ทุ่มกับ ๒๕ นาที

เดือนสิบวันศุกร์ที่ ๘ และวันศุกร์ที่ ๒๒ เดือนกันยายนรัตนโกสินทร
ศักราช ๓๒๕ เป็นวันตฤถิมหาสุญญ ด้วยยกไปสู่ณราชันตุต ไปจนถึงวันพุธที่
๑๕ เดือนพฤศจิกายนรัตนโกสินทร ศักราช ๓๒๕ เวลา ๘ ทุ่มกับ ๒๕ นาที

เดือนสิบเอ็ดวันอาทิตย์ที่ ๘ และวันพุธที่ ๒๕ เดือนธันวาคม รัตนโกสินทร
ศักราช ๓๒๕ เป็นวันตฤถิมหาสุญญ ด้วยยกไปสู่ณราชันพิศิจิ ไปจนถึงวันศุกร์
ที่ ๑๕ เดือนธันวาคมรัตนโกสินทรศักราช ๓๒๕ เวลาบ่าย ๒ โมงกับ ๒๕ นาที

เดือน สิบสอง วันพุธที่ ๘ และวันพุธที่ ๒๒ เดือน พฤศจิกายน รัตน
โกสินทรศักราช ๓๒๕ เป็นวันตฤถิมหาสุญญ ด้วยยกไปสู่ณราชันตุ ไปจนถึงวัน
เสาร์ที่ ๓๑ เดือนมกราคมรัตนโกสินทรศักราช ๓๒๕ เวลา ๕ ทุ่มกับ ๒๕ นาที

เดือนอ้ายวันพุธที่ ๖ เดือนธันวาคมรัตนโกสินทรศักราช ๓๒๕ เป็นวัน ตฤถิมหา
สุญญ ด้วยยกไปสู่ณราชันมิงกร ไปจนถึงวันจันทร์ที่ ๓๑ เดือนกุมภาพันธ์
รัตนโกสินทร ศักราช ๓๒๕ เวลาเช้า ๒ โมง

เดือนยี่วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ เดือนธันวาคม และวันศุกร์ที่ ๑๒ เดือนมกราคม
รัตนโกสินทร ศักราช ๓๒๕ เป็นวันตฤถิมหาสุญญ ด้วยยกไปสู่ณรัชกุมภ ไปจน
ถึงวันอังคารที่ ๓๑ เดือนมีนาคมรัตนโกสินทรศักราช ๓๒๕ เวลา ๘ ทุ่มกับ ๔๘ นาที

เดือน สาม วัน อังคารที่ ๑ และวันอังคารที่ ๓๑ เดือนกุมภาพันธ์
รัตนโกสินทร ศักราช ๓๒๕ เป็นวันตฤถิมหาสุญญ ด้วยยกไปสู่ณราชันมิงกร ไปจน
ถึงวันศุกร์ที่ ๓๑ เดือนเมษายนรัตนโกสินทรศักราช ๓๒๕ เวลาเช้า ๓ โมงกับ ๑๖ นาที

เดือนสี่วันอังคารที่ ๒๗ เดือนกุมภาพันธ์รัตนโกสินทร ศักราช ๓๒๕ เป็นวัน
ตฤถิมหาสุญญ

อนึ่งฉะฉวมต่งวะนะ ซึ่งนิยมตามวชิรปักชชะณะนาเป็นวันทักษาพระ

อุโบสถ แล ประชุมฟังธรรม ซึ่งยกเยงกันกับวันพระตามปรกติ ที่รู้ตัว
กัน ในชาวสยามประเทศทั้งปวงนั้น

ในปีมะเสงต์ปีตศักราช ๑๒๖๐ เป็นต้นไป จนถึงวันเสาร์แรม ๑๕ ค่ำเดือน ๕ ปีมะเสงต์
ปีตศักราชเป็น ๑๘ วัน

วันพฤหัสบดีขึ้นค่ำ ๓ และวันศุกร์ ขึ้น ๘ ค่ำในเดือนหกวันอาทิตย์ ขึ้น
ค่ำ ๑ และวันจันทร์ ขึ้น ๘ ค่ำในเดือนแปด

วันพุธขึ้นค่ำ ๑ และวันพฤหัสบดีขึ้น ๘ ค่ำ ในเดือนสิบวันเสาร์ ขึ้นค่ำ ๑
และวันอาทิตย์ ขึ้น ๘ ค่ำ และวันอาทิตย์แรมค่ำ ๑ และวันจันทร์แรม ๘ ค่ำ
ในเดือนสิบสอง

วันอังคารขึ้น ๑ ค่ำ และวันพุธขึ้น ๘ ค่ำ และวันพุธแรม ๑ ค่ำ และ
วันพฤหัสบดีแรม ๘ ค่ำ ในเดือนยี่

วันศุกร์ ขึ้นค่ำ ๑ และวันเสาร์ ขึ้น ๘ ค่ำ และวันเสาร์แรมค่ำ ๑ และวัน
อาทิตย์แรม ๘ ค่ำ ในเดือนสี่

รวม ๑๘ วันนั้นออกจาก ๑๘ วันเท่านั้นคงต้องกันกับวันพระตามปรกติ

อนึ่งในรัตนโกสินทร ศักราช ๑๒๕๓ นี้ วันอังคารเป็นวันธงไชย วันพฤหัสบดี
เป็นวัน อธิปัตติ และ วัน จันทร์ เป็น วัน อุดาศน์ และ วัน เสาร์ เป็น วัน

พระราชบัญญัติรถจ้าง รัตนโกสินทร ศก ๑๓๔

พระราชปรารภ

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ว่าในดมัยนี้สมควรจะมี กฎหมายสำหรับบังคับการใช้รถจ้าง ในกรุงเทพฯ ซึ่ช่นไว้ ให้เป็นหลักฐาน คึงทรงพระมหากรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติช่นไว้ ดังคักไปนี้

นามและกำหนดให้ใช้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติช่นให้ มีนามว่า พระราชบัญญัติรถจ้าง รัตนโกสินทร ศก ๑๓๔ และให้ตั้งมีชื่อใช้ เป็นกฎหมาย เมื่อพ้นสองเดือน ตั้งแต่เวลาที่ได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา: ปน ค่นไป

รถจ้างต้องจดทะเบียน

มาตรา ๒ บรรดารถที่จะใช้เป้นรถ สำหรับให้เช่า หรือรับจ้างในเขตร์ แวงกรุงเทพฯ ซึ่ นั้น ต้องจดทะเบียน และรับใบอนุญาตสำหรับเวลาคราวละ หกเดือนที่เจ้าพนักงาน ซึ่งเดี้นาบทักกระทรวงนครบาลจะไต่ค้ง ซึ่ช่นสำหรับกวร ส่วนนั้นและเรียกว่า เจ้าพนักงานจดทะเบียนรถจ้าง และเจ้าพนักงานนั้นต้อง ถือบาญชึ่ทะเบียน สำหรับจดบรรดารถจ้างลงไว้เป็นสำคัญ ตามลำดับ ชนิดรถแบ่งเป้นรถช่นที่หนึ่ง รถช่นที่สอง รถช่นที่สาม และรถช่นที่สี่

อธิบายชนิดรถจ้าง

มาตรา ๓ รถจ้างช่นที่หนึ่งนั้น คือรถที่มีส่นฐานอย่างทีเรียกกันว่า

รถคู่ (หรือที่ภาษาอังกฤษเรียกว่าจ๊อคอเรียเฟ้น) เทียมมาคู่และบรรทุกคน โดยล้านได้ ไม่เกินกว่าสี่คน

รถจ้างชั้นที่สองนั้น คือรถชนิดเดียวกับที่ระมาเดอ แต่เทียมมาเดี่ยว

และบรรทุกคนโดยล้านได้ ไม่เกินกว่าสามคน

รถจ้างชั้นที่สามนั้น คือรถที่มีเก้ง อย่างที่เรียกกันว่ารถเก้ง เทียมมาเดี่ยว

และบรรทุกคนโดยล้านได้ ไม่เกินกว่าสี่คน

รถจ้างชั้นที่สี่นั้น คือรถเทียมมาคู่ สำหรับบรรทุกของต่าง ๆ อย่างเดียว

และไม่ใช้สำหรับคนโดยล้าน

เด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบปีสองคน ให้นับว่าเท่ากับคนโดยล้านธรรมดาหนึ่งคน

ต้องจดทะเบียนทุกหกเดือน

มาตรา ๕ บรรดารถจ้างทั้งหลาย ต้องมีใบอนุญาต และจดทะเบียน

สำหรับเวลาหกเดือนข้างหน้านี้ ในวันที่ ๓ มิถุนายน ครึ่งหนึ่ง และใน

วันที่ ๓ ธันวาคมครึ่งหนึ่ง เดิมรถทุกใบ แต่ถารถใดที่มีใบ ไซเป็นรถจ้างอยู่แล้ว

ในวันกำหนดจดทะเบียนคราวที่ถัดมาเท่านั้น เจ้าของจะขอจดทะเบียนและรับ

ใบอนุญาตในเวลาใด โดยต้องเสียค่าธรรมเนียมเต็มสำหรับเวลาหกเดือน

และใช้ได้เพียงคราวเวลาคราวหกเดือนที่ก่ตั้งเป็นใบอนุญาต

ถารถจ้างที่จดทะเบียนแล้วรถใด เปลี่ยนเจ้าของในระหว่างเวลาหกเดือน

คราวใด รถนั้นคือจดทะเบียนใหม่ เจ้าของเจ้าของที่เปลี่ยนใหม่นั้น

ต้องจดทะเบียนเจ้าของรถหาย

มาตรา ๕ วรรคที่ ๓ มีเจ้าของร่วมกันหลายคน เจ้าของที่จะต้อง ลงชื่อ
ในใบอนุญาตสำหรับรถนั้น ต้องเป็นผู้ที่เจ้าของร่วมกันพร้อมใจกัน ตั้งให้
เป็นผู้แทน และถ้าต่อไปมีคดีเกิดขึ้นโดยลักษณะพระราชบัญญัติคน อย่างหนึ่ง
อย่างใดจะต้องถือว่าผู้หนึ่งเหมือนหนึ่งเป็นเจ้าของรถนั้นแต่ผู้เดียว แต่อย่างไรก็ดี
ความในมาตรานี้ ย่อมไม่เป็นเหตุ ยกเว้นความรับผิดชอบ ให้พ้นจาก
เจ้าของทุกคนที่ร่วมกันเป็นเจ้าของรถนั้น โดยอย่างหนึ่งอย่างใดได้

คำร้องขอให้จดทะเบียน

มาตรา ๖ เจ้าของรถผู้ใด มีประสงค์จะจดทะเบียนรถของตนสำหรับ
ใช้เป็นรถจ้าง ก็ให้ มีคำขอและแจ้งชนที่จะให้จรถรถนั้น ไปยังเจ้าพนักงาน
จดทะเบียน และเอารถนั้นไปให้เจ้าพนักงานตรวจจดจำรถ และในเวลานั้น
สมควรตามที่เจ้าพนักงานจะนับ

เจ้าพนักงานตรวจแล้วต้องชี้ขาดว่า รถนั้นสมควรหรือไม่สมควรจะจ
ทะเบียน ในชั้นที่ขอให้จรถนั้น แล้วให้จดทะเบียนหรือไม่รับจดทะเบียน
แต่การ

ขอความจะจดทะเบียน

มาตรา ๗ ข้อความที่จะต้องจดในทะเบียน และในใบอนุญาตที่จะออกให้
แก่เจ้าของรถนั้น คือ

๑ ชื่อนี้และเครื่องหมายที่จะให้ประจำรถ

08/10/2566

๒ ชื่อและตำบลบ้านของเจ้าของรถ และตำบลที่ผู้นั้นตั้งโรงรถ

ค่าธรรมเนียม

มาตรา ๘ อัตราค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตสำหรับรถจักรยานที่หนึ่ง
เงินสิบสองบาท สำหรับรถจักรยานที่สอง เงินเก้าบาท สำหรับรถจักรยานที่สาม
เงินหกบาท สำหรับรถจักรยานที่สี่ เงินสามบาท

รถที่รับจ้าง โดยไม่มีใบอนุญาตกำหนดโทษ

มาตรา ๘ ถ้ามีรถรับจ้าง โดยไม่มีใบอนุญาตกองตระเวนจะจับรถนั้น
พร้อมทั้งมา และเครื่องเทียบมานั้นไว้ก็ได้ และเจ้าของรถนั้น เมื่อ
พิจารณาเป็นคดีที่ศาลอันสมควร ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่า
ร้อยบาทก็ได้

บรรดาอัตราและมา ที่ต้องจับโดยลักษณะพระราชบัญญัตินี้ เมื่อเจ้าของ
จะรับคืนไป ต้องเสียค่าธรรมเนียมในส่วนของรถนั้นจะสามสิบสองอัฐ และใน
ส่วนของมาตัวหนึ่งจะสองบาท คิดตั้งแต่วันที่จับเสียก่อนจึงจะรับไปได้

ถ้าภายในสองเดือน ตั้งแต่วันที่ จับรถและมาแต่เครื่องมาไว้ ไม่มีผู้ใด

มา คิดตามร้องว่าเป็นเจ้าของ ก็ให้เอารถและมาแต่เครื่องมาไว้ นั้นประกาศ
โฆษณาโดยสมควร แล้วออกขายทอดตลาดอย่างทรัพย์สินที่ไม่มีเจ้าของ
ติดตาม และตั้งเงินที่ขายได้เป็นของรัฐขาดแต่ถ้าแม่เจ้าของมาคิดตาม
ภายในเวลาที่ว่า มาแล้วนั้น ผู้นั้น ต้อง เสียค่า ปรับตามโทษ ปรับและค่า
ธรรมเนียมการรักษาคิดตั้งแต่วันที่จับไว้ก่อน จึงจะยอมให้รับไปได้

อนึ่งถ้าแม่เจ้าของมาคิดตามภายในเวลาหกเดือนตั้งแต่วันที่จับไว้แล้ว ก็ให้
คิดเงินค่าปรับตามโทษปรับ และค่าธรรมเนียมการรักษาสองเดือนตั้งแต่วันที่

มาแต่^๒ หรือออกจากเงินค่าที่ขายทอดตลาด^๒ เงิน^๒ เหลือ^๒ มาก^๒ น้อย^๒
เท่าใดให้^๒ เจ้า^๒ ของ^๒ รับ^๒ ไป

การตรวจและกำหนดโทษ

สำหรับ^๒ การ^๒ ใช้^๒ รถ^๒ ที่^๒ ไม่^๒ ได้^๒ มควร^๒ ฯลฯ^๒

มาตรา ๓๐ เจ้าพนักงานจดทะเบียน และเจ้าพนักงานกองตระเวน^๒ ที่มี^๒
ตำแหน่ง^๒ สูง^๒ กว่า^๒ ตำรวจ^๒ ใหญ่^๒ มี^๒ อำนาจ^๒ ชดเชย^๒ ด้วย^๒ กฎหมาย^๒ ที่^๒ จะ^๒ ตรวจ^๒ บรรดา^๒ รถ^๒
จ้าง^๒ ที่^๒ รับ^๒ ไป^๒ อนุญาต^๒ พระราชบัญญัติ^๒ พระ^๒ ธรรมนูญ^๒ และ^๒ เครื่อง^๒ เทียม^๒ มา^๒ สำหรับ^๒
รถ^๒ นั้น^๒ ใด^๒ ได้^๒ เห็น^๒ ว่า^๒ ไม่^๒ ว่า^๒ ก็^๒ ครัง^๒ ตาม^๒ ที่^๒ จะ^๒ เห็น^๒ ได้^๒ มควร^๒ และ^๒ เมื่อ^๒ เห็น^๒ ว่า^๒ เครื่อง^๒ เทียม^๒
มา^๒ หรือ^๒ รถ^๒ ใด^๒ มี^๒ เอก^๒ พ้อง^๒ ไม่^๒ ได้^๒ มควร^๒ ใช้^๒ การ^๒ รับ^๒ จ้าง^๒ ประชาชน^๒ ก็^๒ ให้^๒ เจ้า^๒ พนักงาน^๒
จดทะเบียน^๒ เรียก^๒ เขา^๒ ไป^๒ อนุญาต^๒ สำหรับ^๒ รถ^๒ นั้น^๒ ภาย^๒ นี้^๒ จน^๒ กว่า^๒ จะ^๒ ได้^๒ แยก^๒ การ^๒ ที่^๒
บกพร่อง^๒ นั้น^๒ ให้^๒ เป็น^๒ ที่^๒ เรียกว่า^๒ รัชช^๒ ถ้า^๒ ใน^๒ ระยะเวลา^๒ ที่^๒ ยึด^๒ ไป^๒ อนุญาต^๒ ไว้^๒ นั้น^๒ ยัง^๒ ใช้^๒
รถ^๒ นั้น^๒ เป็น^๒ รถ^๒ จ้าง^๒ อยู่^๒ เจ้า^๒ ของ^๒ รถ^๒ จะ^๒ ต้อง^๒ แคว้น^๒ ความ^๒ ผิด^๒ เท่า^๒ กับ^๒ ใช้^๒ รถ^๒ จ้าง^๒ ที่^๒ ไม่^๒ มี^๒
ใบอนุญาต

ป้ายประจำรถ

กำหนดโทษสำหรับ^๒ การ^๒ ใช้^๒ ป้าย^๒ ปดอม

มาตรา ๓๑ เจ้าพนักงานจดทะเบียน ต้อง^๒ จ่าย^๒ ป้าย^๒ มี^๒ เลข^๒ ตัว^๒ คัญ^๒ ที่^๒ จะ^๒ ให้^๒
ติด^๒ ประจำ^๒ ข้าง^๒ หลัง^๒ รถ^๒ จ้าง^๒ ใน^๒ เวลา^๒ ที่^๒ จดทะเบียน^๒ นั้น^๒ ทุก^๒ ๆ^๒ รถ^๒ ใน^๒ ที่^๒ ๆ^๒ คน^๒ ทั้ง^๒ หาย^๒
ขาด^๒ เห็น^๒ ได้^๒ ง่าย^๒ ถ้า^๒ ผู้^๒ ใด^๒ เขา^๒ มาย^๒ อื่น^๒ ที่^๒ ปดอม^๒ ให้^๒ เหมือน^๒ มาย^๒ ที่^๒ เจ้า^๒ พนักงาน^๒ จ่าย^๒
ให้^๒ นั้น^๒ มา^๒ ติด^๒ กับ^๒ รถ^๒ ใด^๒ โดย^๒ บรวาร^๒ ใด^๒ จะ^๒ หด^๒ ถอด^๒ ถวง^๒ หรือ^๒ หัก^๒ เงิน^๒ ชดเชย^๒ บังคับ^๒
ใด^๒ ๆ^๒ ใน^๒ พระ^๒ ราช^๒ บัญ^๒ ญัติ^๒ นี้^๒ ถ้า^๒ ท^๒ หาร^๒ ณา^๒ เป็น^๒ ด้^๒ ย^๒ ผู้^๒ นั้น^๒ แคว้น^๒ ความ^๒ ผิด^๒ ของ^๒ ระวัง

โทษจำคุกไม่เกินกว่าสามเดือนหรือปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าสองร้อยบาท หรือโทษทั้งสองฐานนี้ก็ได้

ถ้าทำร้ายหาย

มาตรา ๔๒ ถ้าร้ายรถโต รถเดือนอ่านไม่ชัดเจ้าของรถต้องขอเปลี่ยนป้ายใหม่ ต่อเจ้าพนักงานจดทะเบียน ๗ ต้องจ่ายป้ายใหม่มีเลขสำคัญอย่างเดียวกับป้ายเดิมให้ โดยไม่คิดเอาเงิน ถ้าร้ายรถโตหาย เจ้าของรถต้องรีบแจ้งความต่อเจ้าพนักงานจดทะเบียน ๗ ต้องจ่ายให้ใหม่มีเลขสำคัญอย่างเดียวกับป้ายที่หาย และเจ้าของรถต้องใส่ ค่ายาเป็นเงินสองบาท

ถ้ารถโตใช้เป็นรถจ้างโดยไม่ป้าย ให้ถือว่ารถนั้นเป็นรถที่รับจ้าง โดยไม่มีใบอนุญาตตามกฎหมาย

คนขับรถ

ใบอนุญาตสำหรับคนขับรถ

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้คนผู้ใดขับรถจ้าง นอกจากคนที่ได้จดทะเบียน และรับใบอนุญาตสำหรับเป็นคนขับรถจากเจ้าพนักงานจดทะเบียน และห้ามมิให้ ออกใบอนุญาตนั้น ให้แก่ผู้ใดที่ไดรับโทษผู้ร้ายดกทรัพย์ ในระหว่างสามปีตั้งแต่วันที่พิจารณา เป็นสุดท้าย และห้ามมิให้ ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ใดที่เจ้าพนักงานจดทะเบียน เห็นลักษณะว่าเป็นคนมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี

ใบอนุญาตใช้ ได้เพียงหกเดือน

มาตรา ๓๔ การออกใบอนุญาต สำหรับคนขับรถจ้างนั้น ให้ ออกในวันที่หนึ่งมิถุนายนครั้งหนึ่ง และในวันที่หนึ่งธันวาคมครั้งหนึ่งเสมอทุกปี

บรรดาใบอนุญาตที่ออกในคราวนี้นั้น ให้ใช้ได้เพียงเวลาหกเดือนต่อจากวันที่ออกนั้น แต่ถ้าในระหว่างเวลาหกเดือนเวลาใดเวลาหนึ่งมีผู้ใดขอรับใบอนุญาตเป็นคนชั่วคราว เจ้าพนักงานจดทะเบียนจะออกให้สำหรับใช้ได้เพียงครบหกเดือน คราวที่กำลังจะไปอยู่นักใด ในใบอนุญาตทุกฉบับต้องมีเลขประจำฉบับเป็นสำคัญ และวันที่ออกและชื่อตัวตำบลบ้าน และประมาณอายุของผู้รับใบอนุญาตนั้นด้วย แล้วให้ผู้รับใบอนุญาตนั้น ประทับรอยฝ่าแม่มือลงในใบอนุญาตนั้นเป็นสำคัญ ในเวลาที่ออกใบอนุญาตให้ไปนั้น เจ้าพนักงานจดทะเบียนต้องคัดเนื้อความย่อ ของข้อบังคับในพระราชบัญญัตินั้น ส่วนที่ว่าด้วยคนชั่วคราว และโทษสำหรับความผิดของคนชั่วคราวนั้น ให้แก่ผู้รับใบอนุญาตนั้นไปด้วยฉบับหนึ่ง และบรรดาข้อความที่แจ้งในใบอนุญาตที่ออกนั้น ก็ให้จดลงในทะเบียน สำหรับส่วนนั้น ซึ่งคงมีอยู่ในที่ว่าการของเจ้าพนักงานจดทะเบียนด้วย

หนึ่งเมื่อก่อนจะออกใบอนุญาตสำหรับเป็นคนชั่วคราวให้แก่ผู้ใดนั้น เจ้าพนักงานจดทะเบียนต้องพิจารณาให้เป็นที่แน่แก่ใจว่า

- ๑ ผู้ที่ขอรับใบอนุญาตนั้นเข้าใจการชั่วคราว
- ๒ ผู้นั้นรู้ภาษาไทยพอเข้าใจได้ว่า คนโดยส่วนประสังค์จะไปที่ไหน
- ๓ ผู้นั้นรู้จักบริเวณกรุงเทพฯ พอสามารถที่จะชั่วคราวไปยังที่ต่างๆ ตาม

ประสงค์ของคนโดยส่วนเพื่อเป็นที่แน่แก่ใจในส่วนเหล่านี้ ควรให้เจ้าพนักงาน

๐8/10/2566
 จดทะเบียนชกถามผู้
 และให้ผู้นั้นชั่วคราวพาเจ้าพนักงานจดทะเบียนเอง

หรือพนักงานรอง ๆ ไปยังตำบลต่าง ๆ ที่รู้จักกันโดยดี อยู่ทั่วไปเป็นการ
ทอดของด้วย

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

มาตรา ๑๕ ให้เรียกค่าธรรมเนียมใบอนุญาตสำหรับคนขับรถ ที่ออก
โดยลักษณะพระราชบัญญัติคนขับรถหนึ่งบาท และในเวลาที่จะออกใบอนุญาต
ให้แก่คนขับรถคนใดนั้น ให้เจ้าพนักงานจดทะเบียนจ่ายแผ่นเครื่องหมาย
ทำด้วยเหล็กหรือทองเหลือง มีเลขลำดับคู่กันกับเลขลำดับประจำใบ
อนุญาตจารึกในแผ่น ให้แก่ผู้นั้นด้วย

ต้องใช้แผ่นเครื่องหมายติดอยู่กับตัว

มาตรา ๑๖ คนขับรถที่ได้รับแผ่นเครื่องหมายดังกล่าวมาแล้วนั้น เมื่อ
เวลาทำการขับรถจึงและเวลาไปในศาลใด ๆ ต้องผูกแผ่นเครื่องหมายด้วย
สายหนังที่แขนซ้ายเห็นข้อข้อออก ให้คนทั้งหลายเห็นเลขลำดับ ที่ประจำ
แผ่นเครื่องหมายนั้นได้ โดยง่าย ถ้าคนขับรถคนใดละเลยไม่กระทำตามข้อ
บังคับในมาตรานี้ ผู้นั้นต้องระวางโทษปรับคราวหนึ่งเป็นเงินไม่เกินกว่า
ยี่สิบบาท

คนขับรถโดยไม่มีใบอนุญาต ฯลฯ

มาตรา ๑๗ ถ้าเจ้าของรถจ้างคนใดเป็นใจ ให้คนผู้ใดที่มีได้ มีอนุญาต
เป็นคนขับรถ ทำการขับรถ เจ้าของรถผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษ
ปรับเป็นเงินคราวหนึ่งไม่เกินกว่าร้อยบาท และคนผู้ใดที่ทำการขับรถจ้าง

08/10/2566

โดยมิได้รับใบอนุญาตตั้งที่กล่าวมาแล้ว ผู้ที่มีความผิดต้องระวางโทษปรับ
เป็นเงินไม่เกินกว่าห้าสิบบาท หรือจำคุกไม่เกินกว่าหนึ่งเดือน หรือโทษ
ทั้งสองฐานทุกคราวที่ทําผิดก็ได้

เอาใบอนุญาต

หรือแผ่นเครื่องหมายให้คนอื่นใช้กำหนดโทษ

มาตรา ๓๗ ถ้าคนซึ่งรับผู้ใดที่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ เขา
ใบอนุญาตหรือแผ่นเครื่องหมายที่ตนได้รับจากเจ้าพนักงาน โอนหรือให้ ยืม
หรือยอมให้ผู้อื่นเอาไปใช้หรือแต่งกายก็ดี และคนผู้ใดนอกจากคนซึ่งรับ
เอาใบอนุญาตหรือแผ่นเครื่องหมายเช่นนั้นไปใช้ หรือแต่งกายก็ดี ผู้หนึ่ง
ผู้มีความผิด ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าห้าสิบบาท หรือจำคุก
หนึ่งเดือนหรือโทษทั้งสองฐานก็ได้ และถ้าคนผู้ใดใช้ หรือแต่งกาย หรือมี
แผ่นเครื่องหมายปลอมเหมือน หรือตั้งใจจะให้เหมือนกับแผ่นเครื่องหมาย
เจ้าพนักงานจ่ายตามลักษณะพระราชบัญญัตินี้ โดยผู้หนึ่งเจตนาหลอกลวงหรือ
หลอกลวงขบขังคน ในพระราชบัญญัตินี้ ผู้หนึ่งมีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินกว่าสองปี หรือโทษ
ทั้งสองฐานก็ได้

อัตราค่าเช่ารถ

มาตรา ๓๘ อัตราค่าเช่ารถจางนนท์ให้กำหนดดังต่อไปนี้ คือ

รถชนิดที่ ๓

ค่าเช่าชั่วโมงแรก หรือภายในชั่วโมงแรกราคาเงิน ๒ บาท ชั่วโมง
ต่อไปหรือภายในชั่วโมงเพิ่มค่าเช่าชั่วโมงหรือภายในชั่วโมงละ ๑ บาท

๓๗

รถชนที่ ๒

ค่าเช่าชั่วโมงแรก หรือภายในชั่วโมงแรกราคาเงิน ๓ บาท ๓๒ ชั่วโมงต่อไป หรือ ภายใน ชั่วโมง เพิ่มค่าเช่า ชั่วโมง หรือ ภายใน ชั่วโมง ละ ๔๘ ชั่วโมง

รถชนที่ ๓

ค่าเช่าชั่วโมงแรก หรือภายในชั่วโมงแรกราคาเงิน ๓ บาท ชั่วโมงต่อไปหรือภายในชั่วโมงเพิ่มค่าเช่าชั่วโมงหรือภายในชั่วโมงละ ๓๒ ชั่วโมง

รถชนที่ ๔

ค่าเช่าระยะทางห้าสิบเซ็นต์ หรือภายในห้าสิบเซ็นต์ระยะแรกราคาเงิน ๒ บาท ทุกระยะทางห้าสิบเซ็นต์หรือภายในห้าสิบเซ็นต์ต่อไป เพิ่มค่าเช่าระยะละ ๓๒ ชั่วโมง

อนึ่งให้เป็นที่เข้าใจว่า ข้อความทั้งหลายในพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นเครื่องขัดขวางที่จะมีให้คนขับรถหรือเจ้าของรถคนใด ต้องถือและกระทำตามสัญญาอย่างใด ๆ ที่คนขับของจริงรับเงินค่าเช่ารถต่ำกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

บัญญัติอัตราค่าเช่ารถ

มาตรา ๒๐ เจ้าพนักงาน จุด ทะเบียน ต้อง จ่าย บัญชี อัตราค่าเช่ารถจ้าง เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ พร้อมทั้งข้อความย่อของข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องหน้าที่ของคนขับรถ ตามที่เจ้าพนักงานจุดทะเบียนเห็นควรจะแจ้งตามความประสงค์ของนั้น ให้แก่เจ้า

ของรถจ้างทุกคน และเจ้าของรถจ้างต้องขอใบอนุญาต หรือสำเนาใบอนุญาต ค่าเช่ารถ อย่างที่อ่านได้ โดยที่คนนั้นเปิดไว้ข้างในรถในแห่งใดแห่งหนึ่ง ตามที่ เจ้าพนักงานจดทะเบียนจะบังคับ ถ้าเจ้าของรถคนใดไม่ทำเช่นนั้นมีความผิด ของระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าห้าสิบบาทก็ได้

ที่פקรถจ้าง

มาตรา ๒๑ เมื่อเสียบัตรกระทรวงนครบาลเห็นชอบด้วยแล้ว เจ้าพนักงาน จดทะเบียนมีอำนาจกำหนด ที่สำหรับפקรถจ้างแห่งเดียวหรือหลายแห่งใน กรุงเทพระียง ตามเวลาที่เห็นสมควร สำหรับให้คนทั้งหลายไปเช่ารถจ้าง ได้โดยง่าย

ข้อบังคับเบี่ยงเสี่ยว

ถ้าไม่ยอมให้เช่ารถกำหนดโทษ

มาตรา ๒๒ ถ้าเจ้าของรถจ้างหรือคนที่ควบคุมรถจ้าง คนใดไม่ยอม ให้ผู้ใดเช่ารถ โดยไม่มีเหตุแก่ตัวอันสมควรต้องพิจารณาเรื่องนั้น ใน ภายหลังเห็นว่าเป็นเหตุอันสมควร ผู้นั้นมีความผิดของระวางโทษ ปรับ เป็นเงินไม่เกินกว่าห้าสิบบาทสำหรับทุกครั้งที่ทำผิดก็ได้

ลักษณะความผิดของคนขับรถ

มาตรา ๒๓ ถ้าคนขับรถจ้างคนใดกระทำความผิด คือ

(ก) ไม่ยอมขับรถพาสผู้เช่ารถนั้นไปยังที่ใดในกรุงเทพระียง ตามที่ผู้นั้น ประสงค์จะไปก็ได้

(ข) เมื่อรถให้ขับเร็วไม่ต่ำกว่าอย่างช้าโมงละ ๒๐๐ เส้น แล้วไม่ ยอมทำตามโดยไม่มีเหตุแก่ตัวอันสมควรอย่างใดก็ได้

(ก) ไม่ยอมรับคนโดยผ่านตามจำนวนที่ใบอนุญาตกำหนดให้ บรรทุก
ได้นั้นก็ได้

(ข) บรรทุกคนโดยผ่านเกินจำนวนที่กำหนดในใบอนุญาตก็ได้

(ง) แต่งกายไม่เรียบร้อยในเวลาทำการขับรถ หรือเวลาไปศาลด้วย
เรื่องคดีก็ได้

(จ) ขับรถในเวลาอดง่วง คือตั้งแต่เวลาพระอาทิตย์ตกจนเวลาพระ
อาทิตย์ขึ้น โดยไม่จอดไคมรถไว้ที่ส่งไคม ให้ มีแสงแจ่มส่องตรงไป
ข้างหน้ารถข้างละดวงก็ได้

คนขับรถมีหนี้ความผิด ต้องระวางโทษปรับเงินไม่เกินกว่าสี่สิบบาท
สำหรับทุกครั้งที่ทำผิดก็ได้

ถ้าคนขับรถจ้างคนโต ขับรถด้วยความแกล้งต่าง ๆ หรือด้วยความหึก
หาญก็ได้ หรือขับรถโดยผิดธรรมเนียมเดินรถในท้องถนนก็ได้ หรือทำให้
เป็นอันตรายแก่บุคคล หรือสิ่งของโดยความเดินเด้อ หรือแกล้งประพฤติ
ไม่เรียบร้อยก็ได้ หรือเมาสุราอยู่ในเวลาที่ทำการขับรถก็ได้ หรือใช้วาจา

เป็นคำตลกหรือคำอวมช้ำ หรือทำกิริยาอวมช้ำต่อคนโดยผ่านก็ได้ หรือ
ปล่อยให้รถของตนจอดระวางถนนก็ได้ หรือเข้าขัดขวางคนขับรถอื่นในการขับ
หรือส่งคนโดยผ่านก็ได้ จอดรถขัดขึ้นพลตระเวรสิ่งไม่ให้ออกคอกยี่ ตำบลนั้นก็ได้
หรือทิ้งรถไปโดยไม่ฝากรถไว้แก่คนโตที่สมควรรักษาได้ ในถนนหรือใน
ที่ประชุมชนแห่งใด ๆ ก็ได้ หรือขับรถเที่ยวแซ่เขื่อนตามถนนต่าง ๆ ที่มีใช้เป็น
ตำบลสำหรับบรรทุกจ้างก็ได้ หรือเรียกรถเข้ารถเกินกว่าอัตราตามกฎหมายก็ได้
คนขับรถมีหนี้ความผิด ถ้าพิจารณาเป็นลัทธิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่

เกินกว่าต้องเคื้อนหรือปรับเปเงินไม่เกินกว่ารัชชบาท หรือโทษทั้งต้องสุฐาน
ทุกคราวที่ทำผิดก็ได้

เจ้าของรทกับคนขบรวล
คนขบรวลค้ไม่ยอมทำการสามหนาท

มาตรา ๒๔ ถ้าคนขบรวลคนใด ในระหว่างรับจ้างทำกรงานอยู่กับเจ้า
ของรท ที่ได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติ และโดยไม่มีเหตุแก้ตัว
อันสมควร จัดขึ้นไม่ยอมขบหรือจะเฉยไม่ได้ ขบรวลนั้นตามคำสั่งของเจ้าของ
หรือผู้แทนเจ้าของรทก็ได้ หรือจัดขึ้นไม่ยอมไป หรือจะเฉยไม่ได้ ไปยังที่
โรงของผู้ที่จ้างคนมาทำกรงาน เพื่อจะทำกรขบรวลหรือทำกรอย่างอื่นที่
เกี่ยวในหน้าที่ของตน โดยที่เปนคนขบรวลหนัก คนขบรวลผู้นั้นมีความผิด
ต้องระวางโทษปรับเปเงินไม่เกินกว่าสิบห้าบาท ทุกคราวที่ทำผิดก็ได้

ความประพฤติของคน โดยสำน
คนโดยสำนไม่ยอมเสียค่าเช่ารท

มาตรา ๒๕ ถ้าคนผู้ใดที่เช่ารทใด ที่ได้จดทะเบียนแล้วตามพระราช
บัญญัติ ไม่ยอมเสียเงินค่าเช่ารทที่ควรเสียตามอัตรา ในพระราชบัญญัติ
แก่เจ้าของรทหรือคนขบรวลนั้นตามคำร้องขอ ผู้นั้นมีความผิด ถ้าพิจารณา
เปนสัตย์ต้องเสียค่าปรับโทษเปเงินไม่เกินกว่ายี่สิบบาท นอกจากค่าเช่านั้น
ด้วยก็ได้ และเงินค่าปรับโทษนั้นศาลมีอำนาจที่จะยกให้แก่เจ้าของรทนั้น
ทั้งหมด หรือแค่ส่วนหนึ่งส่วนใดเปนค่าบ่วยการเพราะเหตุหนักได้

ทำอันตราขายแก้วรด

มาตรา ๒๐ ถ้าคนผู้ใดที่เช่ารดใด ที่ใด จดทะเบียนแล้วตามพระราชบัญญัติ แດตั้งทำอันตราขายแก้วรดนั้น ผู้หนึ่งของระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าเจ็ดสิบบาท และจะต้องถูกฟ้องให้ ใช้ ค่าเสียหายที่เกิดจากอันตราขายที่ ทำนั้นด้วยก็ได้

เถียงกันเรื่องค่าเช่ารด

มาตรา ๒๑ ถ้าเกิดเถียงกัน ในระหว่งผู้เช่าและคนขับรดด้วยเรื่อง ค่าเช่ารดใด ที่ใด จดทะเบียนแล้วตามพระราชบัญญัติ ผู้เช่ามีอำนาจที่จะให้ คนขับรดนั้น ขับรดพาไปยัง โรงพักของตระเวรที่ อยู่ใกล้ ที่สุด และ เจ้าพนักงานของตระเวรที่รักษาการ ในที่นั้น เมื่อทราบเรื่องแล้วต้องชี้แจง จำนวนเงินค่าเช่ารดที่ควรเป็นเท่าไรนั้นแก่คนขับรด แล้วให้ผู้เช่าเอาเงินเท่า นั้นส่งแก่เจ้าพนักงานของตระเวรผู้นั้น ให้เจ้าพนักงานผู้นั้น ใช้ ให้แก่คนขับรด แต่ตามผู้เช่ารดนั้นซึ่งเห็นว่า เจ้าพนักงานของตระเวรตัดสินไม่ถูก ผู้เช่าจะ บอกกล่าวว่าจะยกเรื่อง ไปว่ากล่าวกันที่เจ้าพนักงานจดทะเบียนรดแจ้งก็ได้ ถ้า เช่นนั้น ก็ให้เจ้าพนักงานของตระเวรยึดเงินค่าเช่ารดนั้นไว้ก่อน ถ้าพ้นสัปดาห์ ไปได้ไม่ได้เอาเรื่องนั้น ไปว่ากล่าวกันที่เจ้าพนักงานจดทะเบียนรดแจ้ง ก็ให้จ่าย เงินนั้น ให้ แก่คนขับรดคนนั้นไป แต่ถ้าหากได้ ยกเรื่อง ไปว่ากล่าวกัน ที่ เจ้าพนักงาน จดทะเบียนรดแจ้ง ก็ให้เจ้าพนักงานของตระเวร คอยทำตาม คำตัดสินของเจ้าพนักงานจดทะเบียนนั้น ซึ่งต้องเป็นคำตัดสินเด็ดขาดคดีความ ต่อไปไม่ได้

สิ่งของที่ตีมูลค่า ในรถข้าง

มาตรา ๑๘ บรรดาทรัพย์สินสิ่งของที่ผู้ใดตีมูลค่า ในรถข้าง ที่ได้จดทะเบียนแล้วตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อคนขับรถนั้นพบต้องรับนำไปส่งให้รถข้างไว้ที่โรงพักพดตระเวรที่อยู่ใกล้ ที่สุดในทันที ถ้าตีมูลค่า ในภายหลังว่า ผู้ใดเป็นเจ้าของ ๗ ต้องเสียค่ารางวัลเท่าร้อยละห้าในราคาของนั้น เงินค่ารางวัลนั้นเจ้าของต้องส่งไว้ ที่ผู้บัญชาการพดตระเวร ๗ จะได้ ให้แก่คนขับรถที่เก็บของนั้นได้ ถ้าตีมูลค่าเจ้าของไม่ได้ เมื่อได้ประกาศโฆษณาโดยสมควรและพ้นหกเดือนไปแล้ว ให้เอาสิ่งของนั้นออกขายทอดตลาดได้เงินเท่าใด ให้ชดเชยออกไว้ ร้อยละห้าเป็นรางวัลแก่คนขับรถที่เก็บของนั้นได้ เหลือจากนั้นให้ตั้งรัฐบาล

คำอธิบาย

อธิบายคำว่า "มา"

มาตรา ๑๘ คำว่า "มา" ในพระราชบัญญัตินี้ให้หมายความว่าจะทั้ง มาเทศมาไทยและพ่อ

มาตรา ๓๐ เมื่อเสนาบดีกระทรวงนครบาล เห็นจำเป็นจะต้องมีข้อมงคัมเพื่อให้เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้และเจ้าของรถคนขับรถ และคนโดยด้านประพตติให้ตีมูลค่า ต้อง ตามพระราช บัญญัตินี้ด้วยประการใดก็ให้ตั้งกฎของบังคับนั้นได้ เมื่อได้ รับพระราชทานพระบรมราชานุญาต และประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาแล้ว ก็ให้ ไซ้กฎของบังคับนั้นได้ เหมือนดังเป็นส่วนหนึ่งของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๓ พระราชบัญญัติ^{๕๕} ให้เสนาบดีกระทรวงนครบาล เป็น
ผู้รักษาและผู้บัญชาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ^{๕๕}ทุกประการ
ประกาศมาณวันที่ ๑ เมษายน วันขึ้นโกสสินทรศก ๒๔๔๕ ตรงกับ
วันที่ ๑๓๒๗๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

พระราชบัญญัติ^{๕๕}โทษวิธิน โกลสินทร
ศก ๑๒๔

มีพระบรมราชโองการในพระบรมถัมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์
พระรุดจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเห็นชอบเกล้าฯ ให้ประกาศจึ่งทราบทั่วกันว่า
ตั้งแต่ได้เสด็จด้วยราชบรมราชาภิเศกมาได้ทรงพระราชดำริเห็นว่า ประเพณี
โทษที่มีอยู่ในพระราชอาณาจักรสยาม ถึงเป็นวิธิตายทำร้ายกรรมชกรรมชขาย
ด้วยใจสมัคร มิใช่โทษเขตยที่เป็นการกดขี่ข่มขู่ร้ายแรงถึงจริง แต่ก็เป็น
เครื่องกีดขวางความเจริญประโยชน์ และคู่ดำรงอายุของมหาชนอยู่ อย่างหนึ่ง
ซึ่งจำเป็นจะต้องเลิกถอนอย่าให้มี ประเพณีโทษ ภายใน พระราช อาณา จักร ี
กรุงสยามจึงจะมีความ เจริญสัมบูรณ์เท่าทันประเทศอื่น แต่ประเพณีโทษ
เป็นของมีสืบเนื่องมาแต่โบราณ คนทั้งหลายทุกชั้นบรรดาศักดิ์ ได้ คุ้นเคย
และมีประโยชน์ทวีพิศมบัคเดียวเนื่องอยู่ใน วิธิตาย โดยมาก จะ เลิกถอน
เสียทันที ก็หนักจะ เกิดความดำ หนักในประชุมชนทั้งหลายได้มากอยู่ การ
เลิกโทษ สมควร จะ ต้อง ผ่อน ผัน เลิก ถอนไป เป็น ลำดับ ตามควร แก่ การ

08/10/2566

จึงจะเป็นประโยชน์ด้วยประการทั้งปวง ทรงพระราชดำริเห็นดังนี้ เมื่อ
 มีจดศกจุลศักราช ๑๒๑๖ คือรัตนโกสินทรศก ๘๓ จึงได้ทรงพระกรุณา
 โปรดให้ตราพระราชบัญญัติผ่อนเพี่ยง ห้ามมิให้คน เกิดในรัชกาลปัตยุบันนี้ เป็น
 ทาส ข้อเด่นมากได้ทรงพระกรุณาโปรดให้ มีพระ ราช บัญญัติลดหย่อน
 ถอนวิขาทาสลง โดยลำดับมาจนบัดนี้ ทรงพระราชดำริเห็นว่าถึงเวลาซึ่ง
 สมควรแล้ว ที่จะตราพระราชบัญญัติเพื่องด หย่อน ประเพณีทาสให้ยัง
 น้อยลงได้อีกชั้นหนึ่ง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
 ไว้สืบไปดังนี้ ว่า

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติทาส
 รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ ”

มาตรา ๒ ให้ ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน รัตนโกสินทร
 ศก ๑๒๔ ทั้งพระราชอาณาจักร เว้นแต่มณฑลพายัพและมณฑลบูรพา
 ซึ่งได้ตราพระราชบัญญัติทาสไว้สำหรับมณฑลนั้น ๆ แล้ว กับ มณฑลไทรบุรี
 และ เมือง กงตันตัน เมื่อ ตรีงากู ซึ่งใช้ กฎหมาย ตาม ดัชนีคำสอนา ของ
 เมืองนั้น ๆ

มาตรา ๓ บรรดาทาสทาสีให้นับว่าเป็นไทยมิให้ นพกตเกษียณอายุตั้งว่า
 ไว้ ในพระราชบัญญัติทาสไทยจุลศักราช ๑๒๓๖ นั้นต่อไป

มาตรา ๔ บรรดาคนที่คนไทยอยู่ดี หรือทาสกั ท่หลุด พันค่าตัว แล้วไว้
 ๐๘/10/2566
 ต่อไปห้ามมิให้เป็นทาส

มาตรา ๕ บรรดาทนายที่มอญ ในเวลาออก พระราชบัญญัตินั้นออกจาก เวลา
ที่ทนายหมดบทหนักหน่าให้เจ้าเงินลดค่าตัวให้คนหนึ่งเดือนละ ๕ บาท นับเดือน
เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๖ ถ้าทนายจะเปลี่ยนเจ้าเงินใหม่ ห้ามมิให้ทำค่าธรรมเนียม จน
ค่าตัว กว่าจำนวนเงิน ค่าตัวในเวลานั้น

ประกาศมาณวันที่ ๑ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ ตรงกับ
วันที่ ๑๓๒๙๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

พระราชบัญญัติเพิ่มเติมอากรการพนัน

รัตนโกสินทรศก ๑๒๔

มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์
พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้
ทราบทั่วกันว่า แต่ก่อนมณฑลกรุงเทพฯ มีได้มีทางรถไฟไปมาติดต่อกับ
มณฑลอื่น การเดินทางย่อมเป็นความลำบากห่างไกล บัดนี้มีทางรถไฟ
ไปมาติดต่อกับมณฑลต่างๆ ขึ้นเป็นอันมาก และในมณฑลอื่นนอกจาก
บริเวณกรุงเทพฯ ก็ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกเลิกอากรหอย
เงิน ก.ช. เสีย เพื่อมิให้มีการเล่นการพนันเช่นนี้ นอกจากมณฑลกรุงเทพฯ
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ เพื่อ บังคับมิให้ มีผู้
ลักลอบเล่นการพนันอื่นนอกจากบริเวณมณฑลกรุงเทพฯ ดังต่อไปนี้

08/10/2566

มาตรา ๓ พระราชบัญญัติ^{๒๕๕}ให้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติ^{๒๕๕}เพิ่มเติม
อากรการพนัน^{๒๕๕} รัตนโกสินทรศก ๑๒๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^{๒๕๕}ให้ ใช้^{๒๕๕}ได้ตั้งแต่วันที่^{๒๕๕}ได้ประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ห้ามมิให้^{๒๕๕}หนึ่งผู้ใด^{๒๕๕}เล่นพนันกันด้วย^{๒๕๕}เกี้ยวแก่การออกหวย โดย
ตั้งทำการรับแทงหวยและใช้ทุนของตนเองเมื่อ^{๒๕๕}หวยถูก เก็บเงิน^{๒๕๕}แทงเป็นผล
ประโยชน์ของตนเองเมื่อ^{๒๕๕}หวยผิด

มาตรา ๔ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใด^{๒๕๕}กระทำการตั้งถั่วแต้ว^{๒๕๕}ในข้อ ๒ โดยอากรเปิดเมย
เก็ด หรือตั้งถั่วแต้ว^{๒๕๕}ให้ มีโทษตั้งผู้ตักกิน โทษในพระราชบัญญัติ^{๒๕๕}เพิ่มเติมอากร
การพนัน รัตนโกสินทรศก ๑๒๔

มาตรา ๕ ให้นายอากรผู้รับผูกขาดออกหวย ก. ข. หรือพนักงานโยธิการ
มีอำนาจที่จะสืบสวน^{๒๕๕}ร้องฟ้องเอาโทษ^{๒๕๕}แก่ผู้กระทำตั้ง ถั่วแต้ว^{๒๕๕}ได้ ตามพระราช
กำหนดกฎหมายอย่าง^{๒๕๕}ภาษีอากรอื่น ๆ ทั่วไป ทั้ง^{๒๕๕}มณฑล^{๒๕๕}กรุงเทพฯ และ
หัวเมือง^{๒๕๕}ในเวลาที่^{๒๕๕}ตนเป็นผู้รับผูกขาด^{๒๕๕}อยู่นั้น

ประกาศ^{๒๕๕}มาณวันที่ ๓ เดือนเมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ เป็น
วันที่ ๑๓๒๘๖ ในรัชกาล^{๒๕๕}ปัจจุบัน

กฎเสนาบดีเรื่องตั้งกอง โยธาวิง ขึ้น ในกระทรวงวัง

พระเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้นำต้นแบบของยาเซอ กรมขุนพิทยลาภพฤฒิธาดาเสนาบดีกระทรวงวัง
รับพระบรมราชโองการได้เกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้ง
กฎหมายสำหรับหน้าที่ และตำแหน่งพนักงานก่อสร้างและซ่อมแซม และการ
รักษาความสะอาดทางน้ำทางไฟสำหรับพระโอรสที่ทั่วไปภายใน พระบรมมหาราช
วังและพระราชวังหรือสถานที่ใด ๆ ซึ่งจะได้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
อยู่ ในความรักษาแห่งกระทรวงวัง หรือกรมภายนอกใด ๆ ที่ได้ทรงพระ
กรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เจ้าหน้าที่ใน กระทรวงวังทำ เบนด่วน พิเศษ นั้นไว้
เพื่อให้มี หน้าที่ เกี่ยวแก่การทั้ง ปวง ใน กระทรวงวัง ประพฤติราชการให้เป็น
ไปตามระเบียบดังต่อไปนี้

หมวด ๑

รวมการและตำแหน่ง

ข้อ ๑ บรรดาการก่อสร้างซ่อมแซม และการรักษาความสะอาดทางน้ำ
ทางไฟทั้งปวง ในพระบรมมหาราชวังหรือสถานที่ต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว
บรรดาที่เป็นหน้าที่แยกย้ายกันอยู่ ในกรมต่าง ๆ นั้น ให้มีรายการและแบบ
แผนรวบรวมเป็น แห่งเดียวกัน ในพนักงานหนึ่ง ซึ่งตั้งขึ้นเป็นกอง โยธาวิง
เพื่อให้เป็น ที่ตรวจตรา รักษาการทั้งปวง ได้ดีตลอดและมั่นคง และมีให้ เป็น
ที่ชดชองแก่การที่ต่างหน้าที่ต่างทำตั้งที่ เป็นอยู่บัดนี้

- ข้อ ๒ กองโยธาจังหวัดชลบุรี ในกระทรวงวังกรมกลาง ให้มีเจ้าพนักงานดังนี้
 - ก. แม่กองเป็นผู้ตรวจตรวจตราการทั่วไปในการโยธา ๓
 - ข. นายช่างใหญ่สำหรับการก่อสร้างและอินเยอเนียร์ ๓
 - ช. ผู้ช่วยแม่กองฝ่ายแพทยา มีหน้าที่ตรวจโรคไทย ๓
 - ค. ผู้ช่วยตรวจการ และดำน ๓
 - ค. พนักงานเชอร์เว และช่างเขียน พนักงานผู้น้อย เต็มยี่น

ตามสมควรแก่การ

ข้อ ๓ กองการก่อสร้างแยกจ่ายจากรองโยธาจังหวัด ให้มีตำแหน่งเจ้าพนักงานดังนี้

- ก. แม่กองเป็นผู้รับผิดชอบส่วนการก่อสร้าง ๓
- ข. นายงานผู้กำกับงาน และเต็มยี่นคนใช้พอควรแก่หน้าที่
- ข้อ ๔ กองรักษาความสะอาด ให้มีตำแหน่งเจ้าพนักงานดังนี้
 - ก. แม่กองผู้รับผิดชอบในการรักษาความสะอาดที่หน้าทางไฟ ๓
 - ข. ผู้ช่วยในกองการรักษาความสะอาด ๓
 - ช. นายงาน ผู้กำกับงาน เต็มยี่น คนใช้ ต้นประจำงาน พอควร

แก่หน้าที่

ข้อ ๕ แพนกวารจร ผู้หนึ่งผู้ใดที่จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กระทำการจำเพาะอย่างหรือจำเพาะคราว ก็เป็นแม่กองจำเพาะการนั้น จนกว่าการจะแล้วเสร็จหรือตลอดเวลา ที่จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กระทำการนั้น

หมวด ๒๓

หน้าที่ของพนักงานต่าง ๆ

ข้อ ๖ กองโยธาต้องให้มีหน้าที่ส่วนประจำการดังนี้

ก. รวบรวมแบบแปลนสถานที่ และการก่อสร้างในพระบรมมหาราชวัง หรือสถานที่ ๆ เกี่ยวในพระราชวังและกระทรวงวัง ที่มีอยู่แล้ว หรือที่สมควรจะมีก็ตรวจตราทำขึ้นโดยเจ้าพนักงานในกอง ในเขตอำนาจการขึ้นและร้อยกรองไว้ เป็นหมวดหมู่ • เพื่อจะตรวจตราสอดส่องง่าย

ข. รวบรวมแบบแผนระดับ ท่อน้ำใช้ น้ำชำระทางไฟ ที่มีอยู่แล้ว หรือที่ทำขึ้นใหม่รักษาไว้สำหรับกรม เพื่อเวลาต้องการดำริห์การ โดยสะดวก

ข. เป็นหน้าที่จดหมายเหตุ รายการและจำนวนเงินใช้จ่ายในการโยธา ที่เกี่ยวแก่กระทรวงวังพร้อมทั้งขนาดมาตรา ราคาของที่ได้ทำตามคราว ตามสมัยรวบรวมเป็นเรื่องราวไว้ เพื่อได้สอดส่องการแก้ไขใหม่ได้

ค. เป็นหน้าที่ทำรายงานกราบบังคมทูลพระกรุณา ตามเวลาที่จะเห็นสมควรในความเห็นที่ ควรจะมี วัสดุซึ่งก่อสร้างแก้ไขใหม่ เพื่อความสะอาดหรือเพื่อบำบัดโรคเพื่อความดีดก หรือเพื่อความมั่นคงอย่างใดอย่างหนึ่ง ในที่สุดแห่งการที่ได้กระทำแล้ว หรือข้อขัดข้องเพราะเหตุใด ๆ อย่างหนึ่ง รายงานประจำ เดือนประจำปี ใน ส่วนการที่รวมแล้ว หรือจำจะ ค้างไปอย่างหนึ่ง รายงานที่ได้ตรวจตราจะปลูกษาหาหรือจัดการเกี่ยวกับกองต่าง ๆ อย่างหนึ่ง

ค. เป็นหน้าที่คัดอ่านแก้ไขหรือเพิ่มเติมการงานที่ เกี่ยวแก่ การรักษาความสะอาด หรือเพื่อการบำบัดโรค หรือ เพื่อความสุข สำราญ ทั้งไปในสถานที่ต่าง ๆ ในพระบรมมหาราชวังหรือที่เกี่ยวข้องแก่กระทรวงวัง

ข้อ ๗ หน้าที่ของโยธาวิงเกี่ยวข้องแก่การก่อสร้างดังนี้

ก. เป็นผู้เขียนแบบอย่างการที่จะก่อสร้าง หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง
ตึกเรือนท่อน้ำทางไฟ

ข. เป็นผู้กำหนดขนาดหน้าหนักรูปแบบ และชนิดสิ่งของที่จะใช้ ใน
การก่อสร้าง

ค. เป็นผู้ช่วยคิดอ่านแนะนำในการที่จะส่งข้อสั่งของ เครื่องใช้ของ
ต่างประเทศ

ค. เป็นผู้ตรวจการที่ทำ และให้หนังสือสำคัญถูกต้องสำหรับการ
ที่ได้ทำแล้ว

ค. เป็นผู้ตรวจฉันทชอบและแก้ไขราคาในรายประมาณการ และข้อ
สัญญากำหนดการตามเห็นสมควร

ง. เป็นผู้ตั้งข้อกำกับในฎีกาเบิกเงินงาน ตามเวลาที่เห็นสมควรจะเบิก

ง. เป็นผู้ตักเตือนและสอบเหตุผลในรายงานที่ค้างช้าในเหตุที่ไม่ควรค้าง

ข้อ ๘ หน้าที่การโยธาวิงที่เกี่ยวข้องแก่การรักษา ดังนี้

ก. เป็นผู้ร่าง และดำริห์แก้ไขข้อบังคับสำหรับ การรักษา ความสะอาด
ท่อน้ำ ทางไฟ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเขตทำการตามปกติของกรที่จะให้ค่า และวิธี
การที่จะทำขึ้นเสนอเสนอบัด เพื่อได้อนุญาต เมื่อได้อนุญาตแล้วให้ ถือเป็นกฎ
สำหรับการรักษา

ข. เป็นหน้าที่ตรวจการในบางคราว เพื่อให้ การเป็นไปตามกฎ
นั้นโดยขอรับรองตักเตือนต่อเจ้าหน้าที่หรือยื่นรายงานต่อเสนอบัด เพื่อให้ บังคับ

๐๘/1๐/2566

บัญชาว่ากล่าวตามเหตุอันสมควรแก่ความผิดของมัน

ข. เป็นผู้คิดและกำหนด หรือเห็นชอบในแบบอย่างพิถีพิถันคร่ำครึ
หรับเครื่องมัตเครื่องใช้ ในการรักษาความสะอาดความดีชาติทุกอย่าง

ค. เป็นผู้ตั้งชื่อกำกับในฎีกาเบิกเงินงานส่วนการรักษามคราวที่เห็น
สมควรจะต้องใช้

ขื่อ ๘ หน้าก่องโยชางวังที่เกี่ยวข้องการจร คือเมื่อผู้ใดที่รับ
พระบรมราชโองการ ให้ทำการเป็นการจรจำเพาะคราว หรือจำเพาะอย่าง
เมื่อมีโต มพระบรมราชโองการเป็นส่วนพิเศษ ที่มีให้เกี่ยวข้องแก่โยชางวัง
แล้วเจ้าพนักงานโยชางวังจะต้องทำการเกี่ยวข้องตามหน้าที่ เหมือนการ
ในก่องก่อสร้างตามปรกติ ต่างแต่ตัวแม่ของผู้กระทำกรนั้น ถ้ามีพระ
บรมราชโองการเป็นส่วนพิเศษ มีให้เกี่ยวข้องโยชางวัง เจ้าพนักงาน
โยชางวังก็มีหน้าที่เพียงขอจำต้องแปลนพันทคนและขนาดสูง ที่จะก่อสร้างเพื่อ
พิจารณาในกาว่าที่เจ้านั้น จะกีดแก่ที่อณาทางไฟที่มีอยู่ประการใด จำจะ
ต้องแก่ ไซหนักแต่อย่างใดเพมิให้ สิ่งซึ่งมออยู่เสียหาย ถ้าจำจะต้องแก่ ไซ
สิ่งซึ่งมออยู่ เจ้าพนักงานโยชางวัง ก็จะต้องติดการแก่ ไซให้ติดอกแก่การ

ขื่อ ๒ ฝ่าย นำขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณา เพื่อได้รับพระราชทานพระ
บรมริาชานุญาตให้ทำการนั้น ๆ ด้วย

ขื่อ ๓๖ หน้าก่องการก่อสร้างดังนี้

ก. เป็นผู้จัดทำการก่อสร้าง หรือแก่ ไซซึ่งมแซมตามแบบแผนและ
ขนาดมาตรา ซึ่งก่องโยชางวังส่งมา หรือเห็นชอบด้วยตามแบบที่นำไป
ให้ โดยอาการจัดสร้างสิ่งของจ้างคนทำเอง หรือจัดซื้อสิ่งของจ้างเหมาแรงทำ
หรือเหมาทั้งแรงและสิ่งของตามการติดอก

ข. เป็นผู้ทำรายประมาณราคาค้างของ และจำนวนเงินสำหรับการก่อสร้าง ในหน้าที่ และเป็นผู้เบิกเงินทำการก่อสร้างนั้น

ข. เป็นผู้ทำสัญญาในการเหมาทำการหรือสิ่งของและตรวจตรารับผิดชอบ ในการที่ทำงานนั้นจนสำเร็จ

ข้อ ๓๓ หน้าที่ของวิศวกร

ก. เป็นหน้าที่ดูแลคนทำการเสียดกวด ด่าง แฉง สถานที่ต่าง ๆ หรือคนเครื่องใช้โครกต่าง ๆ ประจำการตามกฎสำหรับหน้าที่

ข. เป็นผู้ขอรับว่ากล่าว แก่ผู้อยู่ประจำที่ ๆ ทำการล่วงข้อบังคับให้เกิดความไม่สะดวกต่าง ๆ หรือยื่นรายงานต่อเสนาบดี เมื่อมีผู้ขัดขืนที่ไม่สามารถทำการให้เป็นไปตามกฎนั้นได้

ข. เป็นหน้าที่ทำงบประมาณ และเบิกเงินการจรรยาประจำสำหรับ การรักษา และซ่อมแซมเด็กนอัยในหน้าที่

ข้อ ๓๒ หน้าที่ของทนายพิเศษ เมื่อมีได้ มพระบรมราชโองการ เป็นต่อนพิเศษ มีให้เกี่ยวข้องแก่โยธาวิงกรมหน้าที่ตั้งกองการก่อสร้าง

หมวด ๓

วิธีทำการและรักษาการ

ข้อ ๓๓ บรรดาการก่อสร้าง หรือซ่อมแซมเมื่อจะได้ มพระบรมราชโองการ หรือคำสั่งเสนาบดีไปยังกองโยธาวิง ๆ จะต้องตรวจตรา และทำแบบแผนพิถีพิถัน และให้หาวัสดุออกกองการก่อสร้างกำหนดราคาประมาณแล้ว ให้นำขึ้นทุกเถิด ๆ ถวายหรือเสนอเสนาบดีตามทางรับสั่ง

ข้อ ๑๔ ถ้ากองการก่อสร้าง หรือผู้หนึ่งผู้ใดรับพระบรมราชโองการ
มาหรือกองโยธาวิ่งตามหน้าที่ เมื่อกองโยธาวิ่งได้ตัวหรือหักแบบแผนแล้ว
หรือเป็นแบบแผนของผู้รับสั่งนำมา เมื่อได้คิดตรวจการตามหน้าที่แล้ว
ก็ให้เจ้าพนักงานกองโยธาวิ่ง พร้อมด้วยผู้รับสั่งนำชนบทเกณฑ์ ๆ ถวาย

ข้อ ๑๕ การสั่งใดที่กองโยธาวิ่ง เห็นควรแก้ไขหรือทำขึ้นอย่างไร
ให้ทำความเห็นเป็นเตาเงินขอเด้านับดี เมื่อเด้านับดีเห็นชอบ บัญชีสั่งให้ตัวหรือ
ต่อไป หรือจะได้นำเกณฑ์ ๆ ถวายเพื่อจะไดรับพระราชทานพระ
ราชคำริหักตาม เมื่อไดรับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้คิดต่อไปแล้ว
ก็ให้ คิดกำหนดแบบอย่าง และกำหนดราคาค่าความวิธีซึ่ง กล่าวแล้วในข้อ ๑๓

ข้อ ๑๖ แบบแผน และรายประมาณที่ได้ทุกเกณฑ์ ๆ ถวายตามข้อ
๑๓ แล้ว เมื่อได้รับพระราชทานพระราชคำริหัก หรือรับสั่งเด้านับดีแก้ไข

แบบอย่างนั้นแล้ว ถ้าไม่ใช้การตัวนั้นก็ให้หรือตั้งงบประมาณการก่อสร้างในปี
ใหม่ ถ้าเป็นกรตัวนั้นก็ให้สั่งแบบนั้น ให้กองการก่อสร้างคำริหักด้วยการทำ
คือจะจัดทำอย่างไร ราคาเท่าใด มีผู้รับเหมายังไร เมื่อกองการก่อสร้าง
ได้จัดการว่าแล้วแล้ว ถ้าเป็นเหมาประมูล ก็ให้สั่งรายประมาณ หรือ
คิดจัดทำเองก็ให้กะจำนวนของแต่ราคาค่าแรงไปหรือตั้งกองโยธาวิ่ง เมื่อ
กองโยธาวิ่งเห็นชอบแล้ว จึงให้ทำสัญญาและลงมือทำการนั้น

ข้อ ๑๗ การขออนุญาตเงินที่จะใช้ทำงานให้ เจ้าพนักงาน กองการก่อสร้าง
หรือผู้รับสั่งให้ทำการ เขียนใบขออนุญาตกำหนดเงินที่จะต้องใช้จ่าย
เป็นครวดคามการถึงเพียงใด จะต้องใช้เงินเท่าใดล่วงหน้าจะรับเท่าใด

จะทำตอตงานแล้ว หรือแปนตอน ๆ ก็ตาม แล้วตงข้อส่งไปยังกอง
 โยชางวังเมื่อกองโยชางวังเห็นสมควรแก่ โขประการใด ก็ให้หาวิชชังเจงกัน
 ความเหตุยุติ เมื่อเห็นชอบแล้วก็ให้ตงข้อส่งคืนตงฉบับไปยังผู้นั้น และคัด
 ตำเนาไว้ เพื่อใตตรวจลอบฏีกาและกำหนดงานต่อไป เมื่อเจ้าหน้าทีกอง
 การก่อสร้าง ใตรับใบอนุญาตที่ตงข้อเจ้าพนักงานกองการโยชางวังแล้ว
 ก็ให้นายนตอเจ้าพนักงานกรมพระคลังข้างที่ เพื่อนำขอพระราชทานพระบรม
 ราชานุญาต เมื่อใตรับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้วจึงเบิกเงินใต

ข้อ ๓๘ บรรดาการตามธรรมเนียมในส่วนการรักษาราชการความปล้อต หรือ
 ฝ่ายการก่อสร้างก็ดี เมื่อจะตั้งนับ ให้แม่กองกำหนดการที่จะตงทำบรรดาที่
 ตงที่ไว้แล้ว ตงงบประมาณการใตจ่ายตงฝ่ายการประจําและการจร ยิน
 ตอของโยชางวังตงข้อ และนำเสนอเสนาบคแล้ว จึงค้เจ้าหน้าทีนายนตอ
 พระคลังข้างที่ตามหน้าที่ เมื่องบประมาณใตรับพระราชทานพระบรมราช
 านุญาตแล้ว ส่วนการประจําให้เบิกเงินใตที่เดียวตามรายเดือน ส่วนการจร
 นั้นจะตงทำกำหนดเงินกำหนดงาน ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตตง
 ข้อที่ ๓๗ ที่ว่ามาแล้ว

ข้อ ๓๙ บรรดาฎีกาที่จ้จะเบิกเงินในการที่ เกี่ยวแก่โยชางวัง ตามกฎุน ทั้งรับ
 เดือน ใบสำคัญรายจําหน่ายกตเมื่อมิใต มีพระ บรมราชโองการเป็นส่วน พิเศษมิ
 ให้เก็บของแก่โยชางวังแล้ว ให้เจ้าหน้าทิตงตอของโยชางวังใตตงข้อเพื่อใ
 เจงจํานวนไว้ด้วย

ข้อ ๔๐ ในกาที่กองโยชางวัง ตรวจการในส่วนการประจําที่
 เมื่อเห็นบกพร่องประการใดก็ให้ จดเป็นความเห็นชังแก่เจ้าหน้าที เพื่อให้

คิดอ่านแก้ไขในการที่จะมีมา เช่นเดียวกับในข้างหน้าที่ต่อไป เมื่อความเห็น
นั้นเป็นที่ขัดข้องกันอย่างไร ก็ให้หาเด็มนอนบวชเพื่อดำรงที่เปนความตกลง

กฎให้ไว้แต่วันที่ ๒๗ เดือนมีนาคมรัตนโกสินทรศก ๑๒๓

(ตงพระนาม) พิชยธำมพิณมิชชาดา

เด็มนอนบวชระทรวงวัง

ข้อบังคับเรื่องเงินทดรองจ่ายในการสำคัญ

ข้อ ๑ ให้ข้าหลวงเทศาภิบาล หรือผู้แทนข้าหลวงเทศาภิบาล
มีอำนาจที่จะสั่งให้ พระคลังมณฑลจ่ายเงินสดให้แก่ผู้ใด ๆ โดยทันทีก่อนที่ได้
รับอนุญาตจากกระทรวงพระคลังมหาสมบัติได้ ไม่เกินกว่า ๕,๐๐๐ บาทผู้ว่า
ราชการ เมืองหรือผู้แทนผู้ว่าราชการ เมืองมีอำนาจที่จะสั่ง เจ้าพนักงานคลัง เมือง
ให้จ่ายเงินสดโดยทันทีก่อน ได้รับอนุญาตจากกระทรวงพระคลังมหาสมบัติได้
ไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท ถ้ามณฑลหรือเมืองใดมีกิจการที่จะต้องใช้เงินเช่นนั้นมาก
เด็มนอนบวชระทรวงพระคลังมหาสมบัติจะให้ อนุญาตพิเศษเฉพาะมณฑลและเมือง
นั้น ๆ ให้มีอำนาจมากกว่าอัตรานี้ได้ ในเหตุผลอันสมควร คือ

ข้อ ๒ (ก) รายการที่จ่าย นั้นมิได้มีอนุญาตอยู่ในงบประมาณ

(ข) ด้วยการนั้นถ้าไม่จ่ายเงินทันทีจะเป็นผลให้ ข้าราชการเดือดร้อน
หรือรัฐบาลจะเสียประโยชน์ ฤๅเวลา ฤๅเงินมากกว่าที่ควรจะได้

(ค) การจ่ายเกี่ยวข้องกับการช่วยชีวิตมนุษย์เป็นอันมากเช่นเกิดทุพภิกขภัย

แผ่นดิน

08/10/2566

(ง) ด้วยเหตุการณปรามปรามใจผู้ร้ายที่สำคัญ

(ง) การรับสั่ง ข้าราชการ เดินทางเมื่อไม่มีค่าเดินทางตั้งดังสิ่งของฯ
รัฐบาลอันจำเป็นจะต้องรับสั่งไป

ข้อ ๓ เงินที่จะจ่ายในคำสั่งเช่นนี้ผู้รับสั่งเป็นผู้รับผิดชอบที่จะจ่ายแก่เฉพาะ
การซึ่งเห็นว่า เป็นการสมควร และมีทาง ที่จะได้อำนาจเงินจาก หัก โอนมาบัญชี มาใช้
ได้และไม่มีเวลาที่ขอ และรับ อนุญาต เด่นชัด กระจ่าง พระคตัง มหาสมมติ
เพราะฉะนั้นความข้อนั้นจึงควรคง งดจนกว่ารายการ ที่จะจ่ายนั้น เป็นกรที่จำ
เป็นกระทรวงพระคตังฯ จะเห็นชอบด้วย เพื่อจะได้อนุญาตให้ถูกที่มันที่จะเรียก
ร้องเช่นกับตั้งด้วยโทรเลขกระทรวงโยธาธิการ ซึ่งกระทรวงโยธาธิการจะ
ต้องชี้ ให้เป็นคน ถ้าแต่การจ่ายนี้เป็นไปโดยเหตุไม่สมควร โดยประ
การใด ๆ ก็ตั้งผู้เป็นหน้าที่จะต้องใช้ เงินทันที เมื่อได้รับคำอนุญาตของ
กระทรวงพระคตังมหาสมมติ

ข้อ ๔ ผู้สั่งจ่าย จะสั่งจ่าย ทดรอง ให้เฉพาะกิจการของบุคคลเช่นการ
ค้าขาย เป็นต้น ถ้าว่าจะทอดรอง ให้ ข้าราชการที่ ได้รับเงินเดือนประจำอยู่ใน
มณฑลและเมืองนั้นซึ่งได้ เคยรับเงินเดือนแล้วเดือนหนึ่งไม่ได้ ถ้าข้าราชการ
ที่ไปรับราชการจร โดยมีได้ มี อัตรา รับ เงิน เดือน ในเมืองฯ มณฑลนั้น
จะทอดรอง ให้เกิน กว่าคร่าว หนึ่ง เดือน หนึ่งของ อัตราเงิน เดือนของข้าราชการ
ผู้นั้นไม่ได้

ข้อ ๕ ในกรที่ได้ สั่งจ่ายเงินทอดรองนี้ไปแล้ว ถ้าเงินไม่มีรายการอนุญาต
ไว้ ในงบประมาณมณฑลนั้นเมืองนั้น และ เป็นการของมณฑลนั้นเมืองนั้น
ก็ให้ ตรวจดูยอดเงิน ตามงบประมาณที่พอจะโอนได้ถูกไม่มีค่างเงินจะโอนก็ให้ขอ
อนุญาตเงินเผื่อขาดเข้ามายังกระทรวงพระคตังฯ กับทั้งชี้แจงเหตุผลอันจำเป็น

นั้นโดยด่วนแต่ในภายใน ๗ วัน ถ้ารายการที่ส่งจ่ายตรงไปในการของ
กระทรวงหนึ่งกระทรวงใด ก็ให้มีบอกขอรับเงินตามกระทรวงนั้นกับทั้งบอก
รายการที่ได้ส่งตรงไปมายังกระทรวงพระคลังให้ทราบด้วยเพื่อจะได้ตัด
เดือนให้เบิกหักผลใช้ให้เสร็จตามหน้าที่

ข้อ ๒ ให้พระคลังมณฑล ยอมจ่ายเงินตามคำสั่งของข้าหลวง
เทศาภิบาล ถ้าผู้แทนข้าหลวงเทศาภิบาล ในเวदानันโต ไม่เกินกว่า
๕,๐๐๐ บาท ให้ผู้ช่วยคลัง เมืองยอมจ่ายเงินตามคำสั่งของผู้ว่าราชการเมือง
ถ้าผู้แทนผู้ว่าราชการเมืองในเวदानันโต ไม่เกินกว่า ๒,๐๐๐ บาท เว้นไว้
แต่มีอนุญาตพิเศษ คำสั่งนี้จะต้องมีสำคัญดังนี้ (แบบ ๓๓)

- (ก) วัน, เดือน, ปี, ที่เขียนใบสั่ง.
- (ข) จำนวนเงิน เขียนด้วยตัวเลขทั้งสองข้างกำกับกัน.
- (ค) รายการที่จะต้องจ่าย และเหตุผลที่จำเป็นต้องจ่ายตรง
- (ง) ตงนามข้าหลวงเทศาภิบาล ถ้าผู้แทนข้าหลวงเทศาภิบาล

ถ้าผู้ว่าราชการเมือง ถ้าผู้แทนผู้ว่าราชการเมือง ผู้ส่งด้วยลายมือและประทับตราตำแหน่งเป็นสำคัญด้วย. และเมื่อจะจ่ายเงินตามคำสั่งนี้ ให้ผู้จะ
รับเงินอนุมัติถูกต้องกับคำสั่งดังกล่าวรับเงินเป็นสำคัญ ถ้าโดยมีหนังสือ
มอบหมายให้ผู้ใดสกัดหลังรับเงิน โดยผู้จ่ายจะเชื่อถือได้ เงินที่ได้จ่ายไปเช่นนั้น
ให้ส่งไว้ในสมุดบัญชีเงินสัดที่เรียกว่า “บัญชีตรงจ่ายในการสำคัญ
แบบ ๓๕” การเบิกหักผลใช้ส่งนั้น ให้ทำฎีกาตามธรรมเนียม แต่เมื่อ
ยื่นฎีกาถูกต้องแล้วอย่าให้เจ้าพนักงานคลังจ่ายตัวเงินให้ เป็นแต่ทำใบอธิบาย
ใบหนึ่งให้ผู้วางฎีกาว่า ได้ส่งบัญชีหักส่งแล้ว (แบบ ๓๕) เมื่อทำดังนี้แล้ว

เจ้าพนักงานคลังก็ไม่ต้องตง บัญชีเงินคลังอีก นอกจาก บัญชี ทด รอง การจร เพราะกรมตรวจ และสำรับบัญชีจะแนบ หักบัญชีจ่ายเอง แต่ส่วนตัวฎีกานี้ให้เขียนตัวแดงลงไว้ว่า “ไม่ได้จ่ายตัวเงินเป็นฎีกาเบิกหักคลังส่งเงินจ่ายทดรองการจร ตามใบสำคัญการจรเลขที่..... ลงวันที่.....”

ข้อ ๘ บัญชีเงินรอนี้ ให้ทำตามแบบซึ่งติดท้ายกฎนี้ต่างหากเล่ม ๓ เรียกว่า “บัญชีเงินยืมในการสำคัญ” เพื่อได้ หักยอดกันทุกคราวยืม (แบบ ๓๕)

ข้อ ๘ ในเงินจ่ายยืมนี้ พนักงานคลังจะต้องจ่ายก่อนได้รับอนุญาตจากกระทรวงพระคลังได้ แต่เท่าจำนวนเงินที่อนุญาตให้จ่ายตามอำนาจหน้าที่ผู้สั่งจ่าย ซึ่งกล่าวไว้ในข้อ ๓ (คือข้าหลวงเทศาภิบาล ๓ ผู้แทนข้าหลวงเทศาภิบาล ๕,๐๐๐ บาท ผู้ว่าราชการเมือง ๓ ผู้แทนผู้ว่าราชการเมือง ๒,๐๐๐ บาท) ในจำนวนเงินเท่านั้น ถ้ารายจ่ายเต็มตามจำนวนที่กล่าวแล้ว จะยอมจ่ายรองให้อีกไม่ได้ จนกว่าจะได้เบิกหักผลกใช้แล้ว ถ้ามีการจำเป็นจะต้องจ่ายทดรองการจรอีก จึงจะมีอำนาจสั่งจ่ายต่อไปได้

เช่นกับข้าหลวงเทศาภิบาลมีอำนาจสั่งจ่ายได้ ๕,๐๐๐ บาท เมื่อได้ ออกใบสั่งและจ่ายเงินไปแล้ว ๓,๐๐๐ บาท ก็จะต้องจ่ายได้อีกเพียง ๒,๐๐๐ บาท ถ้าเงินที่สั่งจ่าย ๓,๐๐๐ บาทนั้นได้หักใช้แล้ว ๑,๐๐๐ บาท ก็คงมีอำนาจจะสั่งต่อไปได้อีก ๓,๐๐๐ บาท คงเป็นตัวเงินรอน้อย ๕,๐๐๐ บาท ผู้ว่าราชการเมืองก็เหมือนกัน คงให้มตัวเงินรองจ่ายได้ ๒,๐๐๐ บาท ตัวช้ที่กล่าวแล้ว เวนใดแต่ถ้าใบสั่งที่สั่งมาแล้ว ยังไม่ได้ จ่ายเงินใน ๖ เดือนจะถอน ใบสั่งเดิมเบียดนรการใหม่ก็ได้ ในเงินยืมรองจ่ายเช่นนี้ ถ้าเจ้าพนักงานคลังทำพลาด

08/10/2566

จ่ายเงินจ่ายรอนเงินไปจนมีเหตุขัดด้วยประการใด ๆ ก็ดี เจ้าพนักงานคลัง
ผู้จ่ายเป็นผล รวมมีตชอบจะต้องใช้ เงินเท่าจำนวนที่จ่ายรอนเงินไปนั้น เมื่อ
เวลาที่ตรวจตัวเงินขาดไปในวันสิ้นเดือน

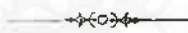
ข้อ ๘ ในวันสิ้นเดือนทุกเดือน ให้เจ้าพนักงานคลังทำรายการเงินรอง
จ่าย รวมรายการเงินรองจ่ายเป็นราย ๆ ทั้งเก่าใหม่ตามจำนวนที่ยังไม่ได้
บันทึกผลอีกใช้ ยื่นคอกที่ประชุมข้าหลวงเทศาภิบาลฉบับหนึ่ง ส่งมายังกรม
ตรวจ และกรมสารบาณซึ่งกรุงเทพฯ ฉบับหนึ่งตามยูนีฟอร์มนี้

หอรัษฎากรพิพัฒน์

วันที่ ๒๘ มกราคม วันคืนโกสินทรศก ๑๒๓

(ลงพระนาม) มหิศรราชหฤทัย

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ประกาศตั้งข้าหลวงเกษตร์

ออกโฉนดที่ดินมณฑลปราจีนบุรีอีกมณฑลหนึ่ง

เจ้าพระยาเทเวศร์วงษ์วิวัฒน์ เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ ขอ
ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดการออก
โฉนดที่ดินในมณฑลปราจีนบุรีอีกมณฑลหนึ่ง และทรงพระกรุณาโปรด
เกล้าฯ ให้พระภิกษุสามเณรเป็นข้าหลวงเกษตราธิการสำหรับมณฑลปราจีนบุรี ตั้งแต่
บัดนี้ไป ให้ข้าหลวงและเจ้าพนักงานแต่ละราษฎรเจ้าของที่ดินประพฤติตาม
ประกาศและกฎเสนาบดี สำหรับการออกโฉนดที่ดินมณฑลกรุงเก่าทุกประการ

แต่เมื่อข้าหลวงเลขตรี กำหนดจะออกวางฉัตตทินคาบดิใหม่เมื่อใด ข้าหลวง
เลขตรีจะได้ ประกาศดั่งวงหน้ามาให้ทราบ

กระทรวงเกษตราธิการ

ประกาศมาณวันที่ ๓ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๔

พระยาศรีสุนทรโวหาร

ปลัดทูลฉลอง

ลงนามแทนเสนาบดี

ประกาศ อนุญาตเกณฑ์การพนันประเภทที่ ๓
ในเทศกาดตรุก์ไทย

ด้วยตามความในข้อ ๕ แห่งกฎเสนาบดีสำหรับข้าราชการพนันลงวันที่ ๑๓
กุมภาพันธ์ ร.ศ. ๑๒๓ ซึ่งมีข้อความ อนุญาตให้เกณฑ์การพนัน ตามรายชื่อใน
ประเภทที่ ๓ แห่งข้อ ๒ ในเทศกาดตรุก์, ดั่งกรานต์, และตรุก์จีนนั้น

กรมสรรพากรในข้อประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ในเทศกาดตรุก์ไทย
ร.ศ. ๑๒๓ นี้ กรมสรรพากรในอนุญาตให้เกณฑ์การพนันประเภทที่ ๓ ได้
โดยไม่ต้องเสียค่าอนุญาตตามความในข้อ ๕ แห่งเค้าระ ฟ้าไทย, ฟ้าจีน, ดวด,
ตะแก, ได้ตั้งแต่วันจันทร์เดือน ๔ แรม ๑๔ ค่ำตรงกับวันที่ ๓ เมษายน เวลาบ่าย
แล้วไป จนถึงวันพฤหัสบดีเดือน ๕ ขึ้น ๒ ค่ำตรงกับวันที่ ๖ เมษายน ร.ศ. ๑๒๔
เวลาบ่ายแปดโมงครึ่ง นอกจากประเภทยาสูบห้ามมิให้เล่นแน่นอนขาด

กรมสรรพากรใน

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ มีนาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๓

โดยรับตั้งเสนาบดีกระทรวงนครบาล

(ลงนาม) พระรัชฎาภกรโกศล

เจ้ากรมสรรพากรใน

กฎเสนาบดี

ว่าด้วยวิธีจัดการและตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำ
ตามความในพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำศก ๓๒๐

ด้วยตามความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำศก ๓๒๐ ซึ่งมี
คำว่า "ให้เสนาบดีที่มีอำนาจที่จะตั้งกฎเสนาบดีเป็นครั้งเป็นคราว เพื่อจัดและ
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติและกฎเสนาบดีนั้น เมื่อได้รับพระราช
ทานพระบรมราชานุญาต และประกาศใน หนังสือพิมพ์ราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้นับเหมือนส่วนหนึ่งของพระราชบัญญัติ นั้น

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ได้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยตั้งกฎ
ข้อบังคับสำหรับจัดการเก็บเงินอากรค่าน้ำ มีอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำซึ่งมีแจ้ง
อยู่ข้างท้ายกฎนี้

ข้อ (๑) ให้ใช้ กฎเสนาบดีนี้ ตั้งแต่วันที่ได้อำนาจใน หนังสือพิมพ์
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป และเมื่อได้ใช้ กฎเสนาบดีและอัตรา เก็บเงิน
อากรค่าน้ำในหัวเมืองมณฑลใด ๆ แล้ว ให้ยกเลิกข้อความและอัตรา
ซึ่งได้ตั้งไว้ ในกฎเสนาบดี คือ

(ก) กฎเสนาบดี ตั้งอัตราในการ เก็บเงิน อากรค่าน้ำ ตามวิธีใน พระราช
บัญญัติ อากรค่าน้ำ ศก ๓๒๐ ซึ่งชั่วคราว ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ศก ๑๒๓

(ข) ประกาศกำหนดวันห้ามไม่ให้จับปลาในที่น้ำหนึ่ง ซึ่งปลาได้อาศัย
ไซไซ มณฑลกรุงเก่าลงวันที่ ๒ มิถุนายนศก ๑๒๓

(ข) กฎเสนาบดีเพิ่มเติมอรรถาภิธานวิธานพระราชนิพนธ์อักษร คำ
นำ ศก ๑๒๐ ซึ่งตรา ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ศก ๑๒๒

(ค) กฎเสนาบดีตั้งอัตราเก็บอากรค่านำมณฑลนครศรีธรรมราช ณ วันที่
๒๗ พฤศจิกายน ศก ๑๒๓

ข้อ (๒) บรรดาที่จับสัตว์น้ำซึ่งอยู่ในท้องที่ใดๆ ให้เทศาภิบาล
จัดการสำรวจแบ่งออกเป็น ๕ ประเภทดังนี้ ให้เป็นหลักฐาน คือ

- (ก) ที่จับสัตว์น้ำซึ่งรัฐบาลได้หวงห้ามไว้ว่าประมัต
- (ข) ที่จับสัตว์น้ำซึ่งรัฐบาลได้หวงห้ามไว้แต่ที่อนุญาต
- (๓) ที่จับสัตว์น้ำซึ่งรัฐบาลได้หวงห้ามไว้แต่ที่รักษาชนพรณสัตว์น้ำ
- (ค) ที่จับสัตว์น้ำเป็นที่ของเอกชน

ข้อ (๓) ให้เทศาภิบาล กำหนดที่ บรรดาที่จับสัตว์น้ำซึ่งรัฐบาลได้ หวง
ห้ามไว้ ตามข้อความในข้อ ๒ หมาย ก. ข. ค. แห่งกฎนี้ และให้มหาดบก
เขตต์เป็นเครื่องการแล้ว ให้ออกประกาศให้ราษฎรทราบไว้กันว่าที่จับสัตว์
น้ำแห่งนั้นเป็นที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ของเอกชนรัฐบาลได้หวงห้ามไว้ เมื่อเทศา
ภิบาลได้จัดการหวงห้ามที่จับสัตว์น้ำไว้แล้ว ให้เทศาภิบาลมีอำนาจเบ้ที่จับ
สัตว์น้ำเป็นคองๆ

ข้อ (๔) บรรดาลำรางทางน้ำไหลในจังหวัดที่หวง ห้ามให้จับว่าอยู่ใน
เขตต์ที่หวง ห้าม ตามแต่เทศาภิบาลจะกำหนดเขตต์ไว้

ข้อ (๕) ตามข้อความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอากรค่านำ
ศก ๑๒๐ ซึ่งมีว่าให้เทศาภิบาลมีอำนาจจัดการในที่จับสัตว์น้ำที่ รัฐบาลได้หวง
ห้ามไว้ให้มี ให้เทศาภิบาลจัดการโดยวิธีอย่างหนึ่งอย่างใดใน ๒ อย่างดังจะ
กล่าวต่อไปนี้ คือ

08/10/2566

(๑) ให้กระทรวงมหาดไทยที่จับสัตว์น้ำซึ่งได้ของห้ามไว้แห่งหนึ่งแห่งใด เป็นที่รักษาพืชพรรณ พรรณ สัตว์น้ำ

(๒) ให้จัดการว่าประมงอนุญาตให้ผู้ใดผู้หนึ่งกระทำการ จับสัตว์น้ำ ตามเวลาและวิธีอันสมควรแล้วแต่ที่เจ้าภิบาลจะกำหนดไว้

ข้อ (๒) ในที่จับสัตว์น้ำที่รัฐบาลไทยห้ามไว้เพื่อว่าประมงนั้น ให้ เจ้าภิบาลออกประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

(ก) จะว่าประมงที่จับสัตว์น้ำของที่ใด

(ข) จะว่าประมงเมื่อใด

(ค) จะว่าประมงในที่ใด

(ค) จะอนุญาต ประกอบ การ จับสัตว์ น้ำในที่แห่งใดแห่งละกี่

(ค) จะกำหนดเขต ที่ให้ ตั้งตั้งซึ่งจะวาง เรือ มือชนิดใดประกอบการ จับ สัตว์น้ำ ในที่จับสัตว์น้ำ

(ง) จะกำหนดให้ทำสัญญาประกันรับเรือ และ กำหนด วัน ส่งเงิน ตวง หน้าและเงินงวด

ข้อ (๑) ให้เจ้าภิบาลมีอำนาจอนุญาตให้ผู้หนึ่งผู้ใด ซึ่งรับทำการ จับสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำโดยได้ว่าประมงกระทำการได้ มีกำหนดไม่เกิน ๓ ปี

ข้อ (๑) เพื่อประโยชน์การว่าประมงที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใด ให้ เจ้าหลวงเทศาภิบาลเลือก พนักงาน ๓ นายเป็น คณะหนึ่ง ประชุม ว่าประมงที่จับ สัตว์น้ำ คือ เทศาภิบาลหรือเจ้าหลวงมหาดไทยนาย ๑ เจ้าหลวงตำรวจพากร หรือผู้ช่วยเจ้าหลวงตำรวจพากร หรือผู้ช่วยราชการเมืองนาย ๑ กรมการอำเภอ นาย ๑ รวม ๓ นาย ผู้ใดมีบรรดาศักดิ์สั่งให้เป็นประธานแห่งคณะ

ข้อ (๘) ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งได้รับทำการจับสัตว์น้ำที่จับสัตว์น้ำแห่งใดแห่งหนึ่งโดยได้วาประมุขมีความประสงค์ (๑) จะใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำชนิดจากที่ซึ่งได้กำหนดอนุญาตไว้ในแผนที่ (๒) หรือจะใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำประจำที่เพิ่มเติมขึ้นใหม่ ให้ผู้นั้นยื่นเรื่องราวขออนุญาตต่อเทศาภิบาลก่อน

ข้อ (๑๐) ในการที่จะส่งเงินงวดอากรค่าน้ำนั้น มีกำหนดดังนี้ คือ

(๑) เงินอากรค่าน้ำแต่ ๕๐๐ บาท หรือต่ำกว่า ๕๐๐ บาท ให้ส่งเสร็จเมื่อเวลารับประทานบัตร

(๒) เงินอากรค่าน้ำเกิน ๕๐๐ บาทขึ้นไปถึง ๘๐๐ บาท ให้ส่งเป็นด่างหน้ากึ่งหนึ่ง อีกกึ่งหนึ่งตามแต่เทศาภิบาลจะกำหนดไว้แต่ไม่เกินกว่าใน ๘ เดือน นับแต่วันที่ได้ออกประทานบัตร ในปีที่กระทำการจับสัตว์น้ำ

(๓) เงินอากรค่าน้ำเกิน ๘๐๐ บาทขึ้นไปให้ส่งเป็น ๓ งวด งวดที่ ๑ ให้ส่งเป็นด่างหน้าเมื่อเวลารับประทานบัตร งวดที่ ๒ ให้ส่งภายใน ๖ เดือน งวดที่ ๓ ให้ส่งภายใน ๘ เดือน นับแต่วันที่ได้ออกประทานบัตร ในปีที่กระทำการจับสัตว์น้ำ

ข้อ (๑๓) ในการที่จะให้ผู้รับทำการจับสัตว์น้ำส่งเงินอากร ค่าน้ำตามกำหนดในข้อ ๑๐ แห่งกฎเสนาบดีนี้ และจะเรียกประกันบริเวณแก่ผู้รับทำการจับสัตว์น้ำ ให้เจ้าพนักงานเบ็ดข้อมและให้จัดการดังนี้ คือ

(๑) เมื่อเจ้าพนักงานเห็นสมควร ที่จะบังคับให้ผู้รับทำการจับสัตว์น้ำส่งทองคำหรือทองคำปรพรรณ หรือที่คั้นนมใบสำคัญ ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของตน

อันชอบด้วยพระราชกำหนดกฎหมาย อันมีราคาพอแก่เงินอากรค่าน้ำแทน
เงินอากรค่าน้ำได้

(๒) ให้ผู้รับทำการจับสัตว์น้ำมา ซึ่งจะเป็น ประกันรับเรือ มาให้เจ้า
พนักงานสอบสวน เมื่อเจ้าพนักงาน เห็นว่า ได้ผู้หนึ่งซึ่ง เป็นคนมั่วพรพ
ซึ่งมีคพอแก่เงินอากรค่าน้ำที่จะคองน้ำ ดังจะให้ เป็นประกันรับเรือก็ได้ แต่
ผู้เป็นประกันรับเรือต้องเป็น ผู้รับผิดชอบเท่ากบัผู้ รับทำการจับสัตว์น้ำ

ข้อ (๓๒) ให้เจ้าพนักงาน คอย ระวังไว้ ส่วนทรพยที่ไว้ รับไว้เป็น ประกัน
เงินอากรค่าน้ำกำหนด ๓ เดือนครั้งหนึ่ง ถ้าทรพยนั้นมราคาต่ำตงกว่าที่ได้
ตราเอาไว้ ขาดจากจำนวนเงินอากรค่าน้ำไปเท่าใด ให้ผู้รับทำการจับสัตว์น้ำ
ตั้งทรพยหรือสิ่งสำคัญเพิ่มเติมจนพอแก่จำนวนเงินอากรค่าน้ำ

ข้อ (๓๓) ที่จับสัตว์น้ำแห่ง หนึ่ง แห่งใดได้วาประมตอนุญาตให้ประกอบ
การจับสัตว์น้ำกำหนดเกินกว่า ๓ ปี ให้แบ่งเงินค่าอากรออกเป้นรายปี และ
ให้จัดการตามข้อความแห่งข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ แห่งกฎนี้

ข้อ (๓๔) เมื่อเจ้าพนักงานได้วาประมตที่จับสัตว์น้ำอนุญาตให้แก่ผู้ หนึ่ง
ผู้ใดประกอบกรจับสัตว์น้ำได้เรียกประกันทำสัญญาตามข้อความในข้อบังคับนี้
ให้เรียก เงิน ตวงหน้า หรือ ทรพย ซึ่งมีคมีราคาพอแก่จำนวนเงินอากร ค่าน้ำแถว
จ้อออกประจําบตรให้ ในประจําบตรนั้น ให้มีแผนที่ กำหนดเขตร์ ที่จับ
สัตว์น้ำและเขตร์ ที่ตั้งเพือวางเคือ ซึ่งมีประมตประกอบการจับสัตว์น้ำ และตรอก
ข้อความตามที่ใด ตกกลง ในเวถาว่าประมตที่จับสัตว์น้ำ

ข้อ (๓๕) ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดที่ไว้รับทำ การจับสัตว์น้ำให้ที่ หวง ห้ามโดย
ได้วา ประมต นุ่มความประสงค์ที่จะใช้เคือเรือมือชนิดใด ก็ให้ขออาชญาบัตร
ใช้ เคือเรือมือ จับสัตว์น้ำต่อ เจ้าพนักงาน เสียค่าอาชญาบัตรตามอัตรา

ข้อ (๑๖) ผู้รับทำการจับสัตว์น้ำ ในที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใด ถึงวันกำหนดส่งเงินล่วงหน้าและเงินงวด ตามสัญญา หาได้นำเงินมาส่งตามกำหนดไม่ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจออกหมายเรียกผู้รับทำการจับสัตว์น้ำ ถ้าผู้รับทำการจับสัตว์น้ำไม่มา โดยเหตุอย่างใด ๆ ให้ออกหมายเรียกประกันรับเรือนให้ส่งตัวผู้รับทำการจับสัตว์น้ำมาได้ส่วน ถ้าผู้รับทำการจับสัตว์น้ำมีค่าขแรงหรือขีดชอง โดยเหตุอันไม่สมควรที่จะเชื่อถือได้ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจกระทำการได้ ในอย่างใดอย่างหนึ่ง ใน ๒ อย่างนี้

(๑) ห้ามมิให้จับสัตว์น้ำในที่ซึ่งเงินอากรค่าน้ำค้างจนกว่าจะได้เสียเงินอากรค่าน้ำ

(๒) ในที่จับสัตว์น้ำซึ่งได้ ออกประกาศ บัตร มีสัญญาขังไม่สิ้นอายุเงินอากรค่าน้ำยังค้างอยู่ ให้เจ้าพนักงาน มีอำนาจ ยึดเอาที่จับสัตว์น้ำนั้น ขายทอดตลาด เพื่อให้ได้จำนวนเงินอากรค่าน้ำที่ค้างนั้น ถ้าได้จำนวนเงินที่ขายทอดตลาดไม่พอแก่จำนวนเงินอากรค่าน้ำ และค่าใช้สอยในการขายทอดตลาดไปเท่าใด ให้ยึดทรัพย์สมบัติของคนที่เงินอากรค่าน้ำค้างหรือประกันรับเรือนขายทอดตลาดอีกชั้นหนึ่ง ให้พอแก่จำนวนเงินอากรค่าน้ำแต่ค่าใช้สอยในการขายทอดตลาดนั้น ให้เจ้าพนักงานเรียก ๓๐๐ ซีก ๓๐ ตามจำนวนเงินอากรค่าน้ำที่ค้างนำส่งคลัง ส่วนเงินที่เหลืออื่นนั้น ให้เจ้าของรับไป

ข้อ (๑๗) ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งได้รับทำการในที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใด มีความประสงค์จะ คนที่จับสัตว์น้ำ ให้ แกร่ รุบราด ก่อน สิ้น กำหนด กระทำการจับสัตว์น้ำ ให้ ยื่นเรื่องราวล่วงหน้า ๒ เดือนขออนุญาตต่อข้าหลวงเทศาภิบาล เมื่อได้ ได้ส่วนเห็นสมควรจะรับคนกรบได้ แล้วให้จัดการออกประกาศว่า

ประมุขใหม่ เมื่อได้จัดการว่าประมุขได้เงินไม่พอแก่จำนวน เงินงวด อากร ค่า
น้ำที่ผู้รับทำการจับสัตว์น้ำจะต้องส่งอีกต่อไปเท่าใด ให้เทศาภิบาลเรียกเงิน
ที่ชขาดอยู่ นั้นแก่ผู้รับทำการจับสัตว์น้ำคน เดิมจงครบ แม้ผู้รับทำการจับ
สัตว์น้ำคนเดิมหาได้ นำเงินอากรค่าน้ำที่ชขาดอยู่นั้นมาส่งไม่ ให้เจ้าพนักงาน
มีอำนาจยึดทรัพย์สินสมบัติของผู้รับทำการจับ สัตว์น้ำคน เดิม หรือ ประกัน รับ
ไว้ชชขาดชขาดตกถ้าจะครบเงินอากรค่าน้ำ และให้คุ้มแก่เงินค่าใช้สอย
ตามจำนวนเงินที่ชขาด ๓๐๐ บาท ๓๐

ขก (๓๘) ถ้าผู้รับทำการจับสัตว์น้ำจะโอนอำนาจที่จับ สัตว์น้ำให้แก่
ผู้หนึ่งผู้ใด ผู้รับทำการจับสัตว์น้ำต้องยื่นเรื่องราวขออนุญาตต่อเทศาภิบาล
ก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ผู้รับทำการจับสัตว์น้ำกับผู้ที่รับโอนอำนาจ
ต้องมาทำ สัญญา โอนกันณที่ว่าการเมืองต่อหน้าเทศาภิบาล ต่อเมื่อได้ โอน
กันโดยได้รับอนุญาตของเทศาภิบาลดังนี้ แล้วผู้รับทำการจับสัตว์น้ำคนเก่า
จึงจะพ้นความ รับผิดชอบต่อรัฐบาล

ขจ (๓๙) ผู้รับทำการจับ สัตว์น้ำไม่มีอำนาจที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่
จับสัตว์น้ำซึ่งตนได้ กระทำการจับสัตว์ น้ำให้ ผิด จาก ของ เดิมณะ นอก จาก บ่อ
ปลาแล้ว ห้ามมิให้ วิตนาในที่จับสัตว์น้ำจนแห่ง ให้ เป็นเหตุสูญพันธุ์ พรรณ
สัตว์น้ำ ผู้รับทำการจับสัตว์น้ำจะต้องรับผิดชอบในการบักแด้รักษาหลัก
เขตร ที่จับสัตว์น้ำกับขญา กล่าวซึ่งปกครองมอยู่ในที่จับ สัตว์น้ำไม่ให้ เป่แอน ตราย
โดย อย่างใดอย่างหนึ่ง ในระหว่าง เวลา ผู้รับ ทำการจับสัตว์น้ำมีอำนาจ อยู่ในที่
จับสัตว์น้ำนั้น

08/10/2566

ข้อ (๒๐) ถ้าพบสิ่งหนึ่งมีอุทกโทษอย่างร้ายแรงอย่างหนึ่งอย่างใดเกิดขึ้น
 กระทำให้สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใด ผิดจากระรรมตาซึ่งเป็นอันต้อง
 ให้ขาดเสียผล ประโยชน์ของ ผู้รับ ทำการจับสัตว์น้ำ โดยหน่วได้ที่จะจัดการ
 บอกรับได้ ผู้รับทำการจับสัตว์น้ำมีความประสงค์จะขอลดหย่อนเงินอากร
 ค่าหนักให้เท่าเรื่องราวขอ อนุญาตคือขาดวง เทศำภิบาลก่อน เมื่อขาดวง
 เทศำภิบาลได้ส่วนแล้วเห็นเป็นการเหลือเงินได้ของตน ทำการจับสัตว์น้ำจะบอกรับ
 ได้ โดยความจริง ให้ขาดวงเทศำภิบาลมีอำนาจลดหย่อน เงินอากร ค่า
 นำให้แก่ผู้รับ ทำการจับสัตว์น้ำตามสมควร

ข้อ (๒๑) ตามข้อความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติอากร ค่าหนัก
 ศัก ๑๒๐ ซึ่งให้เส่นำบดมีอำนาจที่จะตั้งพักแต่ครั้งเก็บค่า อนุญาตในที่แห่งหนึ่ง
 แห่งใดไม่เกินกว่า ๓๐๐ ละ ๓๐ ในประโยชน์ ที่จะพึงได้นั้น บกนใด ตั้งอัตรา
 และจัดวิธี แบ่งที่จับสัตว์น้ำเป็นที่อนุญาตไว้ ๘ ประเภท และ มีอัตราเก็บค่า
 อนุญาตจึงจะกล่าวต่อไป นี้ คือ

(๑) บ่อซึ่ง มีผู้ ขุดไว้สำหรับ ทำการ จับสัตว์น้ำในลำน้ำชนิดใด ๆ ฮาได้ร้อย
 น้ำใดตลอดปี ถ้าจับสัตว์ น้ำ ในบ่อนั้น เก็บเงินอากรค่า น้ำ เป็นค่าที่ จับสัตว์น้ำ
 ตารางวาละ ๓ บาท

(๒) บ่อซึ่ง มีผู้ ขุดไว้สำหรับ ทำการจับ สัตว์น้ำในที่ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ ของ
 เอกชนชอมด้วย พระราชกำหนดกฎหมาย ซึ่ง ใช้ วิชาจับสัตว์ น้ำอย่างหนึ่งอย่างใด
 ถ้าจับสัตว์น้ำ ในบ่อนั้นเก็บเงินอากรค่า น้ำ เป็นค่าที่จับสัตว์น้ำ ตารางวาละ ๑๖ อัฐ

(๓) คูบ้านหรือท้องร่องซึ่งมีผู้ ขุดไว้ กติ หรือ ที่ จับสัตว์น้ำ ซึ่งไม่มี ผู้ หนึ่ง
 ใดขุดไว้ มีกรรมชาติเป็นมาแต่เดิมหรือเกิดขึ้นใหม่อยู่ในที่กรรมสิทธิ์ ของเอก

08/10/25๕๕

ชนชั้นหนึ่งของแต่ละตำบลเป็นต้น
มาดังนี้

ถ้าจับสัตว์น้ำเก็บเงินอากรค่าที่จับสัตว์

คือ

(ก) ๒๕ ตารางวาและต่ำกว่า ๒๕ ตารางวา ๓๒ ปี

(ข) เกินกว่า ๒๕ ตารางวาถึง ๕๐ ตารางวา ๑ บาท

(ค) เกินกว่า ๕๐ ตารางวาถึง ๗๕ ตารางวา ๓ บาท ๓๒ ปี

(ค) เกินกว่า ๗๕ ตารางวาถึง ๓๐๐ ตารางวา ๒ บาท ถ้าที่จับสัตว์น้ำกว้าง
ยาวมีตารางวามากขึ้นไป ให้ คิดเงินอากรค่าที่จับสัตว์น้ำทั่วตามอัตรา

(๕) หดุมปลาโจน เก็บเงินอากรค่าน้ำเป็นค่าที่จับสัตว์น้ำหดุมละ ๓ บาท

(๕) ที่ทำก่อดักด้วยขากรอย่างใด ๆ เพื่อประโยชน์จับสัตว์น้ำ ให้
ข้าหลวงเทศาภิบาลกำหนดท้องที่ใด เป็นอัตราค่า ที่ตารางวาจะเท่าใด คิด
เทียบตามผลประโยชน์ที่จะพึงได้ ในท้องที่อื่นนั้น ๓๐ ถึง ๓๐ เป็นประมาณ แต่
อย่างไร ๆ ไม่ให้เก็บเงินอากรเกินตารางวาละ ๒ บาท

(๖) ที่จับสัตว์น้ำซึ่งมีผู้ว่าประมุขให้ราคาต่ำหรือไม่มีผู้ว่าประมุข หรือ
ที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งกีดขวางในการ ว่าประมุขที่ได้ หวงห้ามไว้ เช่นที่จับสัตว์น้ำ
แห่งหนึ่งแห่งใด ถ้าได้อนุญาตโดยการว่าประมุขให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใดกระทำ
การจับสัตว์น้ำในที่นั้น ๆ แล้วผู้เดียว คงจะกระทำให้เป็นการเดือดร้อนแก่
ราษฎรที่อยู่ ใกล้เคียงกับที่จับสัตว์น้ำแห่งนั้น ๆ โดยได้เคยเอาใ้รยหาสัตว์น้ำ
เลี้ยงชีพในที่จับสัตว์น้ำแห่งนั้น ๆ ให้เทศาภิบาลมีอำนาจอนุญาตให้แก่บุคคล
เป็นครั้งเป็นคราวกระทำการจับสัตว์น้ำด้วยเครื่องมือ และเก็บเงินอากร เป็นค่า
ที่แก่ผู้ กระทำการจับ สัตว์น้ำ บ้างหนึ่ง คนหนึ่งไม่เกินกว่า ๓๐ บาท ตามแต่จะเห็น

สมัครแก่มีประเทศที่จับสัตว์น้ำนั้น ๆ ห้ามไม่ให้ตั้งสิ่งวางเครื่องมือ หรือใช้
เครื่องมือจับสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำในประเภทที่ ๖ นี้ คือ ๑ ฉนวน ๒ ฉิมใหญ่
๓ ถี ๔ สุก ๕ รำ โจน ๖ เครื่องกางกั้น ด้วยอาการ อย่างใด ๆ ๗ ขอน้ำหรือ
๘ โพงพาง ๙ ซ้อนใหญ่ ๑๐ ซ้อนต้นนี้

(๗) ถ้าคดีของตำรวจ แห่งหนึ่ง แห่งใดซึ่งเกี่ยวข้องกับจับสัตว์น้ำชนิดประเภท
ที่ ๖ ให้ข้าหลวงเทศาภิบาล กระจายเขตที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง มีกำหนด
แต่ปากคลองหรือปากบึงยาวไม่เกินกว่า ๕ เส้นตามลำคลองหรือลำบึง และ
ให้เทศาภิบาลมีอำนาจจัดการว่าประมุข หรืออนุญาตให้แก่มุขหนึ่ง ผู้ใดทำการ
จับสัตว์น้ำด้วยเครื่องกางกั้นอย่างใด ๆ ก็ได้ แต่ถาได้อนุญาตให้แก่มุขใด
ให้เรียกเงินค่าอากรเป็นค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๕๐ บาท และถือ
อัตรานี้เป็นเกณฑ์ของการว่าประมุข

(๘) บรรดาผู้ที่ทำโพงพางน้ำเค็ม หรือนำจัดกิด ถ้าเป็นต้นนอกจากว่า
ประมุข ให้ตราเก็บเงินอากรค่าที่จับสัตว์น้ำตามอัตราข้างท้ายกฎนี้

(๘) บรรดาที่จับสัตว์น้ำ ๆ เค็ม ซึ่งตั้งสิ่งสำหรับวางเครื่องมือตาม
รายชื่อต่อไปนี้ทำการ ประจำอยู่กับที่ ถ้าเป็นต้นนอกจากที่ว่าประมุข ให้
ตราเก็บเงินอากรค่าที่จับสัตว์น้ำดังจะ กล่าวต่อไปนี้ คือ

- (ก) ที่ทำรั้วไซมานแห่งหนึ่ง ๒๕ บาท
- (ข) ที่ทำซุ่นรั้วไซมานแห่งหนึ่ง ๔๐ บาท
- (ช) ที่ทำรั้วปะกักคอกแห่งหนึ่ง ๑ บาท
- (ค) ที่ทำรั้วกางเคยแห่งหนึ่ง ๕ บาท
- (ค) ที่ทำบามแห่งหนึ่ง ๓๐ บาท

(ข) ที่ทำไปประดิษฐ์ในมณฑลต่าง ๆ เว้นแต่มณฑลนครศรีธรรมราช
มณฑลชุมพร แห่งหนึ่ง ๓๐ บาท มณฑลนครศรีธรรมราช มณฑลชุมพร
ที่ทำไปประดิษฐ์แห่งหนึ่ง ๕๐ บาท

(ง) ที่ทำไปประดิษฐ์แห่งหนึ่ง ๓๐ บาท

(จ) ที่ทำไปประดิษฐ์เครื่องสำอางแห่งหนึ่ง ๕ บาท

(ฉ) ที่ทำของวิจิตรสวยงาม เมื่อ เวลานั้นแห่งหนึ่ง ๑๕ บาท

(ช) ที่ทำการประดิษฐ์เครื่องใช้ เครื่องมือ ยก ย่อ ขยับ หรือใช้ เครื่องยก
ด้วยวิธีใด ๆ เว้นมณฑลต่าง ๆ คงเก็บแต่มณฑลนครศรีธรรมราชเป็นค่าที่จับ
ประดิษฐ์แห่งหนึ่ง ๕ บาท

ข้อ (๒๒) บรรดาที่จับประดิษฐ์ ๘ ประเภทที่กล่าวมาแล้วตามข้อความ
ในข้อ ๒๑ แห่งกฎนี้ ถ้าผู้ใดหนึ่งจะทำการจับประดิษฐ์ ให้ขออนุญาตต่อ
กรมการอำเภอผู้ว่าการท้องที่ก่อน เวลาที่จะทำการจับประดิษฐ์ ถ้ากรมการ
อำเภอเห็นว่าที่จับประดิษฐ์แห่งหนึ่ง แห่งใด เป็นที่บริบูรณ์ ประสงค์แล้ว
อนุญาตให้ทำการจับประดิษฐ์ ให้กรมการอำเภอรายงานต่อเทศาภิบาล และ
ให้เทศาภิบาลมีอำนาจที่จะยกที่จับประดิษฐ์นั้นขึ้นว่าประมุข ถ้าผู้ใดหนึ่ง
ให้ราคาสูงกว่าปกติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๑ แห่งกฎนี้ ก็ให้อนุญาตให้แก่
ผู้หนึ่งไปทำการจับประดิษฐ์ถ้าการว่าประมุขไม่ตกลง ควรอนุญาตให้แก่ผู้
ใดขอ อนุญาตก่อน และ ให้เสียค่าอาชญา บัตร คຸ້ມ เครื่องมือ ตาม อัตรา อีก
ส่วน หนึ่ง นอกจาก ค่าที่จับประดิษฐ์

ข้อ (๒๓) ถ้าผู้ใดหนึ่งจะขุดบ่อสำหรับทำการจับประดิษฐ์ในที่ซึ่ง ตน
มีกรรมสิทธิ์ หรือที่ ไม่มีกรรมสิทธิ์ของตนเองนั้น ต้องขออนุญาตต่อเทศาภิบาล
ก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงขุดบ่อได้

ข้อ (๑๔) บรรดาข้อสำหรับทำการจับสัตว์น้ำมีผู้ใดผู้หนึ่งขุดไว้ ในที่ไม่
มีกรรมสิทธิ์ของเอกชนก่อนที่ได้ใช้กฎของฉบับนี้ หรือเมื่อได้ให้ใช้กฎข้อ
ฉบับนี้แล้ว ให้นับว่าบ่อนั้น ๆ เป็นของรัฐมาตงตั้ง

ข้อ (๑๕) บรรดาข้อสำหรับทำการจับสัตว์น้ำ ซึ่งอยู่ในที่ไม่มีการกรรมสิทธิ์
ของเอกชนที่เกี่ยวแก่ที่จับสัตว์น้ำอันเป็นที่หวงห้ามว่าประมุข ให้นับว่าบ่อ
นั้นอยู่ในเขตที่จับสัตว์น้ำหวงห้ามนั้น ๆ

ข้อ (๑๖) บรรดาข้อสำหรับทำการจับสัตว์น้ำ ซึ่งอยู่ในที่ไม่มีการกรรมสิทธิ์
ของเอกชนนั้นไม่เกี่ยวแก่ที่จับสัตว์น้ำหวงห้ามว่าประมุข ให้เทศาภิบาลมี
อำนาจจัดการใน ๒ อย่างดังนี้ คือ

- (๑) ให้จัดการว่าประมุข
- (๒) ให้อนุญาตแก่ผู้หนึ่งผู้ใดทำการจับสัตว์น้ำในบ่อนั้น เรียกเก็บ
เงินชากรเป็นค่าที่จับสัตว์น้ำตามพิศัตตรา

ข้อ (๑๗) บรรดาที่หน้าซึ่งสัตว์น้ำได้เข้าไครยอยู่ เป็นที่สำหรับทำการจับ
สัตว์น้ำ ซึ่งอยู่ในที่กรรมสิทธิ์ของเอกชน ให้เทศาภิบาลมีอำนาจจัด
การดังนี้ คือ

- (๑) เมื่อเจ้าของที่นั้นมีความประสงค์ จะทำการจับสัตว์น้ำด้วยตนเอง ให้
ออกใบอนุญาตเรียกเงินชากรค่าที่จับสัตว์น้ำตามพิศัตตรา
- (๒) เมื่อเจ้าของที่ไม่รับ ทำการ จับสัตว์น้ำด้วยตนเองใน ปีหนึ่งปีใดให้
เรียกทานบดไว้ ภายหลังเจ้าของที่ทำการ จับสัตว์น้ำ ด้วย อา การ อย่างไร
หรือให้ ผู้หนึ่งผู้ใดทำการ จับสัตว์น้ำในที่นั้น หาได้ มาแจ้งความขออนุญาต ต่อ
เจ้าพนักงานก่อนไม่ ถ้าพิจารณาเป็นลัทธิ ให้เทศาภิบาลจัดการเปรียบ

เทียบหรือฟ้องศาลตาม ความใน มาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติ อกร
คำนำศก ๑๒๐

ข้อ (๒๘) ถ้าหลุดด่าร้ายซึ่งคอยเนื่องติดอยู่ กับบ่อสำหรับทำการจับสัตว์น้ำ
คูบ้าน ท้องร่อง ให้นำว่าเป็นที่ค่อเนื่องของบ่อคูบ้านท้องร่องนั้น ๆ แต่ห้าม
มิให้เก็บเงินอากรค่าที่หลุดด่าร้าย ให้คงเก็บเงินอากรแต่เฉพาะปากบ่อ
คูบ้าน ท้องร่อง

ข้อ (๒๙) ถ้าผู้ใดผู้หนึ่งจะขออนุญาต ทำกล้าด้วยอากรอย่างใด ๆ
เพื่อประโยชน์จับสัตว์น้ำในอนุญาตแห่งหนึ่งแห่งใด ให้เทศาภิบาลมีอำนาจ
จัดการตั้งจะกล้าด้วยต่อไปนี้ คือ

(๑) เมื่อข้าหลวงเทศาภิบาลได้จัด การ ตามความในข้อ ๒๓ หมายถึง
เลข ๕ แห่งกฎนี้แล้ว ให้ประกาศโฆษณาว่าในที่ซึ่งใดจะเก็บอัตราค่าที่จับ
สัตว์น้ำทำกล้าด่าร้ายจะเท่าใด

(๒) ให้ผู้ที่จะทำกล้า นั้นบอกหลัก หมายถึงเขตไร้แล้ว มา ขออนุญาตต่อ
กรมการอำเภอ ๆ ได้ ได้ส่วนเห็นสมควรแล้วจึงให้ ออกใบอนุญาต เรียกเงิน
ค่าอากรตามพิกัตติตรา

(๓) ถ้าผู้ใดผู้หนึ่งจะทำการจับสัตว์น้ำในที่กล้าชนิดใด ๆ ต้องนำใบ
อนุญาตมาแจ้งความแก่กำนันให้ ไปตรวจก่อน จึงจะทำการจับสัตว์น้ำได้

ข้อ (๓๐) ในการที่จะให้อุญาตที่จับสัตว์น้ำตามประเภทซึ่งมีอยู่ใน ข้อ
ที่ ๒๐ แห่งกฎนี้หมายเลข ๘ หมายเลข ๙ ให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใดนั้นให้จัดการ
ดังนี้ คือ

(๑) ให้เทศาภิบาลจัดการทำแผนที่กำหนดเขต และ หมายเลขบรรดา

ที่อนุญาต กระทำการจับ สัตว์น้ำโดยวิธีใช้ถ่วง โพงพางเป็น ๒ ฉบับ ไว้สำหรับ
ที่ว่าการเมือง ๑ ฉบับ ไว้สำหรับที่ว่าการอำเภอ ๑ ฉบับ ในกรณีที่เทศบาล
จะกำหนดเขตที่อนุญาตในตำบลนั้น ให้ตรวจจดทางกว้างของตำบล
แบ่งเขตที่อนุญาตไม่เกินกว่า ๓ ใน ๓ ส่วนของตำบลตรงนั้นขณะเมื่อหน้า
ตงจวด แม้ว่าที่อนุญาตทำเยื้องกันฟากทะเลโพงพาง ให้ตรวจจดทะเบียน
กันด้วยตามสมควร เพื่อมิให้เกิดความแก่การสาธารณสุขประโยชน์ทางเรือ
แพไปมา

(๒) ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดมีความประสงค์จะขออนุญาตกระทำการจับสัตว์น้ำ
โดยวิธีใช้ถ่วง โพงพางในที่อนุญาตแห่งหนึ่งแห่งใด ซึ่งเทศบาลได้กำหนด
ไว้แล้ว ให้ผู้นั้นมาแจ้งความต่อกรมการอำเภอว่าจะต้องการที่อนุญาตใน
ตำบลนั้น ๆ ช่อหนึ่ง ๆ มีหมายเลขเท่าไร เมื่อกรมการอำเภอเห็นสมควร
จึงให้ออกใบอนุญาตเรียกเงินค่าอากรตามอัตรา

(๓) ถ้าเป็นที่โพงพางอยู่ในตำบลตง ให้เจ้าพนักงานบังคับผู้ทำการ
จับสัตว์น้ำแห่งนั้นเปิดช่องทางให้เรือแพไปมาได้ โดยสะดวก ถ้าผู้ทำการจับ
สัตว์น้ำนั้นฝ่าฝืนไม่กระทำตามข้อความในข้อนี้ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจ
จะห้ามผู้ทำการจับสัตว์น้ำไม่ให้ทำการจับสัตว์น้ำในที่นั้นอีกต่อไป ส่วนเงิน
อากรค่าที่จับสัตว์น้ำให้สภาพไปเช่นของหมดวง

(๔) ให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตกระทำการจับสัตว์น้ำโดยวิธีใช้ถ่วง โพงพางใน
ตำบลนั้นและตำบลตงจูด โคมไฟติดเกาะไว้ที่เสาหลัก โพงพางเมื่อเวลาย่ำค่ำไป
จนย่ำรุ่ง ห้ามยิงกันเรือแพไม่ให้เปythonครายไปมาเวลาดังคั่น

(๕) ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดมีความประสงค์จะขออนุญาตทำการจับ สัตว์น้ำใน

ทะเลและ ปากอ่าวสำหรับตงตั้ง เพื่อวาง เครื่องมือ และเครื่องทางกัน ประกอบ การจับสัตว์น้ำ ให้ผู้นบักหตทหมายเขตรัฐอนุญาตต่อกรมการอำเภอใน ท้องที่นั้นก่อน ให้กรมการอำเภอจัดการได้ ส่วนกำหนด เขตที่ทำการจับ สัตว์น้ำอย่าให้เขตการจับสัตว์น้ำ บกทตททางบกรวกันทางสัตว์น้ำไปมา เพื่อ ให้ขาดผลประโยชน์ของการ จับสัตว์น้ำซึ่งจะ ต่อให้ วิชาซึ่งกัน และกันได้ เมื่อกรมการอำเภอเห็นสมควรแล้ว จึงให้ชอกใบอนุญาตเรียกเงินค่าอากร ตามพกตอตรา

ข้อ (๓๓) ตามข้อความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติอากร คำนำ ศก ๑๒๐ นั้น ซึ่ง ให้ เสนอบตมอำนาจตงพกตอตรา เก็บค่า อาชญาบัตรคุ้มครองมือต่างกัน ตาม ประโยชน์ ที่พึง จะได้ จาก เครื่องมืออย่างนั้นไม่เกิน ๑๐๐ ๓๐ เปนประมาณผู้ โทมเครื่องมือซึ่งตองตวยพกต ให้มาชรับอนุญาต จากเจ้าพนักงานก่อน ต่อใต้อนุญาตแล้วจึงจะใช้ เครื่องมือนั้นใตตอชดเวลา ที่อนุญาตนั้น จึงใตตงพกตอตราแจงชย ชางทำยกฐิน และชอมบังคับสำหรับ เจ้าพนักงานผู้ จตทการชอกชญาบัตร ให้แก่ผู้ ที่ ใช้ เครื่องมือจับสัตว์น้ำตง

(๑) ให้กรมการอำเภอกำหนดวันประชุมกำหนดให้บ่าววังราษฎร ซึ่ง มตความประสงค์จะใช้เครื่องมือประกอบการจับสัตว์น้ำ มารับอาชญาบัตรยงที่ว่า การอำเภอ

(๒) เมื่อ กรมการอำเภอเห็นว่าราษฎรในตำบลใด ๆ ที่ จะมารับ อาชญาบัตร มากจะชอกชญาบัตรให้ ไม่น้นแก่เวลา ให้กรมการอำเภอกำหนด วันนตชอกชญาบัตรเปนตำบล ๆ เพื่อมิให้ราษฎรมาชชยเดี่ยวเวลา

08/10/2566

(๓) ถ้าเครื่องมือชนิดใดรูปพรรณคล้ายคลึงกันกระทำให้เป็นที่ยงน ให้

ผู้ขออาชญาบัตรนำเครื่อง มือมาให้ กรมการ อำเภอ ตรวจดู จะได้ ออก
อาชญาบัตร ให้เป็นที่ถูกต้องตรงกับเครื่องมือ

(๔) ถ้าผู้หนึ่ง ผู้ใดจะไปจับสัตว์น้ำในที่ใด ๆ ให้เอาอาชญาบัตรไปด้วย
เพื่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจพบจะตรวจได้ทันที ไม่เป็นที่เสียเวลาของผู้ทำการ
จับสัตว์น้ำ

ข (๓๒) เมื่อผู้ใดผู้หนึ่งได้รับอาชญาบัตรคุมเครื่องมือจับสัตว์น้ำใน
ที่ใด ๆ แล้วถ้าจะพาเครื่องมือจับสัตว์น้ำไปทำการจับสัตว์น้ำในที่อื่น ๆ ซึ่ง
มีอัตราสูงกว่าที่ตนได้รับอาชญาบัตร ผู้นั้นจะไปขังที่ว่าการอำเภอใน
ท้องที่นั้น ขอรับ อาชญา บัตรพิเศษ และเสียเงินอากรค่าเครื่องมือเพิ่มเติมให้
เต็มตามอัตราในท้องที่นั้นจึงจะทำการจับสัตว์น้ำได้

ข (๓๓) ผู้ใดผู้หนึ่งใช้เรือหรือสิ่งใด ๆ ซึ่งเป็นเครื่องมือของทางปกครอง
กับเครื่องมือจับสัตว์น้ำให้เรียกเก็บเงินค่าอากร ตามอัตราอีกส่วนหนึ่ง ต่างหาก
เว้นแต่หตถ์กรซึ่ง ปัก เป็นปักใน ปากอ่าว หรือ ทะเลยกเว้นไม่เก็บเงินค่าอากร

ข้อ (๓๔) ผู้ใดผู้หนึ่งทำการจับสัตว์น้ำด้วยเครื่องมือเล็กน้อยนอกอ่าว
ในท้ายฤดูให้กรมการอำเภอออกใบอนุญาตคุม เครื่องมือ เล็กน้อย ตามตัวคน
เฉพาะครัวเรือนหนึ่ง ใบอนุญาตนั้นให้คุมได้แต่บุคคลที่ใดรวมอยู่ในครัว
เรือนหนึ่ง ถ้าเป็นบุคคลที่ไม่ได้รวมอยู่ในครัวเรือนนั้นเป็นอันไม่อนุญาต

ข้อ (๓๕) การอนุญาตให้ผู้หนึ่งผู้ใด มีอำนาจในที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง
แห่งใด ให้ มีกำหนดเวลาตามระตกาดการจับสัตว์น้ำ เพื่อให้ เหมาะแก่ภูมิ
ประเทศที่จับสัตว์น้ำแห่งนั้น ๆ นับ ๓๒ เดือนเป็นระตูกหนึ่ง แต่การอนุญาตให้ใช้
เครื่องมือประกอบการจับสัตว์น้ำนั้น ให้ มีกำหนดเวลาซึ่งแต่่วนที่ ๓ เมษายน

ข้อ (๗๖) ตามความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติอากรค่าสินค้าศุลกากร ๑๒๐

ซึ่งให้เสนาบดีมีอำนาจจะยกเว้นค่าอากรในกรณีที่แห่งหนึ่งแห่งใด และจะห้ามไม่ให้ใช้เครื่องมืออย่างหนึ่ง อย่างใดในกรณีที่แห่งหนึ่งแห่งใดนั้น บัดนี้ได้ตั้งข้อบังคับห้ามการใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำดังนี้ คือ

(๑) ที่ตำบลของรังสิตและคลองอื่น ๆ ซึ่งบริษัทชุดคตของคุนา สยามชุด โดยพระบรมราชานุญาตในท้องหลวง ซึ่งอยู่ในเขตจังหวัดเมืองกรุงเก่า ๑ เมือง สระบุรี ๑ เมืองนครนายก ๑ เมืองฉะเชิงเทราห้ามการใช้เครื่องมือเหล่านี้ คือ ยกยอช้นข้อ ฮอมน เขือก ฉิมใหญ่ ช้อนใหญ่ หรือสิ่งที ตั้งสำหรับวางเครื่องมือซึ่ง กัดขวางแก่ทางเรือแพไปมา เพราะ เป็นเครื่องมือใหญ่โตอาจจะทำให้เป็นที่ เสียเวลา และ ประโยชน์ของมหาชนได้ เพราะฉะนั้นห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการใช้ เครื่องมือ เหล่านี้ ในเขตจังหวัดที่กล่าวมาแล้ว เป็นอันขาด

(๒) ในที่จับสัตว์น้ำซึ่งอยู่ในบริเวณพระอาราม หรือวัดพระอาราม นับว่าเป็นที่หวงห้ามตามพระราชบัญญัติอากรค่าสินค้าศุลกากร ๑๒๐ นั้น ให้เทศาภิบาล กำหนดเขตไว้ และภายในเขตที่กำหนดไว้ห้ามมิให้ผู้ใดผู้หนึ่ง กระทำการจับสัตว์น้ำโดยวิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง

(๓) นับแต่วันที่ ๑ สิงหาคมถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใด แทะพัน สัตว์น้ำด้วย เครื่องมือชนิดใด ๆ ในที่น้ำนิ่ง หรือน้ำไหลเมื่อเวลาพระตู น้ำแดงมา เพื่อยกเว้นสัตว์น้ำไม่ให้ เป็นอันตรายจะได้เอาไปขายใช้รักษาพืชน้ำ พรณสัตว์น้ำต่อไป

ข้อ (๓๗) ให้เจ้าพนักงานทุกชั้นหม่าคตรวจการจับสัตว์น้ำ ถ้าพบปะ
ผู้ใดคนหนึ่งไม่ได้เสียเงินอากรค่าน้ำ ให้จับตัวนั้นพร้อมด้วยเครื่องมือจับ
สัตว์น้ำส่งต่อกรมการอำเภอเปรียบเทียบ ถ้าผู้นั้นไม่ยอมตามคำ เปรียบเทียบ
ของกรมการ อำเภอให้จัดการฟ้องศาล

ข้อ (๓๘) บรรดาอาชญาบัตรคุมเครื่องมือในพักดียววานนั้น ก่อน เวลาที่
จะจ่าย อาชญาบัตรให้แก่กรมการอำเภอ ให้เทศบาลจัดการประทับตรา
รายชื่อ เครื่องมือจับสัตว์น้ำ ตามประเภท เครื่องมือและอัตรา ซึ่งใช้ อยู่
ในเมื่องนั้น

ศาลว่าการมหาดไทย

วันที่ ๒๓ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๔

(ลงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

อัตราอากร ค่าที่จับสัตว์น้ำ ในมณฑล และหัวเมือง
ซึ่งใช้ข้อบังคับอากร ค่าน้ำ ศก ๑๒๔

หมายเลขที่	ประเภทเครื่องมือจับ สัตว์น้ำ นอกจากที่ ว่า ประมุข		รายการ	จำนวนเงิน ค่าอากร	
	ประเภท	ชนิด		บ.	อ.
๑	บ่อปลา	ซึ่งมี ผู้ชด ไร่ ในน้ำชนิดใดดำโต อาศัยรักษาได้ตลอดปี	เก็บเงินอากรเป็นค่าที่จับ สัตว์น้ำตาราง วาละ	๓	---
๒	บ่อปลา	ซึ่ง มี ผู้ชด ไร่ ในที่ ซึ่ง มี กรรมสิทธิ์ ชอบด้วย พระ ราชกำหนด กฎหมาย ซึ่ง ใ้ วัช อย่าง หนึ่งอย่างใดจับ สัตว์น้ำ ในที่บ่อนั้น	เก็บ เงิน อากร เป็นค่าที่จับ สัตว์น้ำตาราง วาละ	---	๑๖
๓	ที่จับ สัตว์น้ำ	ตุ๋นบ้าน หรือทองรอง ซึ่งมี ผู้ชด ไร่ กัด หรือที่ จับ สัตว์น้ำ ซึ่งไม่มีผู้ใดผู้หนึ่ง ชด ไร่ มี กรรมชาติ เป็นมาแต่เดิม หรือ เกิด ขึ้นใหม่อยู่ใน ที่ กรรมสิทธิ์ ของ เอกชน เช่น หนอง ลำ บาง เป็น คน	เก็บเงิน อากร เป็นค่าที่ จับ สัตว์น้ำตารางวา ดังนี้ คือ (ก) ๒๕ ตารางวา และ ต่ำ กว่า ๒๕ ตารางวา (ข) ๕๐ ตารางวา และ ต่ำ กว่า ๕๐ ตารางวา (ง) ๗๕ ตารางวา และ ต่ำ กว่า ๗๕ ตารางวา	---	๓๒
				๓	---
				๓	๓๒

หมายเหตุ เลขที่	ประเภทที่จับสัตว์น้ำ นอกจากที่วางประมุด		รายการ	จำนวนเงิน ค่าอาหาร	
	ประเภท	ชนิด		บ.	อ.
๔	หตุมปลา โจน	เพื่อประโยชน์จับสัตว์น้ำ ให้ชาหลวงเทศาภิบาล กำหนดท้องที่ใด	(ค) ๓๐๐ ตารางวา และ ค่า กว่า ๓๐๐ ตารางวา ที่จับสัตว์น้ำกว้างยาว มี ตารางมากจนไปให้คิด เงินอาหารค่าที่จับสัตว์น้ำ ตามอัตรา เก็บเงินอาหารค่าที่จับสัตว์ น้ำ หตุมละ เป็น อัตราค่าที่ ตารางวาแต่เท่าใด ให้เก็บ ตารางเงินอาหารไม่เกินกว่า วาละ	๒	---
๕	ที่ท่า กุดำด้วย อาหาร อย่างใด			๒	---

เลขที่	ชื่อ	อัตราค่าที่ทางการฉบับที่ ๑๖๖ พ.ศ. ๒๕๖๒												
		ตำแหน่ง		ภาคกลาง		ภาคตะวันออก		ภาคใต้		ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
		ของ	ต่อ	ของ	ต่อ	ของ	ต่อ	ของ	ต่อ	ของ	ต่อ	ของ	ต่อ	
๘	มณฑลอุดรเก่า	(๑) เมืองกรุงเก่า	๓๕		๔๐									
		(๒) เมืองช้างทอง	๓๕		๔๐									
		(๓) เมืองคพบุรี	๓๕		๔๐									
		(๔) เมืองคิงคบุรี	๓๐		๓๐									
		(๕) เมืองดีระบุรี	๓๐		๓๐									
	มณฑลนครสวรรค์													
	(๑) เมืองนครสวรรค์	๓๐		๓๐										
	(๒) เมืองไชยนาท	๓๐		๓๐										
	(๓) เมืองอุทัย	๓๐		๓๐										

อัตราค่าที่ทางการเก็บตัดจ่านักศึกษาโดยถึงทางไป

เลขที่ ของที่	ของที่	ค่าลงทะเบียน		ค่าตัดของ		พระคปากหน้าปากขอ	
		ภาคที่	ภาคที่	ภาคที่	ภาคที่	ประจำที่	ไม่ประจำที่
		ของ	ของ	ของ	ของ	ของ	ของ
๘	มณฑลอุดรสูงเกา	(๑) เมืองกรุงเก่า	๑๕	๕๐	๑๐		
		(๒) เมือง ข้าง ของ	๑๕	๕๐			
		(๓) เมือง ลพบุรี	๑๕	๕๐			
		(๔) เมือง ถึงทบุรี	๑๐	๓๐			
		(๕) เมือง สระบุรี	๑๐	๓๐			
	มณฑล พทลอุดร						
	(๑) เมืองนครสวรรค์	๑๐	๓๐				
	(๒) เมือง ไชยนาท	๑๐	๓๐				
	(๓) เมือง อุทัย	๑๐	๓๐				

เลขที่	ท้องที่	อัตราค่าที่ทำการฉบับชั่วคราวโดยหนังสือพิมพ์ใน												
		ค่าโฆษณา		ค่าโฆษณา		ค่าโฆษณา		ค่าโฆษณา		ค่าโฆษณา				
		หน้าเต็ม	หน้าครึ่ง	หน้าเต็ม	หน้าครึ่ง	หน้าเต็ม	หน้าครึ่ง	หน้าเต็ม	หน้าครึ่ง	หน้าเต็ม	หน้าครึ่ง			
๗	มณฑลพิษณุโลก	(๑) เมื่อพิมพ์ครั้งแรก	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
		(๒) เมื่อพิมพ์ครั้งที่	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
		(๓) เมื่อพิมพ์ราย	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
		(๔) เมื่อส่งวารสารโลก	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
		(๕) เมื่อส่งไปรษณีย์	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
	มณฑลปราจีนบุรี													
	(๑) เมื่อพิมพ์รายฉบับ	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	
	(๒) เมื่อพิมพ์รายฉบับ	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	
	(๓) เมื่อส่งหนังสือพิมพ์	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	
	(๔) เมื่อส่งหนังสือพิมพ์	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	

อัตราค่าตอบแทนการปฏิบัติงานพิเศษของพนักงานใน
องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองแปะ

ข้อ ที่	ชื่อ ของ ตำแหน่ง	ตำแหน่ง				ตำแหน่ง				ระดับพนักงานปกครอง			
		ตำแหน่ง		ตำแหน่ง		ตำแหน่ง		ตำแหน่ง		ประจำที่		ไม่ประจำที่	
		นำ คิด	นำ คิด	นำ คิด	นำ คิด	นำ คิด	นำ คิด	นำ คิด	นำ คิด	นำ คิด	นำ คิด	นำ คิด	นำ คิด
๘	มณฑลนครไชยศรี (๓) เมืองนครไชยศรี (๔) เมืองต้นตาล (๕) เมืองสุพรรณบุรี มณฑลราชบุรี (๑) เมืองราชบุรี (๒) เมืองเพชรบุรี (๓) เมืองต้นตาล มณฑลสุพรรณบุรี (๑) เมืองวิเศษชัยชาญ (๒) เมืองระยอง	ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.
		๓๕	---	๓๐	---	๓๐	---	๓๐	---	๒๐	---	๔๐	---
		๓๕	---	๓๐	---	๓๐	---	๓๐	---	๒๐	---	๔๐	---
		---	---	๓๐	---	---	---	๓๐	---	---	---	๔๐	---
		---	---	๓๐	---	---	---	๓๐	---	---	---	๔๐	---
		---	---	๓๐	---	---	---	๓๐	---	---	---	๔๐	---
		---	---	๓๐	---	---	---	๓๐	---	---	---	๔๐	---
		---	---	๓๐	---	---	---	๓๐	---	---	---	๔๐	---
		---	---	๓๐	---	---	---	๓๐	---	---	---	๔๐	---
		---	---	๓๐	---	---	---	๓๐	---	---	---	๔๐	---

๕๘	ชื่อพื้นที่	อัตราค่าเช่าทำกรับตึกแถวโดยต.พ. พง. น.				อัตราค่าเช่าทำกรับตึกแถวโดยต.พ. พง. น.			
		ค่าเช่า		ค่าตึก		ค่าเช่า		ค่าตึก	
		หน้าดิน	หน้าตึก	หน้าดิน	หน้าตึก	หน้าดิน	หน้าตึก	หน้าดิน	หน้าตึก
(๓) เมืองระยอง	๓๐	---	---	๕	---	---	๓๕	---	๒๕
(๔) เมืองพญา	๓๐	---	---	๕	---	---	๓๕	---	๒๕
(๕) เมืองกระบี่	๓๐๐	---	---	๕	---	---	๓๕	---	๒๕
(๖) เมืองตรัง	๓๐	---	---	๕	---	---	๓๕	---	๒๕
เมืองชุมพร									
(๑) เมืองชุมพร	๓๐	---	---	๕	---	---	๓๕	---	๒๕
(๒) เมืองหาดสวน	๓๐	---	---	๕	---	---	๓๕	---	๒๕
(๓) เมืองไชยา	๓๐	---	---	๕	---	---	๓๕	---	๒๕
เมืองชุมพร									
(๑) เมืองชุมพร	๓๐	---	---	๕	---	---	๓๕	---	๒๕
(๒) เมืองระยอง	๓๐	---	---	๕	---	---	๓๕	---	๒๕

08/10/2566

เลขที่	ท่งที่	๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐											
		ตำบลนา				ตำบลอง				ตำบลปากอ่าว			
		นายกม	นายกต	นายกม	นายกต	นายกม	นายกต	นายกม	นายกต	นายกม	นายกต	นายกม	นายกต
๗	มณฑลนครราชสีมา	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗		
	(๑) เมืองพิมาย	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓		
	(๒) อำเภอเมืองตงตา	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓		
	(๓) อำเภอเมืองตงตา	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓		
	ตงตา	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓		
	(๔) อำเภอเขาเมืองตงตา	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓		
	(๕) อำเภอพระเมือง	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓		
	ตงตา	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓		
	(๖) อำเภอเขาเมือง	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓		
	ตงตา	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓		

หมายเลขที่	ประเภทที่จับสัตว์ นานอก จากที่จำประมุด		รายการ	จำนวนเงิน ค่าอากร	
	ประเภท	ชนิด		บ.	อ.
๖	ที่จับสัตว์ น้ำๆเค็ม	(ง) ที่ทำไประนาดิน (จ) ที่ทำไประแมงดา หรือตอบแมงดา (ฉ) ที่ทำของนรังจับ สัตว์น้ำ แห่ง (ช) ที่ทำการจับสัตว์ น้ำใช้ เครือของมีอัยกยอ ขันข้อ หรือ ใช้เครือของยก ด้วยวิธีใด ๆ	เก็บ เงิน อากร ค่าที่ จับ สัตว์น้ำแห่งหนึ่ง เก็บ เงิน อากร ค่าที่ จับ สัตว์น้ำแห่งหนึ่ง เก็บ เงิน อากร ค่าที่ จับ สัตว์น้ำแห่งหนึ่ง มณฑลนครศรีธรรมราช เก็บ เงิน อากร ค่าที่แห่งที่ แห่งหนึ่ง	๓๐ ๕ ๓๕ ๕	

อัตราค่าอนุญาตใช้เครื่องมือเล็กน้อยทั้งไว้ตามข้อความ
ในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติค่าแรกเข้า ศก.๑๒๐

- ๓ มณฑล กรุงเทพฯ
- ๒ มณฑล ปราจีนบุรี
- ๓ มณฑล นครไชยศรี
- ๔ มณฑล ราชบุรี
- ๕ มณฑล นครสวรรค์
- ๖ มณฑล พิษณุโลก
- ๗ เมืองจันทบุรี
- ๘ เมือง ระยอง

ให้เก็บ ตาม ตัวคน ครวี่ ละ ๓๒ อัฐ

ให้เก็บ ตาม ตัวคน ครวี่ ละ ๑๒ อัฐ

ชำนาญหอสมุด

มณฑลกรุงเก่า

เขตที่	ประเภทเครื่องมือ จับสัตว์น้ำ	พิภพสัตว์สำหรับเครื่องมือจับสัตว์น้ำ									
		เมือง กรุงเก่า		เมือง อ่างทอง		เมือง ตพรบุรี		เมือง สิงห์บุรี		เมือง ด้วงบุรี	
		ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.
๑	ถุงโพงพางประกอบ การจับสัตว์น้ำด้วยวิธี โตๆ ยาว ๘ วา และ ต่ำ กว่า ๘ วา ปากหนึ่ง	๓	---	๓	---	๓	---	๓	---	๓	---
๒	ถุงโพงพางประกอบ การจับสัตว์น้ำด้วยวิธี โตๆ ยาวกว่า ๘ วา ปากหนึ่ง	๕	---	๕	---	๕	---	๕	---	๕	---
๓	แหพานปากหนึ่ง	๓๒	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๐	---	๓๒	---
๔	แหทอดยาว ๓๐ ศอก และ ต่ำกว่า ๓๐ ศอก ปากหนึ่ง	๓	---	๓	---	๓	---	๓	---	๓	---
๕	แหทอดยาวกว่า ๓๐ ศอก ปากหนึ่ง	๔	---	๔	---	๔	---	๔	---	๔	---
๖	รั้วน ดอย ฉันทน์ ปากหนึ่ง 10/2566	๔	---	๔	---	๔	---	๓	---	๔	---

เลขที่	ประเภทเครื่องมือ จับตัดควาน	พิศด ๑๖๖๖๓ สำหรับ เครื่อง มือ จับ ตัด ควาน									
		เมือง กรุงเทพฯ		เมือง อ่างทอง		เมือง ฉะบุรี		เมือง สิงห์บุรี		เมือง สระบุรี	
		ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.
๕	ขอรันข้อ ขอรันข้อ ข้อน หางเหยี่ยว หรือ เครื่องมือชนิดใด ซึ่ง ใช้ตัดควาน เครื่อง ยกด้วย วิธีใด ๆ ปากหนึ่ง	๓๐	---	๓๐	---	๓๐	---	๒๐	---	๓๐	---
๘	ข้อนใหญ่ปากกว้าง เกินกว่า ๔ ศอก ปากหนึ่ง	๔	---	๔	---	๔	---	๔	---	๔	---
๙	ข้อนใหญ่ปากกว้าง & ศอก และ ต่ำกว่า & ศอก ปากหนึ่ง	๓	---	๓	---	๓	---	๓	---	๓	---
๑๐	ข้อนขนาดปากหนึ่ง	๓	---	๓	---	๓	---	๓	---	๓	---
๑๑	ข้อนพวย ปากหนึ่ง	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๓	---	๓๒	---	๓๒
๑๒	ยก ขด ปากกว้าง & ศอก และ เกินกว่า & ศอกปากหนึ่ง	๑	---	๑	---	๑	---	๑	---	๑	---

เลขที่	ประเภทเครื่องมือ จับสัตว์น้ำ	พิกัด อัตรารด้าหรับ เครื่องมือจับสัตว์น้ำ											
		เมือง กรุงเทพฯ		เมือง อ่างทอง		เมือง ดพนบุรี		เมือง สิงห์บุรี		เมือง สระบุรี			
		บ.	อ.	บ.	อ.	บ.	อ.	บ.	อ.	บ.	อ.		
๓๓	ตุ้มตะเคียวหรือตุ้มขอ ใบหนึ่ง	๑	---	๑	---	๑	---	๑	---	๑	---	๑	---
๓๔	ตอมพายใบหนึ่ง	๑	---	๑	---	๑	---	๑	---	๑	---	๑	---
๓๕	ตอมขุ่น ตอม พอน ใบหนึ่ง	---	๔	---	๔	---	๔	---	๔	---	๔	---	๔
๓๖	ชะนางใบหนึ่ง	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒
๓๗	เรือ กัดรา หรือ เรือผี หดอกดำหนึ่ง	๖	---	๖	---	๖	---	๖	---	๖	---	๖	---
๓๘	เบ็ดราวสายหนึ่ง	๑	---	๑	---	๑	---	๑	---	๑	---	๑	---
๓๙	อวนกว้างกว่า ๔ ศอก เก็บยาววาตะ	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒

เลขที่	ประเภทเครื่องมือ จับสัตว์น้ำ	พิกัดอัตราสำหรับเครื่องมือจับสัตว์น้ำ									
		เมือง กรุงเทพฯ		เมือง ข้างทอง		เมือง จอมบุรี		เมือง สิงห์บุรี		เมือง สระบุรี	
		ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.
๒๐	อดนกวาง & คีอก และ ต่ากว่า & คีอกเก็บ ยาว วาดะ	---	๑๖	---	๑๖	---	๑๖	---	๑๖	---	๑๖
๒๑	อดน หรือ ข่ายกับปลา กวาง ๒ คีอก และ ต่า กว่า ๒ คีอก เก็บยาว วาดะ	---	๔	---	๔	---	๔	---	๔	---	๔
๒๒	ฝู เผือก หรือ เครื่องกัน ประคบการจับสัตว์ น้ำ สูง ๒ คีอก และ ต่า กว่า ๒ คีอก เก็บยาว วาดะ	---	๘	---	๘	---	๘	---	๘	---	๘
๒๓	ฝู เผือก หรือ เครื่องกัน ประคบการจับสัตว์ น้ำ สูงกว่า ๒ คีอก เก็บ ยาว วาดะ	---	๑๖	---	๑๖	---	๑๖	---	๑๖	---	๑๖

มณฑลนครไชยศรี

เขต	ประเภท เครื่องมือจับสัตว์น้ำ	พิกัดอัตราสำหรับเครื่องมือจับสัตว์น้ำ					
		เมืองนครไชยศรี		เมืองสุพรรณบุรี		เมืองสมุทรสาคร	
		ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.
๑	ถูง โพงพางประกอบกรจับสัตว์น้ำด้วยวิธีใด ๆ ยาว ๘ วา และ ต่ำกว่า ๘ วาปากหนึ่ง (น้ำเค็ม. น้ำจืด)	๓	---	๓	---	๓	---
๒	ถูง โพงพางประกอบกรจับสัตว์น้ำด้วยวิธีใด ๆ ยาวกว่า ๘ วาปากหนึ่ง (น้ำเค็ม. น้ำจืด)	๕	---	๕	---	๕	---
๓	แหพานปากหนึ่ง	๑๒	---	๑๒	---	๑๒	---
๔	แหทอดยาว ๓๐ ศอก และต่ำกว่า ๓๐ ศอกปากหนึ่ง	๓	---	๓	---	๓	---
๕	แหทอดยาวกว่า ๓๐ ศอกปากหนึ่ง	๔	---	๔	---	๔	---
๖	ช้อนตอยสั้นปากหนึ่ง	๔	---	๔	---	๔	---
๗	ช้อนใหญ่ปากกว้างเกินกว่า ๕ ศอกปากหนึ่ง	๔	---	๔	---	๔	---
๘	ช้อนใหญ่ปากกว้าง ๕ ศอก และต่ำกว่า ๕ ศอก ปากหนึ่ง	๒	---	๓	---	๒	---
๙	ช้อนขาคีมปากหนึ่ง	๑	---	๑	---	๑	---
๑๐	ช้อนพายปากหนึ่ง	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒

เลขที่	ประเภท เครื่องมือจับสัตว์น้ำ	פקסוקטראสำหรับเครื่องมือจับสัตว์น้ำ					
		เมืองนครไชยศรี		เมืองสุพรรณบุรี		เมืองสมุทรสาคร	
		บ.	อ.	บ.	อ.	บ.	อ.
๑๓	ยอจันข้อ. ข้อชนข้อ. ข้อนหางเหยี่ยวหรือเครื่องมือจับสัตว์น้ำชนิดใดๆ ซึ่งใช้เครื่องยกด้วยวิธีใดๆ ปากหนึ่ง	๓๐	---	๓๐	---	๓๐	---
๑๓	ยก ยอปากกว้าง & คือกงตะเก็นกว่า & คือก ปากหนึ่ง	๓	---	๓	---	๓	---
๑๓	ตุ้มตะเคียวหรือตุ้มอไบหนึ่ง	๓	---	๓	---	๓	---
๑๔	ตอมพายไบหนึ่ง	๓	---	๓	---	๓	---
๑๕	ตอมยื่นตอมนอนไบหนึ่ง	---	๔	---	๔	---	๔
๑๖	ชะนางไบหนึ่ง	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒
๑๗	เรือ กักร้าหรือเรือ ผลดอกลำหนึ่ง	๖	---	๖	---	๖	---
๑๘	เบ็ดราวสายหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๓	---	๓	---	๓	---
๑๙	เบ็ดราวสายหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๕	---	---	---	๕	---
๒๐	เบ็ดตากสายหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๓๐	---	---	---	๓๐	---
๒๑	เบ็ดพ้อสายหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๓	---	---	---	๓	---
๒๒	เรือใช้จับปลิงทะเล ไม่ว่าที่คนดำหนึ่ง (น้ำเค็ม)	---	---	---	---	๑๕	---
๒๓	เรือใช้จับกระรอกดำหนึ่ง (น้ำเค็ม)	---	---	---	---	๘	---
๒๔	คนหาหอยแครงที่คนหนึ่ง (น้ำเค็ม)	---	---	---	---	๔	---
๒๕	แทงปลาที่มีน้ำหนักหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๑	---	---	---	๑	---

เลขที่	ประเภทเครื่องมือจับสัตว์น้ำ	พิกัดอัตราสำหรับเครื่องมือจับสัตว์น้ำ					
		เมืองนครไชยศรี		เมืองสุพรรณบุรี		เมืองสมุทรสาคร	
		ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.
๒๖	แหตวน หรือ ชนิกแทงสัตว์น้ำคนหนึ่ง (น้ำหนัก)	๑	---	---	---	๑	---
๒๗	แหวัดตักปวงแหวนหนึ่ง (น้ำหนัก)	---	๑	---	---	---	๑
๒๘	รูงัก รูงเคย หรือ ได้กึ่งได้เคยปลาหนึ่ง (น้ำหนัก)	๒	---	---	---	๒	---
๒๙	ขวนกวางกว่า & คอกเก็บยาววาดะ (น้ำหนัก)	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒
๓๐	ขวนกวาง & คอกและต่ำกว่า & คอกเก็บยาววาดะ (น้ำหนัก)	---	๑๖	---	๑๖	---	๑๖
๓๑	ขวน หรือ ข่ายตักปลา กว้าง ๒ คอก และต่ำกว่า ๒ คอก เก็บยาว วาดะ (น้ำหนัก)	---	๕	---	๕	---	๕
๓๒	ขวนกวางกว่า ๒ วาดะเก็บยาววาดะ (น้ำหนัก) ๐๘/10/2566	---	๕๗	---	---	---	๕๗

เลขที่	ประเภทเครื่องมือจับตัดหญ้า	พิกัดอัตราสำหรับเครื่องมือจับตัดหญ้า					
		เมือง นคร ไชยบุรี		เมือง สุพรรณบุรี		เมือง สมุทรสาคร	
		บ.	อ.	บ.	อ.	บ.	อ.
๓๓	อดหนักวาง ๒ วาและต่ำกว่า ๒ วาเก็บ ยาววาดะ (น้ำหนัก)	---	๓๒	---	---	---	๓๒
๓๔	ฝือก หรือเครื่องกั้นประกอบกร จับตัดหญ้า นอกจากเหล็กซึ่งมักเป็น บึกในทะเลปากหน้าปากอ่าวสูง ๒ ศอก และต่ำกว่า ๒ ศอก เก็บ ยาววาดะ (น้ำหนัก. นาคัด)	---	๑๒	---	๑๒	---	๑๒
๓๕	ฝือกหรือเครื่องกั้น ประกอบกร จับตัดหญ้า นอกจากเหล็ก ซึ่งมักเป็น บึกในทะเลปากหน้าปากอ่าวสูงกว่า ๒ ศอกเก็บยาววาดะ(น้ำหนัก. นาคัด)	---	๑๖	---	๑๖	---	๑๖
๓๖	ฝือก ใบสูง ๒ วาและต่ำกว่า ๒ วา เก็บยาววาดะ (น้ำหนัก)	---	---	---	---	---	๕
๓๗	ฝือก ใบสูงกว่า ๒ วาเก็บยาววาดะ (น้ำหนัก)	---	---	---	---	---	๗

มณฑลราชบุรี

เลขที่	ประเภทเครื่องมือนับตัวหน้า	พิกัดอัตราสำหรับเครื่องมือนับตัวหน้า					
		เมืองราชบุรี		เมืองเพชรบุรี		เมืองสมุทรสงคราม	
		ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.
๑	ถุง โพงพางประกอบเครื่องนับตัวหน้า ด้วยวิธีใด ๆ ยาว ๘ วา และ ต่ำกว่า ๘ วา ปากหนึ่ง (น้ำเค็ม. น้ำจืด)	๓	---	๓	---	๓	---
๒	ถุง โพงพางประกอบเครื่องนับตัวหน้า ด้วยวิธีใด ๆ ยาวกว่า ๘ วา ปากหนึ่ง (น้ำเค็ม. น้ำจืด)	๕	---	๕	---	๕	---
๓	แหพานปากหนึ่ง	๓๐	---	๓๒	---	๓๐	---
๔	แหทอดยาว ๓๐ ศอก แต่ ต่ำกว่า ๓๐ ศอก ปากหนึ่ง	๓	---	๓	---	๓	---
๕	แหทอดยาวกว่า ๓๐ ศอก ปากหนึ่ง	๔	---	๔	---	๔	---
๖	ช้อนดอยสั้นปากหนึ่ง	๔	---	๔	---	๔	---
๗	ช้อนใหญ่ปากกว้างเกินกว่า ๕ ศอก ปากหนึ่ง	๓	---	๓	---	๓	---
๘	ช้อนใหญ่ ปากกว้าง ๕ ศอก และ ต่ำ กว่า ๕ ศอก ปากหนึ่ง	๓	๓๒	๓	๓๒	๓	๓๒
๙	ช้อนขาคีมปากหนึ่ง	๓	---	๓	---	๓	---
๑๐	ช้อนพายปากหนึ่ง	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒

08/10/2566

เลขที่	ประเภทเครื่องมือจับสัตว์น้ำ	พักต่อตราสำหรับเครื่องมือจับสัตว์น้ำ					
		เมือง ราชบุรี		เมือง เพชรบุรี		เมือง สมุทรสงคราม	
		ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.
๑๑	ขอนขันธ์, ขอนขันธ์อ, ขอนหาง เหยี่ยวหรือเครื่องมือชนิดใดซึ่งใช้ เครื่องยกตัวอวรีใด ๆ ปากหนึ่ง	๑๕	---	๓๐	---	๓๐	---
๑๒	ยกยอปากกว้าง & คอกแตะเกินกว่า & คอกปากหนึ่ง	๑	---	๑	---	๑	---
๑๓	จับเด็กปากหนึ่ง	๒	---	๒	---	๒	---
๑๔	ตุ้มตะเคี้ยวหรือตุ้มอไบหนึ่ง	๑	---	๑	---	๑	---
๑๕	ตอพายไบบหนึ่ง	๑	---	๑	---	๑	---
๑๖	ตอขยัดขยอนไบบหนึ่ง	---	๕	---	๕	---	๕
๑๗	ชนะง ไบบหนึ่ง	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒
๑๘	เรือกัศราหรือเรือผีหลอกดำหนึ่ง	๖	---	๖	---	๖	---
๑๙	เบ็ดราวสายหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๑	---	๑	---	๑	---
๒๐	เบ็ดราวสายหนึ่ง (น้ำเค็ม)	---	---	๕	---	๕	---
๒๑	เบ็ดราวสายหนึ่ง (น้ำเค็ม)	---	---	๑๐	---	๑๐	---
๒๒	เบ็ดฟุ้งสายหนึ่ง (น้ำเค็ม)	---	---	๒	---	๒	---
๒๓	เรือใช้จับปลิงทะเลไม่ว่ากี่คนดำหนึ่ง (น้ำเค็ม)	---	---	๑๐	---	๑๐	---
๒๔	เรือใช้จับกระรอกดำหนึ่ง (น้ำเค็ม)	---	---	๘	---	๘	---
๒๕	คนหาหอยแมลงภู่คนหนึ่ง (น้ำเค็ม)	---	---	๕	---	๕	---

เลขที่	ประเภทเครื่องมือวัดควา	พิศตอตราสำหรับเครื่องมือวัดควา					
		เมือง ราชบุรี		เมือง เพชรบุรี		เมือง สมุทรสงคราม	
		ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.
๒๖	แทงปลาม้วนน้ำหนักหนึ่ง (น้ำหนัก)	---	---	๑	---	๑	---
๒๗	แหวนหรือขันทองเสด็จน้ำหนักหนึ่ง (น้ำหนัก)	---	---	๑	---	๑	---
๒๘	แหวนดกกับแหวนหนึ่ง (น้ำหนัก)	---	---	---	๔	---	๔
๒๙	รันทงรัตนเคย หรือ ไขได้กึ่งได้เคย ปากหนึ่ง (น้ำหนัก)	---	---	๒	---	๒	---
๓๐	ชอนกว้างกว่า ๔ ศอกเก็บยาว วาดะ (น้ำหนัก)	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒
๓๑	ชอนกว้าง ๔ ศอกแต่ว่ากว่า ๔ ศอกเก็บยาว วาดะ (น้ำหนัก)	---	๓๖	---	๓๖	---	๓๖
๓๒	ชอน หรือ ข่าย ดักปลากว้าง ๒ ศอกแต่ว่ากว่า ๒ ศอกเก็บยาว วาดะ (น้ำหนัก)	---	๔	---	๔	---	๔
๓๓	ชอน กว้าง กว่า ๒ วาเก็บยาว วาดะ (น้ำหนัก)	---	---	---	๔๗	---	๔๗

เลขที่	ประเภทเครื่องมือจับสัตว์น้ำ	พิกัดอัตราสำหรับเครื่องมือจับสัตว์น้ำ					
		เมือง ราชบุรี		เมือง เพชรบุรี		เมือง สมุทรสงคราม	
		บ.	อ.	บ.	อ.	บ.	อ.
๓๕	อวนกว้าง ๒ วา และต่ำกว่า ๒ วา เก็บ ยาววาระ (น้ำเค็ม)	---	---	---	๓๒	---	๓๒
๓๕	ฝือก หรือ เครืองกัน ประกอบด้วย จับสัตว์น้ำขนาดเล็กจาก หลักซึ่งปักเป็น ปักในทะเลปากน้ำ ปากอ่าว สูง ๒ ศอก และต่ำกว่า ๒ ศอก เก็บ ยาว วาระ (น้ำเค็ม, น้ำจืด)	---	๘	---	๘	---	๘
๓๖	ฝือก หรือ เครืองกัน ประกอบด้วย จับสัตว์น้ำขนาดเล็กจาก หลักซึ่งปักเป็น ปักในทะเลปากน้ำ ปากอ่าว สูงกว่า ๒ ศอก เก็บยาววาระ (น้ำเค็ม, น้ำจืด)	---	๑๐	---	๑๐	---	๑๐
๓๗	ฝือกใบเตย ๒ วา และต่ำกว่า ๒ วา เก็บยาววาระ (น้ำเค็ม)	---	---	---	๕	---	๕
๓๗	ฝือกใบเตย สูงกว่า ๒ วา เก็บ ยาว วาระ (น้ำเค็ม)	---	---	---	๘	---	๘

มณฑลนครสวรรค์

เขต	ประเภทเครื่องมือจับสัตว์น้ำ	พิศัตยัตราสำหรับเครื่องมือจับสัตว์น้ำ					
		เมืองนครสวรรค์		เมืองไชยนาท		เมืองอุทัยธานี	
		ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.
๑	ถุง โพงพางประกอบกรงจับสัตว์น้ำตวยวชิ ไตๆ ยาว ๘ วา ตะค้ำกว่า ๘ วา ปากหนึ่ง	๓	---	๓	---	๓	---
๒	ถุง โพงพางประกอบกรงจับสัตว์น้ำตวยวชิ ไตๆ ยาวกว่า ๘ วา ปากหนึ่ง	๕	---	๕	---	๕	---
๓	แหพานปากหนึ่ง	๓๐	---	๓๐	---	๓๐	---
๔	แหทอดยาว ๓๐ ศอก และต่ำกว่า ๓๐ ศอก ปากหนึ่ง	๓	---	๓	---	๓	---
๕	แหทอดยาวกว่า ๓๐ ศอกปากหนึ่ง	๔	---	๔	---	๔	---
๖	ข้อนตอยตั้งหมปากหนึ่ง	๔	---	๔	---	๔	---
๗	ข้อนใหญ่ปากกว้างเกินกว่า ๔ ศอกปากหนึ่ง	๔	---	๔	---	๔	---
๘	ข้อนใหญ่ปาก กว้าง ๔ ศอก และต่ำกว่า ๔ ศอกปากหนึ่ง	๒	---	๒	---	๒	---
๙	ข้อนขาคีมปากหนึ่ง	๑	---	๑	---	๑	---
๑๐	ข้อนพายปากหนึ่ง	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒
๑๑	ข้อนขี้อ. ข้อนขี้น้ำ. ข้อนหางเขี้ยวหรือ เครื่องมือชนิดใดซึ่งใช้ เครื่องยก ตวยวชิ ไตๆ ปากหนึ่ง	๒๐	---	๒๐	---	๒๐	---

เลขที่	ประเภทเครื่องมือจับสัตว์น้ำ	พิภพศตวรรษสำหรับเครื่องมือจับสัตว์น้ำ					
		เมืองนครสวรรค์		เมืองไชยนาท		เมืองอุทัยธานี	
		บ.	จ.	บ.	จ.	บ.	จ.
๑๒	ขยกยอปากกว้าง & ศีอก และ เภ็นกัว & ศีอก ปากหนึ่ง	๑	---	๑	---	๑	---
๑๓	จับเต็กปากหนึ่ง	๓	---	๓	---	๓	---
๑๔	ตุ้มตะเคียวหรือตุ้มมือใบหนึ่ง	๑	---	๑	---	๑	---
๑๕	ตอพายใบหนึ่ง	๑	---	๑	---	๑	---
๑๖	ตอมยื่นตอบนอนใบหนึ่ง	---	๔	---	๔	---	๔
๑๗	ชะนงใบหนึ่ง	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒
๑๘	เรือกัศราหรือผู้หลอกตาหนึ่ง	๖	---	๖	---	๖	---
๑๙	เบ็ดราวสายหนึ่ง	๑	---	๑	---	๑	---
๒๐	อวนกว้างกว่า & ศีอก เก็บยาววาดะ	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒
๒๑	อวนกว้าง & ศีอกและต่ำกว่า & ศีอกเก็บยาววาดะ	---	๑๖	---	๑๖	---	๑๖
๒๒	อวนหรือข่ายตักปลากว้าง ๒ ศีอก และต่ำกว่า ๒ ศีอกเก็บยาววาดะ	---	๕	---	๕	---	๕
๒๓	เผือกหรือเครื่องกั้นประกอบการจับสัตว์น้ำถึง ๒ ศีอกและต่ำกว่า ๒ ศีอกเก็บยาววาดะ	---	๘	---	๘	---	๘
๒๔	เผือกหรือเครื่องกั้นประกอบการจับสัตว์น้ำถึงกว่า ๒ ศีอกเก็บยาว วาดะ	---	๑๖	---	๑๖	---	๑๖

มณฑลปราจีนบุรี

เขต	ประเภทเครื่องมือจับสัตว์น้ำ	พิศัตย์ตราสำหรับเครื่องมือจับสัตว์น้ำ							
		เมืองนครนายก		เมืองฉะเชิงเทรา		เมืองปราจีน		เมืองชลบุรี	
		บ.	อ.	บ.	อ.	บ.	อ.	บ.	อ.
๑	ถุง โพงพาง ประกอบการจับสัตว์น้ำด้วยวิธีใด ๆ ยาว ๘ วา และต่ำกว่า ๘ วา ปากหนึ่ง (น้ำเค็ม. น้ำจืด)	๓	---	๓	---	๓	---	๓	---
๒	ถุง โพง พาง ประกอบ การ จับ สัตว์น้ำด้วยวิธีใด ๆ ยาวกว่า ๘ วา ปากหนึ่ง (น้ำเค็ม. น้ำจืด)	๕	---	๕	---	๕	---	๕	---
๓	แหพานปากหนึ่ง	๑๒	---	๑๒	---	๑๒	---	๑๒	---
๔	แห ทอด ยาว ๓๐ ศอก และต่ำกว่า ๓๐ ศอก ปากหนึ่ง	๓	---	๓	---	๓	---	๓	---
๕	แห ทอด ยาว กว่า ๓๐ ศอก ปากหนึ่ง	๕	---	๕	---	๕	---	๕	---
๖	ชันนตยชันนปากหนึ่ง	๕	---	๕	---	๕	---	๕	---
๗	ชันนใหญ่ปาก กว้าง เกิน กว่า ๕ ศอก ปากหนึ่ง	๕	---	๕	---	๕	---	๕	---
๘	ชันน ใหญ่ ปาก กว้าง ๕ ศอก และต่ำกว่า ๕ ศอก ปากหนึ่ง	๓	---	๒	---	๓	---	๒	---
๙	ชันนขนาดเล็กปากหนึ่ง	๑	---	๑	---	๑	---	๑	---

เดรท	ประเภทเครื่องมือ จปส.ศ.ว.นา	พิกัดอัตราค่าหรับเครื่องมอจปส.ศ.ว.นา							
		เมืองนคร		เมืองตะ		เมือง		เมือง	
		พายุก	เซิงเทรา	ปราจัน	ชตปรี	บ.	อ.	บ.	อ.
๑๐	ซ้อนพายปากหนึ่ง	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒
๑๑	ยกยอซ้อนซ้อ ซ้อนนซ้อ ซ้อน หางเหยียว หรือ เครื่อง มอ ชนิดใด ซิ่งใช้เครื่องยกด้วย วิธีใดๆ ปากหนึ่ง	๓๐	---	๑๐	---	๒๐	---	๓๐	---
๑๒	ยกปากกว้าง & ศอกแตะ เกิน กว่า & ศอกปากหนึ่ง	๓	---	๓	---	๓	---	๓	---
๑๓	ลุ่มตะเคียว หรือลุ่มขอใบหนึ่ง	๑	---	๑	---	๑	---	๑	---
๑๔	ลอบพายใบหนึ่ง	๑	---	๑	---	๑	---	๑	---
๑๕	ลอบย่นลอบนอนใบหนึ่ง	---	๔	---	๔	---	๔	---	๔
๑๖	ชะนางใบหนึ่ง	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒
๑๗	เรือ กัควา หรือ เรือฉ หดอก ดำหนึ่ง	๖	---	๖	---	๖	---	๖	---
๑๘	เบ็ดราวถ้ายหนึ่ง (น้ำจืด)	๑	---	๑	---	๑	---	๑	---
๑๙	เบ็ดราวถ้ายหนึ่ง (น้ำเค็ม)	---	---	๕	---	---	---	๕	---
๒๐	เบ็ดตากถ้ายหนึ่ง (น้ำเค็ม)	---	---	๑๐	---	---	---	๑๐	---
๒๑	เบ็ดพอดถ้ายหนึ่ง (น้ำเค็ม)	---	---	๓	---	---	---	๓	---
๒๒	เรือใช้ จมปลิงทะเลไม่ดำักคน ดำหนึ่ง (น้ำเค็ม)	---	---	๑๕	---	---	---	๑๕	---

เลขที่	ประเภทเครื่องมือนักประดิษฐ์	ปกติขอตราสำหรับเครื่องมือนักประดิษฐ์							
		เมืองนคร		เมืองตะ		เมือง		เมือง	
		นายก	เชิงเตตรา	ปราจีน	ชลบุรี	บ.	อ.	บ.	อ.
๒๓	เรือ ใช้จับ กระจาด ห้าง (น้ำเค็ม)			๘				๘	
๒๔	คน หาย หอย แมงตุง ภาคน หนึ่ง (น้ำเค็ม)			๔				๔	
๒๕	แทงปดามวนาคคนหนึ่ง (น้ำเค็ม)			๓				๓	
๒๖	แหตง หรือ ขนิก แหตง สัตว์น้ำ คนหนึ่ง (น้ำเค็ม)			๓				๓	
๒๗	แร้วตักกับแร้วหนึ่ง (น้ำเค็ม)				๘				๘
๒๘	รูกิ่ง รุกเคยหรือได้กึ่งได้เคย ปากหนึ่ง (น้ำเค็ม)			๒				๒	
๒๙	อวนกว้งกว่า ๔ ศอก เก็บยาว วาตะ (น้ำจืด)		๓๒		๓๒		๓๒		๓๒
๓๐	อวน กว้ง ๔ ศอก และ ต่ำกว่า ๔ ศอก เก็บยาววาตะ (น้ำจืด)		๑๐		๑๐		๑๐		๑๐
๓๑	อวน หรือ ข่าย ตักปลากว้ง ๒ ศอกและต่ำกว้ง ๒ ศอก เก็บยาว วาตะ (น้ำจืด)		๕		๕		๕		๕
๓๒	อวน กว้ง กว้ง ๒ วา เก็บ ยาว วาตะ (น้ำเค็ม)				๕๘				๕๘

เขต	ประเภทเครื่องมือนับสัตว์นา	พิกัดอัตราสำหรับเครื่องมือนับสัตว์นา							
		เมืองนครนายก		เมืองฉะเชิงเทรา		เมืองปราจีน		เมืองชลบุรี	
		บ.	อ.	บ.	อ.	บ.	อ.	บ.	อ.
๓๓	ขอนกวาง ๒ วา และ ต่ำกว่า ๒ วา เก็บยาววาระ (น้ำเค็ม)	---	---	---	๓๒	---	---	---	๓๒
๓๔	ฝือก หรือ เครื่องกัน ประกอบ การจับสัตว์น่านอกจากหัดก ซึ่ง ปักเป็นปักในทะเลปากน้ำปาก อ่าวสูง ๒ ศอก และ ต่ำกว่า ๒ ศอก เก็บยาววาระ (น้ำเค็ม, น้ำจืด)	---	๕	---	๕	---	๕	---	๕
๓๕	ฝือก หรือ เครื่องกัน ประกอบ การจับสัตว์น่านอกจากหัดก ซึ่ง ปักเป็นปักในทะเลปากน้ำปาก อ่าวสูงกว่า ๒ ศอก เก็บยาว วา ระ (น้ำเค็ม, น้ำจืด)	---	๑๖	---	๑๖	---	๑๖	---	๑๖
๓๖	ฝือก ใบระสูง ๒ วา และ ต่ำกว่า ๒ วา เก็บยาววาระ (น้ำเค็ม)	---	---	---	๕	---	---	---	๕
๓๗	ฝือก ใบระสูงกว่า ๒ วา เก็บยาว วาระ (น้ำเค็ม)	---	---	---	๕	---	---	---	๕

มณฑลพิษณุโลก

พิชิตฮวาร่าสำหรับนครเมืองมอญมณฑลพิษณุโลก

เลขที่	ประเภทเครื่องมอญมณฑลพิษณุโลก	เมืองพิษณุโลก		เมืองพิศุคิร		เมืองพิชัย		เมืองตระ		เมืองพิษณุไทย	
		บ.	อ.	บ.	อ.	บ.	อ.	บ.	อ.	บ.	อ.
๑	ธงโพงพวงประภคณาการระบิณลลวมาตวอยชไต ๆ ยาว ๘ วาและกว้าง ๘ วาปากหนึ่ง	๓	---	๓	---	๓	---	๓	---	๓	---
๒	ธงโพงพวงประภคณาการระบิณลลวมาตวอยชไต ๆ ยาวกว่า ๘ วาปากหนึ่ง	๕	---	๕	---	๕	---	๕	---	๕	---
๓	แพพนาปากหนึ่ง	๑๖	---	๑๖	---	๑๖	---	๑๖	---	๑๖	---
๔	แพทอศยว ๑๐ ศอกและตัวถั่ว ๑๐ ศอกปากหนึ่ง	๓	---	๓	---	๓	---	๓	---	๓	---
๕	แพทอศยวกว่า ๑๐ ศอกปากหนึ่ง	๕	---	๕	---	๕	---	๕	---	๕	---
๖	ธอนดอยตั้งหน้าปากหนึ่ง	๕	---	๕	---	๕	---	๕	---	๕	---
๗	ธอนใหญ่ปากกว้างเกินกว่า ๕ ศอกปากหนึ่ง	๕	---	๕	---	๕	---	๕	---	๕	---
๘	ธอนใหญ่ปากกว้าง ๕ ศอกและตัวถั่ว ๕ ศอกปากหนึ่ง	๒	---	๒	---	๒	---	๒	---	๒	---
๙	ธอนจอกปากหนึ่ง	๑	---	๑	---	๑	---	๑	---	๑	---

เลขที่	ประเภทเครื่องมือวัดดินฟ้า	พิชิตตรา สำหรับ เครื่องมือ สืบค้นดินฟ้า									
		เมือง พิชิตโลก	เมือง พิชิตกร	เมือง พิชิตย	เมือง พิชิตโลก	เมือง พิชิตไทย					
๑๙	เครื่องวัดความสูง	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	
๒๐	ของหมวกงา & ค็อกเกบยวาทะ	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	
๒๑	ของหมวกว & ค็อก และ ตากว & ค็อกเกบยวาทะ	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	
๒๒	ของหมวกขยับปีกขนาดกลาง ๒ ค็อกและตักว	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	
๒๓	๑ ค็อก เกบยวาทะ ๒ ค็อกหรือเครื่องประกอบการสืบค้นดินฟ้าถึง ๒ ค็อกและตักว ๒ ค็อกเกบยวาทะ ๓ ค็อกหรือเครื่องประกอบการสืบค้นดินฟ้าถึง ๒ ค็อกและตักว ๒ ค็อกเกบยวาทะ	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	
๒๔	๒ ค็อกเกบยวาทะ	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	ป. ๑	

เมืองจันทบุรีและเมืองระยอง

เลขที่	ประเภทเครื่องมือจับสัตว์น้ำ	พิพัตต์อัตราสำหรับเครื่องมือจับสัตว์น้ำ			
		เมืองจันทบุรี		เมืองระยอง	
		บ.	อ.	บ.	อ.
๑	ถุง โพงพางประกอบกรงได้คืบ ด้วยวิธีใด ๆ ยาว ๘ วา และต่ำกว่า ๘ วา ปากหนึ่ง (น้ำเค็ม น้ำจืด)	๓	-----	๓	-----
๒	ถุง โพงพางประกอบกรงจับสัตว์ น้ำ ด้วยวิธีใด ๆ ยาวกว่า ๘ วา ปากหนึ่ง (น้ำเค็ม น้ำจืด)	๕	-----	๕	-----
๓	แหทอดยาว ๓๐ ศอก และต่ำกว่า ๓๐ ศอก ปากหนึ่ง	๓	-----	๓	-----
๔	แหทอดยาวกว่า ๓๐ ศอก ปากหนึ่ง	๔	-----	๔	-----
๕	ซั้งใหญ่ ปาก กว้าง เกินกว่า ๕ ศอก ปากหนึ่ง	๔	-----	๔	-----
๖	ซั้งใหญ่ ปากกว้าง ๕ ศอก และ ต่ำกว่า ๕ ศอก ปากหนึ่ง	๒	-----	๒	-----
๗	ยอซั้งซ้อ. ซั้งซั้งซ้อ. ซั้งหนาง เหยี่ยวหรือเครื่องมือชนิดใดซึ่ง ใช้ เครื่อง ยก ด้วยวิธีใด ๆ ปากหนึ่ง	๓๐	-----	๓๐	-----
๘	ยกยอ ปาก กว้าง ๕ ศอก และต่ำ กว่า ๕ ศอก ปากหนึ่ง	๑	-----	๑	-----

เลขที่	ประเภทเครื่องมอจบลัดควา	พกดขควรดำหรมควรของมอจบลัดควา			
		เมืองจันทบูร		เมืองระยอง	
		ป.	ช.	ป.	ช.
๑๒	ฉับเด็กปากหนึ่ง	๔	---	๔	---
๑๓	ตอขพายไบนหนึ่ง	๑	---	๓	---
๑๓	ตอขนอนตอขยไนบหนึ่ง	---	๔	---	๔
๑๒	ชะนาง ไบนหนึ่ง	---	๓๒	---	๓๒
๑๓	เรือคควรหรือเรือผลดออกดำหนึ่ง	๖	---	๖	---
๑๔	เบ็ดราวดำหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๑	---	๑	---
๑๕	เบ็ดราวดำหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๓	---	๓	---
๑๖	เบ็ดตากดำหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๘	---	๘	---
๑๗	เบ็ดพ้อดำหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๒	---	๒	---
๑๘	เรือไซจับปลิงทะเลไม้ดำักคนดำหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๑๕	---	๑๕	---
๑๘	เรือไซจับกระนำดำหนึ่ง(น้ำเค็ม)	๘	---	๘	---
๒๐	คนหาหอยแมลงภู่คนหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๒	---	๒	---
๒๑	แทงปลามัวคนหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๑	---	๑	---
๒๒	แหตณหรือขนักแทงลัดควาคนหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๑	---	๑	---
๒๓	แรวดอกปลารวดหนึ่ง (น้ำเค็ม)	---	๘	---	๘
๒๔	รูกงรูกเขยหรือได้กึ่งได้เขยปากหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๓	---	๓	---

เลขที่	ประเภทเครื่องมือนักประดิษฐ์	พิกัดอัตราค่าสำหรับเครื่องมือนักประดิษฐ์			
		เมืองจันทบุรี		เมืองระยอง	
		ป.	ย.	ป.	ย.
๒๕	ขวนกว้างกว่า & ค็อกเก็บยาว วาระ (น้ำจืด)	---	๓๒	---	๓๒
๒๖	ขวนกว้าง & ค็อก และ ต่ำกว่า & ค็อกเก็บยาววาระ (น้ำจืด)	---	๓๖	---	๓๖
๒๗	ขวน หรือ ข่ายตัก ปลา กว้าง ๒ ค็อกและต่ำกว่า ๒ ค็อกเก็บยาว วาระ (น้ำจืด)	---	๕	---	๕
๒๘	ขวน กว้าง กว่า ๒ วา เก็บยาว วาระ (น้ำเค็ม)	---	๕๗	---	๕๗
๒๘	ขวนกว้าง ๒ วา และ ต่ำกว่า ๒ วา เก็บยาววาระ (น้ำเค็ม)	---	๓๒	---	๓๒

เลขที่	ประเภทเครื่องมือนับสัตว์น้ำ	פקסוקטראדארהבכרעויםמובלסדונה			
		เมืองจันทบุรี		เมืองระยอง	
		ป.	อ.	ป.	อ.
๓๐	ฝือกหรือเครื่องกั้น ประกอบการจับสัตว์น้ำนอกจากหัตถ์ ซึ่งนับเป็นบัก ในทะเลปากน้ำปากอ่าว ตั้งแต่ ๒ ศอกและต่ำกว่า ๒ ศอกเก็บยาววาตะ (น้ำเค็ม. น้ำจืด)	---	๕	---	๕
๓๑	ฝือก หรือ เครื่อง กั้น ประกอบการจับสัตว์น้ำ นอก จากหัตถ์ ซึ่งนับ เป็น บัก ใน ทะเล ปาก น้ำ ปากอ่าว สูงกว่า ๒ ศอกเก็บ ยาว วาตะ (น้ำเค็ม. น้ำจืด)	---	๑๖	---	๑๖
๓๒	ฝือก โป้สูง ๒ วาและต่ำกว่า ๒ วาเก็บยาววาตะ (น้ำเค็ม)	---	๕	---	๕
๓๓	ฝือก โป้สูงกว่า ๒ วาเก็บยาววาตะ (น้ำเค็ม)	---	๘	---	๘

มณฑลชุมพร

ลำดับที่	ประเภทเครื่องมือจับสัตว์น้ำ	พิกัดอัตราสำหรับเครื่องมือจับสัตว์น้ำ					
		เมืองชุมพร		เมืองหัวหิน		เมืองไชยา	
		บ.	จ.	บ.	จ.	บ.	จ.
๑	ถง โพงพางประกอบกรงจับสัตว์น้ำ ด้วยวิธีใด ๆ ยาว ๘ วา และต่ำกว่า ๘ วา ปากหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๓		๓		๓	
๒	ถง โพงพางประกอบกรงจับสัตว์น้ำ ด้วยวิธีใด ๆ ยาวกว่า ๘ วา ปากหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๕		๕		๕	
๓	แหทอดยาว ๑๐ คอก และต่ำกว่า ๑๐ คอก ปากหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๒		๒		๒	
๔	แหทอดยาวกว่า ๑๐ คอก ปากหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๓		๓		๓	
๕	ยก ขนซ้อ, ซ้อน ขนซ้อ, ซ้อน หาง เหยี่ยวหรือเครื่องมือชนิดใดซึ่งใช้ เครื่อง ยก ด้วยวิธีใด ๆ ปากหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๖		๖		๖	
๖	ยกยกปากกว้าง ๕ คอกและเกินกว่า ๕ คอก ปากหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๓		๓		๓	
๗	เรือกตราชหรือเรือผีหลอก ลำหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๖		๖		๖	
๘	เบ็ดราวดำยหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๓		๓		๓	

เลขที่	ประเภทเครื่องมือนักประดิษฐ์	พิกัดอัตราสำหรับเครื่องมือนักประดิษฐ์					
		เมืองชุมพร		เมืองหาดใหญ่		เมืองไชยา	
		บ.	อ.	บ.	อ.	บ.	อ.
๓๖	เบ็ดตกด้ายหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๖		๖		๖	
๓๗	เบ็ดฟอยด้ายหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๑	๓๒	๑	๓๒	๓๒	๓๒
๓๘	เรือใช้จับปลิงทะเลไม่ว่าที่คน ดำหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๑๕		๑๕		๑๕	
๓๙	เรือใช้จับกระหนาดำหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๘		๘		๘	
๔๐	คนหาหอยแมลงภู่คนหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๒		๒		๒	
๔๑	แทงปลาดำมีคนหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๑		๑		๑	
๔๒	แหตมหรือชนกแทงปลาดำคนหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๑		๑		๑	
๔๓	เรือตกปูเรือหนึ่ง (น้ำเค็ม)		๘		๘		๘
๔๔	รุนกุ้งรุนเคยหรือใส่กุ้งใส่เคย ปากหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๕		๕		๕	
๔๕	ชวงนกวาง ๒ วาและต่ำกว่า ๒ วาเก็บ ยาวจากระยะ ๒๕ (น้ำเค็ม)		๒๕		๒๕		๒๕

เลขที่	ประเภท เครื่องมือจับสัตว์น้ำ	פקטורתראגארהבכרית מים צבטדונה					
		เมืองชุมพร		เมืองหาดสวน		เมืองไชยา	
		บ.	ช.	บ.	ช.	บ.	ช.
๑๙	ช้อนกว้างกว่า ๒ วา เก็บยาววาตะ (น้ำเค็ม)	---	๓๒	---	๓๒	---	๓๒
๒๐	ฝักใบไม้หรือเครื่องกั้นประกอบ การจับสัตว์น้ำนอกจากหัดกซึ่งปัก เป็นปักในทะเล ปากหน้าปากยาวสูง ๒ วาและต่ำกว่า ๒ วาเก็บยาววาตะ (น้ำเค็ม)	---	๔	---	๔	---	๔
๒๑	ฝักใบไม้หรือเครื่องกั้นประกอบ การจับสัตว์น้ำนอกจากหัดกซึ่งปัก เป็นปักในทะเลปากหน้าปากยาวสูง กว่า ๒ วาเก็บยาววาตะ (น้ำเค็ม)	---	๕	---	๕	---	๕

พิชิตอตราสำหรับเครื่องดนตรีวงมโหรี

เลขที่	ประเภทเครื่องดนตรีวงมโหรี	พิชิตอตราสำหรับเครื่องดนตรีวงมโหรี				
		เบิ่งตั้งชก	เบิ่งตั้งชก	เบิ่งตั้งชก	เบิ่งตั้งชก	เบิ่งตั้งชก
๕	อณวกวางกว่า ๒ วาเบมยว วาตง (หน้าคัม)	ป.	อ.	ป.	อ.	ป.
๖	รุมกรุ่นเคยหรือใส่กึ่งได้คยปากหมง (หน้าคัม)	๒	๓๒	๒	๒	๓๒
๗	เขทศอยกว่า ๑๐ คอปกนระสากว่า ๑๐ คอปกปากหมง (หน้าคัม)	๒	๒	๒	๒	๒
๘	เขทศอยกว่า ๑๐ คอปกปากหมง (หน้าคัม)	๓	๓	๓	๓	๓
๙	เบตราวต่ายหมง (หน้าคัม)	๕	๕	๕	๕	๕
๑๐	เบตราวต่ายหมง (หน้าคัม)	๕	๕	๕	๕	๕
๑๑	เบตพอต่ายหมง (หน้าคัม)	๓	๓	๓	๓	๓
๑๒	เบตพะเบมต่ายหมง (หน้าคัม)	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
๑๓	เรื่อไซ้คยปลิงทะเลไม่วากคยต่ายหมง (หน้าคัม)	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕
๑๔	เรื่อไซ้คยบระมาต่ายหมง (หน้าคัม)	๗	๗	๗	๗	๗
๑๕	คยหาหอยเบมต่ายคยหมง (หน้าคัม)	๕	๕	๕	๕	๕
๑๖	เบมปลิงวามวปากคยหมง (หน้าคัม)	๓๒	๓๒	๓๒	๓๒	๓๒
๑๗	เทอมหรือชชหมงชกคยปากคยหมง (หน้าคัม)	๒	๒	๒	๒	๒

มณฑลสุพรรณบุรี

พหุศาสตร์สำหรับโรงเรียนสตรีศึกษา

เลขที่	ประเภทเครื่องมือวัดผล	พหุศาสตร์สำหรับโรงเรียนสตรีศึกษา													
		เบื้องต้น		ขั้นสูง		ขั้นสูง		ขั้นสูง		ขั้นสูง		ขั้นสูง		ขั้นสูง	
		ม.	อ.	ม.	อ.	ม.	อ.	ม.	อ.	ม.	อ.	ม.	อ.	ม.	อ.
๑	ธงโพกทรงประกอบการจับตัวหน้า ด้วยวิธีใดๆ ยาก สดและต่ำกว่าสด ปากหนึ่ง (หน้าคัม)	๓		๓		๓		๓		๓		๓		๓	
๒	ธงโพกทรงประกอบการจับตัวหน้า ด้วยวิธีใดๆ ยากกว่า สดปากหนึ่ง (หน้าคัม)	๕		๕		๕		๕		๕		๕		๕	
๓	แพทอชยาว ๑๐ คือกและต่ำกว่า ๑๐ คือกปากหนึ่ง (หน้าคัม)	๒		๒		๒		๒		๒		๒		๒	
๔	แพทอชยาวกว่า ๑๐ คือกปากหนึ่ง (หน้าคัม)	๓		๓		๓		๓		๓		๓		๓	

พิภพอัครราชกุมารีศรีเมืองมอญสุโขทัย

เลขที่	ประเภท เครื่องมือ อุปกรณ์ หน้า	เมืองกาญจน์		เมืองระนอง		เมืองตะกั่วป่า		เมืองพังงา		เมืองกระบุรี		เมืองตรัง	
		ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.	ป.	อ.
๕	ยอชนช่อ ช่อพุ่มช่อ ช่อพุ่มหางเหยี่ยว หรือเครื่องม่อ ซึ่งใช้ เครื่องยก คัดยวูชใดๆ ปากพุ่ม	๖		๖		๖		๖		๖		๖	
๖	เรือกวรา หรือ เรือ ผัดดอกเรียกว่า ชะเลตาทหนึ่ง (หน้าคัม)	๖		๖		๖		๖		๖		๖	
๗	เบ็ดราวสายหนึ่ง (หน้าคัม)	๓		๓		๓		๓		๓		๓	
๘	เบ็ดจากสายหนึ่ง (หน้าคัม)	๖		๖		๖		๖		๖		๖	
๙	เบ็ดพอดสายหนึ่ง (หน้าคัม)	๓	๓๒	๓	๓๒	๓	๓๒	๓	๓๒	๓	๓๒	๓	๓๒
๑๐	เรือ ซึ่งจับตึงทะเลในปากถ้ำหนึ่ง (หน้าคัม)	๓๕		๓๕		๓๕		๓๕		๓๕		๓๕	
๑๑	เรือ ซึ่งจับกรมระนาดหนึ่ง (หน้าคัม)	๘		๘		๘		๘		๘		๘	
๑๒	คานหาหยอยมลงภาคนหนึ่ง (หน้าคัม)	๓		๓		๓		๓		๓		๓	

เลขที่	ประเภทเครื่องไม้เครื่องมือ	ผลิตภัณฑ์สำหรับเครื่องไม้เครื่องมือ									
		เมืองกาญจน์	เมืองระยอง	เมืองตาก	เมืองกำแพง	เมืองกาฬสินธุ์	เมืองขอนแก่น	เมืองกาฬสินธุ์	เมืองกาฬสินธุ์	เมืองกาฬสินธุ์	เมืองกาฬสินธุ์
๑๓	แผงวงจรควบคุม (นาฬิกา)	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓
๑๔	กล่องควบคุม (นาฬิกา)	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓
๑๕	กล่องควบคุม (นาฬิกา)	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓

08/10/2566

เลขที่	ประเภทการขอมอบสัญญา	พิกัดราคาสำหรับ: การมอบสัญญา							
		เมืองกาญจน์	เมืองระยอง	เมืองศรีสะเกษ	เมืองพิจิตร	เมืองนครราชสีมา	เมืองบุรีรัมย์	เมืองตรัง	
๑๗	ขอผูกจ้างค่า ๒ ค่าเก็บวางกระดาษ (หน้าคม)	๓๒	๓๒	๓๓	๓๓	๓๓	๓๓	๓๓	
๑๘	เผือกโปะ หรือ เครื่องกัน ประกอบ การจับต่อน้ำมันออกจากหมัก ซึ่งมัก เป็นปลิงใน ทะเลปากน้ำ ปากอ่าว ตั้งแต่ ๓ องศาต่ำกว่า ๒ องศาขาดกระดาษ ๒ องศาขาดกระดาษ (หน้าคม)	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๔	
๑๙	เผือกโปะ หรือ เครื่องกัน ประกอบ การจับต่อน้ำมันออกจากหมัก ซึ่งมัก เป็นปลิงใน ทะเลปากน้ำ ปากอ่าว ตั้งแต่ ๓ องศาต่ำกว่า ๒ องศาขาดกระดาษ ๒ องศาขาดกระดาษ (หน้าคม)	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๔	

ประกาศกำหนด ๓๐๕
 ๓๐๕
 ประกาศกำหนด ๓๐๕
 ในระหว่างคนถือศาสนานิสาลาม

พระเจ้าอนึ่งยาเชอ กรมหลวงดำรงราชานุภาพ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย รับพระบรมราชโองการได้เกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า

๑ ด้วยความมรฎกในระหว่างคนถือศาสนานิสาลาม ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ไต่ภาคี่เปนนุญาโตตุฎการ ชำระอยู่ ตามศาสนานิสาลาม นั้น กำหนดตายว่าเท่าใดปี จึงจะพ้องร้องกันได้ และเท่าใดปีจะพ้องกำหนด ช้อนตามประเพณีที่เป็นอยู่ บางเมืองก็มากปี บางเมืองก็น้อยปี ไม่ได้มอกันเป็นการยากแก่ ผู้มคค และไต่ภาคี่ที่เป็นตุฎการอยู่

๒ ข้าหลวงใหญ่ประจำบริเวณ จึงได้ประชุมไต่ภาคี่และไต่อธิหมำรวม ๔๓ นายคนที่ศาลบริเวณเมืองตานี เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน คศ ๑๒๒๒ คคองเห็นชอบพร้อมกันว่า ควรจะกำหนดอายุความมรฎกไว้เพียง ๑ ปีถ้วน

๓ เพราะฉนั้น บรรดาความมรฎกที่จะว่ากล่าวกันในเวลานี้ ให้ว่ากล่าวกันตามกำหนดอายุความตามประเพณีบ้านเมืองซึ่งมีมาแต่เดิม แต่ความมรฎกที่จะพ้องร้องต่อศาลตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน คศ ๑๒๔๔ ตั้งไป ให้ศาลถือกำหนดอายุความมรฎกว่าว่ากล่าวกันได้แต่ภายในกำหนด ๑ ปี นับแต่วันผู้ตายได้ตายไป ถ้าพ้นกำหนด ๑ ปีห้ามมิให้ศาลรับไว้ พวกรณา

(ตงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๔๔

เป็นวันที่ ๑๓๓๓๗ ในรัชกาลปัตยุมัน

ประกาศขยายเขตร้ออก โฉนดที่ดิน

มณฑลกรุงเทพฯ ๖ รัตนโกสินทรศก ๑๒๔

เจ้าพระยาเทเวศร์วงษ์ ๖ วัฒน เด่นาบดีกระทรวงเกษตราธิการ รับพระบรมราชโองการได้เกล้า ๆ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า การออกโฉนดที่ดินในมณฑลกรุงเทพฯ นั้น กองข้าหลวงเกษตร ได้ทำการดำเนินไปตามประกาศครั้งก่อนโดยมาก สันควรจะขยายเขตร้างหวัด ซึ่งกองข้าหลวงเกษตรจักได้ทำการนั้นให้ใหญ่ออกไปได้ อีก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้พระยาประจักษ์บริบาลข้าหลวงเกษตรจัดการที่ดินแก่เจ้าพนักงานเบญจ ช่วยออกไปทำการสำรวจเขตร้าง เพื่อออกโฉนด ที่ดินในตำบลซึ่งค้างอยู่ในแขวงมณฑลกรุงเทพฯ และตำบลที่จะได้ขยายเขตร้างทำการออกไปดังนี้ คือ

กรุงเทพฯ ๖ อำเภอ

- ๑ อำเภอสระประทุมวัน
- ๒ อำเภอบางรัก

ให้ข้าหลวงเจ้าพนักงานและราษฎรผู้ถือที่ดินประพฤติและจัดการ ตามประกาศเรื่องที่ดินซึ่งลงวันที่ ๓ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๐ ประกาศออกโฉนดที่ดินลงวันที่ ๑๕ กันยายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๐ กฎเด่นาบดีกระทรวงเกษตราธิการลงวันที่ ๑๗ กันยายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๐ กับประกาศออกโฉนดที่ดินมณฑลกรุงเทพฯ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๒๐ นั้นจึงทุกประการ

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๔

(ลงนาม) เทเวศร์วงษ์ ๖ วัฒน

เด่นาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

ประกาศเรื่องในเมืองระนอง
เกณฑ์กองทหารให้คงเก็บเงินค่าราชการปีหนึ่ง
คนละ ๒ บาทไปตามเดิมก่อน

ด้วยมีพระบรมราชโองการดำรัสเห็นเกล้าฯ ดังว่า ตามความในประกาศ
ซึ่งได้ลงในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๒๓ หน้าที่ ๑๖๓๓ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์
ร.ศ. ๑๒๒ ให้เพิ่มอัตราเก็บเงินค่าราชการในหัวเมืองทั้งปวงมณฑลภูเก็ต
ขึ้น ๓ บาท รวมเป็น ๓ บาทตั้งแต่ยก ๑๒๔ เป็นต้นไปนั้น บัดนี้ทรง
พระราชดำริเห็นว่า เมืองระนองเป็นเมืองที่เกณฑ์ทหาร ควรให้เก็บเงิน
ค่าราชการตามอัตราที่ได้เคยเก็บมาแต่ก่อน เพราะฉะนั้นทรงพระกรุณาโปรด
เกล้าฯ ให้คงเก็บเงินค่าราชการในเมืองระนองมีอัตราปีหนึ่งคนละ ๒ บาท ไป
ตามเดิมก่อน

คำกล่าวว่าการมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๑๓ พฤษภาคม วันพฤหัสบดี คศ ๑๒๔

(ลงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

พระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ

อากรค่าน้ำรัตนโกสินทร คศ ๑๒๐

มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์
พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเห็นเกล้าฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า
พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำรัตนโกสินทร คศ ๑๒๐ นั้น ข้อความยังบกพร่อง
อยู่ในบางอย่าง เพราะฉะนั้นจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราช
บัญญัติเพิ่มเติมขึ้นดังนี้

๐๘๓๐๕๕๖๕๕

มาตรา ๒๓ ถ้าผู้ใดหนึ่งกระทำการอย่างใด ๆ อันฝ่าฝืนต่อข้อขอความ
ในพระราชบัญญัติ ซึ่งยังมีใช้กำหนดโทษ ผู้หนึ่งมีความผิดของระหว่างโทษ
ครั้งหนึ่งปรับเป็นเงินไม่เกิน ๑๐๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือทั้งจำคุก
และปรับด้วย ๒ สถาน

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ เป็นอัน

ที่ ๑๓๓๓๗ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

ประกาศกระทรวงนครบาล

แจ้งตำแหน่งเจ้าพนักงานผู้จดทะเบียนรถจักรยาน

พระเจ้าอนงยาเธอ กรมหลวงนครสวรรค์วรพตย์ เสด็จตั้งกระทรวงนครบาล
ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

ตามพระราชบัญญัติรถจักรยาน รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ ซึ่งทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ตราขึ้นไว้ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๔
มีความในมาตรา ๑ ว่า ให้ตั้งมือใช้เป็นกฎหมายเมื่อพ้นสองเดือน ตั้งแต่เวลา
ที่ได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปนั้น พระราชบัญญัติ
ได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาให้มหาชนทราบแต่วันที่ ๒ เมษายน
รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ แล้ว เมื่อตั้งพนักงานกำหนดสองเดือนถึงวันที่ ๑ มิถุนายน
รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ จะให้ใช้พระราชบัญญัติรถจักรยาน รัตนโกสินทร

๐๘/๑๐/๒๕๖๖
ศก ๑๒๔ เป็นคนไป

อนึ่งเจ้าพนักงานผู้จดทะเบียนรางวัล ตามข้อความในมาตรา ๒ นั้น
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน พระบรมราชา นุญาตให้ หลวง
ชาตต้นรากกร เป็นเจ้าพนักงานผู้จดทะเบียน

ประกาศมาณวันที่ ๓๗ พฤษภาคม รัตนโกสินทร ศก ๒๓๔

(ลงพระนาม) นเรศวรฤทธิ

เสนาบดีกระทรวงนครบาล

ประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติรถลาก

รัตนโกสินทร ศก ๑๒๐

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์
พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมว่า
รถลากที่ใช้รับจ้างคนโดยดำเนินอยู่ในกรุงเทพฯ พระมหานครทุกวันนี้ แม้
ได้จัดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติแล้ว รถเหล่านั้นก็ยังมีหลายอัน
ร่อยดัดควรแก่ผู้ซึ่งจะนั่งไปได้ไม่ เพราะเหตุว่าเจ้าของรถลากทั้งหลายชอบ
ทำรถแต่ชั่วคราวมารับใบอนุญาตจดทะเบียน ครั้นล่วงเดือนค่อย ๆ ไป
ซึ่งยังไม่สิ้นกำหนดวันในใบอนุญาต รถลากเหล่านั้นก็ยอมแก่โทรมไป ทำ
ให้เป็นทรงเกยจนระว่าคานเกยที่จะใช้รถ หรือผู้ที่เดินทางในท้องถนน
ร่วมกัน การที่เป็นไปดังนี้ ก็เพราะเหตุระยะเวลาที่กำหนด ให้รับใบอนุญาต
จดทะเบียน ชำนาญ ถึง ๖ เดือน รถเหล่านั้นจึงหาทนทานพอแก่เวลาที่ชำนาญ

เกินไปนั้นได้ ไม้ จึงสมควรจะแก้ไขพระราชบัญญัติบางมาตรา ให้เดือน
 ระยะเวลา กำหนดรับใบ อนุญาต จดทะเบียน เพียงคราวละ ๔ เดือน ซึ่งคราว
 พอ เพียงแก้ไข วันที่ ๒๖ ๒๖ ๒๖ อยู่ ทุกวันจะทนทานแต่ได้ขาดเรียบร้อยได้ กับทั้ง
 จะให้มีรถลากอย่าง ดีขึ้น ใช้รับจ้าง เพื่อผู้ที่จะได้ โดยด้านไม่เป็นที่รังเกียจ
 ด้วย จึง ทรง พระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้ แก้ไข พระราชบัญญัติ รถลาก
 รัตนโกสินทร์ศก ๓๒๐ โดยข้อความต่อไปนี้ คือ

ข้อ ๓ ข้อความในมาตรา ๓ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ตามที่
 ได้ตราไว้วันที่ ๒๐ กันยายน รัตนโกสินทร์ศก ๓๒๐ นั้น ให้ยกเลิก ให้เปลี่ยนแปลง
 ใหม่ใช้ แทนดังข้อความต่อไปนี้ คือ

มาตรา ๓ บรรดา รถสองล้อ ซึ่งลากด้วยคนหรือกำลังมนุษย์เรียกว่า
 รถเล็ก หรือรถปั่น หรือรถจักรยาน สำหรับรับจ้างส่งคน โดยด้าน นั้น
 ในพระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “รถลาก” และมีเป็นเจ้าของรถนั้นเรียกว่า
 “เจ้าของรถลาก” และรถลากที่ ใช้รับจ้างอยู่ในกรุงเทพมหานครให้แบ่ง
 เป็นสองชั้น คือ รถชั้นที่หนึ่ง และรถชั้นที่สอง

มาตรา ๘ เมื่อ ผู้ใดหนึ่งนำรถลากมาจดทะเบียน และขอรับใบ
 อนุญาตให้ เป็นรถลาก สำหรับรับจ้าง ให้เจ้าพนักงานตรวจ ถ้ารถลานั้น
 มีลักษณะอันแข็งแรง และดีอาจคงามไม่ตกกว่าค้ำค้ำของหลอดแล้ว
 ก็ให้ ลงทะเบียนและออกใบอนุญาตให้รถละฉบับ ก็ให้จ่ายพร้อมทั้งป้าย
 เครื่องหมายจำนวนเลขสำหรับติดรถ และสำหรับตัวผู้ลากรถด้วยทุกรถ
 ๐๘/๑๐/๒๕๖๖
 ถ้ารถลากที่เจ้าของนำมาปรากฏจะให้ ลงทะเบียนเป็นรถลากชั้นที่หนึ่ง รถลาก

คนนั้นตลอดของมัตถกถง ในคุมถอ และถงถอของหุมยง กับตั้งอินกถงให้ต
 เส่มถอด้วย่างที่บคบไว้ ถ้าเห็นวารถคันโตเดถกวว่าควอย่าง ย่าให้
 เจ้าพนักงานออกใบอนุญาตให้ หรือเมื่อเจ้าพนักงานได้ ออกใบอนุญาตให้
 ไปแล้ว เจ้าของรถไม่ซ่อมหรือไม่รักษารถให้แรงแรงและสะอาดตามลุ่มควร
 เจ้าพนักงานจะเรียกใบอนุญาตสำหรับรถคนนั้นมาคืนไว้ หรือคืนเสียเมื่อใดก็ได้
 หนึ่ง ใบอนุญาตที่จะออกให้ รถลากชั้นที่หนึ่งนั้น ในช่วงคราวดีเดือน ย่า
 ให้เกินกว่าสองร้อยรถ

มาตรา ๘ ใบอนุญาตสำหรับรถลากนั้น ให้ มีกำหนดใช้ ได้ ไม่เกิน
 คราวดีเดือน และให้ ต้นกำหนดเมื่อวันสิ้นเดือนกรกฎาคม กับวันสิ้นเดือน
 พฤศจิกายน และวันสิ้นเดือนมีนาคมทุกคราว

มาตรา ๑๐ ให้ เสนาบดี กระทรวงนครบาลมีอำนาจออกประกาศ กำหนด
 เงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตได้ เป็นครั้งเป็นคราวตามลุ่มควร รถลากชั้นที่
 หนึ่งไม่เกินกว่าฉบับละสิบสองบาท รถลากชั้นที่สองไม่เกินกว่าฉบับละสิบบาท
 ซึ่งรวมกับทั้งค่าจดทะเบียน ค่าออกเครื่องหมาย และค่าขายหนังสือ

ข้อ ๒ อัตราค่า ธรรมเนียมใน ท้าย พระราชบัญญัติ ที่ประกาศ วันที่ ๒๐
 กันยายนรัตนโกสินทรศก ๑๓๐ นั้น ให้ยกเลิก ให้เปลี่ยนแปลงใหม่ใช้ แทนตั้ง
 อัตราต่อไปนี้ คือ

อัตราค่าธรรมเนียม

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ตามมาตรา ๑๐ รถลากชั้นที่หนึ่ง ฉบับละ ๘ บาท
 ๒๕/10/2566
 รถลากชั้นที่สองฉบับละ ๕ บาท

ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนนายเจ้าของ ความมาตรา ๑๓ ฉบับละ ๑ บาท

ค่าธรรมเนียมแก้ไขทะเบียนนายที่ชื้อ ความมาตรา ๒๓ ฉบับละ ๑ บาท

ข้อ ๓ อัตราค่าจ้างโดย ส่วนใน หาย พระราชบัญญัติที่ประกาศวันที่ ๒๖ กันยายน รศ. ๑๒๖๓ นั้น ให้ยกเลิก ให้เบ็ดเตล็ดใหม่ใช้แทนดัง อัตราต่อไปนี้ คือ

อัตราค่าจ้าง โดยส่วน

รถลากชั้นที่หนึ่ง

ระยะเวลา ๑๕ นาที หรือน้อยกว่า ราคา ๑๖ อัฐ

ระยะเวลากว่า ๑๕ นาที หรือภายใน ๓๐ นาที ราคา ๓๒ อัฐ

ระยะเวลากว่า ๓๐ นาที หรือภายในชั่วโมง ราคา ๔๘ อัฐ

ระยะเวลาทุกชั่วโมงที่ครบบริบูรณ์ ภายหลังจากชั่วโมงแรก ชั่วโมงละ ๓๒ อัฐ

ระยะเวลาทุก ๑๕ นาที ภายหลังจากชั่วโมงแรก ระยะละ ๑๖ อัฐ

รถลากชั้นที่สอง

ระยะทางภายใน ๑๕ เส้น คนเดียว ๔ อัฐ สองคน ๖ อัฐ

ระยะทางภายใน ๕๐ เส้น คนเดียว ๖ อัฐ สองคน ๘ อัฐ

ระยะทางภายใน ๑๕๐ เส้น คนเดียว ๘ อัฐ สองคน ๑๐ อัฐ

08/10/2566

ระยะทางทุก ๆ ๒๕๐ เส้น ค่าไป ระยะละ ๒ อัฐ

ค่าคอยถ้าเกิน ๓๕ นาที จนชั่วโง่งหนึ่งค่าคอย ๕ อัฐ ถ้าเกินนั้นไป
คิดค่าคอยได้ชั่วโง่ง หรือภายในชั่วโง่งละ ๕ อัฐ

ค่าโดยสำนักก็ ค่าคอยก็ดี เวลากลางคืนพินยามหนึ่งไปเรียกขึ้นได้
อีก กิ่ง อีตรา.

ประกาศมาณวันพฤหัสบดี ที่ ๒๕ พฤษภาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๔
เป็นวันที่ ๑๓๓๔๕ ในรัชกาลปัตยุมัน

กฎเสนาบดี กระทรวงนครบาล

กำหนดด้วย รดจ้าง ที่ ให้ จด ทะเบียน แด เครื่อง ฟ่ง ห่มคน ชั้รถ

ด้วยตาม พระราชบัญญัติ รดจ้าง รัตนโกสินทร ศก ๑๒๔ ข้อความใน
มาตรา ๓๐ ทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้เสนาบดี กระทรวง นครบาล
ตั้ง กฎ ข้อ บังคับ สำหรับ ให้ เจ้าพนักงาน แด เจ้า ของ รด กับ คน ชั้รถ ประพฤติ
ให้ สัมควร ถูกต้อง ตาม พระราช บัญญัติ นั้น บัดนี้ พระเจ้า น้อง ยาเธอ
กรมหลวง นเรศวรฤทธิ์ เสนาบดี กระทรวง นครบาล ได้รับ พระราชทาน
พระบรมราชานุญาต ให้ ตั้ง กฎ เสนาบดี เป็น ข้อ บังคับ ได้ ดังนี้

ข้อ ๓ บรรดา รดจ้าง ซึ่ง เจ้า ของ รด จะนำมา พริวม ทั้ง มา แด เครื่อง
เทียม มา ให้ เจ้าพนักงาน ตรวจ เมื่อ ของจดทะเบียน รับใบอนุญาต คราว ๖ เดือน
ตอนแรก, แต่ วัน ใช้ พระราชบัญญัติ นั้น ยัง ไม่ควร จะ กำหนด ให้ เปน รด
อย่าง ดี ถึง ขนาด ควร ให้ เจ้าพนักงาน นั้น ผ่อน กำหนด แต่ พอดี ปานกลาง เพื่อ

ให้เจ้าของรถจ้างผู้มีรถใช้รับจ้างอยู่แต่ก่อนนั้นซ่อมแก้ไขรถของเดิมได้
 มากครั้ง คือเมื่อถึงกำหนดจดทะเบียนออกใบอนุญาตคราว ๖ เดือนตอนหลัง
 แลคราวต่อไป จึงให้เจ้าพนักงานจดทะเบียนออกใบอนุญาตเฉพาะรถอย่าง
 ด้ได้ตามกำหนดถึงขนาด, เพื่อให้เจ้าของรถทั้งหลายมีโอกาสแฉเวลา
 ซ่อมหรือทำรถใหม่สำหรับจดทะเบียนรับใบอนุญาตคราวหน้าได้เพียงพอ
 ข้อ ๒ รถจ้างที่จดทะเบียนแลออกใบอนุญาตนั้นควรมีกำหนดดังต่อไปนี้

(๑) รถจ้างชั้นที่หนึ่ง คือรถที่มีฐานอย่าง ที่เรียกกันว่า รถกบ
 (หรือที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า จิกคอเรียเฟ้น) เทียมม้าคู่แต่บนทุกคน
 โดยด้านใดไม่เกินกว่าสี่คนนั้น, ต้องเป็นรถที่แน่นหนา, มั่นคง, ทาสี
 ตกเส้นตลอดเรียบร้อยสอาด

(๒) ถ้อย ๔ นั้นต้องแน่นหนาแข็งแรง เมื่อดึง หมุน เทียง ไม่สั่น หรือสั่น
 กง (หรือคำสามัญเรียกกันว่าผู้กษาม) กำ (หรือคำสามัญเรียกกันว่าค้อน)
 ต้องแน่นแข็งแรง ไม่คดงอนหรือสั่นมีเสียงดัง, แลต้อง มีบังโคลนเรียบร้อย

(๓) แหนบแลเพดา (หรือคำสามัญเรียกกันว่า ฮาจี้) ทำด้วย
 เหล็กดีดีดแผ่น แลทาสีเรียบร้อย

(๔) ประทุนหุ้มข้างนอกด้วยหนัง, ข้างในผ้าสักดาด, ผ้าปกกันฝน
 จะเป็นหนัง, หรือผ้า นามัน ก็ตาม, แลเบาะ หุ้มด้วยหนัง หรือผ้าสักดาดก็ได้

(๕) คันรถต้องเป็นไม้ที่เหนียว

ข้อ ๓ รถจ้างชั้นที่สอง คือรถฐานชนิดเดียวกับรถจ้าง
 ชั้นที่หนึ่งที่ว่ามาแล้ว แต่เทียมม้าเดี่ยวแต่บนทุกคนโดยด้านใดไม่เกิน

กว่าสาม คน, ต้องเป็นรถที่แน่นหนา, แต่มั่นคง, เรียบร้อย, สดอาดั่งเช่น
กล่าวกำหนดไว้ในข้อ ๒ ทั้ง ๕ ประการ เว้นแต่ประการที่ ๕ คือ คานรถ
ทั้ง สอง คาน ต้องเป็นไม้ที่เหนียวแต่มีเหล็กตามท้องคานด้วย

ข้อ ๔ รถจ้างชั้นที่สาม, คือ รถที่มีเก๋ง (อย่าง ที่ เรียกกันว่า รถเก๋ง)
เทียมม้าเดียว แต่บันทุกคนโดยสารได้ ไม่เกินกว่าสี่ คน ต้องเป็นรถที่แน่น
หนา, มั่นคง, เรียบร้อย, ดังเช่นกล่าวไว้ในข้อ ๒ ประการที่ ๒ แต่ที่ ๓ แต่รถ
นั้น จะทำตู้ ตกเส้นลวด หรือจะทาสีน้ำมัน ก็ตาม เบาะจะหุ้มด้วยหนัง หรือ
เสื่อสานด้วยหวายก็ได้ แต่คานรถต้องตามกำหนดประการที่ ๕ ในข้อ ๓

ข้อ ๕ รถจ้างชั้นที่สี่ คือ รถเทียมม้าคู่, ไม่มีประทุนแต่เก๋ง ต้อง
เป็นรถที่แน่นหนาแต่มั่นคงสมควรที่จะบันทุกของได้ โดยไม่มีอันตราย

ข้อ ๖ ม้าเทียมรถจ้างทั้งสี่ชั้นนั้น ต้องเป็นม้าที่มีกำลังแข็งแรง
ม้าเป็นโรคหรือมีบาดแผล หรือมีอาการผอมแห้ง ห้ามไม่ให้ใช้

ข้อ ๗ เครื่องม้ารสำหรับเทียมรถจ้างทั้งสี่ชั้น ต้องเป็นเครื่องมั่นคง,
เรียบร้อย,

ข้อ ๘ คนขับรถจ้างนั้น จะต้องมีความรู้ให้เรียบร้อย
กำหนดเครื่องมืองุ้มหมัน ดังนี้

(๓) กังเกงยาว พันเข้าประมาณ ๖ นิ้ว ถ้าจะมีกระดุมรัดที่ใต้เข้า
ข้างละ ๕ คู่ก็ได้

(๒) เลือ่ชนิดราชเปเตน หรือชนิดอื่นก็ได้ แต่ต้องเป็นเลือ่ขนยาว

(๓) หมวก หรือ ผ้า โปกส์ คีระ คอง สดาด เรือบ ร้อย แต่ ห้าม ไม่ ให้ ใช้
เครื่อง นุ่ง ห่ม ที่ ฉีก, ขาด, หรือ ปะ แต่ ได้ โกรก.

กฎ ให้ ไว้ ณ วันที่ ๒๐ เดือน พฤษภาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๔

(ตง พระนาม) นครศรีวรฤทธิ

เสนาบดี กระทรวง นครบาล

ข้อบังคับสำหรับนักเรียนทหารบก

ซึ่งศึกษาวิชาอยู่ต่างประเทศ ตั้งไว้ โดยพระบรม

ราชานุญาต รัตนโกสินทรศก ๑๒๔

(๑) บรรดา นักเรียน ทหารบก ต้อง อยู่ในความควบคุม และ บังคับ บัญชา
แห่งสถานทูต สยามใน ประเทศซึ่งตนไปศึกษาอยู่ และต้องฟังคำแนะนำแห่ง
สถานทูตและประพฤติตามจงทุกเมื่อ

(๒) เมื่อนักเรียนผู้ใดจะเข้าโรงเรียนทหาร (ของประเทศซึ่งตนศึกษาอยู่)
สถานทูตจะได้จัดหาเครื่องแต่งตัวและเครื่องใช้ให้ครบบริบูรณ์ กรมยุทธนา
ธิการจะได้จัดเงิน ค่าเล่าเรียน และ ค่าใช้ ส่วยให้แก่นักเรียนผู้นั้น ตาม สัมควร
เงินรายนี้จะกำหนดให้มากและน้อยตามแต่การใช้จ่ายมาก และน้อยจะตาม
ประเทศที่นักเรียนผู้นั้นอยู่ ให้สถานทูตแนะนำว่าควรจะได้รับเพียงใดจึงจะพอ

(๓) ค่าใช้จ่ายทั้ง ปวงของนักเรียนจำพวกที่ถ้าวมาแต่ยังคงรวมอยู่ใน
เงินค่าเล่าเรียนซึ่งกล่าวแต่ผู้นั้น เว้นเสียแต่เครื่องแต่งตัวทหารซึ่งจะต้อง
การเพิ่มเติมบ้างเป็นครั้งคราว สถานทูตจะจ่ายเงินให้

(๔) ห้ามไม่ให้นักเรียนขอหรือรับเงินเพิ่มเติมจากบิดามารดาและผู้อุปถัมภ์
เว้นเสียแต่เงินนั้น จะให้ ไปเพื่อประโยชน์นั้นคงอย่างใดอย่างหนึ่ง ถ้าจะตั้ง
เงินด้วยความประสงค์เช่นนี้ให้ ส่งทางสถานทูต

(๕) ถ้านักเรียนคนใดซึ่งอยู่ใน เมืองต่างประเทศ ไปกระทำหนังสือเงิน
กล่าวเงินค่าเล่าเรียนขึ้นไป บิดามารดาหรือผู้อุปถัมภ์ซึ่งได้ อนุญาตเห็นชอบ
ให้ ส่งนักเรียนผู้นั้น ต้องเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องหนังสือเงินของนักเรียนผู้นั้นทางต้น

(๖) เมื่อนักเรียนได้ รับ ยศ ชั้น สัญญาบัตร (ในกรมทหารบกประเทศ
ที่ตนศึกษาอยู่) จะได้รับเครื่องแต่งกายและเครื่องใช้ อย่างนายร้อยครบบริบูรณ์
และเงินค่าเล่าเรียนก็จะ ได้ เพิ่มขึ้นตามแต่สถานทูตจะเห็นสมควรและผู้บัญชา การ
กรมยุทธนาธิการเห็นชอบด้วย

(๗) เมื่อได้รับเครื่องแต่งกายและ เครื่องใช้ ดังกล่าวแล้ว สถานทูต
จะไม่จัดหาเครื่องแต่งกายและเครื่อง ใช้ อย่างใดอย่างหนึ่งให้ อีกเลย เว้นเสีย
แต่ถ้ามีเหตุการณ์พิเศษจำเป็น โดยแท้

(๘) เงิน ค่าเล่าเรียน ซึ่ง จะ ได้ เพิ่มขึ้น ดังกล่าว แล้วในข้อ ๖ นั้น
รวมเข้าแล้วต้องไม่ให้เกินบดะ ๓๐๐ ปอนด์

(๙) เมื่อนักเรียนผู้ใดได้รับราชการเป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตร ใน
กรม ทหารบกใด บ้างแล้ว เงินค่าเล่าเรียนจะเพิ่มให้ จนถึงบดะ ๔๐๐ ปอนด์
เป็นอย่างมากที่สุดแล้วแต่ผู้ บัญชาการกรมยุทธนาธิการจะกำหนด

(๓๐) สถานทูตต้องส่งงบประมาณเงินค่าเล่าเรียนของนักเรียนทั้ง ๒ ประเภท
ภายในปีหนึ่ง (เมษายนถึง เมษายน) มายังผู้บัญชาการกรมยุทธนาธิการ
งบประมาณนั้นต้องมาถึงกรุงเทพฯ ไม่ช้ากว่าเดือนพฤศจิกายน

(๓๑) การแก้ไขข้อบังคับที่กล่าวมาแล้วในข้อหนึ่งข้อใด เพื่อความ
สะดวกแก่บุคคลผู้ใดคนหนึ่งต้อง ขอ อนุญาตต่อผู้บัญชาการ กรมยุทธนา ธิการ
ทางสถานทูต

(๓๒) ขอบังคับเหล่านี้ให้ ใช้ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปจะมีแก้ไขบ้าง เปนครั้ง
คราวตามแต่ผู้บัญชาการกรมยุทธนาธิการจะเห็นชอบ ขอบังคับเหล่านี้ให้ถือ
อย่างมั่นคงจงทุกประการ

เจ้าชายยุทธนาธิการ

วันที่ ๒๘ พฤษภาคม วันโกสินทรศก ๑๒๔

(ลงพระนาม) จีระประวัติวรเดช

ผู้บัญชาการกรมยุทธนาธิการ

ประกาศ

อธิบายพระราชบัญญัติลักษณะข้า โครกระบือ

และสุกรตามหัวเมือง ร.ศ. ๓๓๘ และแก่พระราช

บัญญัติภายใน ร.ศ. ๓๓๓

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ ประกาศทราบทั่วกันว่า
 ด้วยตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะข้า โครกระบือ และ สุกร
 ตามหัวเมือง ร.ศ. ๓๓๘ มีว่า ตั้งแต่วันที่ใด ใช้พระราชบัญญัติในที่ใด ให้ยก
 เด็ดข้อความในพระราชบัญญัติภายใน ร.ศ. ๓๓๓ อันมีอยู่ในมาตรา ๓๘
 มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ ให้ ใช้พระราชบัญญัติลักษณะ ข้า โครกระบือ และสุกร
 ตามหัว เมือง ศก ๓๓๘ แทนนั้น ให้พึงเข้าใจว่าที่ให้ยกเด็ดข้อความใน
 มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ แห่งในพระราชบัญญัติภายในนั้น
 ให้ยกเด็ดเฉพาะข้อ แต่ส่วนที่กล่าวด้วยการฆ่าสุกรอันมีข้อความในพระราช
 บัญญัติ ลักษณะ ข้า โครกระบือ และสุกรตามหัวเมือง ร.ศ. ๓๓๘ ได้ ใช้แทนแล้ว
 เท่านั้น แต่ความส่วนซึ่งว่าด้วยเก็บภาษีภายในจากสุกร เมื่อพา ผ่าน ต่ำน
 อันไม่เกี่ยวข้องด้วยการฆ่าสุกรนั้น ให้ พึงเข้าใจว่าไม่ได้เด็ดดังด้วยพระราช
 บัญญัติลักษณะ ข้า โครกระบือและสุกรตามหัวเมือง ร.ศ. ๓๓๘ ยังคงให้ ใช้ เก็บ
 ภาษีภายในจากสุกรเมื่อพาผ่าน ต่ำน ไปตาม เดิมในพระราชบัญญัติภายใน
 ร.ศ. ๓๓๓ นั้นต่อไป

อนึ่งตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๑๙๓๓ ที่ว่า
 ถ้าบรรทุกสุกรผ่านด่านไปหัวเมือง ให้เรียกภาษีจากเจ้าของเป็นพิศัตตามน้ำหนัก
 หักหาบตะ ๓ บาท ๕๐ สตางค์นั้น การที่เก็บภาษีตามน้ำหนัก ทรง
 พระราชดำริเห็นว่า ย่อมเป็นการลำบากแก่เจ้าพนักงานที่จะต้องชั่ง และ
 เป็นการทรมาณตัวสุกรอยู่ด้วย โปรดเกล้าฯ ให้แก้ เป็นว่า ถ้าบรรทุกสุกร
 ผ่านด่านไปหัวเมือง ให้เรียกภาษีจากเจ้าของเป็นพิศัตตัวละ ๓ บาท ๓๒ ยี่
 ประกาศมาณวันที่ ๕ มิถุนายน รัตนโกสินทร ศก ๑๒๔
 เป็นวันที่ ๑๓๓๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

ประกาศเปลี่ยนตำแหน่งเสนาบดี กระทรวงวัง

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า ให้พระเจ้าอนงยาเธอ
 กรมขุนพิทยลาภพฤฒิธาดาออกจากตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงวัง ให้พระยา
 บำเรอภักดี รับราชการแทนเสนาบดีกระทรวงวัง ถ้ามีราชการขัดข้อง
 ประการใดให้ทูลหาหรือ พระเจ้าอนงยาเธอ กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม
 หรือพระเจ้าอนงยาเธอ กรมหมื่นมหิศวราชหฤทัย ซึ่งเคยเป็นเสนาบดี
 กระทรวงวังมาแต่ก่อน

พระบรมราชโองการดำรัสตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๔๕

กฎเสนาบดี

ว่าด้วยวิธีจัดการ และตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำ
ตามความในพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ

รัตนโกสินทรศก ๑๒๐

เพื่อให้ ในหัวเมืองมณฑลกรุงเทพฯ

ด้วยตามความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำรัตนโกสินทร
ศก ๑๒๐ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เสนาบดีที่มีอำนาจที่จะตั้งกฎเสนาบดี
เพนครึ่งเพนคราว เพื่อจัดและรักษาารให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินั้น

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้
เสนาบดีกระทรวงนครบาลตั้งกฎหรือบังคับ สำหรับจัดการเก็บเงินอากรค่าน้ำ
ในหัวเมืองมณฑลกรุงเทพฯ ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ บรรดาที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งมีอยู่ในท้องที่ใด ๆ ให้ผู้ว่าราชการเมือง
จัดการสำรวจแบ่งออกเป็น ๔ ประเภทดังนี้ไว้เป็นหลักฐาน คือ

- (๑) ที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งรัฐบาลได้หวงห้ามไว้ว่าประมุข
- (๒) ที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งรัฐบาลได้หวงห้ามไว้เป็นที่อนุญาต
- (๓) ที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งรัฐบาลได้หวงห้ามไว้เป็นที่รักษาพืช
พรรณสัตว์น้ำ

(๔) ที่จับสัตว์น้ำ ที่เป็นของเอกชน

ข้อ ๒ ให้ผู้ว่าราชการเมืองทำแผนที่บรรดาที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งรัฐบาลได้หวงห้ามไว้ตามข้อ ความในข้อ ๑ ประการที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ แห่งกฎนี้ และให้มีหลักปักเขตต์เป็นเครื่องหมายไว้ ให้ออกประกาศให้ราษฎรทราบ ทอดกันว่า ที่จับสัตว์น้ำแห่งนั้น เป็นที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ของเอกชน... รัฐบาลได้หวงห้ามไว้ เมื่อใดจัดการหวงห้ามที่จับสัตว์น้ำไว้แล้ว ก็ให้ผู้ว่าราชการเมืองมีอำนาจแบ่งที่จับสัตว์น้ำเป็นตอน ๆ

ข้อ ๓ บรรดาดำรงทางน้ำไหล ในจังหวัดที่หวงห้าม ให้นับว่าอยู่ในเขตต์ที่หวงห้าม ตามแต่ผู้ว่าราชการเมืองจะกำหนดเขตต์ไว้

ข้อ ๔ ให้ผู้ว่าราชการเมืองจัดการ ในที่จับสัตว์น้ำที่รัฐบาลได้หวงห้ามไว้ โดยวิธีอย่างหนึ่งอย่างใด ใน ๒ อย่างดังต่อไปนี้

- (๑) ให้กำหนดเขตต์ ที่จับสัตว์น้ำซึ่งได้หวงห้ามไว้ แห่งหนึ่งแห่งใดเป็นที่รักษาพืชพรรณสัตว์น้ำ
- (๒) ให้จัดการว่าประมงอนุญาต ให้ผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการจับสัตว์น้ำ ตามเวลาและวิธีอันสมควร

ข้อ ๕ ในที่จับสัตว์น้ำ ที่รัฐบาลได้หวงห้ามไว้เพื่อว่าประมงนั้น ให้ผู้ว่าราชการเมืองออกประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

- (๑) จะว่าประมงที่จับสัตว์น้ำของที่ใด
- (๒) จะว่าประมงเมื่อใด

08/10/2566

- (๓) จะว่าประมุขที่ใด
- (๔) จะกำหนดเขตรที่ให้ตั้ง สิ่งซึ่งจะวางเครื่องมือชนิดใด
- (๕) จะกำหนดให้ทำสัญญา มีประกันบริเวณ และกำหนดวัน
ตั้งเงินประการใด

ข้อ ๖ การว่าประมุขที่จับสัตว์น้ำ ให้ผู้ว่าราชการเมืองหรือปลัดเมือง
เป็นประธาน พร้อมด้วยผู้ช่วยผู้ตรวจราชการ และกรรมการอำเภอ รวมกัน
๓ นายเป็นคณะหนึ่งประชุมว่าประมุข

ข้อ ๗ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใด ซึ่งได้รับทำการจับสัตว์น้ำในตำบลหนึ่งแห่งหนึ่ง
แห่งใด โดยได้ว่าประมุขมีความประสงค์

- (๑) จะใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำ พืชจากซึ่งได้กำหนดอนุญาตไว้
ในแผนที่ หรือ
- (๒) จะใช้ เครื่องมือจับสัตว์น้ำประจำที่เพิ่มเติมชนิดใหม่ ให้ผู้นั้น
ยื่นเรื่องขออนุญาต ต่อผู้ว่าราชการเมืองก่อน

ข้อ ๘ ในการที่จะส่งเงินอากรค่านาน นกำหนดดังนี้ คือ

- (๑) เงินอากรค่าน้ำแต่ ๔๐๐ บาทลงไป ให้ส่งเดี๋ยวจเมื่อเวลารับ
ประทานบัตร
- (๒) เงินอากรค่าน้ำเกินกว่า ๔๐๐ บาทขึ้นไป ให้ส่งแบ่งล่วงหน้ากึ่งหนึ่ง
อีกกึ่งหนึ่งตาม แต่ผู้ว่าราชการ เมืองจะกะกำหนดไว้ แต่ไม่เกิน
กว่าภายใน ๘ เดือน นับแต่วันที่ได้ ออกประทานบัตร

ข้อ ๘ ในกรณีที่ให้ผู้รับทำการจับสลากนำเงินออกตามกำหนด
ในข้อ ๘ แห่งกฎเดิมนั้น และจะเรียกประกันบริเวณ แก่ผู้รับทำการจับสลาก
ให้เจ้าพนักงานเป็นผู้รับผิดชอบและให้จัดการดังนี้ คือ

(๑) เมื่อเจ้าพนักงานเห็นสมควรที่จะบังคับให้ผู้รับทำการจับสลากนำเงิน
ทองคำ หรือทองเงิน รูปพรรณ หรือที่ดินมีใบสำคัญ ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์
ของคนชอบด้วยพระราชกำหนดกฎหมาย อันมีราคาพอแก่เงินออกคราวนี้
แทนเงินออกคราวนี้ได้

(๒) ให้ผู้รับทำการจับสลากนำเงิน ซึ่งจะเปนประกัน และบริเวณมาให้
เจ้าพนักงานสอบสวน เมื่อเจ้าพนักงานเห็นว่าสมควรหนึ่ง ซึ่งเป็นคนมีทรัพย์สิน
สมบัติพอแก่เงินออกคราวนี้จะต้องนำเงิน ให้เป็นประกันและบริเวณก็ได้
แต่ผู้ที่เป็นประกันและบริเวณ ต้องเป็นผู้รับผิดชอบเท่ากัน กับผู้รับทำการ
จับสลากนำเงิน

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าพนักงานคอยระวังไต่สวนทรัพย์สินที่ไว้ประกันเงิน
ออกคราวนี้ กำหนด ๓ เดือนครั้งหนึ่ง ถ้าทรัพย์สินนั้น มีราคาต่ำกว่าที่กำหนด
ตัวราคาไว้ ชขาดจากจำนวนเงินออกคราวนี้ไปเท่าใด ก็ให้ผู้รับทำการจับ
สลากนำเงินทรัพย์สิน หรือ สิ่งสำคัญ เพิ่มเติมจนพอแก่จำนวนเงินออกคราวนี้

ข้อ ๑๑ เมื่อเจ้าพนักงานได้ว่าประมุขจับสลาก อนุญาตให้แก่ผู้หนึ่ง
ผู้ใดประกอบกรจับสลากได้ เรียกประกันทางัญญาตามข้อความในข้อ
บังคับนี้ ให้เรียกเงินล่วงหน้าหรือทรัพย์สินสมบัติมีราคาพอแก่จำนวนเงินออก
คราวนี้แล้ว ๐๘/๑๑ จึงออกประกาศนบัตรให้ ในประกาศนบัตรนั้นให้ มีแผนที่กำหนด

เขตที่จับสัตว์น้ำ และเขตร ที่ตั้งสิ่งเพื่อบางเครื่องมือประกอบ การจับสัตว์น้ำ และตรอก ข้อความตามที่ ได้ตกลงในเวลาที่ประมุขที่จับสัตว์น้ำ

ข้อ ๓๒ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดที่ ได้รับทำการจับสัตว์น้ำใน ที่หวงห้ามโดยได้ว่า ประมุขนั้น มีความประสงค์ที่จะใช้ เครื่องมือชนิดใด ก็ให้ขอใบอนุญาตไว้ใช้ เครื่องมือจับสัตว์น้ำต่อเจ้าพนักงาน เสียค่าอาชญาบัตรตามอัตรา

ข้อ ๓๓ ผู้ที่ได้รับทำการจับสัตว์น้ำใน ที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใด ถึงวัน กำหนดส่งเงินล่วงหน้าและเงินงวด ตามสัญญาหาได้นำเงินมาส่งตามกำหนด ไม่ให้ เจ้าพนักงานมีอำนาจออกหมายเรียกผู้รับทำการจับสัตว์น้ำ ถ้าผู้รับทำการจับสัตว์น้ำไม่มาโดยเหตุอย่างใด ๆ ให้ออกหมายเรียกประกันและรับเงื่อนไขสัตว์ผู้รับทำการจับสัตว์น้ำมาได้ส่งอน ถ้าผู้รับทำการจับสัตว์น้ำไม่มาความจริง หรือขัดข้อง โดยเหตุอื่นไม่สมควรที่จะเชื่อถือได้ ก็ให้ เจ้าพนักงานมีอำนาจ กระทำการได้ ในอย่างใดอย่างหนึ่งใน ๒ อย่างนี้

(๑) ห้ามมิให้จับสัตว์น้ำใน ที่ซึ่งเงินอากรค่าน้ำค้างคง จนกว่าจะได้เสียเงินอากรค่าน้ำ

(๒) ในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งได้ออกประกันบัตรมีสัญญายังไม่สิ้นอายุเงินอากรค่าน้ำค้างคงอยู่ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจ ยึดเอาที่จับสัตว์น้ำนั้น ขายทอดตลาด เพื่อให้ได้จำนวนเงินอากรค่าน้ำค้างคงนั้น ถ้าได้จำนวนเงินที่ขายทอดตลาดไม่พอแก่จำนวน เงินอากร ค่าน้ำ และค่าใช้สอยในการขายทอดตลาดเท่าใด ให้ยึดทรัพย์สินบุคคลของผู้ที่เงินอากรค่าน้ำค้าง หรือ ประกันและรับเงื่อนไขขายทอดตลาดอีกชั้นหนึ่ง ให้พอแก่จำนวนเงินอากรค่าน้ำ แต่ค่าใช้สอย

ในการขายทอดตลาดนั้น ให้เจ้าพนักงานเรียก ๓๐๐ ชั๊ก ๓๐ ตามจำนวนเงินอากรค่าน้ำที่ทางนำส่งคลัง ส่วนเงินที่เหลือนั้นคนให้เจ้าของรับไป

ข้อ ๓๔ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งได้รับทำการในจังหวัดตวันหน้าแห่งหนึ่งแห่งใดมีความประสงค์จะคืนที่จับตวันหน้าให้แก่รัฐบาตก่อน สิ้นกำหนด กระทำ การจับตวันหน้า ให้ยื่นเรื่องราวตวันหน้า ๒ เดือนชออนุญาตต่อผู้ว่าราชการเมืองเพื่อเจ้ากรมสรรพากรในตวันหน้าก่อน เมื่อเห็นสมควรจะรับคืนก็รับคืนแล้วให้จัดการออกประกาศว่าประมัตใหม่ เมื่อได้จัดการว่าประมัตได้เงินไม่พอแก่จำนวนเงินงวด อากรค่าน้ำที่ผู้รับทำการจับตวันหน้า จะต้องส่งอีกต่อไปเท่าใด ให้เรียกเงินที่ยังขาดอยู่นั้นแก่ผู้รับทำการจับตวันหน้าคืน มิจงครบแม้ผู้รับทำการจับตวันหน้าคนเดิมหาได้ นำเงิน อากรค่าน้ำที่ยังขาดอยู่นั้นมาส่งไม่ ให้เจ้าพนักงาน มีอำนาจ ยึดทวงพัย สมบัติ ของผู้รับทำการจับตวันหน้าคืน หรือ ประกันรับเรือนขายทอดตลาดกว่าจะครบเงิน อากรค่าน้ำ และให้คืนแก่เงินค่าใช้โดยตามจำนวนเงินที่ขาด ๓๐๐ ชั๊ก ๓๐

ข้อ ๓๕ ถ้าผู้รับทำการจับตวันหน้าจะโอนอำนาจที่จะจับตวันหน้าให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใด ผู้รับทำการจับตวันหน้าของขึ้นเรื่องราว ชอ อนุญาต ต่อผู้ว่าราชการเมือง เพื่อเจ้ากรมสรรพากรในตวันหน้าก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วผู้รับทำการจับตวันหน้าก็ที่จะรับโอนอำนาจ ต้องมาทำสัญญาโอนกันณะที่ว่าการเมืองต่อหน้าผู้ว่าราชการเมือง ต่อเมื่อได้ โอนกันณะนี้แล้ว ผู้รับทำการจับตวันหน้าคนเก่าจึงจะพ้นความรับผิดชอบต่อรัฐบาล

ข้อ ๓๖ ผู้รับทำการจับตวันหน้าไม่มีอำนาจ ที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับ

ผู้รับทำ การจับสัตว์น้ำ ให้ ผิดจากของเดิม และนอกจาก บ่อปลาแล้วห้ามไม่ให้ อดน้ำในที่จับสัตว์น้ำจนแห้ง ให้ เป็นเหตุสูญพันธุ์ สัตว์น้ำ ผู้รับทำ การจับสัตว์น้ำจะขอรับผลิตชอบ ใน การจับและรักษา หดกเขตรที่จับสัตว์น้ำ กับหมุ่ปากดำซึ่งปกคลุมอยู่ในที่จับสัตว์น้ำ ไม่ให้ เป็นอันตราย โดยอย่างใดอย่างหนึ่ง ในระหว่างเวลาผู้ รับทำ การ จับสัตว์น้ำ มีอำนาจอยู่ในที่จับสัตว์น้ำนั้น

ข้อ ๓๗ ถ้ามีใครหนึ่งคนหรือหลายคนอย่างร้ายแรงอย่างหนึ่งอย่างใดเกิดขึ้น กระทำให้ สัตว์ ในที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใดมีผลกระทบมา ซึ่งเป็นการต้อง ให้ ขาดเสียผลประโยชน์ของผู้รับทำ การจับสัตว์น้ำ โดยพันวิสัยที่จะจัดการ บังคับได้ ผู้รับทำ การจับสัตว์น้ำมีความประสงค์จะขอ ถด หักเงินอากร ค่าหน้า ก็ให้ ทำเรื่องราขอ อนุญาตต่อผู้ว่าราชการเมือง เพื่อเจ้ากรม ด้รพากรในได้ส่วนก่อน เมื่อได้ส่วนแล้วเห็นเป็นการเหลือเงินโดยของนี้ทำการ จับสัตว์น้ำจะบังคับได้ โดยความจริง ก็จะได้ตัดหย่อนเงิน อากรค่าหน้าให้ แก่ ผู้รับทำ การ จับสัตว์น้ำตามสมควร

ข้อ ๓๘ ตามข้อความ ในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติอากรค่าหน้า รัตนโกสินทร ศก ๓๒๐ ซึ่งให้เสนาบดีกรมอำนาจที่จะตั้งพักและวิธีเก็บค่าอนุญาต ในที่แห่งหนึ่งแห่งใดไม่เกินกว่า ๓๐๐ ตะ ๓๐ ในประโยชน์ที่พึงจะได้ นั้น บังคับ ได้ คงอัตราและจัดระเบียบที่จับสัตว์น้ำเป็นที่อนุญาตไว้ ๘ ประเภท และขอตรา เก็บค่าอนุญาต (หมายอักษรก. อยู่ข้างท้ายกฎ) คงประเภทที่จะกล่าวต่อไปนี้ คือ

- (๑) บ่อซึ่งมีผู้ขุดไว้สำหรับทำ การจับสัตว์น้ำ ในลำนน้ำชนิดใด ๆ ไซ้ไคร้หรื น้ำไหลตลอดปี ถ้าจับสัตว์น้ำในที่บ่อนั้น เก็บเงินอากรค่าหน้าเป็นค่าที่จับสัตว์น้ำ

(๒) บ่อซึ่งมีผู้ขุดไว้สำหรับทำการจับสัตว์น้ำ ในที่ซึ่งมีกรรมสิทธิ์
ของเอกชนชอบด้วยพระราชกำหนดกฎหมาย ซึ่งใช้วิธีจับสัตว์น้ำ อย่างหนึ่ง
อย่างใด ถ้าจับสัตว์น้ำใหม่บ่อนั้น เก็บเงินอากรค่าน้ำเป็นค่าที่จับสัตว์น้ำ
ตารางวาละ ๓๖ อัฐ

(๓) คูบ้านหรือท้องร่อง ซึ่งมีผู้ขุดไว้แก่ หรือจับสัตว์น้ำซึ่งไม่มีผู้หนึ่ง
ผู้ใดขุดไว้ มีธรรมชาติเป็นมาแต่เดิมหรือเกิดขึ้นใหม่อยู่ในที่กรรมสิทธิ์ของ
เอกชนเช่นหนองและลำบารเป็นต้น ถ้าจับสัตว์น้ำ เก็บเงินอากรค่าน้ำที่จับ
สัตว์น้ำดังนี้

(ก) ๒๕ ตารางวาละต่ำกว่า ๒๕ ตารางวา ๓๒ อัฐ

(ข) เกินกว่า ๒๕ ตารางวาถึง ๕๐ ตารางวา ๓ บาท

(๑) เกินกว่า ๕๐ ตารางวาถึง ๗๕ ตารางวา ๓ บาท ๓๒ อัฐ

(ค) เกินกว่า ๗๕ ตารางวาถึง ๓๐๐ ตารางวา ๒ บาท

ถ้าที่จับสัตว์น้ำกว้างขวางมีตารางวามากขึ้นไปให้คิดเงินอากรค่าน้ำที่จับสัตว์น้ำ
ทุกสามอศวน

(๔) หลุมปลาโจน เก็บเงิน อากรค่าน้ำเป็นค่าที่จับสัตว์น้ำหลุมละ ๓ บาท

(๕) ที่ที่ชักถักดักและทำดักด้วยอากร อย่างใด ๆ เพื่อเบ็ดประโยชน์
จับสัตว์น้ำ ให้ผู้ว่าราชการเมืองจะกำหนดที่ใดเป็นอัตราค่าที่ตารางวาละ
เท่าใด คิดเทียบตามผลประโยชน์ที่จะพึงได้ ในท้องที่ขณะนั้น ๓๐๐ ถึง ๑๐ เป็น
ประมาณ แต่อย่างไร ๆ ไม่ให้เก็บเงินอากรเกินตารางวาละ ๒ บาท

(๖) ที่จับสัตว์น้ำซึ่งมีผู้ว่าประมุขให้ราคาต่ำหรือไม่มีผู้ว่าประมุข หรือ
ที่จับสัตว์น้ำซึ่งกีดขวางในการว่าประมุขที่ได้ หอห้ามไว้ เช่นที่จับสัตว์น้ำ

แห่งหนึ่งแห่งใด ถ้าได้อนุญาตโดยการว่าประมุขให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใด กระทำ
การจับสัตว์น้ำในที่นั้นๆ แต่ผู้เดียวคงจากรู้ว่าไปเป็นการเด็ดครี้อื่น แล้วจะถูกร
โทษโดยเด็ดขาดที่จับสัตว์น้ำแห่งนั้นๆ โดยได้เคย อาศัยรักษาสัตว์น้ำเลี้ยงชีพใน
ที่จับสัตว์น้ำในที่นั้นๆ ให้ผู้ว่าราชการ เมืองมี อำนาจอนุญาตให้แก่บุคคล เป็น
ครั้งเป็นคราว กระทำการจับสัตว์น้ำด้วยเครื่องมือ และเก็บเงินอากร
เป็นค่าที่สมควร กระทำการจับสัตว์น้ำ บ้างหนึ่งคนหนึ่งไม่เกินกว่า ๑๐ บาท ตาม
แต่เห็นสมควรแก่ที่ประเทศที่จับสัตว์น้ำนั้นๆ ห้ามไม่ให้ตั้งสิ่งใด เครื่องมือ
หรือใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ ในประเภทที่ ๒ นี้คือ (๑) อวน
(๒) ฉิมใหญ่ (๓) ตี (๔) สุก (๕) ร้านโจน (๖) เครื่องกางกั้น
ด้วยอาคารอย่างใด ๆ

(๗) ยอชั้นข้อ (๘) โพงพาง (๙) ช้อนใหญ่ (๑๐) ช้อนสั้น

(๑๑) ถ้าคลองลำบางแห่งหนึ่งแห่งใด ซึ่งเกี่ยวข้องกับที่จับสัตว์น้ำชนิดประเภท
ที่ ๒ ให้ผู้ว่าราชการเมืองกำหนดเขตที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง มีกำหนดแต่
ปากคลองหรือปากบางยาวไม่เกินกว่า ๕ เส้นตามลำคลองหรือลำบาง จัดให้
ว่าประมุขหรืออนุญาตให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใด ทำการจับสัตว์น้ำด้วยเครื่อง กางกั้น
อย่างใด ๆ ก็ได้ แต่ถ้าได้อนุญาตให้แก่บุคคลให้เรียกเงินค่าอากรเป็นค่าที่จับ
สัตว์น้ำแห่งหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๕๐ บาท และถืออัตราเงินเป็นเกณฑ์ของการว่าประมุข

(๑๒) บรรดาที่ซึ่งทำโพงพางนาเค็มหรือนาจืดกัก ถ้าเป็นต้นนอกจากว่า
ประมุข ให้ตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าที่จับสัตว์น้ำตามอัตราข้างท้ายกฎนี้

(๘) บรรดาที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งคงตั้งสำหรับวางเครือของมือ ตามรายชื่อต่อไปนี้ทำการประจำอยู่กับที่ ถ้าเป็นที่นอกจากที่ว่างประมัต ใดคงอัตราเก็บเงินอากรค่าที่จับสัตว์น้ำคงกล่าวต่อไปนี้ คือ

- (ก) ที่ทำรวไช้ขนาดหนึ่ง ๒๕ บาท
- (ข) ที่ทำชักนวิดไช้ขนาดหนึ่ง ๕๐ บาท
- (ช) ที่ทำรวประกักอกหนึ่ง ๒ บาท
- (ค) ที่ทำรวกางเคยหนึ่ง ๒ บาท
- (ค) ที่ทำรวกางกนหนึ่ง ๖๐ บาท
- (ฆ) ที่ทำไช้หน้าตักหนึ่ง ๓๐๐ บาท
- (ง) ที่ทำไช้หน้าตั้นหนึ่ง ๓๐ บาท
- (จ) ที่ทำฝอยกรงหรืออวนรึงหนึ่ง ๕๐ บาท
- (ฉ) ที่ตั้งตุ๊กหนึ่ง ๒๐ บาท

ข้อ ๓๘ บรรดาที่จับสัตว์ ๘ ประเภทที่กล่าวมาแล้วตามความในมาตรา ๓๗ แห่งกฎนี้ ถ้าผู้ใดผู้หนึ่งจะทำการจับสัตว์น้ำให้หรืออนุญาตต่อกรมการอำเภอผู้ว่าราชการที่ก่อนเวลาที่จะทำการจับสัตว์น้ำ ถ้ากรมการอำเภอเห็นว่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใดเป็นที่บริบูรณ์ด้วยสัตว์น้ำ มีผู้แย่งชิงขออนุญาตทำการจับสัตว์น้ำ ให้กรมการอำเภอรายงานต่อผู้ว่าราชการเมือง และให้ผู้ว่าราชการเมืองมีอำนาจที่จะยกที่จับสัตว์น้ำนั้นขึ้นว่าประมัต ถ้าผู้ใดผู้หนึ่งให้ราคาสูงกว่าพิศคือตราที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๗ แห่งกฎนี้ ก็ให้อนุญาตให้แก่ผู้นั้นไปทำการจับสัตว์น้ำ ถ้าการว่าประมัตไม่ตกลง ควรอนุญาตให้แก่ผู้ใดหรืออนุญาตก่อน และให้เสียค่าชญาบัตรคุ้มครองมือตามอัตราข้อ ๓๖ แห่งกฎนี้ นอกจากค่าที่จับสัตว์น้ำ

ข้อ ๒๐ ถ้าพนักงานใดจะขุดบ่อสำหรับทำการจับสัตว์น้ำ ในที่ซึ่งตน
มีกรรมสิทธิ์หรือในที่ที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ ของ เอกชน ต้องขออนุญาตต่อผู้ว่า
ราชการเมืองก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงขุดบ่อได้

ข้อ ๒๑ บรรดาบ่อสำหรับทำการจับสัตว์น้ำ โดยพนักงานใดขุดไว้ในที่ที่ไม่
มีกรรมสิทธิ์ ของเอกชนก่อนที่ได้ ไซ้กฎของนครนี้ หรือเมื่อได้ ไซ้กฎข้อ
บังคับแล้ว ให้นับว่าบ่อนั้น ๆ เป็นของรัฐบาตทั้งสิ้น

ข้อ ๒๒ บรรดาบ่อสำหรับทำการจับสัตว์น้ำ ซึ่งอยู่ในที่ไม่มีกรรม
สิทธิ์ของเอกชน ที่เกี่ยวแก่ที่จับสัตว์น้ำอันเป็นที่หวงห้ามว่าประมุข ให้
นับว่าบ่อนั้นอยู่ในเขตที่จับสัตว์น้ำหวงห้ามนั้น ๆ

ข้อ ๒๓ บรรดาบ่อสำหรับทำการจับสัตว์น้ำ ซึ่งอยู่ในที่ไม่มีกรรม
สิทธิ์ของเอกชน อันไม่เกี่ยวแก่ที่จับสัตว์น้ำหวงห้ามว่าประมุข ให้ผู้ว่า
ราชการเมืองมีอำนาจจัดการใน ๒ อย่างนี้ คือ

(๑) ให้จัดการว่าประมุข

(๒) ให้อนุญาตแก่ผู้หนึ่งผู้ใดทำการจับสัตว์น้ำบ่อนั้น เรียกเก็บเงิน
ค่าเช่าเป็นค่าที่จับสัตว์น้ำตาม พักค้อตรา

ข้อ ๒๔ บรรดาที่ มี น้ำ ซึ่ง สัตว์น้ำได้ อาศัยอยู่ เป็นที่ สำหรับ ทำการ
จับสัตว์น้ำ ซึ่งอยู่ในที่กรรมสิทธิ์ของเอกชน ให้ผู้ว่าราชการเมืองมี
อำนาจจัดการดังนี้ คือ

(๑) เมื่อเจ้าของที่มีความประสงค์จะทำการจับสัตว์น้ำด้วยตนเอง

ให้ออกใบอนุญาตเรียกเงินค่าที่จับสัตว์น้ำตามพักค้อตรา

08/10/2566

(๒) เมื่อเจ้าของที่ไม่รับทำการจับสัตว์น้ำด้วยตนเอง ให้พนักงานใดให้

เรียกทานบดได้ ภายหลังจากเจ้าของที่ทำการจับสัตว์หน้าด้วยอาการอย่างใด ๆ หรือ
ใหญ่ หนึ่งผู้ใดทำการจับสัตว์หน้าในทันที หาได้มาแจ้งความขออนุญาตต่อ
เจ้าพนักงานก่อนไม่ ปรากฏว่าเป็นคดี ให้เจ้าพนักงานจัดการเปรียบเทียบ
เทียบหรือฟ้องศาล ตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติอากร
ค่าน้ำรัศ ๑๒๖

ขี ๒๕ ถ้าหลุดด่างวาง ซึ่งคือเนื่องติดอยู่กับบ่อดำหรือบ่อดำทำการจับสัตว์หน้า
คูบ้าน ท้องร้อง ให้ถือว่าเป็นที่คือเนื่องของบ่อคูบ้านท้องร้องนั้น ๆ แต่ห้าม
มิให้เก็บเงินอากรค่าที่ ถ้าหลุด ด่างวาง ให้คงเก็บเงินอากรแต่เฉพาะปากบ่อ
คูบ้าน ท้องร้อง

ขี ๒๖ ถ้าผู้ใดคนหนึ่ง จะขออนุญาต ทำก่อดำด้วยอาการอย่างใด ๆ เพื่อ
ประโยชน์จับสัตว์หน้าในท้องน้ำแห่งหนึ่งแห่งใด ให้ผู้ว่าราชการเมืองมี
อำนาจจัดการตั้งจะก่อดำต่อไปนี้ คือ

(๑) เมื่อผู้ว่าราชการเมืองใดจัดการ ตามความใน ขี ๑๖ ประเภท ๕
แห่ง กฎนี้แล้ว ให้ประกาศโฆษณาว่า ในท้องที่ใดจะเก็บบ่อดำค่าที่จับสัตว์หน้า
ทำก่อดำวางวาตะเท่าใด

(๒) ใหญ่ที่จะทำก่อดำนั้น บั๊กหักหักหมายเขตรไว้ แล้วมาขออนุญาต
ต่อกรมการอำเภอ ๆ ได้ ใต้ส่วนเห็นสมควรแล้ว จึงให้ออกใบอนุญาตเรียก
เงินค่า อากร ตาม พิกัด อัตรา

(๓) ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดจะทำการจับสัตว์หน้า ในที่ก่อดำชนิดใด ๆ ต้องนำ
ใบอนุญาตมาแจ้งขอกรมกำกับให้ ไปตรวจก่อน จึงจะทำการจับสัตว์หน้าได้

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่จะให้อนุญาตที่จับสัตว์น้ำ ตามประเภทซึ่งมีอยู่ใน ข้อ ๑๙ แห่งกฎนี้ ประเภท ๘ ประเภท ๙ ให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใดนั้นให้จัดการดังนี้คือ

(๑) ให้เจ้าพนักงานตรวจราชการ ทำแผนที่ที่กำหนดเขตฯ และหมายเลข บรรดาที่อนุญาตกระทำการจับสัตว์น้ำ โดยวิธีใช้ถุงโพงพางเป็น ๒ ฉบับไว้ สำหรับที่ว่าการเมือง ๑ ฉบับ ไว้สำหรับที่ว่าการอำเภอ ๑ ฉบับ กำหนด เขตที่อนุญาตในตำบลนั้นๆ ให้ตรวจดูทางกว้างของลำแม่น้ำ แบ่งเขตที่ อนุญาตไม่เกินกว่า ๓ ใน ๓ ส่วน ของลำแม่น้ำตรงนั้น, ขณะแม่น้ำตั้งвод แม่น้ำที่จะอนุญาตทำเยี่ยงกันปากตะโพงพาง ให้ตรวจดูเขตที่วางกันด้วย ตามสมควร เพื่อให้ เกิดขวางแก่การดำธารณประโยชน์ทางเรือแพไปมา

(๒) ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดมีความประสงค์ ที่จะขออนุญาตกระทำการจับ สัตว์น้ำ โดยวิธีใช้ถุงโพงพางในที่อนุญาตแห่งหนึ่งแห่งใด ซึ่งเจ้าพนักงาน ใต้ที่กำหนดไว้นั้น ให้ผู้หนึ่งมาแจ้งความต่อกรมการอำเภอว่าจะต้องการ ที่อนุญาตในตำบลนั้น ๆ ชื่อนั้น ๆ มีหมายเลขที่เท่าไร เมื่อกรมการ อำเภอเห็นสมควร จึงออกใบอนุญาตเรียกเงินค่าอากรตามอัตรา

(๓) ถ้าเป็นที่โพงพางอยู่ในลำคลอง ให้เจ้าพนักงานบังคับบัญชาทำการ จับสัตว์น้ำแห่งนั้น เปิดช่องทางให้เรือแพไปมาได้ โดยสะดวก ถ้าผู้ทำ การจับสัตว์น้ำนั้น ผ่านไม่กระทำตามข้อความในข้อนี้ ให้เจ้าพนักงานมี อำนาจที่จะห้ามผู้ทำการจับสัตว์น้ำ ไม่ให้ทำการจับสัตว์น้ำในที่นั้นอีกต่อไป ส่วนเงินอากรค่าที่จับสัตว์น้ำ ให้กลับไปเป็นของหลวง

(๔) ใหนผู้ใดได้รับอนุญาตกระทำการ จับสัตว์น้ำโดยวิธีใช้ถุงโพงพางใน ตำบลนั้นๆ ๐8/10/2566 และตกลงของจุฑาโคมไฟไว้ ที่ทุ่งหรือเส้าหลักโพงพาง เมื่อเวลา

ข้าพเจ้าไปจนย่ำรุ่ง และต้องเป่าเขากะม่อให้เร็วไปมาทราบ เพื่อป้องกันไม่ให้เปนนอนทรายแก่การไปมาเวลาดากดางคืน

(๕) ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดมีความประสงค์จะขออนุญาตทำการจับสัตว์น้ำในทะเล และปากอ่าวสำหรับต่งตั้งเพื่องวางเครือของมือ และเครือของทางกัน ประกอบการจับสัตว์น้ำ ให้ผู้นั้นบันทึกหลักฐานขออนุญาต ต่อกรมการอำเภอในท้องที่นั้นก่อน ให้กรรมการอำเภอจัดการได้ส่วนกำหนดเขตที่ทำการจับสัตว์น้ำ, อย่าให้ผู้ทำการจับสัตว์น้ำปักหลักกางบกรัดกักร่องทางเรือเดินที่ข้ามสันดอน หรือถนนทางสัตว์น้ำไปมา เพื่อให้ขาดผลประโยชน์ของผู้ทำการจับสัตว์น้ำ ซึ่งจะเสียให้ฉวยที่ซึ่งกันและกันได้ เมื่อกรรมการอำเภอเห็นสมควรแล้ว จึงให้ออกใบอนุญาตเรียกเงินค่าอากรตามพิภพอัตรา

ข้อ ๒๗ ตามข้อความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติอากรค่าเช่าวันโกสินทร ศก ๑๒๐ ซึ่งให้เส่นามตมอำนาจต่งพิภพต่อตรา เก็บค่าอาชญาบัตรคุมเครือของมือต่างกัน ตามประโยชน์ที่พึงจะได้จากเครือของมือ อย่างนั้นไม่เกินกว่า ๓๐๐ ละ ๓๐ เป็นประมาณ ผู้ใดมีเครือของมือซึ่งต่งด้วยพิภพ ให้มาขอรับอนุญาตจากเจ้าพนักงานก่อน ต่อได้อนุญาตแล้วจึงจะใช่เครือของมือนั้นได้ ตลอดเวลาที่อนุญาตนั้น จึงได้ต่งพิภพต่อตรา (หมายอักษร ข.) แจง อยู่ข้างท้าย กฎนี้ และขอบังคับสำหรับเจ้าพนักงาน ผู้จัดการ ออก อาชญาบัตร ให้แก่ผู้ ที่ใช่เครือของมือจับสัตว์น้ำนั้นต่งนี้ คือ

(๑) ให้กรรมการ อำเภอ กำหนดวัน ประชุมกันนี้ ให้ป่ากรัง ราษฎร ซึ่ง มีความ ประสงค์จะใช่เครือของมือ ประกอบ การ จับสัตว์น้ำ มารับ อาชญาบัตร ยังที่ว่าการอำเภอ

(๒) เมื่อกรรมการชำระเห็นว่าราษฎรในตำบลใด ๆ ที่จะมารับ
อาชญาบัตรมาก จะออกอาชญาบัตรให้ไม่ทันแก่เวลา ให้กรรมการชำระ
กำหนดวันนัดออกอาชญาบัตรเป็นลำดับ ๆ เพื่อมิให้ราษฎรมาคอยเสียเวลา

(๓) ถ้าเครื่องมือชนิดใดรูปพรรณคล้ายคลึงกัน กระทำให้เป็นที่งุน
ให้ผู้ขออาชญาบัตรนำเครื่องมือมาให้กรรมการชำระตรวจ จะได้ออก
อาชญาบัตรให้เป็นหลักฐานตรงกับเครื่องมือ

(๔) ตามหนังสือใดจะไปจับสัตว์น้ำในท้องใด ๆ ให้เอาอาชญาบัตรไปด้วย
เพื่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจพบปะจะตรวจได้ทันที ไม่เป็นที่เสียเวลาของผู้ทำการ
จับสัตว์น้ำ

ข้อ ๒๘ เมื่อผู้ใดรับอาชญาบัตรคุมเครื่องมือจับสัตว์น้ำใน
ท้องใด ๆ แล้ว ถ้าจะพาเครื่องมือจับสัตว์น้ำไปทำการจับสัตว์น้ำในท้องที่
อื่น ๆ ซึ่งมอตราสูงกว่าที่ตนได้รับอาชญาบัตรผู้นั้นต้องไปตั้งว่าการชำระ
ในท้องที่นั้น ขอรับใบอาชญาบัตรพิเศษและเสียเงินอากรค่าเครื่องมือเพิ่มเติม
ให้เต็มตามอัตราในท้องที่นั้น จึงจะทำการจับสัตว์น้ำได้

ข้อ ๓๐ ผู้ใดหนึ่งไซ้เผือกหรือสิ่งใด ๆ ซึ่งเป็นเครื่อง กางกันประกอบ
กับเครื่องมือจับสัตว์น้ำ ให้เรียกเก็บเงินค่าอากร ตามอัตราอีก ส่วนหนึ่ง
ต่างหาก เว้นแต่หัตถ์กรึงซึ่งมักเป็นบักในปากอ่าวของทะเล ยกเว้นไม่เก็บ
เงินค่าอากร

ข้อ ๓๑ ตามข้อความใน มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ
รัตนโกสินทร ศก ๒๒๐ ให้เด็บบัตมีอำนาจตั้งอัตราค่าธรรมเนียมตามตัวคน
ที่ใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำ ซึ่งเป็นเครื่องมือเล็กน้อย โดยไม่จำกัดจำนวน

เครื่องมือนั้น ให้ได้ผลแห่งทำการจับสัตว์นาด้วยเครื่องมือเล็กน้อย นอก
 จากอัตราประเภทเครื่องจับสัตว์นาที่หมายราชการ ข. ในท้ายกฎนี้ ให้
 กรมการอำเภอออกใบอนุญาตคุ้มครองเครื่องมือเล็กน้อยตามตัวคนเฉพาะครัวเรือน
 หนึ่ง ตามอัตราที่หมายราชการ ข. ในท้ายกฎนี้ ใบอนุญาตนั้น ให้คนใดแต่
 บุคคลที่ได้อาศัยอยู่ในครัวเรือนหนึ่ง ถ้าเป็นบุคคลที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในครัว
 เรือนนั้น เป็นอันไม่อนุญาต

ข้อ ๓๒ การอนุญาตให้ผู้อื่นได้ มีอำนาจในที่จับสัตว์นาแห่งหนึ่ง
 แห่งใด ให้มีกำหนดเวลาตามประเภทการจับสัตว์นา เพื่อให้เหมาะแก่ภูมิ
 ประเทศที่จับสัตว์นาแห่งนั้น ๆ นับ ๓๐ เดือน เป็นระลอกหนึ่ง แต่การอนุญาต
 ให้ใช้เครื่องมือประกอบการจับสัตว์นานั้น ให้มีกำหนดเวลาใช้ตั้งแต่
 วันที่ ๑ เมษายนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคมเฉพาะปีที่ออกใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๓๓ ตามความใน มาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติอากร ค่าน้ำ
 รัตนโกสินทร์ ศก ๒๕๐ ซึ่งให้เสนาบดีมีอำนาจจะยกเว้นค่าอนุญาตในที่แห่ง
 หนึ่งแห่งใด และจะห้ามไม่ให้ใช้เครื่องมืออย่างหนึ่งอย่างใดในที่แห่งหนึ่ง
 แห่งใดได้นั้น บัดนี้โดยขบถบังคับห้ามการใช้เครื่องมือจับสัตว์นาดังนี้ คือ

(๑) ที่ตำบลของแสนตบ ในส่วนเขตรแขวงเมืองมณฑลบุรีศสองพระโขนง
 และคลองประเวศบุรีรมย์ ในส่วนเขตรแขวงเมืองนครเขื่อนขันธ์ และเมืองมณฑลบุรี
 ศสองตำบองโน ส่วนเขตรแขวงเมือง นครเขื่อนขันธ์ และเมืองสมุทรปราการ
 คลองรังสิตและคลองอื่น ๆ ซึ่งบริษัทชดของคุนลาสยาม ชุดโดยพระบรม
 ราชานุญาต ในท้องหวงที่อยู่ ในเขตรแขวง เมืองประทุมธานี เมืองธัญญะบุรี
 และเมืองมณฑลบุรีนั้น ห้ามการใช้เครื่องมือเหล่านี้ คือ ยกยอชนข้อ ขอน
 ฝือก จับใหญ่ ช้อนใหญ่ หรือสิ่งทีตั้งสำหรับวางเครื่องมือ ซึ่งกีดขวาง
 แก่ทางเรือไปมา เพราะเป็นเครื่องมือใหญ่โต อาจทำให้เป็นการเสียเวลา

และประโยชน์ของมหาชนได้ เพราะฉะนั้นจึงห้ามมิให้มีผู้ใดกระทำการ
ใช้เครื่องมือเหล่านี้ ในเขตรัษฎวงที่ใดก็ตามมาแต่เป็นอนาชาต

(๒) ในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งอยู่ในบริเวณพระอาราม หรือวัดพระอาราม
นับว่าเป็นที่หวงห้าม ตามพระราชบัญญัติ อักษรค่านำรัตนโกสินทร์ ศก ๓๓๐ นั้น
ใหม่ วาราชการเมืองจะกำหนดเขตรัษฎวงได้ และภายในเขตรัษฎวงที่กำหนดไว้ ห้าม
มิให้มีใครผู้หนึ่งกระทำการจับสัตว์น้ำ โดยวิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง

(๓) นับแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ห้ามมิให้มี
ผู้ใดแทงพ่นสัตว์น้ำด้วยเครื่องมือชนิดใด ๆ ในที่น้ำนิ่ง หรือน้ำไหลเมื่อเวลา
ระตนาแดงมา เพื่อบังคับสัตว์น้ำมิให้เป็นอันตราย จะได้เอาเครื่องใช้รักษา
พืชนพรวรสัตว์น้ำต่อไป

ข้อ ๓๔ ให้เจ้าพนักงานกองตระเวน นายอำเภอกำนันผู้ใหญ่บ้าน และ
เจ้าพนักงานตำรวจทุกชั้นเป็นหน้าที่ตรวจการจับสัตว์น้ำ ภาพประมง เด
ผู้หนึ่งยังไม่ได้เสียเงินอากรค่าน้ำ ให้จับควม นพพรอมด้วยเครื่องมือจับสัตว์
น้ำ ส่งต่อกรมการอำเภอเปรียบเทียบ ถ้าพบนไม่ยอมค่าน้ำเปรียบเทียบของ
กรมการอำเภอ ให้จัดการฟ้องศาล

ข้อ ๓๕ บรรดา อาชญาบัตร คมเครื่องมือในพักคอตวานนก่อนเวลาที่
จ่ายอาชญาบัตร ให้กรมการอำเภอ ให้ผู้วาราชการเมืองจัดการปรับตรา
รายชื่อเครื่องมือจับสัตว์น้ำ ตามประเภทเครื่องมือและอัตราซึ่ง ใช้อยู่ ในเมือง นั้น

คำดำว่าการนรบรรดา

วันที่ ๒ มิถุนายน รัตนโกสินทร์ศก ๑๒๔
(ลง พระนาม) นเรศวรฤทธิ

เสนาบดีกระทรวงนรบรรดา

(ก)

อัตราอากรศก ที่ จับ สัตว์น้ำ ใน หอเมือง มณฑล กรุงเทพฯ

	ประเภทที่จับสัตว์น้ำนอกจาก ที่จับประมง		รายการ	จำนวนเงิน ค่าอากร	
	ประเภท	ชนิด		บ.	ก.
๑	บ่อปลา	ซึ่งมีชนิดใด ในถ้ำน้ำ ชนิดใดๆ อาได้รย น้า ได้ตลอดปี	เก็บเงินอากรเป็นค่าที่จับ สัตว์น้ำ ตารางวาละ		๓๒
๒	บ่อปลา	ซึ่งมีชนิดใด ในที่ ซึ่งมี กรรมสิทธิ์ชอบด้วยพระ ราชกำหนดกฎหมายซึ่ง ใช้วิธี อย่างหนึ่งอย่าง ใดจับสัตว์น้ำในบ่อ	เก็บเงินอากรเป็นค่าที่จับ สัตว์น้ำ ตาราง วาละ		๑๖
๓	ที่จับสัตว์ น้ำ	ที่บ้านหรือที่ของวังซึ่งมี ชนิดใด กติ หรือที่จับ สัตว์น้ำซึ่งไม่มีผล โดย หนึ่งชนิดใด มรรยาต เป็นมาแต่เดิมหรือเกิด ขึ้นใหม่ขึ้นในที่ กรรม สิทธิ์ของ เอกชน เช่น หนองตำบล เป็นต้น	เก็บเงินอากรเป็น ค่า ที่จับ สัตว์น้ำ ตารางวาละ ดังนี้ คือ (ก) ๒๕ ตาราง วา ละ ค่า กว่า ๒๕ ตาราง วา (ข) ๕๐ ตาราง วา ละ ค่า กว่า ๕๐ ตาราง วา (ข) ๒๕ ตาราง วา ละ ค่า กว่า ๒๕ ตาราง วา	๑	๓๒

ประเภทที่จับตัวนอกรจาก ที่วาประมุด		รายการ	จำนวนเงิน ค่าอากร	
ประเภท	ชนิด		บ.	อ.
		(ค) ๓๐๐ ตารางวา และที่ กว่า ๓๐๐ ตาราง วา ที่จับตัวนอกรวางยาว มี ตารางวา มาก ขึ้นไปให้ คิดเงินอากรค่าที่จับตัวนอกร ที่ตามอัตรา	๒	
๔	หลุมปลา โจน	ด้วยอากรอย่างใด ๆ เก็บเงินอากรค่าที่จับตัว นอกร หลุมปลา	๓	
๕	ที่ท่าก่า	เพื่อประโยชน์จับ ตัว นอกร ให้ผู้ว่าราชการ เมืองกำหนดทอง ที่ใด	๒	

The logo of Mahasarakham University is a large, faint watermark in the background. It is circular and contains the university's name in Thai script at the top, 'MAHASARAKHAM UNIVERSITY' in English at the bottom, and a central emblem featuring a crown and other symbols.

ต้นฉบับไม่มีหน้า 140 - 141

NO THIS PAGE 140 TO 141

IN ORIGINAL

ชำนาญ หอสมุด

อัตราค่าการศึกษาที่เก็บต่อคน ใน หน่วยงาน ใน หน่วยงาน มณฑลภูเก็ต ๖๖๗๖

ปี	ประเภท	ชนิด	รายการ	ค่าหน่วยเงิน			
				ป.	อ.		
๒๕๒๕	ประเภทที่ ๑๕ ประเภทที่ ๑๖	นอก จาก ที่ ๑๕ ประถม	รายการ	ค่าหน่วยเงิน	ค่าอากร	๒๕	---
						๕๐	---
						๓	---
						๒	---
						๖๐	---
						๓๐๐	---
						๓๐	---
						๕๐	---
						๒๐	---
						๒๐	---

พิทศอตตราสำหรับเครื่องมือจับสัตว์น้ำ
ในหัวเมืองมณฑลนครราชสีมา

ที่	ประเภทเครื่องมือจับสัตว์น้ำ	เงินอากร	
		บาท	อัฐ
๑	ตุ้บไฟพวงประกอบกรับจับสัตว์น้ำตัวยวชิตีใด ๆ ยาว ๘ วา ปากหนึ่ง (หน้าเค็ม, หน้าจืด)	๓	---
๒	ตุ้บไฟพวงประกอบกรับจับสัตว์น้ำตัวยวชิตีใด ๆ ยาวกว่า ๘ วา ปากหนึ่ง (หน้าเค็ม, หน้าจืด)	๕	---
๓	แหทอดยาว ๓๐ ศอก และต่ำกว่า ๓๐ ศอก ปากหนึ่ง	๓	---
๔	แหทอดยาวกว่า ๓๐ ศอก ปากหนึ่ง	๕	---
๕	ข้อนตยขยสั้นปากหนึ่ง	๕	---
๖	ข้อนใหญ่ปากกว้าง เกินกว่า ๕ ศอก ปากหนึ่ง	๕	---
๗	ข้อนใหญ่ปากกว้าง ๕ ศอก และต่ำกว่า ๕ ศอก ปากหนึ่ง	๒	---
๘	ข้อนขาคีมปากหนึ่ง	๓	---
๙	ข้อนพายปากหนึ่ง	---	๓๒
๑๐	ข้อนช่อ ข้อนช่อช่อ ข้อนหางเหยียด หรือเครื่องมือชนิดใดซึ่งใช้เครื่องยกสัตว์น้ำใด ๆ ปากหนึ่ง	๒๐	---
๑๑	ข้อนปากกว้าง ๕ ศอก และ เกินกว่า ๕ ศอก ปากหนึ่ง	๓	---
๑๒	จับหรือจับ ปากหนึ่ง	๕	---
๑๓	ตุ้ม ตะเคียวหรือตุ้มอชไบหนึ่ง	๑	---
๑๔	ตุ้ม	---	๕
๑๕	ตุ้ม ๐๘/10/25๕6 ตุ้มอชไบหนึ่ง	๒	---

ที่	ประเภทเครื่องมืองานตัดหญ้า	เงินออก	
		บาท	สต.
๑๖	ตบ พายไบหนึ่ง	๑	
๑๗	ตบย่นไบหนึ่ง		๓๒
๑๘	ตบพอนไบหนึ่ง		๔
๑๙	เสงเตง ไบหนึ่ง	๑	
๒๐	ขนาง ไบหนึ่ง		๓๒
๒๑	เรือกัตรา หรือ เรือผลดอกดำหนึ่ง	๖	
๒๒	เบ็ดราวถ้ายหนึ่ง (น้ำจืด)	๑	
๒๓	เบ็ดทรงรอยศอ (น้ำจืด)	๑	
๒๔	เบ็ดราวถ้ายหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๔	
๒๕	เบ็ดดากถ้ายหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๓๐	
๒๖	เบ็ดพ้อถ้ายหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๒	
๒๗	เบ็ดวางต้ม ๆ หนึ่งไม่เกิน ๑๕๐ ตัว ตบหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๒	
๒๘	หาหอยแมลงภู่ คนหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๔	
๒๙	หาหอยกะพงคนหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๔	
๓๐	แทงปลาม้วนาคคนหนึ่ง (น้ำเค็ม)		๓๒
๓๑	แร้วดกบ แร้วหนึ่ง (น้ำเค็ม)		๘
๓๒	รูนกักร รูนเคย หรือใส่กักรใส่เคย ปากหนึ่ง (น้ำเค็ม)	๒	
๓๓	อวนนกวางกว่า ๒ วา เก็บยาววาละ (น้ำเค็ม)		๔๘
๓๔	อวนนกวาง ๒ วาแต่ละต่ำกว่า ๒ วา เก็บยาววาละ (น้ำเค็ม)		๓๒
๓๕	อวนนกวาง ๔ ศอก เก็บยาววาละ (น้ำจืด)		๓๒
๓๖	อวนนกวาง ๔ ศอกแต่ละต่ำกว่า ๔ ศอกเก็บยาววาละ (น้ำจืด)		๓๖

ที่	ประเภท เครื่องมือจับสัตว์น้ำ	เงินชดเชย	
		บาท	อัฐ
๓๗	ขายตกปลาควางกว้าง ๒ ศอกเก็บยาววาระ (น้ำจืด)	-----	๘
๓๘	ขายตกปลาควาง ๒ ศอกและต่ำกว่า ๒ ศอกเก็บยาววาระ (น้ำจืด)	-----	๕
๓๙	แมงกหรือเครื่องประเภทยกรจับสัตว์น้ำ นอกจากหัตถ์ซึ่งปักเป็นเบ็ดในทะเลปากน้ำ ปลาข้าว สูงกว่า ๒ ศอกเก็บยาววาระ (น้ำเค็ม น้ำจืด)	-----	๓๖
๔๐	แมงกหรือเครื่องประเภทยกรจับสัตว์น้ำ นอกจากหัตถ์ซึ่งปักเป็นเบ็ดในทะเลปากน้ำ ปลาข้าว สูง ๒ ศอกและต่ำกว่า ๒ ศอกเก็บยาววาระ (น้ำ เค็ม น้ำจืด)	-----	๘
๔๑	แมงก ปะระม สูงกว่า ๒ วาเก็บยาววาระ (น้ำ เค็ม)	-----	๘
๔๒	แมงก ปะระม สูงกว่า ๒ วาระต่ำกว่า ๒ วา เก็บยาววาระ (น้ำ เค็ม)	-----	๕

ค.

อัตราค่าอนุญาตตามตัวคน ใช้ เครื่องมือเล็กน้อยจับสัตว์น้ำ
ในหัวเมืองมณฑลกรุงเทพฯ ฯ

เครื่องมือเล็กน้อย นอกจากพิศอดัตราขยประเภทเครื่องมือจับสัตว์น้ำ
ที่หมายอัยการ ข. นั้นแล้ว ให้เก็บตามตัวคนครึ่งหนึ่ง ๑๒ อัฐ
ใบอนุญาตนั้น ให้คนได้แต่เฉพาะบุคคลที่ได้อยู่ในครัวเรือนเดียว

ประกาศให้ ใช้พระราชบัญญัติ

อากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๐

ในหัวเมืองมณฑลกรุงเทพฯ

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงนครสวรรค์ เจ้าพระยาบดินทรเดชาฯ เสด็จขึ้นประทับที่พระที่นั่งสุทไธสวรรย์ปราสาท
รับพระบรมราชโองการ ได้เกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งว่า

ตามความในพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๐ มาตรา ๒
มีความว่า ถ้าจะทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ใช้พระราชบัญญัตินี้ ใน
หัวเมืองมณฑลใดเมื่อใด จะโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศในหนังสือพิมพ์
ราชกิจจานุเบกษา เป็นสำคัญนั้น

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ใช้พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ
รัตนโกสินทร ศก ๑๒๐ ในแขวงเมืองนนทบุรี, เมืองสมุทรปราการ, เมือง
นครเขื่อนขันธ์, เมืองประทุมธานี, เมืองชัยบุรี, เมืองมีนบุรี, หัวเมืองใน
มณฑลกรุงเทพฯ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๖ มิถุนายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๔

(ลงพระนาม) นครสวรรค์

เจ้าพระยาบดินทรเดชาฯ

ประกาศตั้งเสนาบดีกระทรวงวัง

และตั้งผู้แทนเสนาบดีกระทรวงโยธาธิการ

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ตั้งว่า ตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงวังซึ่งว่างอยู่นี้ บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระเจ้าห้องยาเซอ เจ้าฟ้ากรมขุนนริศรานุวัดติวงศ์ เสนาบดีกระทรวงโยธาธิการ ย้ายมาเปนเสนาบดีกระทรวงวัง

ตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงโยธาธิการซึ่งว่างอยู่นี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาสุริยานุวัตรบรรพชิต ดำหนักกรุงฝรั่งเศ่ง ซึ่งกตัญญูมาหยุดพักอยู่ ณกรุงเพทฯ รับราชการแทนเสนาบดีกระทรวงโยธาธิการ

พระบรมราชโองการดำรัสตั้งแต่วันที่ ๑๓ มิถุนายน รัตนโกสินทรศก ๒๒๔

ประกาศว่าด้วยการเสด็จพระราชดำเนิน

ประพาศหัวเมืองชายทะเลบังกษไต่

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า การที่จะเสด็จพระราชดำเนินประพาศหัวเมืองชายทะเลบังกษไต่ เพื่อจะได้ทอดพระเนตรภูมิประเทศและตรวจราชการ ประกอบพระราชกิจที่จะทรงทำนุบำรุงบ้านเมืองให้เจริญยิ่งขึ้นสืบไปนั้น กำหนดจะเสด็จพระราชดำเนินจากกรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน รัตนโกสินทรศก ๒๒๔ ประมาณเวลาว่าจะเสด็จกลับคืนกรุงเทพมหานครอีก ๒๐ ราชวรี การเสด็จพระราชดำเนินครั้งนั้น ย่อมจะนานวันอยู่ แต่ในตำบลที่ต่าง ๆ ตามหัวเมืองที่จะประพาศนั้น ใต้ โปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพนักงานกระทรวงโยธาธิการ จัด การให้มีโทรเลข ติดต่อกัน กับกรุงเทพมหานครแล้ว และถ้ามีเหตุการอันใดอันหนึ่งซึ่งเปนกรณีสำคัญอันเป็นพระราชกิจ ฤๅต้องเป็นพระราชธุระอยู่

ก็อาจจะกราบบังคมทูลพระกรุณา และรับพระราชทานกระดาษ พระบรมราช
โองการได้ตลอด เวลาไม่ช้านัก

แต่กระนั้นแล้ว ยังมีพระบรมราชประสงค์อีกว่า จะไม่ให้ราชการ
แผ่นดินซึ่งเคยทรงเป็นพระราชธุระอยู่ เป็นนิจันนี้ ต้องค้างค้ำตำเร็จช้าเวลา
ไป เพราะเหตุที่ไม่ได้ประทับอยู่ในกรุงเซหมานครันได้เคย และทรง
พระราชดำริเห็นว่า การตั้งพระราชดำเนินคราวถึงเป็นการที่เจ็ดจประ
พาศตามหัวเมืองในพระราชอาณาเขตทุกที บางที่จะมีราชการแผ่นดินอยู่ บาง
บางอย่าง ที่ต้องทอดตอลงเพื่อตั้งมีพระราชดำริตั้งเป็นสัตว์ชชาติไปโดยฉับ
พลัน และการณ์นั้นไม่พอที่จะต้องมีใครเสด็จไปกราบบังคมทูลพระกรุณาให้
เห็นช้าไปไม่ทันท่วงทีของการที่จำเป็นจะกระทำให้สำเร็จแล้วไปได้ดังนี้

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานอำนาจในราชกิจที่จะรักษา
พระนครในระหว่าง เวลาที่เสด็จพระราชดำเนินประพาศหัว เมืองบ่งชัย ได้ ครังนี้
ไว้แก่สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช มกุฎราชกุมารและให้ตั้งกรมพระธานใน
ที่ประชุมทั้ง ๒ อย่างดังจะได้กล่าวต่อไป และให้ทรงปรึกษามัชฌิมการทงบวง
สัตว์ชชาติทั่วไปพร้อมด้วยที่ประชุมทั้ง ๒ อย่าง คือ

อย่าง ๑ ที่ประชุมผู้สำเร็จราชการอยู่รักษาพระนครณกรุงเทพ ฯ นั้น
มีที่ปรึกษา ๔ คือ

๑ สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้าภาณุรังษีสว่างวงศ์กรมพระภาณุ
พันธุฆษาชวเศษ

๒ พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงนครสวรรค์พิทักษ์

๓ พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงเทเวศร์วงษ์วิโรประการ

๔ พระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้ากรมขุนนริศรานุวัดติวงศ์

อย่าง ๒ ที่ประชุมเสนาบดี^{๕๕} มีเสนาบดีผู้รักษาพระนคร ๗ กับ ปลัดทูลฉลองแทนเสนาบดี^{๕๖}ที่ตามเสด็จพระราชดำเนิน ๓ รวม ๓๐ คือ

๑. สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้ากรมพระภาณุพันธุฆวนครเดโช เสนาบดีกระทรวงการเดาใหม่

๒. พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงนครสวรรค์พิชัย เสนาบดีกระทรวงนครบาล

๓. พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงเทอดวงศ์วิโรประการ เสนาบดีว่าการต่างประเทศ

๔. พระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้ากรมขุนนิศรานุวัตติวงศ์ เสนาบดีกระทรวงวัง

๕. เจ้าพระยาวิเศษวงษ์วิบูลย์ เสนาบดีกระทรวงธรรมการ

๖. เจ้าพระยาเทเวศร์วงษ์วิวัฒน์ เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

๗. พระยาสุริยานุวัตร ผู้แทนเสนาบดีกระทรวงโยธาธิการ

๘. หม่อมเจ้าปิยะภักดิ์ ปลัดทูลฉลองแทนเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

๙. พระยาศรีวิฑูรเทพ ปลัดทูลฉลองแทนเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

๑๐. พระยาศรีปานี ปลัดทูลฉลองแทนเสนาบดีกระทรวงยุติธรรม

และให้พระยาศรีสุนทรโวหาร เจ้ากรมพระอาลักษณ์ เป็นเสนาบดีราชการสำหรับที่ประชุมทั้ง ๒ อย่างน้อย และให้ประชุมกันในพระบรมมหาราชวัง เปนกิจทุกวันไปตามเขตที่สมควรจะกำหนดไว้

ถ้ามีการอื่นใด เช่น ก่อตั้งข้าราชการขึ้นซึ่งสมควรจะกราบบังคมทูลพระกรุณา ก่อน ก็ให้รับกราบบังคมทูลไปโดยทางโทรเลข

08/10/2566

แต่ถากกรอนไต่จนหนึ่ง ซึ่งเป็นการรอนเร็วก็ดี ถาเป็นกิจไม่สำคัญ
พอที่จะถึงคองกรามบึงคมทุดพระกรรณาคดี เมื่อการนั้นเป็นกิจซึ่งเคยพระราช
ทานพระบรมราชวินิจฉัย โดยไม่เคยต้องปลุกษารเด้นาบดีแล้ว ก็ให้พร้อม
กับที่ประชุมผู้สำเร็จราชการอยู่รักษาพระนครกรุงเทพฯ ๗ การการเทียบเคียง
กับพระราชนิยมและแบบอย่างที่เคยแต่ควรแก่เหตุนี้ บึงคัมบัญชา ไปให้สำเร็จ
แล้วจึง กรามบึงคมทุดพระกรรณายอกไปภายหลัง

เมื่อการนั้นเป็นกิจที่เคยโปรดเกล้าฯ ให้เสนาบดีประชุมปลุกษากัน ก็ให้
พร้อมกันประชุมเสนาบดีบึงคัมบัญชาไปให้ตลอดทุกประการ สุดแต่ให้การ
ที่ควรจะให้สำเร็จ ทุกอย่างทั้งปวง นั้น สำเร็จทั่วไป ให้ทันการ ทันเวลา อันควร
อย่าให้คงค้างขวางขัดอยู่ เสียเวลาไปโดยไร้เหตุ

และข้าราชการทุกตำแหน่งพึงบึงคัมบัญชาให้เข้าใจแน่นอน ตามพระราช
กำหนดกฎหมาย และกระทำความทุกสิ่งทุกประการ เทอญ

ประกาศมาแต่พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท ในพระบรมมหาราชวัง

กรุงเทพฯ ๗ ณวันที่ ๒๗ เดือน มิถุนายน วันจันทร์โกสิณทรศก ๑๒๔ เป็นวัน
ที่ ๑๓๓๒๗ หรือปีที่ ๗๗ ในรัชกาลปัตยุมัน

ประกาศบอกยกเลิกตราแดง ใบจอง
ใบเหยียบย่ำเดิมสำหรับที่ดินค่าปลดต่าง ๆ

แขวงเมืองกรุงเก่า

เจ้าพระยาเทเวศร์วงษ์ อดิพนธ์ เสด้นาบดีกระทรวงเกษตราธิการ ขอ
ประกาศแก่บรรดาผู้ถือที่ดินหรือผู้หนึ่งผู้ใด ซึ่งมีกิจธุระเกี่ยวข้องของตัวที่ดิน
ค่าปลดซึ่งกล่าวคือ เป็น ให้ทราบทวงกันว่า

ด้วยตามประกาศกระแสพระบรมราชโองการ เรื่องออกโฉนดที่ดินลง
วันที่ ๓๕ กันยายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๐ หนึ่ง ในข้อ ๓๑ มีความว่า ให้
เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ มีอำนาจที่จะออกประกาศยกเลิก ตราแดงใบ
จองของ เก่าในท้องที่ซึ่ง ออกโฉนด ใหม่ นั้นตั้งแต่วันพ้นกำหนดไป บรรดา
ที่ดินในเขตท้องที่ ซึ่งไม่มีโฉนด อย่างใหม่ นี้ เป็นสำคัญให้ ถือว่าเป็นที่ซึ่ง
รัฐบาลปกครองรักษา ผู้อื่นไม่สมควรสิทธิในที่ดิน ความแจ้งอยู่ในประกาศ
นั้นแล้ว

บัดนี้ ข้าหลวง เกษตราธิการ ออกโฉนด ดำหรับ ที่ดินตำบล บ้านข้าง
บ้านเชียงรากน้อย อำเภอเสนาในชัย ตำบลบ้านบางหัก บ้านท่าดินแดง
บ้านอ้อ บ้านกุฎ บ้านใหญ่ อำเภอเสนาใหญ่ ตำบลบ้านกุ่ม อำเภอ
เสนาใน ตำบลบ้านดัด อำเภอเสนากลาง ตำบลบ้านเมตตา บ้านพระนอน
บ้านสามไถ บ้านท่าช้าง บ้านพระแก้ว อำเภอนครหลวง ตำบลบ้าน
น้ำเต้า บ้านบางโรงช้าง บ้านโพธิ์ขาว บ้านใหม่วัดนวม บ้านแพรก
บ้านนา บ้านลำพะเนียง บ้านท่าตอ บ้านหัวไม้ บ้านบางม่อญ
บ้านใหม่พรมแดน บ้านปากกระทุ่ม บ้านกุดของน้อย บ้านขวาง บ้าน
กระช้อง บ้านมหาสาร บ้านพิศเพ็ญ อำเภอนครใหญ่ ตำบลบ้านค้อ
บ้านศาลนอน อำเภอนครใน ตำบลบ้านท่าเตย บ้านแซก บ้านวังแดง บ้านบึง
บ้านท่าเรือ อำเภอนครน้อย แขวงเมืองกรุงเก่าให้ แก่ผู้ถือที่ดินเพื่อเป็น
กรรมสิทธิ์ใน ที่ดินจังหวัดที่ตำบลที่กล่าวมาแล้วนั้น ตามประกาศ ออกโฉนด
อย่างใหม่แล้ว

เพราะฉะนั้นจึงประกาศมาให้ทราบโดยอำนาจประกาศกระแสพระบรมราช
08/10/2566

โองการ ว่าบรรดาตราแดงใบจองของ เก่าสำหรับที่ดิน ตำบล บ้านข้าง

บ้านเชียงรากน้อย อำเภอเสนาน้อย ตำบลบ้านบางหัก บ้านท่าจีนแดง
 บ้านอ้อ บ้านกุ่ม บ้านใหญ่ อำเภอเสนาใหญ่ ตำบลบ้านกุ่ม กิ่งหวด
 เสนาใน ตำบลบ้านด้าดี อำเภอเสนากลาง ตำบลบ้านแม่ตา บ้านพระนอน
 บ้านสามไถ บ้านท่าช้าง บ้านพระแก้ว อำเภอนครหลวง ตำบลบ้านน้ำเค็ม
 บ้านบางโรงช้าง บ้านโพธิ์ขาว บ้านใหม่วัดนวม บ้านแพรก บ้านนา บ้าน
 ตำพระเหยง บ้านท่าตอ บ้านหัวไร่ บ้านบางมอญ บ้านใหม่พระเม
 บ้านปากกระทุ่ม บ้านคลองน้อย บ้านขวาง บ้านกระซอ้ง บ้านมหาสาร
 บ้านพิศเพี้ยน อำเภอนครใหญ่ ตำบลบ้านค้อ บ้านจาสเซย อำเภอ
 นครใหญ่ ตำบลบ้านท่าแดง บ้านแซก บ้านวังแดง บ้านบึง บ้านท่าเรือ
 อำเภอนครน้อย แขวงเมืองกรุงเก่า บรรดาซึ่งได้ออกโฉนดใหม่แต่หนึ่งให้
 ยกเลิกเสียไม่ให้ ใช้เป็นกรรมสิทธิ์สำหรับที่ดินในตำบลจังหวัดที่กล่าวมาแล้ว
 ข้างต้นสืบไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๓ มิถุนายน สิ้นปีรัตนโกสินทรศก ๑๒๔
 (จรงนาม) เทศากระทรวงมหาดไทย
 เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

สัญญาพระราชทานพระบรมราชานุญาต

ให้ บริษัทขุดคลองและकुณาสยาม

ขุดคลองในทุ่งฝั่งตะวันออกแห่งแม่น้ำนครนายก

ด้วยตามสัญญาพระบรมราชานุญาต ลงวันที่พฤษภาคมค้ำหนึ่งแต่คณ
 ปีชวดสัมฤทธิ์ศก จุฬศักราช ๑๒๕๐ ในข้อ ๒ ซึ่งมีควมว่า ผู้รับอนุญาต
 (บริษัทขุดคลองและकुณาสยาม) จะคิดขุดคลองใหม่ในตำบลใดก็ตั้ง ต้องทำ

แผนกแบบแผนคดีของที่กำหนดจะชุกกว้างยาวลึก และทำหนังสือแจ้งการที่จะ
 ทำกำหนดเวลาที่จึงลงมือชุก และกำหนดจะแถมชานานเพียงไร มาขึ้นแก่
 ผู้อนุญาต ให้เห็นชอบด้วยก่อนทุกคราวหนึ่ง บัดนี้บริษัทชุกคองและคูนาศยาม
 ไต่ นำหนังสือและแผนที่ยื่นต่อกระทรวงเกษตราธิการ เพื่อขออนุญาตชุก
 คตองในท้องทุ่ง ทั่วนอกแห่งแม่น้ำนครนายก มีกำหนดเขตและสายคตอง
 แจจอยู่ ในแผนที่นั้นแล้ว กระทรวงเกษตราธิการ ได้นำความกราบบังคม ทูลพระ
 กรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน
 พระบรมราชานุญาตแล้ว จึงได้ปรึกษากับหม่อมราชวงศ์ใหญ่ผู้พร้อม
 และพระบริรักษ์ประดิ่งศักดิ์ คกลงกันเป็นเนื้อความ ๑๘ ข้อ กระทรวง
 เกษตราธิการ ได้นำความทกลงขึ้น ขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่า
 ละอองธุลีพระบาท และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วยแล้ว จึงทรงพระ
 กรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยาพลเดชพร้อมด้วยผู้แทนเจ้ากระทรวง
 เกษตราธิการเป็นผู้แทน ในนามขอรัฐบาล ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่าผู้ ให้ อนุญาตฝ่ายหนึ่ง ทำสัญญากับหม่อมราชวงศ์ใหญ่
 ผู้พร้อม และพระบริรักษ์ประดิ่งศักดิ์ ผู้แทน ในนามของบริษัทชุกคตอง
 และคูนาศยาม ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่าผู้ รับอนุญาตฝ่ายหนึ่ง หนึ่งที่ว่าการ
 กระทรวงเกษตราธิการ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๒๓
 ตามข้อความที่ได้ตกลงกัน และมีทำสัญญาทั้งสองฝ่าย ได้ยินยอมซึ่งกัน
 และกันว่า จะประพฤติตามข้อสัญญาที่จะกำหนดไว้ต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ ให้ อนุญาต ให้ ผู้ รับอนุญาตได้ ทำการชุกคตองและก่อสร้าง
 สร้างประตูน้ำขึ้น ในบริเวณทุ่งฝั่งนอกแห่งแม่น้ำนครนายกเฉพาะที่ได้กำหนด

เขตรและถ่ายคตองไว้ ในแผนทซึ่งผู้ให้อนุญาตและผู้รับอนุญาตได้ตั้งชื่อไว้ แต่ว
กตตคิตท้ยหนึ่งลือสัญญาในไเป็นล้าคัญ

ข้อ ๒ ผู้รับอนุญาตรับจะชุตคตองโดยกำหนดดังนี้ คือ ตัก ๕ คอก
ปากกว้าง ๕ วา และคันคตองเทลาดตามลัดน และกำลังของเครื่องจักรที่
จะชุตได้ รวมระยะยาวของคตองทูกๆ ล้ายตามแผนทท้ยสัญญาี้ ประมาณ
ไม่เกิน ๓๕๐๐ เต็น

ข้อ ๓ การชุตคตองนี้ ผู้รับอนุญาตจะได้ตั้งมือชุตภายในกำหนด ๓ เดือน
และจะให้แล้วล้าเร็วบริบูรณ์ภายในกำหนด ๓ ปี นับตั้งวันลงในสัญญาี้
เป็นคั้นไป

ข้อ ๔ เมื่อผู้รับอนุญาต ได้ชุตคตองล้ายโดยล้าเร็วคตอตล้ายแล้ว ผู้
รับอนุญาตจะมอกมายังผู้ให้อนุญาต และผู้ให้อนุญาตจะแต่งให้เจ้าพนักงาน
อินนิเญ ในกรมคตองของกระทรวงเกษตรวณิชการไปคตรวจ เมื่อเป็นการ
ถูกต้องแล้ว ผู้รับอนุญาตจะมอบคตองด้วยนนี้ ให้แก่ผู้ให้อนุญาตเป็น
คตองๆ ไปก่วว่าจะหมดทูกล้าย และการมอบคตองกันนี้ ต้องให้เป็น
ล้าเร็วหมดทูกล้ายภายในกำหนด ๓ ปี นับตั้งวันลงในสัญญาี้เป็นคั้นไป

ข้อ ๕ ผู้รับอนุญาตจะต้องล้าร่างประคูนล้าหรับเรือเดินเข้าออกใต้ ทคตอง
หมายอักษร “ ก ” ด้วยทุนของ ผู้รับอนุญาต และประคูนนี้ต้องมีประคูน
ใหน้าด้วย

ข้อ ๖ ประคูนล้าตามทักถาวไว้ในข้อ ๕ นนี้ ผู้รับอนุญาตจะต้องตั้ง
มือล้าร่าง ภายในกำหนด ๓ เดือน นับตั้งวันลงในสัญญาี้เป็นคั้นไป และ
จะต้องกอกด้วยคิตา เว้นแต่บานกบและบานประคองจะต้องทำด้วยไม้ ตาม

แบบของอินนิเยนของผู้นให้ อนุญาต และผู้รับอนุญาตจะต้องคิดค่าแบบใหม่แก่ผู้นให้ อนุญาตเป็นเงิน ๒๐๐ บาท

ข้อ ๗ ในเวลาทำการก่อสร้างประตุน้ำนั้น ผู้ให้ อนุญาตจะได้จัดให้เจ้าพนักงานอินนิเยน ในกรมคดองไปเป็นผู้ตรวจ ผู้รับอนุญาตต้องทำการตามคำแนะนำของผู้ตรวจนั้น ตามสมควรทุกประการ และผู้รับอนุญาตจะออกเงินค่าใช้จ่ายของเจ้าพนักงานนั้นให้ ๓๐๐๐ บาท ถ้าผู้รับอนุญาตจะทำให้แล้วภายใน ๖ เดือน นับแต่วันลงมือทำเปิดตนไป และถ้าผู้รับอนุญาตทำการไม่แล้วเสร็จภายใน ๖ เดือน และยังทำการต่อไปอีก ผู้รับอนุญาตจะต้องเสียเงินค่าใช้จ่ายของเจ้าพนักงานนั้น ตามที่ผู้ให้ อนุญาตต้องจ่ายต่อไปจนตลอดเวลา

ข้อ ๘ ถ้าผู้รับ อนุญาตรับ เจ้าพนักงานผู้ ตรวจทำประตุน้ำจะเกิด ทุ้งถ่วงกนด้วยประการใด ๆ ในเรื่องประตุน้ำนั้น ผู้ให้ อนุญาตจะเป็นผู้ คัดสินเป็นเด็ดขาด ผู้รับอนุญาตจะต้องกระทำตามคำตัดสินนั้นทุกประการ

ข้อ ๙ การก่อสร้างประตุน้ำนั้น ผู้รับอนุญาตจะต้องทำการ ให้แล้วเสร็จภายในกำหนด ๒ ปี และจะต้องมอบให้ แก้ว ให้ อนุญาต ภายในกำหนด ๓ ปี นับตั้งแต่วันลง ในหนังสือสัญญาเป็นตนไป ในระหว่างเวลาที่ประตุน้ำนั้นอยู่ในความปกครองของผู้รับอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะเก็บค่าธรรมเนียมแก่เรือเดินเข้าออกได้ โดยไม่เกินกว่าอัตราสำหรับประตุน้ำดังกล่าว

ข้อ ๓๐ ผู้ให้ อนุญาต ๆ ที่ดินซึ่งห่างจากคั่นคตของที่ผู้รับอนุญาตซุดขึ้นไป ๑ เส้น ให้ เป็นของ ผู้รับอนุญาตขึ้นขึ้นไปฝั่งละ ๕๐ เส้น ตลอด ถ้าคตของที่ผู้รับอนุญาตซุดทุก ๆ ฝ่าย เหมือนหนึ่ง ว่าผู้รับอนุญาตได้จับจองที่เหล่านั้นไว้ เมื่อน้ำที่ลงในหนังสือสัญญา

ข้อ ๓๑ ส่วนที่คืนที่ได้ มีมูลค่าของ และทำเป็นนาฬิกาไขว้แล้ว แต่ก่อน วันที่
 ลงในสัญญา ภาระหนี้ต่อสัญญาสำหรับที่ดินเกิดถูกไม่มกดี ผู้รับ
 อนุญาต ต้อง ยอมรับ รองว่า ณ คนคงจะคงเป็นมี ไตรภกรวมสิทธิอยู่ในที่ดิน ๆ
 ทุก ๆ ราย แต่ถ้ายายได้มีได้ คงยอมรับจำแม่แก่ ในเขต ๓๐ เดือน ยื่นขึ้น
 ไปจากฝั่งแม่น้ำแคว ผู้รับอนุญาตจะยกเอาค่าชดเชยแก่เจ้าของที่ดิน ๆ ได้
 ไว้ละ ๕ บาท และที่จะได้ทราบว่ามี ได้ทำนาฬิกาไขว้ มากน้อยเท่าใด ใน
 เวลานั้น ผู้ให้อนุญาตจะจัดให้พนักงานกรมแผนที่ ไปตรวจร่างวัดไว้ ให้
 เป็น หลักฐานภายในฤดูฝน

ข้อ ๓๒ ถ้าแต่เจ้าของนาฬิกาไขว้ยอมเสียค่า ชดเชยของ ให้แก่ผู้รับ อนุญาต
 ตามที่ได้ กำหนดไว้ นี้แล้ว ต้องยอมขายที่ดิน ให้แก่ผู้รับอนุญาตเต็ม
 ทงแปลงตามราคาซื้อขายกันนั้น ในเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา และผู้
 รับอนุญาตต้องรับซื้อที่ขายนั้นตามที่ ได้ กำหนดไว้ นี้ ถ้าแต่ผู้รับอนุญาต
 กับเจ้าของที่จะไม่ตกลงกันด้วยประการใด ๆ กิด ผู้รับอนุญาต ยอมให้
 ผู้ให้ อนุญาตเป็นผู้ ตัดสิน ได้ เองขาด

ข้อ ๓๓ บรรดาเจ้าของนาฬิกา ตามที่กล่าวมาในข้อ ๓๑ นั้น ผู้ให้
 อนุญาตจะแต่งเจ้าพนักงานออกไปกับให้ ใหม่ ให้ ที่นาได้ มาจะ ที่หลวง
 ริมคลองที่ผู้รับอนุญาตชดเชยทุกราย

ข้อ ๓๔ บรรดาที่ดินซึ่งมี ให้ อนุญาต ๆ ให้ผู้รับอนุญาตได้จบของไว้
 ตามข้อ ๓๐ นั้น ผู้รับอนุญาตจะซื้อขึ้นตามกฎหมาย และมารับโอนคดี และ
 ทำหนังสือขายให้แก่ มชช ให้เสร็จภายในกำหนด ๕ ปี นับแต่วันลงใน
 สัญญาเป็นคดีไป แต่ถ้ายาพนักงาน ผู้ออก โฉนดออกให้ ไม่แล้วเสร็จได้

ในกำหนดแล้ว ผู้รับอนุญาตจะยื่นใบอนุญาตรายชื่อผู้ที่ได้รับอนุญาตได้จำหน่าย
ที่ดินให้คนอื่นรวมทั้งเงินภาคหลวงและค่าของสิ่งให้แก่ผู้ให้อนุญาต เพื่อจะได้
ออกโฉนดให้แก่คนอื่นต่อไป ส่วนที่ดินที่ผู้รับอนุญาตไม่ได้จำหน่ายนั้น ขาด
อำนาจตามสัญญาจากผู้รับอนุญาต ผู้ให้อนุญาตจะจำหน่ายแก่ผู้หนึ่ง
ผู้ใดต่อไป หรือจะทำประการใด ๆ ก็ได้ทุกประการ

ข้อ ๑๕ ด้วยเหตุที่ผู้ให้อนุญาตได้ให้อำนาจและประโยชน์แก่ผู้รับ
อนุญาตตามข้อความในหนังสือสัญญา • ผู้รับอนุญาตจะคิดภาคหลวงตาม
ข้อที่ ๆ ผู้รับอนุญาตได้รับตามข้อ ๑๐ แห่งหนังสือสัญญาให้แก่ผู้ให้อนุญาต
ไว้แต่สิ่งหนึ่ง กับต้องเสียค่าของและค่าธรรมเนียมทำหนังสือขาย ตามอัตรา
ให้แก่เจ้าพนักงาน โฉนดที่มารับโฉนด และทำหนังสือขายนั้นให้เสร็จทุกราย ด้วย

ข้อ ๑๖ การขุดคลองน้ำออกไปผู้รับอนุญาตเห็นสมควรว่า จะเปลี่ยนแปลง
หรือเพิ่มเติมสายคลองขึ้นอีกเพื่อประโยชน์ประการใด ๆ ผู้รับอนุญาตจะ
ได้ ทำแผนที่และทำค่าขแรงมาขึ้นต่อผู้ให้อนุญาต เพื่อขออนุญาตเปลี่ยนแปลง
หรือเพิ่มเติมสายคลองตามความเห็น และผู้ให้อนุญาตจะได้วินิจฉัยตาม
สมควรแก่เหตุการณ์ ต่อเมื่อผู้รับอนุญาตได้ รับอนุญาตจากผู้ให้อนุญาต
ประการใดแล้ว ผู้รับอนุญาตจึงจะทำการนี้ได้ ตามข้อความ ที่อนุญาต
ใหม่นั้น

ข้อ ๑๗ เพราะเหตุที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อต่าง ๆ หนังสือสัญญานี้จะมีกำหนด
ไว้ได้เพียง ๕ ปี นับแต่วันลงในสัญญาเป็นต้นไป เมื่อพ้นกำหนด ๕ ปีแล้ว
หนังสือสัญญานี้เป็นอันไร้ ไม่ได้ต่อไป แต่ในภายในระหว่าง ๕ ปีนั้น ถ้า
ผู้รับอนุญาตได้ประพฤติให้ถูกต้อง ตามข้อ สัญญาที่ได้กล่าวไว้ ข้อใดข้อ

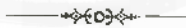
หนึ่งณเวลาใดแล้ว ก็คงแต่ประคองหน้าที่ผู้รับอนุญาตได้ทำมาแต่กับทั้งอำนาจ
และประโยชน์ของผู้รับอนุญาตตามสัญญาจะตกมาเป็นของผู้ให้อนุญาตทั้ง
สิ้นในเวลานั้น และสัญญานี้จะเป็นอันใช้ไม่ได้ต่อไปถึง ๕ ปีตามที่กำหนดไว้

ข้อ ๑๘ ถ้าและผู้ให้อนุญาตกับผู้รับอนุญาตจะมีความเข้าใจความใน
ข้อสัญญานี้ ผิดกันประการใด ๆ จะได้รับพระราชทานพระบรมราชวินิจฉัย
เป็นที่จขาด

หนังสือสัญญานี้ได้ทำเป็น ๒ ฉบับ ผู้ให้อนุญาตรักษาไว้ฉบับหนึ่ง
มอบให้แก่ผู้รับอนุญาตไปฉบับหนึ่ง เพื่อความถูกต้องกัน เพื่อเป็นพยาน
หลักฐานของสัญญา ได้ลงชื่อผู้ให้อนุญาตและผู้รับอนุญาตก็ได้ลงชื่อ
พยานไว้เป็นสำคัญ

ประทับตราพระพิรุฬทร์งนาไว้เป็นสำคัญ

- (เช่น) เทเวศร์วงษ์วิวัฒน์ ผู้ให้อนุญาต
- (เช่น) สุวพรรณ
- (เช่น) พระปฏิบัติวิธานประสงศ์ } ผู้รับอนุญาต
- (เช่น) พระยาอินทราชสมบัติ พยาน

ประกาศแก่ วิธิตะพิภิตเก็บเงินค่านา

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า
การเก็บทางเข้าค่านาแต่เดิมมานั้น เก็บเรียกเขาเปลือกที่ราษฎรทำนาได้ไว้
๓ ๒ ถึง ๐๘/๑๐/๒๕๖๖ และบังคับข้อเขารนาทางหลวงให้ราคาถึง ๔ ๕ อีกไว้ ๒ ถึง

ราษฎรที่ทำนาต้องขนเข้าของหลวงเหล่านี้ ไปส่งจนถึงทางหลวงเหมือนกัน ทั้ง
 ในกรุงเทพฯ และหัวเมืองต่าง ๆ ใช้ประเพณีเก็บทางเข้าเช่นนี้ มาจนใน
 แผ่นดินพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้า เจ้าอยู่หัวทรง พระราชดำริเห็นว่าวิธีเก็บ
 ทางเข้าและบังคับให้ราษฎร ขนส่งถึง ทางหลวงเช่นนี้ เป็นการเดือดร้อนนัก
 จึงทรงพระกรุณาโปรดให้เปลี่ยนวิธีเก็บเป็นเงินค่านาแทนทางเข้า กำหนดพิกัด
 ไว้ดังนี้
 ไร่ละสี่ถึงเพอง หรือถ้าจะเทียบอัตราราคาเข้าในสมัยนั้นเกี่ยวนดะ ๑๐ บาท
 คิด ๓ ไร่เป็นเกี่ยวนราคาเข้า ๓๐ บาท เก็บค่านาบาทเพอง คิดเป็นภาษ
 ร้อยนดะ ๓๓ ๕ แห่งราคาเข้า เมื่อเปลี่ยนการเก็บทางเข้าเป็นค่านาแล้วจึง
 จึงจัดวิธีเก็บค่านาเป็น ๒ อย่าง เรียกว่านาโคค้อย่างหนึ่ง นาฟางตอยอย่าง
 หนึ่ง นาโคคั้น คือ นาน้ำดำซึ่งทำเป็นนาหว่านในแขวงกรุงเก่า อ่างทอง
 สุพรรณบุรี ฤ็บุรี & หัวเมืองนี้ เป็นนาที่ได้ผลมากเพราะเอาไคร้รยหน้าฝน
 และน้ำท่า และเพื่อจะให้ราษฎรทำไร่ได้มั่งคั่งถ้าไม่ให้หว่านไคร้ไว้เปล่า ๆ
 จึงเรียกค่านาโคค เต็มตาม เนื้อนา ในตราแดง ไร่ละสี่ถึงเพองตดหย่อนค่านา
 พระราชทานแต่ในบ่ที่มีอุบ่ทวดเหตุค่านาไม่ได้ผลตดด้วยเหตุฝนแล้งเป็นต้น

นาฟางตอยนนี้ คือ นาบ่ก เอาไคร้รย แต่ด้วย น้ำฝน เพราะทำได้ผล ไม่ยุค
 จึงคิดให้ มชาหลวงเสนาออกไป รวงวัด เก็บ ค่านา ตาม เนื้อที่ ที่ ทำนาได้ ผลเก็บ
 อัตรา ไร่ละ สี่ถึงเพอง เหมือนกัน เป็นประเพณีมาตงนี้จนบชวดจตุศวาศก

จุลศักราช ๑๒๑๔ ใน แผ่นดิน พระบาท สมเด็จพระจอมเกล้า เจ้า อยู่ หัว
 ทรงพระราชดำริ หว่าเจ้าของนาโคคต่าง ๆ เมือง พวกนี้ร้องว่าฝนแล้งบางนา
 น้อยบ้าง อ้างว่าทำนาไม่ได้ ผลจะชดชดหย่อนค่านาเนื่อง ๆ เป็นการยาก
 ที่จะไต้ล่อนให้ ได้ ความจริง ว่าบ่ใดและที่ใด ได้ผลตมกนน้อยหรือ ความผิด
 เคืองผิดกนอย่างไร และเพราะเหตุที่คนทำนาโคคมักเป็นคนไพร่หลวงที่ต้อง

รับราชการหนัก คือ เป็นมีพายเป็นคนโดยมาก จึงทรงพระกรุณาโปรดให้
ลดพิกัดค่าเช่าโคตง คง เก็บไว้ ๓๐๐๐๐ ได้ตามเนื้อที่ ใน ๓๐๐๐๐ และห้าม
มิให้เจ้าของนาหรือของชดช้อยอื่นด้วยเหตุอย่างใด ๆ แต่ให้น้ำจนครบทั่วทุก
วนั้น ถ้าจะนับตั้งแต่ปีชวดจตุศกมาจนวันโกศลทร ศก ๓๒๕ ถึง ๓๓๖
พิกัดอัตราเก็บเงินค่าหาหาได้ เปลี่ยนแปลงประการใดไม่

ทรงพระราชดำริเห็นว่า ทุกวนนั้ราชการบ้านเมืองและผลประโยชน์ ในการ
ทำไร่ไถนาขายก็เปลี่ยนแปลงแปลกกับแต่ก่อนเป็นอันมาก การทำไร่ไถนาขาย
ทุกวนนั้มีผลยิ่งกว่าเมื่อ ๕๐ ปีแล้วถึง ๕ เท่า ๒ เท่า ส่วนราชการบ้านเมืองนั้น
เล็กคองจำเป็น ใช้จ่ายพระราชทรัพย์บำรุงรักษาพระราชอาณาจักร ทั้งในสวน
การที่จะป้องกันภัยอันตรายรักษาความศุขสำนึกดีของอาณาประชาราษฎร์ และ
ที่จะสร้างสวัสดิการต่าง ๆ ให้ เจริญสุขและทรัพย์สินสมบัติแก่ประชาชนทั่วไป
ต้องใช้จ่ายพระราชทรัพย์ทุกวนนั้ยิ่งหนักกว่าแต่ก่อนเป็นหลายเท่าอยู่แล้ว และ
ความจำเป็นที่จะต้องจ่ายพระราชทรัพย์ก็ยิ่งสร้าง และกำนัลบำรุงกิจการต่าง ๆ
สำหรับข้าราชการประโยชน์ต่อไปก็ยังมีมาก ก็ขอพระราชทรัพย์ที่ใช้จ่ายใน
การปกครองพระราชอาณาจักรนี้ ย่อมได้มาจากภาษีอากรตั้งพิกัดเก็บใน
การต่าง ๆ เหมือนหนึ่งขอแบ่ง แฉดยี่ส่วน กำไร ของไพร่ บ้านพลเมืองมาใช้
จ่ายในการปกครองบำรุงรักษาประโยชน์ และความศุขของประชาชนทั้งปวงนั้น
แม้ภาษีอากรอย่างใดถึงจะได้ผลประโยชน์พระราชทรัพย์มาก ถ้าภาษีอากร
นั้น ๆ เป็นเหตุให้เกิดความชั่วร้ายให้ โทษแก่อาณาประชาราษฎร์จำเป็นต้ง
เลิกและแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปให้พ้นทางโทษแก่มหาชน ดังได้ ทรงพระกรุณา
โปรดให้เลิกบ่อนเบี้ยเป็นต้น ส่วนผลประโยชน์อันใดซึ่งเกิดมีเจริญมากพอ
จะ แบ่ง แฉดยี่ส่วนกำไร มาเข้า งาน การ ปกครอง รักษา พระราช อาณา จักร ได้

กัณฑ์มควรที่จะแก้ไขเก็บภาษีอากรจากผลประโยชน์นั้นๆ มาใช้จ่ายราชการแผ่นดินให้เพียงพอตามประเพณีการปกครองบ้านเมือง อันเป็น ท่านอง เดียวกันทุกประเทศทั่วไป

ทรงพระราชดำริเห็นว่า ค่าภาษีซึ่งเก็บอยู่ โดยอัตราไว้แต่ครั้งเฟื่อง และตึงหนึ่ง ยิ่งค่ากว่าส่วนอันควรจะได้รับจากกำไรในการทำนาทุกวันนี้ชุกมาก คงจะขัดตราค่านาให้ สูงกว่านี้ได้ จึงทรงพระกรุณาโปรดให้แก้ไขพิธีค้ำ และวิธีเก็บเงินค่านาเป็นอย่างนี้ต่อไป คือ

๑ ให้กำหนดนา ตามที่เป็นที่นาที่คั้นตะแคงและที่คน ทำนาคำมารจะขาย เข้าได้ราคาซึ่ง ห้อยน้อยกว่ากัน กำหนดเป็นนา ๕ ชนิด คือ นานอก นาโท นาคำ นาคัดวา นาเบญจจะ รัฐบาลจะตรวจและกำหนดว่านาทุ่งใดเป็นนาชนิดใด

๒ ที่นาจะแบ่งในท้องทุ่งที่นาชนิดใดก็ตาม จัดว่าเป็น ๓ อย่าง คือ ที่หวงห้ามอย่างหนึ่ง ที่นาฟางตอยอย่างหนึ่ง ที่นาคำโคอย่างหนึ่ง ที่ซึ่งมีผู้จับจองหวงห้ามความกฏหมายแล้ว แต่ยังไม่ได้ทำเป็นฟาง จัดว่าเป็นที่หวงห้ามที่ซึ่งทำเป็นฟางแล้วแต่ยังเป็นนาป่า จัดว่าเป็นนาฟางตอย ที่ซึ่งทำนาเป็นนาเรียบร้อยแล้วจัดว่าเป็นนาคำโค

๓ พิศกเก็บเงินค่านาคำโคนั้น เก็บตามเนื้อที่ในโฉนดตราของ

- นาเอกเก็บไร่ละ ๓ บาท
- นาโทเก็บไร่ละ ๔๘ อัฐ
- นาคำเก็บไร่ละ ๔๐ อัฐ
- นาคัดวาเก็บไร่ละ ๓๒ อัฐ
- นาเบญจจะเก็บไร่ละ ๒๔ อัฐ

การที่จะกำหนด ว่านาทุ่งใด เป็นนาชนิดเอกชนิดโทหรือชนิดใด ๆ นั้น ให้

กำหนดด้วยผลที่อาจจะทำ และจะขายได้ ในท้องทุ่ง นั้นไร่ละเท่าใด เป็นหมื่นมี
ประมาณ จึงกำหนดนาท่งนั้นตั้งเป็นชนิดใด ๆ

๔ ผู้ใดจับจองหวงห้ามที่ไร่แล้ว ถ้าและยังไม่ไถ ไถนสร้างทำให้เป็นนา
ภายใน ๒ ปีจะเรียกค่าหวงห้ามไร่ละ ๘ ของอัตรานาโคในท้องทุ่งนั้น ตั้ง
แต่ปีที่ ๓ ต่อไป

ตัวอย่างดังว่า นาท่งโค อัตรานาโคไร่ละ ๓๒ อัฐิ อัตราค่าหวงห้ามที่นา
ท่งนั้นไร่ละ ๔ อัฐิคือปี ถ้าอัตรานาโคท่งโคไร่ละ ๔๘ อัฐิ อัตราค่าหวง
ห้ามที่ปี ๓ ไร่ละ ๖ อัฐิตั้งนี้ ถ้าเจ้าของที่เสียค่าหวงห้ามอยู่แล้วถึงจะทำให้
เป็นเนาไม่ไถกว่า ๒ ปีไปเท่าใดก็ไม่เอาตจจะ

๕ นาท่งแรกทกราง ไถนสร้างยังเป็นเนาป่า แม้ ในท้องทุ่งนาโคใดกต หรือ
นาป่านาดอนอื่นเป็นท่งทำไถ แต่บางคาบบางบั้นกต จึงเป็นเนาป่าเหมือนกัน
นาป่าที่ว่ามาทั้ง ๒ อย่างนี้ กำหนดเป็นนาฟางตยของรางวัลเก็บค่านาแต่ควม
เหนือ ๆ ทำนาได้ยง พักเก็บเงินค่านาฟางตยจะเก็บสูงกว่า พักเก็บค่านา
โค ๘

ตัวอย่างดังว่า นาโคท่งโคได้กำหนดว่าค่านาไร่ละ ๓๒ อัฐิ ค่านาฟางตย
ในท่งนั้นจะเก็บไร่ละ ๔๐ อัฐิตั้งนี้เป็นต้นจนกว่าจะเป็นนาโคได้เมื่อใด จึงจะ
ลดพักตยคงเก็บเป็นนาโค

๖ ปีใดมีอุบัตเหตุราชูร แห่งใด ทำนาไม่ได้ ผลบั้นจะลดหย่อนค่านาง
หรือยกเว้นค่านาในท่งนั้น ๆ พระราชทานซึ่งเต็ยอตามควรแก่การ

ระเบียบการที่จะเก็บค่านาตั้งแต่ ร.ศ. ๑๒๔ ต่อไป จะทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งนี้ จึงประกาศมาให้ทราบทั่วกัน

ประกาศมาณวันที่ ๑๙ มิถุนายน รัตนโกสินทร ศก ๑๒๔

ตรงกับวันที่ 2566๓๖๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

ประกาศออกใบประชาชนบัตร และใบอาชญาบัตรอากรค่าน้ำ

มีรับสั่งในพระเจ้านองยาเชอ กรมหลวงนครสวรรค์ เจ้ากรมพระนครบาลให้ประกาศแก่ผู้ที่มีความประสงค์จะทำการจับสัตว์น้ำให้ทราบทั่วกันว่า บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๐ ในเมืองนนทบุรี เมืองสมุทรปราการ เมืองนครเขื่อนขันธ์ เมืองประทุมธานี เมืองธัญบุรี เมืองมีนบุรี หัวเมืองในมณฑลกรุงเทพฯ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ศก ๑๒๔ นี้เป็นต้นไป

เพราะฉะนั้นได้มีความประสงค์จะขอทรงห้ามมิให้เพิกถอนการจับสัตว์น้ำตามรายประเภทในอัตราอากรค่าน้ำหมายอักษร (ก) ท้ายกฎเดิมนั้นให้ยื่นเรื่องขอรับใบประชาชนบัตรต่อเจ้าพนักงานผลประโยชน์เมืองนั้นๆ เพื่อสอบสวนและออกใบประชาชนบัตรให้ หรือถ้าจะใช้เครื่องมือสำหรับทำการจับสัตว์น้ำตามรายประเภทในพิกัตอัตราหมายอักษร (ข) ท้ายกฎเดิมนั้นก็ให้ชี้แจงขอรับใบอาชญาบัตรต่อนายอำเภอในท้องถิ่นๆ และเสียเงินค่าใบประชาชนบัตรและใบอาชญาบัตรก่อน เมื่อได้รับใบประชาชนบัตร และใบอาชญาบัตร แลจะจึงจะทำการจับสัตว์น้ำนั้นได้

ถ้าผู้หนึ่งใดยังไม่ได้เสียเงินอากรรับใบประชาชนบัตร ทรงห้ามมิให้และใบอาชญาบัตร สำหรับใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำจาก เจ้าพนักงานจะไปตั้งทำการจับสัตว์น้ำ หรือใช้เครื่องมือสิ่งใดจับ สัตว์น้ำณะที่ใด ๆ เจ้าพนักงานตรวจพบจะจับและปรับตามพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ร.ศ. ๑๒๐ มาตรา ๑๗ และ มาตรา ๑๘ จงทุกประการ

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ มิถุนายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๔

(ลงนาม) หดวงโภคผลพูนทวี
ปลัดกรมสรรพากรใน

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำสยาม

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ได้ทรงพระราชปรารภถึงการป้องกันอันตรายในการเดินเรือ ในน่านน้ำแห่ง พระราชอาณาจักรนั้นแล้ว ทรงพระราชดำริเห็นจำเป็นที่จะต้องแก้ไขข้อบกพร่อง ซึ่งได้ทำไว้แต่ณวันศุกร์เดือนยี่ขึ้นสี่ค่ำปีมะเส็ง พศกจุลศักราช ๑๒๑๘ ฤๅ วันที่ ๕ พฤศจิกายน รัตนโกสินทรศก ๑๖ และประกาศไว้ณวันศุกร์เดือนหก ขึ้นห้าค่ำปีชวอ โทศก จุลศักราช ๑๒๑๓ ฤๅ วันที่ ๒๐ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๘ กับ ณวัน ๓ เดือน ๘ แรม ๑๓ ค่ำปีมะเส็ง ตรีศก จุลศักราช ๑๒๔๓ ฤๅ วันที่ ๒๓ สิงหาคม รัตนโกสินทรศก ๑๐๐ นั้น ให้บริบูรณ์ และเพื่อจะแก้ไขข้อบกพร่องได้ คดี โดยมีปรับโทษผู้ทำผิดขอความทวงไต่ใน ข้อบกพร่อง

ประการหนึ่งมีพระราชประสงค์ ที่จะจัดการบังคับบัญชาเรือกลไฟเล็ก ๆ เรือบรรทุกสินค้าเรือดำเตียง และเรือแจวพายไปมาให้เรียบร้อย

โดย พระ บรมราชประสงค์จำนงหมายดังนี้ ได้ทรง พระราช ดำริเห็น จำเป็น ที่จะแก้ไข คดี แปรแปลง และ ทำ กฎหมาย ข้อบังคับ แต่ก่อน ให้บริบูรณ์

จึงได้ มี พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
ไว้สืบไป

ความเบ็ดเตล็ด

อธิบายคำที่ใช้
ในพระราชบัญญัติ

มาตรา ๓ คำต่าง ๆ ที่ใช้ในพระราชบัญญัติ
นี้มีคำอธิบายดังต่อไปนี้ คือ

(๑) “กำปั่นไฟฟ้าเร็วไฟ” นั้น คือ
เรือทุก ๆ อย่าง ที่ใช้จักรเครื่องกลให้เดินและ
จะมีใบด้วยถาไม่มีก็ตาม

(๒) “กำปั่นใบถาเร็วใบ” นั้น คือ
เรือทุก ๆ อย่าง ที่ใช้ใบให้เดิน แต่ไม่ใช้จักร
เครื่องกลไฟ

(๓) “กำปั่นถาเรือ” นั้น คือ เรือทุก ๆ
อย่างที่ ใช้จักรเครื่องกลไฟให้เดินก็ต่อถาใช้ใบแต่
ก็ แต่ไม่ใช่แจวถาถรรเขียง

(๔) “เรือใบถาเรือใบแจว” นั้น คือ
เรือเดินทะเลดำใหญ่ ๆ ชนิดหนึ่งมีตาตฟ้า ดำหรับ
ดำเดี่ยวสินค้าตั้งและรับตามกำปั่นที่บรรทุก หรือ
ถ่ายสินค้า

(๕) “เรือดำเตี้ย” น้น คือ เรือขนาด
ใหญ่ของแบนไม่มีคาค้ำ แต่บางดาก็มีคาค้ำ
ใช้สำหรับขนผ่นสินค้า หรือถ่ายสินค้ากับเรือ
กำปั่นที่กำลังบรรทุก

(๖) “เรือบรรทุกสินค้า” น้น คือ เรือ
แจวกรรเชียงหรือพายหรือบางที่ใช้ใบ ไม่มี
คาค้ำหรือมีคาค้ำบางตอน ใช้ขนสินค้า

(๗) “ด้าเกา” น้น คือ เรือต่ออย่าง
จั้นแต่ไปทะเลใหญ่ได้

(๘) “เรือเด็ก” น้น คือ เรือทุกอย่าง
ที่ใช้ให้เล่นด้วยแจวพาย หรือกรรเชียง

(๙) “แพไม้” น้น คือ แพไม้ไผ่
และแพไม้รวก และแพไม้ซุง และไม้เหลี่ยม ไม้
หกเหลี่ยม และไม้ต่าง ๆ

(๑๐) “แพคนอยู่” น้น คือ เรือปลูก
ขึ้นไว้บนหมตไม้ ไม้รองค่างหนึ่ง หรือคอกเนเรือ
รองไว้อย่างหนึ่ง ตอยอยู่ที่แม่น้ำหรือท่าคลอง

(๑๑) “นายเรือ” น้น คือ คนที่บังคับ
การเดิน หรือ แด้น เรือ ทั้ง ปวง ยกเว้น เสีย
แต่ผู้นำร่อง

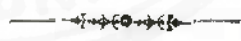
(๑๒) “ถูกเรือหรือคนใช้สำหรับเรือ” นั้น คือ คนทั้งปวงที่รับใช้ทำการอย่างหนึ่งอย่างใด อยู่ในเรือ ยกเว้นเสียแต่ นายเรือ ตัน กัด และผู้นำร่อง

(๑๓) “เจ้าท่า” นั้น คือ ผู้รับอำนาจ บังคับการฝ่ายท่าเรือ หรือคนทั้งปวงซึ่งเจ้าท่า ใดคิด และมอบอำนาจให้ทำการใด ๆ หรือผู้ ทำการมีหน้าที่ ๆ ตน จำต้อง ทำโดยอำนาจ แห่งข้อ บังคับเหล่านี้ บรรดาคนเหล่านี้เรียกว่าพวกเจ้า ท่าทั้งสิ้น

(๑๔) “คนโดยฉันทัน” นั้น คือ คนทั้ง ปวงซึ่งไปในกำบังหรือดำหนึ่งดำใด ยกเว้นแต่ นายเรือ และพวกคนใช้ ในเรือที่ประจำทำการ อยู่ในเรือฉันทัน ๆ

ภาคที่ ๑

ข้อบังคับทั่วไป

กำหนดเขตฯ ให้ ใช้ ข้อบังคับ

มาตรา ๒ ข้อบังคับในหมวดนี้ ให้ ใช้ สำหรับเขตฯท่าทอดจอตเรือกรุงเทพฯ ฯ เกาะตั้ง และอ่างศิลา และเขตฯท่าทอดจอตเรือที่นอกฉันทันคอน แม่น้ำเจ้าพระยา และเขตฯท่า เขตฯท่าทอดจอตเรือ ตามทะเล แม่น้ำและคลองต่าง ๆ ในพระราช อาณาเขตฯสยาม

หมวดที่ ๑

ว่าด้วยเขตร้ทำที่ทอดจอดเรือต่าง ๆ
ในกรุงเทพ ฯ เกาะสีชัง ช่างศิดา และ
ต้นดอน ปากน้ำเจ้าพระยา

เขตร้ทำกรุงเทพ ฯ

มาตรา ๓ เขตร้ทำที่ กำหนด ทอดจอดเรือ
กำปั่นในกรุงเทพ ฯ คือ ตำนทศเหนือ ตั้งแต่
เด้าหินเหนือปากคลองบางกระบือ จนถึงฝั่งแม่น้ำ
ข้ามตรงกันข้าม ตำนทศใต้ ตั้งแต่เด้าหินเหนือ
ปากคลองบางลำภูเตียน จนถึงเด้าหินบนฝั่งแม่น้ำ
ข้ามตรงกันข้าม

เขตร้ทำเกาะสีชัง

มาตรา ๔ เขตร้ทำที่ กำหนด ทอดจอดเรือ
กำปั่นตำบลเกาะสีชัง คือ ตำนทศเหนือหนึ ตาม
เส้นซิงตรง ตั้งแต่ปลายเหนือของหินส้ม ปะยอ
มาตรงทศตวันออก

ตามทศตวันออกหนึ ตามเส้นซิงตรงไปสู่
ทศเหนือแฉทศใต้ ฝั่งตอดสุดปลายเหนือของ
เกาะรานตอกไม้

ตามทศใต้ ตามเส้นซิงตรงตั้งแต่เด้าสู่เหลียม
ที่สร้างอัน ปลายแหลม ฝั่งเกาะ สีชัง ไปสู่ทศ
ตวันออก

ด้านทิศตะวันตก คือ ตั้งแต่เกาะตั้งไปสู่นินสัมปะยอ

เขตร์ ที่ทอดลงมออย่างศิลา มาตรา ๕ เขตร์ ที่กำหนดทอดจุดเรือกำปั่นตำบลอย่างศิลา คือ ด้านทิศตะวันตก คือ เพียงทีนาถก ๗ วา เวลาเมื่อมาถึงที่สุด ด้านทิศใต้ คือ เส้นซึ่งไปตั้งแต่แหลมท่นไปสู่วัดอนันตญ์ จนประจบกับทีนาถก ๗ วานั้น

เขตร์ ที่ทอดลงมอนอกสันดอน มาตรา ๖ เขตร์ ที่กำหนดทอดจุดเรือกำปั่นตำบลนอกสันดอน คือ ด้านตะวันตก ตามเส้นซึ่งตรงไปตั้งแต่เสาตั้งเหลี่ยมที่สร้างของกงกตางระยะทาง แต่แม่น้ำเจ้าพระยาต่อแม่น้ำท่าจีน ไปจนประจบกับทีนาถก ๗ วา เวลาเมื่อมาถึงที่สุด

ด้านทิศใต้ คือ เพียงทีนาถก ๗ วา เวลาเมื่อมาถึงที่สุด ด้านทิศตะวันออก คือ ที่กำหนดทอดจุดเรือกำปั่นหน้าอย่างศิลา

เขตร์ ที่ตำบลอื่น ๆ จะ มาตรา ๗ เขตร์ ของทำนขึ้น ๆ ทั้งปวง จะกำหนดในประกาศต่างหาก ได้ มีพระราชบัญญัติออกต่างหาก ให้กำหนดเขตร์ในเกาะทำนนั้น ๆ

หมวดที่ ๒๓

หน้าที่ของนายเรือ

ก. ว่าด้วยเรือจะเข้ามาในน่านน้ำฝ่ายสยาม

เรือเข้ามาให้ชกของจนกว่า
เจ้าท่าจะได้ ชนบนเรือ

มาตรา ๘ นายเรือค้าขายทุก ๆ ลำ ต้อง
ชกของชาติ และเครื่องหมายสำคัญของเรือนั้นขึ้น
เมื่อเข้าในน่านน้ำฝ่ายสยาม และให้ชกของไว้จน
กว่าเจ้าท่า หรือ เจ้าพนักงาน ผู้แทนเจ้าท่า จะได้
มาชนบนเรือพอ

ข. ว่าด้วยเรือที่เข้าออกด่านแม่น้ำ

ให้เรือหยุดที่ด่านรับศุลกากร
รับใบออกรายงาน และ
รับ ใบเบ็ดตั้ง

มาตรา ๙ เรือทุก ๆ ลำ ที่เข้ามาใน
แม่น้ำเจ้าพระยา ให้หยุด หรือถ่วงสำเนาให้
ทอดลมนอกที่ด่านเมืองสมุทรปราการ เพื่อให้เจ้า
พนักงานศุลกากร และผู้ตรวจโรคชนบนเรือ
และเจ้าพนักงานกรมศุลกากรจะได้ กำกับคุมเรือนั้น
ขึ้นมาด้วยจนถึงกรุงเทพ ฯ และต้องอยู่ในเรือ
นั้นกว่าจะได้รับใบอนุญาตให้เบ็ด ระวังความปลอดภัย
หรือ จนกว่า จะมี เจ้าพนักงาน กรมศุลกากร ที่
กรุงเทพ ฯ มาเปลี่ยน

เมื่อเจ้าพนักงานกรมศุลกากร ขอให้นายเรือ
ตรวจความคงใน กระดาษ แบบ ของ เจ้าพนักงาน
ก็ให้นายเรือตรวจชื่อเรือจำนวนตุงเรือ และผู้
โดยสารและมาจากตำบลใด

นายเรือจะต้องแจ้งรายงานฉบับหนึ่ง ว่าด้วย
ค่าตราอุกกระสุนดินดำ และดินระเบิดที่มีอยู่ใน
เรือและถ้าเจ้าพนักงานจะต้องการรักษาก็ นาย
เรือก็ต้องตั้งตราอุกกระสุนดินดำ และดินระเบิด
ทั้งปวงนั้นไว้ไว้แก่เจ้าพนักงานกรมศุลกากร

นายเรือ สยาม ทุกท่า ที่จะ ออกไป จาก แม่น้ำ
เจ้าพระยา ต้องแจ้งรายงานที่คิดจะไปเมืองอื่น
นั้นแก่เจ้าท่าในกรุงเทพฯ และนายเรือหรือ
เรือต่างประเทศทุกท่า ต้องรับใบเบิกต้องณศุลกา
กรสถานกรุงเทพฯ เรือทุกท่าเมื่อต้องลงไปถึง
เมืองสมุทรปราการ จะต้องหยุดหรือถ่วงจำเป็นของ
ทอด ต้มขี้ต่าน เพื่อ เจ้าพนักงาน กรมศุลกากร จะ
ได้ ขนมารับใบเบิกต้องบนเรือ

ให้เรือหยุดที่ต่านแม่น้ำหว
เมืองและบอกรายงาน

มาตรา ๓๐ นายเรือทุกท่าที่เข้ามา หรือออก
ไปตามอ่าวท่า หรือแม่น้ำในพระราชอาณาเขต
สยามจะต้องทอดต้มขี้ต่านหวเมือง หรือแม่น้ำ
นั้น ๆ ต้องแจ้งรายงานเมื่อเรือถึง แก่เจ้าพนักงาน
ที่ต่านนั้น และจะต้องพังกาตั้งซึ่งเจ้าพนักงานจะ
บังคับให้ทำ

ปรับนายเรือผู้ ทำผิด
ข้อบังคับ

มาตรา ๓๑ ถ้านายเรือดำใจไม่ฟัง และไม่
ทำตามบังคับทุกตัวไว้ ข้างบนนี้ จะต้องมิโทษ
ปรับแก่นายเรือถ้าผิดไม่เกินกว่า ๑๐๐ บาท

๓. ว่าด้วยเรือที่เข้ามาในเขตวิหังกรุงเทพฯ ฯ

ให้นายเรือบอกเจ้าท่าภายใน มาตรา ๓๒ นายเรือของเรือสยามทุกลำ
๒๔ ชั่วโมง ตั้งแต่เวลามาถึง เรือเข้าในเขตวิหังกรุงเทพฯ ฯ แล้ว ถ้าไม่ใช่วัน
อาทิตย์หรือวันนักขัตฤกษ์ จะต้องไปบอกรายงาน
ณที่ว่าการกรมเจ้าท่า ว่าเรือมาถึงแล้วภายใน
กำหนด ๒๔ ชั่วโมงตั้งแต่เวลาที่มาถึง

เรือไทยแต่ต่างประเทศ มาตรา ๓๓ ถ้าเรือกำปั่น เป็นเรือใน
บังคับสยาม หรือเป็นเรือในบังคับต่างประเทศ
ที่ไม่มีกงสุล ณ รัฐวิหังของประเทศนั้น ตั้งอยู่
ในกรุงเทพฯ นายเรือกำปั่นนั้น ต้องเอาตราพดด้วงหนึ่ง
สำหรับเรือ คือ หนังสือค่มือสำหรับเรือ บัญชี
จำนวนคนโดยสาร ไปสำคัญสำหรับเรือ และ
สำเนาบัญชีรายสินค้าในเรือที่ต้องแท้ มายื่นไว้ต่อ
ที่ว่าการกรมเจ้าท่า ในเมื่อเจ้าพนักงานเรียกให้
ย่น

ถ้าเป็น เรือกำปั่นใน บังคับต่าง ประเทศ ที่มี
กงสุล ณ รัฐวิหังของประเทศนั้น ตั้งอยู่ ในกรุงเทพฯ
ก็ให้นายเรือเอาตราพดด้วงสำหรับเรือนั้น
ไปยื่นยังกงสุลของตน แต่เมื่อเวลาที่เจ้าพนักงาน
กรมเจ้าท่า หรือผู้แทน ขึ้นไป ตรวจ เรือตาม
ธรรมเนียมในเวลาเรือแรกมาถึงนั้น นายเรือต้อง
จดความต่าง ๆ ใน ส่วน การ ที่ เกี่ยว ด้วย เรือ

ของ เรือ นั้นลงในแบบสำหรับจัดการนั้น ๆ ซึ่งมี
ในเล่มสมุดที่เจ้าท่า หรือเจ้าพนักงานกรมเจ้าท่าจะ
แสดงให้ทราบ แบบนั้นมิตวอย่างในท้ายกฎหมาย
และในเวลาเดียวกัน นายเรือต้องบอกจำนวนคน
โดยสารโดยดีถ้วน และแจ้งความเรื่องเหตุอัน
ตรายต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้นแก่เรือหรือในเรือ และ
ว่าคนตายที่ใด มีขึ้น ใน เวลา ระหว่าง ที่ เรือ ได้
เดินมายัง กรุงเทพฯ ฯ นั้น แก่เจ้าพนักงานด้วย

ถ้า นายเรือ ยัง ไม่มี กฎหมาย ท้อง น้ำ เจ้า
พนักงานจะต้องสั่ง ให้แก่นายเรือฉบับหนึ่ง คิด
ราคาเป็นเงิน ๒ บาท

ปรับนายเรือผู้ทำผิด

มาตรา ๑๔ ถ้า นายเรือคนใด กระทำผิด
ต่อมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ นายเรือคนนั้นจะ
ต้องมีโทษ ปรับ เป็น ค่า เสมต ใน คดี หนึ่ง เป็นเงิน
ไม่เกินกว่า ๔๐๐ บาท

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยจอดเรือต่าง ๆ ในที่สำหรับทอดจอดเรือ

ให้นายเรือทอดมอกลงน้ำ
ด้วยดมอของตัว

มาตรา ๑๕ เรือดำหนึ่งดำใดทุก ๆ ลำ ที่
อยู่ในจังหวัดเซตราท่ากรุงเทพรานั้น ถ้ามิได้ถูก
จอดเทียบท่าอยู่แล้ว ต้องทอดมอจอดเรืออยู่
กลางน้ำด้วยดมอของตัว และห้ามไม่ให้เรือใด ๆ

ทอดต้ม หรือ จอดใน ทาง ดำ น้ำ ที่ เปน สาย
ดำหรับ ทาง เรือ เดิน ขึ้น ล่อง

ทางเรือเดินในดำแม่น้ำแม่
เปนต้องทาง ๆ ควันออก ในเขตที่ท่ากรุงเทพฯ นั้น มีอยู่ต้องด้วย คือ
กับควันตก

(๑) สายควันออกเรียกว่าสายใหญ่ สายนี้
นับเมตร โดยกว้าง ตั้งแต่เรือที่ทอดกลางแม่น้ำ
มาจนถึงฝั่ง หรือถึงแคมเรือกำปั่นที่จอดเทียบฝั่ง
หรือแพ้อยู่ที่เทียบฝั่ง ซึ่งผูกจอดฝั่งควันออก
หรือ จะผูก จอด ตาม ฝั่ง ควันออก โดยยาว ตลอด
เขตรที่ท่ากรุงเทพฯ นั้น

(๒) สายควันตก ต้อง มี ช่อง ดำ น้ำ ใน
ระหว่างเรือที่ใดทอดต้มชกกลางน้ำ และฝั่งควันตก
หรือเรือที่ใดผูกจอดไว้ ฝั่งควันตก หรือแพที่ใดผูก
จอดไว้ ตามฝั่งควันตกนั้น

ให้เรือไม้เรือดำเตียงดำเกา มาตรา ๑๗ เรือไม้เรือดำเตียง เรือดำเกา
และเรือเด็กอื่น ๆ ทอดข้าง เรือบรรทุกของ และเรือเด็กอื่น ๆ จะต้องจอด
ควันตกห่างฝั่ง ๕๕ วา ทอดต้มออกกลางแม่น้ำ และให้ทอดจอดชั้นข้าง
ฝั่งควันตก แต่ต้องไว้ช่องทางเรือเดินไม่น้อยกว่า
๕๕ วา หรือ ๓๐๐ ฟุต ในระหว่างที่จอดทอดเรือ
และฝั่งควันตก หรือเรือที่ใดผูกจอดไว้ตามฝั่ง
ควันตก หรือแพที่ใดผูกจอดไว้ตามฝั่งควันตกนั้น
จึงจอดได้

อย่าให้เรือใหญ่เต็ม หรือ มาตรา ๓๗ ห้ามไม่ให้เรือกำปั่น จอดทอด
 ทอดระหว่างคลองสะพาน ลมอตามดำแม่น้ำ ในระหว่างคั้งแค้กของสะพาน
 หนักกับบางลำภูบน เว้นไว้แต่มีเหตุอันเป็น
 การจำเป็น เพราะในระหว่างค้ำบดที่ ก่อว่าไว้
 ตามดำแม่น้ำ เป็นที่สำหรับให้เรือรบดยาม
 จอดอยู่เท่านั้น และห้ามเรือที่เดินทะเลหรือเรือ
 ที่มีเครื่องดำตราดูมิให้เดินขึ้นไป พนคองสะพาน
 หนักโดยไม่มีอนุญาตจากเจ้าท่า

ให้เรือทอดตามที่เจ้าท่าชี้ให้ มาตรา ๓๘ เจ้าท่าหรือผู้แทนเจ้าท่า มี
 หน้าที่ให้ยกย้ายไป ชำนาญตามกฎหมายทุกเมื่อทุกเวลา ที่จะกำหนด
 ที่ทอดจอดเรือใหญ่หรือเรือเล็ก และนายเรือที่
 เจ้าท่าหรือผู้แทนเจ้าท่าได้ ชี้ให้จอดแคว่นั้น จะ
 ต้องไม่ถอยเรือไปจอดที่ค้ำบดอื่น ๆ ที่ชนที่ไว้รับ
 อนุญาตเจ้าท่าหรือผู้แทนเจ้าท่า เว้นไว้แต่เมื่อ
 มีเหตุอันจำเป็น ซึ่งเจ้าท่าและผู้แทนจะได้ตัดสิน
 ให้ย้ายไปจอดในที่อื่นได้

ให้เรือจอดแคว่นฝั่งคลอง มาตรา ๒๐ ในลำน้ำที่เด็ก และในคลองทั้ง
 อย่าน้ำชอน หรือขวางทาง ปวงยอมให้จอดเรือได้ทั้งสองฝาก ที่จะไม่กีดกั
 เรือเดิน ไปมาในทางกลางน้ำ แต่ห้ามไม่ให้
 จอดซ้อนดำ หรือจอดขวางลำน้ำดำคลอง หรือ
 จอดขวางกลางลำน้ำเป็นอันตราย

กำหนดเรือสินค้าเรือกลไฟ
เด็กเรือจ้างบรรทุกสินค้า
เรือใบจะขายและกำหนด
ขนาดแพไม้ ที่จะจอดเทียบ
ท่าหรือจอดเทียบเรือกำปั่น
กตงหน้า หรือจอดเทียบ
แพอยู่

มาตรา ๒๑ ตามท่าที่รับถ่ายสินค้า และท่า
ขึ้นฝั่งของฝากแม่น้ำเจ้าพระยา หรือตามตลิ่งข้าง
เรือกำปั่นดำโต ๆ หนึ่งกีด บรรทุกเรือสินค้าต่าง ๆ
เรือกลไฟเล็ก ๆ และเรือรับจ้างบรรทุกสิ่งของ
ต่าง ๆ ที่จะเข้าจอดเทียบแพ ห้ามไม่ให้จอด
ซ้อนกันเกินกว่า ๒ ลำ ถ้าเป็นแพคนอยู่ ก็ห้าม
ไม่ให้จอดเกินกว่า ๑ ลำ

ประการหนึ่งแพไม้เหลื่อมไม้ซุงกีด ที่จะเข้า
ไปผูกเทียบกับเรือกำปั่น หรือผูกเทียบกับท่าที่รับ
ถ่ายสินค้าหรือท่าขึ้นกีด ห้ามไม่ให้ผูกเทียบกัน
โดยกว้างเกินกว่าแปด ๒๐ คืบ และห้ามไม่ให้เรือ
ใบจะขายเรือดำเตี้ย และเรือดำเกาที่จะเข้าไปผูก
เทียบกับกำปั่นเกินกว่า ๑ ลำ และไม่ให้ผูกเทียบ
กับท่าที่รับถ่ายสินค้า หรือท่าขึ้นเกินกว่า ๒ ลำ

อนึ่งห้ามไม่ให้เรือใบจะขาย เรือดำเตี้ย เรือ
ดำเกา เรือบรรทุกสินค้า เรือไฟเล็ก เรือเล็ก
ต่าง ๆ และแพไม้ ผูกจอดกับฝั่งแม่น้ำมากดำ
หรือโดยอย่างหนึ่งอย่างใดจนตัวออก มาในทางเรือ
เดิน หรือจนเป็นที่กีดขวางแก่การเดินเรือ ความ
ห้ามต่าง ๆ ในมาตรานี้ เจ้าท่าจะให้อนุญาตพิเศษ
ให้หย่อนไปบ้างก็ได้

เบี้ยปรับผู้ทำผิดใน
หมวดที่ ๓

มาตรา ๒๒ นายเรือ ๆ กำนัน เรือโป๊ะ
จ้าง เรือดำเตียง เรือดำเกา เรือบรรทุกสินค้า
ต่าง ๆ เรือกลไฟเล็ก ๆ หรือเรือรับจ้างบรรทุก
สิ่งของต่าง ๆ และเจ้าของแพไม้ผู้ใดที่กระทำ
ผิดข้อข้อความในหมวดที่ ๓ แห่งพระราชบัญญัติ
จะต้องมีโทษปรับเป็นค่าเดิมทีในคดีหนึ่ง เป็นเงินไม่
เกินกว่า ๑๕๐ บาท

หมวดที่ ๔

ว่าด้วยทางเรือเดิน

ก. ทางศวัน์ออกหรือทางสายใหญ่

ทางเรือที่มีน้ำหนกเกินกว่า
๑๕๐ ทอน

มาตรา ๒๓ บรรดาเรือ กำนันไฟไม่ว่าขนาด
โต (ยกเว้นแต่ที่จอดอยู่ในมาตรา ๒๗) และ
เรือ โยและเรือทุก ๆ ชนิด ที่มีน้ำหนกเกิน
กว่า ๑๕๐ ทอนทุก ๕๐ คันขึ้นไป เมื่อเดินขึ้น
ภูาดองใน ถ้าแม่น้ำค้ำงเดินในทาง สายทิศศวัน์ออก
เว้นไว้แต่เมื่อมีเหตุจำเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง ฤ
เป็นเหตุจะต้องเข้าจอด ฤาดอชออกจากท่าฤาดง
จึงยอมให้เดินนอกทางนั้นได้

กำหนดเรือจะเดินในเขต
ท่าให้เดินช้า ๆ

มาตรา ๒๔ บรรดาเรือที่จะเดินในเขตท่า
จะต้องเดินอย่างช้าที่สุด ตามความ อดอง ของการ
เดินเรือ ที่สมควรจะรักษาการมิให้เกิดอันตรายแก่
เรือสำนัชง ในเขตท่าที่กำลังเดินอยู่และทั้งอันตราย

ที่จะเกิดได้จากผลกระทบของเรือนหัตถ์

กำหนดระยะเวลาเรือนไฟ
โตะเห็นห่างจากฝั่ง

มาตรา ๒๕ บรรดาเรือนกำบังไฟจะต้องตั้ง
ให้ห่างจากฝั่งแม่น้ำ ฤๅจากเรือที่จอดเทียบกับฝั่ง
แม่น้ำ ฤๅจากแพที่จอดตามฝั่งแม่น้ำ ในระยะ
ไม่ต่ำกว่า ๒๕ วา ฤๅ ๓๐๐ ฟุต เว้นไว้แต่จะเปน
การจำเป็นจะขุดให้พ้นโดนกัน

ข.—ทางทิศควันตก

ทางเดินเรือขนาดหน้าหนัก
ต่ำกว่า ๘๕๐ ทอนลงมา

มาตรา ๒๖ บรรดาเรือนกำบังในขนาดหน้าหนัก
ต่ำกว่า ๘๕๐ ทอน ฤๅ ๕๐ ตันตงมา และกำบัง
ทุก ๆ ชนิดทั่วไป ที่ไม่ได้ก่อสร้างไว้ในมาตรา ๒๓
นั้น เรือเหล่านี้จะต้องตั้งห่างจากควันตก

ทางเดินเรือรถไฟที่จูงเรือ
มากกว่าลำหนึ่ง และห้าม
ไม่ให้จูงเรือในเขต

มาตรา ๒๗ ที่จะยกเว้นจากข้อบังคับ ซึ่งได้
กล่าวไว้ในมาตรา ๒๓ นั้น คือ เรือรถไฟทุกลำ
ที่จูงเรือขนาดหน้าหนักต่ำกว่า ๒๕ ตัน มากกว่าลำ
หนึ่งขึ้นไป ต้องให้เดินแต่ในสายนำทิศควันตก

กรุงเทพฯ ๑ มากต่ำจนเกิน
กำลังเรือให้ตามโคมไฟใน
เรือที่ได้จูง

หนึ่งห้ามมิให้เรือรถไฟลำหนึ่งลำใดจูงเรือใน
เขตท่ากรุงเทพฯ ๑ มากต่ำจนเหลือเกินกว่ากำลัง
เรือนั้นที่จะจูงไปได้ระยะทางเพียงชั่วโมงละ ๘๐ เส้น
ฤๅ ๒ ไมล์ วัดโดยทางบก และห้ามมิให้เรือรถไฟ
ใช้จักรเกินกว่าชั่วโมงละ ๒๕๐ เส้น ฤๅ ๖ ไมล์
ในเวลาที่ยกหน้า วัดโดยทางบก และมีให้เกินกว่า
ชั่วโมงละ ๓๖๐ เส้น ฤๅ ๕ ไมล์ ในเวลาตามหน้า
วัดโดยฝั่งจักร

ห้ามไม่ให้จูงเรือมากกว่า ๓๒ ลำ และไม่ให้ผูก
ช้อนเทียบกันเกินกว่า ๕ ลำ

นายเรือจูงเมื่อกำลังจูงอยู่ หรือทอดจูงจอดอยู่
กักตยวงตรวจเมื่อเวลากำลังแล่นให้บรรดาเรือ
ที่อยู่ในถนน ตาม โคมไฟให้เป็นที่สังเกตได้ ชัดว่าจูง
กันอยู่ ยี่ตยาแฉงกว้างเท่าไร

ทางเดินเรือกำปั่นที่จูงเรือ
มากกว่าลำหนึ่ง

มาตรา ๒๗ เรือกลไฟที่จูงเรือมากกว่าลำหนึ่ง
ขึ้นไปกับเรือกำปั่นใบ จะต้องเดินให้ห่างจากฝั่ง
แม่น้ำหรือจากเรือกำปั่นที่จอดเทียบกับตลิ่ง ๓๓
จากแห่งที่จอดตามฝั่งแม่น้ำในระยะไม่ต่ำกว่า ๑๕ วา
๓๐๐ ฟิต

เบี้ยปรับผู้ทำผิดในข้อ ก.
ข้อ ข.

มาตรา ๒๘ ถ้าผู้ใดทำผิดข้อข้อบังคับ ใน
มาตรา ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, แฉง ๒๘. จะต้อง
มีโทษปรับในคดีหนึ่ง เป็นเงินไม่เกินกว่า ๕๐๐ บาท

ค.—ทางเรือแจวพายในแม่น้ำ

กำหนดทางเดินเรือข้อม

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้บรรดาเรือข้อมต่างๆ
ซึ่งใช้แจวพายหรือกรรเชียงเป็นค้ำ ออกไปเดินกีด
ขวางทางเรือใหญ่ เว้นไว้แต่มีเหตุที่จะข้ามฟาก
ไปจากที่ท่าฤฝั่งอันเป็นการจำเป็นแล้ว ให้เดิน
ในระยะที่ห่างจากฝั่ง แม่น้ำ หรือ จากเรือ ที่ผูกจอด
เทียบอยู่ กับตลิ่ง หรือจากแพที่ผูกจอดอยู่ ตามลำ
แม่น้ำภายใน ๑๕ วา หรือ ๓๐๐ ฟิตเข้ามา

กำหนดทางเรือเข้าเดิน

มาตรา ๓๑ เรือบรรทุกเงาจะจอดเดินในทางตามที่กำหนดไว้ให้เรือยอมน ที่ใช้แจวพายเดินในทางสายทิศตะวันตกเท่านั้น ห้ามไม่ให้เดินในทางเรือเดินสายทิศตะวันออกในส่วนใด ๆ นั้นเลย

กำหนดระยะเรือแจวพายที่จะข้ามฟากให้ห่างจากหัวเรือกลไฟที่กวางงัด

มาตรา ๓๒ เมื่อเรือดำใต้ที่ใช้แจวพายมีการข้ามฟาก ภูเขาจะต้องข้ามฟากไปยังฝั่งไหนใดสักฟากหนึ่ง ภูเขาไปฝั่งฝั่งแม่น้ำฟากข้างหนึ่ง จะจอดเดินออกทางที่บังคับไว้ ในมาตรา ๓๐ ฉนั้นแล้ว เรือดำนั้นจะต้องระวังอย่าให้กีดทางเรือเดิน และจะต้องหลีกเลี่ยงเรือไฟซึ่งใช้จักรรชนถูกต้องตามตำแหน่งนั้น ให้ห่างห่างเรือไฟออกมาประมาณ ๔๕ วา ๓๐๐ ฟิต

ค.—ทางศตของต่าง ๆ

กำหนดทางเรือเดินในศตของและหลักกัน

มาตรา ๓๓ เรือทั้งหลายที่จะเดินในศตของถ้าความน้ำจะตื้นกลางศตของ เมื่อทวนน้ำจะตื้นเดินริมตลิ่ง เมื่อเรือจะหลัดกัน ในศตของช่องแคบ จะต้องหลัดกันข้างขวา

เขียนปรับผู้ทำผิดในคชน ค. แต่ คชน ค.

มาตรา ๓๔ นายเรือทุกคนที่กำกับเรือใด ๆ ถ้าทำผิดข้อข้อบังคับในมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ จะต้องมิโทษปรับในคดีหนึ่ง เปนเงินไม่เกินกว่า ๑๐๐ บาท

หมวดที่ ๕

ความผิดต่าง ๆ

ก. ผู้ก่อกวนและเข็ญ
ใหญ่แต่เรือถึงฝั่ง

ห้ามการผูกเรือกับฝั่ง
เงี้ยว

มาตรา ๓๕ ห้ามไม่ให้เรือกำปั่นผูกเรือกวด
ถูกเข็ญไว้กับฝั่งแม่น้ำ เว้นแต่เรือที่จะผูกกับ
สะพานท่าซึ่งใหม่ทางเรือเดิน ในระหว่างเรือกับฝั่งนั้น

มาตรา ๓๖ ผู้หนึ่งผู้ใด ที่ทำผิดต่อความที่
กล่าวไว้ในมาตรา ๓๕ จะต้องมีโทษปรับเป็นเงิน
ไม่เกินกว่า ๒๐๐ บาท

ห้ามการทอดทุ่นหวงห้าม
ในเขตท่าเรือจอดเรือ
เว้นแต่ได้รับอนุญาตและ
เสียค่าธรรมเนียม

ข. ทุ่นและหลัก ที่ลำหรับจอดเรือ

มาตรา ๓๗ ห้ามไม่ให้ผู้หนึ่งผู้ใดทำ
จอดเรือหรือทอดทุ่นหวงห้าม ในแม่น้ำเจ้าพระยา
ไว้เป็นที่จอดเรือตามอำเภอใจของตน เว้นไว้
แต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า และยอมตกลงเสีย
ค่าธรรมเนียม ตามที่เจ้าท่าจะกำหนดให้

ห้ามการหวงห้ามที่ในเขตร
ท่าเรือทอดมอ เรือบรรทุก
สินค้าถูกเรือกำปั่นไว้
แต่ได้รับอนุญาตและเสีย
ค่าธรรมเนียม

มาตรา ๓๘ ห้ามไม่ให้ผู้หนึ่งผู้ใดจอดหรือ
ทอดมอเรือบรรทุกสินค้า ถูกเรือกำปั่นอื่น ๆ
คล้าย ๆ กันเป็นการประจำในแม่น้ำเจ้าพระยาตาม
อำเภอใจของตน เว้นไว้แต่ได้รับอนุญาตจากเจ้า
ท่าและยอมตกลงเสียค่าธรรมเนียม ตามที่เจ้าท่าจะ
กำหนดให้

ทุนรถที่ทอดเร็วที่ขึงหวบ
อนุญาตแล้ว ห้ามไม่ให้
ณ จุดจอดเร็วในถนน
แต่ได้รับอนุญาต
ยอมให้จอด

มาตรา ๓๘ ที่จอดเร็วรถที่ขึงหวบ
ซึ่งเจ้าทำได้
อนุญาตตามมาตรา ๓๗ นั้น ห้ามไม่ให้เร็วใด ๆ
จอด ณ บริเวณใดของถนนที่ได้รับอนุญาต หรือ
เร็วซึ่งได้รับอนุญาตจะยอมให้จอด จังจะจอด
ได้ นายเร็ว หรือผู้ทริภษากรในเร็วทำเดมิตต่อ
ความในมาตรา ๓๖ และ ๓๗ อย่าง
ใด ๆ จะต้องมิโทษ ปรับเป็นเงินไม่เกินกว่า
๒๐๐ บาท

ก. ทงอบเงาตงในถนนที่
เร็วเดินได้ และในเขตรทำ
และที่ทอดจุดเร็ว

เขตที่ห้ามไม่ให้ ทงอบเงา
และกำหนด เบยปรับ

มาตรา ๕๐ ถ้ามี หนึ่งผู้ใดที่ไม่ได้รับอนุญาต
จากเจ้าทากษณ ทงหินตรวจทรายอบเงาถูกลง
ใด ๆ ที่จะทำให้เป็นหาดเปนตอชน ในร่องน้ำ
ถูกที่เกด สันตอชนของแม่น้ำที่เร็วเดินได้ ๆ ในแม่
น้ำตาคตงแห่งหนึ่งแห่งใด ที่เป็นทางเร็วเดินได้
ถูกในเขตรทำ หรือในเขตรที่ทอดจุดเร็วตำบล
หนึ่งตำบลใด จะต้องมีโทษปรับค้หนึ่งเปนเงิน
ไม่เกินกว่า ๑๐๐๐ บาท กับต้องเสียค่าใช้จ่ายที่ชน
ของพนไปทง เสียทอนดวย

ค. เป้าหวัด

ห้ามการเป้าหวัดเร็ว
โดยไม่จำเป็น

มาตรา ๕๑ ห้ามมิให้เร็วรถไฟใหญ่ชน
ที่จอดอยู่ กับที่ ถูกกำลังเฉนอยู่ กัดใช้ เป็ดหวัด

เดิมโดยไม่จำเป็น เว้นไว้ จะเบ็ดเสร็จของกัน
เวลาเรื่อเดิน มีให้เหตุโดนกันได้ เป็นต้น จึง
จะเบ็ดเสร็จให้เสียงรณได้ และห้ามไม่ให้ เบ็ดเสร็จ
แจ้งเหตุจนเหลือเกิน หรือตั้งเพลิงเพลิงยาวนาน
กว่าที่ควร และในเขตรทำกรุงเทพ ฯ ห้ามไม่ให้
ไซ หวดท้มเสียงรองกรตอย่าง ที่เรียกว่า หวดไซ
เรนพนเป็นอนิจาต

ม. ยงป็น

ห้ามการยิงปืนนอกจาก
ได้รับอนุญาตเว้นแต่มี
เหตุจำเป็น

มาตรา ๔๒ ห้ามมิให้บุคคลใดยิงปืนอย่าง
หนึ่งอย่างใด นอกจากได้รับอนุญาตต่อเจ้าพนักงาน
ผู้มีอำนาจจะอนุญาตให้ ได้ เว้นแต่จะบอกเหตุ
การยิงจนเกิดขึ้นในเรือ จำเป็นขอให้ช่วยเป็น
เครื่องหมายสัญญาณ จึงจะยิงได้

ง. ๓ ของกตของและจุด

คอกไม้เพลิง

กำหนดเวลาห้ามการตของ
กตของทุกจุดคอกไม้เพลิง
ในเขตรทำเว้นแต่ได้รับ
อนุญาต

มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้บุคคลใดตั้งของกตของ
ทุกจุดและคอกไม้เพลิงต่าง ๆ หรือพยายามทำ
เช่นนั้นในขณะเมื่อเรื่อกำปั่นนั้นจอดอยู่ ในเขต
ทำกรุงเทพ ฯ ในเวลากลางคืนตั้งแต่ ๔ ทุ่มไป
จนสว่างสว่าง นอกจากได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน
ผู้มีอำนาจจะอนุญาตให้ แลจจะทำได้

08/10/2566

เขียนไว้ตอน ค. ข. และ ง.

ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดกระทำดังนี้ ฤๅสมร เป็นใจ

ฎีกา^{๕๒๔} อนุมัติให้^๕ กระทรวงมหาดไทย^๕ ขอความ^๕ ที่กล่าวใน
มาตรา^๕ และมาตรา^๕ ๔๓ ฎีกา^๕ มาตรา^๕ ๔๒ ของ
พระราชบัญญัติ^{๕๒๕} ๕^๕ จะต้องมี^๕ โทษปรับ^๕ หนึ่ง^๕ เป็น
เงิน^๕ ไม่เกิน^๕ กว่า^๕ ๑๐๐ บาท

หมวดที่ ๒

แพด่าง ๆ

ก.—แพไม้

แพไม้^{๕๒๖} ต้อง^๕ ดึง^๕ ทาง^๕ สาย^๕
คว้น^๕ ตก^๕ และ^๕ แรง^๕ หนา^๕ ต
จำนวน^๕ แพไม้^๕ ที่^๕ ให้^๕ ดึง^๕

มาตรา^{๕๕} ๔๔ แพไม้^๕ ต่าง^๕ ๆ^๕ นั้น^๕ ต้อง^๕ ดึง^๕
ตง^๕ มา^๕ ตาม^๕ ทาง^๕ เต้น^๕ เรือ^๕ สาย^๕ คว้น^๕ ตก^๕ ถ้า^๕ มี^๕ เหตุ^๕ จำ^๕ เป็น^๕
ที่^๕ จะ^๕ ต้อง^๕ ดึง^๕ มา^๕ ใน^๕ ทาง^๕ เต้น^๕ เรือ^๕ สาย^๕ คว้น^๕ นอก^๕ เช่น^๕
นั้น^๕ ให้^๕ คัด^๕ ข้าม^๕ ฟาก^๕ เดียว^๕ ตง^๕ แต่^๕ ขง^๕ ด่าน^๕ หนึ่ง^๕ อด^๕ ถาน^๕
ทุ^๕ ดึง^๕ กฤ^๕ษ^๕ แพ^๕ หนึ่ง^๕ ไม้^๕ ให้^๕ มี^๕ ชง^๕ เกิน^๕ กว่า^๕ ๒๐๐ ตัน^๕
หรือ^๕ กว้าง^๕ กว่า^๕ ๙ วา^๕ (หรือ^๕ ๒๐ ยาด)

แพไม้^{๕๒๗} ที่^๕ ต้อง^๕ ดึง^๕ มก^๕ คน^๕ ประ^๕ จำ^๕
รักษา^๕ ให้^๕ พะ^๕ แก^๕ การ^๕ จะ^๕ ดึง^๕
ถึง^๕ เขต^๕ ทำ^๕ เมื่อ^๕ ไต^๕ ให้^๕ แจ^๕
แก่^๕ เจ้า^๕ ทำ^๕ ให้^๕ ทราบ

มาตรา^{๕๕} ๔๕ แพไม้^๕ ต่าง^๕ ๆ^๕ ต้อง^๕ มี^๕ คน^๕ บระ^๕ จำ^๕
แพ^๕ พะ^๕ แก^๕ การ^๕ ที่^๕ จะ^๕ รักษา^๕ และ^๕ ต้อง^๕ แพ^๕ โดย^๕ เรียบ^๕ รัย^๕
งระ^๕ กะ^๕ เหน^๕ ด่าน^๕ นั้น^๕ จะ^๕ ต้อง^๕ ระวัง^๕ อย่าง^๕ ที่^๕ ดี^๕ ที่^๕ จะ^๕ ไม่^๕ ให้^๕ แพ^๕
กิด^๕ ชวาง^๕ แก^๕ การ^๕ เต้น^๕ เรือ^๕ ใน^๕ ที่^๕ ยง^๕ นั้น^๕ และ^๕ ไม่^๕ ให้^๕ โคน^๕
กับ^๕ แพ^๕ คน^๕ อยู่^๕ และ^๕ เรือ^๕ ที่^๕ ทอด^๕ จอด^๕ อยู่^๕ ใน^๕ แม^๕ น้ำ^๕ เมื่อ^๕
คาด^๕ คระ^๕ เเน^๕ ได้^๕ ว่า^๕ แพ^๕ ไม้^๕ จะ^๕ ต้อง^๕ ตง^๕ มา^๕ ถึง^๕ เขต^๕ ทำ^๕ การ^๕ รุง

เทพ ๆ เมื่อใดเจ้าของแพจะต้องแจ้งความดวงหน้า
ให้เจ้าท่าทราบด้วย

กำหนดเวลาห้ามการ มาตรา ๔๖ บรรดาแพไม้ต่าง ๆ ห้ามมิ
ต้องแพไม้ต่าง ๆ ให้ต้องขึ้นลงในแม่น้ำ ตั้งแต่เวลาพระอาทิตย์ตก
แล้วเป็นอันขาด

กำหนดที่ห้ามมิให้แพไม้ มาตรา ๔๗ ห้ามมิให้แพไม้ต่าง ๆ จอดผูก
ค้าง ๆ จอดผูกผูก เว้น กับหลักหรือแพที่จอดอยู่ริมฝั่ง ฎาเรือกำปั่นที่
แต่ได้รับอนุญาต ทอดอยู่กึ่งตงน้ำ นอกจากได้ขอร้องและรับอนุญาต
ต่อเจ้าของจึงจอดได้

กำหนดขนาดแพไม้ต่าง ๆ มาตรา ๔๘ ในคลองห้ามมิให้มัดแพไม้สูง
ที่จะเดินในลำคลอง เทียบกันเกินกว่า ๔ ศัน และไม่ใ้ผูกติดต่อกัน
ยาวเกินกว่าสองชั่วซุง และแพไม้ ใ้พนนไม้ให้
ยาวเกินกว่า ๘ วา (หรือ ๕๐ ฟุต) และไม่ใ้
กว้างเกินกว่าที่พอจะโ้เดินในคลองได้ โดยไม่กั้
การเดินเรือ

เบี่ยงรับมี ทำผิดตอน ก. มาตรา ๔๙ ผู้หนึ่งผู้ใดกระทำให้ ผิดขอ
พระราชบัญญัติ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕
มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ ที่ก่่าว
แล้วนี้ ต้องมีโทษปรับคดีหนึ่งเป็นเงินไม่เกินกว่า

๖. แพร่น้อย

กำหนดปักเสาหลักแพ

มาตรา ๕๐ ห้ามไม่ให้เจ้าของแพปักเสาหลัก

แพสำหรับผูกแพของตน พันกำหนดจากหน้าแพ

ออกไปเกินกว่า ๓ ศอก ฤๅจอดแพให้ห่างจาก

ตลิ่งเกินกว่าที่กำหนด จะไม่ให้แพนั้นติดแห้งได้

ในเวลาน้ำลงงวด

กำหนดขนาดที่จอดแพอยู่

มาตรา ๕๑ ห้ามมิให้แพใด ๆ จอดกินที่

โดยกว้างระโดยยาวเกินกว่า ๘ วา (๓๕๐ ฟุต)

รวมทั้งแพกรวดและชานหน้าแพด้วย

ที่จอดแพอยู่ต้องให้เจ้าหน้าที่
เห็นชอบด้วย

มาตรา ๕๒ ให้เจ้าท่ามีอำนาจ ที่จะบังคับ

บรรดาแพที่จอดอยู่ ตามฝั่งแม่น้ำลำคลองทางหลวง

ปากในเขตรักษาน้ำ ให้จอดให้เรียบร้อย เพื่อไม่ให้

กีดขวางทางเรือเดินได้

กำหนดปักเสาเรือนลงใน
ตมตามฝั่งน้ำ

มาตรา ๕๓ ห้ามมิให้ปลูกเรือนปักเสาลงใน

ตมตามฝั่งแม่น้ำให้ห่างออกจากฝั่งแม่น้ำ เกิน

กว่าที่พอเพียง ให้เรือนนั้นถึงร่นมาเมื่อน้ำแดง

กำหนดขนาดที่ ที่จะจอดแพ
อยู่ในลำคลอง

มาตรา ๕๔ แพที่จอดอยู่ในคลองทั้งปวง

ห้ามมิให้จอดกินที่กว้างกว่า ๑ วา คิดทั้งชาน

แพด้วยจะถ้าผูกโยงแพนั้นไปบนฝั่ง เป็นที่กีด

ขวางแก่เรือที่จะเดินแล้ว ให้เจ้าท่ามีอำนาจที่จะ

ห้ามได้

กำหนดเวลาห้ามไม่ให้
แพย์
หรือ
เบียร์บีในคอน ฮ.

มาตรา ๕๕ ห้ามไม่ให้ ^๕จูงแพขึ้นลงในท่า
แม่น้ำ เมื่อพระอาทิตย์ตกแล้ว
มาตรา ๕๖ ถ้าผู้หนึ่ง ^๕ทำผิดต่อมาตรา ๕๐
มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔
มาตรา ๕๕ ต้อง มีโทษ ปรักคี่หนึ่ง เป็นเงิน ไม่
เกินกว่า ๓๐๐ บาท และจะบังคับให้ถอยแพจากอน
หตุกแพฤแล้วเรือที่ปลุกออกมานอกเขตต่าง ๆ
ที่กล่าวไว้ข้างบนนั้นด้วย

ค. เรือจับปลาและโพงพาง
ของแม่น้ำ

ห้ามการทอดทุ่นปักเสา
โพงพางและทอดส้มจอด
เรือปลาเทียบกันขวาง
แม่น้ำในเขตที่พื้นน้ำไป
ได้ รับอนุญาตแล้วจึงทำได้

มาตรา ๕๗ ห้ามไม่ให้ ^๕ประกอบกรจับปลา
ด้วยอวนแห โดยทอดส้มจอดเรือปลาเรียงราย
จำกัดกันขวางตามน้ำลำคลอง ฤาทอดทุ่นฤปัก
เสาโพงพางเป็นแถว ^๕ตั้งแต่ฝั่งจนถึงกลางแม่น้ำ
ห้ามไม่ให้จับปลาโดยวิธีอย่างนี้ ในเขตจังหวัด
ท่ากรุงเทพ ๆ เดย เป็นชั้นชาติ ถ้าพื้นเขต
ท่ากรุงเทพ ๆ ออกไป และเมื่อผู้ทำได้ขออนุญาต
ต่อเจ้าพนักงานแล้วจึงทำได้

เรือหาปลาทุ่นหลักโพงพาง
และระมุเวตาถางคั้นใหญ่สุด
๐๘/๑๐/๒๕๖๖
โคมและเป่าแตรเขากระบือ

มาตรา ๕๘ เจ้าของเรือจับสัตว์น้ำ ฤาทอด
ทุ่นปักหลักโพงพาง เมื่อพระอาทิตย์ตกจนถึง
พระอาทิตย์ขึ้นจะต้องจุดไฟที่บนบก ตรงกับเรือ

จับตัวคนนำ ถูที่คนหลัดโพพางทงคองจุดคอมไว้
ที่เรือถูที่คนหลัดโพพางที่ลัดที่จอต ถูที่ปักออก
มาตรงผนังหนวดย และคองเป่าเขากระบือให้เรือที่
ขึ้นต้องโต ทราบเป็นสำคัญ

รวหรือหลัดที่ปักเป็นแถวตามแนวชายฝั่งทะเล
ที่ใกล้ปากอ่าวทางเขาดำแม่น้ำ เพื่อทำการจับ
สัตว์น้ำนั้น ในระหว่าง เวลาตั้งแต่พระอาทิตย์
ตกจนพระอาทิตย์ขึ้น ให้จุดคอมให้เห็นแดงไฟ
สีขาวที่ปลายรวหรือหลัดที่ลัดแถวทั้ง ๒ ข้าง

ฮอนซอนโพพางไม่ให้ลูก
ไม่ขวางขนามกันและไม่ให้
ซึ่งเชือกถูผูกไม้
โยงกับตัง

มาตรา ๕๘ ฮอนซอนโพพาง นั้น
ห้ามไม่ให้เอาไม้ผูกขนามขวางกันและกัน แต่คอง
ใช้เชือกผูก ฮอนซอนโพพาง ตาม
ธรรมเนียมที่เคยใช้อยู่ นั้น กับห้ามไม่ให้ผูกเชือก
ซึ่งที่ตัง และห้ามไม่ให้เอาเชือกถูไม้เกะขวาง
ตั้งแต่ตังตงมา ให้เกิดเรือเดินไปมาได้

เบียปรับในตอง ค.

มาตรา ๖๐ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดทำผิดต่อมาตรา
๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ ต้องมีโทษปรับ
คดีหนึ่งเป็นเงินไม่เกินกว่า ๒๐๐ บาท

ค.—เก็บของลอยน้ำโตในแม่น้ำ

เก็บของลอยน้ำโตคอง
บอกเจ้าพนักงาน เจ้าของ
เค็มร คองมาว่าใน ๓ เดือน
และเบียปรับผู้

มาตรา ๖๓ ห้ามไม่ให้ผู้หนึ่งผู้ใดเมื่อพบ
สิ่งของที่หายไปตามลำแม่น้ำ คือ ไม้ซุง กระจาน
ของแพซุง เรือถูสิ่งของอื่น ๆ เก็บเอาเป็นสิทธิ์
ของตัวเองที่เก็บได้ จะคองไปแจ้งความต่อคอง
ตระเวรดำนน้ำ หรืออำเภอกำนันที่อยู่ใกล้ เจ้า

ทำผิดในมาตรา

พนักงานผู้นั้นจะได้อะไรรักษาไว้ ดับหาคำให้แก่
เจ้าของเดิม ถ้าค้นหาเจ้าของไม่ได้ เมื่อได้
โฆษณาตั้งถึง ๒ เดือนแล้ว ต้องเอาสิ่งของนั้น
ขายทอดตลาด แล้วแบ่งเงินที่ขายได้นั้น ให้แก่
ผู้ที่ได้ ๒ ร้อยละ ๓๐ นอกจากนั้นตั้งเป็นของ
รัฐบาล

ถ้าผู้หนึ่งใดทำผิดข้อข้อบังคับต้องมีโทษ
ปรับคดีหนึ่งเป็นเงินไม่เกินกว่า ๑๐๐ บาท

หมวดที่ ๗

ข้อซึ่งนายเรือจะต้องระมัดระวังเรือ

ให้นายเรือห้ามตกเรือเมื่อ มาตรา ๖๒ นายเรือทุกลำต้องบอกแก่ลูกเรือ
เวลาขึ้นบกไม่ให้พกเครื่อง เมื่อได้อนุญาตให้ลูกเรือขึ้นบนบก ห้ามไม่ให้
คมและเครื่องมือที่จะทำ พกเครื่องมือตัดญาติญาติที่จะทำอันตราย ทุจตุรตัง
อันตรายได้

อาวุธต่าง ๆ
ผู้หนึ่งผู้ใดมีสิ่งของติดตัว ดึงที่กล่าวไว้
ข้างบนนั้น กองตระเวนจะจับบงไว้ และสิ่งของที่
พกมานั้นจะต้องรีบด้วย

ถ้าผู้ใดถูกจับเป็นคนต่างประเทศ จะส่งไปให้
กงสุล ๆ จะได้ชำระทำโทษตามกฎหมาย

ภาคที่ ๒

ข้อบังคับทางเรือเดิน

อธิบายคำในกฎหมาย

อธิบายคำที่ว่าเรือใบ
เรือไฟเรือเดินกับแสง โคม

มาตรา ๖๓ ตามในกฎหมายที่กล่าวคือไป
นี้เรือกลไฟทุก ๆ ลำที่ใช้ ใบเดิน และไม่ใช้ ๕ คิม

เครื่องจักรกลไกล็ย้อมเรียกว่า “เรือใบ” และเรือทุก ๆ ลำที่เดินด้วยสติกมตะเครื่องจักร ถึงจะใช้ใบฎาไม้ไข ใบก็เรียกว่า “เรือไฟ” คำที่ว่า “เรือไฟ” นั้นคือเรือโต ๆ ที่เดินด้วยเครื่องจักร

ตามในกฎหมายเหล่านี้ ความว่าเรือโต ๆ “กำลังเดิน” อยู่นั้นหมายความว่า เมื่อเรือลำนั้นได้ยกน้ดมอขึ้นแล้ว และปลดสายเชือกทุกเส้นให้หลุดจากฝั่งฎาแผ่นดินตงัน ก็เรียกว่าเรือลำนั้นเดิน

ตามใน “ข้อบังคับว่าด้วยการใช้ โคมไฟ” คำที่ว่า “แต่เห็นกระจ่าง” ที่อ้างถึงความสว่างของโคมไฟนั้น ให้เข้าใจความว่าแสงสว่างของโคมไฟที่แต่เห็นกระจ่างชัดในเวลาตกคืนมืด เมื่ออากาศแจ่มใสอยู่ ถ้าเห็นได้เช่นนั้นก็เรียกว่าแต่เห็นกระจ่าง มาตรา ๒๔ ข้อบังคับที่ปวงในกฎหมายนี้ ที่ว่าด้วยการสว่างของโคมไฟนั้น เรือทุก ๆ ลำต้องประพฤคิตามทุก ๆ เวลาถึงจะมีอากาศต่าง ๆ ตั้งแต่เวลาตกคืนจนค่อนขึ้น และตลอดเวลาที่กล่าวนี้ ห้ามไม่ให้ ใช้ โคมไฟอย่างอื่นบนเรือ นั้น ที่อาจจะให้สังเกตผิดไปว่าเป็นโคมไฟที่ให้ใช้ตามข้อบังคับนั้นได้

ให้เรือใช้ โคมไฟตามข้อบังคับ ตั้งแต่ตกจนค่อนขึ้น

เรือไฟเมื่อเดิน

วิธีใช้ โคมขาว

มาตรา ๖๕ เรือกตไฟทุก ๆ ลำ เมื่อกำลังใช้จักรเดินอยู่ จะต้องมีโคม คือ

(๑) แขนงโคมไฟสีขาวอันสูงได้กระ้างดวงหนึ่งอันไว้ ที่บนเสากระโดง ฤาข้างหน้าเสากระโดงหัวเรือ ถ้าเรือสำนัไม่มีเสากระโดงแล้ว ก็ให้แขนงโคมไฟนั้นไว้หัวเรือ สูงจากลำเรือไม่ต่ำกว่า ๓ วาฤา ๒๐ ฟุต ถ้าแต่กำลังของเรือหนักกว่ากว่า ๓ วาฤา ๒๐ ฟุตแล้ว ก็ให้แขนงโคมไฟนั้นสูงพ้นลำเรือ ไม่ต่ำกว่ากำลังกว้งของเรือ แต่อย่างไรก็ดี โคมไฟนั้นไม่ต้องชักสูงจากลำเรือเกินกว่า ๖ วาฤา ๕๐ ฟุตก็ได้ โคมไฟนั้นต้องทำให้ส่องแสงสว่างอยู่เสมอ ให้เห็นได้ ในมณฑลที่กำหนด ๕ อนุทิศ ฤา ๒๐ ปอยนตฺ์ ของวงเข็มทิศและต้องแขวนไว้ให้เห็นไฟทั้งสองข้างเรือ ข้างตรงต้องอนุทิศก็งฤา ๓๐ ปอยนตฺ์ ของวงเข็มทิศนั้นคือตั้งแต่หัวเรือขอมมาทางต้องข้างเรือมาข้างท้ายให้เห็นไฟนั้น จนเกินเพียงกตางลำเรืออีกก็งอนุทิศ ฤาต้องปอยนตฺ์ของวงเข็มทิศ และโคมไฟดวงนั้นต้องให้มีแสงสว่างส่องกต่าไปให้แฉ่เห็นได้ ชัดในระะทางอย่างนั้อยที่สุดเพียง ๒๐๐ เส้น ฤา ๕ ไมล์

วิธีใช้ โคมสีเขียว

08/10/2566

(๒) ข้างขวาเรือนั้น ให้มีโคมไฟสว่างสีเขียวทำให้ส่องแสงไฟ ไม่ขาดดวงเขียวในมณฑล

กำหนดต้องอนุทิศกึ่งฤๅ ๓๐ ปอยนค์ของวงเข็มทิศ
โดยตั้ง ใจ ให้ต้องไปจนเห็นไต ในข้างขวาเรือตั้งแต่
ที่ตรงหัวเรือมาตอนข้างท้าย จนเกินเลยกึ่งกลาง
ถ้าเรืออ้อมกึ่งอนุทิศ ฤๅต้องปอยนค์ของวงเข็มทิศ
และโคมไฟดวงเขี้ยวฉนั้น ต้องมีแสงสว่างกล้าต้อง
ไปให้แฉเห็นไตชัด ในระยะทางอย่างน้อยที่สุดเพียง
๘๐ เส้นฤๅ ๒ ไมล์

วิธีใช้ โคมส่องคน

(๓) ข้างซ้ายเรือฉนั้น ให้ มีโคมไฟสว่างสีแดง
ทำให้ต้องส่องไฟไม่ขาดดวงสีแดงในมณฑล มี
กำหนดต้องอนุทิศกึ่งฤๅ ๓๐ ปอยนค์ ของวง
เข็มทิศไต ตั้งใจ ให้ต้องพอเห็นไต ในข้างซ้ายเรือ
ตั้งแต่ที่ตรงหัวเรือมาตอนข้างท้าย จนเกินเลยกึ่ง
กลางถ้าเรืออ้อมกึ่งอนุทิศหรือ ๒ ปอยนค์ของวงเข็ม
ทิศและโคมไฟแดงนั้นต้อง ให้มีแสงสว่าง กล้าต้อง
ไปให้แฉเห็นไตชัดในระยะทางอย่างน้อย ที่สุด เพียง
๘๐ เส้นหรือ ๒ ไมล์

วิธีติด โคมส่องเขี้ยวฉแดง
ที่เรือ

(๔) โคมไฟสีเขี้ยวฉและสีแดงข้าง ๆ เรือฉนั้น
ต้องติดไว้กับกระดานบังแสงไฟข้างใน และกระดาน
นั้นให้ ยื่นไปข้างหน้าไฟไม่น้อยกว่า ๓ ฟิต เพื่อจะ
ได้บังไม่ให้แสงสีไฟนั้นข้ามหัวเรือไปได้

เรือไฟเมื่อต้นให้ใช้
โคมขาวออกดวงหนึ่ง

(๕) เรือกลไฟทุก ๆ ลำเมื่อเดินไป ก็ยอม
ให้ใช้ โคมไฟสีขาวออกดวงหนึ่ง เหมือนกับไฟสี
ขาวที่กล่าวไว้ในข้อ (๓) โคมไฟสีขาวทั้งดวง
ดวงนี้ ให้แขวนไว้ตรงกันตามกระดงเรือ สูง
ดวงหนึ่งต่ำดวงหนึ่ง แต่ดวงสูงนั้นต้องให้สูงกว่า
ดวงที่อีก ๘ ศอก ฤๅ ๑๕ ฟุต และดวงต่ำนั้นให้
ก่อนไปข้างหัวเรือ ระยะทางสายดิ่งในระหว่าง ๒
ดวงนี้ ต้องให้น้อยกว่าระยะทางสายระดับในระหว่าง
สองดวงนั้น

วิธีใช้ โคมสีขาวในเรือ
ไฟที่จางเรือและวิธีแขวน
โคมสีขาว ให้คนถือท้าย
เรือพ่วงแต่เห็น

มาตรา ๖๖ เรือกลไฟลำใด เมื่อจางเรืออีก
ลำหนึ่ง ต้องมีโคมไฟสีขาวแขวนไว้ ที่เสากระโดง
หน้าเรือสองดวงพร้อมกับโคมไฟสีเขียวดีแต่งข้างๆ
เรือนี้ ให้แขวนโคมสีขาวดวงหนึ่งนั้นในสายเดี่ยว
กัน สูงค่าประมาณ ๓ ศอกคือ ๓ ฟุต และ
เมื่อจางเรือมากกว่าหนึ่งลำ จะต้องมีโคมไฟสีขาว
เพิ่มเขากดวงหนึ่ง แขนงไว้เหนือฤๅใต้ ไฟเดิมนั้น
ถ้าระยะทางวัดตั้งแต่สุดท้ายเรือที่จาง จนถึงสุดท้าย
เรือที่พ่วงเกินกว่า ๘๐ วา ฤๅ ๖๐๐ ฟุตออกไปแล้ว
โคมไฟทั้ง ๒ ดวงนี้ จะต้องทำให้เป็นลักษณะชนิด
เดียวกัน และจะต้องแขวนไว้ ในที่แห่งเดียวกันกับ
โคมไฟสีขาวที่กล่าวไว้ในมาตรา ๖๕ ข้อ (๓)

เว้นไว้แต่ไฟที่เพิ่มเติมเท่านั้น ต้องแขวนให้สูงจาก
ดำเรือ ไม่ต่ำกว่า ๘ ศอกคืบๆ ๑๕ ฟุต

เรือกลไฟเช่นนี้ จะใช้ โคมไฟสี่ขาของดงเล็ก
อีกดวงหนึ่งอยู่ท้ายปล่องไฟ ฤาอยู่ข้างท้ายแล้ว
กระโถงสุดท้ายเรือ สำหรับให้คนถือท้ายในเรือ
พ่วงแต่เห็นไฟ และถือท้าย เรือพ่วงได้สะดวก แต่
แสงสว่าง โคมไฟ อันเล็กนี้ อย่าให้ส่อง ไป ข้าง หน้า
โถงเกินกว่ากึ่งกลางดำเรือได้

เรือใบเมื่อกำลังเดิน

มาตรา ๖๗ เรือใบเมื่อกำลังใช้ ใบเดินไปก็ตั้ง

ฤาเรือที่มีเรือไฟจง ให้
ใช้ โคมอย่างเรือไฟ เว้น
แต่โคมดีขาว

ฤาเรือใด ๆ ที่มีเรือไฟพ่วงจงอยู่ ถัด ก็ต้องใช้ โคม
ไฟอย่างเดียวกันกับโคมของเรือกลไฟ เมื่อกำลัง
เดินอยู่ที่กำหนดไว้ ให้ ใช้ ในมาตรา ๖๕ นั้น ยก
เว้น เสียแต่โคมไฟสี่ขา ที่กล่าว ไว้ ใน มาตรา นั้น
ห้ามไม่ให้ ใช้ เลย

วิธตั้ง โคมสี่เหลี่ยมสีแดงใน
เรือกลไฟเล็ก เมื่อถูกคลื่น
ลมจัดจะตั้งฤาแขวนโคม
ไม่ได้

มาตรา ๖๘ เมื่อเรือกลไฟขนาดย่อม ถูกพายุที่
คลื่นลมจัด จะ ตั้งแขวนโคมไฟสี่เหลี่ยม และสีแดง
ข้าง ๆ ดำเรือไม่ได้ ก็ต้องเตรียมโคมสี่เหลี่ยมและสี
แดงนั้นจุดไฟวางไว้รอบที่โถง มือให้พร้อม ที่จะหยิบ
ขึ้นใช้เมื่อใดก็ได้ ถ้าเรือดำอันนั้นเข้ามา โถง ก็ตั้ง

หรือเรือดำน้ำลงไปใกล้ตาดอนกต นายเรือนั้นต้อง
 ให้หีบยกโคมไฟเชื่อมสีแดง ชูขึ้นไว้กับที่สำหรับ
 วางโคมนั้น ๆ ในทันทีให้เห็นโดยชัดเจนที่สุด
 เพื่อเรือทั้งสองเมื่อเห็นไฟเขียวไฟแดงแล้วจะได้ ไม่
 โดนกัน แต่อย่าให้ ไฟเขียวส่องมาให้เห็นในข้าง
 ซ้ายเรือ หรือไฟแดงส่องมาให้เห็นในข้างขวาเรือ
 เปลี่ยนที่ซึ่งกันและกันได้ หรือถ้าควรเป็นได้อย่าให้
 ไฟทั้งสองส่องมาคชนข้างท้ายเกินกว่าวงกลมที่ขีด
 หรือ ๒ ปอยนคของวงกลมที่ขีด เกินกึ่งกลางดำเรือ
 นั้นได้

ถ้าจะให้ โคมไฟสีเขียวสีแดง ที่หีบยกไปมา
 ให้ใช้คดองสอดวงเรือได้ง่าย ก็ให้ทำสี่ตัวโคม
 ภายนอกเป็นสีเขียวหรือสีแดง ตามแต่สีแก้วโคม
 นั้น ๆ จะได้สังเกตเห็นตัวโคมนั้น ๆ ได้ง่าย และ
 ให้มีไม้สำหรับบังแสงไฟนั้น ๆ ด้วยตามสมควร

เรือกลไฟเล็ก ๆ เมื่อเดิน
 ต้องใช้ โคมไฟแดงสีเขียว
 และสีขาว

มาตรา ๖๘ เรือกลไฟลำเล็ก ๆ หรือเรือ
 สติมอลอนท์ เมื่อเดินจะต้องใช้ โคมไฟสีเขียวติดตั้ง
 ไว้ข้างขวาดำเรือหนึ่งดวง และโคมไฟสีแดงตั้งไว้
 ข้างซ้ายดำเรือหนึ่งดวง และโคมไฟสีขาวอันสูงที่สุด
 หนึ่งดวง แขนงไว้ข้างหัวเรือสูงจากตาคนฟ้าไม้คว่ำ
 กว่า ๓ ศอกคืบ หรือ ๖ ฟุต

เรือบรรทุกสินค้าเรือหา
ปลาทะเลเรือไม่มีประทุน
และแพไม้ เมื่อผูกอยู่
กับที่หรือกำลังเดินในเวลา

กลางคืนของจุดโคมสว่าง
ถ้าจอดอยู่กับฝั่งไม่ของจุด

เรือดำเตียงหรือเรือโป๊ะ
จ่ายถ้าเดินด้วยเครื่องจักร
ให้ไว้ โคมเหมือนเรือ
กอล์ฟ ถ้าเดินด้วยใบให้
ไว้ โคมสว่างหนึ่งดวง

โคมสำหรับเรือนำของระ
ถาวรที่ใช้ โคมในเวลาที่ยับ
การนำร่อง ถ้าไม่ได้รับ
การนำร่อง ต้องใช้ โคม
อย่างเรืออื่นที่ขนาด และ
กำลัง อย่างเดียวกัน

มาตรา ๗๐ เรือบรรทุกสินค้ากัก เรือหาปลากัก
เรือไม่มีประทุนทุก ๆ อย่างและแพไม้ กัด เมื่อทอด
ตมหรือปักหลักผูกอยู่กับที่ หรือเมื่อกำลังเดินจะ
ต้องแขวนโคมไฟสว่างดวงหนึ่งไว้ ในที่ซึ่งจะแ
เห็นได้ โดยสุดได้ แขนงไว้ตั้งแต่เวลาตกจน
ตกวันขึ้นถ้าเรือชนิดที่กล่าวมา จะจอดผูกไว้กับที่
ต้องมีนำ โคมไฟนั้นไม่ต้องมีก็ได้

มาตรา ๗๑ เรือดำเตียงหรือเรือโป๊ะจ่าย ถ้า
ใช้เครื่องจักรกักให้เดิน จะต้องยกแขวนโคม
ไฟ อัน สว่าง ตั้ง ตั้งแต่เวลา ตกวันตก จน วันขึ้น เช่น
เดียว กับ โคมไฟ ที่ กำหนดให้ ไว้ ใน กำนันไฟ
ตามกล่าวไว้ ในมาตรา ๖๕ นั้นแล้ว ถ้าเรือเหล่านี้
นั้นใช้ ใบเดิน และไม่มีใช้เครื่องจักร ให้เดิน
ก็ให้ ใช้ โคมไฟสว่างหนึ่งดวงที่ปลายเสาหน้า ให้
แสดเห็นได้รอบทุกทิศ

มาตรา ๗๒ เรือนำร่องเมื่อประจำที่ รับการ
นำร่องอย่าให้ ใช้ โคมไฟสว่าง ที่กำหนดให้เรือ
อื่น ๆ ใช้ แต่ให้เรือนำร่องทุก ๆ ลำยกโคมไฟสี
ขาวแสดไว้ เรือของราชการให้ แสดเห็นแสดสว่าง
โดยรอบทั่วรอบฟ้า เรือนำร่องนั้นต้อง ใช้ ไฟสว่าง
ฉับดวงดวงหนึ่งหรือหลายดวงก็ได้ ตามระยะเวลา
ไม่เกินกว่าคราวละ ๑๕ นาที

เมื่อเรือดำอินเดินมาใกล้เรือนำร่อง หรือเรือ
นำร่องเดินมาใกล้เรือดำอิน ก็ต้องเตรียมจุดโจมตี
ไฟลุ้เชื่อมดวงไว้กับที่ข้าง ๆ เรือให้พร้อม และให้
ยกโคมไฟต่างสีตองตวงนบนใจ กับที่ เป็นครึ่ง
เป็นคราว เพื่อจะได้ให้เรือที่มานั้นทราบว่าถ่น
ไปตรงทิศใด แต่ห้ามไม่ให้แสงโคมไฟลุ้เชื่อมตอง
มา ข้าง ซ้ายเรือ และไม่ให้ ไฟลุ้ตอง มาข้าง
ขวาเรือ

อนึ่งเรือนำร่องชนิดนี้ เมื่อต้องเข้ามาชิดข้าง
เรือใหญ่ เพื่อจะให้เรือนำร่องขึ้นใบบนเรือดำใหญ่
นั้น จะใช้ โคมไฟลุ้ขาวยกขึ้นด้วยมือไม้แขวนไว้ที่
ยอดเสากระโดงก็ได้ และจะใช้ โคมไฟตวงเดี่ยว
ตามข้างหนึ่งมแกลงเดียว ตามข้างหนึ่งมแกลง
แต่ในโคมเดี่ยวนั้นใหญ่จุดไฟไว้พร้อม ยกขึ้นใช้ตงที่
กล่าวข้างบนไว้แทนโคมตองตวงต่างสี ตามที่กล่าวไว้
ข้างบนก็ได้

อนึ่งเรือนำร่อง เมื่อไม่ประจำที่มารับการนำ
ร่องแล้ว ต้องให้ ใช้ โคมไฟลุ้ดวงเหมือนกับเรือ
ดำอินที่ขนาดจะกำลังอย่างเดียวกัน

มาตรา ๑๓ เรือดำใดเมื่อเห็นเรือดำอินถ่น
ตามมาจะทัน เห็นแต่เห็นได้
ความมาจะทัน ก็ต้องแสดงไฟลุ้ขาว หรือไฟดวง
ความหนึ่งตวงขึ้นไว้ข้างท้ายเรือ ให้เรือที่ตามมานั้น

วิธีใช้ โคมไฟให้เรือที่ถ่น
ตามมาจะทันเห็นได้

เห็นได้ ไฟชวที่แสดงไว้ตามความบังคับในมาตรา ๕ นี้ คือจะให้ ใช้ โคมแขวนจุดไว้ ให้ มุมของบังแดด ไฟส่องสว่างอันไม่ขาดคงให้เห็นในมณฑล เพียง สามอนูทิก หรือ ๓๒ ปอยนต์ ของวงเข็มทิศ คือ ตั้งแต่สุดท้ายเรืงถึงสองข้าง มาเพียงอนูทิกข้างหรือ ๒ ปอยนต์ ของวงเข็มทิศก่อนมาข้างหัวเรือ และ ต้องเป็นไฟสุกใสที่จะได้เห็นในระยะทาง อย่างน้อย ที่สุดเพียง ๕๐ เส้น หรือ ๓ ไมล์ และโคมไฟ นั้นถ้าไม่ชัดของ ก็ให้ ติดไว้ดังตำแหน่งไฟโคมแขวน โคมแดงซึ่งติดข้าง ๆ เรือทั้งสองข้างนั้น

วิธีจุดโคมไฟ สำหรับเรือ เมื่อเวลาทอดสมออยู่ตาม ขนาดเรือและขนาดเรือนั้น ให้กำหนดตามหนังสือดำ ักฎสำหรับท่าและวิธีใช้ โคมไฟในเวลาเรือติดแห่ง อย ในร่องหรือใกล้ร่องทาง เรือเดิน

มาตรา ๗๔ เรือดำไลต์โดยยาวจุดได้ต่ำกว่า ๒๒ วาถ์หรือ ๓๕๐ ฟิตทุกท่า เมื่อทอดสมออยู่ จะต้องมีโคมไฟสีขาวข้างหน้าเรือหนึ่งดวง แชนไว ไลท์จะเห็นได้ชัดโดยรอบ และเห็นในระยะทาง อย่างน้อยเพียง ๕๐ เส้นหรือ ๓ ไมล์ แต่ไม่ให้ สูงจากท่าเรือเกินกว่า ๓ วาหรือ ๒๐ ฟิต หนึ่งเรือดำไลต์โดยยาวจุดได้ ๒๒ วาถ์ หรือ ๓๕๐ ฟิตขึ้นไปเมื่อทอดอยู่ จะต้องมีไฟข้างหน้าเรือ ๓ ดวงเช่นที่กล่าวแล้ว แชนไวไลท์ก่อนหน้าเรือไม่ต่ำ กว่า ๓ วาหรือ ๒๐ ฟิต แต่สูงไม่เกินกว่า ๒ วา หรือ ๕๐ ฟิต และที่ สุดท้าย หรือ ใกล้ท้ายเรือ

ให้หมอกดวงหนึ่ง เช่นอย่างทักดาวแดงหนึ่ง แขนง
ไว้ให้ต่ำกว่าไฟที่หัวเรือไม่น้อยกว่า ๘ ศอก หรือ
๓๕ ฟุต

อนึ่งจะว่าเรือดำใตยวาท่าไรนั้น ก็ให้กำหนด
เขาขนาดยาวที่มีแจ้งอยู่ในหนังสือสำคัญสำหรับดำ
ที่จดทะเบียนของเรือดำนั้น

อนึ่งเรือดำใดที่ติดแห่งในร่อง หรือใกล้ร่อง
ทางเรือเดินต้องใช้ ไฟ ๓ ดวงหรือ ๒ ดวง เช่น
ที่ทักดาวมาข้างบนนี้ กับทั้งไฟสีแดงสองดวง ซ้อน
กันสูงกว่ากันไม่เกิน ๓ ศอกคืบ หรือ ๑๒ ฟุต และ
มีแสงพอให้เห็นได้รอบทิศ ในทางห่างไม่น้อย
กว่า ๘๐ เส้น หรือ ๒ ไมล์

วิธีฉายไฟสว่างและทำ
เสียงระเบิดบอกเรือดำอื่น
เพิ่มวิธีจุด โคม

มาตรา ๗๕ เรือทุกลำ ครั้นได้ ใช้ โคมไฟ
สว่างตามที่กำหนดให้ ใช้ ในข้อบังคับ เหล่านี้แล้ว
ถ้ายังมีเหตุจำเป็นต้องทำสำคัญเตือนเรือดำอื่น จะ
แสดงไฟสว่างเพิ่มเข้ามากับไฟอื่นนั้นก็ได้ หรือ
ทำเสียงระเบิดขึ้นเป็นสัญญาณอย่างใดก็ได้ แต่อย่า
ให้เป็นเสียงที่จะส่งเกิดผิดไป ให้คิดว่าเป็นเสียง
สัญญาณบอกความอับจนได้

เสียงสัญญาต่าง ๆ ที่จะใช้เมื่อมีหมอก หรือเหตุในเรือ

อธิบายเสียงสัญญาต่าง ๆ
ที่เรือกลไฟและเรือใบจะ
ใช้เมื่อเวลามีหมอก

มาตรา ๗๖ เสียงสัญญาต่าง ๆ ที่กำหนด
ให้ ใช้ตามความในมาตรานี้ สำหรับเรือเดินจะให้
ทำเสียงนั้น คืออย่างที ๑ เรือกลไฟให้ตีคนเบ้า
หวัดหรือแตรไซเรน อย่างที่ ๒ เรือใบและเรือพลัง
ให้เป่าแตรเขามือมีหมอก ตามความในข้อนี้ คำ
ที่ว่า "เสียงยาว" นั้น ก็ให้เข้าใจว่าเสียงเมื่อนาน
เวลาหนึ่งครั้งหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๔ วินาที และไม่
เกินกว่า ๖ วินาที

เรือกลไฟทุก ๆ ลำ จะต้องมีหวัดหรือแตร
ไซเรนเป่าโดยตีคนให้ดัง หรือโดยของอื่นที่แทน
ตีคน ดังคิดไว้ ไม่ให้ มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดขัดขวางกัน
เสียงนั้นได้ และต้องมีแตรเขาให้เป่าเสียงดังโดยใช้
เครื่องจักรเรือ และต้องมีระฆังเสียงดังพอสัมพันธ์
การด้วย และเรือใบทุกลำต้องมีน้ำหนัก ๓๓๖ ปอนด์
หรือ ๓๐ ตันขึ้นไป ต้องมีแตรเขาและระฆังเช่นอย่าง
นั้นด้วย

เมื่อเวลาหมอกมีฝนหรือพายุที่ ฝนตกมาก
จะเป็นกลางจนมืด หรือกลางคืนมืด เสียงสัญญา
ที่กล่าวแต่คงไว้ ในข้อนี้ จะต้องใช้ตามวิธีที่จะ
แจ้งต่อไปนี้ คือ

เรือกลไฟกำลังเดินต้องเป่า
หัวดีเป็นครึ่งเป็นคราว

(๑) เรือกลไฟกำลังเดินอยู่ จะต้องเป่าหัวดี
เป็นครึ่งเป็นคราว เป่าเสียงยาวเว้นระยะห่างกัน
อย่าให้เกินกว่า ๒ นาที

เรือกลไฟกำลังเดินแต่หยุด
แล้วต้องเป่าหัวดีเป็น
คราว ๆ

(๒) เรือกลไฟกำลังเดินไปแต่หยุดแล้ว และ
ยังไม่ได้เดินเดินอีก จะต้องเป่าหัวดีเป็นคราว ๆ
เป่าเสียงยาวสองหน หนหนึ่งห่างกัน ๑ วินาที แล้ว
เว้นระยะหยุด ๒ นาที แล้วจึงเป่าอย่างนี้อีก

วิธีเป่าแตรเขาในเรือใบ
เมื่อเดินก้าว

(๓) เรือใบกำลังเดินอยู่ เมื่อเดินก้าวไป
ข้างหน้ามือ จะต้องเป่าแตรเขาเป็นคราว ๆ คราว
หนึ่งห่างกันนานไม่เกินกว่าหนึ่งนาที และเมื่อเดิน
ก้าวข้างซ้ายมือ จะต้องเป่าแตรเขาสองหนติดกัน
และเมื่อเดินตรงตามดมิให้เป่าสามครั้งติดกัน

เรือที่ทอดออยู่ ต้องตีระฆัง

(๔) เรือดำโตทุกดำเมื่อทอดออยู่ จะต้อง
ตีระฆังเรือ ๆ ที่ละนานประมาณ ๕ วินาทีเป็น
คราว ๆ คราวหนึ่งห่างกันไม่เกินกว่า ๑ นาที

เรือทอดออยู่ในทะเลก็ตกทาง
เรือเดิน ถ้าเรือกลไฟให้ตี
ระฆัง ถ้าเรือใบให้เป่าแตร
เขา และตีระฆัง

(๕) เรือดำโตทุกดำเมื่อทอดออยู่ในทะเล
ซึ่งไม่เป็นที่สำหรับทอดอ และเมื่อเป็นตำบลกิด
ดวงทางเรือเดินไปมา ถ้าเป็นเรือกลไฟจะต้องตี
ระฆังอย่างนาน ๆ สองหน ห่างกันไม่นานกว่า ๒
นาที หรือถ้าเป็นเรือใบก็ให้เป่าแตรเขาสองหน
ครั้งหนึ่งห่างกันไม่นานกว่า ๑ นาที แล้วให้ตีระฆัง
ติดไปด้วย

วิธีเป่าหวัดในเรือที่สูงเรือ (๖) เรือดำไตทุกดำ เมื่อสูงเรือพ่วงไม้ให้
 และในเรือที่พ่วง ใช้สัญญา ที่กำหนดให้ ใช้ ในข้อ ๓ และข้อ ๓
 ในมาตราอื่น แต่จะต้องเป่าเสียงหวัดสามหนตามกัน
 คือเสียงหวัดยาว ๓ เสียง กับเสียงสั้น ๆ สองเสียง
 ติดกันเป็นคราว ๆ คราวหนึ่งให้ห่างกันไม่น้อย
 เกินกว่า ๒ นาที

อนึ่งเรือที่ต้องพ่วงสูงไปนั้น จะเป่าเสียงอย่างนี้
 ก็ได้ แต่ห้ามไม่ให้สัญญาอย่างอื่น

เรือที่จะเดินหรือจอดเรือดำอื่น (๗) เรือดำไตกำลังเดินอยู่ แต่ไม่สามารถ
 ไปได้ เมื่อได้ยินเสียงหวัด จะหยุดทางให้พ้นเรือ อีกดำหนึ่งที่เดินเข้ามาจะเดิน
 ให้เบ้าตอบ ถ้าเป็นเรือที่ กันเพราะบังคับเรือไม่ได้ หรือเพราะถือท้ายให้ไป
 หนักต่ำกว่า ๓๓๖ หาบต้อง ตามความบังคับในพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ เมื่อได้
 ทำเสียงสัญญาอย่างอื่น ยินเสียงเบ้าหวัดของเรือที่เดินเข้ามานั้น ก็จะต้อง
 เบ้าเสียงตอบ เป็นเสียงยาวครึ่งหนึ่ง และสั้น ๆ
 ต้องครึ่งติดกัน

อนึ่งเรือใบและเรือที่มีน้ำหนักน้อยกว่า ๓๓๖ หาบ
 หรือ ๒๐ ตัน ไม่จำเป็นต้องทำเสียงสัญญาที่กล่าว
 มาข้างบนนี้ก็ได้ แต่ไม่ทำเสียงสัญญาดังกล่าวมา ก็
 ต้อง ทำเสียง สัญญา อย่างอื่นพอสมกับการ เป็น
 คราว ๆ ห่างกันไม่เกินกว่าครึ่งละ ๓ นาทีก็ได้

ให้เดินเรือแต่เช้า ๆ เมื่อเวลามีหมอก

เรือเดินเมื่อเวลาที่มีหมอกของ มาตรา ๗๗ เรือทุกลำ เมื่อเวลาที่มีหมอก ค่อย ๆ เดิน และถ้าได้ ยิน หรือมีคลื่นหรือพายุหึ่นตกมาก จะต้องค่อย ๆ เดี๋ยวสำคัญขงเรือดำอื่น เดินแต่พอควรระวังการต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับเหตุที่มีที่ อยู่ข้างหน้า ค่อยเดินค่อย ๆ เป็นชั้น ๆ กว่าจะพ้นอันตราย

เรือกลไฟทุกลำ เมื่อได้ ยินเสียงสำคัญบอก หมอกของเรืออีกลำหนึ่ง อยู่ก่อนไปข้างหน้าเรือ ตน แต่ไม่รู้ว่าจะอยู่ตำบลใด ก็ควรระวังหยุด เครื่องจักรกลไฟให้เดินค่อย ๆ ช้าสุดแต่จะเดินไป ได้ ให้ระวังเหตุโดนกันกว่าจะพ้นอันตรายไปแล้ว

ข้อบังคับการถือท้ายเรือแต่ละเดิน ใบ

ในทะเล

ทางเรือใบหักกันเมื่อเดิน ส่วนกัน

มาตรา ๗๘ เมื่อเรือใบสองลำเดินตรงเข้าใกล้ จะสวนกันเป็นที่น่ากลัวจะโดน ก็ให้เรือดำหนึ่ง หักก ทางของเรืออีกดำหนึ่ง ดังเช่นจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

ดำเดินตามลมคองหักก้ำที่ เดินขวางลม

(๑) เรือดำใด ซึ่งเดินไปตามลมจะต้อง หักกทางของเรือดำอื่น ซึ่งเดินขวางลมอยู่

ดำเดินขวางลมอยู่ ช้างซ้าย คองหักก้ำที่เดินขวางลม อยู่ ขางขวา

(๒) เรือดำใดซึ่งเดินขวางลมอยู่ ช้างซ้ายมือ จะต้องหักกทางของเรือ ดำอื่นซึ่ง เดิน ขวาง ลมอยู่ ขาง ขวามือ

แต่่นตามตมด้วยกัน ถ้าที่ตม (๓) เมื่อเรือทั้งสองแต่่นตามตม ๆ พัดมา
พัดมาข้างซ้ายของหลัก ถัดข้างเรือกัน เรือที่มีตมพัดมาข้างซ้ายมือ จะต้อง
หลักทางของเรือดำขึ้น

แต่่นตามตมด้วยกัน ถ้าที่ชัย (๔) เมื่อเรือทั้งสองแต่่นตามตม ตมพัด
ค่นตมของหลัก มาถูกข้างเดียวกัน เรือที่อยู่ข้างตมตมจะต้องหลัก
ทางเรือข้างปลายตม

ถ้าที่ตมพัดตั้งท้ายค่นหลัก (๕) เรือดำใดค่นตมพัดตั้งท้าย จะค่นหลัก
ดำขึ้น ทางของเรือดำขึ้น

ทางเรือกลไฟหลักกัน มาตรา ๗๘ เมื่อเรือ กลไฟ ของดำแต่่นตรง
เมื่อแต่่นตรงมาจะส่วนกัน เป็นที่นำกลจะโคจร
หรือเกือบตรงมาจะส่วนกัน เป็นที่นำกลจะโคจร
ก็ให้เรือทั้งสองดำนั้น ถือท้ายเฉียงไปข้างขวามือ
ของค่นทงค่น เพื่อว่าเรือจะได้หลักพันไปข้างซ้ายมือ
ซึ่งกันแะกัน

อนึ่งความชอบ ใช้ ได้แต่เมื่อเวลาเรือสองดำ
แต่่นตรงหรือเกือบตรงมาส่วนกัน ซึ่งเป็นที่นำกล
จะโคจรกันเข้า แต่ไม่ได้ ใช้ ในกาเรือสองดำ เมื่อ
แต่่นตรงมาจะส่วนกันตามปรกติ จะควรหลักให้พัน
กันไม่ได้

ควรวทจะเชคความบังค่นชอบ จำเพาะแต่เมื่อ
เรือสองดำแต่่นตรง หรือเกือบตรงเข้ามา คือใช้
ได้เมื่อกลางวัน เรือดำหนึ่งแต่เห็นเสากระโดงเรือ

ถ้าหนึ่งตรง หรือเกือบตรงกันกับเสากระโตงเรือ
 ของคน และกลางคืนใช้ไฟ ในคราวที่เรือทั้งสอง
 ถ้าจะแฉเห็นโคมไฟข้าง ๆ เรือทั้งสองดวง ซึ่งกัน
 และกันได้ ความบังค้มชอนไม่ได้ ใช้ในเวลา
 กลางวัน เมื่อเรือดำอื่น กำลังเดินข้ามขวางเรือของ
 คน หรือ ใน เวลา กลางคืน ในคราวที่ โคมไฟ
 สี่ดวง ของ เรือดำอื่นตรงกันกับโคมไฟสี่ดวง

ความบังค้มชอน ไม่ได้ ใช้ ในเวลากลางคืน
 เมื่อเรือดำหนึ่งแฉเห็นเรือดำหนึ่งตรงหน้า แฉนคัต
 ทางเรือของคน หรือในเวลากลางคืน คราวที่โคม
 ไฟแดงเรือของคนตรงกันข้าม กับโคมสี่ดวงของ
 เรือดำหนึ่ง หรือในเวลาเมื่อโคมสี่เขียวเรือดำหนึ่ง
 ตรงกันข้ามกับโคมเขียวของเรือดำหนึ่ง หรือใน
 เวลาเมื่อได้แฉเห็นโคมแดง และไม่เห็นโคมเขียว
 หรือแฉเห็นโคมเขียว ไม่เห็นโคมแดงข้างหน้าเรือ
 หรือใน เวลาเมื่อเห็นทั้งโคมเขียวโคมแดง โททิศ
 ใด ๆ เจ้นเสียแต่เห็นข้างหน้าเรือคน

เรือไฟเมื่อแฉนคัตทางกันคือ
 หลังกดำที่อยู่ขวามือ

มาตรา ๘๐ เมื่อเรือกลไฟสองดำ แฉนคัตทาง
 กันและกัน ซึ่งน่ากตจะมอันตรายโดนกัน เรือ
 ดำใดที่มีเรืออื่นอยู่ ข้างขวามือของคน จะต้อง
 หลังกทางให้เรืออื่นไป

เรือไฟกับเรือใบให้เรือไฟ มาตรา ๘๓ เมื่อเรือกลไฟลำหนึ่ง และเรือ
หัดก ใบลำหนึ่ง แล่นไปทางที่น้ำกจัดจะชนคราย โคน
กันก็ให้เรือกลไฟหัดกทางให้เรือใบ

ถ้าเรือดำเตียงและเรือใบแล่น มาตรา ๘๒ เรือดำเตียง และเรือกำปั่น ใบ ทั้ง
กำวโนแม่น้ำหรือในช่อง ปวงทุก ๆ อย่าง เมื่อแล่นกำวขึ้นหรือต้องตามดำ
แคบไม่ให้ผ่านหน้าเรือไฟที่ แม่น้ำกจัด หรือตามในช่องแคบกจัด ห้ามไม่ให้เรือ
เดินอยู่ ถุกทาง และอยู่ใกล้ ดำนหน้าแล่นข้ามผ่านหน้ากำปั่นไฟดำใด ๆ เมื่อ
ฝั่งหรือช่อง กำปั่นไฟนั้นเดินอยู่ ถุกทางข้างฝั่งหรือช่อง และที่เรือ
ดำนั้นเดินแล่นฝั่งอยู่พอให้แล่นไปได้ ไม่ต้องเป็น
อินทรวาย

เรือที่ของหัดก ๆ ไปแถวอีก มาตรา ๘๓ ถ้าเรือต้องดำแล่นทางเดียวกัน
ดำหนึ่งให้คงแล่นไปตามทาง เมื่อเรือที่ของหัดกทาง ตามความในข้อบังคับเหล่านี้
นี้ได้หัดกพันไปแถว ก็ให้เรือดำหนึ่งนั้น คงแล่น
ตรงไปตามทาง

ไม่ให้เรือที่ของหัดกแล่น มาตรา ๘๔ เรือทุกดำ ซึ่งของหัดกทางเรือ
ผ่านหน้าดำอื่น ดำอื่นตามความในข้อบังคับเหล่านี้ ถ้าควรเป็นได้
ก็ห้ามไม่ให้แล่นข้ามขวางเรือดำอื่นไป

ถ้าเรือเข้ามาใกล้กันให้ดำที่ มาตรา ๘๕ เรือกลไฟทุกลำ ซึ่งต้องหลีกทาง
 ของหลีกทรอ ฤหยุตจักร เรือดำอื่นตามความในข้อบังคับเหล่านี้ เมื่อเดินเข้า
 ฤดอຍหลัง มาใกล้ ถ้าจำเป็นก็ต้องทรอเครื่องจักรของเรือ
 ฤหยุตฤใช้จักรทรอຍหลัง

เรือที่เดินได้มาทันกันดำได้ มาตรา ๘๖ ถึงแม้ว่า จะได้ มีความเร็วได้
 ของหลีกและระยะที่ควร ประการใด ๆ ในข้อบังคับเหล่านี้แล้วก็ตาม เรือทุก
 หลีกและถ้าดำที่ได้มาดังได้ย ดำที่เดินได้มาทันเรือดำอื่น จะต้องหลีกให้พ้นทาง
 ไม่รู้ว่าดำอื่นอยู่ที่ใดแน่เรือ ของเรือที่ตนได้มาทันนั้น
 ได้ต้องหลีก

เรือทุกดำ ที่เดินติดตามใกล้เข้ามากับเรือดำ
 อื่นจะมาจากทิศใด ๆ ก็ดี ถ้าเรือได้สังเกตได้ว่า
 เรือหนึ่งนั้น อยู่ในทิศที่มากกว่าถึงอนุทิศฤดอຍของ
 ปอยนศ์ของวงเข็มทิศมาข้างท้ายถึงกลางดำเรือคือ
 ว่าเรือที่กำลังไล่ติดตามนั้น ถ้าเป็นเวลาดางคืน
 จะไม่ดำมารถเห็นโคมไฟข้าง ๆ ของเรือหนึ่งนั้น
 ดังนี้แล้ว จะต้องเรียกว่าเป็นการที่ได้มาทันแล้ว
 และภายหลังจะเปลี่ยนแปลงทางทิศเดินของเรือดอຍ
 ดำนี้ ประการใด ๆ ก็ดี จะทำให้พ้นจาก
 ข้อที่เรือได้มาทันนั้นเป็นเรือตัดทางของเรือดำอื่นที่

เห็นตามความชอบบังคับเหล่านั้นไม่ได้ หรือจะทำ
ให้เร็วได้ พ้นจากความจำเป็นที่จะต้องหยุดทาง
ของเรือด่วนเหล่านั้นไม่ได้ จนกว่าเรือได้จะเดินพ้น
เรือหนีไปโดยดีแล้ว

เรือกู้เดินได้มาจะทันเรือดำอื่น ซึ่งในเคา
กตลงวันไม่จำเป็นที่จะรู้ได้แม้ว่า เรือกู้เดินอยู่ก่อน
ไปข้างหัว หรือก่อนไปข้างท้ายเรือกู้ได้มานาน
ถ้ามีความสงสัยอยู่ก็ควรเข้าใจว่า เป็นอันได้มา
ทันแล้วเรือได้ต้องหยุดทางให้เรือหนีนั้น ไปให้
พ้นอันตราย

เรือไฟเดินในทางช่องแคบให้ มาตรา ๘๗ ในช่องแคบเรือจอดไฟทุกลำ เมื่อ
เดินข้างช่องทางข้างขวา เห็นว่าจะไม่มีอันตรายอันใด และเห็นว่าควรไป
ได้ ก็ต้องเดินไปข้างช่องทาง ซึ่งอยู่ข้างขวาของ
เรือนั้น

เรือด่วนมาจะสวนกันที่ มาตรา ๘๘ เมื่อเรือสองลำเดินมาจะสวน
ลำแรกจมน้ำปากน้ำเจ้า กันตำบลลำแรกจมน้ำปากน้ำเจ้าพระยา เมื่อเห็น
พระยาให้เรือกู้ทวน หรือเกือบตรงกันเรือทวนไฟ
น้ำหยุด หรือเรือจักร ก็ให้ เรือกู้ทวนน้ำหยุด
หรือเรือเครื่องจักรไว้จนกว่าเรือดำอื่นนั้น จะเดิน
พ้น เรือกู้ทวนไฟไปโดยดี

เรือใบกำลังแล่นต้องหลีกเลี่ยง
เรือหางปลาแต่ไม่ให้เรือ
หางปลากัดทางเรืออื่น

มาตรา ๘๘ เรือใบกำลังแล่นจะต้องหลีกเลี่ยง
ทางของเรือใบ หรือเรือหางปลาด้วยอวนหรือ
เบ็ดตาบและใจความชอบของบริษัท ไม่ได้อนุญาตให้
เรือหางปลาเข้ามาจำกัดหรือขวางทางเรือ ที่เรืออื่น
นอกจากเรือหางปลาใช้ยี่เก้เรือ

ถ้ามีเหตุพิเศษเกิดขึ้นจะ
หลีกเลี่ยงให้พ้นอันตราย
ด้วยของทำผิดข้อ
บังคับก็ได้

มาตรา ๘๙ ในการประพฤติตาม และการ
เข้าใจใจความตามข้อบังคับเหล่านี้ จะต้องคิดเห็น
บนข้อสำคัญที่ดี ในการที่จะไม่ให้พ้นอันตราย
ในทางเดินเรือและไม่ให้พ้นอันตรายใดคนหนึ่ง และ
ถ้าในเหตุการพิเศษใด ๆ ซึ่งจะมีเหตุจำเป็น
ต้องทำผิดจากข้อบังคับที่กล่าวมาแต่ฉนั้น เพื่อจะ
ให้พ้นอันตรายโดยเหตุอื่น ๆ ก็ทำได้

อธิบายเบ้าหัวดับบอก
ทางเรือเดิน

มาตรา ๙๐ เติ่งสัญญาหลีกเลี่ยงเรืออื่น คำที่
ว่าเบ้า “เติ่งตัน” ที่กล่าวไว้ในมาตราฉนั้น
ให้เข้าใจว่าเบ้าเติ่งหัวดับประมาณวินาทีหนึ่ง

เรือที่จะหลีกเลี่ยง เมื่อแต่เห็นซึ่งกันและกัน
เรือกลไฟกำลังที่แล่นในทางใด ๆ ที่สมควรไปใ
ความใจความ ฤตามความจำกัดทำตามข้อบังคับ
เหล่านี้ ก็ต้องขจัดแจงทางนั้นโดยสัญญาเบ้า
เติ่งหัวดับที่จะกล่าวต่อไปนี้

แม่หวัดเลี้ยงฉัน ๑ ที่ ให้เข้าใจความว่า
“จะไปข้างขวามือ”

แม่หวัดเลี้ยงฉัน ๒ ที่ ให้เข้าใจความว่า
“จะไปข้างซ้ายมือ”

แม่หวัดเลี้ยงฉัน ๓ ที่ ให้เข้าใจความว่า
“จะให้ใช้เครื่องจักร เรือยนต์ถอยหลังโดย
เต็มกำลัง”

ให้ระวังเหตุการณ์ถ้าเกิดเหตุ
โดยความตะลึงไม่มี
ชั้นบันเทาโทษให้

มาตรา ๘๒ เรือทุก ๆ ลำ ถึงแม้ว่าจะเป
ประการใดก็ดี อย่าได้ประมาทในเหตุการณ์ ให้
คอยระวังการที่ควรจะต้องทำอยู่ เสมอ ในข้อบังคับ
เหล่านี้ของเจ้าใจว่าไม่มีข้อใดข้อหนึ่ง ซึ่งจะมี
โทษของเรือลำหนึ่งลำใด ถ้าเจ้าของเรือ ถา
นายเรือถูกถูกเรือชน ที่จะให้พ้นจากรับผิด
ในเหตุที่เกิดขึ้น เพราะตะลึงไม่ได้ยกโคมไฟขึ้น
ไว้ ถ้าทำผิดสัญญาตามกำหนด ถ้าไม่ได้
ให้ระยามคอยระวังการ ถากการอื่นอันสมควร
ต้องทำ ตามธรรมเนียมพวกเรือ ถาตามเหตุการ
อันพิเศษประการหนึ่งประการใดในนั้นเลย

วิธีใช้สัญญาบอกชั้น
08/10/2566

มาตรา ๘๓ “สัญญาเวตาชั้น” เมื่อ
เรือดำไตถึงชั้นจนต้องการให้เรืออื่น ถากนอยู่

บนผนังมาช่วย ก็ให้ ใช้ เครื่องตั้งสัญญาณ ฤๅแสดง
อาการที่จะกล่าวต่อไปนี้ จะให้ ใช้พร้อมกันหรือ
ต่างหากกันก็ได้ คือ

ในเวลาดวงจันทร์ ยิงปืน อย่างที่ ๑ ให้ ยิงปืนประมาณครึ่งระนาทหนึ่ง
ใช้สัญญาณในสมุดโค้ด อย่างที่ ๒ ให้ ใช้สัญญาณบอกอับจนมีแจ้งอยู่
ในสมุดโค้ด สำหรับนานาชาติ ซึ่งหมาย
ตัวอักษร เอช ซี.

ธงกับลูกตุ้ม อย่างที่ ๓ ให้ ใช้สัญญาณซึ่งแต่เห็นได้ โทด
คือธงสีเหลี่ยมมีลูกตุ้ม ฤๅของกลมคล้ายลูกตุ้ม
แขวนอยู่เหนือฤๅใต้ธงนั้น

จุดพลุฤๅลูกตุ้มแตกอย่างที่ใช้ อย่างที่ ๔ ให้จุดพลุดวงไฟ ฤๅลูกแตก
เวลากลางคืน ตามที่กล่าวไว้ ที่อื่น ซึ่งเป็นของกำหนดให้ ใช้
เวลากลางคืน

ทำให้ มีเสียงดังอย่างที่ใช้ อย่างที่ ๕ ให้ ใช้ เครื่องสัญญาณ ที่กำหนด
เวลาที่มีหมอก ให้ ใช้ เมื่อเวลาที่มีหมอกทำให้ มีเสียงดังเต็มไป

ในเวลาดวงจันทร์ ยิงปืน อย่างที่ ๓ ให้ ยิงปืนประมาณครึ่งระนาทหนึ่ง
จุดไฟ อย่างที่ ๒ ให้ มีเปลวไฟบนเรือ เป็นต้นว่า
ให้ ติดไฟเผาตรงหน้ามันดิน ฤๅบนหน้ามันอย่างหนึ่ง
อย่างใด และอื่น ๆ

จุดพุดถูกแตกทำให้มีเสียงดังอย่างที่ใช้เวลาหมอก

อย่างที่ ๓ ให้จุดพุดอกไม้ไฟ ถูกแตกเสียงดังมีประกายไฟ ดีอย่างหนึ่งอย่างใดพุดังขึ้นบนอากาศซึ่งที่ละอันระยะเวลาดำงกันหน่อยหนึ่ง

อย่างที่ ๔ ให้ใช้เครื่องสัญญาณสำหรับเวลา มีหมอกดง ทำให้ มีเสียงดังเสมอไป

ข้อบังคับว่าด้วยเรือ โตนกันสำหรับใช้ในศาลสยาม

เรือ โตนกันไม่ผลิตด้วยกันให้เป็นรพัตด้วยกัน ถ้าตำแหน่งมีความผิดครั้งเป็นรพัตแก่ ลำที่ผิด

มาตรา ๑๔ เรือ โตนกันเป็นการเคราะห์ร้ายจากเหตุการณ์ซึ่งมนุษย์ไม่สามารบบังคับได้ ถ้าเรือประชนันตรายประการใด ก็ให้ ต่างลำต่างเสียให้เป็นรพัตที่ระชาคแก่ตนเอง

ถ้า โตนกัน โดยมีความผิด จากโดยความละเลยเพิกเฉยประการใด การเสียหายเพราะชนันตรายที่เกิดขึ้นนั้น ต้องรพากับเรือที่ผิด จากที่ละเลยเพิกเฉยเสีย

ถ้ามีความผิดด้วยกันอย่าให้ทำชวญกันแต่ถ้าลำหนึ่งเป็นต้นเหตุแล้ว ให้ศาลตัดสิน

มาตรา ๑๕ ถ้าเรือทั้งสองลำมีความผิด จากละเลยเพิกเฉยบ้าง ก็อย่าให้ เรือทั้งสองลำนั้นต้องเสียเงินค่าทำชวญกัน เพราะชนันตรายที่เกิดขึ้น

ให้ทำชวัญ

ซึ่งดำหนึ่งฤๅต้องดำเป็นอันตรายนั้น ยกเว้นเสีย
แค่พยานนั้นกับความขึ้นมาว่า เรือดำหนึ่งเป็นต้น
เหตุให้เกิดอันตรายมากกว่าดำหนึ่ง ในการที่โดน
กัน ถ้าเป็นเช่นนั้น ก็ต้องให้ศาลอันสมควร
ตัดสินให้ เวชยานนั้นต้องเสียเงินค่าทำชวัญให้แก่เรือ
ดำอื่น มากน้อยตามควร

มีความผิดด้วยกัน ให้รบผิด
ชอบด้วยกันฝ่ายใดออกเงิน
ไปให้ เรือยกเอาแก่ฝ่าย ที่ยัง
ไม่ได้ออกเงินครั้งหนึ่ง ได้
และถ้าศาลตัดสินอย่างใด
ต้องเป็นไปตามคำตัดสิน

มาตรา ๑๖ ถ้าเรือทั้งสองดำมีความผิด ฤๅ
จะเลยเพิกเฉยด้วยกัน ก็ให้เรือทั้งสองดำรบผิด
ชอบด้วยกัน เพราะอันตรายที่เกิดแก่เจ้าของ ฤๅ
แก่คนในเรือนั้น

เรือดำใด ที่ต้องออกเงินครบจำนวนราคาสิ่ง
ของที่ทำเสียหายไปด้วยกันนั้น เรือดำนั้นจะไป
ฟ้องร้องเรือดำหนึ่ง ออกเงินที่ได้ออก
ใช้ ไปหนักดบคั้นมากครั้งหนึ่งก็ได้

ถ้าหากว่าคำตัดสินของศาลบังคับว่า ดำดำ
ดำดำต้องรบผิดชอบเล็กน้อย ความเหตุการของคน
จำนวนเงินที่จะคืนนั้น ให้มีน้อยตามคำตัดสินนั้น

นายเรือฟ้องเรียกเงินทำชวัญ
แทนผู้ที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๗ ในการที่จะฟ้องร้องเรียกเงิน
ทำชวัญนั้น นายเรือจะยื่นฟ้องต่อศาลแทนพวก
ที่มีความเกี่ยวข้องของทั้งสองได้

เงินทำขวัญต้องใหม่ก่อน
ตายหรือต้องขาดเจ็บ
ก่อนใช้การอื่น
กำหนดเวลารับคำร้อง
ขอเงินทำขวัญ

มาตรา ๘๘ เมื่อเรือโดนกัน ถ้ามีคนถึง
แก่กรรมขาดเจ็บ เงินทำขวัญที่เรียกได้ใน
การนี้จะต้องให้ใช้ก่อนค่าทำขวัญในเหตุการณ์อื่นๆ

มาตรา ๘๙ คำร้องขอเงินทำขวัญในการเรือ
โดนกัน จะยอมรับแต่เมื่อมายื่นค้ำค่าตาย ภายใน
เวลากำหนดที่หนึ่ง ตั้งแต่วันที่เรือโดนกัน และ
ภายในเดือนหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้
ทราบเหตุการณ์ที่โดนกันนั้น

ผู้ฟ้องขอเงินทำขวัญ
จะขายค้ำเรือที่ต้องหา
ไว้ก็ได้

มาตรา ๑๐๐ เมื่อผู้ใดมาฟ้องขอเงินทำขวัญ
ค้ำค่าในการเรือโดนกัน ถ้าผู้เกี่ยวข้องขอขายค้ำ
เรือซึ่งต้องหาว่า เป็นเหตุให้โดนกันนั้นไว้ ผู้
พิพากษาจะบังคับให้รับไปตามคำขอจนกว่าได้

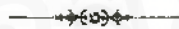
ภาคที่ ๓

ข้อบังคับสำหรับ ออกใบอนุญาต

และการใช้เรือต่าง ๆ

หมวดที่ ๑

ข้อบังคับทั่วไป

เรือตามขอมงคมนตรีของรับ
ใบอนุญาต
08/10/2566

มาตรา ๑๐๑ บรรดาเรือดำตียงที่เป็นเรือกล
ไฟ ภูเขาไฟเด็กเรือตาง และเรือกลไฟทุกลำที่
เป็นชนิดเดียวกัน และบรรดาเรือใบเ้าย เรือ

ดำเดี่ยวเรือดำเทา เรือบรรทุกสินค้า และเรือเด็ก
ชนิดอื่น ๆ นั้น ให้รับหนังสืออนุญาต สำหรับใช้
การตามลักษณะของฉบับนี้

คำแปลที่รับใบอนุญาต

มาตรา ๓๐๒ เรือทงปวงเช่นที่กล่าวนี้ ซึ่ง

เป็นเรือมีเจ้าของอยู่ในเขตระแวงกรุงเทพ ฯ ฤ
ที่ใช้อยู่ในแม่น้ำและลำคลอง ที่ไหลลงสู่แม่น้ำ
เจ้าพระยาในมณฑลกรุงเทพ ฯ ก็ให้เจ้าของฤ
ผู้จัดการแทนเจ้าของเรือ ขอรับใบอนุญาตว่าการ
เจ้าท่ากรุงเทพ ฯ

ถ้าเป็นเรือที่ใช้อยู่ในเขตระแวง มณฑล
หัวเมือง เมื่อรัฐบาลเห็นควรขยายให้ ใช้กฎหมาย
ภาคที่ ๓ นี้เมื่อใด ก็ให้เจ้าของหรือผู้จัดการแทน
เจ้าของเรือ ขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานอัน
สมควร ในมณฑลหัวเมืองนั้น ๆ

เจ้าพนักงานฤผู้เข้าขอใบ
อนุญาตเจ้าของต้องให้
เจ้าพนักงานมีอำนาจ
ตรวจเรือได้

มาตรา ๓๐๓ ผู้ใดเป็นคนคุมเรือ ซึ่งได้

รับใบอนุญาตแล้ว เมื่อมีเจ้าพนักงานผู้ ออกใบ
อนุญาตกัก ฤพนักงานกองตรวจเรือกัก ฤเจ้า
พนักงานเจ้าท่ากัก ฤผู้มาจางเรือจำหนัก จะ
มาขอรับใบอนุญาตนั้น ผู้คุมเรือต้องนำใบอนุญาต
มาให้ และเจ้าพนักงานทงปวงซึ่งกล่าวไว้ข้าง

บทนี้ ให้ มีอำนาจที่จะลงเรือดำน้ำ ๆ ตรวจ
ดูเรือดำน้ำ ๆ ได้

เจ้าพนักงานผู้ตรวจจะไม่
ให้ ใบอนุญาตแก่เรือที่
ไม่สมควร ฎาให้แล้ว
จะเรียกคืนก็ได้ จะ
ห้ามไว้ยังไม่ไปไหน
ไว้เสียให้สมควรก่อนก็ได้

มาตรา ๓๐๔ ถ้าเจ้าพนักงานผู้ ออกใบอนุญาต
ตรวจดูเห็นว่า เรือดำน้ำใดไม่แข็งแรงพอแก่การ ฎา
ไม่สะดวกเรียบร้อยสมควรแก่การ จะไม่ให้ ใบ
อนุญาตก็ได้ ฎาเมื่อให้อนุญาตไปแล้ว เจ้าของ
เรือฎาคนคุมเรือนั้น ไม่ประพฤติฎาไม่รักษาเรือ
ตามสมควรแก่ข้อบังคับจะคืน ใบอนุญาตนั้นเสียก็ได้

ถ้าเจ้าพนักงานผู้ ออกใบอนุญาต เห็นว่า
เรือดำน้ำใดไม่ว่าชนิดใด เป็นเรือที่ไม่สมควรออก
ทะเลได้ ฎาไม่มันคงพอแก่การที่จะใช้ เดินไป
ในทางที่จะเป็นไปนั้น เจ้าพนักงานมีอำนาจห้าม
เรือนั้นไว้ และจะบังคับให้จัดการเปลี่ยนแปลงฎา
ซ่อมแซมเสีย ให้เรียบร้อยสมควรแก่การก็ได้

ถ้าเรือที่ไม่ให้ฎาของคืน
ใบอนุญาตฎาของห้ามไว้
เจ้าของเป็นคนต่างประเทศ
จะอุทธรณ์ ต่อกงสุลได้

ถ้าเรือดำน้ำ เจ้าของเป็นคน ในบังคับต่าง
ประเทศ ที่มีกงสุลในกรุงสยาม ถ้าเจ้าพนักงาน
จะไม่ยอมให้ ใบอนุญาต ฎาจะคืนใบอนุญาต
ฎาจะห้ามเรือนั้นไว้ ตามลักษณะมาตรา ๓๐๔ นี้
ประการใดก็ดี เจ้าของเรือมีกรรมสิทธิ์ จะอุทธรณ์
ความที่เจ้าพนักงานบังคับเช่นนั้นต่อกงสุลของตนได้

ใบอนุญาตสำหรับเรือต่าง
ประเทศ เมื่อก่อนใช้ ต้อง
ให้กงสุลลงชื่อด้วย

อนึ่งในการออกใบอนุญาตสำหรับเรือต่าง ๆ ที่
เจ้าของเป็นชนโหม่งกับต่างประเทศ ที่ลงชื่อใน
กรุงสยามนั้น เมื่อก่อนจะใช้ ใต้ ต้องให้กงสุลลงชื่อ
เป็นสำคัญในใบอนุญาตนั้นด้วย

ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้รับ
ผิดรับชอบตลอดจนผิดเรือ

มาตรา ๓๐๕ ผู้มีชื่อรับหนังสือใบอนุญาต
ต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการเดินเรือกับคนเหล่านี้ และ
ในความประพฤติผิดของตน และถูกเรือนั้นตลอด
ด้วย

เบี้ยปรับผู้ทำผิด

มาตรา ๓๐๖ ถ้าผู้ใดเดินเรือกับในภาค
ที่ ๓ หมวด ๓, ๒, ๓ และ ๔ แต่ชื่อหนังสือใดแล้ว
ต้องในระวางโทษปรับในคดีหนึ่ง เป็นเงินไม่เกิน
กว่า ๓๐๐ บาท

หมวดที่ ๒

ข้อบังคับสำหรับเรือดำเตี้ยงกลไฟ
เรือไฟเล็กเรือตาก และเรือกลไฟที่เป็น
ชนิดเดียวกัน

เรือกลไฟต่าง ๆ
ถ้าได้ ไม่มีสำคัญการตรวจ
สารเวแก้ว จึงออกใบ
อนุญาตได้ ถ้าเป็นเรือคน
ต่างประเทศอนุญาตการ

มาตรา ๓๐๗ บรรดาเรือดำเตี้ยงที่ใช้กลไฟ เรือ
ไฟเล็ก เรือตาก และเรือกลไฟที่เป็นชนิดเดียวกัน
นั้น ถ้าได้ มีหนังสือสำคัญของการตรวจสารเว
แก้วที่ผู้ชำนาญการสารเวเรือ ซึ่งรัฐบาลได้ตั้งขึ้น
สำหรับหน้าที่นั้นได้ทำไว้แล้ว ถ้าในกรุงเทพ ฯ

ตรวจสอบสำเนาของมาจาก
กงสุต โบอนุญาตต้องทำ
ในแบบเดียวกันกับหนังสือ
สำคัญสำเนา

ให้เจ้าท่ามีอำนาจออกใบอนุญาต สำหรับเรือนั้นได้
ถ้าเป็นหัวเมือง ให้เจ้าพนักงานที่มีหน้าที่ในส่วน
นั้นออกใบอนุญาตให้ได้ (เจ้าพนักงานทั้งสอง
ตำแหน่งที่กล่าวมานี้ มีชื่อว่าเป็นผู้ ออกหนังสือ
ใบอนุญาตตามความในข้อบังคับนี้)

ถ้าเป็นเรือของคนในบังคับต่างประเทศ ที่มี
กงสุตการ ให้อนุญาตให้ตรวจสอบเรือนั้น ต้อง
มาจากกงสุต

ใบอนุญาตสำหรับเรือนั้น ต้องทำในแบบเดียว
กัน หนังสือสำคัญของการตรวจสอบเรือ

กำหนดเวลาใช้หนังสือ
อนุญาต

มาตรา ๓๐๘ หนังสือใบอนุญาตใบหนึ่งนั้น
กำหนดให้ใช้ได้ไม่เกินกว่า ๓๒ เดือน

หนังสืออนุญาตเมื่อสิ้น
กำหนดใช้แล้วให้ส่งคืน

มาตรา ๓๐๙ หนังสือใบอนุญาตทุก ๆ ใบนั้น
เมื่อสิ้นเวลาดำหนดที่ใช้ได้แล้ว ผู้ถือหนังสือนั้น
ต้องรีบส่งคืนมายังเจ้าพนักงานผู้ ออกให้

เรือที่รับใบอนุญาตแล้วต้อง
ติดชื่อที่หัวเรือ

มาตรา ๓๑๐ บรรดาเรือไฟชนิดที่กล่าวมาแล้ว
ที่รับใบอนุญาตแล้วนั้น ต้องมีชื่อเรือติดไว้ให้
ชัดที่หัวเรือทั้งสองแคม

หนังสืออนุญาตกับชื่อบังคับ
ต้องเขavnไว้ในเรือไฟที่
เป็นเรือให้เข้า

มาตรา ๓๑๑ ถ้าเป็นเรือกลไฟสำหรับให้เข้า
หนังสือใบอนุญาตกับหนังสือขอมบังคับ ที่กล่าวใน
หมวดนี้และหมวดที่ ๓ นั้น เจ้าของเรือต้องเข้า

กรอบกระจกแขวนไว้ในเรือนั้นทุก ๆ ถ้า ในที่
แต่เห็นตะขานได้ง่าย

ต้องจากถูกขี้เระและจำนวน มาตรา ๓๓๒ ถ้าเป็นเรือกลไฟสำหรับให้เข้า
คนโดยส่วนใด ที่หัวเรือ ต้องมีชื่อของเรือ และเลขหมายและจำนวนคนที่
อนุญาตให้ โดยส่วนเรือนั้น จากถูกไว้ ที่หัวเรือข้าง
ขวาและเชิงซ้ายมือ และจากถูกไว้ ที่ท้ายเรือด้วย
อักษรโดยยาวประมาณ ๖ นิ้ว และเลขประจำเรือ
และเลขจำวันคนโดยส่วนนั้น ให้เขียนเป็นอักษร
ไทยและฝรั่ง

จำนวนที่ซึ่งกำหนดให้ ผู้ มาตรา ๓๓๓ จำนวนที่ซึ่งกำหนดอนุญาตให้
โดยส่วนยื่นถ้ำหนึ่ง ถ้ามีของ ผู้ โดยส่วนยื่นหนึ่งใดคนหนึ่งนั้น คือตั้งแต่ ๖ ถึง
วางเท่า ๆ ที่กำหนดให้คน ๑๕ ตารางคืบ ฎาตั้งแต่ ๔ ถึง ๓๐ ฟุตสี่เหลี่ยม ตาม
โดยส่วน ต้องตจจำนวนคน แต่เจ้าพนักงาน ผู้ ออกหนังสือใบอนุญาตจะเห็น
โดยส่วนลง ลมควร โดยเห็นแก่ลักษณะเรือนั้นเป็นเรือชนิด
อย่างใด ถ้ามีสันคาสูงของวางไว้บนที่นั้นด้วย เท่า
กับที่กำหนดให้คน ๆ หนึ่ง ยื่นหนึ่ง จะต้องหักลด
จำนวนผู้ โดยส่วนลงคนหนึ่ง จากจำนวนที่ใ
อนุญาตกำหนดให้ โดยส่วนนั้นตามกันไป

เรือเดินเวดากตางคันต้อง มาตรา ๓๓๔ บรรดาเรือชนิดที่กล่าวมานั้นทุกถ้า
ใช้ โคมสีขาวสีแดง และ เมื่อกำลังใช้จักรกลไฟเดินจะต้องมีโคมสีแดงสี่เหลี่ยม
สี่เหลี่ยมด้วย สีขาวแขวนไว้ ในที่สำหรับสันนั้น ๆ เช่นที่ใดกล่าวไว้
ในมาตรา ๒๕ นั้นแล้ว ในระหว่างเวลาตั้งแต่คว้น
ตกถึงตวันขึ้น

เรือไฟเล็กจะเข้าฤกษ์ออกเดิน มาตรา ๑๑๕ บรรดาเรือชนิดที่ต่ำกว่าฉนั้น เมื่อ
 อยู่ในคลอง ฤกษ์จะออก เข้าฤกษ์ออกจากคลองก็ดี ฤกษ์เมื่อกำลังไปตามลำ
 ให้เดินช้า และเมื่อจะข้าม คลองก็ดี ฤกษ์จะไปเทียบท่าจอดก็ดี ฤกษ์แขวง
 ฟากอย่าให้ ถัดทางและไม้ เรือใหญ่ลำหนึ่งตัวใดก็ดี จะต้องค่อย ๆ ให้เดิน
 ให้เดินผ่านหน้าเรือใหญ่ ไปแต่โดยช้าไม่เร็วกว่าชั่วโมงละ ๑๖๐ เส้นฤกษ์ ๔
 น้อยกว่า ๔๕ วา และเมื่อเดินข้ามทางสำหรับเรือเดินชั้นดั่ง
 จะต้องระวังไม่ให้ ถัดขวางทางนั้น และห้ามไม่ให้
 เดินข้ามหัวเรือไฟใหญ่ แต่ภายในระยะห่างกันน้อยกว่า
 ๔๕ วา ฤกษ์ ๓๐๐ ฟิต ที่กำลังเดินชั้นฤกษ์ต้อง

ไม่ให้ รับคน โดยส่วนมาก มาตรา ๑๑๖ ห้ามไม่ให้เรือกลไฟลำหนึ่งลำ
 กว่าจำนวน ในหนังสือ โต้ที่มีหนังสือ ใบบอนุญาตแล้ว รับคนลง โดยส่วนไป
 อนุญาต มากกว่าจำนวนคน ที่ได้กำหนดแจ้งไว้ ในใ
 อนุญาตของเรือนั้นเป็นอันขาด

เรือที่รับคนโดยส่วนมาก มาตรา ๑๑๗ เจ้าพนักงานใด ๆ ที่สำหรับ
 และมีอับเฉาน้อยเกินกำหนด ตรวจเรือของกรมเจ้าท่า มีอำนาจที่จะยึดเรือไฟ
 ฤกษ์นั้น โศดงนัก เจ้า ลำใดที่มีหนังสืออนุญาตแล้วไว้ ได้ เมื่อเห็นว่าเรือ
 พนักงานจะยึดไว้ และจะจัด นั้นบรรทุกคนลงมากเกินกว่าจำนวน ที่กำหนดให้
 การไปตามควร และห้าม รับตงได้ ฤกษ์ มีอับเฉาน้อยกว่าที่สมควรกับเรือ ฤกษ์
 ไม่ให้บรรทุกเครื่องระเบิด เห็นว่าเรือนั้น โศดงนัก และให้ แจ้งเหตุที่ทำน
 ในเวลาที่มึคน โดยส่วน มายังเจ้าพนักงานผู้ออกใบบอนุญาต ๆ จึงจะจัดการ
 ไปตามสมควร

อนึ่ง ห้ามไม่ให้เรือดำน้ำ บรรทุกของระเบิด
อย่างหนึ่ง อย่างใดลงเรือพร้อมกับคนโดยสาร ถึง
จะเป็นของเล็กน้อยที่สุดก็ไม่ได้ แต่คำที่กล่าวนี้
อย่าให้ถือว่าเป็น คำห้ามผู้โดยสาร ที่จะไม่ให้
เขาขึ้นกับ กระสุนดินดำของตน พอสมควรสำหรับ
ไปใช้เอง

ห้ามไม่ให้ บรรทุกน้ำมันปิ
โตรเลียม เป็นสินค้าเวลา
ที่ผู้โดยสาร เว้นแต่เจ้า
พนักงานอนุญาต

มาตรา ๑๑๘ ห้ามไม่ให้เรือดำน้ำบรรทุกน้ำ
มันปิโตรเลียมเป็นสินค้า ไปพร้อมกับผู้โดยสาร
เว้นแต่เมื่อเรือซึ่งมีห้องที่จำเพาะ ในระวางห้อง
เรือเตรียมไว้สำหรับการนี้ เจ้าพนักงานออก
หนังสือใบอนุญาต จะเห็นสมควรให้ อนุญาต
จึงบรรทุกได้

เมื่อมีเหตุอันตรายขึ้นในเรือ
ให้รีบบอกแก่เจ้าพนักงาน

มาตรา ๑๑๙ อันตรายที่บังเกิดโดยไม่วิ่ง ใน
เรือกลไฟชนิดที่กล่าวนี้ ถ้าหนึ่งตัวใดจะเป็น
อันตรายแก่ลำเรือฤกษ์แก้มอนากติ ฤกษ์แก้มอง
จักรกลไฟกติ ฤกษ์แก้ม โดยส่วนฤกษ์แก้ม อนกติ เมื่อ
มีเหตุอันตราย ผู้คุมเรือนจะตั้งรับแจ้งไปแจ้ง
เหตุนี้ ๆ แก่เจ้าพนักงานผู้ ออกใบอนุญาตในทันทีได้

อัตราค่าใบอนุญาต

มาตรา ๑๒๐ อัตราค่า ชรบธรรมเนียม ใบอนุญาต
ให้เก็บตามพิสดารต่อไปนี้

เรือบรรทุกได้ ๘๕๐๐ ตันขึ้นไป
ปีหนึ่งเงิน ๓๐๐ บาท

เรือบรรทุกได้ ๓๓๖๐ ทอน ฤๅ ๒๐๐ ตันขึ้นไป
แต่ไม่น้อยกว่า ๘๕๐๐ ทอน ฤๅ ๕๐๐ ตัน มีหนึ่ง
เงิน ๙๐ บาท

เรือบรรทุกได้ ๓๖๘๐ ทอน ฤๅ ๓๐๐ ตันขึ้นไป
แต่ไม่น้อยกว่า ๓๓๖๐ ทอน ฤๅ ๒๐๐ ตัน มีหนึ่ง
เงิน ๖๐ บาท

เรือบรรทุกได้ ๘๕๐ ทอน ฤๅ ๕๐ ตันขึ้นไป
แต่ไม่น้อยกว่า ๓๖๘๐ ทอน ฤๅ ๓๐๐ ตัน มีหนึ่ง
เงิน ๕๐ บาท

เรือบรรทุกได้ ๕๒๐ ทอน ฤๅ ๒๕ ตันขึ้นไปแต่ไม่
น้อยกว่า ๘๕๐ ทอน ฤๅ ๕๐ ตัน มีหนึ่งเงิน ๕๐ บาท
เรือบรรทุกได้น้อยกว่า ๕๒๐ ทอน ฤๅ ๒๕ ตัน
มีหนึ่งเงิน ๓๐ บาท

หมวดที่ ๓

ข้อบังคับสำหรับเรือไปจ่าย
เรือดำเตี้ยงและเรือดำเกา

ตำบลและเจ้าพนักงานที่ออก
ใบอนุญาต สำหรับเรือดำ
เตี้ยงเรือไปจ่ายและเรือ
ดำเกา และใบอนุญาตต้อง
มีเครื่องหมาย และไม่ให้
อื่นเขาไปใช้

08/10/2566

มาตรา ๑๒๓ หนังสือใบอนุญาตสำหรับเรือ
ไปจ่ายเรือดำเตี้ยงและเรือดำเกานั้น ถ้าเจ้าของ
เรืออยู่ในเขตราชวงครุงเทพฯ เจ้าท่าฤๅผู้แทน
เจ้าท่าเป็นผู้ ออกให้ ถ้าอยู่ตามหัวเมืองเจ้า
พนักงานผดุงนครใหม่เมืองนั้นเป็นผู้ ออกให้ (เจ้า
พนักงานทั้งต้องตำแหน่งที่กล่าวมานั้นชื่อว่า เป็นผู้

ออกหนังสืออนุญาตตามความในข้อนี้)

หนังสือใบอนุญาตทุก ๆ ฉบับนั้น จะต้องมี
เลขหมายประจำ และห้ามไม่ให้ผู้อื่นนอกจาก
ผู้ที่ได้รับเอาไปใช้

ใบอนุญาตต้องบอกขนาด
และวงเรือและกำหนด
อายุใบอนุญาต

มาตรา ๓๒๒ หนังสือใบอนุญาตทุก ๆ ฉบับ
จะต้องบอกขนาด ยาว กว้าง ตึก และระวาง
ของเรือใบ้จ่ายเรือดำเตียง ภูดำเกากดำนั้น ๆ
และใบอนุญาตนั้นจะใช้ได้ นับตั้งแต่วันที่ออกไป
จนครบหนึ่งเท่านั้น

ให้เขียนเลขหมายของเรือ
ไว้ที่หัวเรือท้ายเรือ
และไว้ที่ โคม

มาตรา ๓๒๓ เรือใบ้จ่ายเรือดำเตียง ภูเรือ
ดำเกากทุก ๆ ลำ ที่ได้รับหนังสือใบอนุญาตแล้ว
จะต้องเขียนเลขหมายของเรือนั้น เป็นเลขไทยและ
เลขฝรั่ง ลงไว้ที่หัวเรือทั้งสองข้าง และทท้ายเรือให้
วาดเขียนโดยชัดเจน เป็นเลขสูงยาวประมาณ ๘ นิ้ว
และห้ามไม่ให้ มีเลขหมายอื่นเขียนปะปน

เลขหมายเหล่านี้ห้ามไม่ให้ บดบังไว้เป็นอย่างหนึ่ง
อย่างใด และเรือใบ้จ่ายและเรือดำเตียง ภูเรือ
ดำเกากเช่นนี้ทุกลำ จะต้องมี โคมไฟ แว่นเช่นที่ได้
กล่าวไว้ ในมาตรา ๓๑ นั้นแล้ว ตั้งแต่เวลาตก
จนถึงดวงขึ้น

ห้ามไม่ให้ท่าของเรือ
ปดอมและห้องต้ม

มาตรา ๓๒๕ ห้ามไม่ให้เรือโบ๊ะจ่ายเรือดำเตียง

ฤๅลำเภอดำใดมีห้องเรือปดอม ฤๅห้องหับใด ๆ
เป็นที่ของต้ม สำหรับซ่อนกำบังสินค้าสิ่งของไว้
ฤๅซ่อนผู้คนไว้

อัตราค่าใบอนุญาต

มาตรา ๓๒๕ ให้เก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
เรือทงปวงทุกลำดวงมานั้น ตามอัตราพิศคับหนังสือ
ดังต่อไปนี้ คือ

เรือโบ๊ะจ่ายเรือดำเตียงฤๅเรือต้นภาชนันท์ ๑
ระวางจุได้ ๖๐๐๐ ห้ามขึ้นไปให้เสียเงิน ๕๕ บาท
เรือโบ๊ะจ่ายเรือดำเตียงฤๅลำเภอนันท์ ๒ ระวาง
จุน้อยกว่า ๖๐๐๐ ห้าม และไม่ต่ำกว่า
๕๐๐๐ ห้าม ให้เสียเงิน ๕๕ บาท
เรือโบ๊ะจ่ายเรือดำเตียง ฤๅลำเภอนันท์ ๓
ระวางจุต่ำกว่า ๕๐๐๐ ห้ามให้เสียเงิน ๓๕ บาท

หมวดที่ ๔

ข้อบังคับสำหรับเรือบรรทุกสินค้าและเรือต่าง ๆ

คำบดและเจ้าพนักงานที่ออก
ใบอนุญาต เรือบรรทุก
สินค้าและเรือต่าง ๆ และใบ
อนุญาต ต้องมีเลขหมาย
และไม่ให้ผู้อื่นเอาไปใช้

มาตรา ๓๒๖ หนังสือใบอนุญาต สำหรับเรือ
บรรทุกสินค้าและเรือเด็กทงหลายที่ใช้อยู่ในแม่น้ำลำ
คลองนั้น ถ้าเจ้าของเรืออยู่ในเขตระวางกรุงเทพฯ
เจ้าท่าจะเป็นผู้ออกให้ ถ้าอยู่คามหัวเมืองเจ้า
พนักงานผู้สมควรในเมืองนั้นเป็นผู้ออกให้ (และ

เจ้าพนักงานทั้งสองตำแหน่งที่กล่าวมานี้ มีชื่อว่าเป็นผู้ออกหนังสือใบอนุญาต ตามความในข้อบังคับนี้)

หนังสือใบอนุญาตทุกฉบับ จะต้องมียกเหน็บประจำ และห้ามไม่ให้ผู้อื่นเอาไปใช้ นอกจากผู้ที่ได้รับ

ใบอนุญาตต้องบอกขนาดเรือ ถ้าเป็นเรือรับคนโดยสารต้องบอกจำนวนคน ถ้าเป็นเรือรับคนโดยสารและบรรทุกสินค้าด้วยต้องบอกทั้งขนาดเรือ และจำนวนคนโดยสาร และกำหนดอายุใบอนุญาต

มาตรา ๑๒๗ หนังสือใบอนุญาต สำหรับเรือบรรทุกสินค้าทุก ๆ ฉบับ จะต้องบอกขนาด ยาว กว้าง ลึก และระวางจุของเรือนั้น ๆ และใบอนุญาตนั้นจะใช้ได้ นับตั้งแต่วันที่ออกนั้นไปจนครบหนึ่งเท่านั้น

หนังสือใบอนุญาต สำหรับเรือคนจ้างโดยสาร จะต้องบอกจำนวนคนโดยสารมีกำหนดเท่าใด

อนึ่งถ้าเรือดำตอ เป็นเรือใช้บรรทุกสินค้าบ้าง และใช้รับจ้างคนโดยสารบ้าง ใบอนุญาตนั้นจะต้องบอกทั้งขนาด ยาว กว้าง ลึก และระวางจุของเรือนั้น ทั้งจำนวนคนที่อนุญาตให้ โดยสำเนาไปในสำเนียงด้วย

ให้เขียนเครื่องหมายสำหรับเรือไว้ที่หัวเรือ และวิธีใช้ โคม

มาตรา ๑๒๘ เรือบรรทุกสินค้า และเรือที่รับจ้างทุกลำ ที่ได้ รับหนังสือใบอนุญาตแล้ว จะต้องเขียนตัวเครื่องหมายของเรือนั้น เป็นอักษรไทยและฝรั่งลงไว้ ที่หัวเรือทั้งสองข้าง ให้ขาด

เขียนโดยชัดเจน เป็นรูปสี่เหลี่ยมประมาณ ๘ นิ้ว
จน ๔ นิ้วตามขนาดเรือใหญ่เล็ก ถ้าเป็นเรือรับจ้าง
คนโดยสาร ต้องเขียนเลขไทยและเลขฝรั่งบอก
อัตราจำนวนคนโดยสารไว้ ในเรือ ที่แต่เห็น
ได้ง่ายด้วย

เลขหมายเหล่านี้ ห้ามไม่ให้รับจ้างไว้ อย่าง
หนึ่งอย่างใด และเรือเช่นนี้จะต้องมีคมไฟแขวน
ขึ้นที่ใต้ก๋งไว้ ในมาตรา ๗๐ นั้นแล้ว ตั้งแต่
ศวันตกจนถึงศวันขึ้น

ห้ามไม่ให้ทำทงเรือปลอมน
และห้องลับ

มาตรา ๓๕๘ ห้ามไม่ให้เรือดำใต้ มีทงเรือ
ปลอมนทุกห้องลับใด ๆ ที่เป็นของลับ สำหรับ
ซ่อนกำบังสิ่งค่าสิ่งของฤๅซ่อนผู้คนไว้

อัตราค่าใบอนุญาต

มาตรา ๓๓๐ ให้เก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
เรือเล็กทั้งปวงตามอัตราที่หนึ่งดังต่อไปนี้

เรือชั้นที่ ๑ ระวังจุใต้ ๘๐๐ หาบขึ้นไป

เงิน ๒๕ บาท

เรือชั้นที่ ๒ ระวังจุน้อยกว่า ๘๐๐ หาบ และ
ไม่ต่ำกว่า ๔๕๐ หาบ เงิน ๒๐ บาท

เรือชั้นที่ ๓ ระวังจุน้อยกว่า ๔๕๐ หาบ และ
ไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ หาบ เงิน ๑๕ บาท

เรือชั้นที่ ๔ ระวังจุน้อยกว่า ๓๐๐ หาบ และ
ไม่ต่ำกว่า ๕๐ หาบ เงิน ๑๐ บาท

๒๒๗

เรือชนที่ ๕ ระวังจุน้อยกว่า ๕๐ หาบ และ
ไม้ต่ำกว่า ๓๐ หาบ เงิน ๕ บาท

เรือชนที่ ๖ ระวังจุน้อยกว่า ๓๐ หาบ
เงิน ๓ บาท

อนึ่งค่าใบอนุญาตที่ใด กำหนดแล้วนั้น คิด
รวมทั้งค่าธรรมเนียมตรวจชำระเรือทุกชนิดด้วย

ภาคที่ ๔ ข้อบังคับพิเศษ

หมวดที่ ๑

ข้อบังคับสำหรับเรือ

บรรทุกของที่หนักตัวอันตราย

กำหนดสิ่งของที่จะมีอันตราย มาตรา ๑๓๓ ของที่จจะมีอันตรายนั้น เช่น น้ำกรด
ดินประสิว ๓ น้ำกรดกำถัน ๓ น้ำมันหนัก ๓
น้ำเบนซิน ๓ ดินบร ๓ ไมซ์ไฟลิ่งเพอร์ ๓
กรดดินประสิวกบถิสรีน ๓ น้ำมันปิโตรเลียม ๓
เป็นต้น และสิ่งอื่น ๆ ซึ่งหากตัวจะเป็นอันตราย
แก่ชีวิต ก็เรียกว่าสิ่งอันตรายหนักตัวเกิดอันตรายขึ้น

เรือที่เขาในแม่น้ำ ภูเขา มาตรา ๑๓๒ กำกับและเรือดำใต ๆ เมื่อเข้า
ทำในอาณาเขตสยามที่ แม่น้ำภูเขาเขาทำใต ในอาณาเขตประเทศสยาม
บรรทุกบรรทุกสิ่งอย่างหนึ่งอย่างใด ที่ใด ก่อตัว
ค่าที่จะมีอันตรายของจุด มาแล้วทางคนหนักดี ภูเขาความข้างต้นอาจถึงกิด
ตามที่ ๆ เจ้าท่ากำหนดให้ ถูกกำบังเรือใต ๆ ที่เตรียมจะบรรทุกสิ่งอย่างอื่น
และไม่ให้เดินไปจากที่นั้น นำกถดที่ใต กถดมาแล้วนั้น จะต้องจอดทอดสมอ
เว้นแต่ใต อนุญาต 2566 ในเขตรทำ ภูเขาในแม่น้ำตามแต่เจ้าท่าภูผู้แทน

เจ้าท้าวจะกำหนดชู้ให้จอด และเรือดำนั้นจะเลื่อน
ไปจากที่จอดนั้นไม่ได้ เว้นแต่เจ้าทำอนุญาติจึง
ไปได้

ห้ามไม่ให้ถ่ายสินค้าที่จะมี
อันตรายใน เวลา กดาง คั้น
เว้นแต่ได้อนุญาต

มาตรา ๓๓๓ ห้ามไม่ให้เรือใด ๆ ถ่ายเอา
สิ่งของสินค้าอันน่ากลัวจะเกิดอันตราย ดังที่กล่าว
มาแถวข้างคันทัน บรรทุกลงดำเนินในระหว่างเวลา
ย่ำค่ำไปจนรุ่งเฝ้าเช้าวันถัดมา เว้นเสียแต่เจ้าท้าว
หนังสืออนุญาติจึงกระทำได้

ห้ามไม่ให้ ถ่ายสินค้าที่จะมี
อันตรายเข้ามาที่ คันทัน นอก
จากที่อนุญาติไว้

มาตรา ๓๓๔ สินค้าอันน่ากลัว ที่กล่าวมา
ข้างคันทัน ห้ามไม่ให้ ถ่ายออกจากกำปั่น และเรือ
ที่บรรทุกสิ่งนั้นเข้ามาในตำบลอื่น นอกจากตำบล
ที่อนุญาติให้ ถ่ายสิ่งของชนิดนั้นเป็นอันตราย

เรือรบถ่ายสินค้าที่จะมีอน
ตรายไปตำบลอื่น ต้องชัก
ธงแดงและห้ามไม่ให้ จุดไฟ
ในเรือนั้น และห้ามไม่ให้
จอดพักที่อื่น

มาตรา ๓๓๕ เมื่อสินค้าอันน่ากลัวที่ ไต่กล่าว
มาแล้ว ถ่ายออกจากดำเนินบรรทุกลงดำเนินกีด
ถูกขึ้นฝั่งไปจากตำบลหนึ่งถึงตำบลหนึ่ง โดยทางน้ำ
กีด จะต้องนำสิ่งของนั้นไป ในเรือบรรทุกทุกเรือ
ดำเดี่ยวอย่างหนึ่งอย่างใด ที่มีประทุนคาดพิงและ
ในเรือใด ๆ ที่บรรทุกสินค้าของชนิดนี้ ห้ามมิให้
จุดไฟแต่อย่างหนึ่งอย่างใด และเรือที่บรรทุกของ
ชนิดนี้ต้องชักธงแดงขึ้นเป็นสำคัญ และจะต้องรีบไป
ให้ ถึงที่กำหนดมิให้จอดพักที่อื่น ๆ นอกจากที่
กำหนดให้จอดชนสินค้าอันน่ากลัวดำเนิน

เรือรบภายใต้สัญญาจะมอบ
ครายมาถึงที่กำหนดไว้แล้ว
ต้องรับขนของชน ให้เสร็จ
ถ้าไม่รับขนจนเจ้าท่าจะจ้าง
ชน เงินค่าจ้างเจ้าของ
ต้องใช้

มาตรา ๓๓๖ สินค้าขนน้ำหนักตัว ที่บรรทุกลง
กับเรือ เรือเรือดำเตียงต่าง ๆ ที่เข้ามาแล้ว เมื่อมาถึง
ท่าบังคับที่กำหนดให้ขนของเหล่านี้ขึ้น ผู้เจ้าของ
กีดขวาง ทำการแทนเจ้าของกีด จะต้องรับขนของ
เหล่านี้ขนส่งไปให้เสร็จ ถ้าเห็นว่าผู้เจ้าของ
กีดขวาง ทำการแทนเจ้าของ ไม่รับขนของนั้นขึ้นโดย
เร็วแล้ว เจ้าท่ากีดขวางแทนเจ้าท่ามีอำนาจขนของนั้น
ขึ้นได้ และค่าจ้างขนของนั้นมากน้อยเท่าใด เจ้า
ของกีดขวาง รับสินค้าขนต้องออก ให้ทั้งสิ้น

เมื่อจะขนสินค้าจะมอบ
ครายขึ้นเรือถ่ายออกจาก
โรงที่อนุญาตไว้ เจ้าของ
กีดขวางต้องมาขยับด้วย
ถ้าทงเทียบกันด้วยจำนวน
กีดขวางกั้นของนั้น เจ้าของ
กับเจ้าพนักงานผู้กำกับโรง
นั้นต้องตกลงกันในเวลานั้น
แล้ว ให้แจ้งความแก่เจ้าท่า

มาตรา ๓๓๗ เมื่อสินค้าขนน้ำหนักตัว ที่กีดขวาง
มาแล้วจะขนขึ้น เรือถ่ายออกจากโรงที่อนุญาต
ให้เอาสิ่งของนั้นไว้ กีด ผู้เจ้าของกีดขวาง
ของจะต้องมาขยับประจำที่นั้นด้วย ถ้าใช้ผู้รับผิดชอบ
แต่รับชอบมาขยับแทนก็ได้ ถ้าไม่เกิดการทงเทียบ
กันนั้นด้วยจำนวน กีดนำหนักสิ่งของเหล่านี้ที่ถ่าย
ออกไป กีดที่รับขนโรงนั้นมากน้อยเท่าใดก็ได้ ก็ให้
ผู้เจ้าของ กีดขวางรับผิดชอบแทนเจ้าของกับเจ้า
พนักงานผู้กำกับโรงนั้น จะต้องยอมตกลงกัน
อย่างหนึ่งอย่างใดในเวลานั้น และเจ้าพนักงานผู้
กำกับโรงนั้น ถ้าเห็นควรว่าจะตกลงกันอย่างใด
ก็ให้นำความไปแจ้งแก่เจ้าท่าด้วย

เบียปรับผู้ทำผิดในหมวดที่ ๑ มาตรา ๓๓๘ ถ้าผู้ใดกระทำผิด ฤๅขัดขืน
ไม่ยอมทำตามความบังคับ ในหมวดนี้ประการใด ๆ
ต้องในระหว่างโทษปรับคดีหนึ่ง เป็นเงินไม่เกิน
กว่า ๕๐๐ บาท ฤๅจึงคุกไว้คราวหนึ่งไม่เกิน
กว่า ๖ เดือน

หมวดที่ ๒

ข้อบังคับสำหรับเรือบรรทุกน้ำมัน

ปิดโตรเทียมในระวาง

อธิบายคำนำมนปิดโตรเทียม มาตรา ๓๓๘ ในกฎหมายและข้อบังคับเหล่านี้
และคำที่กำกับกันเป็นถึง คำที่นำมนปิดโตรเทียมในถังระวางในเรือนี้ ให้
เขาใจความว่า นำมนปิดโตรเทียมที่ตามตะเกียง
ก๊าด และนำมนอย่างอื่น ๆ ทุกอย่าง ที่ทำมา
จากปิดโตรเทียมก๊าด ยกเว้นแต่ที่นำมนที่หยอด
เครื่องจักรกลไก นำมนปิดโตรเทียมซึ่งบรรจุ
ลงระวางกำบังและเรือใด ๆ ประจุถึงหนักอันใหญ่
ก๊าด ฤๅบรรจุลงในห้องทองเรือก๊าด ฤๅไว้ใน
ภาชนะอันใหญ่อย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งมีกำลัง
จุ่น้ำมันตั้งแต่ ๘๐๐ กะลิขึ้นไปก๊าด และคำที่เรียกว่า
กำบังกันเป็นตงหนักให้เขาใจความว่า กำบังดำใด

ที่บรรทุกน้ำมันปิดโตรเดียม ลงในถังใหญ่ของ
กำปั่นนั้น ถุกำปั่น ถูเรือใด ๆ ที่จัดเตรียมห้อง
ในท้องกำปั่นไว้ สัมกับการบรรทุกน้ำมันปิดโตร
เดียมลงได้

วิธีชักลงในเวลากลางวัน
และจุดโคมในเวลากลาง
คืนเป็นเครื่องหมายในเรือ
ที่บรรทุก ฤาจะรับบรรทุก
น้ำมันปิดโตรเดียมในประ
เทศสยาม เว้นแต่เรือที่ถ่าย
น้ำมัน ปิดโตรเดียมออก
หมดแล้วเจ้าท่าจะอนุญาต
ให้เลิกเครื่องหมายนั้น

มาตรา ๑๕๐ กำปั่นนั้นเป็นถึงทุก ๆ ลำ ที่
บรรทุกน้ำมันปิดโตรเดียมในระวางเรือ เมื่อจะมา
ในอาณาเขตประเทศสยาม และกำปั่นทุก ๆ
ลำ ที่เตรียมหมายจะบรรทุกน้ำมันปิดโตรเดียม
ลงจากโรง ที่อนุญาตให้เก็บน้ำมันปิดโตรเดียม
ไว้ กัด กำปั่นนั้น ๆ จะต้องชักธงสีแดงขึ้นไว้ ที่
ยอดเสากระโสตข้างหน้าเรือ และที่ยอดเสากระ
โสตกลางก็ให้ชักธงอีกธงหนึ่ง มีแป้นอักษร ตี.
เอช. อี. ในส้มุดโค็ด แบบซึ่งอนุญาตให้ ใช้
ทั่วทุกประเทศ (ใจความว่า "น้ำมันปิดโตร
เดียม") และธงเหล่านี้จะต้องชักขึ้นไว้ตลอด
เวลากลางวันทุก ๆ วัน เต็มไป กว่าน้ำมันปิด
โตรเดียมจะถ่ายออกหมด ฤาตลอดเวลาที่กำปั่น
นั้นยังอยู่ ในอาณาเขตประเทศสยาม และกำ
ปั่นนั้นเวลากลางคืนตลอดเวลาที่เข้ามา จะต้องชัก
โคมสีแดง ๒ ดวง ขึ้นเรียงคั่นในที่คนจะเห็นได้
โดยชัดเจน สังกว่าคาดฟ้าขึ้นไป ไม่ต่ำกว่า ๑๖
ฤา ๒๐ ฟุต ยกเว้นแต่กำปั่นลำใดที่เจ้าท่าได้ตรวจ

ศุการ เห็นว่ากำนันดำเนินได้ ถ้ายำนันปิดโครเดียม
ออกหมด และด่างชำระเปิดเผยแพร่ของกรมเข้าได้
โดยเรียบร้อย ไม่มีทางที่จะเป็นอันตรายต่อไปได้
เจ้าทำจึงจะขอมอบอนุญาต ให้ยุบเลิกหมายของลำ
คัญ ที่ว่ามานั้นก็ได้

เรือบรรทุกน้ำมันปิดโคร
เดียมเข้ามาในเขตท่าเรือ
แม่น้ำฝ่ายซ้ายของจังหวัด
ที่อนุญาตไว้ เมื่อจอดแล้ว
ไม่ให้เดินไปที่อื่น เว้นแต่
ได้ อนุญาต

มาตรา ๑๕๓ กำนันเป็นถึงทุก ๆ ลำ ที่
บรรทุกน้ำมันปิดโครเดียมในระหว่างเรือ เมื่อเข้า
มาในเขตท่าเรือในแม่น้ำแห่งประเทศสยาม ก็
ต้องไปจอดที่ท่าเรือซึ่งอนุญาต ให้เขาน้ำมันปิด
โครเดียมขึ้นได้ และเมื่อจอดถึงที่แล้ว ก็ห้ามไม่
ให้เดินไปจากที่นั้น ยกเว้นเสียแต่เจ้าทำอนุญาต
ให้ ไปจึงไปได้

เมื่อเปิดฝาดังน้ำมันปิดโคร
เดียมห้ามไม่ให้ มีไฟในเรือ
นั้น ฤๅในที่ใดก็เคยงและ
ห้ามไม่ให้ สูบยาและถือไม้
ขีดไฟเว้นแต่ไฟที่ใช้ ใน
ครัวไฟและเครื่องจักร

มาตรา ๑๕๒ เวลาที่กำนันดำหนึ่งดำใด ซึ่ง
บรรทุกน้ำมันปิดโครเดียมในท้องระหว่างเรือยังทอด
จอดอยู่ในเขตท่าเรือในเขตท่า ฤๅในแม่น้ำแห่ง
ประเทศสยาม ก็ห้ามไม่ให้ เรือดำหนึ่งมีไฟในกำนัน
ฤๅในที่ใดก็เคยงกำนันนั้น ตลอดจนเวลาที่เปิดฝาดัง
น้ำมันปิดโครเดียมขึ้นฤๅรับตงก็ ฤๅยังเปิดฝาดัง
ปากกระวางเรืออยู่ก็ เว้นไว้แต่ไฟของไฟหัว และห้าม
ไม่ให้ สูบยา ฤๅถือไม้ ขีดไฟในเรือ
ดำนั้นเป็นอันตราย แต่ขอมอบอนุญาต ให้ใช้
ไฟในครัว และใช้ เครื่องจักรสำหรับเรือกำนัน
และสำหรับถ่ายน้ำมันปิดโครเดียมขึ้น

เรือบรรทุกน้ำมันปิโตร
เลียมเข้ามาในเขตท่าฤ
แม่ข่ายสยามแตรเมื่อ
ถ่ายขนนายเรือต้องบอก
เจ้าพนักงาน

มาตรา ๑๔๓ เรือกำปั่นทุก ๆ ลำ ที่บรรทุก
น้ำมันปิโตรเลียมในท้องระวางเรือ ซึ่งเข้ามา
ในเขตท่าฤแม่ข่ายแห่งประเทศสยาม นายเรือต้อง
ไปแจ้งความแก่เจ้าพนักงานให้ทราบทั่ว เรือเข้ามา
แล้ว แต่ก่อนหน้าจะถ่ายเอาสินค้า สิ่งหนึ่งสิ่งใด
ในเรือขึ้นก็ต้องมีหนังสือไปแจ้งความแก่เจ้าท่าว่า

(๑) กำปั่นลำนั้น บรรทุกน้ำมันปิโตรเลียม
มาหนักหรือเท่าใด

(๒) ถึงน้ำมัน ฤหองระวางกำปั่นที่บรรทุก
น้ำมันปิโตรเลียมเข้ามานั้น มีกี่ตงกี่หอง

(๓) น้ำมันปิโตรเลียมที่บรรทุกมานั้น เป็น
น้ำมันชนิดใดอย่างไร และมีหนังสือสำคัญอย่างใด
อย่างหนึ่ง คุณน้ำมันปิโตรเลียมเหล่านั้น มา
จาก เมือง ท่าเดิมฤ เมืองที่กำปั่นแระมานั้นประการ
ใด และน้ำมันปิโตรเลียมที่บรรทุกมานั้น กี่ตงกี่
ความร่อนของปรอดจึงมีไอน้ำมัน ที่จะให้ คิด
ไฟซไฟ

เมื่อนายเรือแจ้งความแล้ว
เจ้าท่าจึงจะอนุญาตให้ ไป
ถึงท่าได้

มาตรา ๑๔๔ เมื่อนายเรือมีหนังสือ ไปแจ้ง
ความแก่เจ้าท่าตามขอความที่ความนั้นแล้ว เจ้าท่า
จึงจะให้อนุญาตกำปั่นเหล่านั้นเขาไปถึงท่า ที่จะถ่าย
ขนเอาน้ำมันปิโตรเลียมขึ้นขึ้นได้ ตามขอบังคับ
ที่จะได้ กล่าวคือดังนี้

08/10/2566

วิธีขนานนามขนจากเรือ
และจากโรงที่อนุญาต

มาตรา ๑๕๕ กิจการการถ่ายขนน้ำมันปิโตร
เลียมขนจากโรงกำปั่นบรรทุกเข้ามากัด และที่รับ
น้ำมันปิโตรเลียมลงจากโรง ซึ่งอนุญาตให้เก็บ
น้ำมันในเรือ กัดจะต้องใช้ท่อยาง คัดกับท่อยกทำด้วย
เหล็กเหนียวยอมให้เบ็ดถ่ายไปเอะรับมาได้ คงแะ
ควนขันจนควนตอกแถวให้ ใช้เครื่องสูบน้ำมันปิโตร
เลียมนั้นไปลงไว้ ในถังสำหรับเก็บน้ำมัน เมื่ถ่าย
น้ำมันปิโตรเลียมขนจากโรงกำปั่นบรรทุก
น้ำมันลงสู่เรือ กัด ท่อนของเต้าน้ำมัน ให้หมด
ในทันที ถ้าถึงเวลาควนตอกกำหนดให้ หยุดการ
ถ่ายน้ำมัน ถ้ากำปั่นงานหนึ่งไม่สิ้นการถ่ายน้ำมัน
ขึ้นถาวรมาลง กัดต้องมีเครื่องสำหรับปิดท่อน้ำมัน
อย่างหนึ่งอย่างใด ที่จะไม่ให้ น้ำมันหยั่งเหล็ดออก
ไหลออกจากท่อนั้นได้

ห้ามไม่ให้เทน้ำมันปิโตร
เลียมลงในแม่น้ำ

มาตรา ๑๕๖ น้ำมันปิโตรเลียมที่ขังเหล็ดอยู่
ในกำปั่นดำไต ๆ บาง ถูน้ำมันที่เจือปนน้ำใน
เรือกำปั่น กัด ถูน้ำมันที่ในถังใหญ่ซึ่งเก็บไว้ บน
บกนั้น กัด ก็ห้ามไม่ให้ ทิ้งเทลงในแม่น้ำ ถูใน
เขตรทำนเป็นถันชาติ

เรือที่จะขนน้ำมันปิโตร
เลียมขึ้นถาวรมาลงจากโรง

มาตรา ๑๕๗ เรือกำปั่นดำไต ๆ ซึ่งบรรทุก
น้ำมันปิโตรเลียมมาในช่องระวางเรือ จะถ่าย

08/10/2566

ให้ชนแต่คราวละดำ และ
ไม่ให้จอดเทียบกันเวลา
ถ่ายน้ำมันอยู่

น้ำมันชนถูารับตงจากโรงแต่อย่างใดอย่างหนึ่ง ก้ให้
ถ่ายชนถูารับตงแต่ทีละดำ และกำจัดที่ถ่ายชนถูา
รับตงอยู่นั้น ห้ามไม่ให้เรือกำปั่นและเรือลำเภา
อย่างใด ๆ มาจอดเทียบที่ท่าเรือจอดนั้น ถูาข้าง
เรือดำนั้นเป็นอันตราย

ห้ามไม่ให้เรือที่บรรทุกน้ำ
มันปีโตรเดียมถูาทันชน
แล้วใหม่ ๆ เดือนถอย
ไปจากที่อนุญาตไว้ เว้น
แต่ได้ รับอนุญาตเจ้าท่า

มาตรา ๓๘๘ ห้ามไม่ให้เรือกำปั่นลำใด ๆ ที่
บรรทุกน้ำมันปีโตรเดียมในท้องระวางเรือกัถ ถูา
กำปั่นที่พึ่งถ่ายชนน้ำมันชนใหม่ ๆ กัถ เดือนถอย
ไปจากที่ ๆ จอดชนน้ำมันไปมาอยู่นั้น เว้นใด
แต่เจ้าท่าอนุญาตให้ ไปจึงไปได้ เมื่อเจ้าท่าเห็น
เห็นว่า กำปั่นที่บรรทกน้ำมันปีโตรเดียมมาในท้อง
ระวางเรือและในถ้ง ได้ชนน้ำมันจนหมดถ้ง
ห้องในกำปั่นที่บรรทกน้ำมันนั้น ได้เปิดฝายออก
ล้างระหมดจต จนลมเข้าได้ ดแล้ว เจ้าท่า
ก็จระยอมให้เดือนถอยไปจอดที่ตำบลอื่น ๆ ได้ สุด
แต่เจ้าท่าจะอนุญาตให้ ไป

ข้อบังคับเหล่านี้ ให้ ใช้
ตลอดถ้งเรือที่บรรทกถูา
ที่เก็บถ้งน้ำ

มาตรา ๓๘๘ กฎหมายและข้อบังคับที่ใดกล่าว
มาถ่วงนั้น เพื่อจะได้บังคับเรือกำปั่น ซึ่งบรรทก
ถ้งน้ำมากถ่วงไปมาทางน้ำ ถูาชนไปมาทางบกกัถ
และการเก็บถ้งน้ำมากถ่วงนั้นไว้ กบที่กัถ การที่
กำปั่นถูาเรือดำถ้งถูาเรือใด ๆ ที่บรรทกแล้ว ถูา

เตรียมการจะบรรทุกสินค้าขึ้นน้ำถ่วงตัก ใน
เขตรทางน้ำหน้าประเทศสยาม ก็จะให้ ใช้กฎหมาย
และข้อบังคับเหล่านี้ ให้บังคับเรียกขึ้นที่บรรทุก
น้ำมนต์โตรเดียว ๆ ที่เก็บไว้ ในถึงที่อนุญาต
ให้เอาไว้ได้ ให้ ใช้ข้อบังคับเหล่านี้เหมือน
กัน เว้นไว้แต่การที่กฎหมายและข้อบังคับข้อหนึ่ง
ข้อใดนั้นไม่ต้องขอยกเว้น ๆ ก็ดี ถ้ามีกฎหมาย
อื่น ๆ บังคับกีดจ้งไม่ให้ ใช้

มาตรา ๓๕๐ ถ้าผู้ใดกระทำความผิดตามข้อนี้ไม่
ยอมทำตามความบังคับ ในหมวดนี้ประการใด ๆ
ต้องในระวางโทษ ปรับกึ่งหนึ่งเป็นเงินไม่เกิน
กว่า ๕๐๐ บาท ฤฯซึ่งถูกไว้คราวหนึ่งไม่เกิน
กว่า ๖ เดือน

หมวดที่ ๓

ข้อบังคับสำหรับทอดสมอใกล้สายโทรเลขในน้ำ

ห้ามไม่ให้ทอดสมอใกล้สายโทรเลขที่ทอดไปในน้ำใน
และตากองหนแห ที่ใกล้สาย ระหว่างท่ามกลางประภาคาร ซึ่งตั้งแต่ภายใน
โทรเลขในน้ำตามตปากน้ำ สันตอนปากน้ำเจ้าพระยากับฝั่งแผ่นดินนี้ มีที่หมาย
เจ้าพระยา เป็นเส้นปักอยู่ริมฝั่ง ที่ปลายเส้นนั้นคิดบ้ายใหญ่รูป
กลม เป็น สี ขาว หมาย ความ ไว้ เป็น สำคัญว่า

“ประกาศห้ามเรือทั้งปวงทุก ๆ อย่าง ไม่ให้มาจอด ทอด ส้มอตง ข้างซ้าย โทรแดงที่ทอด อยู่ในน้ำนั้น ตั้งแต่ซ้ายนั้นออกไปข้างละ ๔๕ วา ฤๅ ๓๐๐ เดชตา และห้ามไม่ให้ เรือดำหนึ่งดำใดเจื่อนเรือไปโดยเกาส้มอ และห้ามไม่ให้ผู้ใดตากขวนแห่ค้อย่างหนึ่งอย่างใด มาขวางข้ามซ้าย โทรแดงที่ทอดไปในน้ำนั้นเป็นอันขาด”

ห้ามไม่ให้ทอดส้มอเกา มาตรา ๓๕๒ ซ้าย โทรแดงที่ทอดซึ่งไปในน้ำ ส้มอที่ใกล้ซ้าย โทรแดงใน ตำบลปากน้ำเจ้าพระยา ตั้งแต่ออฟฟิศ โทรแดง หน้าตำบลบ่อมีเสื่อส้มทุท ปากน้ำกับบ่อมีเสื่อส้มทุทนั้น มีเจ้าบักทง ๒ ผู้ คิดป้ายใหญ่รูปกลมมีสีขาวไว้ ปลายยอดเหล่านั้น หมายความว่าสำคัญ เพื่อห้ามไม่ให้ เรือกำปั่นดำหนึ่งดำใด เมื่อมาถึงปากน้ำมาจอดทอดส้มอตง ข้างทิศเหนือ ซ้าย โทรแดงซ้ายนั้นโดยเป็นอันขาด ฤๅจอดทอดส้มอตงริมซ้ายนั้น ข้างใต้ภายใน ระยะ ๔๕ วา ฤๅ ๓๐๐ เดชตา ตั้งแต่ซ้ายนั้นออกไป ฤๅไม่ให้เกาส้มอนั้นมาขวางข้ามซ้าย โทรแดง ซึ่งอยู่ในน้ำนั้นเป็นอันขาด

ห้ามไม่ให้ทอดส้มอเกาส้มอ มาตรา ๓๕๓ ซ้าย โทรแดงที่ทอดไปข้ามแม่น้ำที่ใกล้ ซ้าย โทรแดงในน้ำ เจ้าพระยาฝั่งขวานอกตำบลวัดมหาธาตุ ด้านทิศ ตำบลหน้าวัดมหาธาตุ เห็นไปจนถึงฝั่งขวานอกตำบลวัดหลังนันทน์ เครื่อง

08/10/2566

หมายเป็นเส้าปักยี่ริมหน้าต่าง ๒ ผั่ง ปลายเส้ามี
ป้ายใหญ่รูปกลมมีตัวขาว และมีประกาศห้ามไม่ให้
เร็วทั้งปวงทอดสมอตั้งที่ตายนั่นข้างหนึ่งข้างใด แต่
ภายในระยะ ๕๕ วา ฤๅ ๓๐๐ เดหตาออกไป ฤๅ
ไม่ให้เกาะสมอพานสำนนั้นเป็นอันขาด

ถ้าจะสร้างสายโทรเลข มาตรา ๓๕๕ ถ้าแม่น้ำ ต่อไปเบื้องหน้าจะ
โทรศัพท์ สายไฟฟ้าในน้ำ สร้างสาย โทรเลข ฤๅสายใช้ ไฟฟ้าฤๅสายโทรศัพท์
ซึ่งที่ใดจะมีเครื่องหมายไว้ ที่ทอดซึ่งไปขวางตามแม่น้ำเจ้าพระยา แห่งหนึ่งแห่งใด
ห้ามไม่ให้ ทอดลัดมอเกาะ ขึ้นใหม่ก่ตั้ง ฤๅทอดข้ามดำเนินอื่น ๆ ก่ตั้ง สาย
ลัดมอที่ไกล ตายนั่น นั้น ๆ จะทำให้มีเครื่องหมายเป็นเส้าปักยี่ริม
ผั่งแม่น้ำทาง ๒ ผั่ง ที่ปลายเส้านั้นติดป้ายใหญ่ ๆ
รูปกลมมีตัวขาวไว้ เป็นสำคัญ

ห้ามไม่ให้ เรือลำหนึ่งลำใด มาจอดทอดลัดมอ
ตรงริมสำนข้างหนึ่งข้างใด ภายในระยะ ๕๕ วา
ฤๅ ๓๐๐ เดหตา ตั้งแต่สำนนั้นออกไป และห้าม
ไม่ให้เกาะลัดมอขวางนั้นเลย

ถ้าเรือลำหนึ่งลำใดทำผิดในข้อบังคับนี้ จะมี
โทษปรับมากและน้อย ตามความแจ้งอยู่ใน
มาตรา ๓๕๕

ระเบียบผู้ทำผิดในหมวด
ที่ ๓ นี้

มาตรา ๓๕๕ นายเรือฤๅผู้บังคับการแห่งเรือ
ใด ๆ มาทอดลัดมอตั้งในที่กำหนดห้ามไม่ให้ทอด

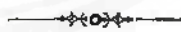
นี้ ตามความแจ้งอยู่ในกฎหมายและข้อบังคับ
เหล่านี้แล้ว ฎาทุตรส้มขอ ฎาเกาส้มขอ และฎาก
ขอนแห่แต่อย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ไปข้ามพวนสาย
โทรเลขในคำบังคับซึ่งต้องห้าม ในกฎหมายและข้อ
บังคับเหล่านี้ห้ามไม่ให้ทำนั้น ถ้าผู้ใดซึ่งกระทำ
ผู้นั้นจะต้องปรับให้เสียเงินไม่เกินกว่า ๑๐๐ บาท
ทุก ๆ ครั้งทำและจะต้องถูกปรับ ให้ซ่อมแซม
สายโทรเลขที่ชำรุดเพราะการทอดส้มขอหรือ เกา
ส้มขอหรือ ตากขอนแห่ให้พวนสายนั้น ให้ดีขึ้น
อย่างเดิมอีกด้วย

ถ้าเรือแล่นข้ามคำบตสาย
โทรเลขในน้ำไม่กอนส้มขอ
ซึ่งผู้ใดเป็นผิดกฎหมาย
นี้

มาตรา ๑๕๖ ตามใจความของกฎหมายและ
ข้อบังคับนี้ ถ้าเรือดำใตเมื่อแล่นมาข้ามที่กำหนด
ห้ามมิให้เกาส้มขอในข้อบังคับนี้ และไม่กอนส้มขอ
ซึ่งผู้ใดพบเห็นได้ชัดแล้ว ก็จะต้องถือว่าเรือดำ
นั้นได้เกาส้มขอผิดกฎหมายนี้

หมวดที่ ๔

ข้อบังคับสำหรับเก็บค่าธรรมเนียมประภาคาร

เรือที่เข้ามาอยู่ในเขตทาง
น้ำฝ่ายสยาม ต้องเสียค่า
ธรรมเนียมประภาคารทุก
หมายร้องและโคมต่าง ๆ

มาตรา ๑๕๗ เรือทั้งปวงทุก ๆ ลำ เมื่อเข้า
มาอยู่ในเขตทางน้ำประเทศสยามแล้ว เจ้าของ
เรือฎานายเรือ จะต้องเสียค่าประภาคารและทุน
หมายร้องและโคมต่าง ๆ ตามสมควรแก่การนั้น
มากน้อยเท่าใด ก็ตามแต่รัฐบาดฝ่ายสยามจะ

นี้ ตามความแจ้งอยู่ในกฎหมายและข้อบังคับ
เหล่านี้แล้ว ฎาทุทธรมขอ ฎาเกดสมขอ และดาก
ชอนแหแต่อย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ไปชามพานสาย
โทรเตรในค้ำบดซึ่งต้องห้าม ในกฎหมายและข้อ
บังคับเหล่านี้ห้ามไม่ให้ทานนี้ ถ้าผู้ใดชนกระทำ
ผู้หนึ่งจะต้องปรับให้เสียเงินไม่เกินกว่า ๑๐๐ บาท
ทุก ๆ คราวทำและจะต้องถูกปรับ ให้ชอมแซม
สายโทรเตรที่ชำรุดเพราะการทอดสมเรือ เกา
ดสมเรือ ดากชอนแหให้พานสายนี้ ให้ตชุน
อย่างเดิมอีกด้วย

ถ้าเรือแจ่นข้ามค้ำบดสาย
โทรเตรในน้ำไม่ถอนสมขอ
ชนพจนนากเป็นผิดกฎหมาย
นี้

มาตรา ๑๕๖ ตามใจความของกฎหมายและ
ข้อบังคับนี้ ถ้าเรือดำใดเมื่อแจ่นมาชามที่กำหนด
ห้ามไม่ให้เกดสมขอในชอบังคับนี้ และไม่ถอนสมขอ
ชนพจนนากพอแแต่เห็นได้ชัดแล้ว ก็จะต้องถือว่าเรือดำ
นั้นได้เกดสมขอผิดกฎหมายนี้

หมวดที่ ๔

ข้อบังคับสำหรับเก็บค่าธรรมเนียมประภาคาร

เรือที่เข้ามาอยู่ในเขตทาง
น้ำฝ่ายสยาม ต้องเสียค่า
ธรรมเนียมประภาคารท่น
หมายรื่องและโคมต่าง ๆ

มาตรา ๑๕๗ เรือทั้งปวงทุก ๆ ลำ เมื่อเข้า
มาอยู่ในเขตทางน้ำประเทศสยามแล้ว เจ้าชอง
เรือฎานายเรือ จะต้องเสียค่าประภาคารและท่น
หมายรื่องและโคมต่าง ๆ ตามสมควรแก่การนี้
มากน้อยเท่าใด ก็ตามแต่รัฐบาดฝ่ายสยามจะ

กำหนดให้เสีย ให้แก่เจ้าพนักงานของรัฐบาดฉวย
สยามจะทรงขึ้นไว้ ให้รับ

เรือรบไม่ต้องเสียค่า
ธรรมเนียมประกาศาร
มาตรา ๑๕๗ เรือรบประเทศสยามกิด ฎาเรือ
รบต่างประเทศกิด ยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม
ประกาศารทุกถ้า

ตรางพิคค่าธรรมเนียม
ประกาศาร จะบิตได้
ที่ว่าการเจ้าท่า
มาตรา ๑๕๘ ตรางพิคค่าธรรมเนียมประกาศาร
ที่กกำหนดให้เสียกิด ฎากฎหมายชอมีกมี
ต่าง ๆ ที่ชอยู่ ในส่วนนั้นกิด เจ้าท่าจะคองบิต
แขวนไว้ ในคว่าการชอเจ้าท่า ให้แจงประจักษ์
แก่นทงปวงชอยู่เดมอ

เจ้าพนักงานเก็บค่า
ธรรมเนียมประกาศาร
แล้วคองทำใบเสร็จให้
เมื่อจะทำหนังสือเบกคอง
คองใบเสร็จก่อน ถ้ามี
แล้วจึงให้หนังสือเบกคอง
ถ้าไม่มอยทำให้
มาตรา ๑๖๐ เจ้าพนักงานเก็บค่าธรรมเนียม
ประกาศารนั้น จะคองทำใบเสร็จให้ ไว้แก่นายเรือ
ทุกถ้าที่มาเสียค่าธรรมเนียมนั้น
อนึ่งเมื่อเจ้าท่า จะทำ หนังสือ เบกคอง ให้แก่เรือ
ถ้าใดถ้าหนึ่ง กจะคองเรียกเอาใบเสร็จที่เสียค่า
ธรรมเนียมประกาศารนั้นมาคองก่อน เมื่อเห็นใบเสร็จ
แล้วกให้ทำหนังสือเบกคองให้แก่เรือถ้านั้นไป ถ้า
ไม่ได้ ใบเสร็จคดเปนสำคัญ ว่าเสียค่าธรรมเนียม
แล้ว กชย้าให้เจ้าท่าทำใบเบกคองให้แก่เรือถ้านั้น
เลยเปนถนชาด

เบี้ยปรับผู้หนักค่าธรรมเนียม
เนียมประกาศ และไม่ให้
ยอมให้เจ้าพนักงานตรวจ
วัดเรือ และขัดขวางเจ้า
พนักงานต่าง ๆ

มาตรา ๓๑๓ นายเรือลำหนึ่งถ้าใดคิดถักตอม
ต้องเรือแต่พอออกไปเขตทางน้ำประเทศสยามเพราะ
จะไม่เสีย ค่าธรรมเนียม ประกาศ ก่อน ตาม ข้อ
บังคับในหมวดนี้กีด ฤๅขัดขืนไม่ยอมให้เจ้าพนักงาน
มาตรวจวัดเรือลำนั้น เพื่อจะได้ทราบว่ก่าตั้งเรือ
นั้นจะจุของได้ กี่คนกีด ฤๅผู้ใดที่จะขัดขวางห้าม
เจ้าพนักงานการใด ๆ ไม่ให้กระทำการตามหน้าที่
ใดกีด ผู้หนักความผิดโดยทางเดิมิต ต้องใน
ระวางโทษปรับคดีหนึ่งเป็นเงินไม่เกินกว่า ๓๐๐ บาท

หมวดที่ ๕

ข้อบังคับสำหรับการป้องกัน โรคภัยอันตราย

เมื่อมีชาวโรคร้ายที่ติดกัน
ได้เกิดขึ้นในเมื่อท่าเรือ
ฤๅท่าบดใดให้เสียบัด
กระทรวงนครบาลออก
ประกาศกักเรือมาจากเมือง
ท่านนโค เรือนคนต้องกักอยู่
จนเจ้าพนักงานแพทย์
อนุญาตจึงจะไปได้

มาตรา ๓๑๒ เมื่อได้รับข่าวว่า มีเชื้อหวา
ดโรค ใช้ทรัพย์สิน ใช้กาฬโรค ใช้จับ ฤๅ
โรคร้ายต่าง ๆ ที่มีอาการติดกันได้ เกิดขึ้นฤๅ
มีอยู่ในเมืองท่าเรือฤๅตำบลใด ๆ ที่อยู่ภายนอก
พระราชอาณาเขตสยาม ให้เสียบัดกระทรวง
นครบาล มีอำนาจ อื่นชอบ ด้วย กฎหมาย ออก
ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา และแจ้ง
ประกาศไปยังกงสุลต่างประเทศทั่วกันว่า เมือง
ท่านนฤๅตำบลนั้น ๆ มีโรคร้ายที่ติดกันได้ แล้ว

ให้บังคับบรรดาเรือ ที่จะมาถึงจากเมืองท่าฤๅตำบล
นั้น ให้ ไปอยู่ที่ด่านบ้องกันโรคภัยอันตราย และ
ไว้กักอยู่ที่นั่น จนกว่าเจ้าพนักงานแพทย กระทรวง
นครบาลฤๅเจ้าพนักงานรอง ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า
เจ้าพนักงานแพทยนั้น จะอนุญาตปล่อยให้ ไปได้

ตำบลที่ทอดล้อมอกเรือ
ในน่านน้ำสยาม

มาตรา ๓๖๓ ทำเดำหรับบ้ชทอดล้อมเรือที่คอง
กักด่านบ้องกัน โรคภัยอันตรายในน่านน้ำสยามนั้นคือ

(๑) ที่เกาะพระ.....หน้าด่าน
บ้องกัน โรคภัยอันตราย

(๒) ที่เกาะสี่ข้ง.....หน้าด่าน
ศุลกากร

(๓) ที่อ่างศิลา.....หน้าด่าน
ศุลกากร

(๔) ที่เมืองสมุทรปราการในแม่น้ำเจ้าพระยา
หน้าด่านศุลกากร

(๕) ที่กรุงเทพฯ ในแม่น้ำเจ้าพระยา
หน้าโรงพักของกระทรวงค้ำบตบางคดแหลม

ด่านบ้องกันโรคให้ตั้ง
ที่เกาะพระ

มาตรา ๓๖๔ ด่านบ้องกันโรคภัยอันตรายนั้น
ให้ตั้งที่เกาะพระ

เรือดำไตที่มีคนเป็นโรคร้าย
ที่คัดกันได้ภายใน ๑๕ วัน

มาตรา ๓๖๕ ถ้าเรือดำไตที่เข้ามำถึงฤๅจุด
อยู่แล้วในน่านน้ำสยาม มีคนเป็นไข้ ฤๅพาโรค

08/10/2566

ก่อนวันมาถึงหน้าหน้าสยาม
ต้องชั่งกรงบอกว่ามีโรค
ร้ายอันใด และต้องไป
ทอดต้มอย่าน้ำบองกัน
โรคจนกว่าแพทย์จะอนุญาต
ให้ ไปจึงไปได้

ใช้ อหิวาตกโรค ใช้ทรพิษ ใช้จับ ฤาโรกร้าย
อย่างหนึ่งอย่างใด ที่ติดกันได้ ภายใน ๑๕ วันก่อน
วันที่มาถึง ถ้าเป็นเรือคั้งเข้ามาถึงหน้าหน้าสยาม
นายเรือฤาผู้บังคับการในเรือเหล่านั้น ต้องชั่งกรง
สำหรับบอกว่ามีโรคร้ายอันใด และต้องทอดต้ม
จุดเรืออยู่ชั่งด้านบองกันโรคภัยอันตราย จนกว่า
เจ้าพนักงานแพทย์จะเข้ามาตรวจจนเรือ และ
อนุญาตปล่อยให้ ไปจึงไปได้ ฤาถ้าเป็นเรือที่
จุดอยู่แถวในฝั่งท่ากรุงสยาม ในเรือฤาผู้บังคับ
การในเรือนั้น ต้องชั่งกรงสำหรับบอกว่ามีโรคร้าย
อันใด และต้องลงยเรือไปจุดอยู่ ชั่งด้านบอง
เจ้าพนักงานแพทย์เห็นสมควร

แพทย์ต้องรีบไปไตสวนเหตุ
ในเรือ ถ้าจำเป็นจะบองกัน
ภัยอันตรายที่ชั่งกักเรือ
ให้ตั้งให้นายเรือพาเรือ
และคนในเรือไปกักบอง
กันโรค

มาตรา ๑๒๖ เจ้าพนักงานแพทย์ต้องรีบไปไต
สวนเหตุการที่เรือนั้น และถ้าเห็นเป็นการจำเป็น
ก็ สำหรับ ความ บองกัน โรคภัยอันตราย แก่บ้านเมืองที่
จะต้องกักเรือ และบรรดาคนในเรือด้านบอง
กันโรคภัยอันตราย ก็ให้ มีคำสั่งแก่นายเรือฤาผู้
บังคับการในเรือนั้น ให้พาเรือและคนในเรือไป
อยู่ในความกักด้านบองกันโรคภัยอันตราย

หน้าที่นายเรือจะต้องทำตาม
คำสั่งแพทย์ เขาเรือไปกัก

มาตรา ๑๒๗ เมื่อมีคำสั่งตั้งนั้นเป็นหน้าที่ของ
นายเรือฤาผู้บังคับการในเรือนั้น ที่จะต้องเขา

ยังคาบตาด่านที่แพทย์ ให้ เรือนน ไปยังคาบตาดักเจ้าพนักงาน จะสั่งให้ทราบ ว่าทราบจนกว่าจะอนุญาต ปล่อยให้

โรคกลางวัน ต้องซักง เหลือง กตางคืนต้องซัก โคมแดง

มาตรา ๑๖๗ บรรดาเรือนต้องไปจดอยู่ที่ ทำแต่ ทอด ส้มอ สำหรับ ๑. ด่านบ้องกัน โรค ภัยอันตราย ตามคำสั่งนั้น ในเวลาดกลางวันให้ซักงสำหรับ บอกว่ามีโรคร้าย คือ รงสีเหลืองมีรงค้ำขายอยู่ ข้างต่าง และในเวลาดกลางคืนให้ซักโคมไฟสีแดง ไว้ที่ปลายเสาหน้า

เรือของตระเวรกลางวันให้ ซักงเหลืองเหมือนกัน กลางคืนให้ซัก โคมที่หัว เรือและท้ายเรือ

ห้ามไม่ให้เรือที่ตอกกักถอย ไปจากที่ โดยไม่มีอนุญาต

ห้ามไม่ให้เรือออกจากเรือ แพทย์เทศบารังเรือที่ตอกกัก

มาตรา ๑๖๘ บรรดาเรือ กงตระเวร ที่เฝ้า รักษาอยู่นั้นในเวลาดกลางวันให้ซักงสีเหลืองอย่าง เดียวหน้าไว้ ที่ท้ายเรือ และในเวลาดังแต่พระอาทิตย์ ตกจนพระอาทิตย์ขึ้น ให้ มีโคมไฟทองที่หัวเรือ และท้ายเรือ

มาตรา ๑๗๐ ห้ามไม่ให้เรือที่ตอกกักถอยไปจากที่ โดยมีได้รับหนังสือ อนุญาตของเจ้าพนักงานแพทย์

มาตรา ๑๗๑ ห้ามไม่ให้เรือทั้งทอดย นอก จากเรือของ เจ้าพนักงาน แพทย์เทศบารัง เรือที่

ห้ามไม่ให้คนทำการติดต่อ
กับเรือและฝั่ง เว้นแต่
อาชีพค้าขายและชื้อขายโดยทาง
แพทย์

ต้องกักกันบองกันโรคภัยอันตราย และห้ามไม่ให้คน
ผู้ใดไปมาติดต่อกับเรือที่ติดกันนั้น และห้ามไม่
ให้คนผู้ใดในเรือที่ติดกันนั้นไปมาติดต่อ กับบนฝั่ง
เว้นแต่การที่อาชีพค้าขาย ชื้อขายโดย ทาง เจ้าพนักงาน
แพทย์อนุญาตให้กระทำได้

เรือสำเภาที่มาถึงท่าตั้งมี
โรคภัยอยู่ในเรือ หรือมี
โรคมาแล้ว ๑๔ วันก่อนถึง
ให้ส่งห่อและถุงไปรษณีย์
แพทย์ ให้รีบมาตรวจตั้งยัง
ที่ว่าการไปรษณีย์

มาตรา ๑๗๒ เมื่อเรือสำเภา ที่มาถึงเมืองท่า
ใด ๆ ในกรุงสยาม ก่าตั้งมีโรคภัยที่ติดกันได้ใน
เรือ หรือใต้ มีมาแล้วภายใน ๑๔ วันก่อนเวลาที่
มาถึงนั้นกัตั้ง ให้ส่งห่อและถุงหนังสือไปรษณีย์แก่เจ้า
พนักงานแพทย์ และเมื่อเจ้าพนักงานแพทย์ได้เอารม
ยาหรือทำตามวิธีบองกันโรคภัยอย่างใด ๆ ตามที่
เห็นสมควรแก่การแล้ว ก็ให้ส่งห่อและถุงหนังสือ
ไปรษณีย์ ไปยังที่ว่าการ กรม ไปรษณีย์ ใน เมือง
นั้นได้

แพทย์อนุญาตให้เรือผ่าน
เขตท่ารับถ่านน้ำเดิมยัง
และชนสันค้ำชันใด ๆ ใน
เมื่อมีวิธีบองกันโรคภัย
คือได้แล้วตามที่ส่งยาบัต
จะยอมเห็นชอบด้วย

มาตรา ๑๗๓ เมื่อมีวิธีสำหรับ บองกัน ความ
ติดต่อของโรคภัยได้ โดยเสนาบดีกระทรวงนคร
บาล ยอม เห็น ชอบด้วย ตามคราวที่ สมควรแก่การ
แล้ว ก็ให้เจ้าพนักงานแพทย์ มีอำนาจชอบ ด้วย
กฎหมายอนุญาตให้เรือกลไฟใด ๆ ผ่านทางเขต
ท่ารับถ่านน้ำและเสมียง และชนสันค้ำชันนอกได้
ตามสมควร

แพทย์อำนาจบังคับให้คน
ในเรือที่ตอังกักด่านขึ้นไป
ที่โรงพยาบาลหรือโรงพัก
ที่ด่านให้พักอยู่ และปฏิบัติ
อยู่จนแพทย์จะอนุญาตให้
ลงเรือหรือย้ายไป

มาตรา ๑๗๔ เมื่อเห็นเป็นการสมควร ให้
เจ้าพนักงานแพทย์อำนาจบังคับ ให้เอาคนในเรือ
ลำใด ที่ต้องกักด่านบ่อนกัณโรคภัยอันตรายทั้งหมด
หรือแต่บางคนขึ้นไปไว้ ที่โรงพยาบาล หรือ โรงพัก
ที่ด่านบ่อนกัณโรคของเมืองท่านั้น ให้พักและปฏิบัติ
อยู่ที่นั่นไปจนกว่า เจ้าพนักงานแพทย์จะเห็นสมควร
ให้กลับไปเรือหรือย้ายไปลงเรืออื่น หรือทำการ
ติดต่อกลับมั่งได้

เมื่อมีคนต้องกักด่านอยู่
กตางวันไซ้ซักธงเหลือง
กตางคืนซักโคมแดง

มาตรา ๑๗๕ เมื่อมีคน ที่ต้อง กักอยู่ ที่โรงพัก
ด่านบ่อนกัณโรคภัยอันตรายนั้น ในเวลากลางวันให้
ซักธงสีเหลือง และในเวลากลางคืนให้ซักโคมไฟ
สีแดงขึ้นไว้เป็นสัญญาณให้ที่ตมเห็นได้ง่าย

เมื่อที่ด่านซักธงและโคมอยู่
ห้ามไม่ให้ผู้ใดเข้าไป
บนด่าน

มาตรา ๑๗๖ เมื่อมีธง หรือโคมไฟเป็นเครื่อง
หมายความกักด่าน บ่อนกัณโรค ภัยอันตราย ซักขึ้นไว้
เช่นนั้น ห้ามมิให้คนผู้ใดนอกจากเจ้าพนักงาน
แพทย์ หรือคนที่เจ้าพนักงานแพทย์ ให้อนุญาตนั้น
ไป ขึ้น บกที่โรงพัก ด่าน บ่อนกัณโรค ภัยอันตราย นั้น
เป็นอย่างขาด

เมื่อต้องการ กองตระเวร
รักษาด่าน กัใหม่ บัญชา
08/10/2566
การกรมกองตระเวรจัดให้

มาตรา ๑๗๗ เมื่อเจ้าพนักงานแพทย์ จะ ต้อง
การกองตระเวรสำหรับกัการบ่อนกัณรักษาด่านที่บ่อน
กัณโรคภัยอันตราย ให้การเป็นไปตามข้อบังคับการ

บ่งกั้นโรคภัยอันตรายก็ใหม่ มุ่งหมายการกองตระเวร
จัดให้ตามทีต้องการ

ห้ามไม่ให้ผู้ต้องกักออก
จากด่านก่อนแพทย์อนุญาต

มาตรา ๑๗๗ ห้ามไม่ให้คนผู้ใด ที่ต้องกักอยู่
ที่โรง พัก ด่าน บ่ง กั้น โรค ภัยอันตราย ไป จากที่นั้น
โดยอ้างเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ก่อนได้รับอนุญาต
บด้อยจากเจ้าพนักงานแพทย์นั้นเป็นอันขาด

ถ้าผู้ใดซึ่งในเรือที่ตองกัก
หรือเข้าไปจอดเรือ ซึ่งที่
ด่านบ่งกั้นโรคโดยไม่ได้
รับอนุญาตจะต้องถูกกักอยู่
ที่ด่านนั้นตามกำหนดแพทย์
จะเห็นสมควร

มาตรา ๑๗๘ ถ้าคนผู้ใดซึ่งไปบนเรือที่ตอง
กักด่านบ่งกั้น โรคภัยอันตราย หรือเข้าไป หรือจอด
เรือซึ่งที่ด่านบ่งกั้นโรคภัยอันตราย โดยมิได้รับ
อนุญาตจากเจ้าพนักงานแพทย์ คนผู้นั้นจะต้องถูก
กักในด่านบ่งกั้นโรคภัยอันตราย มีกำหนดเวลา
ตามที่เจ้าพนักงานแพทย์จะเห็นสมควร

ถ้าแพทย์ ให้นายเรือที่ตอง
กักด่านจัดเรือ และเครื่อง
ใช้เพื่อส่งคนซึ่งด่านนาย
เรือต้องทำตาม

มาตรา ๑๗๙ ถ้าเจ้าพนักงานแพทย์ มีความตอง
การ ให้นายเรือที่ตองกักด่าน บ่งกั้น โรค ภัยอันตราย
จัด หา เรือ และ เครื่อง ใช้ต่าง ๆ เพื่อส่ง คน
โดยด่านและตองเรือของเรือนั้น ซึ่งไปไว้ยังโรงพัก
ด่านบ่งกั้นโรคภัยอันตราย นายเรือต้องปฏิบัติตาม
ทุกประการ

ถ้ามีคนตายในเรือที่ตองกัก
ด่านแพทย์สั่ง ให้ปลงศพ
ประการใดนายเรือต้อง
กระทำตาม

มาตรา ๑๘๑ ถ้ามีคนตายในเรือตองใดที่ตองกัก
ด่านบ่งกั้นโรคภัยอันตราย หรือตายในเรือที่บังคับ
ให้ ไปอยู่ ในความกักด่านบ่งกั้น โรคภัยอันตรายก็
ตอง จัดการ ปลง ศพ ฝัง ตาย ตาม วิธี ที่ เจ้า พนักงาน

แพทย์จะสั่งให้ทำและเป็นผู้แนะนำเรื่องด้านนี้ จะต้อง
เป็น ข้าราชการ นั้น ให้ ไปตามคำสั่งของ
เจ้าพนักงานแพทย์ทุกประการ

เรือที่จอดกักเมื่อใด ถึงคน
ที่โดยด่านชนที่ด่าน และ
ชำระสำรับเรือแล้วก็อนุญาต
ปล่อยเรือนั้นได้

มาตรา ๓๗๒ บรรดาเรือที่จอดกักตามบ่อนกน
โรคภัยอันตรายนั้น เมื่อใด ถึงคน โดยด่านชนไว้ที่
ด่านบ่อนกน โรคภัยอันตรายแล้วต้องล้างและชำระเรือ
ด้วย น้ำยา กนโรคร้าย ให้เป็นที่ พอใจเจ้าพนักงาน
แพทย์ และเมื่อทำดังนี้แล้วก็อนุญาตปล่อยเรือนั้น
ไปจากความกักด่านได้

ผู้แทนเจ้าของเรือต้อง ใช้ค่า
เลี้ยงคน โดยด่านที่จอดกัก
ไว้ ที่ด่านและใช้ค่ายาชำระ
สำรับเรือ และรักษาคนนั้น
ด้วย

มาตรา ๓๗๓ ผู้แทนเจ้าของเรือจะต้องรับใช้ค่า
เลี้ยงคน ที่ต้องตั้ง ขึ้นจาก เรือนั้นไปไว้ ที่ด่านบ่อน
กนโรคภัยอันตราย ที่รัฐบาลได้ ใช้จ่ายออกไป
แล้วตามใบสำคัญของเจ้าพนักงานแพทย์ และต้อง
รับใช้ค่ายาชำระสำรับเรือ และค่าพยาบาลคนโดยด่าน
และของอื่นด้วยยกนโรคร้ายนั้นด้วย

แพทย์ต้องรายงานที่ใดกัก
ตรวจโรคร้ายในเรือใด
และเมื่อปล่อยก็ต้อง
รายงานด้วย

มาตรา ๓๗๔ เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานแพทย์
จะต้องรับแจ้งรายงานต่อเสนาบดีกระทรวงนครบาล
ในทุกครั้งที่มีเหตุสมควร ต้องเอาคนโดยด่านใน
เรือใด ๆ ที่เพิ่งเข้ามาถึงนั้นกักตามบ่อนกน โรคภัย
อันตรายและเมื่อต้องกักเรือใด ๆ เพื่อตรวจ โรคร้าย
และเวลาที่อนุญาตปล่อยเรือนั้น ก็ต้องรายงานด้วย
เหมือนกัน

เมื่อเรือมาจากเมืองท่าที่มี
โรคร้ายหรือชักงเหลือง
ว่ามีโรคคนนำร่องจะขึ้น
เรือเพื่อพาไปยังที่ทอดสมอ
ด้านตรวจโรคก็ได้ แต่ถ้า
เรือต้องกักท่านคนนำร่อง
หนักต้องกักไว้ ทัดาน
เหมือนกัน

เป็นหน้าที่นายเรือ และ
แพทย์ในเรือจะต้องแจ้ง
เหตุการป่วยไข้ ในเรือ
แก่คนนำร่อง และแพทย์
ที่มาจอดเทียบท่าขึ้นบน
เรือเมื่อเขามาถึง

แพทย์มีอำนาจที่จะขึ้นบน
เรือใดๆ ที่เข้ามาในน่านน้ำ

08/10/2566

มาตรา ๓๘๕ เมื่อมีเรือเข้ามาจากเมืองท่าหรือ
ตำบลใดที่มีโรคภัยอันตรายที่ติดกันใด หรือที่ชักง
บอกว่ามีโรคร้ายอยู่ในเรือก็ดี ถ้าเป็นการจำเป็น
เพื่อการเดินเรือไม่ให้เป็นอันตราย ผู้นำร่องจะขึ้น
บนเรือนั้น เพื่อพามาอยู่ที่ทอดสมอด้านตรวจโรค
ภัยอันตรายก่อนได้รบอนุญาตแพทย์ก็ได้ แต่ถ้า
ภายหลังแจ้งพนักงานแพทย์ ตรวจเห็นเป็นที่สมควร
ว่าต้องกักเรือตัวนั้น ที่ท่านของกันโรคภัยอันตราย
ผู้นำร่องผู้นั้น ก็จะต้องกักกักด้วยตามลักษณะใน
มาตรา ๓๘๕ ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๘๖ นายเรือหรือแพทย์ในเรือดำไต
ที่เข้ามาถึงจากตำบลใดที่มีไข้หรือหวัดจะระโรค ไข้
ทรพิษ หรือโรคร้ายที่ติดกันใด ถาดังแพร่หลาย
ชุกชุม หรือในเรือจำนวนใด มีคนป่วยเป็นโรคอย่าง
หนึ่งอย่างใดในระหว่าง ๑๕ วันก่อนวันที่เขามาถึงนั้น
นายเรือหรือแพทย์ผู้นั้นมีหน้าที่จำเป็นต้องแจ้ง
เหตุเหล่านี้ โดยต้อง แท้แก่ผู้นำร่อง และเจ้า
พนักงานแพทย์ที่จะมาจอดเทียบข้างหรือขึ้นบนเรือ
นั้นให้ทราบ

มาตรา ๓๘๗ เจ้าพนักงานแพทย์มีอำนาจที่จะ
ขึ้นบนเรือใดๆ ที่เข้ามาในน่านน้ำสยาม และตรวจ

ด้ายมาตรวจคนละหนึ่งข้อ
สำหรับเรือและใต้ส่วนการ
รักษาความสะอาดของเรือ
ใต้ทุกประการ

คนในเรือนใต้ทุกคน และถาเห็นด้มควรวแก่การจะ
เวียงกุดด้มุด และหนึ่งข้อสำคัญสำหรับเรือด้วยก็ได้
และเจ้าพนักงานแพทย์จะ ต้อง พยายามทุก อย่าง ใน
ทางที่ชอบด้วยกฎหมายตาม ที่จะเห็น ด้มควรวแก่การ
สำหรับที่จะให้ทราบใต้ว่าเรือ และคนในเรือนนี้
มีความสะอาดเรียบร้อยปราศจากไข้เจ็บเพียงไร'

กำหนดวันที่ต้องกักคนที่
เป็นโรคร้ายต่าง ๆ ที่ด้าน
บ้องกันโรค

มาตรา ๓๘๘ บรรดาคนที่ตั้งขึ้นไว้ ที่ด้านบ้อง
กันโรคร้ายนี้ควรย่น ต้องอยู่ในความกักด้านบ้อง
กันโรคร้ายนี้ คราย ตามกำหนด เวลาตั้ง คือ
ไปนี้ คือ

ใช้กาฬโรค ไม่เกิน ๓๐ วันตั้งแต่วันที่คนป่วย
ตุ้ตท้ายตายตง หรือหายสนิทหรือ
ย้ายไปไว้ ในที่ ซึ่งไม่ปะปน กับ
คนอื่น

ใช้ทรพิษ ไม่เกิน ๓๕ วันตั้งแต่วันที่คนป่วย
ตุ้ตท้ายตายตง หรือหายสนิท
หรือย้ายไปไว้ ในที่ ซึ่งไม่ปะปน
กับคนอื่น

ใช้ฮิวาตะระโรค ไม่เกิน ๓๐ วันตั้งแต่วันที่คนป่วย
ตุ้ตท้ายตายตง หรือหายสนิท
หรือย้ายไปไว้ ในที่ ซึ่งไม่ปะปน
กับคนอื่น

สิ่งของนอกจากหนังสือ

มาตรา ๓๘๘ ห้ามมิให้เอาสิ่งของอย่างหนึ่ง

และเงินห้ามมิให้เอาออก
จากบ้านหรือเรือที่คอกกัก
ด่านบ่อนกั้นโรคบรรดาของ
ที่เขาออกไป ต้องชำระ
ด้วยเครื่องยาบ่อนกั้นโรค
เสียก่อนจึงส่งได้

อย่างไร นอกจากหนังสือและเงินตราออกจากที่ใด
หรือ เรือดำน้ำใด ที่คอกกักด่านบ่อนกั้นโรค ภยันตราย
โดยมิได้รับอนุญาตจาก เจ้าพนักงานแพทย์เป็นอัน
ขาด และบรรดาสิ่งของทุกอย่างที่ออกมาแล้วนั้น
ต้องชำระด้วยเครื่องยาบ่อนกั้นโรครายตามวิธีที่เจ้า
พนักงานแพทย์จะสั่งให้ ทำนั้นเสียก่อนจึงส่งต่อไปได้

หนังสือและห่อสิ่งของทาง
ไปรษณีย์สำหรับส่งคนที่
ต้อง กัก ด่าน ให้ส่ง ที่ว่า
การกรมไปรษณีย์ให้รับ
ส่งในโอกาสแรกที่ส่งได้

มาตรา ๓๘๐ บรรดาหนังสือและห่อสิ่งของทาง
ไปรษณีย์สำหรับส่งถึงคนที่คอกกักด่าน บ่อนกั้นโรค
ภยันตรายนั้น ให้ส่งไว้ยังที่ว่าการกรมไปรษณีย์
เพื่อให้รับส่งต่อไปในโอกาสแรกที่ส่งได้

แพทย์ไปตรวจเรือ หรือ
ด่านบ่อนกั้นโรค ราย เมื่อ
กลับ ต้อง ชำระตนเองด้วย
เครื่องยาเสียก่อนจึงขึ้นบก
ได้

มาตรา ๓๘๑ เจ้าพนักงานแพทย์ไปตรวจบนเรือ
ที่คอกกักด่านบ่อนกั้นโรคภยันตราย หรือไปตรวจ
ที่ด่านบ่อนกั้นโรคภยันตราย ในเวลาที่มั่นคงของกัก
ด่านอยู่นั้นกัก เมื่อเวลากลับจะต้องชำระตนเองด้วย
เครื่องยา บ่อนกั้นโรค รายให้เรียบร้อย เสียก่อนจึง
ขึ้นบกได้

ในคราวที่แพทย์จะบังคับ

มาตรา ๑๘๒ ในคราวที่เจ้าพนักงานแพทย์ของ

เรือต่างประเทศให้ทำตาม

รัฐบาลสยาม แจ้งความแก่นายเรือในบังคับต่างประเทศ

มาตรา ๑๖๕, ๑๖๖, ๑๖๘,

ประเทศใดก็ตาม จะต้องจัดการตามลักษณะใน

๑๗๑, และ ๑๗๗ หนี นาย

มาตรา ๑๖๕, มาตรา ๑๖๖, มาตรา ๑๖๘, มาตรา

เรือจะแจ้งต่อกองผู้ตักก่อน

๑๗๑, และมาตรา ๑๗๗ หนี เมื่อก่อนจะไต่ถามผู้จัด

ปฏิบัติตามที่ได้ กงสุลจะ

การ นายเรือด่านหย่อมมีกรรมสิทธิ์จะไปแจ้งเหตุ

มาตรวจให้ยอมทำ ตาม

ต่อกองผู้ตักของประเทศนั้นได้ และกงสุล (ถ้าเห็นสมควร

หรือไม่ก็ได้

แก่การ) ก็มีอำนาจที่จะมาตุในเวลาที่ตรวจ

เรือต่างประเทศนั้น และจะยอมฎุไม่ยอมให้เจ้า

พนักงานจัดการตามข้อบังคับในมาตราต่าง ๆ ที่

กล่าวมาแต่จนกว่าได้

เบี้ยปรับผู้มีความผิดใน

มาตรา ๑๘๓ ถ้ามีความผิดข้อบังคับต่าง ๆ

หมวดนี้

ที่กล่าวมาตลวงข้างบนนี้ เกิดขึ้นอย่างหนึ่งอย่างใด

บรรดาคนที่ช่วยในการกระทำความผิด และนาย

เรือ หรือผู้ชำนาญการเรือที่มีความผิดเกิดขึ้น

หรือที่ได้เกี่ยวข้องใน การกระทำความ ผิดนั้น

นั้น จะต้อง ให้การเฉพาะ ตนเอง ในการที่ ตนกระทำ

ความผิดนั้น และจะต้องมีโทษปรับเดิมในคดีหนึ่ง

เป็นเงินไม่เกินกว่าสองพันบาท

หมวดที่ ๒

ข้อบังคับสำหรับผู้นำร่อง

—๑๙๐๖๙—

ห้ามไม่ให้ผู้ที่ไม่ได้ มาตรการ ๑๙๔ ตามข้อบังคับ ห้ามไม่ให้ผู้ใด
 ประกาศนียบัตรและหนังสือ รับตำแหน่งทำการนำร่อง จนกว่าผู้หนึ่งได้สอบได้
 อนุญาตรับทำการนำร่อง วิชาการและได้รับหนังสือประกาศนียบัตรว่ามีความ
 รู้ชำนาญแล้ว และได้รับหนังสืออนุญาตให้ผู้นั้น
 เป็นผู้นำร่องตามวิธีแบบแผน ซึ่งได้กำหนดไว้ใน
 ข้อบังคับต่อไป

เจ้าพนักงานสอบได้ผู้จะทำ มาตรการ ๑๙๕ เจ้าท่ากับ ผู้ช่วยอีก ๒ นาย ที่
 การนำร่อง รัฐบาลจะได้เลือกตั้งให้เป็นกรรมการสอบได้ ผู้ที่
 มีหนังสือสำหรับตัว ว่าเป็นนายเรือได้นั้น เมื่อ
 กรรมการเห็นว่า ผู้ที่มาขอให้สอบได้การนำร่อง
 เป็นผู้รู้เรื่องทางเรือเดิน และมีรียามาตรวจเรียบร้อย
 ร้อยละไม่ต่ำกว่าแปดสิบห้า ก็จะให้หนังสืออนุญาต
 ฉบับ ๑ แก่ผู้นั้นเป็นคัมมิตให้เป็นผู้ทำการนำร่อง
 ใน อาณา เขตที่ กำหนด ตาม แจ่ง อยู่ใน หนังสือ
 อนุญาตนั้น

จำนวน ผู้นำร่อง ใน แม่น้ำ มาตรการ ๑๙๖ จำนวนผู้นำร่องที่ได้ รับหนังสือ
 หรือท่าเรือ จะมีเท่าใด เจ้า อนุญาต มีอำนาจที่จะทำการได้ ในแม่น้ำทุกที่ที่
 ท่า จะ กำหนด ตาม คราว จุดเรือแห่งหนึ่งแห่งใดจะมีมากน้อยเท่าใด สุดแล้ว

เมื่อมีผู้มารับของครบจำนวนแล้ว เจ้าพนักงานจะไม่ออกใบอนุญาตอีก ถ้านำร่องคนใดไม่อยู่จะออกใบอนุญาตให้ผู้อื่นทำการแทนได้ ถ้าคนเก่ากลับมาทำการอีก ใบอนุญาตนั้นใช้ไม่ได้ของคน

แต่รัฐบาลจะให้เจ้าท่ากำหนดให้มีในบางเมื่อบางคราวตามสมควร และเมื่อจำนวนผู้รับหนังสืออนุญาตเวลานั้น มีคนรับการที่ทำเรือถูกแม่น้ำใด ๆ ครบจำนวนที่กำหนดให้มีในตำบลนั้นแล้วก็ไม่ต้องออกหนังสืออนุญาตต่อไปอีก

ถ้าผู้รับหนังสืออนุญาตเป็นผู้ทำการนำร่องนั้น คนใดไม่อยู่เจ้าพนักงานจะออกหนังสืออนุญาตแก่คนอื่นให้ทำการแทนผู้ที่ไม่อยู่ชั่วคราวนั้นก็ได้ แต่ถ้าผู้นั้นกลับมาทำการต่อไปอีก เมื่อใดหนังสืออนุญาตที่ให้ชั่วคราวนั้น ๆ ก็เป็นอันใช้ไม่ได้ต่อไป ต้องตั้งคนยังเจ้าท่า

ถ้ารัฐบาลให้เจ้าท่าทำขอมงคืบสำหรับนำร่องขึ้นได้ออกประกาศแล้วผู้ทำผิดของขอมงคืบของไทย

มาตรา ๓๘๗ ถ้ารัฐบาลเห็นสมควรว่าจะให้เจ้าท่าออกกฎและขอมงคืบเพื่อแนะนำผู้นำร่องในฝ่ายการหน้าที่ ๆ ต้องทำนั้นเมื่อใด ๆ ก็ได้ เมื่อกฎและขอมงคืบนั้นได้ออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา และลงพิมพ์ในจดหมายเหตุที่ออกในกรุงเทพฯ ขอมงคืบ หรือ หาดขอมงคืบด้วยให้ทราบทั่วกันแล้ว ผู้หนึ่งผู้ใดทำผิดกฎและขอมงคืบที่ได้ประกาศแล้ว ค่าชำระความฝ่ายการทะเลจะตัดสินปรับโทษให้ ยึด หนังสือ อนุญาต นั้นเสียไม่ให้ทำการชั่วคราว ไม่เกินกว่า ๓ เดือน ถ้าจะลงโทษปรับในคดีหนึ่ง เปนเงินไม่เกินกว่า ๓๐๐ บาทก็ได้

โทษผู้นำร่องที่อยู่เปล่า นายเรือเรียกไม่รับทำ และเมื่อมีเรือที่ชักธง หากคนนำร่องผู้หนึ่งเพิกเฉยเสียฤทำการนำร่อง เวลาคณะผู้ตราเอาและมีการขอร้อง ฤนายเรือจะให้ไป คำบดที่ จะไปได้ ไม่นำไป ฤผู้นำร่อง ละเรือ ที่คนนำเดี่ยว ในเวลาที่ ยัง ไม่สิ้น การ

มาตรา ๓๗๗ (๑) ถ้าผู้ใดได้รับหนังสืออนุญาตเป็นคนนำร่องแล้ว แต่อยู่เปล่าไม่มีการชักธง นายเรือจะเรียกผู้หนึ่งมาทำการนำร่อง แห่งเรือของคนที่เขา และออก ผู้นำร่องไม่รับทำเมื่อไม่มีเหตุควร แก่ตัวได้ ประการหนึ่ง ฤ

(๒) ถ้าผู้ใด ได้รับหนังสือ อนุญาตเป็นคนนำร่องแล้วอยู่เปล่าไม่มีการชักธง นายเรือจะเรียกผู้หนึ่งมาทำการนำร่อง แห่งเรือที่ชักธงหมายความว่า จะต้องมีการผู้นำร่อง ผู้หนึ่ง ชักธงฤเพิกเฉยเสีย โดยไม่มีเหตุควร แก่ตัวได้ ประการหนึ่ง ฤ

(๓) ผู้ใดได้รับหนังสืออนุญาตเป็นคนนำร่องแล้ว ไปรับการนำร่องเรือลำหนึ่งถ้าใด เมื่อคณะผู้ตราเอาอยู่ ฤมีการขอร้องเป็นคณะผู้ตราเอาประการใด ประการหนึ่ง ฤ

(๔) นายเรือคนหนึ่ง จะบอกให้ผู้อื่นนำเรือที่รับนำนั้น ไปถึงคำบดใดที่ควรจะไปได้ แต่ผู้นั้นไม่ยอมไป เว้นเสียแต่ ถ้ายกเหตุว่าถ้าไปแล้วจะมีอันตรายแก่เรือขึ้นได้ ประการหนึ่ง ฤ

(๕) ผู้นำร่องไปเสียจากเรือที่ตนนำนั้น ในเวลาที่ ยัง ไม่สิ้นการที่ตนรับทำในเรือนั้น นายเรือยังไม่ยอมให้ ไปประการหนึ่ง

ในประการทั้งห้าเหล่านี้ ผู้ทำผิดเช่นนั้น ๆ
 ค้าดμάยทะเลชำระเห็นจริงแล้ว จะต้องมิโทษปรับ
 ในคดีหนึ่งเป็นเงินไม่เกินกว่า ๕๐๐ บาท และให้
 ค้าดμάยทะเลบังคับให้ ยึดหนังสืออนุญาตฉันทนเสีย
 ชั่วคราว ฎาให้เลิกถอนหนังสืออนุญาตเสียทีเดียว
 ก็ได้ และถ้าค้าชำระเห็นว่าเรือดำเนินเป็น อันตราย
 ด้วยน้ำนองแล้ว ก็ยังจะต้องถูกปรับให้ซ่อมแซม
 ของที่เสียไป ฎาแต่อย่างหนึ่ง ซอย่างใดสุดแต่เจ้าของ
 เรือจะฟ้องออกด้วย ถ้าเป็นคนในบังคับต่างประเทศ
 ที่มี กงสุล ต้อง ให้ กง สุล ปรับ โทษ อย่าง
 เดียวกัน

นายเรือของเสีย ค่าจ้าง ให้
 แก่ผู้นำร่องตามพิคัก และ
 อำนาจเจ้าพนักงาน ที่จะทำ
 แก่นายเรือผู้ไม่ให้ ค่าจ้าง
 แก่ผู้ นำร่อง

มาตรา ๑๑๗ จำนวนเงินในตารางพิคักค่าจ้าง
 ผู้นำร่องที่มีหนังสืออนุญาต ฎาเงินรัฐบาลจะกำหนด
 ให้ ผู้นำร่องเรียกแต่นายเรือ ๆ ก็ต้องเสียให้ตามที่
 กำหนดไว้ ในตารางนั้น ถ้านายเรือดำโตไม่เสียให้
 ก็ให้ผู้นำร่องไปฟ้องร้องต่อ เจ้า ทำให้เร่งรัดเอาค่า
 จ้างนั้น โดยอำนาจที่จะยึดเรือ ฎายึดเอาของใน
 เรือดำเนินไว้ ฎาเจ้าทำจะไม่ทำหนังสือเบ็ดดองให้
 เรือดำเนินด้วย จะคิดเร่งเอาเงินค่าจ้างของผู้นำร่อง
 ที่นายเรือไม่ยอมเสียให้ นั่นก็ได้

นาย เว็ เรียก ทุ หง ลือ มาตรา ๒๐๐ ผู้นำร่องทุกคน ซึ่งได้ลือ
 อนุญาต ผู้นำร่องต้องให้ โฉมหนังสืออนุญาตรับการนำร่องเรือได้ เมื่อรับ
 ดึงพิกัดค่าจ้างด้วย ถ้า จ้างยักเรือใด ๆ แล้ว ถ้านายเรือหรือผู้บังคับการ
 ไม่ให้ต้องปรับโทษ เรือนั้น จะขอ หนังสืออนุญาตของผู้นำร่อง ๆ
 ต้องให้หนังสืออนุญาตนั้น และให้ตารางพิกัดค่า
 จ้างที่กำหนดให้เสียตามข้อบังคับด้วย ถ้าผู้นำ
 ร่องไม่ยอมให้แล้ว ค่าฝ่ายทะเลชำระพิจารณา
 เห็นจริงจะต้องปรับโทษเป็นเงินไม่เกินกว่า ๕๐ บาท
 แล้วเรียกเอาหนังสืออนุญาตคืนจากผู้นั้นและยึดไว้
 เสียชั่วคราวหนึ่ง หรือเลิกถอนหนังสืออนุญาตนั้น
 เสียทีเดียวก็ได้ ถ้าเป็นคนในบังคับต่างประเทศที่มี
 กงสุลต้องให้กงสุลปรับโทษอย่างเดียวกัน

โทษผู้นำร่องเรียกค่าจ้าง
 เกินพิกัด

มาตรา ๒๐๑ ถ้าผู้นำร่องที่มีหนังสืออนุญาต
 เรียกเอาค่าจ้างมากกว่าจำนวนเงินในตาราง และ
 ไม่เรียกเอาตามกำหนดในข้อบังคับนี้ ค่าฝ่าย
 ทะเลชำระเห็นจริง จะต้องปรับโทษ เป็นเงินไม่เกิน
 กว่า ๕๐ บาท และทั้งต้องเรียกเอาหนังสืออนุญาต
 กลับคืนยึดเสียชั่วคราวหนึ่ง หรือเลิกถอนไว้เสีย
 ทีเดียวก็ได้ ถ้าเป็นคนใน บังคับต่างประเทศ ที่มี
 กงสุล ต้อง ให้ กงสุล ปรับ โทษ อย่าง
 เดียวกัน

โทษผู้ทำเองหรือใช้ให้
ผู้อื่น เจ้าหนังสืออนุญาต
หรือ ตรา หรือธง สำหรับ
นำร่อง ของผู้อื่นมาใช้

มาตรา ๒๐๒ ถ้าผู้ใดถือเอาหนังสืออนุญาต
ผู้อื่นที่ไม่ใช่หนังสือของตนไปให้เขาต่อ เพื่อจะได้
มีผลแจ้งให้ทำการนำร่องเอง หรือให้ผู้อื่นทำกีด
หรือตั้งเอาตรา หรือธง ที่กำหนดให้ผู้อื่นนำร่องมาใช้
กีด ค่าพิพจน์เป็นสำคัญจะต้องปรับโทษผู้ทำ
ผิดนั้นเป็นเงินไม่เกินกว่า ๓๐๐ บาท

ผู้นำร่องทำผิดเพราะไม่
ตั้งใจ ทำการ ตามหน้าที่จะ
อ้างเอาความในข้อบังคับ
มาแก้ตัวไม่ได้เลย

มาตรา ๒๐๓ ถ้าผู้นำร่องที่มีหนังสืออนุญาต
ทำผิด เพราะไม่ทำการคุ้มครองเก็หน้ำทของตน
หรือเดินเรือไม่เอาใจใส่ในการที่ทำ ผู้นำร่องอ้าง
เขาเหตุข้อความอย่างหนึ่งอย่างใด หรือจะปกปิด
การทำเสียหาย ด้วยอ้างถึงข้อบังคับเหล่านี้แก้ตัว
ไม่ได้เลย

ข้อบังคับเหล่านี้ไม่ใช่
สำหรับเรือรบ

มาตรา ๒๐๔ ข้อบังคับที่มอชยเหล่านี้ จะ
ต้องถือว่าไม่ใช่สำหรับเรือรบทั้งหลายทั้งปวง

ผู้นำร่องที่ใด ถิ่นหนังสือ
อนุญาตก่อนกฎหมายจะ
ยอมให้ทำการตามขอ
ของคนใดด้วย

มาตรา ๒๐๕ ผู้นำร่องที่ใด ถิ่นหนังสือ
อนุญาตอยู่แล้วนั้น ในเวลาเมื่อออกกฎหมาย
ข้อบังคับนั้นก็จะยอมให้ผู้อื่นทำการนำร่อง ตาม
ความในข้อบังคับเหล่านี้ต่อไปด้วย

เมื่อเรือ นำร่อง ออกไป หา
การ รับจ้าง ต้อง ชัก ชง
สำหรับเรือ นำร่อง

มาตรา ๒๐๖ เรือของผู้ นำร่อง ทุ ก ๆ ถ้า เมื่อ
ออกไปหาการรับจ้าง ก็จะต้องชักชงผู้ชาวแลตส์แดง
เป็นสำคัญขึ้นที่บนเรือ นั้น ชงนั้นคนชงข้างบนขวา
คือนชงข้างล่างแดง

เมื่อผู้นำร่องจะขึ้นเรือไตให้
 ถามถึงโรคภัยที่ติดกันง่าย
 ก่อน ถ้าเรือนั้นมีโรคภัย
 แล้วผู้นำร่องจะไม่ขึ้นเรือ
 นั้นก็ได้ และต้องบอกนาย
 เรือให้เรืออยู่ นอกสันตติชน
 และให้ชักธงสำหรับเรือ
 ต้องห้าม และไม่ให้ไปมา
 กับฝั่ง และคอยเจ้าพนักงาน
 มาตรวจซักจนด้วย

มาตรา ๒๐๗ ผู้นำร่องทุก ๆ คน เมื่อก่อน
 จะขึ้นไปบนเรือกำปั่นดำไต ก็ต้องสืบถามในเรือว่า
 ในเรือมีโรคภัยไข้เจ็บหรือ หัดหวัดกะโรค และโรค
 ภัยที่ติดต่อกันได้ อย่างอื่น ๆ มีในเรือหรือไม่บ้าง
 ถ้าประการใด และในทางที่มานั้นมีโรคภัยอย่างใด
 อย่างหนึ่ง ในเรือหรือขบวนการใด ถ้าทราบความว่า
 ในเรือมีโรคภัยอย่างหนึ่ง ๆ แล้ว ผู้นำร่องจะไม่ขึ้น
 ไปบนเรือกำปั่นดำไต แต่จะต้องบอกนายเรือให้เรือ
 อยู่ นอกสันตติชนก่อน และให้ชักธงสำหรับเรือที่ต้อง
 ห้าม คือ ธงเหลืองขึ้นไว้ที่เสาหน้า เพราะมีคน
 เป็นโรคภัยอันติดกันง่ายขึ้นไว้ เป็นสำคัญด้วย และ
 ห้ามไม่ให้ ไปมากับฝั่ง และคอยให้พนักงานแพทย์
 มาตรวจจุดเรือกำปั่นก่อน

ผู้นำร่องต้องถามถึงเครื่อง
 ระเบิดในเรือกำปั่น ถ้ามี
 ต้องบอกนายเรือให้ขึ้นขึ้น
 ที่เมืองสมุทร ตามแต่เจ้า
 พนักงานจะให้ส่งไว้ที่ใด

มาตรา ๒๐๘ ผู้นำร่องทุก ๆ คน เมื่อบน
 เรือกำปั่นดำไตแล้ว จะต้องถามนายเรือว่าในกำ
 ปั่นมีดินปืน ถ้าสิ่งของเครื่องระเบิดประการใด ถ้า
 ทราบว่ามีแล้ว ต้องบอกนายเรือให้เอาสิ่งของเหล่านี้
 ขึ้นมาอมอบไว้ แก่เจ้าพนักงาน ที่เมืองสมุทรปรกา
 การ เจ้าพนักงานจะบังคับให้นายเรือขึ้นไปส่ง
 ไว้ที่อื่น สโมสรแห่งใด โดยความรับผิดชอบ
 และค่าใช้จ่ายของเรือนั้นเองก็ได้

เมื่อผู้ นำร่องออกไปหาการ
รับจ้าง ต้อง เอา หนังสือ
อนุญาตของบริษัทสำหรับ
นำร่อง และกฎหมายสำ
หรับทำเรือไปด้วย ถ้านาย
เรือจะจอดต้องให้

มาตรา ๒๐๘ เมื่อผู้ นำร่องออกไปหาการรับ
จ้างก็จะต้องถือเอาหนังสืออนุญาตของตน และหนังสือ
ของบริษัทแนะนำการนำร่อง และกฎหมายสำหรับ
ทำเรือถือเอาไปด้วยทุก ๆ คราว ถ้านายเรือหรือ
คนอื่นผู้ กากับเรือจะตรวจดูหนังสือเหล่านี้ เมื่อใด
ผู้ นำร่องก็ต้องให้ดู

เมื่อผู้ นำร่องนำเรือไฟฟ้าใด
ต้อง ถาม และตรวจ เครื่อง
จักร และ ส้มอ และเครื่อง
ทางเสือให้ทราบว่ามี ใช้ ได้
ถูกต้องก่อน

มาตรา ๒๑๐ ผู้ นำร่องทุก ๆ คนเมื่อรับการ
คุมเรือกไฟฟ้าหนึ่งลำได้ไป ก็ต้องตั้งข้อมติก่อน
ว่าเครื่องจักรกไฟฟ้าเรือนั้น ใช้ ได้ คุ้มค่าตั้งเรียบร้อย
หรือไม่ และเครื่องจักรเดินถอยหลังไปใช้ ได้ โดย
เร็วทันทีหรือไม่ และตรวจจุดส้มอของเรือนั้นว่า
เรียบร้อย จะใช้ทอดลงในทันทีได้หรือไม่ และ
ตรวจดูเครื่อง ถือท้ายว่าปรกติเรียบร้อยดีหรือประ
การได้ด้วย

ผู้ นำร่องต้องระวังไม่ให้เกิด
อันตรายแก่เรือที่ตนนำหรือ
แก่เรืออื่นหรือสิ่งของจนลุด
กำตึง ถ้ามอันตราย ชนต้อง
รีบ บอกเจ้าท่า

มาตรา ๒๑๑ ผู้ นำร่องทุก ๆ คนจะต้องอยู่สำห
ระจกการจนลุดกำตึง ความสามารถของตนไม่ให้
เกิดเหตุอันตรายแก่เรือที่นำไปมา หรือแก่เรืออื่น ๆ
หรือแก่สิ่งของอย่าง หนึ่ง อย่างใด ถ้าเมื่อนำเกิด
เหตุอันตรายแก่ เรือที่นำไปมานั้นอย่างหนึ่งอย่างใด
ผู้ นำร่อง จะ ต้อง มี หนังสือ แจ้ง ความ ด้วย เหตุอัน
ตรายนั้นถึงเจ้าท่าโดยเร็ว

ถ้าผู้ร้องเห็นทันหรือโคม มาตรา ๒๓๒ ถ้าผู้ร้องคนหนึ่งคนใด เห็น
 หมายถึงของวิบัติ หรือสูญ ว่าทันทีที่หมายสำหรับนำร่องแห่งหนึ่งแห่งใด เกิดขึ้น
 ไปต้องรีบบอกเจ้าท่า คลาดจากที่ทอดทุ่นของเดิมที่หมายทางไว้ หรือ
 หักเดือนลอยไป หรือเป็นอันตรายอย่างหนึ่ง อย่าง
 ใด หรือสูญหายไปทีเดียวหรือถ้าผู้ร้องได้
 สังเกตเห็นว่า โคมไฟมีติดปรกติไป ผู้ร้อง
 เมื่อขึ้นจากเรือแล้ว ต้องมีหนังสือถึงเจ้าท่า ให้
 ระบุเหตุโดยเร็วใน ๑๒ ชั่วโมง ตั้งแต่เวลาที่ขึ้นฝั่ง

ถ้าผู้ร้องเห็นมีเหตุในร่อง มาตรา ๒๓๓ ถ้าผู้ร้อง เห็นว่าเกิดเหตุ มีชน
 นำเคลื่อนที่ไปหรือเครื่อง ในทางร่องน้ำ ที่จะทำให้เรือโดนเป็นอันตรายได้
 หมายถึงบนฝั่ง ไซ้ ไม้ไผ่ หรือร่องใดเกิดขึ้นคลาดจากที่เดิมไป และเครื่อง
 หมายที่ดำสำหรับกะทางร่องที่บนฝั่งเป็นอันไซ้ ไม้ไผ่
 แล้วผู้ร้องต้องมีหนังสือแจ้งเหตุนี้ๆ แก่เจ้าท่า
 โดยเร็ว

เมื่อผู้ร้องทำการแทนนาย มาตรา ๒๓๔ ผู้ร้องเมื่อควบคุมการแทน
 เรือต้องประพฤติ ตามกฎ นายเรือใดจะต้องอุ้งสำหรับระวังการ และประพฤติตาม
 หมายเดินเรือ กฎหมาย และข้อบังคับสำหรับมิให้ระวังการ มิให้
 เรือใด ๆ โดนกันในทางทะเลได้ และให้ระวังทำ
 ตามข้อกฎหมายที่กำหนดขึ้น สำหรับการเดินเรือใน
 ทลร่องที่แคบหรือในแม่น้ำ เพื่อจะไม่ให้เป็น
 อันตราย อย่างใด ๆ ได้

เมื่อผู้ นำร่องนำเรือเข้ามา หรือ ออกไป ต้องอยู่ใน เรือจนสิ้นการแตะสันเขตรที่ ของน้ำ

มาตรา ๒๓๕ ผู้ นำร่องเมื่อนำทางเรือขาออก ไปจะต้องคอยอยู่ใน เรือจนเรือได้แล่นเดิน ออกไปพ้นเขตรที่ ทำเน้ำร่อง และผู้ นำร่องเมื่อนำ เรือขาเข้ามาจะต้องคอยอยู่ที่ ในเรือจน ถึงทำ ที่ทอดลัมมอ สิ้นการตามประดังค์ของนายเรือ หรือ ผู้รับกาารแทนนายเรือ

หนึ่งเขตรที่ ทำเน้ำร่องนอกสันตอชนน คือ เพียงที่น้ำตัก ๔ วา เวลาเมื่อนางตที่สุด

ถ้าผู้ นำร่องนำเรือทั้งคน เป็นโรคร้ายเข้ามาตอชกัก ผู้ นำร่องให้ขย ในเรือจน ตัดอดเวลาตอชกัก

มาตรา ๒๓๖ เรือดำหนึ่งดำโต ที่ตอชกักขย ในตอชกักของกั โครคณนทราย ผู้ นำร่องที่พา เรือ นน เข้ามา ถ้าเจ้าพนักงานแพทยเห็นควรกัจะตอชกัก ผู้ นำร่องนไว ใหขย ในเรือด้วยจน ตัดอดเวลาที่ เรือดำนตอชกักขย ในตอชกักได้

ห้ามไม่ให้ผู้ เชือกเรือกับ ที่นกดางน้ำ กัว่าจะจัดการ พรอมที่จะถอยไปจากท่า จอด

มาตรา ๒๓๗ ห้ามไม่ให้นายเรือเขาเชือกไป ผูกพันขยกับที่นกดางน้ำ เว้นแต่เวลาเรือนนจะออก จากท่า และจัดการพรอม ที่ จะถอย เลื่อนไปจาก ท่าที่จอดขยแล้ว จึงให้ผูกโยงเชือกทำ ได้ ใน ขณะหนึ่ง

ไม่ให้ผู้ นำร่องนำเรือค้าขาย มาจอดที่จอด เรือรบสยาม

มาตรา ๒๓๘ ห้ามไม่ให้ผู้ นำร่องนำ เรือค้า ขายที่บรรทุกสินค้า มาจอดทอดเรือ ในจังหวัดเขตร กำหนดที่ ให้จอดเรือรบสยาม

ไม่ให้ผู้นำรถดับเพลิง
ตำแน่ง และธงของแถบ
แต่ไม่มีเรือเดินอยู่ในแถบ
นั้น

มาตรา ๒๑๙ ห้ามไม่ให้ผู้นำรถดับเพลิง
ในตำแน่งหรือในช่องแถบ เวนไวแต่เมื่อในตำแน่ง
นำและช่องทางนั้นไม่มีเรือเดินแต่ยืนต้องอยู่ใน
แถบนั้น

ผู้นำรถนำเรือเข้าหรือออก
จากท่าเรือหรือช่องแคบให้
เดินอย่างช้าที่สุด

มาตรา ๒๒๐ ผู้นำรถนำเรือเข้า หรือ
ขาออกจากท่าเรือหรือจากช่องแคบ จะต้อง รอ
เครื่องจักรของเรือดำเนิน เห็นชัดว่าพอจะไปได้ จน
ไม่ให้ปะปนอันตรายแก่เรือลำนั้นได้

ไม่ให้ผู้นำเรือใช้เครื่อง
หมายบอกเหตุขัดข้อง
เว้นแต่มีเหตุจริง

มาตรา ๒๒๑ ห้ามไม่ให้ผู้นำรถของชักง หรือ
ยังป็นเป็นเครื่องหมายเหตุขัดข้อง เวนไวแต่เรือดำ
นั้นจะเกิดเหตุขัดข้องจริงแล้วจึงทำได้

ผู้นำรถต้องฟังคำสั่งเจ้าท่า
ที่วาดด้วยจะถอยเรือเดื่อนั้น

มาตรา ๒๒๒ ผู้นำรถจะต้องเชื่อฟังคำสั่ง
หรือคำบอกเหตุการตามสั่งมควรของเจ้าท่า หรือ
ผู้แทนเจ้าท่าว่าด้วยเรือที่ผู้นำรถนำไปมาที่ จะให้
เดื่อนั้นถอยไปมาอย่างไรนั้น

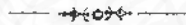
โทษผู้นำรถทำผิด

มาตรา ๒๒๓ ถ้าผู้นำรถทำการผิดกฎหมาย
และข้อบังคับเหล่านี้ ค่าธรรมเนียมจะเห็นจริง
แล้วจะต้องตั้งโทษแก่ผู้ผิดนั้น เรียกคืนหนังสือ
อนุญาตที่อนุญาตให้ทำการนั้น ยึดไว้เพียงภายใน
สาม เดือนก็ได้ และจะปรับโทษในคดีหนึ่งเป็นเงิน
ไม่เกินกว่า ๓๐๐ บาทด้วยก็ได้ ถ้าเป็นคนใหม่บังคับ

ต่างประเทศที่มีกงสุลตั้งในกรุงเทพฯ
อย่างเดียวกัน

หมวดที่ ๗

ขอบังคับสำหรับการจ้างและการเลิกจ้างนาย
เรือคนกดและคนเรือของเรือชาติสยามกับวิธี
สอบไล่วิชาคนเดินเพื่อที่จะได้รับ
ประกาศนียบัตร

เจ้าพนักงานต้องจัดการสอบ มาตรา ๒๒๔ เจ้าพนักงาน ต้อง จัด การ ให้
ไล่วิชา นายเรือคนกดหรือ สอบไล่วิชาความรู้ ของผู้ ที่ อยากจะ รับทำ การเป็น
นายรองนายเรือที่ เป็นเรือ นายเรือ หรือคนกดหรือ นายรองนายเรือที่ บัง
ฝ่ายสยาม ที่ เป็นเรือชาติสยาม

ค่าธรรมเนียม มาตรา ๒๒๕ ผู้ใดที่จะสอบไล่วิชาการ เพื่อ
ประกาศนียบัตร จะรับประกาศนียบัตรสำหรับ ตัว เมื่อมาขอสอบไล่
นั้น จะต้องเสียค่าสอบไล่ให้แก่เจ้าท่าดังนี้ คือ
ประกาศนียบัตรสำหรับนายเรือหรือคนกด ชั้นที่ ๑
ใบละ ๑๕ บาท ประกาศนียบัตรอื่น ๆ ใบละ ๓๐ บาท

เจ้าพนักงานจะให้ ประกาศ มาตรา ๒๒๖ ผู้ใดที่เข้ามาสอบไล่ เมื่อ
นียบัตรแก่ผู้สอบไล่ได้และ เจ้าพนักงาน เห็น ว่า มีความรู้ ดีสมควรและมี
ที่มี ภิรยาดี ภิรยา เรียบร้อยดี และชำนาญการฝ่ายเรือและไม่

เป็นคนหรือเจ้าพนักงาน ผู้ ส่อมได้จึงจะให้ หนังสือ
ประกาศนียบัตรว่าเป็นผู้ ส่อมควรทำการนั้น ๆ ได้

ผู้ที่ จะทำการเป็นคนใช้ ใน
เรือเดินทะเลของไทย หรือ
เรือชาติอื่นที่ไม่มีกงสุล
ต้องขออนุญาตโดยเจ้าท่า
และเจ้า ทาจะ เรียกหนังสือ
สำหรับตัวที่ทำการมาก่อน
ถ้าไม่มตองแจ้ง เหตุเจ้าท่า
เชื่อแล้วจึงจะอนุญาต

มาตรา ๒๒๗ คนใช้ ในเรือเดินทะเลคนหนึ่ง
คนใดที่จะใคร่รับทำการในเรือของไทย หรือเรือ
อื่น ๆ ของชาติที่ไม่มีกงสุลในกรุงเทพฯ จะต้อง
ได้อนุญาตของเจ้าท่าจึงจะลงทำการ ในเรือได้ และ
เจ้าท่าจะต้องเรียกหนังสือเดิมสำหรับตัวของตน
ที่ได้มาแต่เรือซึ่งตนทำการมาก่อนหน้า ถ้ามีหนังสือ
มิให้ตกจะต้อง ชี้แจงเหตุขัดขวางของตนโดยที่ควร
เชื่อฟังไว้ แต่อย่างไรก็ตามให้เจ้าท่าทราบ เมื่อ
เจ้าท่าทราบเป็นที่เชื่อฟังได้แล้วเจ้าท่าจึงจะ อนุญาต
ให้

อนึ่งรัฐบาล ฝ่ายสยาม จะตั้ง พักติ ค่าธรรมเนียม
สำหรับผู้ที่ จะรับจ้างทำ การในเรือเดินทะเล
หรือจะเอา ออกจากเรือ นั้น ที่จะต้องเสียค่าธรรมเนียม
ให้นั้นให้แก่เจ้าท่า และเจ้าท่าจะทำตารางพิกัด
เปิดแขวนในที่ว่าการเจ้าท่าให้ทราบทั่วกันด้วย

อนึ่งคนใช้สำหรับเรือเดินทะเล ที่มาขอใบ
อนุญาตทำการกัก หรือใบอนุญาตเลิกการกัก ถ้า
ไม่เสียค่าธรรมเนียมตาม พักติ เจ้าท่าจะไม่ให้
หนังสือใบอนุญาตนั้นเลย

เจ้าของเรือและนายเรือมา
ทำหนังสือจ้างหรือเด็กจ้าง
คนเรือที่กรมเจ้าท่าต้องเสีย
ค่าธรรมเนียม

มาตรา ๒๒๘ เจ้าของเรือหรือนายเรือทุกจำ
มาทำหนังสือจ้างหรือเด็กจ้างคนใช้สำหรับเรือเดิน
ทะเลคนหนึ่งคนใดคนที่ว่ากรเจ้าท่า จะต้องเสียค่า
ธรรมเนียมตามพิศัด

ถ้านายเรือจะให้คนใช้ ใน
เรือออกจาก การเมื่อทอด
เรืออยู่ในอาณาเขตระดัยยาม
ต้องทำหนังสือสำคัญเด็ก
จ้าง แจง รายการที่ ทำการ
มาให้ฉบับ ๑ ถ้าคนใช้
ต้องการบัญชีเงินเดือน ก็
ต้องให้ด้วย

มาตรา ๒๒๙ เมื่อนายเรือชาติสยาม ที่ทอด
จอดอยู่ในอาณาเขตระประเทศสยาม จะให้คนใช้
สำหรับเรือเดินทะเลคนใดหยุดเลิกการ ที่ทำในเรือ
ของตน จะต้องทำหนังสือสำคัญเด็กจ้างให้คนใช้
สำหรับเรือเดินทะเลนั้นไปใบหนึ่ง แจงเหตุใน
การที่คนใช้สำหรับเรือเดินทะเล ผู้นั้นทำการมา
อย่างไร และเวลาที่ทำการนานสักเพียงใด และแจ้ง
เวลาที่หยุดการนั้นด้วยแล้ว ให้ส่งชื่อของคนใหม่
ผู้จะไปเป็นสำคัญ ถ้าแม้ว่าคนใช้สำหรับเรือ
เดินทะเลเดื่อนั้น จะต้องการบัญชีเงินเดือนที่ตนทำมา
ได้เท่าใด และต้องตดเสียเท่าใด โดยเสียดแล้ว
นายเรือท่านั้น จะต้องทำบัญชี ให้แก่คนใช้สำหรับ
เรือเดินทะเลผู้ ที่ชอนหนีภายใน ๒๔ ชั่วโมง นับ
เวลาตั้งแต่คนใช้สำหรับเรือเดินทะเลผู้ นั้นขอด้วย

ถ้านายเรือจะทำใบสำคัญ
เด็กจ้างคนใช้จากเรือสยาม
หรือเรือต่างประเทศที่ไม่

มาตรา ๒๓๐ ถ้านายเรือจะทำใบสำคัญเด็ก
จ้างให้แก่คนใช้ สำหรับเรือเดินทะเลคนใดหยุดเลิก
การที่ทำจากเรือชาติสยาม หรือเรือชาติต่างประเทศ

08/10/2566

กงสุลที่ห้ามทำกรรมเจ้า
ทำ ห้ามไม่ให้ทำอื่น

เทศใด ๆ ที่ไม่มีกงสุลแทนประเทศนั้น อยู่ใน
ประเทศสยามนั้นแล้ว นายเรือจะต้องมาทำใบลำ
คัญเด็กจ้างคนที่ว่าการเจ้าทำ ห้ามไม่ให้ไปทำที่อื่น

หมวดที่ ๘

ข้อบังคับสำหรับศาล

พิจารณาคดีที่เป็นความฝ่ายการทะเล

การตั้งศาลชำระความฝ่าย
การทะเลและกำหนดจำนวน
ผู้พิพากษา

มาตรา ๒๓๓ ถ้ามีคดีต่างข้อ เป็นเกิดขึ้นใน
คราวใดจะ ได้ มีศาลหนึ่งซึ่งมีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้า ๆ ทรงตั้งขึ้นหรือโปรดเกล้า ๆ ให้เจ้า
กระทรวง ตั้ง ผู้พิพากษา ศาล ขึ้นพิจารณา ความ
เรื่องนั้น เรียกว่าศาลชำระความการฝ่ายทะเล

อนึ่งศาลชำระความฝ่ายการทะเลนั้น จะกำหนด
ให้ มีผู้พิพากษานั้นชำระ คัดชั้นความอย่างมากไม่
เกินห้าราย อย่างน้อยก็ไม่น้อยกว่าสามนาย

กำหนดอำนาจศาลที่จะ
พิจารณา

มาตรา ๒๓๒ ข้อคดีความต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น
และศาลชำระความฝ่ายการทะเลมีอำนาจที่จะพิจารณา
ได้ส่วน เพื่อตัดสินให้ตกลงไต่ nun ดงนี้ คือ

ฟ้องนายเรือและคนรอง ๆ
ในเรื่องว่าไม่มี ความรู้พอ
หรือมีความผิด

(๑) ผู้ใดจะฟ้องนายเรือหรือนายที่รอง ๆ
หรือตนกดทับทำการอยู่ในเรือ ในบังคับฝ่าย
สยาม หรือฟ้องกล่าวโทษผู้นำร่องว่า ผู้นั้น ๆ
หาความรู้หาความชำนาญมิได้ หรือผู้นั้นมีความ

ผิดด้วยประการใด หรือเดินเต๋อไม่ เอาใจใส่ในการ
ของคนที่ทำ หรือไม่ประพฤติตามในข้อบังคับเหล่านี้

เมื่อเรือล่มจมหรือเสียหาย

(๒) เมื่อเรือดำโต ซึ่งอยู่ในบังคับฝ่าย

สยามล่มจมหายหรือจะมี คิดสงสัยว่าจะ เป็นอัน
ครายเสียหายในทะเล หรือมีผู้ ตะกุกเรือเสียหรือ
เกย ติงคิน หรือ เป็นอันคราย แยกหัก ไปโดย
ประการใด ๆ

เมื่อเรือฝ่ายสยามเป็นคน
ทำให้เรืออื่นเป็นอันคราย

(๓) เมื่อเรือดำโต ซึ่งอยู่ในบังคับฝ่าย

สยามเป็นคนเหตุทำให้เรือดำอื่น ๆ ล่มจม หรือ
เป็นอันครายอย่างหนึ่งอย่างใดในมหาสมุทร หรือ
ในอาณาเขตสยาม หรือมีผู้ นำคัตฟองเรือฝ่าย
สยามในประเทศสยามว่า เป็นคนเหตุทำให้เรือซึ่ง
อยู่ในบังคับต่างประเทศล่มจมหรือเป็นอันครายไป
โดยประการใด ๆ ที่ในอาณาเขตประเทศอื่น ๆ

เมื่อมีเหตุถึงคนตาย

(๔) เมื่อมีเหตุถึงคนแก่เรือหรือคนหรือสิ่ง

ของที่อยู่ในเรือดำโต ๆ ซึ่ง เป็น เรือ ของประเทศ
สยาม ที่ทำให้คนถึงตาย

อำนาจศาล ใน การ ที่
พิจารณาและได้ส่วน เหตุ
และสืบพยาน

มาตรา ๒๓๓ ศาลมีอำนาจ ที่จะพิจารณา

คัตฟองหา ว่าจำเลยเป็นผู้ ไม่สมควรจะทำการอย่าง
ใด ๆ หรือจำเลยเป็นผู้ ประพฤติผิดอย่างใด ๆ และ
ศาลจะมีอำนาจได้ส่วนเหตุที่ เรือล่มจม เสียหายไป
หรือเหตุที่มีผู้ ตะกุกเรือดำโตเสีย หรือเรือดำโตที่

เกยติดกัน หรือเป็นอันตรายแยกหักไปโดยประการใด ๆ ก็ดี คำนี้มีอำนาจที่จะมีหมายเรียกผู้หนึ่ง ผู้ใดที่ศาล เห็นว่าเป็นคนสามารถที่จะเป็นพยานในเหตุนั้นได้ เพราะเป็นผล ใต้อยู่ ในเรือเวลาเกิดเหตุ หรือมีใต้อยู่ ในเรือหนัก แต่ผู้นั้นได้ทราบ และ ศาลจะ ได้ ฟัง คำ พยานของ ผู้ เบิกความ นั้น ดำเนินคดี เป็น พยานด้วย ถ้าคนหนึ่งคนใด ที่ศาลได้ มีหมายไปเรียกแล้ว ผู้นั้นไม่มาหรือขัดขวางไม่ยอมมา คำนี้มีอำนาจที่จะบังคับและตั้งโทษผู้นั้นตามพระราชบัญญัติลักษณะพยาน วรรค โทษสินทศ กัก ๓๖๓

อำนาจผู้ เป็นประธานในศาลที่จะกำหนดที่ประชุม

มาตรา ๒๓๔ ผู้ เป็นประธานในศาลนั้นมีอำนาจที่จะตั้งประชุมศาลในเวลาใด ๆ หรือจะให้ ไปประชุมที่ตำบลใด ๆ ก็ได้ ตามแต่จะเห็นสมควร

ศาลต้องยอมให้ โอกาสแก่ผู้ ต้องคดี คดี

มาตรา ๒๓๕ เมื่อศาลชำระความฝ่ายการทะเล ได้รบคดีฟ้องกล่าวโทษของผู้หนึ่งผู้ใดด้วยเหตุที่เกิดขึ้นในการอหิตรายแก่เรือใด ๆ ศาลจะต้องยอม ใหญ่ ของคดีนั้น มีโอกาสที่จะได้แก้คดีของคนที่

คำปรับผู้ ที่ศาลเรียก ประกาศนียบัตรคนเพราะทำผิดและผู้นั้นไม่ทำตาม

มาตรา ๒๓๖ นายเรือและคนกักกัก หรือผู้รองนายเรือใด ๆ ก็ดี หรือผู้ นำนอร์ก็ดี ซึ่งถูกปรับให้ ยึด หรือ ถอน เด็ก โย ประกาศนียบัตร ของ คน

ตามความในข้อบังคับเหล่านี้ ถ้าคำชำระความ
ฝ่ายการทะเลาะ เรียกว่าไปประกาศนียบัตรของผู้นั้น
มาไว้ที่ศาล หรือไว้ในที่ใดตามคำสั่งของเจ้า
ทักท้วง ผู้นั้นไม่กระทำการต้องปรับเป็นเงินไม่
เกินกว่า ๒๐๐ บาท ทุก ๆ คราว

อำนาจศาลที่จะตั้งค่าธรรมเนียมความ ถ้าลูกความ
ไม่ได้ใช้ให้เร่งได้เหมือนความแพ่ง

มาตรา ๒๓๖ คำที่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งกำหนด
ค่าฤชาธรรมเนียมสำหรับคดีทุกเรื่อง ที่ศาล
ต้องพิจารณา หรือพิพากษานั้นตามที่ศาลจะเห็น
สมควร เงินค่าฤชาธรรมเนียมจะต้องใช้ให้แก่
ศาล ตามคำสั่งนั้นๆ และถ้าไม่ได้ใช้ก็ให้ศาลเร่ง
ได้โดยวิธีเร่งเงินนั้นสันตามคำตัดสินความแพ่ง

เงินรายวันผู้พิพากษา

มาตรา ๒๓๗ ผู้หนึ่งเป็นผู้พิพากษาในศาล
ชำระความฝ่ายการทะเลาะนี้ให้ได้รับผลประโยชน์
รายหนึ่งวันละ ๓๐ บาท หรือมีจำนวนเท่าใดตามแต่
รัฐบาลจะเห็นสมควร กำหนดในคดีที่เป็นเรื่องพิ
เศษตลอดทุกวันที่ศาลนั่งพิจารณาคดี

ถ้าคดีที่พิจารณาแล้วมี
ข้อสงสัยบางประการซึ่ง
ขาดพยานสำคัญฟังได้ทราบ
รัฐบาลจะตั้งศาลพิจารณา
ใหม่ตลอดเรื่อง หรือบาง
ส่วนก็ได้

มาตรา ๒๓๘ ในคดีที่ได้พิจารณาตาม
ลักษณะพระราชบัญญัตินี้ ด้วยเรื่องความประพฤติ
ของนายเรือหรือรองนายเรือ หรือคนกต หรือ
นำร่อง หรือเรื่องเหตุอันตรายที่เกิดขึ้นแก่เรือ
นั้นกต ถ้าผู้ที่เกี่ยวข้องร้องต่อรัฐบาลและรัฐบาล
ฟังได้ทราบ ว่ายังมีพยานสำคัญที่ไม่ได้นำมาเบิกได้

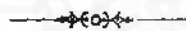
ในเวลาที่พิจารณาอยู่นี้ ออกกีด หรือมีเหตุอย่าง
อื่น ๆ ที่ควรให้สงสัยได้ว่า การที่พิจารณาไปแล้วนั้น
ยัง มิใช่จากยุติธรรมอยู่ก็ดี รัฐบาตจะให้คำตัดสิน
หรือคำชำระความฝ่ายการทะเล ที่จะต้องขึ้นใหม่
เฉพาะคดีนั้น พิจารณาเรื่องนั้นเสียใหม่ทีละเรื่อง
หรือ แค่เฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งก็ได้

เมื่อคำตัดสินพิจารณาเสร็จแล้ว
นอนแดง ให้ พพักษาดง
นามทุกคน ถ้ามิได้ไม่เห็น
ตามให้ ยนคำแย้ง

มาตรา ๒๕๐ เมื่อได้ พิจารณาคดีเรื่องใด
เสร็จแล้วนอนแดง ให้คำชำระความ ฝ่าย การทะเล
พิพากษาคัดสินทีเดียว ให้ พพักษาดงชื่อในคำ
ตัดสินนั้นทุกคน ถ้า พพักษาดงคนใดมีความเห็น
แตกต่างจากคำตัดสินนั้น ก็ให้ทำรายงานชี้แจง เหตุ
และตั้งชื่อเป็นสำคัญ

หมวดที่ ๗

ข้อบังคับเพิ่มเติม

ผู้ต้องปรับไม่เสียค่าปรับ
ใน ๓๕ วัน ให้คำตัดสินจำ
คุกไม่เกิน สิบสอง เดือน

มาตรา ๒๕๑ โทษ ปรับ ใหม่ ที่ได้ ปรับ แก่ผู้
ใดตามความข้อใดข้อหนึ่งในข้อ บังคับ ที่ กล่าว มา
แล้วนั้น ถ้าผู้ มีความผิดไม่นำเงินค่าปรับมาใช้ภายใน
๓๕ วันนับตั้งแต่วันที่ตัดสิน ผู้ นั้นต้อง ใน ระวาง
โทษจำคุก โดยมีกำหนดไม่เกิน สิบสองเดือน สุดแต่
คำตัดสิน

โทษปรับที่กำหนดแล้วเป็น มาตรา ๒๕๒ โทษต่างๆ ที่กำหนดไว้ใน
แต่เพียง นอกจาก สิ้นใหม่ บรรดาข้อบังคับที่กล่าวมาแล้วนี้ เป็นแต่เพียง
หรือทุ ทรพีย ซึ่ง จะปรับ ส่วนหนึ่งต่างหาก นอกจากสิ้นใหม่หรือทุทรพีย
อีกได้ ซึ่งจะปรับผู้ผิด ให้ ใช้ตามข้อความในพระราช
กำหนดกฎหมายอีกด้วยก็ได้

ถ้าผู้ผิดเป็นคนในบังคับต่าง มาตรา ๒๕๓ บรรดาโทษที่กำหนดไว้ในพระ
ประเทศ ที่มี กงสุลให้ ศาล ราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีความผิดเป็นคนในบังคับต่าง
กงสุลบังคับปรับโทษ ประเทศที่มีกงสุล ต้องให้ศาลกงสุลนั้นปรับระ
บบังคับตามโทษ

บอกเลิกถอนกฎหมายเก่า มาตรา ๒๕๔ กฎหมายและข้อบังคับต่างๆ ว่า
ด้วยการเดินเรือในท้องน้ำ ซึ่งทำไว้เมื่อฉวันศุกร์
ขึ้น ๕ ค่ำเดือนอ้าย ปีมเสงนพศก จุศศักราช ๑๒๓๙
หรือวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน รัตนโกสินทรศก ๑๖
และประกาศไว้ฉวันศุกร์ขึ้น ๑ ค่ำเดือน ๖ ปีออก
โทศก จุศศักราช ๑๒๒๒ หรือวันที่ ๒๐ เมษายน
รัตนโกสินทร ศก ๑๙ กับพระราชกำหนดว่าด้วย
เรือกลไฟ และเรือใบ ประกาศไว้เมื่อฉวันอังคาร
แรม ๓๓ ค่ำเดือน ๙ ปีมเสงตรีศก จุศศักราช ๑๒๕๓
หรือวันที่ ๒๓ สิงหาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๐๐ นั้น
ให้เป็นอันเลิกถอนเสีย

ผู้รักษาพระราชบัญญัติ
และเสนาบดีมหาดินที่
ออก กฎข้อบังคับ

มาตรา ๒๕๕ พระราชบัญญัติ ให้เสนาบดี
กระทรวงมหาด ซึ่งได้บัญชาการรักษาท้องที่ใน
มณฑลกรุงเทพพระมหานคร และเสนาบดีกระทรวง
มหาดไทย ซึ่งได้บัญชาการรักษาท้องที่ในมณฑล
อื่น ๆ เป็นผู้รักษา และบัญชาการให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัติ เมื่อเสนาบดี เห็นจำเป็นจะต้องมี
กฎข้อบังคับ เพื่อให้เจ้าพนักงานและผู้เกี่ยวข้อง
ในพระราชบัญญัติ ประพฤติให้สมควรถูกต้อง
ตามพระราชบัญญัติด้วยประการใด ก็ให้ตั้งกฎ
ข้อบังคับนั้นขึ้นได้ เมื่อได้รับพระราชทานพระ
บรมราชาอนุญาต และประกาศในหนังสือพิมพ์
ราชกิจจานุเบกษาแล้ว ก็ให้ใช้กฎข้อบังคับ
ได้เหมือนดังเป็นส่วนแห่งพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติ ตราไว้ ณ วันที่ ๒๐
มิถุนายน รศ. ๖๕ (๒๕๕) เป็นวันที่ ๒๓๒๗๐
ในรัชกาลปัจจุบันนี้

แบบที่ ๑

เมื่อเรื่องใดมาถึงแล้ว ให้นายเรื่องนั้น
ตั้งรายงานต่าง ๆ ตามแบบที่แก้ไข
ให้ คช

—๖๐๖—

๒๗๔

- ๑ วันที่เรือมาถึง
- ๒ ชื่อเรือ
- ๓ ชง ประเทศของเรือ
- ๔ ประเภทของเรือ
- ๕ ระวังเรือก่อกวน
- ๖ ชื่อนายเรือ
- ๗ มาขึ้นที่ผู้ใด
- ๘ มาจากที่ไหน
- ๙ ออกเรือวันไร
- ๑๐ มีสินค้าชนิดไร
- ๑๑ มีสิน มา มาก น้อยเท่าใด
- ๑๒ มีหนังสือฝากอย่างไรบ้าง
- ๑๓ มีเครื่องสำตราดูๆอย่างไร
- ๑๔ มีกระสุนดินดำและเครื่องระเบิดอะไรบ้าง
- ๑๕ มีโรคภัยอันติดกันง่ายอย่างไรบ้าง
- ๑๖ มีคนตายในเรือเมื่อมาตามทางอย่างไร
- ๑๗ จำนวนคนใช้ในเรือ
- ๑๘ มีคนโดยดำนในห้อยเท่าใด
- ๑๙ มีคนโดยดำบนคาคัดฟ้าเท่าใด
- ๒๐ จุดหมายเหตุต่างๆ

๒๗๕

แบบที่ ๒

ตารางพิภคค่าจ้างนำร่อง

ตั้งแต่ต้นเดือนเข้ามา ถึง กรุงเทพ ฯ และตั้งแต่กรุงเทพ ฯ ออกไป จนถึง ที่ทอด สโมสร นอก ต้นเดือน คิด หัก ขาไป ขามา สำหรับ เรือไฟ และ เรือใบ ที่มีเรือไฟ ดังนี้ คือ :-

เรือขนาด	๓๕๐	ต้นและค่ากว่านั้น	เงิน ๖๘	เหรียญ ๗๕	เซ็นต์
เรือขนาดกว่า	๓๕๐	ต้น และ ค่า กว่า ๒๐๐ ต้น	เงิน ๗๒	๗๗	๕๐ ๗๗
๗๗	๗๗ ๒๐๐	๗๗ ๒๕๐	๗๗ ๘๖	๗๗ ๙๐	๗๗ ๙๙
๗๗	๗๗ ๒๕๐	๗๗ ๓๐๐	๗๗ ๘๘	๗๗ ๙๐	๗๗ ๙๙
๗๗	๗๗ ๓๐๐	๗๗ ๓๕๐	๗๗ ๙๐	๗๗ ๙๐	๗๗ ๙๙
๗๗	๗๗ ๓๕๐	๗๗ ๔๐๐	๗๗ ๙๐	๗๗ ๙๐	๗๗ ๙๙
๗๗	๗๗ ๔๐๐	๗๗ ๔๕๐	๗๗ ๙๐	๗๗ ๙๐	๗๗ ๙๙
๗๗	๗๗ ๔๕๐	๗๗ ๕๐๐	๗๗ ๙๐	๗๗ ๙๐	๗๗ ๙๙
๗๗	๗๗ ๕๐๐	๗๗ ๕๕๐	๗๗ ๙๐	๗๗ ๙๐	๗๗ ๙๙
๗๗	๗๗ ๕๕๐	๗๗ ๖๐๐	๗๗ ๙๐	๗๗ ๙๐	๗๗ ๙๙
๗๗	๗๗ ๖๐๐	๗๗ ๖๕๐	๗๗ ๙๐	๗๗ ๙๐	๗๗ ๙๙

เรือขนาด ๓๕๐	ตั้งแต่ค่าจ้าง	เงิน ๒๘	เหรียญ ๗๕	เงิน ๕๐
เรือขนาดกว่า ๓๕๐	ตั้งแต่ค่าจ้าง ๒๐๐ ขึ้น	เงิน ๘๒	๗๕	๕๐
๗๕	๖๕๐	๗๕	๗๕	๕๐
๗๕	๗๐๐	๗๕	๗๕	๕๐
๗๕	๗๕๐	๗๕	๗๕	๕๐
๗๕	๘๐๐	๗๕	๗๕	๕๐
๗๕	๘๕๐	๗๕	๗๕	๕๐
๗๕	๙๐๐	๗๕	๗๕	๕๐
๗๕	๙๕๐	๗๕	๗๕	๕๐
๗๕	๑๐๐๐	๗๕	๗๕	๕๐

เรือที่ ขนาดกว่า ๓๐๐๐ ขึ้นไป ให้ คิดเต็ม อีก ๓ เหรียญ ทุก ๕๐ ขึ้น
 อัตราสำหรับเรือใบที่ไม่มีเรือไฟจูง ให้ คิดเต็ม ในอัตราลดร้อยละ ๓๕

อัตราค่าจ้างนำร่อง

จากสันดอนปากน้ำเจ้าพระยาไปเกาะตั้งช้าง
หรืออ่างศิลา และจากเกาะตั้งช้างหรืออ่างศิลามา
สันดอนปากน้ำเจ้าพระยา

เรือกำปั่นไฟหรือเรือกำปั่นใบ ซึ่งจะไม่ขึ้นมา
บรรทุกสินค้าที่กรุงเทพฯ แต่จะไปบรรทุกให้เสร็จ
ที่ตำบลใด ที่ออกชื่อมาข้างบนนั้น ให้ คิดค่าจ้าง
นำร่องเพียง ๑ ในส่วน ๓ ของปกติ

เรือกำปั่นไฟหรือเรือกำปั่นใบที่ได้มากรุงเทพฯ
แล้ว ถ้ากลับออกไปยังตำบลใดที่ออกชื่อข้างบน
นั้น ถ้าเป็นเรือขนาดตั้งแต่ ๒๐๐ ตัน ลงมาให้ คิด
ค่าจ้างเป็นเงิน ๓๐ เหรียญ

ถ้าเป็นเรือขนาดเกิน ๒๐๐ ตันขึ้นไปให้คิดค่า
จ้างนำร่องเดิมอีก ๒ เหรียญทุก ๓๐๐ ตัน ที่เกินกว่า
๒๐๐ ตันไปนั้น

อัตราค่าธรรมเนียมน้ำ

ในการเรือย้ายที่จอดหรือออกจากที่จอด

แต่ โรงสีไฟ คอนด่าง ชัน มาที่ท่า บอร์นีโอ
กำปั่นเงิน ๘ เหรียญ

แต่ห้าง บอรรณโศก่าปนนชมา ที่ ห้างมากวดค้
ก่าปนนี เงิน ๒ เหยียญ

แต่ห้างมากวดค้ก่าปนนชมาที่ออพฟิศไปรดนัย
ที่ ๓ เงิน ๒ เหยียญ

แต่ออพฟิศไปรดนัยที่ ๓ ช้นไป ที่ว่ากรกรม
ทหารเรือ เงิน ๒ เหยียญ

แต่ชู้ ว่ากร กรม ทหาร เรือ ช้นไปที่โรงสไฟ
ด่ามเด็น เงิน ๒ เหยียญ

แต่ฉางเก็บน่านชมาถึงห้างมากวดค้ก่าปนนัย
เงิน ๒๐ เหยียญ

ถ้าหน่วง เขาคนนำร่องไว ในเรือด้วย ถ้าไม่
ใช่เพราะเหตุรอกอยครวหน้า ต้องเสียค่าธรรมเนียม
อีกฉนณะ ๒ เหยียญ

แบบที่ ๓

อัตราค่าธรรมเนียมประกาศ คือ

ก่าปนนเด็นทะเลเมื่อเขาแม่น้ำเจ้าพระยา ให้เสีย
ค่นณะ ๓ เซนต์ ตามก่าตั้งบรรทุกที่มั่งงในหนังสือ
ทะเบียน

ก่าปนนเด็นทะเลเมื่อจอกตทอดค่าบดเกาะตั้งงให้
เสียค่นณะ ๑-๒ เซนต์ ตามก่าตั้งบรรทุกที่มั่งง
ในหนังสือทะเบียน

๒๗๘

กำบังเดินทะเลเมื่อจอดทอดกำบังนอกสันดอน
ให้เสียดันตะ ๓-๑๒ เซนติ์ ตามกำลังบรรทุทที่มีตั้ง
ในหนังสือทะเบียน

กำบังเดินทะเลเมื่อจอดทอดกำบังอย่างคีตา ให้
เสียดันตะ ๓-๑๒ เซนติ์ ตาม กำลังบรรทุทที่มีตั้ง ใน
หนังสือทะเบียน

กำบังเดินทะเลเมื่อเข้าอ่าว หรือ แม่น้ำอื่น ๆ ที่
กำหนดทอดจอดในเขตรประเทศสยาม ให้เสียดัน
ตะ ๓-๑๒ เซนติ์ตามกำลังบรรทุทที่มีตั้งในหนังสือ
ทะเบียน เรือเดินตามฝั่งทะเลให้เสียดันตะ๒เซนติ์
ตามกำลังบรรทุทที่มีตั้งในหนังสือทะเบียน เรือใบ
แจ้ว เรือสำเภา และเรืออื่น ๆ สังกัดไปมาสู่
กำบังนอกปากอ่าวแม่น้ำ ให้อนุญาตไม่ต้องเสีย
ค่าธรรมเนียมประกาศ

ฯ

ประกาศใช้พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำสยาม

พระเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จขึ้นทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

พระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำสยาม ซึ่งได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๕ มิถุนายน รัตนโกสินทรศก ๒๔๕ ให้มหาดชนทราบนั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน รัตนโกสินทรศก ๒๔๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๗ กรกฎาคม รัตนโกสินทรศก ๒๔๕
(ลงพระนาม) นเรศวรฤทธิ์
เสนาบดีกระทรวงนครบาล

ประกาศขยายเขตเรือออก โฉนดที่ดิน

มณฑลกรุงเทพฯ รัตนโกสินทรศก ๒๔๕

เจ้าพระยาเทเวศร์วงษ์วิวัฒน์ เสด็จขึ้นทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า การออกโฉนดที่ดินในมณฑลกรุงเทพฯ นั้น กองข้าหลวงเทศร์ได้ทำการสำเร็จแล้วไปตามประกาศครั้งก่อนโดยมาก สัมควรจะขยายเขตจังหวัดซึ่งกองข้าหลวงเทศร์จักได้ ทำการนั้นให้ ใหญ่ออกไปได้ อีก

ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาพระราชพิธีพิริบชาติ ข้าหลวง
เกษตราธิการที่ดินแต่งเจ้าพนักงานเป็นผู้ช่วยออกไปทำการสำรวจเขตที่เพื่อ
ออกโฉนดที่ดินในตำบลซึ่งค้างอยู่ในแขวง มณฑลกรุงเทพฯ และตำบลที่จะ
ได้ขยายเขตทำการออกไปดังนี้ คือ

กรุงเทพฯ ๓ อำเภอ

- ๑. อำเภอบางกอกใหญ่
- ๒. อำเภอบางกอกน้อย
- ๓. อำเภอบางลำภ้อ่าง

ให้ข้าหลวงเจ้าพนักงาน และราษฎรผู้ถือที่ดินประพฤติและจัดการ
ตามประกาศ เรื่องที่ดินซึ่งตั้งวันที่ ๓ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๐ ประกาศ
ออกโฉนดที่ดินตั้งวันที่ ๑๕ กันยายน รัตนโกสินทร ศก ๑๒๐ กฎเดิเนาบดี
กระทรวงเกษตราธิการ ตั้งวันที่ ๑๗ กันยายน รัตนโกสินทร ศก ๑๒๐ กับ
ประกาศออกโฉนดที่ดิน มณฑล กรุงเทพฯ ๗ ตั้งวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์
รัตนโกสินทร ศก ๑๒๐ นั้นจึงทุกประการ

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ มิถุนายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๔

(ลงนาม) เพ็ญศรีพงษ์วิวัฒน์

เดิเนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

ประกาศพระราชทานอำนาจพิเศษแก่บริษัท

รถไฟแม่กลองทุนจำกัด

มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกัน ว่า
พระเจ้าอยู่หัวยาเธอ กรมขุนล้นเกล้ามรพินธุ สิ้นเด็จพระเจ้าสุทนต์ยาเธอ

08/10/2566

เจ้าพากรมขุนนครสุวรรณพิณดี พระยาพิพัฒน์โกษาพระยานำเรอภักดี
 พระยานรฤทธิราชหิษ พระยานวิบุรณโกษากร พระยาโหวดภูมิวิเศษฤทธิ
 มิสเตอร์ บี.บี. ซี. กินซ์ มิสเตอร์ อี. กินซ์ มิสเตอร์ ซี. กราเมอร์
 มิสเตอร์ ซี. แอชชอรัย มิสเตอร์ เอ. แมกคาซ มิสเตอร์
 แมกอิเวน มิสเตอร์ ซี. แซนเดรดัก มิสเตอร์ เอ. โรเบิตเซน
 รวม ๓๕ นายด้วยกัน ได้ขอรับพระราชทานพระบรมราชานุญาต ตั้งบริษัท
 มีนามว่า “บริษัทรถไฟแม่กลองทุนจำกัด” และให้บริษัทนี้ตั้ง
 บุคคล ในกฎหมายไม่ต้องใช้หนังสือเงินทุนที่มี และเกินหรือเกินทรัพย์สินที่
 เป็นผลของทุนนั้นหรือที่เรียกว่าทุนจำกัด

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้บริษัทรถไฟแม่กลองทุนจำกัดเป็น บุคคล
 ได้ ใน กฎหมาย เมื่อได้ ประพฤติตามข้อความดังที่จะได้กล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๓ ประกาศพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ อำนาจพิเศษนี้ จะทรง
 พระกรุณาโปรด เลิกถอนเสียได้ทุกเมื่อ

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ ได้ ใช้แต่เมื่อบริษัทได้จดทะเบียนแล้ว แล้ว
 กระทรวงเกษตรราชการตามวิธีที่ได้ ทำไว้ ในข้อ ๕

ข้อ ๓ รัฐบาลไม่รับผิดชอบแทนบริษัทนี้ ด้วย ใดๆ อย่างหนึ่ง เป็น อัน
 ชาติในการที่ บริษัท จะได้ ทำไป

ข้อ ๔ โดยประกาศนี้ ไม่ได้ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ บริษัท
 มีอำนาจ หลีก เลี่ยง กฎหมาย หรือข้อบังคับ ที่มีอยู่ เดิมนั้น หรือที่จะมี ขึ้นใน
 ภายหน้า

ข้อ ๕ ให้บริษัทนี้กำหนดอำนาจ (แมมโมแรนด่าออฟแอตชิวชี่
 เซชัน) และข้อบังคับ (อาติเกสออฟแอตชิวชี่เซชัน) ของบริษัทส่ง ขอ

จดทะเบียนที่กระทรวงเกษตรราชการ

ข้อ ๖ ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้คนทั้งหลาย ตรวจสอบหนังสือ กำหนดอำนาจ และข้อบังคับของ บริษัทใด เมื่อได้เสียค่าธรรมเนียม พอสมควร ตามแต่ได้แนบตั้ง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะ กำหนดอย่าให้เกิน ๓ บาทขึ้นไป

ข้อ ๗ ให้ถือว่าหนังสือกำหนดอำนาจ และข้อบังคับ ของ บริษัทนั้น เป็น หนังสือ สัญญา เหมือนอย่างว่าได้ ทำค้ำหน้า อำนาจเจ้าพนักงานในระหว่าง บริษัท และผู้ถือเชิหรือสมาชิก และเหมือนอย่างว่าสมาชิกทุกคนได้ ลงชื่อ ในหนังสือ สัญญานั้น ในส่วนตน และผู้ที่จะได้ รับมรดกของตนต่อไป ไว้รับรอง ว่าจะประพฤติตามหนังสือกำหนด อำนาจและข้อบังคับนั้นทุกประการ เว้น แต่จะมีข้อความที่จะขัดกับประกาศนี้

ข้อ ๘ ถ้าบริษัทจะแก้ไขข้อความในหนังสือกำหนดอำนาจ หรือ ข้อบังคับอย่างไรก็ดี หรือจะตกลงเลิกบริษัทก็ดี ให้ บริษัทจดทะเบียนบอกกล่าวไว้ ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยเร็ว

ข้อ ๙ ให้บริษัทพิมพ์ หนังสือ กำหนดอำนาจและ ข้อบังคับ ของตน นำส่ง ไว้ที่กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ถัดแต่ได้แนบตั้งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะเห็นควร เพื่อจะได้ เป็น การ ด้ดวกล แก่ คน ทั้งหลาย ที่ ต้อง การ ตรวจสอบ หนังสือ นั้น ๆ ซึ่งให้บริษัทจำเป็นต้องขาย หนังสือ กำหนดอำนาจ และ ข้อ บังคับให้ ผู้ใด ๆ ที่ขอซื้ออย่าเรียกราคาเกินบาทหนึ่งสำหรับหนังสือ

ข้อ ๑๐ กรรมการ (โตเรกเตอร์) ของบริษัทนั้น ให้ มีไม่ม่น้อยกว่า ๕ คน และให้จดทะเบียนชื่อไว้ ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยเร็ว

ข้อ ๑๑ ผู้อื่นเช่น ที่เรียกว่า คนที่ ๓ ไม่จำเป็นต้อง ถือ ว่าใครได้ เป็น หรือได้ ออกจากตำแหน่งกรรมการกว่าจะได้จดทะเบียนไว้แล้ว ว่า ได้รับ หรือได้ ออกจากตำแหน่งนั้น ๆ

ข้อ ๑๒ ผู้ที่จะเป็นกรรมการต้องนำตัวแชร์ของคน ไปวางฝากไว้เป็นประกันที่กระทรวงเกษตรราชการไม่น้อยกว่าคนละ ๓๐ แชร์ มีชั้นนี้อย่าให้กระทรวงเกษตรราชการ ยอมให้จดทะเบียนตั้งว่าเป็นกรรมการ แชร์ ที่วางฝาก เป็นประกันนั้น ห้ามไม่ให้ โอน ให้แก่ผู้อื่น ในเวลาที่ เจ้า ของเป็นกรรมการอยู่

ข้อ ๑๓ ให้บริษัทมีออฟฟิศประจำไว้แห่งหนึ่งบริษัทจะต้องลงทะเบียนบอกไว้ที่กระทรวง เกษตรราชการว่าอยู่ที่ แห่งไรตำบลไรและเมืองไร เพื่อประโยชน์การส่งหนังสือและบาดหมายทั้งหลายแก่บริษัทเหมือนอย่างว่าดังลงในมือบริษัทนั้น ถ้าไม่มีออฟฟิศเช่นนี้หรือไม่จดทะเบียนก็ให้ปรับเป็นจำนวนเงินวันหนึ่งไม่เกิน ๓๐๐ บาททุกวันนี้ไปกว่าจะได้ ทำให้ถูกต้อง

ข้อ ๑๔ ให้บริษัทมีตราสำคัญ ในดวงตานั้น ให้ มีชื่อบริษัทเป็นอักษรไทยอ่านได้ชัด และมีค่าทุนจำกัดคล้ายเหมือนว่าเป็นส่วนของชาติด้วย และให้นำตราไปลงทะเบียนไว้ที่กระทรวง เกษตรราชการ มีชั้นนี้ให้ปรับ บริษัทเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๓๐๐๐ บาท ได้

ข้อ ๑๕ ถ้าบริษัทจะจำหน่ายหรือเช่าทรัพย์สินสมบัติ ของคนเป็นประกันแก่ผู้ใด ให้จดทะเบียนไว้ที่ กระทรวง เกษตรราชการ บอก ข้อ ความโดยย่อ แต่ ให้ชัดเป็นคน คือทรัพย์สินอะไรที่จำหน่าย หรือเช่าเป็นประกันเงินทองเท่าไรกันและชื่อเจ้าหนี้

ข้อ ๑๖ ถ้าไม่ได้ประพฤติตามที่กล่าวไว้ในข้อ ๑๕ แล้ว การจำหน่ายและเช่าทรัพย์สินเป็นประกันนี้ใช้ไม่ได้ ในกฎหมาย

ข้อ ๑๗ ถ้าบริษัทตกลงจะเพิ่มทุนหรือจะลดทุน หรือจะออกตัวจำหน่ายทรัพย์สินหรือให้ทรัพย์สิน เป็นประกัน (ทีเบินเซอร์) อย่างไรก็ต้องจดทะเบียนบอกกล่าวไว้ที่กระทรวงเกษตรราชการ โดยเร็ว

ข้อ ๑๘ ห้ามไม่ให้บริษัทลดทุน น้อยลงกว่าวงที่ได้อำนาจไว้เดิม และถึงกระนั้นก็ต้องโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ฉบับหนึ่ง และในหนังสือพิมพ์ในเมืองที่ตั้งออฟฟิศอย่างน้อย ๓๐ วัน และในระหว่างนั้นไม่มีเจ้าหนี้ผู้ใดได้เขียนหนังสือมาบอกกล่าวไม่ยอม จึงจะเป็นข้อใช้ได้ในกฎหมาย

ข้อ ๑๙ ห้ามไม่ให้บริษัทออกตัวจำนำ หรือเอาทรัพย์สินเป็นประกัน (ดีเบินเซอร์) อย่างไรอย่างหนึ่งจนกว่าจะได้ รับเงินทุนไม่น้อยกว่าวงที่ได้อำนาจไว้ และเงินที่จะขึ้นมา โดยขอตัวทั้ง หลายนี้ห้ามไม่ให้เกินกว่าเงินทุนที่บริษัทได้รับแล้ว หรือที่ผู้ชำระจะได้ ให้ ไว้แล้ว

ข้อ ๒๐ ในการทั้งหลายที่บริษัทจะต้อง เขียน หรือพิมพ์ชื่อของบริษัท ๆ กรรมการสมาชิกเอเจนต์ผู้จางคนใด ๆ ที่ทำฝ่ายบริษัทนั้นจะต้องเขียนหรือพิมพ์ค่าหุ้นจำกัด หรือ ท.จ.ก. ไว้ ต่อท้ายชื่อบริษัทเหมือนว่าเป็นชื่อด้วย มีชื่อนี้ให้ปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๑๐๐๐ บาท หรือถ้อยคำที่ทำผิดนั้นได้ทำการทำสัญญาในส่วนตนเอง ๆ ต้องรับผิดชอบ

ข้อ ๒๑ ให้บริษัทเขียนป้ายชื่อของบริษัทไว้ในภาษาไทยมีค่าหุ้น จำกัด คือท้ายไว้ที่ประตูออฟฟิศของบริษัท และทุกแห่งที่ทำการกับผู้อื่นคนหนึ่งชื่อหรือป้ายนั้นต้องให้อ่านได้ โดยชัดเจน มีชื่อนี้ให้ปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๑๐๐ บาททุกครั้งที่ทำผิดหรือทุกครั้งที่ทำผิดจน

ข้อ ๒๒ ให้บริษัทมีอำนาจทำการแต่เฉพาะที่ได้พรรณาไว้ใน หนังสือกำหนดอำนาจถ้าได้กระทำเกินอำนาจนั้นไปไม่ให้ถือว่าใช้ ได้ ในกฎหมาย มา ยืนเขาแก่คนอื่นหรือคนอื่นมายืนเขาแก่บริษัท เว้นไว้ ที่ ทำไปนั้น พอ เห็น ได้ ว่าโดยดำเนินการตามความประสงค์ที่ปรากฏ ในหนังสือกำหนดอำนาจของ บริษัทนั้น

ข้อ ๒๓ ให้บริษัท มีบัญญัติ คนเช่าเช่า หรือสมาชิกไว้ ที่ออฟฟิศที่ได้จัด

ทะเบียน ถ้าจะโอนแชร์ กันแล้วให้ลงไว้ในบัญชีนั้นเป็นสำคัญมิฉะนั้นไม่
ให้ถือว่าได้ โอนกันถูกต้องตามกฎหมาย

ข้อ ๒๔ ห้ามไม่ให้ ผู้ใดเรียกเงินจากสมาชิกหรือผู้ถือแชร์ ด้วย
เหตุว่าเป็นสมาชิกหรือถือแชร์จนเลยวงวงใดแต่ผู้ถือแชร์นั้น ยังไม่ได้ถึงเงินเต็ม
ตามแชร์ ถ้าตั้งหนี้แล้วเรียกได้ แต่ส่วนที่เหลือจะคงตั้ง

ข้อ ๒๕ ให้บริษัท มีเงิน เผื่อขาดเหลือเผื่อไว้ และให้ถอนเอาเงิน จาก
กำไรแท้ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ ของกำไรนั้นทุกครั้งที่ได้แบ่งกำไรกลับมาเป็น เงิน
เผื่อขาดเผื่อเหลือเก็บไว้จนเงินนี้จะเหลือหรือเกิน ๓ ใน ๔ หรือเศษหนึ่งส่วนสี่ของทุน

ข้อ ๒๖ ให้บริษัทตั้งงบบัญชีที่กระทรวงเกษตราธิการภายใน ๓ ปี นับตั้ง
แต่วันจดทะเบียนและให้ ส่งต่อไปทุกครั้งที่ได้แบ่งกำไรถ้าไม่ได้แบ่ง กำไรต้องตั้ง
งบบัญชีอย่างน้อยที่สุดปีหนึ่งครั้งหนึ่ง และงบบัญชี นี้ต้อง แจกความ ว่า แชร์ ได้
ถึงเงินแล้วเท่าไร ททรัพย์ของบริษัทมีเท่าไรจึงต้องใช้ หนี้เท่าไร

ข้อ ๒๗ ถ้ามีหุ้นถือและงบบัญชีทุกอย่างรัฐบาล มีอำนาจให้เจ้าพนักงานไป
ตรวจได้

ข้อ ๒๘ ผู้ถือแชร์ มีอำนาจที่จะตรวจบัญชีและงบบัญชีได้

ข้อ ๒๙ ถ้าสมาชิกหรือผู้ถือแชร์ ของบริษัทหนึ่งคนไม่ถึง ๗ คน
และบริษัทยังคงทำการ อยู่ต่อไปเกิน ๒ เดือนนับตั้งแต่วันที่บริษัทนั้นมีสมาชิก
น้อยกว่า ๗ คน สมาชิกผู้ใดหรือเหตุใดจะคงเป็น ผู้รับใช้หนึ่งแทนกัน
ต่างกันจนเต็มในส่วนหนึ่งที่ได้ มีขึ้นในเวลานั้น

ข้อ ๓๐ ถ้ามีกรรมการหรือเจ้าพนักงานที่กระทรวงเกษตราธิการของบริษัท
นั้นได้ทุกอย่าง และถ้าบริษัทจะแก้ ไขใน หนังสือกำหนด อำนาจ หรือ ข้อบังคับ
แล้ว หรือตกลงจะลดทุน หรือจะออกตัวจำหน่ายหรือให้ทรัพย์ประกันภัย หรือ
จะเลิกการของบริษัทนั้นก็ได้ ต้องได้ รับอนุญาตของเจ้าพนักงานกระทรวงเกษตรา
ธิการเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ก่อน

ข้อ ๓๓ เห็นว่าคดีกระทรวงเกษตรธิการมีอำนาจที่จะเรียกค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียน หรือตั้งหนังสือต่าง ๆ ตามประกาศนี้ได้ แต่แต่เดิมนั้นจะกำหนดพอสมควร

ข้อ ๓๒ ถ้ามีคดีในระหว่างบริษัทกรรมการสมาชิกผู้ถือหุ้น ฤ็ผู้ถือหุ้นคนหนึ่งให้ศาลพิจารณาคดีตามกฎหมาย และธรรมเนียมของบริษัทที่ได้ตั้งขึ้นสำหรับ ค่าขายหาผลประโยชน์ มีทุน เป็นจำกัด และตามหนังสือกำหนดอำนาจและขอบเขตของบริษัทนั้น เว้นไว้แต่ทั้งนี้จะมีข้อความที่ขัดกับประกาศนี้

ข้อ ๓๓ (๓) ถ้าได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ประกาศนี้ (๒) ถ้าบริษัทใดจะเลิกการจะได้ รับอนุญาต เดิมคดี กระทรวงเกษตรธิการ แล้ว (๓) ถ้าบริษัทไม่สามารจะได้ใช้หนังสือ (๔) ถ้าสมาชิกมีน้อยกว่า ๗ คนให้จัดการเลิกบริษัทนี้ด้วย

โดยประกาศนี้ให้คนทั้งหลายว่า ตั้งแต่บัดนี้บริษัทรถไฟแม่กลองทุน จำกัด ได้จดทะเบียนที่ กระทรวงเกษตรธิการ ตามวิธีที่ได้กล่าวมาแล้วบริษัทรถไฟแม่กลองเป็นบุคคลในกฎหมายคนละ พนจากสมาชิกอื่น ๆ และดำเนินการที่จะใช้หนังสือตามทุนและทรัพย์สิน ซึ่งเป็นผลของทุนนี้หรือที่เรียกว่าทุนจำกัด และมีอำนาจที่จะถือทรัพย์สินเป็นเจ้าของ มีอำนาจที่จะรับหรือจะต่อสัญญาความชอบธรรมได้ ทั้ง ๒ อย่าง และจะเป็นโจทก์หรือจะต้องเป็นจำเลย และให้คนทั้งหลายที่จะมีการเกี่ยวข้องกับบริษัทรถไฟแม่กลองตั้งเกิดและจำว่า บริษัทนี้อยู่ในขอบเขตของประกาศนี้ และทำการได้เพียงที่ปรากฏในหนังสือกำหนดอำนาจและขอบเขตที่จดทะเบียนไว้ ที่กระทรวงเกษตรธิการเท่านั้นเอง

ประกาศเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม วันพฤหัสบดี ๑๒๔ เป็นวันที่ ๓๓๔๐๘ ในรัชกาลปัตยุมันนี้

ประกาศว่าด้วยตั้งกรรมการตำแหน่ง
เกษตรราชการเมืองนครไชยศรี

ด้วยตามความในประกาศกระแสพระบรมราชโองการ เรื่องออกโฉนดที่ดินซึ่งได้ประกาศเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๐ นั้น ความในข้อ ๕ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เสนาบดีกระทรวงเกษตรราชการจัดตั้งกรรมการตำแหน่งเกษตรราชการไว้ประจำทำการเกษตร ความแจ้งอยู่ในประกาศนั้นแล้ว

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้พระยาพิบูลย์สงคราม ข้าหลวงเกษตร รัชมาชการ ในหน้าที่กรรมการ ตำแหน่งเกษตรราชการเมืองนครไชยศรีชั่วคราวหนึ่ง ตั้งแต่วันไป

ว่าด้วยตั้งกรรมการตำแหน่งเกษตรราชการ
เมืองฉะเชิงเทรา

ด้วยตามความในประกาศกระแสพระบรมราชโองการ เรื่องออกโฉนดที่ดินซึ่งได้ประกาศเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๐ นั้น ความในข้อ ๕ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เสนาบดีกระทรวงเกษตรราชการจัดตั้งกรรมการตำแหน่งเกษตรราชการไว้ประจำทำการเกษตร ความแจ้งอยู่ในประกาศนั้นแล้ว

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้พระโยชภักดิ์ ข้าหลวงเกษตร รัชมาชการ ในหน้าที่กรรมการตำแหน่งเกษตรราชการเมืองฉะเชิงเทราชั่วคราวหนึ่ง ตั้งแต่วันไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ กรกฎาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๔

๒๘๗

ประกาศว่าด้วยตั้งเจ้ากรมปลัดกรม

ทะเบียนที่ดินเปลี่ยนนายทะเบียนที่ดินกรุงเทพฯ

ย้ายนายทะเบียนที่ดินเมืองนครไชยศรี และผู้ช่วยนาย

ทะเบียนที่ดินเมืองกรุงเก่า

ด้วยตามที่พระยาอาหารบริรักษ์ เจ้ากรมทะเบียนที่ดินตั้งแก่นิจกรม
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้หุดวงประมวญภูมิเทศ เป็นผู้ว่ากรแทน
เจ้ากรมทะเบียนที่ดิน และโปรดเกล้าฯ ให้ขุนกรมพิทยาภรณ์ นายทะเบียน
กรุงเก่า มาเป็นผู้แทนปลัดกรมทะเบียนที่ดิน กับขุนวิจิตรพจนวิภาคนายทะเบียน
ที่ดินกรุงเทพฯ ประพฤติตนไม่สมควร โดยหน้าที่ราชการ ซึ่งโปรดเกล้าฯ
ให้ถอนออกจากตำแหน่งแล้วนั้น ตำแหน่งทั้งหดยาเหล่านี้มีแต่ผู้ว่ากรแทน
อยู่บ้าง ว่างอยู่บ้าง บัดนี้จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้หุดวงประมวญ
ภูมิเทศเป็นเจ้ากรม ให้ขุนกรมพิทยาภรณ์ เป็นปลัดกรมกรมทะเบียนที่ดิน
ให้ขุนสถิตมารคานวนเป็นนายทะเบียนที่ดินกรุงเทพฯ และให้ย้ายนายเจียง
นายทะเบียนที่ดินเมืองนครไชยศรี ไปเป็นนายทะเบียนที่ดินเมืองกรุงเก่า
ย้ายนายเล็กผู้ช่วยนายทะเบียนที่ดินเมืองกรุงเก่า ไปเป็นผู้ช่วยนายทะเบียน
ที่ดินเมืองนครไชยศรี ให้ชายเชยเป็นผู้ช่วยนายทะเบียนที่ดินเมืองกรุงเก่า
ตั้งแต่วันนี้เป็นไป

ประกาศมาณวันที่ ๓ สิงหาคม รัตนโกสินทรศก ๒๒๕

(ลงนาม) เทเวศร์วงษ์วิวัฒน์

เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

08/10/2566

๓๑๗

ประกาศพระราชกฤษฎีกา ในการจัดซื้อที่ดินสร้างทางรถไฟสายตัวนอก

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ ประกาศพระราชกฤษฎีกา ให้ทราบทั่วกันว่า ด้วยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กระทรวงโยธาธิการ สร้างทางรถไฟสายตัวนอก คันคู่กับรถไฟสายนครราชสีมาข้ามเขตเหนือ கடของมหานาค கடเขตขึ้นไปถึงแม่น้ำบางปะกงตอนหนึ่ง เรียกว่ารถไฟสายตัวนอก บัดนี้กระทรวงโยธาธิการได้ ให้กรมรถไฟจัดการตรวจทางทำแผนที่ตลอดแล้ว กับได้ บักรุขหมายเซอร์ ๒ ข้างทางรถไฟ ตั้งแต่ต้นจนถึงแม่น้ำบางปะกงในมณฑลปราจีน

บรรดาที่ดินซึ่งยื่นออกจากแนวกรวยทางข้างละ ๒๐ วา และถ้าตำบลที่ตั้ง ดัดเช่นข้างละ ๔๐ วาตลอดทางที่กรุยไว้แล้ว หรือที่จะได้กรุยต่อไปนั้นบางที่ เจ้าพนักงานจะต้องการก่อสร้างสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับแก่การรถไฟบ้างตาม ค่าบดที่สมควร แต่เวลานี้ยังไม่ได้ เป็น แนวที่จะต้อง การเฉพาะที่ แห่งใดบ้าง เพราะฉะนั้น ห้ามมิให้ ผู้ใดจับจอง ที่ดิน ซึ่งเป็นที่ วางแปลกไม่ในเจ้าของไว้ เป็นของ ๆ ตน ส่วนที่ดินซึ่งมีเจ้าของแล้วห้ามมิให้ เจ้าของ ที่ดิน เข้ายื่น อยู่ในกำหนดขยับให้ หรือซื้อขายแลกเปลี่ยนกับผู้อื่น โดยหนึ่ง และห้ามมิให้ ปลดสร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นในที่เหล่านั้นโดย บอญญาตเจ้าพนักงาน ถ้าเจ้าของที่ดินจะต้องการขายที่ดิน หรือจะปลดสร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นในที่ดินแห่งใด ในกำหนดเซอร์ ทางรถไฟนี้ ให้ นำความมาแจ้งต่อกระทรวงโยธาธิการก่อน เพื่อยว่าเจ้าพนักงานจะจัดซื้อไว้สำหรับทำการก่อสร้างทางรถไฟ หรือจะปลด สร้างคืนเรือน โรงและกระทำกรต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับรถไฟนี้ เจ้าพนักงาน จะได้ รับซื้อไว้ เป็นของหลวง ถ้าเจ้าพนักงานกระทรวงโยธาธิการไม่ต้องการที่ดินแล้ว จะได้ขอนุญาตให้ ซื้อขายหรือปลด สร้าง แล้วจึงจะ ซื้อขาย

08/10/2566

หรือปลดสร้างใด ^๒ ถ้าผู้ ^๒ หนึ่งผู้ ^๒ ใดเอาที่ดินในกำหนดเขตที่ทางรถไฟไป ^๒
ถักตบยกให้ หรือซื้อขายแลกเปลี่ยนกับผู้อื่น ^๒ โดยมิได้รับอนุญาตจาก ^๒
เจ้าพนักงานกระทรวงโยธาธิการก่อนแล้ว ^๒ ให้ถือว่าทำการยกให้หรือซื้อขาย ^๒
แลกเปลี่ยนกันนั้นเป็นอนาธิปไตย ^๒ ไม่ได้ ^๒ ต้องถือว่าที่ดินนั้นยังคงเป็นของเจ้าของ ^๒
เดิมอยู่ ^๒

อนึ่งตาม ^๒ หนึ่งผู้ ^๒ ใดปลดสร้างสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นในที่กำหนดเขตที่ทางรถไฟนี้ ^๒
ภายหลังวันที่ได้ ออกประกาศนี้ ^๒ โดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานกระทรวง ^๒
โยธาธิการก่อนแล้ว ^๒ ถ้าเจ้าพนักงานกระทรวงโยธาธิการจะต้องการที่ดินนั้น ^๒
ทำการอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งเกี่ยวแก่การรถไฟนี้แล้ว ^๒ เจ้าพนักงานจะไม่ใช้ค่า ^๒
สิ่งของเหล่านั้นให้ ^๒ เพราะผู้ ^๒ ก่อสร้างเช่นนี้ ^๒ ทำผิดประกาศนี้ ^๒ ของเหล่านั้น ^๒
ก็ต้องเป็นทรัพย์สินแก่เจ้าของ ^๒ ส่วนการที่ ^๒ เจ้าพนักงาน ^๒ กระทรวง ^๒ โยธาธิการจะได้ ^๒
จัดซื้อที่ดิน ^๒ และจ่ายเงินให้ ^๒ เป็นการ ^๒ ทำบุญ ^๒ ใน ^๒ ศาล ^๒ เรือน ^๒ โรง ^๒ และ ^๒ คณ ^๒ ผล ^๒ ไม่ ^๒
ต่าง ^๒ ๆ ^๒ นั้น ^๒ จะมี ^๒ แจง ^๒ ใน ^๒ ประกาศ ^๒ เสนาบดี ^๒ กระทรวง ^๒ โยธาธิการ ^๒ ต่อไป ^๒

ประกาศพระราชกฤษฎีกาเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๔
เป็นวันที่ ๑๓๕๓๓ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

ประกาศกระทรวงโยธาธิการ

ในการจัดซื้อที่ดินสร้างทางรถไฟสายตัวนอก

เสนาบดีกระทรวงโยธาธิการรับพระบรมราชโองการได้เกล้า ๆ ทรงพระ
กรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ^๒ รถไฟสายตัวนอกอันได้ ^๒
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้กระทรวงโยธาธิการจัดสร้าง ^๒ ดัน ^๒ คอก ^๒ กับ ^๒ รถ ^๒
ถ่ายขนครวราชสีมาตามตเห็นออกของมหานาคตลอดขึ้นไปตั้งแม่น้ำบางปะกงมณฑล ^๒
ปราจีนคอนหนึ่งเรียกว่ารถไฟสายตัวนอก ^๒ ซึ่งมีประกาศพระราชกฤษฎีกา ^๒
ตั้งวันที่ ๒๐ สิงหาคมรัตนโกสินทรศก ๑๒๔ ^๒ ห้ามมิให้ ^๒ เจ้าของ ^๒ ที่ ^๒ ดิน ^๒ ซึ่ง ^๒ ถูก ^๒ ทาง ^๒

รถไฟนี้ เขาที่ดินไปยกให้หรือขายซื้อ แยก เบียดหนกมูหนึ่งผู้ใดก่อนได้ รับ
 อนุญาตแต่ เจ้าพนักงานไว้ ชนหนึ่งแล้ว บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
 ให้เรียกเอาที่ดิน เหล่านี้ ทำการ สร้างทาง รถไฟให้ ใช้ ค่าที่ดินกับทรง รือเรือน
 โรงและค่าดินผลไม่ ให้ แก่เจ้าของที่ตามสมควร เจ้าของที่ทรงปวงต้องพึงเอา
 ใจว่าที่แผ่นดินยอมเป็นของหลวงทั้งสิ้น เมื่อคองพระราชประสงค์แล้วจะถ่าย
 ถอนคืนเมื่อใดก็ได้ ผู้ซึ่งเอาได้รืออยู่ในที่นั้นจะควรได้ ก็แต่ค่าสิ่งซึ่งคนได้ปลูก
 สร้างลงไว้ ให้ เป็นประโยชน์เท่านั้น ซึ่งจะคิดเป็นอย่างอื่นอันเป็นทางขัดขวาง
 แก่ความรุ่งเรืองของบ้านเมืองนั้นไม่สมควร โดยเหตุที่จะให้เป็นที่เข้าใจ
 ชัดเจน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กระทรวงโยธาธิการออกประกาศ
 ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งข้าหลวงดำหรับจัดที่ดิน
 ๒ ฝ่ายคือ ข้าหลวงโยธาฝ่ายหนึ่ง ข้าหลวงท้องถิ่นฝ่ายหนึ่ง ข้าหลวง
 โยธาให้ เลือกลคคพนักงานตั้งไปแต่กรมรถไฟ ข้าหลวงท้องถิ่นมณฑล
 กรุงเทพฯ และมณฑลปราจีนให้ เลือกลคค ข้าราชการ กรมการตั้งไปแต่
 กระทรวงหรือที่ว่าการมณฑล ผู้ใดเป็นข้าหลวงทำการของใด มณฑลใด
 จะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ทราบทั่วกันว่า

ข้อ ๒ ให้ข้าหลวงโยธาและข้าหลวงท้องถิ่นพร้อมกันตรวจจัดที่ดิน ซึ่ง
 ต้องการไว้สร้าง ทางรถไฟตามระเบียบต่อไปนี้ดังนี้

ข้อ ๓ ถ้าเขตร ที่แผ่นดินซึ่งต้องการนั้น ยังไม่ใคร่หมายกรยตงไว้ชัดเจน
 แล้วหรือหมายแล้วหลุดถอนเสีย ก็ให้ ข้าหลวง โยธาหรืออนนยเนียด่วนทาง
 รถไฟมีกำหนดลงไว้ ให้ชัดเจน

ข้อ ๔ ให้ชาวหลวง ๒ ฝ่ายตรวจที่ดิน ซึ่งต้องการนัดหน้าเจ้าของที่
และชี้แจงให้เจ้าของ ที่ทราบโดยชัดแจ้งว่า จะต้องการเพียงใดในการที่จะ
นัดเจ้าของที่ให้อยู่พร้อมกันในเวลาที่ตรวจที่ดินนั้น จะแจ้งความด้วยวาจา
แก่เจ้าของที่เอง หรือจะมีหนังสือไปก็ได้ แต่ให้ มีพยานรู้เห็นด้วย และขอ
ความที่บอกนัดเจ้าของที่นั้นต้อง ให้ เขาใจชัดว่า ถ้าเจ้าของที่ไม่มาเองและไม่
ให้ผู้แทนมาต้องถือว่าเจ้าของที่ไม่ มาขอคดีใน การ ที่ชาวหลวงจะตีราคาให้ จะ
ร้องฟ้องภายหลังไม่ได้

ข้อ ๕ เมื่อได้ตรวจที่ดินเสร็จแล้วให้ชาวหลวงทั้ง ๒ ฝ่ายปรึกษาหาฤ
ความตกลง กับ เจ้าของ ที่กำหนด ราคา ที่สมควร เจ้าของ จะได้ รับนบ ฤต ลงใน
ตารางบัญชี เว้นแต่ที่ซึ่งเจ้าของไม่เชื่อเพื่อที่จะมาเองหรือส่งผู้แทนมาตาม
นัดก็ให้ชาวหลวง กำหนดราคาตั้ง โดยไม่ ต้องปรึกษาหาความตกลง กับ เจ้าของ
ที่ด้วย เมื่อที่ใดได้ตรวจเสร็จกำหนดราคา ตกกลง แล้วให้ ส่งรายงาน มายัง
เจ้ากรมรถไฟพิจารณาก่อนเมื่อได้ รับคอบเห็นชอบแล้วจึงนับว่าเป็นใช้ได้

ข้อ ๖ ถ้าแนวอวการกำหนด ราคา ที่ดิน กับทั้งสิ่งที่อยู่ ใน เนื้อที่ตกลง กัน
กับเจ้าของที่ไม่ได้ ก็ ให้เจ้าของที่กับชาวหลวงเลือกคนกลางฝ่ายละคนปรึกษาตัดสิน
กันขึ้นไป ถ้าคนกลางทั้งสองฝ่ายปรึกษาแย้งกันก็ให้คนกลางทั้งสองฝ่าย
หนีเลือกผู้ตัดสินชี้ขาดคนหนึ่ง ถ้าและผู้ตัดสินชี้ขาดตัดสินอย่างไรต้องฟังเอา
คำนั้นเป็นเด็ดขาดจะมีคำร้องฟ้องอีกไม่ได้

ข้อ ๗ เมื่อการว่าราคาตกลงกันแล้วโดยประนีปรานยอมกตโดยคนกลาง
ตัดสิน กติ ให้เจ้าของที่ ทำจดหมาย บรรพที่ กตลงลายมือชื่อไว้ในตารางบัญชี
และให้ มีข้อพยานลงไว้ ด้วยเป็นสำคัญ ครั้นเมื่อได้ รับคำสั่งกรมรถไฟให้

08/10/2566

รับเงินแห่งใดก็ให้ ขาดดวงออกศกั่ว ตำคัญ ให้ แก่เจ้าของที่ ไปรับ เงินแห่ง นั้นเป็น
ราย ๆ ไป

ข้อ ๘ กำหนดซึ่งเจ้าของที่จะขอผลิตภัณฑ์อนเวตามอบที่นั้นยกยอมจะให้ ผ่อน
ผิดได้ตามที่สัมภควรให้ พงศกำหนดผิดได้ ในด้าบบด้วย

ข้อ ๙ ที่ดินแห่งใดซึ่งเจ้าของไม่ตั้งตำคัญหรือขอความอนหนึ่งอันใด ซึ่ง
จะเป็นพยานได้ ว่าที่นั้นเป็นของคนแล้ว จะต้องถือว่าที่นั้นเป็นที่หลวงจะคิด

ค่าที่ ให้ ไม่ได้ ถ้าหากว่าเมื่อโรงหรือคนผิดไม่ อยู่ใน นั้นก็จะได้ แต่ค่า
สิ่งปลูกสร้างไว้ เท่านั้น

ข้อ ๑๐ สิ่งปลูกสร้างไว้ ในเนื้อที่ทงนั้น ต้อง ด้ราคา ค่า ปลูกสร้าง ตามด้มย
เมื่อตรวจแต่การหรือตั้งสิ่งปลูกสร้างนั้น ถ้าเจ้าของไม่ได้ ตั้งได้ไปก็ ให้ ได้
รับราคาเต็ม ถ้าเจ้าของรับสิ่ง ได้ไปบ้างก็หักเงิน ราคา ซึ่งนั้นออก เสีย ตาม
ราคา ที่ซื้อขายกัน ในเวลานั้น

ข้อ ๑๑ เจ้าของที่ดินใดแดงขัดขวางไม่ยินยอมให้ ไร่ ที่สร้างทางรถไฟ
โดยไม่มีเหตุอันจำเป็นก็ต้องขับไล่ออกเอาที่ท่าทางรถไฟในทันที นั้น

ข้อ ๑๒ ประกาศนี้ให้ ไร่ ได้แต่ด้วย เจ้าของ ที่ผู้ซึ่ง ได้ เป็นเจ้าของ ก่อน
ประกาศพระราช กฤษฎีกาซึ่งลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕
อันใดกล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น จะ ไร่ ด้วยเจ้าของที่ดิน เป็นเจ้าของภายหลัง
วันประกาศพระราช กฤษฎีกานี้ หรือจะ ไร่ ด้วยสิ่งปลูกสร้างอันเจ้าของที่
ได้ปลูกสร้างขึ้นภายหลังวัน ประกาศพระราช กฤษฎีกานี้ไม่ได้

ประกาศมาณวันที่ ๒๐ สิงหาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕

(ลงนาม) พระยาสุริยานุวัตร

แทนเสนาบดีกระทรวงโยธาธิการ

๒๘๕

ประกาศ กระทรวงเกษตรธิการ
ว่าด้วยตั้ง กรม การ ตำแหน่ง เกษตรธิการ
เมืองชลบุรี

ด้วยตามความในประกาศกระแสพระบรมราชโองการเรื่องออก โฉนดที่ดิน
ซึ่งได้ประกาศ เมื่อวันที่ ๓๕ กันยายน รัตนโกสินทร์ศก ๓๒๐ นั้น ความใน
ข้อ ๕ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ได้เนบตั้งกระทรวงเกษตรธิการจัดตั้ง
กรมการ ตำแหน่ง เกษตรธิการไว้ประจำกรมเกษตร ความแจ้งอยู่ในประ
กาศนั้นแล้ว

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้
พระโฆษากร ข้าหลวง เกษตรวิป ราช การ ใน หน้าที่ กรม การ ตำแหน่ง เกษตร
ธิการเมืองชลบุรีชั่วคราวหนึ่ง ตั้งแต่วันไป

ประกาศมาเมื่อวันที่ ๓๓ สิงหาคม รัตนโกสินทร์ศก ๓๒๕

(ลงนาม) เทเวศร์วงษ์ วิวัฒน์

เสนาบดีกระทรวงเกษตรธิการ

ประกาศกระทรวงโยธาธิการ
ว่าด้วยตั้งข้าหลวงจัดที่ดินสร้างทางรถไฟ

สายตัวนอก

ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
08/10/2566
ออกประกาศในการจัดที่ดินสร้างทางรถไฟสายตัวนอก ซึ่งลงในราชกิจจา

นุเบกษา เดิม ๒๒ แผ่นที่ ๒๓ วันที่ ๒๐ สิงหาคมรัตนโกสินทรศก ๓๒๔
หน้า ๔๖๒ นั้นมีความ ๑๒ ข้อ และความในข้อ ๑ มีว่าจะได้ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งข้าหลวงดำหริบจัดที่ดิน ๒ ฝ่าย คือข้าหลวงโยธา
ฝ่ายหนึ่ง ข้าหลวงท้องที่ฝ่ายหนึ่ง ผู้ใดเป็นข้าหลวงทำการแขวงใดมณฑลใด
จะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ทราบทั่วกันนั้น ความแจ้งอยู่แล้ว

บัดนี้พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้ให้หลวงรักษาราชการ
พนักงานในกรมรถไฟเป็นข้าหลวงโยธา หลวงนครพรคพุดมิกร พนักงาน
กระทรวงนครบาลเป็นข้าหลวง ท้องที่ในมณฑลกรุงเทพฯ ฯ

ส่วนท้องที่ในมณฑลปราจีนนั้น โปรดเกล้าฯ ให้หลวงรักษาราชการ
ประจักษ์ พนักงานกรมรถไฟเป็นข้าหลวงโยธาด้วย และให้หลวงเกษตร์
ฉัตรพิกิจนายอำเภอเมืองฉะเชิงเทราเป็นข้าหลวงท้องที่

ข้าหลวงทั้ง ๓ นายนี้ มีหน้าที่จะได้จัดที่ดินในแขวงมณฑลกรุงเทพฯ ฯ
และมณฑลปราจีน ตามความในประกาศตั้งวันที่ ๒๐ สิงหาคม รัตนโกสินทร
ศก ๓๒๔ นั้น ให้เจ้าของที่ดินซึ่งถูกทางรถไฟ ว่ากล่าวในเรื่องที่ดินด้วย
ข้าหลวงซึ่งทำการอยู่ในแขวงตำบลมณฑลนั้นต่อไปเถิด

ประกาศมาณวันพฤหัสบดีที่ ๒๔ สิงหาคม รัตนโกสินทรศก ๓๒๔

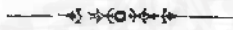
(ลงนาม) พระยาสุริยานุวัตร

แทนเสนาบดีกระทรวงโยธาธิการ

พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร

รัตน โกสินทร ศก ๑๒๔

พระราชปรารภ

มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเห็นอยู่เกล้าฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า การปกครองอาณาจักรทั่วทุกประเทศจำเป็นต้องมีกำลังพลทหารไว้ สำหรับป้องกัน ข้าศึกศัตรูที่จะพ้อมมีมาทั้งภายในและภายนอก เพราะฉะนั้นทั่วทุกประเทศย่อม ต้องจัดการ ทำนุบำรุงกำลังทหารของประเทศนั้น ๆ โดยวิธีการอันสมควร แก่ภูมิประเทศ ทั่วกัน ตั้งแต่โบราณสมัยสืบมาจนครบเท่าทุกวันนี้ ก็แต่วิธีการเกณฑ์กำลังทหารใน พระราชอาณาจักรสยามนี้ ตามราชประเพณี มีกฎหมายสืบมาแต่โบราณว่า บรรดาพลเมืองที่เป็นชาย เมื่ออายุถึง ๑๗ ปีบริบูรณ์แล้วทุกคน จะต้องมาลงทะเบียน หมายถึงเข้าสังกัดหมวดของกรม รับราชการตามหน้าที่ มีข้าราชการเป็นเจ้าหน้ นายกองควบคุม เมื่อมีการ ทักษิณกรรมใดต้องเกณฑ์เจ้าหน้ นายกอง ก็ควบคุมไพร่พลในกรมนั้น ๆ ไป ราชการทัพศึก ในเวลาปรกติไพร่พลต้องมีเวรมัดกันเข้ามาอยู่ประจำทำ ราชการคนหนึ่งปีละ ๓ เดือน นอกจากเวลาเรียกระดมเข้ามารับราชการจร เป็นครั้งเป็นคราวจนแก่ชราอายุกว่า ๖๐ ปี ไพร่พลจึงจะได้ปลดพ้นจากหน้าที่

ราชการ ประเพณีมาแต่เดิมดังนี้ เมื่อทรงพระกรุณาโปรดให้ไว้มีผล หัดจัด
 ระเบียบ การ ทหารตามแบบวิธี ยุทธวิธีอย่างใหม่ ได้ โปรดให้ยกทะเลขึ้น
 ไพร่พลบางกรมมาฝึกหัดจัดเป็นทหารอย่างใหม่ แต่กึ่งเกณฑ์คนเหล่านั้น
 ด้วยวิธีเดิม เป็นแต่เปลี่ยนแปลงบางเล็กน้อย ส่วนไพร่พลในกรมและกอง
 อื่น ๆ ซึ่งไม่ต้องฝึกหัดเป็นทหารอย่างใหม่ ก็คงตั้งทะเลขึ้นแต่รับราชการ
 ตามแบบเก่าสืบมา

เพราะเหตุที่ ไพร่พลอันมีสังกัดในบางกรมต้องฝึกหัดแต่ในบางกรมไม่ต้อง
 ฝึกหัด และเพราะเหตุที่รัฐบาตเมื่อไม่ต้องการตัวคนมารับราชการ ได้ยอม
 ให้ ไพร่พลเสียเงินแทนรับราชการได้ จึงพาให้แต่เห็นเหมือนหนึ่งว่าไพร่พล
 พวกหนึ่งต้องรับราชการทหาร แต่อีกพวกหนึ่งเป็นแต่ไม่ต้องรับราชการ
 ทหาร อันที่จริงไพร่พลทั้งปวงย่อมอยู่ในกฎหมายและวิธีเกณฑ์ทหารซึ่งมี
 สืบมาแต่โบราณ อย่างเดียวกัน มิได้มีคเว้นเด็กถอนหรือหนีเลย

ทรงพระราชดำริเห็นว่า ในบัดนี้ชนคนมารับราชการที่จะต้องใช้ กำลังทหาร
 ยกเป็นตัวอย่างดังเช่นที่ต้องส่งกำลังไปปราบพวกมอญ ที่ก่อการ กระจาจตใน
 มณฑลชยีสถานเมื่อ ร.ศ. ๑๒๐ และปราบปรามพวก ผู้ร้าย ที่ก่อการ กระจาจตใน
 มณฑล พายัพ เมื่อ ร.ศ. ๑๒๓ เป็นต้น ที่จะกระเกณฑ์เกณฑ์ ไม่ได้ ฝึกหัดเขา
 กองทัพให้เจ้าหมื่นนายหมวดควบคุมไปทำการ รบพุ่งอย่างแต่ก่อน ย่อมเป็นการ
 ไม่สมควรแก่เวลาเสียแล้ว ต้องหาวิธีใช้ ได้แต่กำลังทหารที่ได้ ฝึก หัด
 จัด แบบ แผนตามวิธียุทธ ในเวลาบัดนี้นั้น เพราะฉะนั้น บัดนี้เห็นว่าไพร่พล

08/10/2566

ที่มีแต่ ผลหัดไม่มีประโยชน์และไม่เป็นกำลัง แก่ราชการ ทหาร ตรง ตามความ
มุ่งหมายของประเพณีแต่เดิมเสียแล้ว ไซ้แต่เท่านั้น ราชการทหารไปตกหนัก
อยู่แก่พวกไพร่ พวบบางกรม ที่ถูกกะเกณฑ์เข้าฝึกหัด เช่นนี้ ชื่อว่าไม่เป็น
ยุติธรรม จึงเป็นการสมควรและจำเป็นที่จะต้องแก้ไขพระราชบัญญัติจัด
วิธีการเกณฑ์ทหารให้เป็นแบบแผนอันสมควรแก่ปัจจุบันสมัย และให้เป็น
ยุติธรรมโดยให้ ไพร่พวบท้งหลายมีหน้าที่รับราชการเสมอ หน้าที่นี้ และ ผ่อนผัน
ให้เบาแรง โดยมีกำหนดเวลาที่จะต้องรับราชการน้อยลงกว่าแต่ก่อน จึงทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้ สืบไปดังนี้ว่า

หมวดที่ ๑

ว่าด้วยนามและการใช้พระราชบัญญัติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราช บัญญัติลักษณะ เกณฑ์
ทหาร “รัตนโกสินทร ศก ๑๒๔ ”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้จะโปรดเกล้าฯ ให้ ใช้ในหัวเมือง
มณฑลใดเมื่อใด จะได้ โปรดเกล้าฯ ประกาศ ใน หนังสือ ราชกิจจานุเบกษา
เป็นสำคัญ

มาตรา ๓ พระราชกำหนดกฎหมายซึ่งได้ มีมาแล้ว บทใดมีข้อความ
ขัดขวางต่อพระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิก พระราช กำหนด กฎหมาย บท นั้น เสีย
เว้นแต่พระราชกำหนด กฎหมาย เดิมที่สำหรับใช้ ในเวลาที่มีศึกสงครามนั้น ให้
พึง เข้าใจ ว่า พระราชบัญญัตินี้มีได้สืบลงด้วยประการใด

หมวดที่ ๒

ว่าด้วยกำหนดอายุคนรับราชการทหาร

มาตรา ๕ บรรดาชายฉกรรจ์ซึ่งออกจากจำพวกต่าง ๆ ที่โดยกเว้นตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อมีอายุตั้งแต่ครบ ๑๘ ปีเต็มบริบูรณ์แล้ว มีหน้าที่ต้องเข้ารับราชการ ทหาร ตามกำหนด เวลาที่ ว่าไว้ ในพระราชบัญญัตินี้ทุกคน

มาตรา ๕ ชาย ฉกรรจ์ที่มี อายุ พ้น ๕๐ ปี ไปแล้ว ไม่ต้องมีหน้าที่รับราชการทหารตามพระราชบัญญัตินี้

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยกำหนดเวลารับราชการทหาร

มาตรา ๖ ราชการทหารนั้น จำแนกเป็น ๔ ประเภท คือ

- ๑ กองประจำการ
- ๒ กองเกินอัตรา
- ๓ กองหนุนชั้นที่ ๑
- ๔ กองหนุนชั้นที่ ๒

มาตรา ๗ ชาย ฉกรรจ์ที่มี อายุ ตั้งแต่ครบกำหนด ๑๘ ปี ให้มีหน้าที่รับราชการ ในกองประจำการมีกำหนด ๒ ปี แล้วปลดไปอยู่ในกองหนุนชั้นที่ ๑ กำหนด ๕ ปี แล้วปลดไปอยู่ในกองหนุนชั้นที่ ๒ กำหนด ๓๐ ปี เป็นหมดหน้าที่รับราชการทหารตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ ทหารกองประจำการนั้น ต้องมีหน้าที่อยู่ประจำราชการทหารใต้ รับพระราชทานเงินเดือนเบี้ยเลี้ยง และเครื่องนุ่งห่มใช้สอยสำหรับตัว ตาม ลมคกร ๑๘/๑๐/๒๕๖๖ ตลอด เวลาที่ อยู่ใน กอง ประจำการนั้น

ทหาร กองหนุน ชั้นที่ ๓ อนุญาตให้ ไปอยู่ ตามภูมิลำเนาของตน ไม่ต้อง
อยู่ประจำกองทหาร ต่อมีราชการหรือมีการระดม จึงต้องเข้ามารับราชการ
เป็นครั้งคราว แต่เวลา ประกติ มี หน้าที่ ฝึกซ้อมมวดยุทธวิธี ๓ ไม่เกิน ๒ เดือน

ทหารกองหนุนชั้นที่ ๒ อนุญาตให้ ไปอยู่ตามภูมิลำเนาของตน ไม่
ต้องอยู่ประจำกองทหาร เวลามีราชการหรือมีการระดม ต้องกองหนุนชั้นที่ ๓
ไม่พอราชการ จึงจะเรียกกองหนุนชั้นที่ ๒ เข้ามารับราชการ แต่เวลา
ปรกติมีหน้าที่ ฝึกซ้อมมวดยุทธวิธี ๓ ไม่เกิน ๓๕ วัน

มาตรา ๘ บรรดาผู้ ซึ่งได้รับราชการทหารในกองประจำการแล้ว และ
ในระหว่างที่รับราชการอยู่ตามลำดับ และ ตาม ความใน มาตรา ๖ มาตรา ๗ นั้น
ไม่ให้เกิดต้องเสียเงินค่าราชการอย่างใด และผู้ ที่ได้รับ ราชการ ทหาร เต็ม ตาม
พระ ราช บัญญัตินี้ กล่าวคือได้รับราชการในกองประจำการ ๒ ปี ได้รับ
ราชการในกองหนุนชั้นที่ ๓ ครบ ๕ ปี และได้รับราชการ ในกองหนุนชั้นที่ ๒
ครบ ๓๐ ปี แล้ว แต่นั้นไปทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ผู้นั้น พ้นจากที่
จะต้องเสียเงินค่าราชการ อย่าง ใดๆจนตลอดชีวิต

มาตรา ๙ คนของเกินอัตราความประเภทที่ ๒ นั้น คือคนที่อายุครบ
สมควรจะเข้ารับราชการในกองประจำการ แต่จำนวนคนในกองประจำการ
ครบเสียแล้ว คนเหลือนั้นให้สังกัดไว้ ในกองเกินอัตราที่กำหนด ๗ ปี แล้ว
ปลดไปเป็นกองหนุนชั้นที่ ๒

มาตรา ๑๐ ผู้ ซึ่งอยู่ในกองเกินอัตรา หรือคนกองเกินอัตรา ซึ่ง
ปลดไปเป็นกองหนุนชั้นที่ ๒ ถ้าปีใดต้องระดมการฝึกซ้อมมวดยุทธวิธี หรือ
ระดมในราชการทหารอย่างใด จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน
เงินให้แก่ผู้ ที่ต้องระดมนี้ สำหรับเสียแทนเงินค่าราชการในบั้น

มาตรา ๓๒ ทหารกองเกินอัตรา^{นี้} อนุญาตให้ไปอยู่ตามภูมิลำเนาไม่^{ต้อง}อยู่ประจำราชการ เมื่อมีราชการหรือการระดม^{จึง}ต้องเข้ามารับ^{ราชการ}เป็นครั้งคราว เวลาปรกติมีหน้าที่เข่าฝึกซ้อมวอร์ยุทธ์ปี ๑ ไม่เกิน^๒เดือน และต้องเข้ามารับราชการแทนทหารกองประจำการ เมื่อขาดจำนวน^{ตง}หนดด้วย ถ้าต้องเข้ารับราชการกองประจำการเมื่อใดแล้ว ให้เป็น^{อย่าง}เดียวกันกับทหารกองประจำการทุกประการ

หมวดที่ ๔

ว่าด้วยการยกเว้นราชการทหาร

มาตรา ๓๓ บุคคลบางจำพวกซึ่งแจ้งอยู่ในข้อต่อไปนี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกเว้นชั่วคราวไม่ต้องมีหน้าที่รับราชการทหาร ตามพระราชบัญญัติ^{นี้}ในระหว่างที่ยกเว้น^{นี้} คือ

- ๑ พระภิกษุ สามเณรวัชรธรรม และนักบวช ยกเว้นตลอดเวลาบวช
- ๒ นักเรียนวิชาซึ่งรัฐบาลได้กำหนดว่าเป็นวิชาชั้นอุดมศึกษา ยกเว้นตลอดเวลาเรียนภายในอายุ ๓๐ ปี

๓ ข้าราชการพลเรือนที่มีตำแหน่งรับพระราชทานเบี้ยหวัดเงินเดือน ยกเว้นตลอดเวลามีตำแหน่งที่ได้รับพระราชทานเบี้ยหวัดเงินเดือน

๔ เจ้าหน้าที่ปกครอง ของที่ ตาม พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ รัตนโกสินทร ศก ๓๑๖ ยกเว้นตลอดเวลาที่มิตำแหน่งรับราชการชั้^{นี้}

๕ บุตรี ที่ ต้องปฏิบัตินิตาหรือมารดา ทพพดภาพ ยกเว้นตลอดเวลาที่ปฏิบัตินิตาหรือมารดา แต่ถ้ามีบุตรที่ตายคนด้วยกันให้ นิตา หรือมารดา^{ผู้}ทพพดภาพนั้นเลือกไปปฏิบัติได้ ๑ คน ถ้าทพพดภาพทั้ง ๒ คน ให้เลือกได้^{ได้}คน ๓ คน

๖ บิดาหรือมารดา ซึ่งมบุตรต้องเขารบราชการทหารประจำอยู่ใน
คราวใด ๆ ซึ่งต้องประจำการอยู่ถึง ๓ คนแล้ว เมื่อมบุตรที่จะต้องเขารบ
ราชการอีกในระหว่างนั้น ให้ยกเว้นให้อยู่ปฏิบัติตามมารดาคน ๓ แล้ว
แต่ปฏิบัติตามมารดาจะเด็กให้ยกเว้นบุตร คนใด

๗ บิดาที่ตองเลี้ยงบุตรอื่นเป็นกำพร้า หรือพี่ชายที่ตองเลี้ยงนึ่งอันเป็น
กำพร้าตามมารดา ซึ่งเด็กกำพร้านั้นยังไม่สามารถจะเลี้ยงตัวเองได้ ยกเว้น
ตลอดเวตา กว่า จะไม่จำเป้นตอง เลี้ยงบุตรหรือนอง คือถ้าบุตรแต่นอง
กำพร้าเป็นชายยกเว้นให้อายุ ๓๕ ปี ถ้าเป็นหญิงยกเว้นจนมีสามี ถ้า
ยังไม่มสามียกเว้นให้อายุ ๒๓ ปี แต่ถ้าบิดาหรือพซังจะตองยกเว้นมิได้มี
กิจจำเป้นที่ตองเลี้ยงบุตรหรือนองด้วยประการใด โดยที่โตมมู อื่นปกครอง
อยู่ต่างหากแล้ว ก็ไม่ต้องยกเว้นให้

๘ คนประกอบกรทำไว้หน้าค้าขายมาก ได้ เสียภาษีอากร ตามจำนวน
เงิน ซึ่งจะได้กำหนดอัตราโดยได้ ประกาศใน หนังสือ ราชกิจจานุเบกษา ให้
ทราบว่ในเมื่อมณฑลใดเป้นอัตราเท่าใดนั้น ยกเว้น ตลอด เวลา ที่ได้เสีย
ภาษี อากร อยุ่ไม่ต่ำ กว่ากำหนดอัตราที่ได้ประกาศไว้

๙ การค้าขายซึ่งตองทำด้วยกันหลายคน ให้นับว่เป้นบริษัท ถ้า
บริษัทนั้นได้เสียภาษีอากรตามจำนวนเงิน ซึ่ง จะได้ กำหนดอัตราโดยได้
ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา ว่าในเมื่อมณฑลใดเป้นอัตราเท่าใด
นั้นแล้ว ให้ยกเว้นม อำนวยการของบริษัทคนหนึ่ง และผู้จัดการ ของ
บริษัทนั้นในแห่งซึ่งได้เสียภาษีตามอัตรา ตลอด เวลา ที่ เป้นม อำนวยการ
และผู้จัดการ ของ บริษัท ที่ได้ เสีย ภาษี อากรอยู่ ไม่ ต่ำกว่ากำหนด อัตรา ที่ได้
ประกาศไว้

๓๐ คนป่วยเจ็บยักทุพพสภาพ ซึ่งไม่สามารถจะรับราชการทหารได้นั้น ยกเว้นตลอดเวลาที่ยักทุพพสภาพ

๓๑ คนที่ครองราชทัณฑ์อยู่ในคุกขัง ยกเว้นตลอดเวลาที่ขังคุกขัง

๓๒ ผู้ซึ่งได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ยกเว้น ชั่ว คราว เป็น พิเศษ ยกเว้นตลอดเวลาตามพระราชประสงค์

มาตรา ๓๔ บุคคลบางจำพวกซึ่งอยู่ใน ข้อ ที่กล่าวต่อไปนี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกเว้นขาดไม่ของมีหน้าที่รับราชการทหารตามพระราชบัญญัตินี้ คือ

๑. จีน คือจีนใหม่ที่มาจากเมืองจีนและบุตร ของจีนผู้นั้น

๒. คนป่า คนดอย คือจำพวกคนที่ยังป่าและอยู่ บนเขาบนดอย ซึ่ง กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงกระต่าใหม่เห็นว่าควรยกเว้นโดย ไม่สามารถ จะให้เข้ารับราชการทหารได้

๓. คนพิการซึ่งไม่สามารถจะรับราชการทหารได้

๔. คนที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกเว้นโดยเฉพาะ

มาตรา ๓๕ คนบางจำพวกดัง ที่ได้กล่าวต่อไปนี้ เมื่อจะให้เข้ารับราชการทหารตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ ได้รับราชการทหารในตำแหน่งอันสมควร แก่คุณวุฒิดังต่อไปนี้ คือ

๑. พระราชวงศ์ ที่ทรงศักดิ์ตั้งแต่ชั้นหม่อมเจ้าขึ้นไป เมื่อจะให้เข้ารับราชการทหาร ให้รับราชการในตำแหน่งนายทหารชั้นสัญญาบัตร หรือนัก เรือรบทหาร ตามคุณวุฒิและการที่สมควร

๒. ข้าราชการ พด เรือน ที่ได้รับ พระ ราชทานสัญญาบัตร ถ้าจะให้เข้า

รับราชการทหาร ให้รับราชการใน ตำแหน่ง นาย ทหาร ชั้น สัญญาบัตร ตาม
สมควรแก่คุณวุฒิ

๓. นักเรียนซึ่งสอบวิชาชั้นอุดมศึกษาได้ โดยบริบูรณ์แล้ว เมื่อถึงเวลา
ต้อง รับ ราชการ ทหารให้ สัมทบ เข้า เป็น กองฝึกหัดวิชา ทหาร รับราชการ อยู่
๑ ปี แล้ว ให้เป็นพ้นจากหน้าที่ประจำการ ถ้าจะให้รับราชการ ทหาร ต่อไป
ตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้มีหน้าที่เทียบชั้นนายทหารสัญญาบัตร

๔. ผู้เป็นนักเรียนทหาร จะได้รับราชการในชั้นบรรดาศักดิ์ และตำแหน่ง
ตามที่ตั้งไว้ในแบบแผนกรมทหาร

๕. ผู้หนึ่งผู้ใดซึ่ง ทรงพระราชดำริเห็นสมควร จะให้รับราชการใน ชั้นใด
แล้วแต่พระ บรม ราชาอนุญาต

หมวดที่ ๕

ว่าด้วยการทำทะเบียนคน

มาตรา ๑๖ ให้เป็นหน้าที่กระทรวงซึ่งปกครองท้องที่จัดการทำทะเบียน
สำมะโนครัวพลเมือง และตรวจสอดแนก โขบายซึ่งสำมะโนครัวนั้นต่อไป ให้
ถูกต้องตามจำนวนพลเมืองที่มีอยู่

มาตรา ๑๗ ให้เป็นหน้าที่กระทรวงกระลาโหมจัดการเลือกกักชาย ฉลวรจ
สังกรมทหาร และจัดการหัก โอนจุดบาญชีชั้นรับราชการทหาร

มาตรา ๑๘ ให้เป็นหน้าที่กระทรวงกระลาโหมที่จะทำทะเบียนบาญชีชาย
ฉลวรจซึ่งจะต้องรับราชการทหาร ทั้งบาญชีชายฉลวรจที่ขู่ ในสังกัดทหาร
ทุกประเภทตามกำหนดในพระราชบัญญัตินี้

08/10/2566

มาตรา ๑๙ ให้กระทรวงกระต่าโหมมีอำนาจตั้งข้าหลวงประจำมณฑล
และเมืองในหน้าที่กระทรวงกระต่าโหมนั้นได้

หมวดที่ ๖

ว่าด้วยกรรเกณท์คนเข้ารับราชการทหาร

มาตรา ๒๐ การที่จะเรียกคนเข้ารับราชการทหารนั้น ให้ตั้งวง
ต่อไปนี้ คือ

ข้อ ๑ เมื่อถึงเวลาดำหนดที่จะต้องเรียกคนเข้ารับราชการทหาร ให้
ข้าหลวงกระต่าโหมส่งบัญชีรายชื่อชายฉกรรจ์ ซึ่งจะต้อง การ ตั้งนั้นไปยัง
ฝ่ายเทศาภิบาล ให้ฝ่ายเทศาภิบาลจัดการเรียกคนเข้ามา

ข้อ ๒ เมื่อเรียกคนเข้ามาแล้ว ให้ ข้าหลวงกระต่าโหมพร้อม ด้วยฝ่าย
เทศาภิบาลและนายทหารตรวจเลือกสมัครส่งกรมทหาร หรือสังกัดไว้ ในกอง
เกินอัตราหรือกองอื่นหรือหักโอน ปลดจากราชการไปตามควร แก่พระราช
บัญญัติ

ข้อ ๓ คนที่จะต้องเรียกเข้าสังกัดกรมกองใดนั้น จะควรสักหมายข้อมือ
คนจำพวกใดประการใด หรือไม่ควรสักหมายคนจำพวกใด ให้ได้นามบัตร
กระทรวงกระต่าโหมวางกฎเป็นข้อบังคับไว้

ข้อ ๔ ถ้ากรมทหารจะต้องการคนเกินอัตราเข้ารับราชการเป็นจำนวน
เท่าใดเมื่อใด ให้ฝ่ายทหารแจ้งต่อข้าหลวงกระต่าโหม ให้เรียก คน ส่ง
ตามวิธีว่าไว้ในข้อ ๑ นั้น

ข้อ ๕ ในการเรียกระดมทหารด้วยประการใด ๆ ให้ฝ่ายทหารแจ้งต่อ
ฝ่ายกระต่าโหม ให้ฝ่ายเทศาภิบาลประกาศเรียกทหารเข้ามารับราชการ

หมวดที่ ๗

ว่าด้วยปลดคนจากราชการทหาร

มาตรา ๒๓ ใน การที่ จะ ปลดคน จากราชการทหาร โดยย้าย ประเภท
เช่นปลดคนเป็นกองหนุนต่าง ๆ กิติ หรือยกเว้นไม่ให้ตั้งรับราชการทหาร
กิติ ให้เป็นหน้าที่ ฝ่าย ธรรมดาใหม่ และ เท่ากับขาดพร้อมกันออกใบอนุญาต

หมวดที่ ๘

ว่าด้วยโทษในการขัดขืนไม่เข้าเป็นทหาร

ตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๒๒ ผู้ใดขัดขืนขัดขืนโดยประการใด ๆ ที่จะไม่เข้ารับราชการ
ทหารตาม พระราชบัญญัติ ผู้ นั้นมีความผิดของระวาง โทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี
หรือปรับเป็นเงินไม่เกิน ๑,๒๐๐ บาท หรือทั้ง ๒ สถาน ถ้าผู้ใดสมัครเป็น
ใจให้ ผู้ ขัดขืนขัดขืนตามที่ กล่าว มาแล้ว ผู้ นั้น มีความผิดของ
ระวาง โทษจำคุกไม่เกิน ๑๘ เดือน หรือปรับเป็นเงินไม่เกิน ๖๐๐ บาท หรือ
ทั้ง ๒ สถาน

มาตรา ๒๓ ผู้ใดทำร้ายร่างกายตนเองโดยให้ผู้อื่นทำหรือทำเอง
กิติ ที่จะให้ พ้นจากราชการทหารตามพระราชบัญญัติ ผู้ นั้นมีความผิดของ
ระวาง โทษจำคุกไม่เกิน ๘ ปี ส่วนผู้สมัครเป็นใจในการที่ผู้ใดกระทำร้ายตน
เอง ตามที่ กล่าว มาแล้ว นี้ ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี

หมวดที่ ๙

ว่าด้วยการปกครอง

มาตรา ๒๕๕๕ การปกครองทหารใน ท้อง ที่ ซึ่งใช้พระราชบัญญัติ ให้ เป็น
๒ แผนก คือ ทหารที่อยู่ในกองประจำการ หรือที่รับ ราชการ อยู่ที่ กรม

และของ ทหาร โดยประการใด ๆ เช่นเวตารระคมหรือเวตอาเข้ามาณช่อมวิชัยทัช
เป็นต้น ให้อยู่ใน บังคับบัญชาผู้บังคับบัญชากร ทหาร ใน ท้อง ที่ นั้น ส่วน
ทหารนอกจากที่กล่าวนี้ ให้อยู่ในความปกครองของข้าหลวงเทศาภิบาล
เหมือนพลเมืองทั่วไป

หมวดที่ ๑๐

ว่าด้วยการรักษาพระราชบัญญัติ

มาตรา ๒๕ ให้เสนาบดีกระทรวงกระต่าใหม่และเสนาบดีกระทรวง ซึ่งได้
ปกครองท้องที่ เป็นหน้าที่รักษา พระราช บัญญัตินี้ จำแนก ตาม ข้อ ความอัน
อยู่ในหน้าที่ ของกระทรวงนั้น ๆ และมีอำนาจ ออกกฎเสนาบดีวง ระเบียบ
การให้การ ดำเนิน ไป ตามพระราชบัญญัติ

เมื่อกฎเสนาบดีได้ รับพระบรมราชานุญาตประกาศในหนังสือราชกิจจา
นุเบกษาแล้ว ให้ ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งในพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัตินี้ตราไว้แต่แต่วันที่ ๒๘ สิงหาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕
เป็นวันที่ ๑๓๕๕๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

ประกาศกำหนดต่อตราเงินผู้ ๓๒๗ ๒๘ ๒๘ ใต้เสวยราช

อากรคองในจำพวกยกเว้นชั่วคราว ตามพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์
ทหารรัตน โกสินทร ศก ๑๒๕

มีพระบรมราช โองการดำรัสเห็นชอบแล้ว ๆ ให้ ประกาศทราบทั่วกันว่า
ตามความในพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร รัตน โกสินทร ศก ๑๒๕

มาตรา ๑๓ ข้อ ๘ มีว่า คนประกอบการทำไร่ นาค้าขายมาก ได้ เสวย
ภาษีอากรตามจำนวนเงินซึ่งจะกำหนดอัตรา โดยได้ประกาศในหนังสือราช

กิจจานุเบกษา ให้ทราบว่าเป็นเมืองมณฑลใดเป็นอัตราเท่าใด ยกเว้น
 ตลอดเวลาที่ได้เสียภาษีอากรอยู่ ไม่ต่ำกว่าอัตราที่ได้ประกาศ กับข้อ ๘
 มีว่าการค้าขายซึ่งลงทุนทำด้วยกันหลายคน เห็นว่าเป็นบริษัท ถ้าบริษัทนั้น
 ได้เสียภาษีอากรตามจำนวนเงินซึ่งจะได้กำหนดอัตรา โดยได้ ประกาศใน
 หนังสือราชกิจจานุเบกษา ว่าในเมืองมณฑลใดเป็นอัตราเท่าใดนั้นแล้ว
 ให้ยกเว้นผู้ช่วย การและผู้จัดการ ของ บริษัทนั้น ตลอดเวลาที่เป็นผู้
 อำนวยการ และผู้จัดการ ของบริษัทที่ได้เสีย ภาษีอากรอยู่ ไม่ต่ำกว่าอัตราที่
 ได้ประกาศนั้น

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กำหนดอัตราเงินตามความใน
 มาตรา ๓๓ ข้อ ๘ ข้อ ๘ นั้นดังนี้

มณฑลนครราชสีมา มณฑลนครสวรรค์ มณฑลพิษณุโลก
 เป็นอัตราเงิน ไม่ต่ำกว่าปีละ ๕๐ บาท

มณฑลราชบุรี มณฑลกรุงเก่า มณฑลนครไชยศรี เป็นอัตราเงิน
 ไม่ต่ำกว่าปีละ ๘๐ บาท

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ สิงหาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๕
 เป็นวันที่ ๑๓๕๕๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

ประกาศใช้พระราชบัญญัติ

ลักษณะเกณฑ์ทหาร รัตนโกสินทรศก ๑๒๕

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศ ทราบทั่วกัน ว่า
 ตามความใน พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร รัตนโกสินทรศก ๑๒๕
 มาตรา ๒ มีว่าพระราชบัญญัตินี้จะโปรดเกล้าฯ ให้ ใช้ ในหัวเมืองมณฑลใด

โรคภัยอันตรายที่เกาะพระ เพื่อให้เจ้าพนักงานแพทย์ตรวจ และอยู่ ณ ที่นั้น จนกว่าเจ้าพนักงานแพทย์จะอนุญาตให้ เข้ามามีได้

ประกาศมาณวันที่ ๘ กันยายน วันโกสสินทร ศก ๑๒๔

(ลงพระนาม) พระศรีวรวงศ์

เสนาบดีกระทรวงนครบาล

ประกาศกรมธนบัตร

ตามประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม วันโกสสินทร ศก ๑๒๓ ออกในราชกิจจานุเบกษาวันที่ ๒๘ เดือนเดียวกัน มีใจความว่า กรมธนบัตรจะได้จำหน่ายธนบัตรรุ่นใหม่วราคาดมบัตร ๓๐ บาท ชนิดหนึ่ง ฉบับละ ๒๐ บาทชนิดหนึ่ง ฉบับละ ๓๐๐ บาทชนิดหนึ่งนั้น กรมธนบัตร ได้จำหน่ายธนบัตรรุ่นใหม่ตามความในประกาศนั้นแล้ว

แต่บุคคลมาปรากฏขึ้นว่าประชาชนบางจำพวก เมื่อได้พบธนบัตรรุ่นใหม่ ก็หาเข้าใจว่าเป็นธนบัตร ที่ออกตามซึ่งได้ ประกาศบอก ล่วงหน้าแล้วนั้นไม่

เหตุฉะฉังได้ประกาศเตือนให้ทราบทั่วกันว่า ธนบัตรรุ่นใหม่ที่ได้จำหน่าย ออกไปแล้วนี้ จำหน่ายตามประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม วันโกสสินทร ศก ๑๒๓ อันได้ปรากฏในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๘ เดือนเดียวกัน ดังได้กล่าวมาแล้ว ในประกาศ ฉบับนั้นได้ ชี้แจง ว่าธนบัตรรุ่นใหม่ นมดกษณและสีคล้ายคลึงกับธนบัตรรุ่นเก่า แต่ดกกันแต่ที่ พินดีแกมดกออกษรลายละเอียดแต่ดกราคาของธนบัตรนั้นด้วย ส่วนพินดีที่เป็น สีจาง ก็ได้เปลี่ยนดกถวายให้ละเอียดขึ้น

ประกาศมาณวันที่ ๖ กันยายน วันโกสสินทร ศก ๑๒๔

โดยรับสั่งพระเจ้าอนงยาเชอ เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ประกาศกระทรวงโยธาธิการ

ว่าด้วยตั้งข้าหลวงจัดที่ดิน สร้างทางรถไฟ สายเหนือ

ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ออก
ประกาศพระราชกฤษฎีกาเพิ่มเติมในกการจัดที่ดินสร้างทางรถไฟสายเหนือ ซึ่ง
ลงในราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๓๘ แผ่นที่ ๕๓ วันที่ ๓ มีนาคม รัตนโกสินทร
ศก ๑๒๓ หน้า ๘๘๕ ซึ่งกำหนดให้ ใช้ความในประกาศพระราชกฤษฎีกา
จัดที่ดินสร้างทางรถไฟในทางตอนต.พบูร์ถึงปากน้ำโพ ซึ่งได้ประกาศ
ในหนังสือราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๘ แผ่นที่ ๓๐ วันที่ ๒ สิงหาคม
รัตนโกสินทร ศก ๑๒๓ หน้า ๑๕๒ ตลอดจนไปถึงเมืองอุตรดิตถ์ด้วย อันมี
ข้อความ ๒ ข้อและความในข้อ ๑ ว่าจะได้ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตั้งข้าหลวงสำหรับจัดที่ดิน ๒ ฝ่าย ผู้ใดเป็นข้าหลวงทำการของใด
มณฑลใด จะได้ ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาให้ ทราบ ทั่วกัน นั้น ความ
แจ้งอยู่แล้ว

บัดนี้การสร้างทางรถไฟสายนี้ ผ่านเข้าไปในที่ดินของราษฎรแขวงเมือง
พิศตรจำกัดของจัดตั้งข้าหลวงจัดที่ดินตามความในข้อ ๑ จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ตั้งมีสเตอร์ ฮักเกอร์มาน
ซึ่ง ทำการ เป็น เซกชันอินยนิเยร์ ที่ ตำบลหัวดง เป็นข้าหลวงโยธา พระณรง
เวียงฤทธิปลัดเมืองพิศตรเป็นข้าหลวงท้องถิ่น ข้าหลวงทั้ง ๒ นี้จะได้ มหนาท
จัดที่ดิน ทำทางรถไฟในเขตร์ของเมืองพิศตรมณฑลพิศณุโลก ตามความใน
ประกาศพระราชกฤษฎีกาเพิ่มเติม ซึ่งลงวันที่ ๓ มีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๓

นั้นต่อไป ให้เจ้าของที่ดิน ซึ่งตก ทางรถไฟว่ากล่าวในเรื่อง ที่ดินด้วย
ข้าหลวงซึ่งทำการอยู่ ในแขวงตำบลนั้นต่อไปเกิด

ประกาศมาณวันเสาร์ ที่ ๑๖ กันยายนรัตนโกสินทรศก ๑๒๕

(ลงนาม) พระยาสุริยานุวัตร

แทนเสนาบดีกระทรวงโยธาธิการ

รายงานกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

พเนก กรม ธนบัตร ประจำ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๓

กรมธนบัตร

วันที่ ๑๓ มิถุนายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๕

ข้าพระพุทธเจ้า พระสุวรรณภักดีเจ้ากรมธนบัตร ขอประทานกราบ
ทูลพระเจ้าอยู่หัวยาเธอ กรมหมื่นมหิศรราชหฤทัย เสนาบดีกระทรวง
พระคลังมหาสมบัติทราบฝ่าพระบาท

ข้าพระพุทธเจ้าขอประทานทูลเกล้าฯ ถวายรายงานกรมธนบัตร ประจำ
รัตนโกสินทร ศก ๑๒๓ ว่าด้วยการจำหน่ายธนบัตรซึ่งมีอยู่ สังกประเภท
คือจ่าย ธนบัตร รับ แลก ตัวเงิน และจ่าย ตัวเงิน รับ ชน ธนบัตร ตาม ที่ จะ ได้
กราบทูลตั้งต่อไปนี้

การจ่ายตัวเงินรับชนธนบัตร

(๑) เมื่อขึ้นรัตนโกสินทร ศก ๑๒๓ ในระหว่างวันที่ ๒-๗ เมษายน
กรมธนบัตร ได้จ่าย ตัวเงินรับ ชนธนบัตร ไว้ เป็น จำนวนเงิน ๓๒๗,๘๗๕ บาท

พระทำให้ยอดตราคารณบัตร ที่ออกใช้เมื่อสิ้นเดือน เมษายน ตกลงโดยส่งไป
 กว้ยยอดตราคารณบัตร ที่ได้ออกใช้แพร่หลายอยู่เมื่อสิ้นเดือนมีนาคม ซึ่งมั่ง
 อยู่ในรายงานประจำศึกก่อนนั้น ต่อมาการจำหน่ายธนบัตร ได้ทั่ว ชนตังจะ
 เห็นได้จากบาญชียอดตราคารณบัตรทุกวันสิ้นเดือน ซึ่งแจ้งอยู่ในข้อ ๖ (ก)

การจำหน่ายธนบัตรไว้แบงก์ตัวเงิน

(๒) ตั้งแต่เมษายนแล้วมา การจำหน่ายธนบัตร กับแบงก์เงิน
 เป็นตัวเงิน และเมื่อปลาย ค.ศ. ๑๒๓๓ กรมธนบัตร ได้รับตัวเงินไว้จากประช
 ชนเป็นจำนวนเงินรวมทั้งสิ้น ๓๐,๖๒๓,๓๒๐ บาท จำนวนเงินนี้ถ้าหักกับจำนวน
 ๗,๓๓๐,๘๓๕ บาท ซึ่งเป็นราคาของธนบัตร ที่ได้จำหน่ายในศึกก่อน ก็
 เห็นได้ว่าจำนวนเงินซึ่งเกินกว่ากัน เป็นรายถัวเดือนละ ๒๗๖,๐๓๕ บาทเศษ ซึ่ง
 ควรนับว่า การจำหน่ายธนบัตรแบงก์ตัวเงินกับประชาชนไม่มีความเต็ม
 เต็มจริงกลับทำให้เป็นที่รู้ ดีกว่า ธนบัตร ของรัฐบาลเป็นที่นิยม
 ประชาชนโดยมาก

การรับแบงก์เงินบาทคดตัวเงิน

(๓) เมื่อเดือนตุลาคมกระทรวงพระคลังฯ ได้ออกประกาศเลิกใช้เงิน
 บาทคดตัวเงินจึงกระทำให้การจำหน่ายธนบัตรทวงชนออกสั่งหนังสือด้วย บรรดา
 พ่อค้าและราษฎรที่มีเงินคดตัวเงินเก็บรักษาไว้ เมื่อได้ทราบความตามประกาศ
 แล้ว ได้นำเงินคดตัวเงินมาแลกธนบัตร ไปบางแบงก์เงินเหรียญบาทที่กรมเก็บ
 ไปบ้าง จำนวนเงินคดตัวเงินที่กรมธนบัตร ได้รับแลกไว้ ตั้งแต่พฤศจิกายน
 ถึงวันสิ้นเดือนมีนาคมเป็นจำนวนเงิน ๓,๖๐๖,๖๘๘ บาท ตามบาญชีราย
 ๐๘/10/2566
 รมซึ่งได้รวมไว้ ไหว้วันสิ้นเดือนทุก ๆ เดือนดังต่อไปนี้

เดือน	เงินรับ
พฤศจิกายน	๓๖๘,๗๗๒ บาท
ธันวาคม	๕๗๒,๐๓๓ บาท
มกราคม	๓๖๖,๘๒๐ บาท
กุมภาพันธ์	๒๒๕,๐๒๒ บาท
มีนาคม	๒๓๓,๐๒๓ บาท

เปลี่ยนตายในพันธบัตรใหม่

(๔) ตั้งแต่ได้เกิดมีพันธบัตร ปดอมปรากฏแก่ประชาชนแล้วมากระทรวงพระคลังฯ ได้ดำริที่จะเปลี่ยนแปลงตายในพันธบัตรเสียใหม่ให้เป็นการมั่นคง เพื่อบอกกันการปดอมแปลงได้ ดีกว่าของเดิมจึงได้ตั้งชนิดอย่างใหม่ ราคา ๓๐ บาทราคา ๒๐ บาทราคา ๑๐๐ บาท ซึ่งมีที่ถึงเกษมมั่นคงกว่าของเก่าเข้ามา แต่ทรัพย์สินฐานของชนิดอย่างใหม่กระทรวงพระคลังฯ ได้ออกประกาศชี้แจงและบอกลักษณะว่าด้วยการชดเชยชนิดอย่างใหม่แตกต่างเปลี่ยนกับประชาชนในหนังสือพิมพ์รายกิจจานุเบกษานั้นแล้วชนิดอย่างใหม่ชนิดกรมชนิดจะได้ออกจำหน่ายออกไปในเร็ววันนี้อยู่แล้ว

วิธีการการเงินทุนสำรองชนิด

(๕) ตั้งแต่ชนบัตรคนโกศลนคร คค ๑๒๓ เงินกรมชนิดที่ได้เก็บสำรองชนิดที่ออกแพร่ตายอยู่นั้น ได้รวมบริบูรณ์เต็มจำนวนราคาชนิดที่ได้ออกใช้อยู่นั้นตลอดไป

ในรายงาน คค ๑๒๒ ได้กล่าวถึงความประสงค์ของกระทรวงพระคลังฯ แล้วคือได้ดำริถึงเรื่องที่จะหาผลประโยชน์ให้กรมชนิดมีความเจริญโดย

แยกตัว เงินกรมธนบัตร ไปจัด การ เช่า ทุน ที่ม ประกัน เพื่อหาประโยชน์
 ตามพระราชบัญญัตินั้นแล้ว แต่ว่าจำเเนจะต้องรอกการนั้นไว้ก่อน เพราะ
 ในคณนี้ราคาแลกเปลี่ยนเงินบาทตาม อัตราตลาดยังคงค่อนข้างต่ำอยู่ ไม่
 เป็นช่องที่จะส่งเงินออกไปนอกประเทศได้ ถ้ามีโอกาสอันดีเมื่อใดกระทรวง
 พระคลังฯ ก็จะได้ รับผิดชอบให้สำเร็จโดยเร็ว ด้วยการใช้จ่ายธนบัตร
 ในเวลานักเจริญชนมากอยู่แล้วถ้าจัดการให้สำเร็จได้แล้ว ประโยชน์ที่จะ
 ได้จากเงินทุนภายนอก ก็จะพอกลับเงินที่ ได้จ่ายไปแล้วในสัก ก่อม ๆ

บัญญัติขอยกการจำหน่ายธนบัตรและรับชนธนบัตร

(๖) ต่อนี้ไป ข้าพระพุทธเจ้า ขอ ประ ทาน ลง บัญชี ข้อย มอก รวย การ
 ธนบัตร ที่ออกใช้ อยู่ และได้ จำหน่ายออกไปและรับชนไว้ กับธนบัตรที่ได้
 เก็บเป็นเด็กใช้ร่วมทั้งเงินรายจ่ายกรมธนบัตรด้วย

เจ้าพนักงานหอสมุด

(ก) ราคาฉบับที่ที่ ออกแพร่ กระจาย อยู่ ทุก วัน ขึ้น เดือน ใน ระหว่าง

ปี ๑๒๓ ตั้ง คือ ไป นี้

เดือน	จำนวนเงินบาท
เมษายน	๒,๙๙๓,๐๖๐ บาท
พฤษภาคม	๗,๓๓๗,๓๙๐ บาท
มิถุนายน	๗,๗๓๒,๓๐๐ บาท
กรกฎาคม	๗,๙๕๐,๙๙๐ บาท
สิงหาคม	๘,๐๓๒,๕๕๐ บาท
กันยายน	๘,๐๘๖,๓๕๕ บาท
ตุลาคม	๘,๕๓๗,๒๖๐ บาท
พฤศจิกายน	๘,๐๐๕,๘๘๕ บาท
ธันวาคม	๘,๘๗๖,๘๙๐ บาท
มกราคม	๘,๗๕๓,๕๕๐ บาท
กุมภาพันธ์	๘,๘๘๙,๘๑๕ บาท
มีนาคม	๑๐,๖๒๓,๓๒๐ บาท

(ข) ฉบับที่ ราคา ๑๐,๖๒๓,๓๒๐ บาท ซึ่งออกใช้เมื่อวันที่ ๓๑

มีนาคม เป็นจำนวน ๓๓๓,๘๘๖ ฉบับแยกเป็นชนิดราคาและเทียบส่วนร้อยละ ได้จำนวนดังนี้

ชนิด	๕ ปี.	๑๐ ปี.	๒๐ ปี.	๓๐ ปี.	๓๐๐ ปี.	รวมแผ่น	รวมราคา
จำนวน							
แผ่น	๗๙,๐๙๐	๓๘๙,๐๓๗	๕๙,๓๘๕	๕๓,๓๕๖	๓,๒๓๗	๓๓๓,๘๘๖	๓๐,๖๒๓,๓๒๐
เทียบส่วนร้อยละ	08/10/2566						
ร้อยละ	๒๓.๗	๕๕.๗	๑๗.๗	๑๓.๐	๐.๙	๑๐๐	

(ก) ราคาสมัครที่ขอไปโดย ๑๐๖๒๒๒๒๒๒ บาท ไม่แยกเป็นสองชนิดตรา ๑๐๐๐ บาท ชนิดหนึ่ง
 ราคาคง แต่ ๑๐๐ บาท คง มี ชนิดหนึ่ง ที่จำนวน และ เทียบ ส่วน ระบุ ดังนี้

ราคาสมัครทั้งชุด	ราคาสมัครคงแต่ ๑๐๐ บาท คงมี	เทียบส่วนร้อย	ราคาสมัครคงแต่ ๑๐๐๐ บาท	เทียบส่วนร้อย
๑๐๖๒๒๒๒๒๒๒๒	๑๐๖๒๒๒๒๒๒๒๒	๑๐๖.๒๒	๑๐๖๒๒๒,๐๐๐	๑๐๖.๒๒

(ง) สมัครที่จ่ายแยกออกไป และสมัครที่รับขึ้นไว้ แยกทุกชนิดตราตาม จำนวน ดังนี้

ชนิด	๕ บ.	๑๐ บ.	๒๐ บ.	๑๐๐ บ.	๑๐๐๐ บ.	รวมแผ่น	รวมตรา
จ่ายแยก	๑๖๓๑๑๑๑๑	๑๒๑๑๑๑๑๑	๑๕๓๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑๑๑๑	๑๖๑๑๑๑๑๑๑๑	๑๒๑๑๑๑๑๑๑๑
รับแยก	๑๑๑๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑
จ่ายแยกมาก							
กล่าวรวมแยก	๑๑๑๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑

(จ) สมัครที่รับขึ้นไว้จากประชาชนในระหว่างที่พิมพ์เงินขึ้นใหม่ เดิมใหม่ เดิมใหม่ และเทียบ ส่วนของ

จำนวน สมัครที่รับแยก	จำนวน สมัครที่เก็บ	เทียบส่วนร้อยในระหว่าง
จากประชาชน	เงิน เดิมใหม่	รับ แยกและ เดิมใหม่
๑๑๑๑,๑๑๑๑	๑๑๑,๑๑๑๑	๑๑๑.๑๑

๓๓๑

เงิน จ่าย กรม ธนบัตร

(๗) รายจ่าย กรม ธนบัตร โฟ คัด ๓๓๓ รวมจำนวนเงิน ๓๑,๗๕๙ บาท
๒๗ ธัญ คัง ต่อ ไปนี้

รายการ	รวมเงินบาท
ประเภท การ ประจำ	
เงิน เคียน ๓๑,๐๗๐—๓๗	๒๐,๗๓๐—๑๖
ค่า ใช้ ด้ รอย ๓,๖๕๕—๖๓	๓,๐๐๒—๓๓
ประเภท การ จร รวม ทั้ง ด้ น	๓๑,๗๕๙—๒๗

ควร มิ ควร แต่ ด้ จะ ไป รด เก ด้ ำ

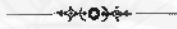
เจ้า พระ พุท ข เจ้า

พระ สู่ วรร ณ กั ด้

เจ้า กรม ธนบัตร

ประกาศอัครราชภาคหหลวงแรมดับุก

มณฑลนครศรีธรรมราช

มีพระบรมราชโองการดำรัสเห็นเกล้า ฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า
 แต่ก่อนมาแรมดับุกซึ่งชุกว่อนได้ ในมณฑลนครศรีธรรมราช ถูกค้าตุงหลอม
 เป็นเนื้อดับุกแล้วจึงพาออกจากเมือง บัดนี้ทรงทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า
 มีลูกค้าที่รับซื้อแรมดับุกในมณฑลนครศรีธรรมราช โดยประสงค์จะพาแรมไป
 ถลุงต่างประเทศ พักดเก็บภาคหลวงแต่ก่อนมา มีอัตราแต่เก็บจากเนื้อ
 แรมดับุกยังหาได้ มีอัตราที่จะเก็บจากแรมไม่ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้
 ตั้งพักดเก็บภาคหลวงจากเนื้อแรม ซึ่งพาออกจาก มณฑลนครศรีธรรมราช
 โดยอัตราดังนี้สืบไป คือ

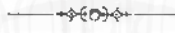
ข้อ ๓ แรมซึ่งจะพาไปถลุงต่างเมือง ภาษีตราแรมน้ำหนัก ๓๐๐ หาบ
 ให้ คิดเท่ากับเนื้อดับุก ๖๕ หาบ ถ้าน้อยมา ถว่าหนักก็ให้คิด เทียบโดย ส่วน
 ดังว่ามา เด็ด

ข้อ ๒ แรมดับุก เมื่อคิดเป็น เนื้อดับุกได้ เท่าใด ให้ ชักภาคหลวงตาม
 พักดที่ ใช้อยู่ในมณฑลนครศรีธรรมราช เหมือนกับชักภาคหลวงเนื้อดับุก

ประกาศมาณ วันที่ ๒๗ กันยายน วันขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๑๒ ปี ๒๕๑๖
 ในรัชกาลปัตยุบันนี้

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่องยกเว้นการเก็บ ค่าอาชญาบัตร ฆ่าสุกรใหญ่
และสุกรหันอ้าเกษตรกรไทยและอำเภอด่านซ้าย
มณฑลพิษณุโลก

ด้วยมีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า ได้ทรงทราบฝ่าละออง
ธุลีพระบาทว่า ในท้องที่อำเภอนครไทย และอำเภอด่านซ้าย มณฑล
พิษณุโลก เปนท้องที่กั้นคาน และราษฎรก็อดคักคัซัดสัน จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ยกเว้นการเก็บค่าอาชญาบัตร ฆ่าสุกรใหญ่และสุกรหัน
ในอำเภอนครไทย อำเภอด่านซ้ายไว้ เพื่อเปนการบำรุงแก่ราษฎร
เหล่านั้นต่อไป

ข้าท้าวว่าการมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ กันยายน วันโกสินทร ศก ๑๒๔

(ตงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

กฎเสนาบดี

วิธีจัดการและอธิบายตามพระราชบัญญัติ

ลักษณะเกณฑ์ทหารวันโกสินทร ศก ๑๒๔

ด้วยตามความในพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร วันโกสินทร

ศก ๑๒๔ มาตรา ๒๐ ข้อ ๓ จะควรตีถหมายคนจำพวกใดประการใด หรือไม่

08/10/2568

ควรตั้งหมายคนจำพวกใด ให้เสนาบดีกระทรวงกระต่าใหม่วางกฎเป็นข้อ บังคับไว้ กับในมาตรา ๒๕ ให้เสนาบดีกระทรวงกระต่าใหม่ และเสนาบดี กระทรวงซึ่งได้ปกครองท้องที่ มีอำนาจออกกฎเสนาบดีวางระเบียบการ ให้การดำเนินไปตามพระราชบัญญัติ เมื่อกฎเสนาบดีได้ รับพระบรมราชานุญาต ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งในพระราชบัญญัตินั้น

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เสนาบดีกระทรวงกระต่าใหม่ตั้งกฎ ข้อบังคับขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๓ ข้าหลวงกระต่าใหม่ประจำมณฑลแต่ละเมือง มีหน้าที่เป็นผู้ช่วย ข้าหลวงเทศาภิบาลและผู้ว่าราชการเมือง ในแผนการราชการทหารตามหน้าที่ ในพระราชบัญญัติ

ข้อ ๒ เมื่อกรมกองทหารเมืองใดจะต้องการคน เข้าร่วมราชการกอง ประจำการเท่าใด ตามที่ได้ รับอนุญาตจากฝ่ายทหารแล้ว ต้องยื่นจำนวนคน และกำหนดวันตามต้องการนั้นต่อ ข้า หลวง กระต่า ใหม่ประจำท้องที่ แต่จะต้อง ยื่นล่วงหน้าเท่าใด แล้วแต่ผู้บัญชาการทหารมณฑลและข้าหลวงเทศาภิบาล จะได้ ตกลงไว้ ต่อนั้น

ข้อ ๓ เมื่อข้าหลวงกระต่าใหม่ ได้ รับจำนวนคนที่ฝ่ายทหารจะต้องการนั้นแล้ว ต้องคิดแบ่งจำนวนที่ต้องการแยกเป็น อำเภอตาม จำนวน คน ใน อำเภอซึ่งเรียก ซึ่งมีในอำเภอใดมากอำเภอใดน้อย และทำยอดบานัญชี จำนวนชายฉกรรจ์ทั้งสิ้น เป็นจำนวนในอำเภอใดเท่าใดยกเว้นเท่าใด คนซึ่งอายุในกำหนดที่จะเรียกมาตรวจ เล็ก เท่าใด เทียบกับจำนวนที่ ฝ่ายทหารต้องการ นำเสนอต่อฝ่ายเทศาภิบาล

ข้อ ๔ จำนวนชายฉกรรจ์ที่เข้าห้วงกระต่าใหม่จะได้ทราบว่ ในอำเภอใด มีเท่าใดอายุเท่าใดคนใดต้องยกเว้นโดยประการใดนั้น ฝ่ายเทศาภิบาลต้อง จัดการให้เข้า ห้วงกระต่าใหม่ทราบทะเบียนสำมะโนครัวพลเมือง ที่ได้สำรวจ จัดทำไว้ โดยถูกต้องตามพระราชบัญญัติ

ข้อ ๕ ชายฉกรรจ์นอกจากจำพวกยกเว้น และอายุยังไม่พ้นราชการ ทหารนั้น จะมีคนตั้งแต่อายุ ๑๘ ปีถึง ๓๘ ปี แต่คนที่จะเรียกตรวจ เด็ก เข้ากองประจำการนี้ ให้เรียกแต่คนที่อายุ ๑๘ ปี ถ้าไม่พอจึงเรียกคน อายุ ๑๘ ปีด้วย หรือถ้ายังไม่พอจึงเรียกคนในอายุต่อ ๆ ไปตามลำดับ คนที่เหลือจากเด็กเข้ากองประจำการ ให้เป็นคนกองเกินอัตรา

ข้อ ๖ วิธีนับอายุนี้ ถ้าคนเกิดข้โตให้นับเป็นวันเกิดวันที่ ๑ ของปีนั้น เช่นอายุย่างเข้า ๑๘ ปีใหม่ให้นับว่าอายุ ๑๘ ปีตั้งแต่วันนั้น

ข้อ ๗ ฝ่ายเทศาภิบาลต้องจัดการ ให้อำเภอ เรียกชายฉกรรจ์ตาม กำหนดตักต้องตรวจเด็กอนัน ให้พร้อมฉันทอำเภอ หรือที่ตามตักตามกำหนด ที่จะได้ตรวจเด็ก

ข้อ ๘ เจ้าพนักงานตรวจเด็กคนเข้ากองประจำการคือ ข่าห้วง กระต่าใหม่ ๑ อำเภอท้องที่หรือผู้ แทน ๑ นายทหารที่ฝ่ายทหารจัดชั้น ๑ กับมีแพทย์และเด็มีนพนักงานตามสมควร

ข้อ ๙ วิธีตรวจเด็ก ให้ตรวจเด็กคนซึ่งไม่ได้ขนาดและคนซึ่งยังไม่มีความร่างกายพอกับที่จะรับราชการทหาร คัดไว้ เป็นส่วนหนึ่ง คนอีก นอกนั้นให้จับฉลาก แต่ถ้าเป็นคราวที่จะต้องสั่งทันที โดยเหตุจำเป็น ประการใดที่จะไม่ควรรอคอยคนในการจับฉลากนั้นแล้ว ก็ให้จัดตั้งเข้ารับ ราชการได้ทีเดียว

ข้อ ๓๐ ผลากที่จะให้จับหม เป็นผลากสีแดงอย่างหนึ่ง สีค้ำอย่างหนึ่ง
เหมือนหนึ่งคน ในอำเภอหนึ่ง ซึ่งตรวจคิดแล้วคงได้ คน ๒๐๐ คนจะต้องการ
ให้ เขารับราชการของประจำการแต่เพียง ๒๐ คนดังนี้ ต้องมีผลากสีแดง ๒๐

ผลาก ผลากสีดำ ๑๗๐ ผลากหมายเลข ๓ ถึงเลข ๑๗๐ รวมกันเป็น ๒๐๐

ผลาก ผู้ที่จับผลากสีแดงต้องให้เขารับราชการของประจำการ ผู้ที่จับผลาก
ผลากสีดำก็มี ที่ของคิดออกหม ให้ตั้งกต้อย ในกองเกินอัตรา

ข้อ ๓๑ กำหนด ขนาดคนที่ให้เขารับราชการของประจำการนั้น ตั้ง
ตั้งแต่ ๑๔๘ เช่นตีเมตเตอร์ ขึ้นไป วัดตั้งแต่ฝ่าเท้าจนจรดศีรษะ ออกกว้าง
ตั้งแต่ ๗๕ เช่นตีเมตเตอร์ ขึ้นไป วัดเส้นรอบวงนมโดยรอบตัว ถ้าคนตาม
ขนาดนี้ไม่พอกับจำนวนที่ต้องการ จึงเลือกคนที่ขนาดตัวรองลงมา

ข้อ ๓๒ เมื่อตรวจเลือกแล้ว เป็นหน้าที่ฝ่ายเทศาภิบาล จัดการให้คน
ซึ่งจะเขารับราชการของประจำการ ไปพร้อมกันที่เมืองตามวันกำหนด
ตั้งเขารับราชการของทหาร ส่วนคนกองเกินอัตรานั้น ถ้าฝ่ายเทศาภิบาล
และข้าหลวงกระทรวงใหม่ จะขอขโมยอนุญาตให้ ในคราวที่ เรียกคนตรวจ
เลือกนี้ได้ ก็ควรออกให้เสียในคราวนี้ทีเดียว แต่ถ้าจะขอขโมยอนุญาต ใน
คราวตรวจเลือกนี้ไม่ทัน แล้วแต่ฝ่ายเทศาภิบาลจะเห็นควรเมื่อใดซึ่งจะเป็น
ทางสะดวก

ข้อ ๓๓ เมื่อกรมกองทหารจะต้อง การ คน กอง เกินอัตราเขารับราชการ
หรือเรียกระดมทหารประเภทใด ๆ ตามที่ได้ รับอนุญาตจากฝ่ายทหารแล้ว
ให้ปฏิบัติกรอย่างทั่วถ้วน ในข้อ ๒ ถ้าจะเรียกคนกองเกินอัตรา เขารับ
ราชการของ ประจำการ ควรเรียกตามลำดับเลขผลากสีดำ ตั้งแต่เลข ๓
เป็นลำดับไปตามซึ่ง ได้ จับผลากไว้ แล้วแต่ ครั้งแรก

ข้อ ๑๕ คนที่เข้ารับราชการ กอง ประจำการ ของตึกชินตะเบียนนท์

ข้าหลวงกระทรวงมหาดไทยประจำเมืองนั้น คือตึกเมืองทมกองทหารประจำเมืองตั้ง
คนต่อกองทหารแล้ว ให้ฝ่ายทหารนำตึกชินตะเบียน แต่ตึกเมืองทมแต่
ข้าหลวงกระทรวงมหาดไทยไม่มีกองทหารประจำนั้น ฝ่ายเทศาภิบาลต้องนำตึกชิน
ตะเบียน แล้วส่งรับราชการกองทหารในเมืองที่ได้กำหนดไว้ ส่วนคน
กองเกินอัตราในมณฑลใดควรตั้ง ด้วยหรือ ในมณฑลใดไม่จำเป็นต้องตั้ง
ก็จัดได้ตามควรกับภูมิประเทศนั้น . ตามที่ได้ รับอนุญาตจากกระทรวง
กระทรวงมหาดไทย วิชาตึกและชินตะเบียนดังนี้ ให้กระทำตามข้อบังคับที่กระทรวง
กระทรวงมหาดไทยได้ตรา เป็นข้อบังคับไว้ ในพแนกหน้าที่ข้าหลวงกระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๑๕ ผู้ใดลักแปลงตึกที่เจ้าพนักงานได้ ตึกหมายไว้ หรือลัก
ปลดอมกตี่ ทั้งผู้ ที่สมัครเป็นใจในการนี้ ผู้หนึ่งมีความผิดของระวางโทษ
ตามหลักเดียวกันจะไม่เข้ารับราชการทหาร ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อ ๑๖ คนจำพวกอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวไว้ในข้อ ๑๕ กับทั้ง
หม่อมราชวงศ์ หม่อมหลวง และบุตรข้าราชการสัญญาบัตร ถ้าสมัครจะ
ตั้งให้ ตึกชินตะเบียนตามที่กล่าวไว้ในข้อ ๑๕ มีอนันให้ ชินแต่ตะเบียน
บางยี่ไม่ตองตั้ง

ข้อ ๑๗ บรรดาผู้ที่ได้ ชินตะเบียนทหาร ที่ข้าหลวงกระทรวงมหาดไทยแล้ว
และยังมีหน้าที่ ๆ จะต้องรับราชการทหารอยู่ ตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าจะย้าย
ภูมิลำเนาจากที่เดิมซึ่งได้ ชินตะเบียนไว้ แลownนเมื่อใด ผู้หนึ่งต้องไปแจ้งความ
ต่อกรมการอำเภอท้องที่ ๆ คนจะย้ายไปนั้น ให้ทราบกำหนดไป และตำบล
ที่ไปตั้งลำานก็อยู่ ใหม่ แล้วต้องแจ้งความต่อกรมการอำเภอ ในตำบลที่ไป

อยู่ใหม่ฉันให้ทราบด้วย ถ้าผู้ใดขัดขืนไม่ไปแจ้งความตามที่กล่าวไว้ใน
ผู้หนึ่งมีความผิดของบรรดาโทษตามหลักเคียงราชการทหาร ตามมาตรา ๒๒๒
แห่งพระราชบัญญัตินี้

ข้อ ๑๘ ในการที่จะปลดคนจากราชการ และย้ายประเภทต้องปลด
และขอใบ อนุญาตที่ เมืองนั้น ถ้าเป็นคนของประจำการ ผู้บังคับการ
ทหารต้องทำทางว่ายื่นขอปลดต่อข้าหลวงวงกระดาโหม ถ้าไม่ใช่คนประจำการ
ผู้หนึ่งต้องขอปลดตรงต่อข้าหลวงวงกระดาโหมทีเดียว

ข้อ ๑๙ ทะเบียนบัญชีกับแบบต่าง ๆ และใบอนุญาต ให้กระทำตาม
ที่กระทรวงกระดาโหมได้ ตั้งไว้

ข้อ ๒๐ คนในจำพวกยกเว้น ถ้าจะต้องเข้ารับราชการทหารเมื่อใด
ต้องเด็กเขาของตามชายซึ่งกล่าวไว้ในข้อ ๕ เว้นแต่จำพวกที่ในพระราช
บัญญัติได้กำหนดไว้แล้ว

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม รัตนโกสินทรศก ๒๒๔

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง ให้เก็บค่าราชการ ในอำเภอพะโต๊ะของเมือง

หลังส่วนตำบลตลิ่งยุดตำบลตะเภาอำเภอท่าชะ

แขวงเมืองชุมพรบหนึ่งคนละ ๒ บาท

ด้วยมีพระบรมราชโองการดำรัสเห็นชอบเกล้าฯ สั่งว่า ให้ทรงทราบฝ่า

มือของรูดพระบาทว่า ในท้องที่อำเภอพะโต๊ะแขวงเมืองหลังส่วน และตำบลตลิ่งยุด

ตำบลตะเภา อำเภอท่าชะแขวงเมืองชุมพรเป็นที่กั้นดารมาก ทรงพระ

กรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คงเก็บเงินค่าราชการในท้องที่อำเภอพะโต๊ะ แขวง
เมืองหลังสวน และตำบลลุ่มย์ ตำบลตะเภา อำเภอท่าแซะ แขวงเมืองชุมพร
มีอัตราคนหนึ่งปีละ ๒ บาท

คำดำว่าการมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ กันยายนรัตนโกสินทร ศก ๑๒๔

(ตงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

ประกาศจัดการหอบพระสมุทวชิรญาณ

ให้เปนหอบสมุทสำหรับพระนครรัตนโกสินทรศก ๑๒๔

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่ว
กันว่า เมื่อณเดือนตุลาคม ร.ศ. ๑๒๓ ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลสดของ
พระเดชพระคุณในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในอธิกขัตติย์
เมื่อพระชนม์พรรษา ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวบรรจบครบ
ร้อยปี มีพระราชประสงค์จะทรงสถาปนาการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นถาวร
ประโยชน์เฉลิมพระเกียรติยศ ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
จึงทรงพระราชดำริห์ว่า เมื่อรัตนโกสินทร ศก ๑๐๐ ได้พร้อมพระราชหฤทัย
กับพระราชโอรส และพระราชธิดา ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
ให้จัดตั้งหอบพระสมุทวชิรญาณ ซึ่ง เป็นที่รวบรวม หนังสือภาษาไทยและ
ภาษาต่างประเทศ ขึ้นไว้เป็นที่เฉลิมพระเกียรติยศ ในพระบาทสมเด็จพระ
จอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และหอบพระสมุทวชิรญาณนั้น แม้ การที่ได้จัด

มาจนถึงบัดนี้ เป็นแต่ห่อสมุดสำหรับบุซึ่งได้ รับ เล็กตัวรเข้าเป็นต้นมาอีกก็
ก็เห็นได้ว่าได้ ทำให้เกิดประโยชน์ แก่วิชาความรู้ เป็นอันมากอยู่แล้ว ก็แต่
ขบถการห่อสมุดนี้ทำนุบำรุง ให้เป็นห่อสมุดใหญ่ สำหรับพระนคร ให้เป็น
ที่เอาไครย เก็บบรรดา ประชาชนที่จะ แสวงหาประโยชน์ต่าง ๆ อันจะพึงได้
ในการอ่านหนังสือหอพระสมุดวชิรญาณ คงจะเป็นถาวรประโยชน์อย่าง
สำคัญอันสมควรแก่พระราช ประสงค์ ที่จะทรง เจริญพระเกียรติยศ แห่ง
พระเดช พระคุณ ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในครั้ง นี้ได้
ทรงพระราชดำริเห็นแล้ว ได้ทรงหาหรือพระราช โอรสและพระราชธิดาใน
พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ก็เห็นชอบ ตาม พระราช บริหารทุก
พระองค์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้แก่ ไซ้จัดการหอพระ สมุด
วชิรญาณ ให้เป็น หอพระ สมุด สำหรับพระนคร ดังข้อความต่อไปนี้
ประกาศนี้

ข้อ ๑ ให้ หอพระสมุดวชิรญาณเป็นหอหลวงสำหรับแผ่นดินสืบไป

ข้อ ๒ ให้ ยกการและหนังสือต่าง ๆ ณะหอพุทธศาสนสังคะหะ นอกจาก
สิ่งของและคำภีร์พระไตรปิฎกสำหรับ วัดเบญจมบพิตร นั้น มารวมเข้าใน
หอพระสมุดวชิรญาณ

ข้อ ๓ ให้รวมคำภีร์พระไตรปิฎกและหนังสือต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในหอพระ
มณเฑียรธรรม มาไว้ในหอ พระ สมุดวชิรญาณ เว้น แต่คำภีร์ พระไตร ปิฎก
ฉบับทองใหญ่อันได้ สิ้นสูญหายในรัชกาลที่ ๑ ซึ่งเป็นหนังสือเดิมสำหรับ
หอ พระมณเฑียรธรรมนั้น ให้ คงเก็บรักษาไว้ ในหอพระมณเฑียรธรรม
สืบไป

ข้อ ๔ หนังสือในหอพระสมุดวชิรญาณต่อไปให้จัดเป็น ๓ ประเภท คือ

(๑) หนังสือพนกพระพุทศค้ำดนา คือไม่ว่าหนังสือเขียนจาน หรือพิมพ์ ไม่ว่าในภาษาใดๆ บรรดาที่เป็นหนังสือในพระพุทศค้ำดนา ให้จัดไว้ในพนกนี้

(๒) พนกหนังสือไทย คือนอกจากหนังสือพนกพระพุทศค้ำดนา บรรดาหนังสือในภาษา หรือตัวหนังสือไทยทุกชนิด (คือเงี้ยว เขิน, เขมร, ฯลฯ ซึ่งนับในบุคคลจำพวกไทย) ให้จัดไว้ในพนกนี้

(๓) พนกหนังสือต่างประเทศ คือ หนังสือภาษาต่างประเทศให้จัดไว้ในพนกนี้

ข้อ ๕ เงินสำหรับใช้จ่ายในการหอพระสมุดวชิรญาณต่อไป ให้จ่ายเงินพระคลังตามจำนวนที่ได้กำหนดเป็นครั้งเป็นคราวว่า เป็นจำนวนควรจ่ายมีเดเท่าใด เป็นเงินที่รัฐบาลอุดหนุนหอสมุดนั้น นอกจากนั้นค่าธรรมเนียมที่ได้ ในหอสมุดนั้นเท่าใด ก็ให้ ใช้จ่ายในการหอพระสมุดวชิรญาณนี้

ข้อ ๖ การปกครอง หอ พระสมุดวชิร ญาณต่อไป ให้มีสภานายก ๓ กรรมดัมปาติก ๔ รวมเป็นกรรมการสภา ๕ นายเป็นพนักงานปกครอง และกรรมการ ๕ นายนี้ จะได้ ทรงพระกรุณาโปรดเด็กและตั้งตามแต่จะ ทรงพระราชดำริเห็นผู้ใดสมควร และให้ กรรมการมีตำแหน่งอยู่ในกรรมการ สภาคณะ ๓ ปีเป็นกำหนด แต่เพื่อจะมีให้เบียดยกรรมการพร้อมกันหมด ในคราวเดียว จึง กำหนดไว้ ให้เบียดยทยกันไปทุกปี ส่วนตำแหน่ง

สถานายกนั้น ให้อยู่ในตำแหน่งในปี ๓ เป็นกำหนด และเมื่อถึงคราวจะ
 เปลี่ยนสถานายก ให้กรรมการ เลือกในกรรมการด้วย กันว่าผู้ใดสมควร
 จะเป็นสถานายกต่อไปได้ ในปีหน้า เมื่อทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย
 ก็จะได้ ทรง พระกรุณาโปรดตั้งผู้นั้นเป็นสถานายก

ข้อ ๘ พนักงานหอพระสมุดวชิรญาณ นอกจากกรรมการที่ได้กล่าว
 มาแล้ว ให้มีบรรณารักษ์ผู้ช่วยบรรณารักษ์ ซึ่งเป็นตำแหน่งข้าราชการ
 ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดตั้ง และเสมือนพนักงานซึ่งให้กรรมการสำนักราช
 ตั้งตามสมควรแก่การ

ข้อ ๘ ให้กรรมการสภาหอพระสมุดวชิรญาณมีหน้าที่เหล่านี้ คือ

(๑) ที่จะคิดจัดและตรวจตราการหอสมุดนั้นทั่วทุกอย่าง เพื่อให้การ
 หอสมุดเจริญเรียบร้อย และเป็นประโยชน์ได้ ดังพระราชประสงค์

(๒) ที่จะกำหนดรายการให้ ใช้จ่ายเงิน และตรวจตราการบัญชี
 ใช้จ่ายในการหอสมุดนั้น

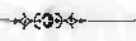
(๓) ให้ทำรายงานประจำปีกราบบังคมทูลปีละครั้ง ๑ และรายงาน
 การจรซึ่งมีขึ้นกราบบังคมทูลเป็นครั้งเป็นคราวตามสมควรแก่การ

ข้อ ๘ ให้กรรมการสภา มีอำนาจที่จะบังคับบัญชาว่ากล่าวการ
 หอสมุดวชิรญาณทุกอย่าง ให้พนักงานผู้ใหญ่ผู้น้อยในหอสมุดนั้นอยู่ใน
 บังคับบัญชาของกรรมการ และให้กรรมการสำนักราชที่มีอำนาจที่จะตั้งกฎข้อบังคับ
 ต่ หับหอสมุดนั้น เพื่อจัดการหอสมุดให้เป็นไปโดยเรียบร้อย

ข้อ ๓๐ ตำนานยกเป็นหัวหน้าในกรมการสงฆ์ มีหน้าที่ที่จะตรวจตรา ว่าการด่าวดการหอส้มุดในนามของ กรมการสงฆ์ มีอำนาจ ที่จะ เรียกประชุม กรมการสงฆ์ และถ้า เวลาใด ตำนานยกไม่ สามารถ จะทำการตามหน้าที่ได้ ให้ มีอำนาจที่จะจัดให้ กรมการคนหนึ่งคนใด ทำการแทน ตำนานยกได้ เป็น ครั้งเป็นคราวตามสมควรแก่การ

ประกาศมาณวันที่ ๓๒ เดือนตุลาคมรัตนโกสินทร ศก ๒๒๕
เป็นวันที่ ๑๓๕๗๕ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

ด้วยตามความในกฎเด่นาบที่ว่าด้วยวิธี จัดการและตั้งอัตรา เก็บเงินอากร ค่าน้ำ ตามความในพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ศก ๒๒๐ ในข้อ ๑ แห่ง ข้อ ๒๑ ซึ่งมีความว่า บ่อซึ่งมีผู้ ขุดได้ สำหรับทำการจับสัตว์น้ำในดำนน้ำ ชนิดใด ๆ อาทิสรยน้ำได้ ตลอดปี ถ้าจับสัตว์น้ำในที่บ่อนั้น ให้เก็บเงิน อากรค่าน้ำเป็นค่าที่จับสัตว์น้ำตารางวาละ ๓ บาทนั้น

บ่อนี้ได้ทรงทราบฝ่าตของขุดพระบาทว่า การจับสัตว์น้ำในที่บ่อซึ่ง มีผู้ขุดได้ สำหรับทำการจับสัตว์ น้ำตามความในข้อ ๑ แห่งข้อ ๒๑ ในกฎเด่นาบที่ ว่าด้วยวิธี จัดการและตั้ง อัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำ ตามความในพระราช บัญญัติ อากร ค่าน้ำ ศก ๒๒๐ นั้น ในหัวเมืองบาง มณฑลราษฎรหาไครยหน้า จับสัตว์น้ำในที่บ่อนั้นไม่ได้ตลอดคบบ้าง เพราะฉะนั้นจึงทรงพระกรุณาโปรด

เกล้า ฯ ให้เพิ่มเติมในส่วนที่ราษฎร จะจับสัตว์น้ำ ใน บ่อ ซึ่งมี ผู้ซุกไว้
 อาศัยรยน้ำ ไม่ได้ คดอดบ่ ขึ้นไว้ ใน กฎเสนาบที่ ว่าด้วย วิธี จัด การ และ ตั้ง
 อัตรา เก็บเงิน อากร ค่า น้ำ ตาม ความ ใน พระราชบัญญัติ เก็บ เงิน
 อากร ค่า น้ำ ศก ๑๒๖ สำหรับใช้ อีก ข้อ ๑ ดังนี้ คือ ๑ (ก) บ่อซึ่ง
 มีผู้ซุกไว้ สำหรับ ทำ การ จับ สัตว์น้ำ ใน น้ำ ชนิดใด ๆ อาศัยรยน้ำไม่ได้
 คดอดบ่ ถ้า จับ สัตว์น้ำ ใน ที่ บ่อ นั้น เก็บ เงิน อากร ค่า น้ำ เปน
 ค่าที่ จับสัตว์น้ำ ตาราง ฉา ละ ๑๖ ไร่

คำตาว่า การ มหาตไทย

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ ตุลาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕

(ตงพระนาม) ตำรงราชานุกาพ

เสนาบดี กระทรวง มหาตไทย ๗

ประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะ

เกณฑ์ทหาร รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕

มีพระบรมราชโองการดำรัสสั่ง.เหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า
 ตามความในพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร รัตนโกสินทรศก ๑๒๕
 มาตรา ๒ มีว่า พระราชบัญญัตินี้จะโปรดเกล้า ฯ ให้ ใช้ ในหัวเมือง
 มณฑลใดเมื่อใด จะได้ โปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศในหนังสือพิมพ์ราช
 กิจจานุเบกษาเปนสำคัญ

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ ใช้พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์

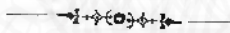
ทหาร วันโกสินทรศก ๑๒๔ ในบริเวณเมืองชงบุรีซึ่งได้ ใช้ลักษณะเกณฑ์
ทหารตามวิธีนั้นมาแล้ว ให้ ใ้ พระราชบัญญัติคนค้อไปคั้งแก่คนไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน วันโกสินทรศก ๑๒๔ เป็น
วันที่ ๑๓๕๑๘ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

ประกาศจัดการตั้งศาลพิเศษ

สำหรับ พิจารณา คดี อิวาทใน ระหว่างคนใน บังคับ สยาม

กับ คนในบังคับ อิตาเลียน

มีพระบรมราชโองการในพระบาท สมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์
พระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัว อดิศรเสนาฯ ดังว่า มีคดี อิวาทเกิดขึ้นเรื่อง
หนึ่ง ในระหว่างคนในบังคับสยามผู้หนึ่ง กับคนในบังคับอิตาเลียนผู้หนึ่ง
ซึ่งรัฐบาล อิตาเลียน มีความ ปรารถนา จะใคร่ใช้ ข้อ ๕ แห่ง หนังสือสัญญาทาง
พระราชไมตรี ระหว่างกรุงสยามกับกรุงอิตาลีทำเมื่อปีคฤศตศักราช ๑๘๖๘
ซึ่งวางไว้ว่า มีคดีอิวาท เช่น นี้ ควร ให้ มี ผู้แทนรัฐบาลทั้ง ๒ ฝ่าย พร้อม
กันพิจารณาตัดสิน ได้ ทรง คง พระราชหฤทัยจะแสดงความเอื้อเฟื้อทุกอย่าง
ที่จะ เป็นได้ ต่อ ความประสงค์ของรัฐบาลอิตาเลียน ในการนี้ แต่ทรงพระราช
ดำริเห็นว่า ความที่วางไว้ ในข้อสัญญาทางพระราชไมตรีที่กล่าวข้างต้น
นั้น ยังไม่ เพียง พอแก่ การ ที่จะ พิจารณา คดี อิวาท ราชนี้ ให้ เป็นการ เล็ดขาด
โดยไม่ค้อง ให้ อำนวยาญ เพิ่ม เต็มแก่เสนาบดีว่าการต่างประเทศนั้นดังได้

เพราะฉะนั้นจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานอำนาจแก่เสนา

บดีว่าการต่างประเทศ ให้จัดการกับผู้แทนรัฐบาลอิตาเลียน เพื่อดังศาล

พิเศษสำหรับพิจารณาพิพากษา คดีอาชญากรรมตามรูปคดี คำนับให้
 มีคณะผู้พิพากษา คือ ผู้แทนรัฐบาลสยามนายหนึ่ง ผู้แทนรัฐบาลอิตา
 เลียนายหนึ่ง และผู้พิพากษาที่ ๓ ซึ่งถ้าหากว่าผู้แทนรัฐบาลทั้ง ๒ เห็น
 เป็นการสมควรจะต้องมีด้วย และพร้อมกัน เดออกชื่อนายหนึ่ง ให้ศาลมี
 อำนาจตั้งข้อบังคับวิธีพิจารณาและออกหมาย เรียก พยาน และเรียก ด้รพ
 หนึ่งตั้งมาตรวจได้ และพิพากษา เด็ด ขาด ในคดีนี้โดยถือความเห็นของ
 มาณคนในคณะผู้พิพากษา นั้น เป็นใหญ่ ให้คำพิพากษา นั้นมีอำนาจ เท่าเทียม
 กับคำพิพากษาของศาลสยาม แต่ถ้าหากจำเป็นประการใด ให้จัดการ
 ให้เป็นไปตามคำพิพากษานั้นอย่างเดียวกับวิธีตั้งจัดการ ให้เป็นไปตามคำ
 พิกษาศาลสยาม

ประกาศมาณวันที่ ๓ ธันวาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕
 เป็นวันที่ ๓๓๕๓๕ ในรัชกาลปัตยุมันนี้

ประกาศอัครา เก็บเงินค่านา

รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ตั้งว่า ตามความ
 ในประกาศแก้ไขวิธีและพิบัติเก็บเงินค่านา ซึ่งได้ตราในราชกิจจานุเบกษา
 เล่มที่ ๒๒ แผ่นที่ ๓๓ หน้าที่ ๕๕๖ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ร.ศ. ๑๒๕ ให้
 เก็บเงินค่านา ตามวิธีและอัครา ในประกาศตั้งแต่ศก ๑๒๕ เป็นต้น
 ไปนี้ บัดนี้ทรงพระราษดำรัสเห็นว่าในส่วนที่จะใช้วิธีเก็บค่านา

08/10/2566

ในมณฑลต่าง ๆ เป็นวิธี นาคูโศใน คศ ๑๒๔ นี้ ยัง จะจัด การ เก็บ
 ไม่ทั่ว ถึง กันได้ หมด สมควร จะจัด เก็บ เงินค่านาใน มณฑลต่าง ๆ
 คือ มณฑล หรือ เมืองใด เคยเก็บ เป็น วิธี นาคูโศและ นา ฟาง ดอย มาอย่าง
 ใด ก็ ให้คง เก็บ เป็น วิธี นาคูโศ และ นา ฟาง ดอย ไป ตาม อัตรานาในประกาศ
 แก่ วิธี และ พิกัด เก็บค่านาไป ก่อน แต่ต่อไป ถ้าตำบลใด มี เนื้อที่นาควร
 เป็น นาคูโศได้ก็ จะได้ ออก ประกาศ เก็บค่านา เป็น วิธี นาคูโศ แต่ส่วน
 อัตรานาที่จะ จัด เก็บค่านาต่อไป นั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
 เก็บ ได้ ตาม อัตรานา ดัง แจก ค่อไป นี้

อัตราค่าน้ำในมณฑลกรุงเทพฯ

หมายเลข	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	น้ำขังใด
	<u>เมือง กรุงเทพฯ</u>		
๑	อำเภอดุสิต	ทุกตำบล	เอก
๒	อำเภอบางรัก	ทุกตำบล	เอก
๓	อำเภอแจ้วร้อน	ทุกตำบล	เอก
๔	อำเภอบางขุนเทียน	ทุกตำบล	เอก
๕	อำเภอภาษีเจริญ	ทุกตำบล	เอก
๖	อำเภอหนองแขม	ทุกตำบล	เอก
๗	อำเภอบางซื่อ	ทุกตำบล	เอก
๘	อำเภอบางเขน	ทุกตำบล	เอก
๙	อำเภอบางกะปิ	ทุกตำบล	เอก
๑๐	อำเภอคลองตัน	ทุกตำบล	เอก
	<u>เมือง นนทบุรี</u>		
๑๑	อำเภอเมือง	ทุกตำบล	เอก
๑๒	อำเภอบางใหญ่	ทุกตำบล	เอก
๑๓	อำเภอปากเกร็ด	ทุกตำบล	เอก
๑๔	อำเภอบางบัวทอง	ทุกตำบล	โท
	<u>เมือง ลุ่มพรวการ</u>		
๑๕	อำเภอเมือง	ทุกตำบล	โท
๑๖	อำเภอบางพลีใหญ่	ทุกตำบล	โท
๑๗	อำเภอบางเหี้ย	ทุกตำบล	โท

อัตราค่านา ในมณฑลกรุงเก่า

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองนครเขื่อนขันธ์</u>		
๑๘	อำเภอเมือง	ทุกตำบลเว้นบางจาก	เอก
	”	ตำบลบางจาก	ตรี
๑๘	อำเภอพระโขนง	ทุกตำบลเว้นคลองประเวศ	เอก
	”	ตำบลคลองประเวศ	ตรี
	<u>เมืองประทุมธานี</u>		
๒๐	อำเภอเมือง	ทุกตำบล	โท
๒๑	อำเภอเขียงราก	ทุกตำบล	โท
๒๒	อำเภอสามโคก	ทุกตำบล	โท
	<u>เมืองัญบุรี</u>		
๒๓	อำเภอเมือง	คลองรังสิตฝั่งเหนือตั้งแต่คลอง ๓ ฝั่งตะวันออกถึงคลอง ๓๑ ฝั่ง ตะวันตกย่นขึ้นไป ๔๐ ฝั่งฝั่ง ใต้ใต้คลอง ๓ ถึงคลอง ๓๓ จาก เขตรอำเภอลำลูกกา	เอก
	”	นอกจากกำหนดแล้วใน อำเภอนี้	ตรี

08/10/2566

อัตรา ค่าน้ำใน มณฑล กรุงเทพ ฯ

หมายเลข เขต	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองธนบุรี</u>		
๒๔	อำเภอลาดกระบัง	ทุกตำบล	เอก
๒๕	อำเภอคลองหลวง	ทุกตำบล	โท
๒๖	อำเภอหนองเสือ	ทุกตำบล	ตรี
	<u>เมืองนนทบุรี</u>		
๒๗	อำเภอเมือง	ทุกตำบล	เอก
๒๘	อำเภอเด่นชัย	ทุกตำบลเว้นคตของประ เวศ	เอก
	” ”	ตำบลคตของประเวศ	ตรี
๒๙	อำเภอหนองจอก	ทุกตำบล	เอก
๓๐	อำเภอเจียรระดับ	ทุกตำบลเว้นคตของประ เวศ	เอก
	” ”	ตำบลคตของประเวศ	ตรี

อัตราค่านาใน มณฑลกรุงเก่า

หมายเลขที่	เมือง และ ตำบล	ตำบลใด	นาชนิด
	เมือง กรุงเก่า		
๓	ตำบล รอบ กรุง	ตำบล บ้าน หิน ตรา	เขก
	” ”	ตำบล บ้าน บ่อหม	เขก
	” ”	ตำบล ภู เขาทอง	เขก
	” ”	ตำบล วัด คม	เขก
	” ”	ตำบล ปาก กราน	เขก
	” ”	ตำบล ส่วน พริก	เขก
	” ”	ตำบล ไม้ ตึง	เขก
	” ”	ตำบล คลอง ส่วน พดู	เขก
	” ”	ตำบล คลอง ตะเคียน	เขก
	” ”	ตำบล บ้าน ใหม่	เขก
	” ”	ตำบล เกาะ เรียง	เขก
	” ”	ตำบล วัด ช้าง	เขก
	” ”	ตำบล บ้าน มอญ	เขก
	” ”	ตำบล หลุม ภาตี	เขก
	” ”	ตำบล วัด โคก	เขก
	” ”	ตำบล บ้าน เกาะ	เขก
	” ”	ตำบล บ้าน กะมิ่ง	เขก
	” ”	ตำบล หาง กระเบน	เขก
	” ”	ตำบล เกาะ ดอย	เขก

อัตราค่าน้ำใน มณฑลกรุงเทพฯ

หมายเลข เขต	เมือง และอำเภอ	ตำบลใด	น้ำชนิดใด	
	<u>เมือง กรุงเทพฯ</u>			
๑	อำเภอ รอบ กรุงเทพฯ	ตำบล คตของ สระ บัว	โท	
	๖๖	๖๖	ตำบล ลำ เภา ถ่ม	โท
	๖๖	๖๖	ตำบล หัว รอ	โท
	๖๖	๖๖	ตำบล ตำหนัก แพ	โท
	๖๖	๖๖	ตำบล หอรัตนไชย	โท
๒	อำเภอพระราชวังบางปะอิน	ตำบล บ้าน พลับ	เอก	
	๖๖	๖๖	ตำบล บ้าน แม่	เอก
	๖๖	๖๖	ตำบล บ้าน เถน	เอก
	๖๖	๖๖	ตำบล วัช ยม	เอก
	๖๖	๖๖	ตำบล ตลาด เกษียบ	เอก
	๖๖	๖๖	ตำบล บาง ปตาแดง	เอก
	๖๖	๖๖	ตำบล บ้าน โฟ	เอก
	๖๖	๖๖	ตำบล บ้าน หว่า	เอก
	๖๖	๖๖	ตำบล บ้าน กรด	เอก
	08/10/2566			

อัตราค่านาในมณฑลกรุงเทพฯ

หมาย เลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	<u>เมือง กรุงเทพฯ</u>		
๒	อำเภอพระราชวังบางปะอิน	ตำบล บ้าน คัง ดาน	เอก
	,,	ตำบล คลัง ชัน	เอก
	,,	ตำบล บ้าน ถาน เท	โท
	,,	ตำบล บ้าน สว่าง	โท
	,,	ตำบลบ้าน สาม เรือน	โท
	,,	ตำบล บาง กระชัน	ตรี
	,,	ตำบล บ่อ ตา ได้	ตรี
	,,	ตำบล ศตอง จิก	ตรี
	,,	ตำบล เขียง ราก น้อย	ตรี
	,,	ตำบล เกาะ เกิด	ตรี
๓	อำเภอ เด่นาน้อย	ตำบลไม้ ตรา	เอก
	,,	ตำบล บ้าน ม้า	เอก
	,,	ตำบล โศก ช้าง	เอก
	,,	ตำบล ราช คราม	เอก

อัตรา ค่านา ใน มณฑลกรุงเก่า

หมาย เลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	<u>เมือง กรุงเก่า</u>		
๓	อำเภอ เสนา น้อย	ตำบล ด้าวระไ้ว	เอก
	" "	ตำบล บ้าน แป้ง	เอก
	" "	ตำบล ช้าง น้อย	เอก
	" "	ตำบล บ้าน กระแส	เอก
	" "	ตำบล บ้าน ถัด	เอก
	" "	ตำบล บ้าน แคน ออก	เอก
	" "	ตำบล บ้าน หน้าไม้	เอก
	" "	ตำบล บาง ยี่โท	เอก
	" "	ตำบล บ้าน ช้าง เหล็ก	เอก
	" "	ตำบล บ้าน แคน ตก	เอก
	" "	ตำบล บ้าน ห่อ หมก	เอก
	" "	ตำบล บ้าน เกาะ	เอก
	" "	ตำบล ไร่ พระ	เอก
	" "	ตำบล บาง พัด	เอก

อัตราค่าน้ำในมณฑลกรุงเทพฯ

หมาย เลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	น้ำชนิดใด
	<u>เมือง กรุงเทพฯ</u>		
๓	อำเภอ เสนา น้อย	ตำบลบางไซ	โท
	” ”	ตำบล คตของ สึงหนาท	โท
	” ”	ตำบล บ้าน ช้างใหญ่	ตรี
	” ”	ตำบล โฟแดง	ตรี
	” ”	ตำบล เชียง ราก น้อย	ตรี
๔	อำเภอ เสนาใน	ทุก ตำบล	เอก
๕	อำเภอ นครใน	ตำบล หัน ดั้ง	เอก
	” ”	ตำบล บาง เตือ	เอก
	” ”	ตำบล บาง นาง ร้า	เอก
	” ”	ตำบล ขวัญ เมือง	เอก
	” ”	ตำบล บ้าน ตี	เอก
	” ”	ตำบล บ้าน ชนพาย	เอก
	” ”	ตำบล บ้าน ม่วง	เอก
	” ”	ตำบล บ้าน ม้า	เอก

อัตราค่านาในมณฑลกรุงเทพฯ

หมายเลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชนิดใด
	<u>เมือง กรุงเทพฯ</u>		
๕	อำเภอ นครไทร	ตำบล ตา นิม	เขก
	” ”	ตำบล ตาด เอน	เขก
	” ”	ตำบล บ้าน คัดต	เขก
	” ”	ตำบล ทาง กลาง	เขก
	” ”	ตำบล บ้าน แมน	เขก
	” ”	ตำบล เสา ชง	โท
	” ”	ตำบล บาง เพลิง	โท
	” ”	ตำบล ทัพ น้า	โท
	” ”	ตำบล ส้าม เวื่อน	โท
	” ”	ตำบล เเกาะ เติง	โท
๖	อำเภอ นครใหญ่	ตำบล กระช้อง	เขก
	” ”	ตำบล น้า เต้า	เขก
	” ”	ตำบล มหาราช	เขก
	” ”	ตำบล ปาก ทุ่ม	เขก

อัตราค่านาในมณฑลกรุงเก่า

หมาย เลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมือง กรุงเก่า</u>		
๒	อำเภอ นครใหญ่	ตำบล พรหมเตน	โท
	” ”	ตำบล บ้าน แพรก	โท
	” ”	ตำบล ลำ พะเนียง	โท
	” ”	ตำบล พิก ตะเพียน	โท
	” ”	ตำบล โรง ช้าง	โท
	” ”	ตำบล บาง มอญ	โท
	” ”	ตำบล หักไม้	โท
	” ”	ตำบล จัวนม	โท
	” ”	ตำบล ท่า คอ	โท
	” ”	ตำบล บ้าน ขวาง	โท
	” ”	ตำบล บ้าน นา	โท
	” ”	ตำบล โปดาง	โท
	” ”	ตำบล คดอง น้อย	โท
๗	อำเภอ นคร หดวง	ตำบล บ่อโพ	เอก

08/10/2566

อัตราค่านาใน มณฑลกรุงเก่า

หมายเลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชนิดใด
	<u>เมือง กรุงเก่า</u>		
๗	<p>อำเภอ นคร หลวง</p> <p>„ „</p> <p>„ „</p> <p>„ „</p> <p>„ „</p> <p>„ „</p> <p>„ „</p> <p>„ „</p> <p>„ „</p> <p>„ „</p> <p>„ „</p> <p>„ „</p> <p>„ „</p> <p>„ „</p> <p>„ „</p> <p>„ „</p>	<p>ตำบล คลอง แรก</p> <p>ตำบล ปาก จัน</p> <p>ตำบล บาง ระกำ</p> <p>ตำบล นคร หลวง</p> <p>ตำบล บาง พระศรี</p> <p>ตำบล บ้าน ชุ้ง</p> <p>ตำบล แม่ตา</p> <p>ตำบล พระนอน</p> <p>ตำบล ท่า ช้าง</p> <p>ตำบล ไม้ หนอง</p> <p>ตำบล ส่าม ไถ</p> <p>ตำบล ดอน หล้า นาง</p> <p>ตำบล ไม้ ต่อม</p> <p>ตำบล พระแก้ว</p>	<p>เอก</p> <p>เอก</p> <p>เอก</p> <p>เอก</p> <p>เอก</p> <p>เอก</p> <p>เอก</p> <p>เอก</p> <p>เอก</p> <p>เอก</p> <p>โท</p> <p>โท</p> <p>โท</p> <p>โท</p>

อัตราค่านาในมณฑลกรุงเทพฯ

หมาย เลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมือง กรุงเทพฯ</u>		
๘	อำเภอ นคร หาดวง	ตำบล มาน หนอง ปลิง	โท
๙	อำเภอ อุทัยใหญ่	ตำบล บ้าน ระน	เอก
	” ”	ตำบล บ้าน เขื่อน	เอก
	” ”	ตำบล บ้าน อ้อย	เอก
	” ”	ตำบล ส้มจ๋าม	เอก
	” ”	ตำบล คาน หาม	เอก
	” ”	ตำบล บ้าน ช้าง	เอก
	” ”	ตำบล หนอง น้ำ ส้ม	เอก
	” ”	ตำบล โพ ดาว หาน	เอก
	” ”	ตำบล บ้าน ตลาด	เอก
	” ”	ตำบล บ้าน หีบ	เอก
	” ”	ตำบล บ้าน เส้นา	เอก
	” ”	ตำบล หนองไม้ซุง	โท
	” ”	ตำบล บ้าน ระไธม	โท

อัตราค่าน้ำใน มณฑล กรุงเทพฯ

หมายเลข	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาสินใด
	<u>เมือง กรุงเทพฯ</u>		
๗	อำเภอ อุทัยใหญ่	ตำบล โคกม่วง	ตรี
	” ”	ตำบล บ้านกระเจ็ด	ตรี
	” ”	ตำบล หนองน้ำใส	ตรี
๘	อำเภอ นครน้อย	ทุกตำบล	โท
๑๐	อำเภอ เหนือใหญ่	ทุกตำบล	เอก
๑๑	อำเภอ เหนือกลาง	ทุกตำบล	เอก
	<u>เมือง ชำระทอง</u>		
๑๒	อำเภอ เมือง	ทุกตำบล	โท
๑๓	อำเภอ ไชโย	ทุกตำบล	โท
๑๔	อำเภอ โพธิ์ทอง	ทุกตำบล	โท
๑๕	อำเภอ ไม้จิ้มฟัน	ทุกตำบล	โท
๑๖	อำเภอ บำเหน็จ	ตำบล บ้านโผงเผง	เอก
	” ”	ตำบล บ้านปลาว	เอก
	” ”	ตำบล สายทอง	เอก

อัตรา ค่าน้ำ ใน มณฑล กรุงเทพฯ

หมาย เลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	น้ำชนิดใด
	<u>เมือง อ่างทอง</u>		
๓๖	อำเภอ ป่าโมก	ตำบลโรงช้าง	เอก
	„ „	ตำบล นรสิงห์	โท
	„ „	ตำบล บาง ปตุากต	โท
	„ „	ตำบล เขกราช	โท
	„ „	ตำบล บาง แพ	โท
	„ „	ตำบล ตะพูน	โท
	„ „	ตำบล ไม้ ต้า	โท
	<u>เมือง สิงห์บุรี</u>		
๓๗	อำเภอ เมือง	ทุก ตำบล	ตรี
๓๘	อำเภอ สิงห์	ทุก ตำบล	ตรี
๓๙	อำเภอ พรหม	ทุก ตำบล	ตรี
๔๐	อำเภอ อินทร์	ตำบล ท่า ซ้อย	ตรี
	„ „	ตำบล ชี น้ำ ร้าย	ตรี
	„ „	ตำบล โพ นาง ต้า	ตรี
	08/192566 „	ตำบล งิ้ว ร้าย	ตรี

อัตรา คำนวณใน มณฑล กรุงเทพฯ

หมาย เดรที	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมือง สิงห์บุรี</u>		
๒๐	อำเภอ อินทร์	ตำบล ทัพ ยา	ตรี
	” ”	ตำบล บ้าน น้ำ ใส	ตรี
	” ”	ตำบล ล้วน หลวง	ตรี
	” ”	ตำบล บาง กระบี่	ตรี
	” ”	ตำบล ท่า งาม	ตรี
	” ”	ตำบล บาง ประสู	ตรี
	” ”	ตำบล บ้าน มา	ตรี
	” ”	ตำบล ตัก คี	จัตวา
	” ”	ตำบล ทอง เสน	จัตวา
	” ”	ตำบล หนอง สาย ทอง	จัตวา
	<u>เมือง ตพบุรี</u>		
๒๑	อำเภอ เมือง	ทุก ตำบล	โท
๒๒	อำเภอ โพธิ์	ทุก ตำบล	โท
๒๓	อำเภอ ล้นนาม แฉง	ทุก ตำบล	โท

อัตราค่าเช่าในมณฑลกรุงเทพฯ

หมายเลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาไร่ใด
	<u>เมือง ตพระบุรี</u>		
๒๔	อำเภอ สระโบสถ์	ตำบล หุดุมเคำ	ตรี
	” ”	ตำบล พุกา	ตรี
	” ”	ตำบล หนองเตา	ตรี
	” ”	ตำบล ชรณี	ตรี
	” ”	ตำบล ลำโรง	ตรี
	” ”	ตำบล สระโบสถ์	จัดวาง
	” ”	ตำบล หนองด้อม	จัดวาง
	<u>เมือง สระบุรี</u>		
๒๕	อำเภอ เมือง	ทุกตำบล	ตรี
๒๖	อำเภอ เล่าไห้	ทุกตำบล	ตรี
๒๗	อำเภอ หนองแค	ทุกตำบล	ตรี
๒๘	อำเภอ แก่งคอย	ทุกตำบล	จัดวาง
๒๙	อำเภอ พระบาท	ตำบล บ้าน ตพาน ช้าง	ตรี
	” ”	ตำบล บ้าน ศรีวิ	ตรี

อัตรา ค่านา ใน มณฑล กรุงเก่า

หมาย เลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	<u>เมือง สุระบุรี</u>		
๒๐๙	อำเภอ พระบาท	ตำบลโคก ตำพาน	ตรี
	” ”	ตำบล ตลาด น้อย	ตรี
	” ”	ตำบล ชุน โขดน	จัตวา
	” ”	ตำบล หนอง แก	จัตวา
	” ”	ตำบล บ้าน กลับ	จัตวา
	” ”	ตำบล ภูค ว้าง	จัตวา
	” ”	ตำบล กก โท	จัตวา
	” ”	ตำบล ท่า คำตา	จัตวา
	” ”	ตำบล ห้วย บำ หวาย	เบญจ
	” ”	ตำบล บำ คาด	เบญจ
	” ”	ตำบล คี ลัง	เบญจ
	” ”	ตำบล หนอง บัว	เบญจ

อัตราค่านำในมณฑลนครสวรรค์

หมายเลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	<u>เมือง นคร สวรรค์</u>		
๑	<p>อำเภอ เมือง</p> <p>”</p> <p>”</p> <p>”</p> <p>”</p> <p>”</p> <p>”</p> <p>”</p> <p>”</p> <p>”</p> <p>”</p> <p>”</p> <p>”</p> <p>”</p> <p>”</p>	<p>ตำบล บ้านแก่ง</p> <p>ตำบล บ้านหนองปลิง</p> <p>ตำบล วัดโพธิ์</p> <p>ตำบล นครสวรรค์ ออก</p> <p>ตำบล พระนอน</p> <p>ตำบล หนองกะโตน</p> <p>ตำบล ท่าทอง</p> <p>ตำบล มะเกลือ</p> <p>ตำบล นครสวรรค์ ตก</p> <p>ตำบล กวางแตก</p> <p>ตำบล ตะเคียนเลื่อน</p> <p>ตำบล ปากน้ำโพตก</p> <p>ตำบล บางม่วง</p>	<p>ตรี</p> <p>ตรี</p> <p>ตรี</p> <p>ตรี</p> <p>ตรี</p> <p>ตรี</p> <p>จัตวา</p> <p>จัตวา</p> <p>จัตวา</p> <p>จัตวา</p> <p>จัตวา</p> <p>จัตวา</p> <p>จัตวา</p> <p>จัตวา</p>
๒	อำเภอ โกรก พระ	ตำบล โกรก พระ	ตรี

ชั้ตราค่านา ในมณฑลนครสวรรค์

หมายเลขที่	เมือง และอำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	<u>เมือง นคร สวรรค์</u>		
๒	อำเภอ โกรก พระ	ตำบล เนิน กว้าว	ตรี
	”	ตำบล เนิน หย้าคา	ตรี
	”	ตำบล หาด สูง	ตรี
	”	ตำบล เนิน คำตา	ตรี
	”	ตำบล ไทก หม้อ	ตรี
	”	ตำบล หนองหลวง	ตรี
	”	ตำบล อัง มี	ตรี
	”	ตำบล หนองกรด	ตรี
	”	ตำบล บาง ประมง	ตรี
	”	ตำบล บาง ตาด	จตุรา
	”	ตำบล ตาด ยาว	จตุรา
๓	อำเภอ พยุหะคีรี	ทุกตำบล เว้น ตำบล บางมี	ตรี
	”	ตำบล บางมี	จตุรา
๔	อำเภอ บรรพตพิสัย	ตำบล บาง แก้ว	ตรี

อัตรา ค่าน้ำ ใน มณฑลนครสวรรค์

หมายเลข ตอนที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบล ไต	นาสิน ไต
	<u>เมืองนครสวรรค์</u>		
๔	อำเภอบรรพตพิสัย	ตำบล ตา ลั้ง	ตรี
	”	ตำบล หัว ดง	ตรี
	”	ตำบล ท่า วัว	ตรี
	”	ตำบล มหาโพธิ์	ตรี
	”	ตำบล บ้าน ไร่	ตรี
	”	ตำบล เนิน ชะเหล็ก	ตรี
	”	ตำบล แก้ว เดียว	ตรี
	”	ตำบล หมอง กรด	ตรี
	”	ตำบล บ้าน แดง	จัตวา
	”	ตำบล หาง วัว	จัตวา
	”	ตำบล หักวาง	จัตวา
	”	ตำบล เขาคิน	จัตวา
	”	ตำบล นาง ตาหงาย	จัตวา
๕	อำเภอ เกษ ไชย	ตำบล โคกหม้อ	ตรี

อัตราค่านา ในมณฑล นครสวรรค์

หมาย เขต	เมือง และ อำเภอ	ตำบล ไต	นาชั้น ไต
	เมือง นครสวรรค์		
๕	อำเภอ เกษไชย	ตำบลชุมแสง	จัดวา
	”	ตำบล เกษไชย	จัดวา
	”	ตำบล ท่าไม้	จัดวา
	”	ตำบล ทับ ถุง	จัดวา
๖	อำเภอเขาพนมรอก	บตำบล ดอนนคา	ตรี
	”	ตำบล ท่าหนบ	ตรี
	”	ตำบล ท่า ตะโก	ตรี
	”	ตำบล ห้วยใหญ่	ตรี
	”	ตำบล ห้วยร่วม	ตรี
	”	ตำบล เขพนมรอก	จัดวา
	”	ตำบล โคกเคื่อ	จัดวา
	”	ตำบล ลำโรง ไชย	จัดวา
	”	ตำบล หนองบัว	จัดวา
	”	ตำบล หนองไผ่	จัดวา

อัตรา ค่าน้ำ ในมณฑลนครสวรรค์

หมายเลข	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองอุไทยธานี</u>		
๗	อำเภอเมือง	ทุกตำบล เว้น ตำบล หน้าซุ้ม	ตรี
	”	ตำบล หน้าซุ้ม	จัตวา
๘	อำเภออุไทยเก่า	ตำบล หนอง นางนวม	ตรี
	”	ตำบล หนองสรวง	ตรี
	”	ตำบลหนองฉาง	ตรี
	”	ตำบล อุไทยเก่า	ตรี
	”	ตำบล หุ่งพง	ตรี
	”	ตำบล กอขง โป	ตรี
	”	ตำบล เกาะกร่าง	ตรี
	”	ตำบล หนองยาง	จัตวา
	”	ตำบลมะขามหวาน	จัตวา
	”	ตำบล บ้านเก่า	จัตวา
	”	ตำบลเขามวงแครง	จัตวา
๙	อำเภอหนอง พดอง	ตำบล หุ่งฝั่ง	จัตวา
	”	ตำบลดอนขวาง	จัตวา

อัตรา ค่าน้ำ ในมณฑลนครสวรรค์

หมาย เลขที่	เมือง และอำเภอ	ตำบลใด	น้ำชนิด
	<u>เมืองอยู่ไทยจ่าน</u>		
๘๖	อำเภอหนองพวง	ตำบลห้วยรอบ	จัดวาง
	”	ตำบล ดอนกรอบ	จัดวาง
	”	ตำบล มดแดง	จัดวาง
	”	ตำบล หนองไม้	จัดวาง
	”	ตำบลท่าโพ	จัดวาง
	”	ตำบล หนองขาหย่าง	เบญจจะ
	”	ตำบล หลุมเพ	เบญจจะ
๙๐	อำเภอหนองกระดี่	ตำบล พรวงส่องนาง	จัดวาง
	”	ตำบล วงเมือง	จัดวาง
	”	ตำบล เจริญสุข	จัดวาง
	”	ตำบล ทับทัน	จัดวาง
	”	ตำบล หนองหญ้าปล้อง	จัดวาง
	”	ตำบล หนอง กตางคง	จัดวาง
	”	ตำบลทุ่งนาไทย	จัดวาง
	”	ตำบล หนองสระ	เบญจจะ

อัตรา ค่าน้ำ ในมณฑลนครสวรรค์

หมาย เลขที่	เมือง และอำเภอ	ค่าบดโต	น้ำขังโต
	<u>เมืองอุทัยธานี</u>		
๑๐	อำเภอหนองกระดี่	ค่าบด ตัดคู	เบญจะ
	”	ค่าบด สว่างอารมณ์	เบญจะ
	”	ค่าบด หนองกระทุ่ม	เบญจะ
	”	ค่าบด มานแก	เบญจะ
	”	ค่าบด ไร่เขียว	เบญจะ
	”	ค่าบด หนองยายตา	เบญจะ
๑๑	อำเภอหนองหลวง	ทุกค่าบด	เบญจะ
๑๒	อำเภอแม่กลอง	ทุกค่าบด	เบญจะ
	<u>เมืองไชยนาท</u>		
๑๓	อำเภอเมือง	ทุกค่าบด	ตรี
๑๔	อำเภอเมือง ดงสวรรค์	ทุกค่าบด	ตรี
๑๕	อำเภอ ดงรพชา	ทุกค่าบด	ตรี
๑๖	อำเภอ มะโนรมย์	ทุกค่าบด	ตรี
๑๗	อำเภอ วัดสิงห์	ทุกค่าบด	ตรี
๑๘	อำเภอ เดิมบาง	ค่าบด กำมะเข็ง	ตรี
	”	ค่าบด เดิมบาง	ตรี

อัตราค่านาในมณฑลนครสวรรค์

หมายเลข เดรท	เมือง และอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองไชยนาท</u>		
๓๘	อำเภอเดิมบาง	ตำบลทุ่งหินคา	ตรี
	„	ตำบลบ้านเขียง	ตรี
	„	ตำบลเนินขาม	ตรี
	„	ตำบลห้วย	ตรี
	„	ตำบลหนองแขง	ตรี
	„	ตำบลทัพหลวง	จัตวา
	„	ตำบลห้วยคด	จัตวา
	„	ตำบลห้วยแห้ง	จัตวา
	„	ตำบลทุ่งบ้านไร่	จัตวา
	<u>เมืองกำแพงเพชร</u>		
๓๙	อำเภอเมือง	ตำบลดงไทร	จัตวา
	„	ตำบลหัวถนน	จัตวา
	„	ตำบลท่าพุทรา	เบญจ
	„	ตำบลวังยาง	เบญจ
		ตำบลคลองขลุง	เบญจ

๐๘/10/256๖๖

อัตราค่านาใน มณฑล นคร สวรรค์

หมาย เลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบล ไต	นาชั้น ไต
	<u>เมือง กำแพงเพชร</u>		
๓๘	อำเภอ เมือง	ตำบล บ้าน โคน	เบ็ญจะ
	,,	ตำบล ห้าย เกาะ	เบ็ญจะ
	,,	ตำบล ใน เมือง ตอน ไต้	เบ็ญจะ
	,,	ตำบล ใหมเมืองตอนเหนือ	เบ็ญจะ
	,,	ตำบล บ่อ กำ	เบ็ญจะ
	,,	ตำบล หนอง บึง	เบ็ญจะ
	,,	ตำบล ถาน คอก ไม้	เบ็ญจะ
	,,	ตำบล เกาะ ถาด เลี้ยด	เบ็ญจะ
	,,	ตำบล ส่วน หมาก	เบ็ญจะ
๓๙	อำเภอ พรานกระต่าย	ตำบล พรานกระต่ายเหนือ	จัตวา
	,,	ตำบล หนอง หัว ด้วง	จัตวา
	,,	ตำบล พราน กระต่าย ไต้	จัตวา
	,,	ตำบล ท่า ไม้	เบ็ญจะ

อัตราค่าเช่า ใน มณฑล นคร สุพรรณบุรี

หมายเลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	<u>เมือง กำแพงเพชร</u>		
๒๐	อำเภอ พรานกระต่าย	ตำบลหนองคัง	เบญจ
	„	ตำบล ตานกระเบื้อง	เบญจ
๒๑	อำเภอ ชานู	ตำบล บ่อถ้ำ	จิตดา
	„	ตำบล ถดกนาครี	จิตดา
	„	ตำบล แดงตอ	เบญจ
	„	ตำบล ยางสูง	เบญจ
	„	ตำบล ระหาญ	เบญจ
	„	ตำบล วิงแอม	เบญจ
	<u>เมือง ตาก</u>		
๒๒	อำเภอ เมือง	ตำบล ตาก ตกใต้	จิตดา
	„	ตำบล ตาก ตกเหนือ	จิตดา
	„	ตำบล ตาก ออกใต้	เบญจ
	„	ตำบล ตาก ออก กตาง	เบญจ
	„	ตำบล ตาก ออกเหนือ	เบญจ

อัตราค่าเช่าใน มณฑล นครสวรรค์

หมาย เลขที่	เมืองและ อำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	<u>เมือง ตาก</u>		
๒๒	อำเภอ เมือง	ตำบล หัวเตี้ยต	เบญจจะ
	”	ตำบล หนอง คับ	เบญจจะ
	”	ตำบล ไม้จ๋าม ไต้	เบญจจะ
	”	ตำบล ไม้จ๋ามเหนือ	เบญจจะ
	”	ตำบล หนองบัว	เบญจจะ
๒๓	อำเภอ เชียงเงิน	ตำบล แม่ท้อ	จิตวา
	”	ตำบล หนองบัว	เบญจจะ
	”	ตำบล น้ำตม	เบญจจะ
	”	ตำบล วังหิน	เบญจจะ
	”	ตำบล เชียงเงิน	เบญจจะ
	”	ตำบล ประดาง	เบญจจะ
	”	ตำบล หนองพม่า	เบญจจะ
๒๔	อำเภอ บ้านตาก	ตำบล กระจ่าง	จิตวา
	”	ตำบล บ้านตาก ดงผัก	จิตวา

อัตราค่านาในมณฑล นครสวรรค์

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิดใด
	<u>เมืองตาก</u>		
๒๔	อำเภอ บ้านตาก	ตำบล เกาะตะเภา	จัดนา
	”	ตำบล ท้องฟ้า	จัดนา
	”	ตำบล หล่องิ้ว	จัดนา
	”	ตำบล ท่าเดื่อ	เบญจะ
	”	ตำบล ยางโอง	เบญจะ
	”	ตำบล แม่ตึก	เบญจะ
	”	ตำบล ด้มอโคน	เบญจะ
	”	ตำบล ฝิ่งหม้อ	เบญจะ
	”	ตำบล ตาก ออกใต้	เบญจะ
	”	ตำบล ตาก ออกเหนือ	เบญจะ
	”	ตำบล สามเงา	เบญจะ
	”	ตำบล ยกรับตร	เบญจะ
	”	ตำบล บ้านก้อ	เบญจะ
	”	ตำบล บ้านนา	เบญจะ

อัตราค่านา ใน มณฑล นคร สุพรรณบุรี

หมายเลข เทศก์	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	<u>เมืองตาก</u>		
๒๕	อำเภอแม่สอด	ตำบลแม่สอดเหนือ	จิตวา
	„	ตำบลแม่สอดใต้	จิตวา
	„	ตำบลแม่ตาว	จิตวา
	„	ตำบลแม่ตะมา	จิตวา
	„	ตำบลแม่กุ ตวันตล	จิตวา
	„	ตำบลชะเนิ เจือ	จิตวา
	„	ตำบลพระขอ	จิตวา
	„	ตำบลแม่กาสา	จิตวา
	„	ตำบลแม่ต้น	เบ็ญจะ
	„	ตำบลช่องแคบ	เบ็ญจะ
	„	ตำบลแม่กุ ตวัน ออก	เบ็ญจะ

อัตราค่า ใน มณฑล พิศณุโลก

หมาย เลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นา ไร่
	<u>เมือง พิศณุโลก</u>		
๑	อำเภอ เมือง	ตำบล โภก สัตต	ตรี
	”	ตำบล สหาม คดี	ตรี
	”	ตำบล บ้าน คลอง	ตรี
	”	ตำบล บ้าน หิ้ว รอ	ตรี
	”	ตำบล บ้าน วัด ตาด	ตรี
	”	ตำบล ปาก โทก	ตรี
	”	ตำบล ท่า ทอง	ตรี
	”	ตำบล ท่า โฟ	ตรี
	”	ตำบล วัด พริก	ตรี
	”	ตำบล อัง น้ำ คู	ตรี
	”	ตำบล ใน เมือง	จัดวา
	”	ตำบล วัด จัน	จัดวา
	”	ตำบล มะขาม สูง	จัดวา
	”	ตำบล บ้าน กร่าง	จัดวา
	”	ตำบล บ้าน ป่า	จัดวา

อัตราค่านำใน มณฑล พิศณุโลก

หมาย เลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมือง พิศณุโลก</u>		
๑	อำเภอ เมือง	ตำบล ดอนทอง	จิตวา
๒	อำเภอ พรหมพิราม	ตำบล บ้านมะตม	จิตวา
	„	ตำบล บ้านท่าช้าง	จิตวา
	„	ตำบล ย่านขาด	จิตวา
	„	ตำบล หนองแวม	จิตวา
	„	ตำบล บ้านมะคอง	จิตวา
	„	ตำบล ตตุตตะเกษม	จิตวา
	„	ตำบล บ้านท่างาม	จิตวา
	„	ตำบล วัดโตน	จิตวา
	„	ตำบล บ้านท้อแท้	จิตวา
	„	ตำบล หอถอง	จิตวา
	„	ตำบล นาถกแรด	จิตวา
	„	ตำบล บ้านวงกทอง	เบญจา
	„	ตำบล ท่างาม	เบญจา
	„	ตำบล บ้านยาง	เบญจา

อัตราค่านาใน มณฑลพิษณุโลก

หมาย เลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมือง พิษณุโลก</u>		
๔	อำเภอ ชุมแสง	ตำบล ปดัก แรด	ตรี
	„	ตำบล นิ่ง ถอก	ตรี
	„	ตำบล กดบิ พวง	ตรี
	„	ตำบล หนอง กุดา	ตรี
	„	ตำบล กำแพง ดิน	ตรี
	„	ตำบล บาง บ้าน	จิตดา
	„	ตำบล บาง ระกำ	จิตดา
	„	ตำบล หาด กรวด	จิตดา
	<u>เมือง พิจิตร</u>		
๕	อำเภอ เมือง	ตำบล ส่าม จำ	ตรี
	„	ตำบล วัง ผก	ตรี
	„	ตำบล วัง จิก	ตรี
	„	ตำบล โป่ ประทับ ช้าง	ตรี
	„	ตำบล คลอง คะเชนทร์	ตรี
	„	ตำบล เมือง เก้า	จิตดา

อัตราค่านาในมณฑลพิษณุโลก

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
๕	<u>เมืองพิษณุ</u>		
	อำเภอเมือง	ตำบลโรงช้าง	จัดวา
	"	ตำบลย่านยาว	จัดวา
	"	ตำบลไม้ขวาง	จัดวา
	"	ตำบลท่าพ้อ	จัดวา
	"	ตำบลในเมือง	จัดวา
	"	ตำบลบ้านขมิ้น	จัดวา
	"	ตำบลหัวตง	จัดวา
	"	ตำบลวังกรม	จัดวา
	"	ตำบลบ้านห้วยเกด	จัดวา
	"	ตำบลบ้านบึง	จัดวา
	"	ตำบลคลองคน	จัดวา
	"	ตำบลตงป่าคำ	จัดวา
	๖	อำเภอภูมู่	ตำบลห้วยร่วม
"		ตำบลหนองกตบ	ตรี
"		ตำบลวังกรด	ตรี

อัตราค่านาในมณฑลพิษณุโลก

หมายเลข เทศก	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
๖	<u>เมือง พิษณุ</u>		
	อำเภอ ภูมิ	ตำบลวัง ตะกู	ตรี
	”	ตำบลวัง ม่วง	ตรี
	”	ตำบล ห้วย เชน	ตรี
	”	ตำบล หนอง เต่า	ตรี
	”	ตำบล ตง ตะขบ	ตรี
	”	ตำบล ท่ง โป	ตรี
	”	ตำบล บ้าน ท้าย ท่ง	ตรี
	”	ตำบล บ้าน ท่า ค้ำม	จิตวา
	”	ตำบล ตง ชุย	จิตวา
	”	ตำบล วัง ยาง	จิตวา
	”	ตำบล ชน แตน	จิตวา
	”	ตำบล เฝิน มะกอก	จิตวา
	”	ตำบล บาง มุต นาค	จิตวา
”	ตำบล บ้าน บาง ไร่	จิตวา	
๗	อำเภอ บาง คสถาน	ตำบล ไร่ ท่าโพ	จิตวา

อัตรา ค่านา ใน มณฑลพิษณุโลก

หมายเลข ที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นา ไร่ใด
	<u>เมือง พิษณุ</u>		
๑	อำเภอ บาง คตาน	ตำบล บาง ตาย	จัตวา
	”	ตำบล ท้าย น้า	เบ็ญจะ
	”	ตำบล ท่ง น้อย	เบ็ญจะ
	”	ตำบล ทา บัว	เบ็ญจะ
	”	ตำบล บ้าน น้อย	เบ็ญจะ
	”	ตำบล วัด ขวาง	เบ็ญจะ
	”	ตำบล วัด พร้าด	เบ็ญจะ
	”	ตำบล วัด ตำ รัง	เบ็ญจะ
	”	ตำบล ท่า นั้ง	เบ็ญจะ
	”	ตำบล ท่า ชมัน	เบ็ญจะ
	”	ตำบล บ้าน ทนง	เบ็ญจะ
	”	ตำบล บึง นาร รวง	เบ็ญจะ
	”	ตำบล บ้าน ตาด	เบ็ญจะ
	”	ตำบล บาง คตาน	เบ็ญจะ

อัตราค่านาใน มณฑล พิษณุโลก

หมายเลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองสุโขทัย</u>		
๑	อำเภอเมือง	ตำบลปากพระ	เบญจะ
๒	อำเภอศีลขันธ์	ตำบลไค้ดัดเกาะ	ตรี
	”	ตำบลนามอญเหนือ	ตรี
	”	ตำบลบ้านซ่าน	ตรี
	”	ตำบลบ้านไร่	ตรี
	”	ตำบลสามเรือน	จัตวา
	”	ตำบลเกาะคาเดียง	จัตวา
	”	ตำบลนามอญใต้	จัตวา
	”	ตำบลวังลึก	จัตวา
	”	ตำบลวังทอง	จัตวา
	”	ตำบลคลองศรีวัง	จัตวา
	”	ตำบลคลองเขนง	จัตวา
	”	ตำบลทับผึ้ง	จัตวา
	”	ตำบลคลองลาด	เบญจะ
๓๐	อำเภอทุ่งไทรทอง	ตำบลน้ำแฝก	ตรี

อัตรา ค่านา ใน มณฑล พิศณุโลก

หมายเลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
๓๐	<u>เมือง สุโขทัย</u>		
	อำเภอ กงไกรลาส	ตำบล บ้านกว้าง	ตรี
	»	ตำบล ไทร นอก	ตรี
	»	ตำบล ไทร ใน	ตรี
	»	ตำบล ไทร กลาง	ตรี
	»	ตำบล ตง เดื่อย ตำบล ท่า ถนน	ตรี จัตวา
๓๑	<u>เมือง สวรรคโลก</u>		
	อำเภอ เมือง	ตำบล วังไม้ขน	จัตวา
	»	ตำบล บ้าน ตุ่ม เกาะ	จัตวา
	»	ตำบล หนอง แหน	จัตวา
	»	ตำบล นา หุ้ง	จัตวา
	»	ตำบล หนอง กัดับ	จัตวา
	»	ตำบล บ้าน ย่าน ยาว	จัตวา
	»	ตำบล บ้าน ท่า ทอง ตำบล สระ	เบญจจะ เบญจจะ

อัตราค่าเช่าใน มณฑลพิษณุโลก

หมาย เลข ที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาไร่ใด
	<u>เมือง สวรรคโลก</u>		
๓๑	อำเภอ เมือง	ตำบล วัง พิณพาทย์	เบญจะ
	”	ตำบล เมืองเก่า	เบญจะ
	”	ตำบล ท่า ไชย	เบญจะ
	”	ตำบล ปากน้ำ	เบญจะ
๓๒	อำเภอ เมือง ตั้ง	ตำบล บ้าน ตึก	จัตวา
	”	ตำบล บ้าน แก้ง	จัตวา
	”	ตำบล หลวง วัง	เบญจะ
	”	ตำบล หาด เขียว	เบญจะ
	”	ตำบล บ้าน วั	เบญจะ
	”	ตำบล แม่ ล้า	เบญจะ
	<u>เมือง พิไชย</u>		
๓๓	อำเภอ อุดร ติฐู	ตำบล วัง กะพิ	จัตวา
	”	ตำบล บ้าน เขา	จัตวา
	”	ตำบล บ้าน เกาะ	จัตวา
		ตำบล ท่า เต่า	จัตวา

08/10/2566

อัตราค่านาใน มณฑล พิศณุโลก

หมาย เลข ที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นา ชนิด
	<u>เมือง พิษณุ</u>		
๑๓	อำเภอ อุดร ติฐ	ตำบล จังหวัด	จัดวา
	”	ตำบล จังหวัด หมู	เบญจะ
	”	ตำบล ท่า อีฐ	เบญจะ
	”	ตำบล กิ่ง ตะเภา	เบญจะ
	”	ตำบล ผาจุก	เบญจะ
	”	ตำบล บ้านคานควันนอก	เบญจะ
	”	ตำบล บ้าน คาน ควันตก	เบญจะ
	”	ตำบล แดน ตอ	เบญจะ
	”	ตำบล หนอง เขียว	เบญจะ
๑๔	อำเภอ ต้ม แด	ทุกตำบล เว้น บ้าน คาน	จัดวา
	”	ตำบล บ้าน คาน	เบญจะ
๑๕	อำเภอ ทรอน	ตำบล บ้าน แก่ง	จัดวา
	”	ตำบล วัดแดง	จัดวา
	”	ตำบล น้ำ อ่าง	เบญจะ
	”	ตำบล ป่า คาย	เบญจะ

อัตราค่าเช่าใน มณฑล พิศณุโลก

หมายเลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาไร่ใด
	<u>เมือง พิษณุ</u>		
๓๕	อำเภอ ทรชน	ตำบล น้ำพิ	เบญจระ
๓๖	อำเภอ พิษณุเก่า	ตำบล พระยาแมน	จิตวา
	”	ตำบล บ้านตง	จิตวา
	”	ตำบล ท่ามะเพียง	จิตวา
	”	ตำบล บ้านหม้อ	จิตวา
	”	ตำบล คอขุม	จิตวา
	”	ตำบล ไร่ชัย	จิตวา
	”	ตำบล เต่าไห	จิตวา
	”	ตำบล ในเมือง	เบญจระ
	”	ตำบล หาดสองแคว	เบญจระ
	”	ตำบล นาข่าง	เบญจระ
	”	ตำบล นาอิน	เบญจระ

อัตรา ค่านา ใน มณฑล นคร ไซย ศรี

หมายเลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบล ไต	นาชั้น ไต
	<u>เมือง นคร ไซย ศรี</u>		
๑	อำเภอพระปฐมเจดีย์	ทุกตำบล	โท
๒	อำเภอเมือง	ทุกตำบล เว้น บาง ระกำ น้อย ตำบล บ้านพญ่ียด	เอก
	ตำบล บาง กระเบา		
๖๖	๖๖	ตำบล บางระกำ น้อย	โท
๖๖	๖๖	ตำบล พะเนียด	โท
๖๖	๖๖	ตำบล บาง กระเบา	โท
๓	อำเภอ ตลิ่งใหม่	ตำบล ถ้ำม พราน	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล ท่าข้าม	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล ศีร์ชะ ย่าน	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล ไร่จิ้ง	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล บาง ยาง	โท
๖๖	๖๖	ตำบล บ้านใหม่	โท
๖๖	๖๖	ตำบล บาง กระทัก	โท
๖๖/2566 ๖๖		ตำบล ท่า พุด	โท

อัตราค่าเช่า ใน มณฑล นคร ไชยบุรี

หมายเลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาไร่ใด
๓	เมือง นคร ไชยบุรี		
	อำเภอ ตลาดใหม่	ตำบล กระทุ่มล้ม	โท
	” ”	ตำบล อ้อมน้อย	โท
	” ”	ตำบล อ้อมใหญ่	โท
	” ”	ตำบล คลอง บาง ช้าง	โท
	” ”	ตำบลคลองใหม่บางช้าง	โท
	” ”	ตำบล ท่าไม้	โท
	” ”	ตำบล คลอง ตัน	โท
	” ”	ตำบล คลอง ชกก	โท
	” ”	ตำบล เจ็ด รว	โท
	” ”	ตำบล บ้านแพ้ว	โท
	” ”	ตำบล คลอง จินดา	โท
	” ”	ตำบล ตลาดจินดา	โท
	” ”	ตำบล ตอนไม้	โท
๔	อำเภอ กำแพงแสน	ทุก ตำบล	โท

อัตราค่านา ใน มณฑลนครไชยศรี

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	<u>เมือง นคร ไชย ศรี</u>		
๕	อำเภอ บาง ปดดา	ตำบล บาง ระกำ	เอก
	” ”	ตำบล ตำ พระยา	เอก
	” ”	ตำบล นราภิรมย์	เอก
	” ”	ตำบล บาง ภาษี	เอก
	” ”	ตำบล บาง ปดดา	เอก
	” ”	ตำบล บาง ยุง	เอก
	” ”	ตำบล บาง ไชรป่า	เอก
	” ”	ตำบล หินมุด	เอก
	” ”	ตำบล บาง หลวง	เอก
	” ”	ตำบล ดอน พุทรา	โท
	” ”	ตำบล ดอน ตม	โท
	” ”	ตำบล สามง่าม	โท
	” ”	ตำบล ดอน ไร่	โท
	” ”	ตำบล กะติบ	โท

อัตราค่านา ใน มณฑลนครไชยศรี

หมาย เลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบล ไท	นาชั้น ไต
๖	<u>เมือง สุพรรณบุรี</u>		
	อำเภอ เมือง	ตำบล ดอน ตาด	โท
	" "	ตำบล สามหมอก	โท
	" "	ตำบล โคกโค เฒ่า	โท
	" "	ตำบล ไม้ขวาง	โท
	" "	ตำบล สาม นาค	โท
	" "	ตำบล ดยง กำยาน	โท
	" "	ตำบล โปกคอย	ตรี
	" "	ตำบล ท่าระบาด	ตรี
	" "	ตำบล โคก หม้อ	ตรี
	" "	ตำบล ท่า ฟ้า ด้ียง	ตรี
	" "	ตำบล หัวเวียง	ตรี
	" "	ตำบล โพ หดง	ตรี
	" "	ตำบล พินาร แดง	ตรี
" "	ตำบล หัว ถนน	ตรี	

อัตราค่าเช่า ใน มณฑล นครราชสีมา

หมาย เลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบล โต	นาชั้นใด
	<u>เมือง สุพรรณบุรี</u>		
๑	อำเภอ เมือง	ตำบล สมุณ	ตรี
	๑ ๑	ตำบล ทับ ตีเหล็ก	ตรี
	๑ ๑	ตำบล กุฏิ ทอง	ตรี
	๑ ๑	ตำบล ไร่ใหญ่	ตรี
	๑ ๑	ตำบล ค่าย เก้า	ตรี
	๑ ๑	ตำบล บ้านโพ	ตรี
	๑ ๑	ตำบล ไร่ รต	ตรี
	๑ ๑	ตำบล บ้าน บึง	ตรี
	๑ ๑	ตำบล ตัดชิงชั้น	ตรี
	๑ ๑	ตำบล ท่า ชาม	ตรี
	๑ ๑	ตำบล ท่า หวี	ตรี
	๑ ๑	ตำบล บาง กิ่ง	ตรี
	๑ ๑	ตำบล ลัดวง แดง	ตรี
	๑ ๑	ตำบล ศำดา ชาว	ตรี

อัตราค่านา ใน มณฑลนครไชยศรี

หมายเลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบล ไต	นาขั้น ไต
	<u>เมือง สุพรรณบุรี</u>		
๗	อำเภอ สองพี่น้อง	ทุกตำบล	โท
๘	อำเภอ นางบวช	ทุกตำบล	เอก
๙	อำเภอ ศรีประจันต์	ทุกตำบล	เอก
๓๐	อำเภอ จรเข้สามพัน	ทุกตำบลเว้นตำบลหัวช้อย	โท
	” ”	ตำบล หัวช้อย	ตรี
๓๑	อำเภอ บางปลาม้า	ทุกตำบล	โท
	<u>เมือง สมุทรสาคร</u>		
๓๒	อำเภอ เมือง	ตำบล คอกกระบือ	เอก
	” ”	ตำบล บางบึง	เอก
	” ”	ตำบล โพแจ้	เอก
	” ”	ตำบล แด่มท่า	โท
	” ”	ตำบล อำแพง	โท
	” ”	ตำบล บ้านเกาะ	โท
	” ”	ตำบล โศกขาม	จัตวา

อัตรา ค่านา ใน มณฑล นครไชยศรี

หมายเลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบล โท	นาชั้นใด
	<u>เมืองสมุทรสาคร</u>		
๑๓	อำเภอ กระทุ่มแบน	ตำบล ดอนไก่ดี	เอก
	๖๖	ตำบล ตาดกระทุ่มแบน	เอก
	๖๖	ตำบล หนองแวง	เอก
	๖๖	ตำบล ปลายกระทุ่มแบน	เอก
	๖๖	ตำบล กระทุ่มแบน	เอก
	๖๖	ตำบล ท่าเสา	โท
	๖๖	ตำบล ศตองค์เนินสดวก	โท
			โท
๑๔	อำเภอ บ้านบ่อ	ตำบล โรงเข้	
	๖๖	ตำบล หม้อแกงแตก	โท
	๖๖	ตำบล บางโหวด	ตรี
	๖๖	ตำบล บ้านบ่อ	ตรี
	๖๖	ตำบล บางกระเจ้า	ตรี
	๖๖	ตำบล กาหลง	จัตวา
	๖๖	ตำบล นาโคก	จัตวา

อัตราค่านาในมณฑลราชบุรี

หมายเลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมือง ราชบุรี</u>		
๓	อำเภอเมือง	ตำบล ดอนหงษ์ ตำบล อ่างทอง ตำบล ดอนตะโก ตำบล คูบัวเหนือ ตำบล คูบัวใต้ ตำบล ห้วยไผ่ ตำบล หินกอง ตำบล กิ่งกระถิน ตำบล เจดีย์หัก ตำบล ดอนแร่ ตำบล เกาะพลับพลา ตำบล เขาแร้ง ตำบล ท่าเต่า ตำบล บ้านไร่	โท โท โท โท ตรี ตรี ตรี ตรี ตรี ตรี ตรี ตรี ตรี
	08/10/2566		

อัตรา ค่าน้ำ ในมณฑลราชบุรี

หมาย เลขที่	เมือง และอำเภอ	ตำบลใด	น้ำชนิด
	<u>เมืองราชบุรี</u>		
๑	อำเภอเมือง	ตำบล คดของ ถาด	จัดวาง
	”	ตำบล ท่าเรือ	จัดวาง
	”	ตำบล บาง บ้านใน	จัดวาง
	”	ตำบล บางบ้านนอก	จัดวาง
	”	ตำบล ส้มเวียน	จัดวาง
	”	ตำบล คดของแก	จัดวาง
	”	ตำบล โศกหม้อ	จัดวาง
	”	ตำบล ท่ารวม	จัดวาง
	”	ตำบล หนองกลางนา	จัดวาง
	”	ตำบล หลุมดิน	จัดวาง
	”	ตำบล จอมบึง	จัดวาง
	”	ตำบล อยู่เรือ	จัดวาง
	”	ตำบล พงศ์วาย	จัดวาง
	”	ตำบล บ้านซ่ง	จัดวาง

อัตรา ค่านา ในมณฑลราชบุรี

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองราชบุรี</u>		
๒	อำเภอโพธาราม	ตำบล บางแขยง	จัดวา
	„	ตำบล คลองข่อย	จัดวา
	„	ตำบล บ้านใหม่	จัดวา
	„	ตำบล คลองมะขาม	จัดวา
	„	ตำบล เจ็ดเสมียน	จัดวา
	„	ตำบล ส่ามะระ	จัดวา
	„	ตำบล บางโคกนต	จัดวา
	„	ตำบล ชรรมเสน	จัดวา
	„	ตำบล เขาคิน	จัดวา
	„	ตำบล บ้านหวาย	จัดวา
	„	ตำบล คลองควาย	จัดวา
	„	ตำบล บางเตา	จัดวา
	„	ตำบล ชำระ	จัดวา
	„	ตำบล คงคา	จัดวา

อัตราค่านา ในมณฑลราชบุรี

หมายเลข เขต	เมือง และอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองราชบุรี</u>		
๒	อำเภอโพธาราม	ตำบล สร้อยฟ้า	จัดนา
	„	ตำบล คดอง ตาคต	จัดนา
	„	ตำบล วัดไทร	จัดนา
	„	ตำบล ม้าเดือก	จัดนา
	„	ตำบล บ้านม่วง	จัดนา
	„	ตำบล บ้านสิงห์	จัดนา
	„	ตำบล กำแพง	จัดนา
	„	ตำบล คอนทราย	จัดนา
	„	ตำบล หนองรี	จัดนา
	„	ตำบล สอนกระเบื้อง	จัดนา
	„	ตำบล อีจาง	จัดนา
	„	ตำบล คับบอน	จัดนา
๓	อำเภอแม่มาลัย	ตำบลทะเลคำ	โท
	„	ตำบลท่ามะไซทิ	โท
	๐๘/10/2566 „	ตำบล คดองขนอน	ตรี

อัตราค่าเช่า ในมณฑลตราดบุรี

หมู่ เลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองตราดบุรี</u>		
๓	<p data-bbox="262 534 447 582" style="text-align: center;">อำเภอแม่น้ำอ้อม</p> <p data-bbox="322 606 343 638" style="text-align: center;">”</p> <p data-bbox="322 662 343 694" style="text-align: center;">”</p> <p data-bbox="322 718 343 750" style="text-align: center;">”</p> <p data-bbox="322 774 343 805" style="text-align: center;">”</p> <p data-bbox="322 829 343 861" style="text-align: center;">”</p> <p data-bbox="322 885 343 917" style="text-align: center;">”</p> <p data-bbox="322 941 343 973" style="text-align: center;">”</p> <p data-bbox="322 997 343 1029" style="text-align: center;">”</p> <p data-bbox="322 1053 343 1085" style="text-align: center;">”</p> <p data-bbox="322 1109 343 1141" style="text-align: center;">”</p> <p data-bbox="322 1165 343 1197" style="text-align: center;">”</p> <p data-bbox="322 1220 343 1252" style="text-align: center;">”</p>	<p data-bbox="562 542 720 582" style="text-align: center;">ตำบล จอมทัต</p> <p data-bbox="551 598 731 638" style="text-align: center;">ตำบลตอหนกลาง</p> <p data-bbox="573 654 709 694" style="text-align: center;">ตำบลวัดข่าง</p> <p data-bbox="556 710 726 750" style="text-align: center;">ตำบลบางหวาย</p> <p data-bbox="573 766 709 805" style="text-align: center;">ตำบลโรงหี</p> <p data-bbox="551 821 731 861" style="text-align: center;">ตำบลบางสำโรง</p> <p data-bbox="562 877 720 917" style="text-align: center;">ตำบลเวียงหุ่น</p> <p data-bbox="567 933 715 973" style="text-align: center;">ตำบลวัดเกาะ</p> <p data-bbox="567 989 715 1029" style="text-align: center;">ตำบลวัดเพลง</p> <p data-bbox="562 1045 720 1085" style="text-align: center;">ตำบลคลองฝรั่ง</p> <p data-bbox="567 1101 715 1141" style="text-align: center;">ตำบลหัวหาด</p> <p data-bbox="551 1157 731 1197" style="text-align: center;">ตำบลเหมืองใหม่</p> <p data-bbox="573 1212 709 1252" style="text-align: center;">ตำบลปากไก่อ</p> <p data-bbox="573 1268 709 1308" style="text-align: center;">ตำบลบางเคม</p>	<p data-bbox="857 542 895 582" style="text-align: center;">ตรี</p> <p data-bbox="857 598 895 638" style="text-align: center;">ตรี</p> <p data-bbox="857 654 895 694" style="text-align: center;">ตรี</p> <p data-bbox="857 710 895 750" style="text-align: center;">ตรี</p> <p data-bbox="857 766 895 805" style="text-align: center;">ตรี</p> <p data-bbox="857 821 895 861" style="text-align: center;">ตรี</p> <p data-bbox="857 877 895 917" style="text-align: center;">ตรี</p> <p data-bbox="857 933 895 973" style="text-align: center;">ตรี</p> <p data-bbox="857 989 895 1029" style="text-align: center;">ตรี</p> <p data-bbox="857 1045 895 1085" style="text-align: center;">ตรี</p> <p data-bbox="857 1101 895 1141" style="text-align: center;">ตรี</p> <p data-bbox="857 1157 895 1197" style="text-align: center;">ตรี</p> <p data-bbox="857 1212 895 1252" style="text-align: center;">ตรี</p>

อัตรา ค่านาใน มณฑล ราชบุรี

หมาย เลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	<u>เมืองราชบุรี</u>		
๓	อำเภอแม่พริก	ตำบลห้วยโรง	ตรี
	„	ตำบลวังมะนาว	ตรี
	„	ตำบลปากท่อ	ตรี
	„	ตำบลบ่อกระทาน	ตรี
	„	ตำบลดอนทราย	จัตวา
	„	ตำบลหนองกะทุ่ม	จัตวา
	„	ตำบลทุ่งหอดง	จัตวา
๔	อำเภอดำเนินด่าง	ตำบลโพหักหน้าศาล	ตรี
	„	ตำบลโพหักวงกล้า	ตรี
	„	ตำบลโพหักบ้านเกาะ	ตรี
	„	ตำบลดอนคา	ตรี
	„	ตำบลดอนพรหม	ตรี
	„	ตำบลห้วยโพ	ตรี
	„	ตำบลบ้านใหม่	ตรี
	„	ตำบลบ้านไร่	ตรี

อัตราค่านา ในมณฑลตราดบุรี

หมาย เลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองตราดบุรี</u>		
๔	อำเภอดำเนินสะดวก	ตำบลปลายคลองสี่หมื่น	ตรี
	„	ตำบลดงอน มดตะนอย	ตรี
	„	ตำบลคอนกรวย	ตรี
	„	ตำบลดงคนคลั่ง	ตรี
	„	ตำบลดงหน้อย	ตรี
	„	ตำบลบัวงาม	ตรี
	„	ตำบลบ้านเสาเหนือ	จิตวา
	„	ตำบลท่านัด	จิตวา
	„	ตำบลดงอนไผ่	จิตวา
	„	ตำบลหลักหก	จิตวา
	„	ตำบลคลองขุนพิทักษ์	จิตวา
๕	อำเภอบ้านม่วง	ตำบลสระกระเทียม	โท
	„	ตำบลสวนบ้าน	ตรี
	„	ตำบลดงเย็น	ตรี
	„	ตำบลหนองดินแดง	ตรี

อัตรา คานา ในมณฑลราชบุรี

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาขั้นใด
	<u>เมืองราชบุรี</u>		
๕	อำเภอบ้านโป่ง	ตำบลหนองกบ	ตรี
	”	ตำบลบ้านยาง	ตรี
	”	ตำบลเบิกไพร	ตรี
	”	ตำบลบ้านโป่ง	ตรี
	”	ตำบลสวนกล้วย	ตรี
	”	ตำบลบ้านม่วง	ตรี
	”	ตำบลโพธิ์พยอม	ตรี
	”	ตำบลหนองปลาหมอ	ตรี
	”	ตำบลท่าผา	ตรี
	”	ตำบลดงขนเสด็จ	ตรี
	”	ตำบลดอนกระเบื้อง	ตรี
	”	ตำบลหนองอ้อ	ตรี
	”	ตำบลนครชุม	จัตวา
	”	ตำบลโพธิ์พยอม	จัตวา
๖	อำเภอสุหิมน	ทุกตำบล	ตรี

อัตราค่านาในมณฑลราชบุรี

หมายเลข	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองราชบุรี</u>		
๗	อำเภอพระแพะ	ตำบลโคกตะบอง	ตรี
	”	ตำบลแสนตอ	ตรี
	”	ตำบลเขาดำมีลิบหาม	ตรี
	”	ตำบลพงคึก	จัตวา
	”	ตำบลห้วยเหนือ	จัตวา
	”	ตำบลท่ามะกา	จัตวา
	”	ตำบลท่าเสา	จัตวา
	”	ตำบลลาดบัวขาว	จัตวา
	”	ตำบลยางม่วง	จัตวา
	”	ตำบลดอนขมิ้น	จัตวา
	”	ตำบลบางพิง	จัตวา
	”	ตำบลท่าตะเคียน	จัตวา
	”	ตำบลหนองหม้อแกง	จัตวา
	”	ตำบลวังคำตา	จัตวา
	”	ตำบลห้วยยาง	จัตวา

อัตราค่านาในมณฑลราชบุรี

หมาย เลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองราชบุรี</u>		
๗	อำเภอพระแท่น ”	ตำบลพระแท่น ” ตำบลท่าเรือ	เบญจ เบญจ
	<u>เมืองเพชรบุรี</u>		
๘	อำเภอเมือง ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	ตำบลบ้านกุ่มตอก ตำบลบ้านกุ่มตอก ตำบลบ้านหาด ตำบลบ้านหม้อ ตำบลนาขึ่ง ตำบลดงมอพิดี ตำบลคตของกระแวง ตำบลโรงเข้ ตำบลบางจาก ตำบลโพไร่หวาน ตำบลบ้านลาด ตำบลหนองโสน ตำบลดาดโพ	โท โท ตรี ตรี ตรี ตรี ตรี ตรี ตรี ตรี ตรี ตรี ตรี ตรี ตรี

อัตราค่านาในมณฑลราชบุรี

หมายเลข	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิดใด
	<u>เมืองเพชรบุรี</u>		
๑	อำเภอเมือง	ตำบลวังตะโก	ตรี
	”	ตำบลช่องสะแก	ตรี
	”	ตำบลเชิงไชย	ตรี
	”	ตำบลไร่ส้ม	ตรี
	”	ตำบลเวียงคอก	ตรี
	”	ตำบลคันนงมะม่วง	ตรี
	”	ตำบลสะพานไกร	จัตวา
	”	ตำบลท่าเด่น	จัตวา
	”	ตำบลห้วยท่าช้าง	จัตวา
	”	ตำบลหัวสะพาน	จัตวา
	”	ตำบลหน้าพระदान	จัตวา
	”	ตำบลดอนพุทรา	จัตวา
	”	ตำบลไร่โคก	จัตวา
	”	ตำบลบ้านพาน	จัตวา
	”	ตำบลหนองกะป๋	จัตวา

อัตราค่านา ในมณฑลราชบุรี

หมาย เลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	หน้าใด
	<u>เมืองเพชรบุรี</u>		
๗	อำเภอเมือง	ตำบลตำหรุ	หน้า ๓
	”	ตำบลห้วยซ้อง	หน้า ๓
	”	ตำบลคันมะพร้าว	หน้า ๓
	”	ตำบลไร่กะทอน	หน้า ๓
	”	ตำบลม่วงงาม	หน้า ๓
๘	อำเภอนายาง	ตำบลไร่มะขาม	หน้า ๓
	”	ตำบลนายาง	หน้า ๓
	”	ตำบลดอนยาง	หน้า ๓
	”	ตำบลตะอ้า	หน้า ๓
	”	ตำบลบางควาย	หน้า ๓
	”	ตำบลหนองจอก	หน้า ๓
	”	ตำบลหนองกระเจก	หน้า ๓
	”	ตำบลมาบปลาเค้า	หน้า ๓
	”	ตำบลระหารบอน	หน้า ๓
	”	ตำบล บาง เก้า	หน้า ๓

อัตราค่านา ในมณฑลตราดบุรี

หมาย เลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	เมือง เพชรบุรี		
๓๐	อำเภอ เขาชัย	ตำบล เขาชัย	โท
	„	ตำบล ห้วย หลวง	โท
	„	ตำบล หนอง จิต	ตรี
	„	ตำบล ทัพ คาง	ตรี
	„	ตำบล ห้วย ท่าช้าง	ตรี
	„	ตำบล หนอง ปลาไหล	ตรี
	„	ตำบล หนอง ปรง	ตรี
	„	ตำบล สระพัง	จัตวา
	„	ตำบล บาง เค็ม	จัตวา
	„	ตำบล ดอน ทวาย	จัตวา
	„	ตำบล หนอง เข	จัตวา
๓๑	อำเภอ แม่ประจัน	ตำบล วงศ์ ไคร้	จัตวา
	„	ตำบล ท่า คอย	จัตวา
	„	ตำบล ยาง ย่อง	เบญจจะ
	„	ตำบล ท่าไม้ รวก	เบญจจะ

อัตราค่านา ในมณฑลราชบุรี

หมายเลข	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	<u>เมืองเพชรบุรี</u>		
๑๓	อำเภอแม่ประจัน	ตำบลหนองหญ้าปล้อง	เบญจจะ
	„	ตำบลหัตถ์ทอง	เบญจจะ
๑๔	อำเภอประจวบ	ตำบลปลอกแดง	จัตวา
	„	ตำบลท่าข้าม	จัตวา
	„	ตำบลบางปู	เบญจจะ
	„	ตำบลเขาแดง	เบญจจะ
	„	ตำบลห้วยยาง	เบญจจะ
	„	ตำบลดอนยายหนู	เบญจจะ
	„	ตำบลทับสระเม	เบญจจะ
	„	ตำบลเขาร่าง	เบญจจะ
	„	ตำบลปากคลอง	เบญจจะ
	„	ตำบลเกาะหัดัก	เบญจจะ
	„	ตำบลหนองเตาปูน	เบญจจะ
๑๓	อำเภอปราณบุรี	ทุกตำบล	เบญจจะ

อัตราค่านาในมณฑลราชบุรี

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	<u>เมืองเพชรบุรี</u>		
๓๕	อำเภอบ้านแหลม	ตำบลเขาแร้ง	โท
	”	ตำบลนาพันสาม	โท
	”	ตำบลโพพระ	โท
	”	ตำบลสำโรง	โท
	”	ตำบลบางจาน	โท
	”	ตำบลท่าแร้ง	โท
	”	ตำบลบ้านแหลม	โท
	”	ตำบลบางครก	ตรี
	”	ตำบลหนองพลับ	ตรี
	”	ตำบลหนองขนาน	ตรี
	”	ตำบลบางแก้ว	จัตวา
	”	ตำบลบางขุนไชย	จัตวา
	”	ตำบลปากทะเล	จัตวา
	”	ตำบลบางทะเล	เบญจจะ

อัตรา คำนวณ ใน มณฑล ราชบุรี

หมายเลข เขต	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	<u>เมือง สมุทรสงคราม</u>		
๓๕	อำเภอ เมือง	ตำบล บ้าน ปรง	ตรี
	"	ตำบล บาง ตะเคียน	ตรี
	"	ตำบล แม่ กุดของ	ตรี
	"	ตำบล บาง ชัน แดก	ตรี
	"	ตำบล โพง พาง	ตรี
	"	ตำบล ดม ทวน	ตรี
	"	ตำบล ดาว ไต้ง	ตรี
	"	ตำบล ศตองเงิน	ตรี
	"	ตำบล ดุ๊กษ์ หอน	ตรี
	"	ตำบล บาง ชุน ไชย	ตรี
	"	ตำบล แห่อม ใหญ่	ตรี
	"	ตำบล บาง นาง จีน	ตรี
	"	ตำบล บาง แก้ว	จตุรา
	"	ตำบล บาง จะ เกรง	จตุรา
๓๖	อำเภอ อำพะวา 08/10/2566	ตำบล ดอน อ้อย ช้าง	ตรี

อัตราค่านา ในมณฑลราชบุรี

หมายเลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	<u>เมืองสมุทรสงคราม</u>		
๑๒	อำเภอ อำเภอ	ตำบล ยี่สาร	ตรี
	”	ตำบล บาง กะพ้อม	ตรี
	”	ตำบล ปากจ๋าม	ตรี
	”	ตำบล สดมภ์	ตรี
	”	ตำบล บางใหญ่	ตรี
	”	ตำบล ดอนมะโนรา	ตรี
	”	ตำบล บางขันแตก	จัตวา
	”	ตำบล บางนางดี	จัตวา
	”	ตำบล คดของโพ	จัตวา
	”	ตำบล บางแค	จัตวา
	”	ตำบล ท้องคุ้ง	จัตวา
	”	ตำบล สดมภ์	จัตวา
	”	ตำบล อำเภอ	จัตวา
	<u>เมืองกาญจนบุรี</u>		
๑๓	อำเภอ เมือง	ตำบล ในเมือง	ตรี

อัตราค่านา ในมณฑลราชบุรี

หมายเลข เขตที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด	
๓๗	<u>เมืองกาญจนบุรี</u>			
	อำเภอเมือง	ตำบลหนองบัว	จัตวา	
	"	ตำบลลาดหญ้า	จัตวา	
	"	ตำบลเหนือเมือง	จัตวา	
	"	ตำบลท่ามะขาม	จัตวา	
	"	ตำบลแก่งเสือหิน	จัตวา	
	"	ตำบลบ้านบ่อ	จัตวา	
	"	ตำบลวังตัง	เบญจจะ	
	"	ตำบลจิวเข้เผือก	เบญจจะ	
	"	ตำบลกลอนโต	เบญจจะ	
	"	ตำบลบ้านยาง	เบญจจะ	
	"	ตำบลช่องสระเตาะ	เบญจจะ	
	"	ตำบลเกาะดำโรง	เบญจจะ	
	๓๘	อำเภอวังน้อย	ตำบลท่าด้อ	ตรี
		"	ตำบลบ้านใหม่	จัตวา
		"	ตำบลม่วงชุม	จัตวา
		"	ตำบลหนองขาว	จัตวา

อัตราค่านา ในมณฑลราชบุรี

หมายเลข เขต	เมือง และ อำเภอ	ตำบล ไต	นาชั้น ไต
	<u>เมือง กาญจนบุรี</u>		
๑๘	อำเภอ วังวนาย	ตำบล บ้าน ถ้ำ	จัตวา
	”	ตำบล ท่า ม่วง	เบญจจะ
	”	ตำบล วัง วนาย	เบญจจะ
	”	ตำบล มะขาม เคีย	เบญจจะ
๑๙	อำเภอ บ้าน ทวน	ตำบล บ้าน ทวน	ตรี
	”	ตำบล ห้วย ล่มช	จัตวา
	”	ตำบล พัง ตู	จัตวา
	”	ตำบล รวง หวาย	จัตวา
	”	ตำบล ตอน เคียด	จัตวา
	”	ตำบล ห้วย สะพาน	เบญจจะ
	”	ตำบล หนอง กุ่ม	เบญจจะ
	”	ตำบล ห้วย กระเจา	เบญจจะ
	”	ตำบล เขารัก	เบญจจะ
	”	ตำบล ตอน แดงตบ	เบญจจะ
	”	ตำบล หนอง วี	เบญจจะ
	”	ตำบลหนอง หญ้าไทร	เบญจจะ

อัตราค่านา ใน มณฑล ปาจิณบุรี

หมายเลข	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมือง ปาจิณบุรี</u>		
๑	อำเภอ เมือง	ตำบล กระแจะ	เขก
	” ”	ตำบล ท่างาม	เขก
	” ”	ตำบล คลองบัว	เขก
	” ”	ตำบล ท่าหวู่	เขก
	” ”	ตำบล บาง เตะ	เขก
	” ”	ตำบล วัดโบล	เขก
	” ”	ตำบล กระจะ	เขก
	” ”	ตำบล ตลาด หน้าเมือง	เขก
	” ”	ตำบล บาง บริบูรณ์	เขก
	” ”	ตำบล ดง พระราม	โท
	” ”	ตำบล ดง ตาแหน	โท
	” ”	ตำบล เนิน ห้อม	โท
	” ”	ตำบล ดง ชีเหล็ก	โท
	” ”	ตำบล หนอง ทะเต	โท
	” ”	ตำบล บ้าน ยาง	โท
	” ”	ตำบล บ้าน พระ	โท
	” ”	ตำบล เกาะ เค็ด	โท

อัตราค่าเช่าในมณฑลปราจีนบุรี

หมายเลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	เมือง ปราจีนบุรี		
๑	อำเภอ เมือง	ตำบล แหตมไผ่	โท
	” ”	ตำบล ปากพลี	โท
	” ”	ตำบล โดกไม้ตาย	โท
	” ”	ตำบล เนินหอม	จัตวา
	” ”	ตำบล ชารเสา	จัตวา
	” ”	ตำบล โพงงาม	เบญจจะ
	” ”	ตำบล อินไทร	เบญจจะ
๒	อำเภอ บ้านสร้าง	ทุกตำบลเว้น ตำบล กระทุ่มแพ้ว	เอก
	” ”	ตำบล กระทุ่มแพ้ว	โท
๓	อำเภอ ศรีมหาโพธิ์	ตำบล บางกุ้ง	เอก
	” ”	ตำบล หาดยาง	เอก
	” ”	ตำบล ดอนใหญ่	โท
	” ”	ตำบล ไร่ชะเค็ด	โท
	” ”	ตำบล คุ้มตำพัน	โท
	” ”	ตำบล ดงกระเทียม	โท

อัตราค่านำใน มณฑล ปาจิณบุรี

หมาย เลข ที่	เมือง และอำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	<u>เมือง ปาจิณบุรี</u>		
๓	อำเภอ ศรีมหาโพธิ์	ตำบลท่า ประชุม	โท
	„ „	ตำบล หนองโพรง	ตรี
	„ „	ตำบล พระยาวัจ	ตรี
	„ „	ตำบล หาดนางแก้ว	ตรี
	„ „	ตำบล หัวหว้า	ตรี
	„ „	ตำบล ตระมะเขือ	ตรี
	„ „	ตำบล โคกบับ	ตรี
	„ „	ตำบล หัวซา	ตรี
	„ „	ตำบล โลกมอญ	จัตวา
๔	อำเภอ ประจันตคาม	ตำบล ลำพัน	เอก
	„ „	ตำบล ท่าแห	เอก
	„ „	ตำบล บ้านทาม	เอก
	„ „	ตำบล วังदान	โท
	„ „	ตำบล ตระกุด	โท
	„ „	ตำบล ท่าเรือ	ตรี
	„ „	ตำบล เกาะตอย	ตรี

อัตราค่าเช่าในมณฑลปราจีนบุรี

หมายเลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	พาณิชย์ใด
	<u>เมือง ปราจีนบุรี</u>		
๔	อำเภอ ประจันตคาม	ตำบล หนองแก้ว	จัดวาง
	” ”	ตำบล บ้านหอย	จัดวาง
	” ”	ตำบล หนองแดง	เบญจจะ
	” ”	ตำบล บ้านนา	เบญจจะ
	” ”	ตำบล นาแวม	เบญจจะ
	” ”	ตำบล นนทบุรี	เบญจจะ
	” ”	ตำบล บุตรี โคตร	เบญจจะ
	” ”	ตำบล โคนต	เบญจจะ
	” ”	ตำบล มุขาย	เบญจจะ
	” ”	ตำบล ดงบัง	เบญจจะ
๕	อำเภอ กระบี่	ตำบล เมืองเก่า	ตรี
	” ”	ตำบล ปากน้ำ	ตรี
	” ”	ตำบล ย่านรี	ตรี
	” ”	ตำบล บ่อทอง	ตรี
	” ”	ตำบล บ้านนา	ตรี

อัตรา ค่านา ในมณฑล ปาจิณบุรี

หมายเลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมือง ปาจิณบุรี</u>		
๕	อำเภอ กระบี่	ตำบล ลำพันตา	ตรี
	” ”	ตำบล บ้าน นาคี	ตรี
	” ”	ตำบล บ้าน โศก	จตุร
	” ”	ตำบล หนอง กี่	จตุร
	” ”	ตำบล หนอง ตะเคียน	เบญจ
	” ”	ตำบล หุ่ง โป	เบญจ
	สระแก้ว ตำบ		
	อำเภอ กระบี่	ตำบล บ้าน ดาน	เบญจ
	” ”	ตำบล สระแก้ว	เบญจ
	เมือง วิมมา ตำบ		
	อำเภอ กระบี่	ตำบล โน เมือง	เบญจ
	” ”	ตำบล ท่าแยก	เบญจ
	” ”	ตำบล หุ่ง ดีว่าง	เบญจ
	” ”	ตำบล หนอง น้ำไฉ่	เบญจ
	” ”	ตำบล หินทราย	เบญจ

อัตราค่านาในมณฑลปาจิณบุรี

หมาย เลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาขึ้นใด
	<u>เมือง นครนายก</u>		
๖	อำเภอ เมือง	ตำบล บ้านเต่า	โท
	” ”	ตำบล ย่านซ้อ	โท
	” ”	ตำบล ท่าช้าง	โท
	” ”	ตำบล วงกระโจม	โท
	” ”	ตำบล ใหญ่ตาว	โท
	” ”	ตำบล บ้านบึง	ตรี
	” ”	ตำบล หนองโพ	ตรี
	” ”	ตำบล เขาพระ	จัตวา
	” ”	ตำบล พรหมณี	จัตวา
๗	อำเภอ บ้านนา	ตำบล บ้านทองหลาง	โท
	” ”	ตำบล บางซ้อเหนือ	โท
	” ”	ตำบล พิภพชอก	ตรี
	” ”	ตำบล ดงยาง	ตรี
	” ”	ตำบล บ้านพริก	ตรี
	” ”	ตำบล บ้านพร้าว	จัตวา

อัตราค่านาในมณฑลปราจีนบุรี

หมายเลข	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมือง นครนายก</u>		
๗	อำเภอ องครักษ์	ตำบล บาง ป่ากุด	เอก
	” ”	ตำบล คลอง วัดดี	เอก
	” ”	ตำบล คลอง ๓๔	เอก
	” ”	ตำบล คลอง ๓๕	เอก
	” ”	ตำบล บาง ตก เตี้ย	เอก
	” ”	ตำบล บาง อ้อไต้	โท
	” ”	ตำบล คลอง ๖ วา	ตรี
	” ”	ตำบล หัก กระบือ	ตรี
๘	อำเภอ หนองโพ	ทุกตำบล เว้น ตำบล เขาใหญ่	ตรี
	” ”	ตำบล เขาใหญ่	เบญจ
	<u>เมือง นครเขื่อนขันธ์</u>		
๙๐	อำเภอ เมือง	ตำบล บาง พระ	เอก
	” ”	ตำบล ไส้กรอก	เอก

อัตราค่านาใน มณฑล ปาจิณบุรี

หมาย เลข ที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชั้น ใด
	<u>เมือง นครราชสีมา</u>		
๓๐	อำเภอ เมือง	ตำบล คดของ ดาว	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล หน้า เมือง	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล ท่าไร่	เอก
๖๖	๖๖	ตำบลคดของนครเมืองเขตร	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล เขว ตะเข้	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล บ้านใหม่	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล ไม้แดง	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล จุก กระเซอ	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล บางไม้	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล บาง คันเบ็ด	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล คดของ นา	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล บาง แก้ว	โท
๖๖	๖๖	ตำบล เกาะ เตื่อ	โท
๖๖	๖๖	ตำบล บาง กระไห	โท
๖๖	๖๖	ตำบล บาง เษย	โท
๖๖	๖๖	ตำบล นาม แดง	โท
๖๖	๖๖	ตำบล บาง ขวัญ	โท

อัตราค่านาใน มณฑล ปาจิณบุรี

หมายเลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชนิดใด
	<u>เมือง ฉะเชิงเทรา</u>		
๓๐	อำเภอเมือง	ตำบลลำประทวน	โท
๓๑	อำเภอสนามจันทร์	ตำบลเกาะไร่	เอก
๓๒	๓๓	ตำบลคดของ ส่วน	เอก
๓๔	๓๕	ตำบลเทพราช	เอก
๓๖	๓๗	ตำบลคดของ ประเวศ	เอก
๓๘	๓๙	ตำบลบางกรูด	เอก
๔๐	๔๑	ตำบลสนามจันทร์	เอก
๔๒	๔๓	ตำบลคดของ ตาดขวาง	เอก
๔๔	๔๕	ตำบลแสนภูตาศ	เอก
๔๖	๔๗	ตำบลหนองจอก	เอก
๔๘	๔๙	ตำบลบางช้อน	เอก
๕๐	๕๑	ตำบลคดของบ้านโพ	เอก
๕๒	๕๓	ตำบลบ้านโพ	เอก
๕๔	๕๕	ตำบลท่าพลับ	เอก
๕๖	๕๗	ตำบลหนองบัว	โท
๕๘	๕๙	ตำบลหนองดินนก	โท

อัตราค่าเช่า ใน มณฑล ป่าจิมบุรี

หมายเลข ที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมือง นครเข็ญไชย</u>		
๓๑	อำเภอ ดินนาเมือง	ตำบล ดิบเข็ญ ศึก	ตรี
	” ”	ตำบล ดอน ทวาย	ตรี
	” ”	ตำบล ดอนของ ชูต	ตรี
	” ”	ตำบล อัง ชู	ตรี
๓๒	อำเภอ บาง คล้า	ตำบล บาง เถ้า	เอก
	” ”	ตำบล บาง ค้างคาว	เอก
	” ”	ตำบล บาง ตลาด	เอก
	” ”	ตำบล ดอนของ เข็ญ	เอก
	” ”	ตำบล บ้าน พลับ	เอก
	” ”	ตำบล บาง โรง	เอก
	” ”	ตำบล บาง กระตาน	เอก
	” ”	ตำบล บาง กระเจ็ด	เอก
	” ”	ตำบล คุมอญ	เอก
	” ”	ตำบล ทาง ช้าง น้อย	เอก
	” ”	ตำบล ปากน้ำโจ้ โต	เอก
	” ”	ตำบล เตาสุรา	เอก

อัตราค่านาในมณฑลปราจีนบุรี

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมือง ฉะเชิงเทรา</u>		
๓๒	อำเภอ บางคล้า	ตำบล ท่าทองหลวง	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล บางสวน	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล ดาวโงก	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล เสม็ดใต้	โท
๖๖	๖๖	ตำบล เสม็ดเหนือ	โท
๖๖	๖๖	ตำบล หุ้ง บางเล่า	โท
๖๖	๖๖	ตำบล ก้อนแก้ว	โท
๓๓	อำเภอ บางน้ำเปรี้ยว	ตำบล ไม้ค้ำ	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล ด้ง อ้ายด้ง	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล บางน้ำเปรี้ยว	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล บึงไข่ปลา	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล คัดของ บางชุนาก	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล ดอนนิมพดี	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล คัดของ ๓๗	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล คัดของ ๓๖	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล คัดของ ๓๕	เอก

อัตรา ค่าน้ำ ใน มณฑล ปาจิณ บุรี

หมาย เลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบล/ค	นาพื้นที่
	<u>เมือง ฉะเชิงเทรา</u>		
๓๓	อำเภอ บาง น้ำเปรี้ยว	ตำบล คลอง ๑๔	เอก
๖๖	๖๖	ตำบล คลอง ๑๘	โท
๖๖	๖๖	ตำบล คลอง ๓๘	โท
๖๖	๖๖	ตำบล คลอง ๒๐	โท
๖๖	๖๖	ตำบล ย่าน นวดา	โท
๖๖	๖๖	ตำบล ป่าดิม แพ้วผ้า	โท
๖๖	๖๖	ตำบล โฟรง อากาศ	โท
๖๖	๖๖	ตำบล คลอง ขวาง	โท
๖๖	๖๖	ตำบล ไม้แดง	โท
๖๖	๖๖	ตำบล ท่าตาแดง	โท
๖๖	๖๖	ตำบล คลอง ๖ วา	ตรี
๔๔	อำเภอ พนมสารคาม	ตำบล บาง คา	โท
๖๖	๖๖	ตำบล ตง น้อยใต้	โท
๖๖	๖๖	ตำบล ตง น้อยเหนือ	โท
๖๖	๖๖	ตำบล ตัน น้า	โท

อัตราค่า นานา ใน มณฑล ป่าจิ่น นวี่

หมาย เลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นา ไร่ ใด
	<u>เมือง ส่นาม ส่าชา</u>		
๓๔	อำเภอ พนม ส่าระคาม	ตำบล เกาะ ชนุน	เบญจะ
๖๖	๖๖	ตำบล ตอ พธิ เหล็ก	เบญจะ
๖๖	๖๖	ตำบล คุ้ย ยาย หมี่	เบญจะ
	<u>เมือง สดบุรี</u>		
๓๕	อำเภอ เมือง	ตำบล หัว ฟ้า	จักดา
๖๖	๖๖	ทุกตำบล เว้น ตำบล หัว ฟ้า	เบญจะ
๓๖	อำเภอ บาง พระ	ทุก ตำบล	เบญจะ
๓๗	อำเภอ บาง กระมุง	ทุก ตำบล	เบญจะ
๓๘	อำเภอ ท้า ตะกุด	ตำบล บาง นาง	โท
๖๖	๖๖	ตำบล เนิน ถ่อน	โท
๖๖	๖๖	ตำบล ฟาน ของ	โท
๖๖	๖๖	ตำบล บ้าน มอญ	โท

อัตราค่าเช่าในมณฑลปราจีนบุรี

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	<u>เมืองชลบุรี</u>		
๑๗	อำเภอท่าตะกวด	ตำบลหนองจัม อั้ง	โท
	” ”	ตำบลหน้าประตู	ตรี
	” ”	ตำบลเกาะตอย	ตรี
	” ”	ตำบลตลาดควาย	ตรี
	” ”	ตำบลบางหัก	ตรี
	” ”	ตำบลบางฝั่ง	ตรี
	” ”	ตำบลหนองตำตัง	ตรี
	” ”	ตำบลหนองกะบะ	ตรี
	” ”	ตำบลหนองหง	ตรี
	” ”	ตำบลมายกะบะก	ตรี
	” ”	ตำบลมายโป่ง	ตรี

อัตราค่านาในมณฑลปราจีนบุรี

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิดใด
	<u>เมืองชดบุรี</u>		
๓๘	อำเภอพนัสนิคม	ตำบลดอนทอง	โท
	” ”	ตำบลโคกเพชร	โท
	” ”	ตำบลวัดหลวง	โท
	” ”	ตำบลดอนคาอ้อย	โท
	” ”	ตำบลวัดโบสถ์	โท
	” ”	ตำบลบ้านกลาง	โท
	” ”	ตำบลหน้าพระธาตุ	โท
	” ”	ตำบลคลองแม่	โท
	” ”	ตำบลไร่หลักทอง	โท
	” ”	ตำบลเมืองเก่า	โท
	” ”	ตำบลหนองเหียง	โท
	” ”	ตำบลคลองหลวง	โท
	” ”	ตำบลหัวถนน	โท
	” ”	ตำบลหมอนนาง	โท
	” ”	ตำบลนามะตูม	โท
	” ”	ตำบลตลาด	โท
	” ”	ตำบลวัดกลาง	โท

อัตราค่านาในมณฑลปราจีนบุรี

หมายเลขเขต	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมือง ชลบุรี</u>		
๑๘	อำเภอพนัสนิคม	ตำบลหนองจอก	โท
	”	”	ตรี
	”	ตำบลท่าข้าม	ตรี
	”	ตำบลโคกขื่อนอน	ตรี
	”	ตำบลสระดีเหลี่ยม	ตรี
	”	ตำบลหนองปรือ	ตรี
	”	ตำบลนางัวหิน	ตรี
	”	ตำบลทุ่งขวาง	ตรี
	”	ตำบลบ้านเข็ด	ตรี
	”	ตำบลบ้านคำตา	ตรี
	”	ตำบลคูโจ้ง	ตรี
	”	ตำบลหนองขยาด	ตรี
	”	ตำบลนาเว็ด	ตรี
	”	ตำบลท่าบุญมี	ตรี
	”	ตำบลหนองอีจาน	จัดวา
	”	ตำบลบ่อทอง	จัดวา
	”	ตำบลคลองพลู	จัดวา

อัตราค่านาใน มณฑลนครราชสีมา

หมายเลขที่	เมืองและท่าเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
-	<u>เมืองนครราชสีมา</u>		
๑	อำเภอเมือง	ตำบลไชยณรงค์	จัดนา
๑	๑	ตำบลบ้านโพ	จัดนา
๑	๑	ตำบลหนองงูเหลือม	จัดนา
๑	๑	ตำบลบ้านเกาะ	จัดนา
๑	๑	ตำบลจอหอ	จัดนา
๑	๑	ตำบลหมื่นไวย	จัดนา
๑	๑	ตำบลพยุหะ	จัดนา
๑	๑	ตำบลหนองจะบก	จัดนา
๑	๑	ตำบลปรุใหญ่	จัดนา
๑	๑	ตำบลบ้านใหม่	จัดนา
๑	๑	ตำบลโคกตรอง	จัดนา
๑	๑	ตำบลพยัพ	เบ็ญจะ
๑	๑	ตำบลห้วยตะเฒ	เบ็ญจะ
๑	๑	ตำบลมะเวียง	เบ็ญจะ

อัตราค่านาในมณฑลนครราชสีมา

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาไร่ใด
	<u>เมืองนครราชสีมา</u>		
๓	อำเภอเมือง	ตำบลพะเนา	เบ็ญจะ
	” ”	ตำบลพลกรัง	เบ็ญจะ
	” ”	ตำบลโคกสูง	เบ็ญจะ
	” ”	ตำบลโพกตาง	เบ็ญจะ
๒	อำเภอสูงเนิน	ตำบลสูงเนิน	จัดวา
	” ”	ตำบลมะเกลือเก่า	จัดวา
	” ”	ตำบลมะเกลือใหม่	จัดวา
	” ”	ตำบลโนนค่า	จัดวา
	” ”	ตำบลโป่งแดง	จัดวา
	” ”	ตำบลไค้งยาง	จัดวา
	” ”	ตำบลกุดจิก	จัดวา
	” ”	ตำบลเมืองเก่า	จัดวา
	” ”	ตำบลแก่นท้าว	เบ็ญจะ
	” ”	ตำบลโป่งทะเล	เบ็ญจะ

08/10/2566

อัตรา ค่านา ใน มณฑลนครราชสีมา

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองนครราชสีมา</u>		
๒	อำเภอสูงเนิน	ตำบลโคกมะกอก	เบญจะ
	” ”	ตำบลบึงเหล็ก	เบญจะ
	” ”	ตำบลขามทะเลสอ	เบญจะ
	” ”	ตำบลนาถาง	เบญจะ
๓	อำเภอจันทัก	ตำบลสี่คิ้ว	จัตวา
	” ”	ตำบลตลาดบัวขาว	เบญจะ
	” ”	ตำบลบึงลำไย	เบญจะ
	” ”	ตำบลกุดน้อย	เบญจะ
	” ”	ตำบลบ้านหิน	เบญจะ
	” ”	ตำบลหนองพระ	เบญจะ
	” ”	ตำบลไร่หนองยาง	เบญจะ
๔	อำเภอสันติสุข	ตำบลโนนดาว	จัตวา
	” ”	ตำบลกำบัง	จัตวา
	” ”	ตำบลพังเทียม	จัตวา

อัตราค่าเช่าในมณฑลนครราชสีมา

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองนครราชสีมา</u>		
๔	อำเภอสนธิ์เตี้ยะ	ตำบลค้างพลู	จัดวา
	” ”	ตำบลด่านจาก	เบ็ญจะ
	” ”	ตำบลสายฮอ	เบ็ญจะ
	” ”	ตำบลเต่าโรง	เบ็ญจะ
	” ”	ตำบลพันตง	เบ็ญจะ
	” ”	ตำบลบ้านวัง	เบ็ญจะ
	” ”	ตำบลมะตัง	เบ็ญจะ
๕	อำเภอพิมาย	ตำบลภูพิมาน	จัดวา
	” ”	ตำบลดงระจกเข้	จัดวา
	” ”	ตำบลบ้านหาร	เบ็ญจะ
	” ”	ตำบลหนองบัวตะเกียด	เบ็ญจะ
	” ”	ตำบลพิมาย	เบ็ญจะ
	” ”	ตำบลบ้านเก่า	เบ็ญจะ
	” ”	ตำบลโคกรัด	เบ็ญจะ

อัตราค่าน้ำในมณฑลนครราชสีมา

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	น้ำชนิดใด
	<u>เมืองนครราชสีมา</u>		
๕	อำเภอพิมาย	ตำบลกุ่มม่วง	เบญจจะ
	” ”	ตำบลค่านใน	เบญจจะ
	” ”	ตำบลค่านนอก	เบญจจะ
๖	อำเภอกลาง	ตำบลโนนสูง	จัตวา
	” ”	ตำบลเสลา	จัตวา
	” ”	ตำบลโพนค	จัตวา
	” ”	ตำบลขามเท่า	จัตวา
	” ”	ตำบลบ้านค้อ	เบญจจะ
	” ”	ตำบลขามแฉกแดง	เบญจจะ
	” ”	ตำบลบ้านม่วง	เบญจจะ
	” ”	ตำบลบ้านใหม่	เบญจจะ
	” ”	ตำบลโนนวัด	เบญจจะ
	” ”	ตำบลมะตั้น	เบญจจะ
	” ”	ตำบลจันอัฐ	เบญจจะ
	” ”	ตำบลทองหลวง	เบญจจะ

อัตรา ค่าน้ำใน มณฑล นครราชสีมา

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	น้ำชนิด
	<u>เมืองนครราชสีมา</u>		
๗	อำเภอนอก	ตำบลบัวใหญ่	จัดวาง
	” ”	ตำบลตาจั่น	จัดวาง
	” ”	ตำบลประทาย	เบญจจะ
	” ”	ตำบลขามนอก	เบญจจะ
	” ”	ตำบลแตงชันนามนาง	เบญจจะ
	” ”	ตำบลโนนคาถร	เบญจจะ
	” ”	ตำบลบ้านปราง	เบญจจะ
	” ”	ตำบลโนนธาตุ	เบญจจะ
	” ”	ตำบลวังหิน	เบญจจะ
	” ”	ตำบลวังโพ	เบญจจะ
	” ”	ตำบลกฐจอก	เบญจจะ
	” ”	ตำบลตะกั่วป่า	เบญจจะ
	” ”	ตำบลดอนตะหนิน	เบญจจะ
	” ”	ตำบลเมืองคง	เบญจจะ

อัตรา ค่านา ใน มณฑล นครราชสีมา

หมาย เลข ที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองนครราชสีมา</u>		
๘	อำเภอพิมาย	ตำบลรังกาใหญ่	จัดวา
	” ”	ตำบลท่าหวดง	จัดวา
	” ”	ตำบลบ้านชีวาน	จัดวา
	” ”	ตำบลกระเบื้องใหญ่	จัดวา
	” ”	ตำบลสำฤทธิ์	จัดวา
	” ”	ตำบลหนองพดง	จัดวา
	” ”	ตำบลในเมือง	เบญจะ
	” ”	ตำบลประตูชัย	เบญจะ
	” ”	ตำบลบ้านโอบ	เบญจะ
	” ”	ตำบลประดู่	เบญจะ
	” ”	ตำบลกระเบื้องนอก	เบญจะ
	” ”	ตำบลบ้านจิว	เบญจะ
	” ”	ตำบลบ้านขุย	เบญจะ
๘	อำเภอกระโทก	ตำบลกระโทกเหนือ	จัดวา

อัตรา ค่านา ใน มณฑล นครราชสีมา

หมาย เลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	เมืองนครราชสีมา		
๘	อำเภอกระโทก	ตำบลกระโทกใต้	จัดวา
	” ”	ตำบลบ้านม่วง	จัดวา
	” ”	ตำบลพลับพลา	จัดวา
	” ”	ตำบลหัวกระบือ	จัดวา
	” ”	ตำบลท่าตาตขาว	จัดวา
	” ”	ตำบลเข้ะเหนือ	จัดวา
	” ”	ตำบลเข้ะใต้	จัดวา
	” ”	ตำบลท่าจะหลุง	เบ็ญจะ
	” ”	ตำบลท่าอ่าง	เบ็ญจะ
	” ”	ตำบลด่านกระตาศ	เบ็ญจะ
	” ”	ตำบลสี่ตึก	เบ็ญจะ
	” ”	ตำบลสระตะเคียน	เบ็ญจะ
๑๐	อำเภอบัก ชงไชย	ทุกตำบลเว้นตำบลตระขบ	จัดวา
	” ”	ตำบลตระขบ	เบ็ญจะ

อัตราค่านา ในมณฑลนครราชสีมา

หมายเลข เขต	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
๑๑	<u>เมืองบุรีรัมย์</u>		
	อำเภอเมือง	ตำบลบ้านยาง	จัดวา
	"	ตำบลบ้านบัว	จัดวา
	"	ตำบลพระครู	จัดวา
	"	ตำบลห้วยราช	จัดวา
	"	ตำบลสวายจิก	จัดวา
	"	ตำบลประสาธ	จัดวา
	"	ตำบลตะเมนไชย	เบญจะ
	"	ตำบลคงคาโพธิ์	เบญจะ
	"	ตำบลคงพตอง	เบญจะ
	"	ตำบลสองชั้น	เบญจะ
๑๒	อำเภอนางรอง	ตำบลนางรอง	จัดวา
	"	ตำบลจะหมวก	จัดวา

อัตราค่านาในมณฑลนครราชสีมา

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองบุรีรัมย์</u>		
๓๒	อำเภอ นาง รong	ตำบล ถนน หัก	จัดควา
	” ”	ตำบล แพง พวย	จัดควา
	” ”	ตำบล ปะคำ	จัดควา
	” ”	ตำบล ตาเป็ด	จัดควา
	” ”	ตำบลหนองพลวง	เบญจะ
	” ”	ตำบลบ้านยาง	เบญจะ
	” ”	ตำบลประไทยริน	เบญจะ
	” ”	ตำบลชุมแดง	เบญจะ
	” ”	ตำบลระหารทราย	เบญจะ
๓๓	อำเภอประโคนชัย	ตำบลโคกน้ำ	จัดควา
	” ”	ตำบลจรเข้มาก	จัดควา
	” ”	ตำบลประโคนชัย	เบญจะ
	” ”	ตำบลบ้านไทร	เบญจะ
	” ”	ตำบลบ้านจันทุม	เบญจะ
	” ”	ตำบลบึงก	เบญจะ
๓๔	อำเภอรัตนบุรี	ตำบลบ้านไผ่	จัดควา

08/10/2566

อัตราค่านาในมณฑลนครราชสีมา

หมายเลขเขต	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองบุรีรัมย์</u>		
๓๔	อำเภอรัตนบุรี	ตำบลน้ำขุ่น	จิตวา
	” ”	ตำบลบ้านธาตุ	จิตวา
	” ”	ตำบลบ้านผือ	จิตวา
	” ”	ตำบลบ้านไผ่	จิตวา
	” ”	ตำบลบ้านน้ำเขียว	จิตวา
	” ”	ตำบลบ้านแก	จิตวา
	” ”	ตำบลรัตนบุรี	เบญจ
	” ”	ตำบลบ้านเบิก	เบญจ
	” ”	ตำบลบ้านโนน	เบญจ
	” ”	ตำบลบ้านแคน	เบญจ
	” ”	ตำบลบ้านสนม	เบญจ
๓๕	อำเภอพุทไธสง	ตำบลพุทไธสง	จิตวา
	” ”	ตำบลมะเฟือง	จิตวา
	” ”	ตำบลบ้านจาน	จิตวา

อัตราค่านาในมณฑลนครราชสีมา

หมายเลขเขต	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองบุรีรัมย์</u>		
๓๕	อำเภอพุทไธสง	ตำบลบ้านหินตั้ง	จิตวา
	”	ตำบลบ้านเป้า	จิตวา
	”	ตำบลบ้านทองหลาง	เบญจจะ
	”	ตำบลบ้านนาโท	เบญจจะ
	”	ตำบลบ้านค้อ	เบญจจะ
	”	ตำบลบ้านตูม	เบญจจะ
	<u>เมืองไชยภูมิ</u>		
๓๖	อำเภอไชยภูมิ	ตำบลบ้านในเมือง	จิตวา
	”	ตำบลเมืองเก่า	จิตวา
	”	ตำบลบ้านเก่า	จิตวา
	”	ตำบลหนองนาแซง	จิตวา
	”	ตำบลบ้านค้าย	จิตวา
	”	ตำบลโพนทอง	จิตวา
	”	ตำบลโพธิ์ใหญ่	จิตวา
	”	ตำบลบางหวาย	จิตวา
	”	ตำบลนาเสี้ยว	เบญจจะ

อัตราค่าน้ำใน มณฑล นครราชสีมา

หมายเลขที่	เมืองแต่ละอำเภอ	ตำบลใด	น้ำชนิดใด
	<u>เมืองไชยภูมิ</u>		
๑๖	อำเภอไชยภูมิ	ตำบลซึ่งธง	เบญจะ
	๖ ๖	ตำบลบ้านเขว้า	เบญจะ
	๖ ๖	ตำบลคอนสวรรค์	เบญจะ
	๖ ๖	ตำบลตลาดวัง	เบญจะ
	๖ ๖	ตำบลภูคุ้ม	เบญจะ
	๖ ๖	ตำบลบ้านวัง	เบญจะ
๑๗	อำเภอจักรี	ตำบลบ้านศาล	จัดวา
	๖ ๖	ตำบลบ้านจิก	จัดวา
	๖ ๖	ตำบลโนนทอง	จัดวา
	๖ ๖	ตำบลวังไธมา	จัดวา
	๖ ๖	ตำบลหนองบัวบาน	จัดวา
	๖ ๖	ตำบลหนองบัวใหญ่	จัดวา
	๖ ๖	ตำบลภูน้ำใส	จัดวา
	๖ ๖	ตำบลบ้านขวน	จัดวา
	๖ ๖	ตำบลบ้านเสลา	เบญจะ

อัตรา ค่านำ ใน มณฑล นครราชสีมา

หมายเลข เทศก	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	หน่วยใด
	<u>เมืองไชยภูมิ</u>		
๑๗	อำเภอจักรคี	ตำบลบ้านกลาง	เบญจ
	" "	ตำบลบ้านนอก	เบญจ
	" "	ตำบลยางเครือ	เบญจ
	" "	ตำบลบ้านระหาร	เบญจ
	" "	ตำบลบ้านขาม	เบญจ
	" "	ตำบลหนองโตน	เบญจ
	" "	ตำบลบ้านเพชร	เบญจ
๓๘	อำเภอภูเขียว	ทุกตำบล	เบญจ
๓๘	อำเภอสมบูรณ	ทุกตำบล	เบญจ

อัตราค่านาใน มณฑล นคร ศรีธรรมราช

หมายเลข	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	เมืองนครศรีธรรมราช		
๓๔	อำเภอ ปะทะท่า	ทุก ตำบล	เบญจจะ
๓๕	อำเภอ จนะ	ทุก ตำบล	เบญจจะ
๓๖	อำเภอ เทพา	ทุก ตำบล	เบญจจะ
	<u>เมือง พัทลุง</u>		
๓๗	อำเภอ เมือง	ตำบล ตำบล	จัตวา
	„	ตำบล ควน มะพร้าว	จัตวา
	„	ตำบล พยานัน	จัตวา
	„	ตำบล ตำนาน	จัตวา
	„	ตำบล คูหา สวรรค์	จัตวา
	„	ตำบล ปรากฏ หมู่	จัตวา
	„	ตำบล บ้าน สอน	จัตวา
	„	ตำบล ท่า มิหว่า	จัตวา
	„	ตำบล เขาเจ็ยก	จัตวา
	„	ตำบล โลก ชะงาย	เบญจจะ
	„	ตำบล ท่าแค	เบญจจะ

อัตราค่านาในมณฑล นคร ศรีธรรมราช

หมายเลขที่	เมือง และอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิดใด
๓๗	<u>เมือง พัทลุง</u>		
	อำเภอเมือง	ตำบล นาทุ่ง	เบญจะ
	”	ตำบล นาโหนด	เบญจะ
	”	ตำบล ควนหิน	เบญจะ
	”	ตำบล ทหารโพ	เบญจะ
	”	ตำบล บ้านค	เบญจะ
	”	ตำบล รั้วเมือง	เบญจะ
	”	ตำบล บ้านนา	เบญจะ
	”	ตำบล กงรา	เบญจะ
”	ตำบล ชะวีต	เบญจะ	
๓๘	อำเภอ ปากพูน	ตำบล ท่ามะเตือ	จัตวา
	”	ตำบล นวประขอ	จัตวา
	”	ตำบล จงถน	จัตวา
	”	ตำบล ฝางมะมี	จัตวา
	”	ตำบล ป่าบอนเหนือ	จัตวา
	”	ตำบล ป่าบอนต่ำ	จัตวา

อัตรา ค่านำ ใน มณฑล นคร ศรีธรรมราช

หมายเลข	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	<u>เมือง พัทลุง</u>		
๓๗	อำเภอ ปากพูน	ตำบล ห้วยลึก	เบญจจะ
	๗	ตำบล หนองจั้น	เบญจจะ
	๗	ตำบล เขาไชย ต้น	เบญจจะ
	๗	ตำบล ปากพูน	เบญจจะ
	๗	ตำบล คูหา	เบญจจะ
	๗	ตำบล นาดีก	เบญจจะ
	๗	ตำบล ตะโหนด	เบญจจะ
	๗	ตำบล เกาะหมาก	เบญจจะ
	๗	ตำบล เกาะนางคำ	เบญจจะ
๓๘	อำเภอ ปากประ	ตำบล มะดอกใต้	จิตวา
	๗	ตำบล มะดอกเหนือ	จิตวา
	๗	ตำบล ช้องหัก	จิตวา
	๗	ตำบล หัวพร	จิตวา
	๗	ตำบล ปรางหม	จิตวา
	๗	ตำบล โหนดควน	จิตวา

อัตราค่านำใน มณฑล นคร ศรีธรรมราช

หมายเลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
๑๘	<u>เมือง พัทลุง</u>		
	อำเภอ ปาก ประ	ตำบล บ้านเต	จัตวา
	”	ตำบล ตอน ทราย	เบ็ญจะ
	”	ตำบล ล่พาน ร้อย	เบ็ญจะ
	”	ตำบล นวชยาด	เบ็ญจะ
	”	ตำบล ชะมอญ	เบ็ญจะ
	”	ตำบล ไผ่ จัง	เบ็ญจะ
	”	ตำบล ตะแพน	เบ็ญจะ
	”	ตำบล โพรง ซาม	เบ็ญจะ

อัตราค่านำใน มณฑลภูเก็ต

หมายเลข เดรท	เมืองและ อำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	<u>เมืองภูเก็ต</u>		
๑	อำเภอเมือง	ทุกตำบล	เบญจจะ
๒	อำเภอถดาง	ทุกตำบล	เบญจจะ
๓	อำเภอกะทู้	ทุกตำบล	เบญจจะ
	<u>เมืองพังงา</u>		
๔	อำเภอเมือง	ทุกตำบล	เบญจจะ
๕	อำเภอตะกั่วทุ่ง	ทุกตำบล	เบญจจะ
๖	อำเภอทุ่งมะพร้าว	ทุกตำบล	เบญจจะ
๗	อำเภอทับปุด	ทุกตำบล	เบญจจะ
	<u>เมืองตรัง</u>		
๘	อำเภอเมือง	ทุกตำบล	เบญจจะ
๙	อำเภอบางรัก	ทุกตำบล	เบญจจะ
๑๐	อำเภอดีเกา	ทุกตำบล	เบญจจะ
๑๑	อำเภอเขาขาว	ทุกตำบล	เบญจจะ
๑๒	อำเภอเมืองปะเหลียน	ทุกตำบล	เบญจจะ

อัตราค่านาในมณฑลภูเก็ต

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองระนอง</u>		
๓๓	อำเภอเมือง	ทุกตำบล	เบญจจะ
๓๔	อำเภอกระบุรี	ทุกตำบล	เบญจจะ
๓๕	อำเภอตะกั่วป่า	ทุกตำบล	เบญจจะ
๓๖	อำเภอกระเปาะ	ทุกตำบล	เบญจจะ
	<u>เมืองกระบี่</u>		
๓๗	อำเภอเมือง	ทุกตำบล	เบญจจะ
๓๘	อำเภอคลองพุด	ทุกตำบล	เบญจจะ
๓๙	อำเภอปากกวดาว	ทุกตำบล	เบญจจะ
๔๐	อำเภอเกาะลันตา	ทุกตำบล	เบญจจะ
	<u>เมืองตะกั่วป่า</u>		
๔๑	อำเภอเมือง	ทุกตำบล	เบญจจะ
๔๒	อำเภอตลาดใหญ่	ทุกตำบล	เบญจจะ
๔๓	อำเภอปง	ทุกตำบล	เบญจจะ

อัตราค่าภาษีใหม่เขตชลประทาน

หมายเลข	เมืองและ อำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมือง ชุมพร</u>		
๑	อำเภอเมือง	ทุกตำบล	เบญจจะ
๒	อำเภอปะทิว	ทุกตำบล	เบญจจะ
๓	อำเภอท่าแซะ	ทุกตำบล	เบญจจะ
๔	อำเภอท่าแซะ	ทุกตำบล	เบญจจะ
	<u>เมืองหลังสวน</u>		
๕	อำเภอเมือง	ทุกตำบล	เบญจจะ
๖	อำเภอคีรี	ทุกตำบล	เบญจจะ
๗	อำเภอพะโต๊ะ	ทุกตำบล	เบญจจะ
๘	อำเภอประจักษ์	ทุกตำบล	เบญจจะ

อัตรา ค่าน้ำ ในมณฑลชุมพร

หมาย เทศ	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชั้นใด
	<u>เมืองไชยา</u>		
๘	อำเภอเมือง	ทุกตำบลเว้นตำบลตลาด ตำบลท่าตั้งตอน	จัตวา
	” ”	ตำบลตลาด	เบญจ
	” ”	ตำบลกระทอน	เบญจ
๑๐	อำเภอพุมเรียง	ทุกตำบลเว้นตำบลปาก หมาก	จัตวา
	” ”	ตำบลปากอตุย ตำบลก๊อ	เบญจ
	” ”	ตำบลปากหมาก	เบญจ
	” ”	ตำบลปากอตุย	เบญจ
	” ”	ตำบลก๊อ	เบญจ

อัตราค่านา ในมณฑลชุมพร

หมายเลข	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
๑๑	เมืองไชยา	อำเภอพุนพิน	ทุกตำบลเว้นตำบลทุ่งหลวง
		ตำบลท่ากระดานตำบลตะกุก	จัดวา
		ตำบลทุ่งหลวง	เบ็ญจะ
		ตำบลท่ากระดาน	เบ็ญจะ
		ตำบลตะกุก	เบ็ญจะ
๑๒	อำเภอกาญจนดิษฐ์	ทุกตำบลเว้นตำบลช้างซ้าย	
		ตำบลกรรต	จัดวา
		ตำบลม้าร่อน	
		ตำบลคลองสระ	
		ตำบลช้างซ้าย	เบ็ญจะ
		ตำบลกรรต	เบ็ญจะ
		ตำบลม้าร่อน	เบ็ญจะ
		ตำบลคลองสระ	เบ็ญจะ
๑๓	อำเภอพุนทอง	ทุกตำบล	เบ็ญจะ
๑๔	อำเภอเกาะ	ทุกตำบล	เบ็ญจะ
๑๕	อำเภอศรีวิชัย	ทุกตำบล	เบ็ญจะ

อัตรากำนา ในเมืองจันทบุรี

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิดใด
	<u>เมืองจันทบุรี</u>		
๑	อำเภอเมือง	ทุกตำบล	จัตวา
๒	อำเภอพุดองแขวง	ตำบลตระแกว	จัตวา
	๖	ตำบลวังโคก	จัตวา
	๖	ตำบลโฆม	จัตวา
	๖	ตำบลท่าศาลา	จัตวา
	๖	ตำบลท่าใหม่	เบญจ
	๖	ตำบลยายร้า	เบญจ
	๖	ตำบลบ่อพุ	เบญจ
	๖	ตำบลพุดยาง	เบญจ
	๖	ตำบลบ้านเต	เบญจ
	๖	ตำบลพุดองแขวง	เบญจ
	๖	ตำบลเตาอิฐ	เบญจ
	๖	ตำบลหนองปลิง	เบญจ
	๖	ตำบลเขามายคีรี	เบญจ
	๖	ตำบลหนองบัว	เบญจ
	๖	ตำบลสองพี่น้อง	เบญจ
	๖	ตำบลทุ่งเบญจา	เบญจ
	๖	ตำบลตะกาดเจ้า	เบญจ
	๖	ตำบลบางกะไซ	เบญจ

อัตราค่านาในเมืองจันทบุรี

หมายเลข	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองจันทบุรี</u>		
๒	อำเภอพลอยชุมพร	ตำบลคตของซุก	เบญจะ
	„	ตำบลต้นามไชย	เบญจะ
	„	ตำบลกระแจะ	เบญจะ
	„	ตำบลข้างข้าม	เบญจะ
	„	ตำบลนายายอาม	เบญจะ
	„	ตำบลสี่พญา	เบญจะ
๓	อำเภอท่าหลวง	ตำบลเต็งตง	จ๊กวา
	„	ตำบลท่าหลวง	จ๊กวา
	„	ตำบลทับไทร	เบญจะ
	„	ตำบลหนองตากง	เบญจะ
	„	ตำบลโป่งน้ำร้อน	เบญจะ
	„	ตำบลทรายขาว	เบญจะ
	„	ตำบลน้ำรัก	เบญจะ
	„	ตำบลบ้านพลอง	เบญจะ
	„	ตำบลตะเคียนทอง	เบญจะ
	„	ตำบลบ้านมะขาม	เบญจะ
	„	ตำบลปะถี่	เบญจะ
	„	ตำบลวังจะฮ้าย	เบญจะ
	„	ตำบลวังแหม่ม	เบญจะ
	„	ตำบลกึ่งหางแมว	เบญจะ

08/10/2566

อัตราค่านาในเมืองจันทบุรี

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมืองจันทบุรี</u>		
๔	อำเภอพลวง	ตำบลหนองขี้ม	จืดวา
	”	ตำบลชำหน	จืดวา
	”	ตำบลเกาะเปริด	จืดวา
	”	ตำบลปากน้ำ	จืดวา
	”	ตำบลเกวียนหัก	จืดวา
	”	ตำบลหนองซอน	เบญจระ
	”	ตำบลคตบาง	เบญจระ
	”	ตำบลหนองบัว	เบญจระ
	”	ตำบลเกาะขวาง	เบญจระ
	”	ตำบลเนินโพ	เบญจระ
	”	ตำบลสระบาป	เบญจระ
	”	ตำบลคตของนารายน	เบญจระ
	”	ตำบลบ้านหวัด	เบญจระ
	”	ตำบลคตของน้ำเค็ม	เบญจระ
	”	ตำบลโป่งแรด	เบญจระ
	”	ตำบลพดด้วง	เบญจระ
	”	ตำบลบางจะเก้	เบญจระ
	”	ตำบลตะปอน	เบญจระ

อัตราค่านาในเมืองจันทบุรี

หมายเลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิดใด
	<u>เมืองจันทบุรี</u>		
๕	อำเภอเมืองแกลง	ตำบลทุ่งควายกิน	จัดนา
	”	ตำบลบ้านนา	จัดนา
	”	ตำบลประแด่	จัดนา
	”	ตำบลทางเกวียน	จัดนา
	”	ตำบลฉางหัว	จัดนา
	”	ตำบลซากกระพง	จัดนา
	”	ตำบลกตังดิน	เบญจจะ
	”	ตำบลพังราด	เบญจจะ
	”	ตำบลนาซา	เบญจจะ
	”	ตำบลคตอมระกอก	เบญจจะ
	”	ตำบลเนินค้อ	เบญจจะ
	”	ตำบลซากกระโดน	เบญจจะ
	”	ตำบลบ้านกว่า	เบญจจะ
	”	ตำบลบ้านแกลง	เบญจจะ
	”	ตำบลกระเจ็ด	เบญจจะ
	”	ตำบลซากมะกรูด	เบญจจะ
๖	08/10/2565 อำเภอขลุง	ทุกตำบล	เบญจจะ
๗	อำเภอทุ่งใหญ่	ทุกตำบล	เบญจจะ

อัตรา ค่านาใน เมืองระยอง

หมาย เลขที่	เมืองและอำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
	<u>เมือง ระยอง</u>		
๓	อำเภอไผ่ด้อม	ทุกตำบล	จัดวา
๒	อำเภอเมือง	ตำบลตาชวัญ	จัดวา
	” ”	ตำบลหนองหว้า	จัดวา
	” ”	ตำบลเนินพระ	จัดวา
	” ”	ตำบลท่าประดู่ศรีษะบ้าน	จัดวา
	” ”	ตำบลท่าประดู่ท้ายบ้าน	จัดวา
	” ”	ตำบลตะพง	จัดวา
	” ”	ตำบลบ้านข่ม	จัดวา
08/10/2566	” ”	ตำบลบ้านเพ	จัดวา

๔๕๓

อัตรา ค่านา ใน เมืองระยอง

หมาย เลขที่	เมือง และ อำเภอ	ตำบลใด	นาชนิด
๒	อำเภอเมือง	ตำบลบ้านทับมา	จัดวา
๒	๒	ตำบลตรอกยายชา	จัดวา
๒	๒	ตำบลบ้านแดง	จัดวา
๒	๒	ตำบลหนองบัว	จัดวา
๒	๒	ตำบลน้ำคอก	จัดวา
๒	๒	ตำบลบ้านห้วยโป่ง	เบญจะ
๒	๒	ตำบลสำนักกระท้อน	เบญจะ
๒	๒	ตำบลบ้านพลว	เบญจะ
๒	๒	ตำบลบ้านบางไผ่	เบญจะ
๒	๒	ตำบลปากน้ำ	เบญจะ

ประกาศมาณวันที่ ๓ ธันวาคม วันพฤหัสบดี ศก ๒๕๔

08/10/2566

เบญจาทิ ๓๓๕๓๖ ไพร่รชการตปรีชยณน

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง ให้ออกเด็กวิเศษเก็บเงินส่วยต้นไม้เงินทอง ฯ ต ฯ ในบริเวณ
๗ หัวเมือง เปลี่ยนเป็นเก็บเงินค่าราชการ

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า การเก็บเงินส่วย
ต้นไม้เงินทอง ส่วยหอย ส่วยรายเฉลี่ย และส่วยกระตานในบริเวณ
๗ หัวเมือง ตามที่ใดจัดเก็บอยู่ทุกวันนี้ มีอัตราและวิธีต่าง ๆ ทุกเมือง
เป็นการลำบากแก่ราษฎร และยากแก่การตรวจตราเก็บด้วย ทรงพระ
ราชดำริเห็นว่าวิธีเก็บเงินส่วยนั้น ในมณฑลชั้นในบางมณฑล และ
มณฑลนครศรีธรรมราชก็ได้ยกเลิก เปลี่ยนเก็บเป็นเงินค่าราชการเป็น
ระเบียบแบบแผนมาแล้วด้วยสมควรจะยกเลิกการเก็บเงินส่วยต่าง ๆ ในบริเวณ
๗ หัวเมือง เก็บเป็นเงินค่าราชการให้เป็นระเบียบเดียวกัน เพราะฉะนั้น
แต่ ค.ศ. ๑๙๕๕ เป็นต้นไปทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ออกเด็กวิเศษเก็บเงิน
ส่วยต้นไม้เงินทอง ส่วยหอย ส่วยรายเฉลี่ย และส่วยกระตาน
ในบริเวณ ๗ หัวเมือง เปลี่ยนเก็บเป็นเงินค่าราชการ แก่ชาย ฉกรรจ์ มีอัตรา
๕ ชน ค.ศ.

- ชนที่ ๑ เก็บแก่คนที่มทรพียมากคนละ ๓ บาท
- ชนที่ ๒ เก็บแก่คนที่มทรพียปานกลางคนละ ๒ บาท
- ชนที่ ๓ เก็บแก่คนที่มทรพียพอประมาณคนละ ๑ บาท
- ชนที่ ๔ เก็บแก่คนที่มทรพียน้อยคนละ ๓๒ อัฐ

08/10/2566

และโปรดเกล้าฯ ให้ใช้พระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่าราชการ
โกสินทร ศก ๓๒๐ ในบริเวณ ๗ หัวเมืองตั้งแต่ศก ๓๒๕ ตั้งไป

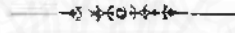
ศาลาว่าการมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๓๐ ตุลาคมรัตนโกสินทร ศก ๓๒๔

(ลงนาม) พระยาศรีสุทเทพ

ราชปลัดทูลฉลองกระทรวงมหาดไทย ฯ

ประกาศกระทรวงโยธาธิการ

พระยาสุริยานุวัตร เสนาบดีกระทรวงโยธาธิการ ประกาศให้
ทราบทั่วกันว่า คิวตราโปรตั้นยี่ อย่างใหม่ที่ได้ ขอให้กระทรวงพระคลัง
ตั้ง มาใช้ การโปรตั้นยี่ มีดีของด้วยกำหนดสัญญาสากล เพื่อให้เพียงพอที่
จะจัดขยายการโปรตั้นยี่ให้ ไพศาลออกไปอีกนั้น กระทรวงโยธาธิการได้
นำความกราบบังคมทูลพระกรุณา ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต
และบัดนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต
ให้กรมโปรตั้นยี่ โทรเลข เบิกจำหน่ายคิว ตรา โปรตั้นยี่ อย่าง ใหม่ ใช้ ปน กับ
คิวตราเก่าได้ตั้ง แต่ ธันวาคมร.ศ. ๓๒๔ เป็นต้นไป

คิวตราอย่างใหม่มี ๘ ชนิด เป็นพระบรมรูปตีพิมพ์สีต่าง ๆ บน
กระดาษ คือ

- ๑ ราคา ๑ อัฐ พื้นเหลืองวงในเขียว
- ๒ ราคา ๒ อัฐ พื้นม่วงวงในเขียวอ่อน
- ๓ ราคา ๓ อัฐ พื้นแฉะวงในเขียว

๔	ราคา	๔	อัฐ	พิมพ์วงในชมพู
๕	ราคา	๕	อัฐ	พิมพ์วงในชมพูแก่
๖	ราคา	๗	อัฐ	พิมพ์วงในเหลืองอ่อน
๗	ราคา	๑๒	อัฐ	พิมพ์วงในน้ำเงิน
๘	ราคา	๒๔	อัฐ	พิมพ์วงในม่วงแดง
๙	ราคา	๓	บาท	พิมพ์เงินวงในเหลือง

กรมไปรษณีย์โทรเลขจะได้จำหน่ายชนิดที่ต่าง ๆ ซึ่งเคยจำหน่ายชั่วคราวอย่างเก่า
ทั้งในกรุงเทพฯ ฯ และหัวเมืองมณฑลทั่วไปในพระราชอาณาเขตฯ ตาม การ
อันสมควร

ประกาศมาณวันที่ ๒ ธันวาคม รัตนโกสินทร ศก ๒๒๕

เสนาบดีไปตรวจราชการมณฑลพิษณุโลก

พระยาเสถียรฐาปนกิจ

ปลัดผู้ตรวจของลงนามแทน ฯ

กฎเสนาบดี

ตั้งขึ้นตามความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีอากรชั้นใน

ปัจจุบันอัฐสัก จุดสักกราช ๒๒๕๗

เสนาบดีกระทรวงพระคลัง ฯ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามที่ได้อำนาจไว้ใน
มาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีอากรชั้นใน ปัจจุบันอัฐสัก จุดสักกราช ๒๒๕๗
ตั้งกฎข้อบังคับที่จะกล่าวต่อไปนี้ และกฎข้อบังคับนี้ให้ลงมือใช้ตั้งแต่วันที่
วันที่ ๑๕ ธันวาคม รัตนโกสินทร ศก ๒๒๕ เป็นคนไป

๓ บรรดาเจ้าของโรงร้านขายสุราและโฮเต็ลและที่ขายสุราต่าง ๆ ต้องจัดให้บรรดาคนที่เขาไปซื้อบริโภครหรือเดินอยู่ในที่นั้น ๆ ที่มีใช้เป็นคนเข้าพักอยู่ในโฮเต็ลนั้น ให้ออกไปเสียจากที่นั้นในเวลาหรือก่อนเวลา ๒ ยามกับ ๓๐ นาที และให้ปิดโรงร้านโฮเต็ลและที่เหล่านั้นในเวลาหรือก่อนเวลา ๒ ยามกับ ๓๐ นาทีนั้นด้วยเสมอทุก ๆ วัน

๒ ห้ามมิให้ขายสุราแก่คนมึนโตในระหว่างตั้งแต่ ๒ ยามกับ ๓๐ นาทีถึงรุ่งเช้าปะปนกัน ถ้าผู้ใดทำเช่นนั้นมีความผิดตามกฎหมาย

๓ ถ้าเจ้าของโรงร้านขายสุราหรือโฮเต็ลหรือที่ขายสุราต่าง ๆ ตะเถยไม่ปิดที่เหล่านั้นตามเวลาที่กำหนดไว้ข้างบนนี้ก็ดี หรือไม่จัดให้บรรดาคนที่เขาไปซื้อบริโภครหรือเดินให้ออกไปจากที่นั้นตามเวลาที่กำหนดไว้ข้างบนนี้ก็ดี หรือขายสุราเองหรือยอมให้คนอื่นขาย หรือลกรังของตน ขายสุราในที่ของตนในเวลาที่พัก ๒ ยามกับ ๓๐ นาทีไปแล้วก็ดี ผู้นั้นมีความผิดถ้าพิจารณาเป็นคดีต่อหน้าศาล เงินจำคุกหนึ่งเดือนหรือโทษปรับไม่เกินกว่า ๕๐๐ บาท หรือโทษจำคุกไม่เกินกำหนด ๓ เดือนหรือโทษทั้งจำและปรับ

๔ กฎข้อบังคับนี้ไม่ต้องใช้สำหรับดื่มสุราต่าง ๆ ที่มีหลักฐานว่าเป็นที่สำหรับประชุมดื่มสุรา

กฎให้ไว้แต่วันที่ ๑๕ ธันวาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๔

(ตงพระนาม) มหิศรราชหฤทัย

เสนาบดี

๗

ประกาศ

ใช้ข้อบังคับว่าด้วยการยิงสัตว์

ร.ศ. ๑๒๔

นายพลเรือโทสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ากรมขุนนครสวรรค์วรพินิต
 ผู้บัญชาการทหารเรือ รับพระบรมราชโองการได้เกล้าฯ ทรงพระกรุณา
 โปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า การยิงสัตว์
 ในเรือรบหลวงและบ่อนตามวิธีที่ใช้ยู่ทุกวันนี้ ยังไม่เปนแบบแผนอันแน่นอน
 สมควรจะมีข้อบังคับสำหรับกา^รยิงสัตว์ ให้เปนระเบียบต่อไป จึงมีพระ
 บรมราชโองการดำรัสสั่ง ให้กรมทหารเรือรวบรวมข้อบังคับนั้น ให้เรียกว่า
 “ข้อบังคับว่าด้วยการยิงสัตว์ ร.ศ. ๑๒๔” ให้มี^๑ที่^๒มี^๓หน้า^๔ตาม^๕ขอ^๖ของ^๗คน^๘
 ปฏิบัติต้องตามจงทุกประการ และให้ใช้^๑ข้อ^๒ของ^๓คน^๔นี้ ตั้งแต่^๕วัน^๖ที่^๗ประกาศ^๘
 เปนต้นไป.

ประกาศเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ร.ศ. ๑๒๔

เป็นวันที่ ๓๑๕๕๗ ในรัชกาลปัตยุมัน

ภาคที่ ๑

ว่าด้วยการยิงสัตว์ทั่วไป

ข้อ ๑ ที่เรียกว่ายิงสัตว์ คือ การแต่งความเคารพให้แก่ชาติหรือ
 ชนหรือบุคคล โดยยิงปืนใหญ่ประจูด้วยดินดำหรือดินไม่มีควัน มีจำนวน
 มากและน้อยนัก ตามสมควรแก่เกียรติยศของสิ่งและผู้ซึ่งควรรับความ
 เคารพอนันน

ข้อ ๒ บรรดาเรือรบหลวงที่จะยิงสลุดได้ และมีหน้าที่ยิงสลุด คือ บรรดาเรือชนท ๓ ซึ่งมีปืนเรืออย่างเบาไม่ต่ำกว่า ๔ กระบอก ตั้งอยู่ในที่อันหนึ่งสมควรที่จะจัดการยิงสลุดได้ โดยสลุดตก.

ข้อ ๓ บอมตัมหนาทิงสลุด คือ บรรดาบอมตัมบั้งจุดไว้สำหรับในการยิงสลุดโดย. ฉภาวะตั้งไว้ในบานูซึ่งสรรพาวุธของกรมทหารเรือ.

ข้อ ๔ จำนวนปืนที่จะใช้ ในการยิงสลุดนั้น ไม่ให้ต่ำกว่า ๔ กระบอก และให้เลือกใช้ ปืนที่คงรวมอยู่ในเรือเดียวกัน พอดีนายทหารผู้ทำหน้าที่กำกับกรยิงสลุดจะตรวจตราควบคุมได้ โดยสลุดตกทุก ๆ กระบอก

อนึ่งในการยิงสลุด ห้ามมิให้ ใช้ ปืนที่ปากกระบอกกว้างกว่า ๔,๗ นิ้วขึ้นไป หรือปืนซึ่งสำหรับใช้ ยิงจากเสา.

เรือที่มิบ่นไม่ต้องตามกำหนด ซึ่งได้กล่าวในข้อ ๒ และข้อ ๔ นี้ หรือเรือซึ่งกรมทหารเรือจัดว่าเป็นเรือซึ่งไม่ควรยิงสลุดก็ได้ ห้ามมิให้ยิงสลุดในอาณาแห่งอาณาใดเลย และถ้าเป็น.อาณาที่เรือรบรวมตาคอควรต้องยิงสลุดให้ต่างชาติหรือเรือรบ หรือข้าราชการต่างประเทศ ก็ให้นายเรือไปชี้แจงต่อเจ้าหน้าที่ย้ายต่างประเทศทราบ ว่า เรือของตนยิงสลุดไม่ได้ด้วยเหตุใด เว้นไว้แต่ในการหนึ่งการใด ซึ่งเห็นว่าการยิงสลุดจะทำให้เสื่อมเสียทางพระราชไมตรีต่อชาติต่างประเทศนั้น ๆ โดยเห็นว่าไม่สามารถจะชี้แจงให้เบ็ดเสร็จพอใจได้ ถ้าเช่นนั้นให้ บรรดาเรือรบยิงสลุดได้ ทุกลำ.

ข้อ ๕ ถ้าเรือทอดรวมอยู่หลายลำ เป็นกระบวนเรือ และถ้าหนึ่งลำใดจะยิงสลุด ต้องรายงานให้นายทหารผู้ใหญ่ในชั้นนั้นทราบก่อนจึงจะยิงได้ เว้นไว้แต่การยิงสลุดเพื่อเป็นการเคาะระฆังก่อนนายทหารผู้ใหญ่หนึ่งเอง.

ข้อ ๖ ถ้าผู้รับสั่งคดีเกี่ยวกับคดี หรือตำแหน่งราชการเป็น ๒ ตำแหน่ง ให้ยังสั่งคดีให้ตามอัตราที่ควรแก่ตำแหน่งสูงสุดของผู้นั้น.

ข้อ ๗ ห้ามไม่ให้เรือดำน้ำไปยังสถานที่ในอำนาจเจ้าพระยาเหนือบ่อมื่อเลื่อนเดบขึ้นมา เว้นไว้แต่เมื่อมีคำสั่งพิเศษจากกรมทหารเรือ.

ข้อ ๘ การยังสั่งคดีตามปกติ ให้ยังได้ในระหว่างเวลาดังแต่เดือนขึ้นจนถึงเดือนตก (ถ้าเรือจอดอยู่ในอ่าวต่างประเทศ ซึ่งมหาชนในที่นั้นถือศาลาตุษเดียนเป็นพื้น และถ้าจำเป็นต้งยังสั่งคดีในวันอาทิตย์ ควรระวังอย่าให้พ้องกับเวลาไหว้พระบนบก หรือในเรือรบต่างประเทศซึ่งอยู่ในที่นั้น และถ้าการยังสั่งคดีให้เรือหรือเรือต่างประเทศ ต้องรออนุญาตยกเหตุให้นายเรือชี้แจงให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างประเทศนั้นทราบ)

ข้อ ๙ นอกจากการสั่งคดีที่กำหนดไว้ต่อไปข้างล่างนี้ ห้ามไม่ให้ยังสั่งคดีในกาตหนึ่งกาตใด นอกจากมีคำสั่งจากกรมทหารเรือโดยเฉพาะ

ภาคที่ ๒

ว่าด้วยสั่งคดีหลวง

ข้อ ๑๐ ที่เรียกว่าสั่งคดีหลวง คือให้ยังสั่งคดีมีจำนวน ๒๓ นัด ดังจะได้กล่าวต่อไปนี้.

ข้อ ๑๑ เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินทรงเรือดำหนึ่งดำใด ให้เรือดำนั้นชกกรมทหารเรือซึ่งที่เด้ากลาง (ถ้าเรือ ๒ เค้า ๆ หลัง) และให้ชกกรมบัญชีการทหารเรือซึ่งที่เด้าหน้า และชกกรมช่างซึ่งที่เด้าท้าย (ถ้าเรือ ๒ เค้าไม่มีธงช้าง) และให้เรือดำนั้นยังสั่งคดีหลวง ทั้งเวลาที่เสด็จพระราชดำเนินเรือหรือลงจากนั้น.

อนึ่งบรรดาเรือรบซึ่งทอดอยู่ในที่ใกล้ เคียง เรือดำน้ำ เมื่อเห็นขงที่กล่าวแหวชกัรบนี้ ต้องยิงสกัดหลวงด้วยทุกลำ และในเวลาที่สุดจพระราชดำเนนจากเรือดำน้ำ หรือเสด็จพระราชดำเนิน โดยเรือเล็กเรือเด็กผ่านมาให้ยิงสกัดหลวงชกัรบหนึ่ง นอกจากที่กล่าวนี้ จะมีการสกัดอีกเวลาใดจะมีคำสั่งโดยเฉพาะ

ข้อ ๓๒ เมื่อ พระบาท สมเด็จพระ เจ้า อยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินถึงท่าบตหนึ่งท่าบตใด ที่มีบ้อมอนหม่นาที่ยังสกัดตามความในข้อ ๓ ให้บ้อมนนั้นยิงสกัดหลวง อนึ่งบรรดาเรือรบซึ่งทอดอยู่ในที่นั้นให้ ยิงสกัดหลวงด้วย และเมื่อเสด็จพระราชดำเนินจากท่าบตนั้น ให้ ยิงสกัดหลวงชกัรบหนึ่ง.

ข้อ ๓๓ ถ้าเรือรบดำหนึ่งดำใด ส่วนหรือมาทอกในที่สุดกับเรือพระที่นั่ง ซึ่งชกัรบตั้งได้ กล่าวแหวในข้อ ๓๓ ต้องยิงสกัด.

ข้อ ๓๔ ถ้าเรือพระที่นั่งชกัรบตั้งได้ กล่าวในข้อ ๓๓ แ่นผ่านบ้อมใดบ้อมนนั้นต้องยิงสกัดหลวง เว้นไว้แต่เรือพระที่นั่งนั้น ชกัแต่ขงมหาราชขงเดียวไม่มีขงอื่นด้วยตั้งได้ กล่าวในข้อ ๓๓ บ้อมนนั้นไม่คองยิงสกัด.

ข้อ ๓๕ ถ้าสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช หรือพระบรมวงษานวงษ์ เสด็จจงหรือเสด็จจากเรือดำหนึ่งดำใด ให้เรือดำนนั้นยิงสกัดหลวง ในเวลาที่ชกัขงหมายพระเกียรติยศขงที่เส้ากลาง และในเวลาตขงนั้น.

ข้อ ๓๖ ถ้าเรือซึ่งชกัขงราชินี เยาวราช หรือราชวงษ์ แ่นมาทอกที่ท่าบตใด ให้บ้อมซึ่งตั้งอยู่ในที่นั้น และบรรดาเรือรบซึ่งทอดอยู่ในที่นั้นปฏิบัติตั้งได้ กล่าวในข้อ ๓๒.

หนึ่งบรรดาเรือรบที่แล่นผ่าน หรือแล่นมาทอดในท่าเดียวกับเรือที่ชักธง
ราชินี เยอวราช หรือราชวงศ์ ในท่าจอดหนึ่งท่าใด ก็ให้ ยิงสกัดหลวง
ในครั้งเดียวกัน นี้ก็ได้กล่าวไว้ในข้อ ๓๓.

ข้อ ๓๗ ถ้าเรือรบแล่นผ่านใกล้ หรือมาทอดในท่าจอดในท่าจอดหนึ่ง
ซึ่งมีธงมหाराชกษัตริย์บนบกเป็นเครื่องหมายว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัวประทับอยู่ในที่นั้น ให้เรือรบนั้นยิงสกัดหลวง.

ข้อ ๓๘ บรรดาเรือ ซึ่งชักธงมหाराช ราชินี เยอวราช หรือราชวงศ์
ไม่ต้องยิงสกัดตอบให้แก่เรือท่าหนึ่งท่าใด.

ข้อ ๓๙ ถ้าพระเจ้าแผ่นดิน หรือประธานาธิบดี หรือเจ้าผู้ครองเมือง
ต่างประเทศซึ่งเป็นเอกราชเด็ดขาด และมาถึงในท่าจอดหนึ่งท่าใดในพระราช
อาณาเขต ให้ ย้อมซึ่งตั้งอยู่ในที่นั้น หรือเรือรบซึ่งทอดอยู่ในที่นั้น
ยิงสกัดหลวงในเวลาเสด็จและมาถึงครั้งหนึ่ง ในเวลาออกจากที่นั้นอีกครั้งหนึ่ง
หรือถ้าชนและตงจากเรือในที่นั้น ก็ให้ ยิงสกัดหลวงด้วย และในเวลาที่ยัง
จอดนั้น ให้ นายทหารผู้ใหญ่ในที่นั้น ชักธงหมายชาติของประเทศนั้นขึ้น
ที่เสากลางในเรือของตน.

อนึ่งเจ้านายซึ่งเนื่องในพระราชวงศ์ต่างประเทศ ถึงแม้ได้ เป็นเจ้าผู้ครอง
เมืองก็ดี ถ้าเสด็จมาถึงที่ใดในพระราชอาณาเขต หรือเสด็จลงเรือรบสยาม
ท่าหนึ่งท่าใด ก็ให้ ยิงสกัดหลวงเป็นการเคารพเสด็จกับพระบรมวงษานุวงศ์
ฝ่ายสยาม ดังได้กล่าวไว้ในข้อ ๓๕ และข้อ ๓๖ แต่ให้ชักธงหมายชาติของประเทศ
ประเทศนั้นขึ้นแทนธงที่ได้กล่าวไว้ในข้อ ๓๑.

ถ้าเจ้านายซึ่ง เนื่องในพระราช วงษ์ ต่าง ประเทศ เสด็จขึ้นลงเรือรบสยาม

ในเวลาที่พักอยู่ในอำเภอต่างประเทศก็ดี ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับในพระราชอาณาเขต.

ข้อ ๒๑ ถ้าเรือรบสยามไปทอดอยู่ในท่าต่างประเทศ ในวันเดิม พระชนม์ พระราชของพระเจ้าแผ่นดินหรือพระราชินีแห่งชาตินั้น หรือในการ นักชดถุกษ์เฉลิมชาตินั้น ซึ่งเรือและบ้อมในประเทศนั้นยิ่งสุด และถ้า เจ้าพนักงานต่างประเทศในที่นั้น ได้แจ้งความให้นายทหาร ผู้ใหญ่ฝ่ายเรือรบ สยาม ทราบตามเหตุการณ์ ก็ให้เรือรบสยามยิ่งสุดด้วย แต่ให้เรือรบบ้อม และเรือของประเทศนั้นจะได้ ยิ่งสุดสุดแต่เพียงบนดงแจ้งแจ้ง และห้ามไม่ให้ ยิ่งเกิน ๒๓ นิต อนึ่ง ในเวลาที่ยิ่งสุดนี้ ให้ชักธงหมายชาติของประเทศนั้น ขึ้นที่เสากลางในเรือของนายทหารผู้ใหญ่.

ข้อ ๒๒ ในวันเดิมพระชนม์พระยา พระบาทสมเด็จพระเจ้า อยู่ หัว หรือในวัน เดิมฉัตรราชพรรษา ให้บรรดาเรือรบซึ่งทอดอยู่ในอ่าวใด อ่าวหนึ่งภายในพระราชอาณาเขต ยิ่งสุดมีจำนวน ๓๑๑ นิต ในเวลาอย่าเที่ยง เว้นไว้แต่เรือซึ่งทอดอยู่ในท่า กรุงเทพ ฯ จะต้องยิงเวดโต้เป็นจำนวน เท่าใด จะได้ มีคำสั่งจากกรมทหารเรือทุกครั้ง.

ข้อ ๒๓ นอกจากการยิงประท้วงที่กล่าวแล้วในภาคนี้ จะมีกรยิงสุด เป็นกรพิเศษอีกครั้งใด จะมีคำสั่งโดยเฉพาะ.

ภาคที่ ๓

ว่าด้วยการยิงสุดเป็นเกียรติยศ
แก่ข้าราชการ

ข้อ ๒๓ การยิงสุดเป็นเกียรติยศแก่ข้าราชการ ให้พึงเข้าใจว่า
สุดนี้ให้ยิงขึ้นให้จำแห่ง ราชการ ทำให้เป็นเกียรติยศส่วนบุคคลไม่

และตำแหน่งราชการชั้นใดควรได้ รับผิดชอบประการใด มีแจ้งในใบอนุญาตีหมาย
อักษร (ก) ต่อท้ายข้อบังคับนี้.

ข้อ ๒๔ การยิงสตูดิโอให้ข้าราชการทหารเรือ ให้ยิงแต่ในเวลาที่ชกของ
หมายตำแหน่ง และตามจำนวนนับขั้นที่สมควรกับของตำแหน่งนั้น ส่วนข้าราชการ
ฝ่ายทหารบกและพลเรือน ให้ยิงแต่ในเวลาที่ไปราชการแห่งหนึ่ง
แห่งใดเป็นเกียรติยศพิเศษ.

ข้อ ๒๕ ข้าราชการ ซึ่ง ทำการแทนผู้อื่น ในตำแหน่งที่สูงกว่าตำแหน่ง
ประจำของตน ให้ได้ รับผิดชอบตามอัตราสำหรับตำแหน่งสูงที่ทำการแทน
อยู่นั้น.

ข้อ ๒๖ ถ้าในท้องเดียวกัน มีข้าราชการทหารเรือรวมอยู่ หลาย ตำแหน่ง
ให้ ยิง สตูดิโอได้ เฉพาะตำแหน่งที่สูงที่สุดเท่านั้น ห้ามไม่ให้ ยิง สตูดิโอแก่
ตำแหน่งที่ต่ำกว่านั้นด้วย.

ข้อ ๒๗ ขงหมายยศนายพลเรือ และหมายยศนายพลเรือจัตวาควร
รับผิดชอบเวลาใด ให้ถือตามแบบแผนต่อไปนี้.

(๑) ถ้าผู้บังคับบัญชากระบวนเรือ ซึ่งขงหมายยศที่ต่ำกว่านั้นเป็น
ครั้งแรก ในเวลารับตำแหน่งใหม่ หรือเปลี่ยนขงในเวลาเดือนยศ
ให้เรือของนายทหารผู้ มียศรองเป็นที่ ๒ นายพลนั้น ยิง สตูดิโอในนามของเรือ
อื่น ๆ ซึ่งอยู่ในกองเดียวกัน.

(๒) ถ้าเรือรบตำแหน่งดำไต พบกับเรือซึ่งชกขงนายพลให้ ยิง สตูดิโอ.

(๓) ถ้ากระบวนเรือใด ๆ พบกับเรือที่ชกขงนายพล และถ้านายทหาร
ผู้ใหญ่ผู้ บังคับกระบวนเรือ นั้น มียศต่ำกว่าขงหมายตำแหน่งที่ต่ำกว่าตนเอง
ก็ให้ ยิง สตูดิโอแก่ขงนายพลในนามของกระบวนเรือ.

(๕) ถ้าผู้บังคับการเรือดำน้ำได้เลื่อนยศชั้นเป็นนายพล หรือนายพล
เลื่อนยศสูงขึ้นไปตามลำดับชั้น และชักธงหรือเปลี่ยนธงหมายยศของตน
ในการเลื่อนยศ ถ้าธงนายพลที่สูงกว่าอยู่เหนื้ดเดียวกัน ต้องยิงสลุตให้
แก่ธงนายพลนั้นพร้อมกั้บเวลาที่ชักธงของตน.

ข้อ ๒๘ การยิงสลุตให้แก่ขงทหารเรือตั้งได้กั้ด้าวมาใน ข้อ ๒๗ นี้ ให้ผู้
รับยิงสลุต คอ้บตามอัตราในแบบบาญชี หมายอักษร (ก) และถ้าเรือหลาย
ลำหรือหลายกระบวน ยิงสลุตให้ ในกั้ดเดียวกัน ให้ผู้รับสลุตยิงตาม
จำนวนนัดที่คั้ดหนดร ได้รับคั้บตามอัตราหมายอักษร (ก) แต่ครั้งเดียวเพนการ
คอ้บหัวไป.

ข้อ ๒๙ ในกระบวนเรือเดียวกัน ห้ามไม่ให้ ยิงสลุตให้แก่นายพลผู้
บัญชาการกระบวนนั้นมากกว่า ๑ ครั้ง เว้นไว้แต่ในการเลื่อนยศหรือเปลี่ยน
ตำแหน่งผู้บัญชาการ.

ข้อ ๓๐ ห้ามไม่ให้ ยิงสลุตให้แก่ข้าราชการฝ่ายสยาม ที่มียศเทียบ
ต่ำกว่านายพลเรือจัตวาในทีใด ทีหนึ่งภายนอกพระราชอาณาเขต

ภาคที่ ๕

ว่าด้วยยิงสลุตให้ข้าราชการต่างประเทศ

ข้อ ๓๑ การ ยิงสลุตเพนเกียรติยศแก่ข้าราชการต่างประเทศ ให้ปฏิบัติ
เทียบ ตามอัตราในแบบบาญชี หมายอักษร (ก) นั้น.

ข้อ ๓๒ ถ้าข้าราชการต่างประเทศซึ่งมียศสูง หรือนายทหารต่างประเทศ

สนนายพดธไปมาเยี่ยมเยียนเรือรบสยาม ให้ โดยรับผิดชอบในอาณาเขต
จากเรือ ตามจำนวนที่เห็นสมควรจะเทียบขึ้นได้กับแบบหมายอักษร (ก)
ได้นี้ไว้ แต่ทราบ ว่า ขบรมนิยมเรือรบแห่งประเทศของผู้นั้น ยิ่งดัง
ให้ ข้าราชการชั้นนั้น มีจำนวนน้อยกว่าตามแบบหมายอักษร (ก)
จึงให้ ยิงให้ ตามขบรมนิยมเรือรบแห่งประเทศของผู้รับผิดชอบ.

ข้อ ๓๓ ถ้าเรือรบสยามตำหนึ่งดำไต แต่นำไปจอดในอ่าวเมืองต่าง
ประเทศ และถ้ามีเรือหรือเรือของประเทศนั้นอยู่ในที่นั้น ให้ ยิงดังตให้ แก่
ของหมายชาตินั้น ๒๓ นัด ถ้าเรือรบสยามไปเป็นกระบวนเรือ ให้ เรือของ
นายทหารผู้บังคับบัญชากระบวนเรือ ยิ่งดังตแต่ผู้เดียวในนามของกระบวนเรือ
และถ้าเรือหรือบ้อมต่างประเทศนั้น ไม่ยิงดังตตอบ ให้ ตีว่า กับเจ้าหน้าที.

ข้อ ๓๔ ถ้าเรือรบสยามวิ่งไปโดยดำหัง หรือไปเป็นกระบวนเรือก็
พบกับเรือรบต่างประเทศ ซึ่งชักของนายพดธเรือของประเทศนั้นสูงกว่าตำแหน่ง
ผู้บังคับการกระบวนเรือฝ่ายสยาม ก็ให้ ยิงดังตให้ แก่ของนายพดธต่างประเทศ
ตามอัตราในแบบหมายอักษร (ก) ถ้าไปพบกับเรือรบต่างประเทศ
เช่นนี้ในอ่าว ก็ให้ หรือได้ จนกว่าจะได้ ยิ่งดังตให้ เป็นเกียรติยศแก่ธงชาติแล้ว
จึงดังตให้ แก่ของนายพด.

ข้อ ๓๕ ถ้าเรือรบดำไฟที่ควรจะยิงดังตได้ และมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด
เป็นการจำเป็นต้งการยิงดังต เช่นเรือซำรตเปนต้น ให้ ช้แรงต่อเจ้า
หน้าทีต่างประเทศทราบทันที.

ข้อ ๓๖ การยิงดังต เป็นเกียรติยศแก่เจ้าต่างประเทศ หรือ ข้าราชการ

ต่างประเทศ ดังได้กล่าวมาแล้วในภาคที่ ๒ และภาคนี้ ให้พึงเข้าใจว่า
เฉพาะแต่ ประเทศซึ่งรัฐบาลนับว่าเป็นประเทศเอกราชเท่านั้น.

ข้อ ๓๗ ห้ามไม่ให้เรือหลวงปลดอยอินเญย หรือตตงเป็นการเคารพ
ต่อเรือต่างประเทศถ้าหนึ่งดำไต เว้นไว้แต่เรือต่างประเทศนั้น จะปลดอยอินเญย
หรือตตงก่อน.

ภาคที่ ๕

ว่าด้วยการตตง

ข้อ ๓๘ การยิงตตงหลวงไม่มีตตงตตงได้ กล่าวแล้วใน ข้อ ๓๘.

ข้อ ๓๙ ถ้าเรือรบต่างประเทศตตง เรือรบหรือบ้อมสยาม ให้ยิง
ตอบเท่ากับจำนวนที่เรือรบต่างประเทศยิง และถ้าอาวุธเรือรบต่างประเทศ
มาทอดแตะยิงตตงนั้น เป็นอาวุธรบคมทงมเรือรบสยามทอดตตงอยู่ด้วย ให้เป็น
หน้าที่ของบ้อมตตงตตง ถ้าเป็นทงมแต่เรือรบทอดตตงไม่รบคม ให้เรือ
ของนายทหารผู้ใหญ่ในทันทีตตงตอบ.

ข้อ ๔๐ เรือรบสยามยิงตตงให้ข้าราชการสยามไม่มีตตงตตง เว้นไว้
แต่การตตงข้าราชการทหาร เรือตตงได้ กล่าวแล้วใน ข้อ ๒๘.

ข้อ ๔๑ การยิงตตงในระหว่างเรือรบและบ้อมสยาม กับเรือรบและบ้อม
ต่างประเทศ ประเทศต่าง ๆ ได้พร้อมกัน ถือแบบธรรมเนียม การ ตตง
ตตงตตงไปนี้.

(๑) การยิงตตงซึ่งไม่มี มีตตง คือ

ก. การยิง ตตง เป็นพระเกียรติยศ แห่ง พระเจ้าแผ่นดิน และพระราชอง

หรือเป็นเกียรติยศแก่ประธานาธิบดีแห่งประเทศ ในเวลาเดี๋ยวจะมาถึง หรือออกจากท่าบดไต่ท่าบดหนึ่ง และในเวลาอื่นหลังจากเรือรบ

ข. การยิงสลุตให้ทูตกงสุล นายทหารบกทหารเรือ หรือผู้รักษา ราชการบ้านเมือง เวลามาถึงหรือออกจากท่าบดไต่ท่าบดหนึ่ง และใน เวลา มาเยี่ยมเยียนเรือรบ

ค. ข้าราชการต่างประเทศ ซึ่งมีเกียรติยศสูงเวลามาเยี่ยมเรือรบ

ง. การยิงสลุตใน การ เฉลิม พระชนม์พรรษา หรือการนักขัตฤกษ์

เฉลิมชาติ

(๒) สลุตที่ค้างยิงตอบเท่าจำนวน คือ

ก. การสลุตธงประจำชาติ เมื่อเรือรบไปถึงอ่าวต่างประเทศ

ข. นายทหารเรือต่างประเทศชั้นนายพล ในเวลาที่เรือไปพบกันกลาง ทะเลหรือในอ่าว

(๓) ถ้าเรือรบต่างประเทศ ยิงสลุตเป็น เกียรติยศแก่ขงกรมบัญชาการ ทหารเรือ ให้ ยิงตอบเท่ากับจำนวนที่เรือต่างประเทศยิง

ความที่ประเทศต่าง ๆ ยินยอมพร้อมกันเป็นถือแบบธรรมเนียมการยิงสลุต ตอบดังนี้ ให้บรรดาเรือรบและบ้อมสยามปฏิบัติดังตามแจ้งทุกประการ

ข้อ ๕๒ ถ้าเรือรบและบ้อม สยาม ยิงสลุต ขงกรมบัญชาการทหารเรือ ไม่ต้องมีสลุตตอบ แต่ถ้าเรือรบ หรือบ้อม ต่างประเทศ สลุต กรม บัญชาการ ทหารเรือฝ่ายสยาม ให้ส่งให้เรือรบสยามดำไตดำหนึ่ง ซึ่งไปกับเรือที่ รัศของกรมบัญชาการทหารเรือนี้ ยิงสลุตตอบแทนได้

ข้อ ๕๓ ถ้าเรือค้าขายต่างประเทศ หรือ เรือค้าขายฝ่ายสยาม หรือเรือใด ๆ ซึ่งไม่ใช่เรือใน ปกครองของกรมทหารเรือ ยิงสลุดให้เรือรบ สยาม ให้เรือรบสยามยิง สลุดตอบ มีจำนวนเพียง ๕ นัด ถ้าเรือค้าขาย ที่กล่าวแล้ว แต้นมาด้วยกันมากกว่าดำหนึ่งชั้นไป และยิงสลุดให้เรือรบ สยาม ก็ให้เรือรบยิงสลุดตอบเป็นจำนวน ๗ นัด

ภาคที่ ๖

การชักธงเวลายิงสลุด

ข้อ ๕๔ ในการยิงสลุดให้เรือรบ หรือ บัอมต่างประเทศ หรือยิงสลุด เป็นเกียรติยศแก่บุคคลต่างประเทศ ในเวลาที่ยิงให้ชักธงดังต่อไปนี้

(๑) พระเจ้าแผ่นดิน หรือ เจ้านายใน พระราชวงศ์ต่างประเทศ หรือ ประธานาธิบดีแห่ง ประเทศ ให้ ชักธงตั้งโตกว่าดวงแต่ใน ข้อ ๑๘

(๒) ถ้ายิงสลุดในการ เคารพพระชนม์พรรษา พระเจ้าแผ่นดินต่างประเทศ หรือในการนักษัตฤกษ์เฉลิมชาติต่างประเทศ ให้ชักธงประจำชาติต่างประเทศ นั้นขนาดเล็กลงในเวลายิงสลุด และถ้าเรือรบของประเทศนั้น ซึ่งทอด อยู่ในที่นั้นชักธงราว ก็ให้ เรือรบสยามชักธงประจำชาติที่กล่าวแล้วนั้น ไว้ต่อไปจนกว่าเรือรบของประเทศนั้นจะดธงราว แต่ถ้าไม่มีเรือรบของ ประเทศนั้นทอดอยู่ในที่เดียวกัน ก็คงให้ ชักธงประจำชาตินั้นอยู่จนถึงเวลา

(๓) ในเวลาที่เรือรบสยามไปถึงอ่าวต่างประเทศ แต่ยังไม่ถึงตึกให้ธงชาติต่างประเทศ ให้ชักธงประจำชาติของประเทศนั้นขึ้นที่เสากลางตลอดเวลาที่ถึงตึก

(๔) ในการยิงสลุตให้นายทหาร ต่างประเทศชั้นนายพล หรือยิงสลุตตอบในการชัก ให้ชักธงประจำชาติของประเทศนั้นขึ้นที่เสาหน้าตลอดเวลาที่ถึงตึก

(๕) ในการยิงสลุตให้ข้าราชการ หรือนายทหารต่างประเทศเวลาลงมาเยี่ยมเรือรบสยาม ให้ชักธงประจำชาติของผู้ นั้นขึ้นที่ เสาหน้าตลอดเวลาถึง.

ข้อ ๕๕ ในการยิงสลุตให้ข้าราชการสยาม ให้ชักธงหมายตำแหน่งของข้าราชการนั้นขึ้นที่เสาหน้า ถ้าเป็นตำแหน่งที่ไม่มีธงตามพระราชบัญญัติว่าด้วยแบบอย่างธงสยาม ร.ศ. ๑๑๗ หรือธงหมายตำแหน่งของข้าราชการนั้นไม่มีอยู่ในเรือรบก็ดี ให้ชักธงข้างขึ้นแทน พันแดงขึ้นแทนที่เสาหน้า.

(ก)

๕๗๓

ประเภท ที่	ตำแหน่ง หน้าที่ราชการ ซึ่งควร รับผิดชอบในหน้าที่ราชการ	ยี่ง ที่ นัด	ยี่ง		เรือ	ยี่ง		หมายเหตุ	
			ใน เขต ใด	ใน เวลา ใด		จาก	บ้อม		
๑	ผู้บัญชาการ กรม ทหาร เรือ	๓๘	ทุก แห่ง	เวลา ๑๖ หรือ ๑๗ จาก เรือดำ หนึ่ง ตัว โดย คำสั่ง พิเศษ.	ในวัน เดียว และ ที่ เดียว กัน ยี่ง ๑ ครั้ง และ จาก เรือดำ หนึ่ง	เวลา มา ถึง ที่ ซึ่ง บ้อม ตั้ง อยู่ และ เวลา ไป จาก ที่ บ้อม เวลา มา ถึง โดย คำสั่ง พิเศษ.	ไม่มี กำหนด		
๒	นาย ทักษิณ	๓๗	ทุก แห่ง	มี กำหนด ยี่ง ได้ แต่ เฉพาะ ตาม ความ ใน ข้อ ๒๗ แห่ง ข้อบังคับ ว่า ด้วย การ ยี่ง สัตต เท่านั้น.					
๓	นาย พล เรือ เอก	๓๕							
๔	นาย พล เรือ โท	๓๓							
๕	นาย พล เรือ ศรี	๓๑							
๖	นาย พล เรือ จัตวา	๒							
๗	นาย เรือ เอก หรือ นาย ทหาร เรือ ซึ่ง มี ยศ ต่ำ กว่า ผู้ ตง ไป	๗		มี แต่ การ ยี่ง สัตต ตาม ความ ใน ข้อ ๒๗ เท่านั้น.					
๘	ผู้บัญชาการ กรม ยุทธรนา ชิการ	๓๘	ทุก แห่ง	เวลา ๑๖ หรือ ๑๗ จาก เรือดำ หนึ่ง ตัว โดย คำสั่ง พิเศษ.	ในวัน เดียว และ ที่ เดียว กัน ยี่ง ๑ ครั้ง และ จาก เรือดำ เดียว	เวลา มา ถึง ที่ ซึ่ง บ้อม ตั้ง อยู่ และ เวลา ไป จาก ที่ บ้อม และ เวลา อื่น โดย คำสั่ง พิเศษ.	ไม่มี กำหนด		
๙	นาย ทักษิณ	๓๗	ทุก แห่ง	เวลา มา เข้ม เย็น เรือ รม เป็น เกียรติ ยศ หรือ ตง เรือ รม ไป ราชการ ให้ ยี่ง ใน เวลา ตง เรือ หรือ ขึ้น จาก เรือ.	ทำ เรือ แห่ง เดียว และ ใน วัน เดียว กัน ยี่ง ได้ แต่ ถ้า เดียว ภายนอก พระราชอาณา เขต ใน บั๊น หนึ่ง สัตต ได้ ๑ ครั้ง ภายใน พระราชอาณา เขต ใน ๓ บั๊น สัตต ได้ ๓ ครั้ง เว้น ใจ แต่ ผู้รับ สัตต ได้ เลื่อน ยี่ง ขึ้น				
๑๐	นาย พล เอก	๓๕							
๑๑	นาย พล โท	๓๓							
๑๒	นาย พล ศรี	๓๑							
๑๓	นาย พล จัตวา	๒							
๑๔	เอก อรรค ราชทูต	๓๘	ทุก แห่ง	เวลา ตง เรือ และ ถ้า เรือ รม หดง ไป สั๊ง แห่ง ใด เมื่อ ถึง ที่ สั๊ง แห่ง หนึ่ง เวลา ขึ้น จาก เรือ อีก ครั้ง หนึ่ง.	ไม่มี กำหนด	เวลา ถึง และ ไป จาก ท่า บัด ที่ บ้อม ตั้ง อยู่	ไม่มี กำหนด		
๑๕	อรรค ราชทูต	๓๕	เฉพาะ ใน อาณา เขต ซึ่ง ผู้รับ สัตต ไป เป็น อรรค ราชทูต ประจำ อยู่	เวลา ขึ้น จาก เรือ รม ที่ ไป สั๊ง หรือ เวลา ตง เรือ รม เพื่อ กลับ จาก ประเทศ นั้น ให้ เรือ รม ดำ นั๊น ยี่ง เวลา มา เข้ม เย็น เรือ รม ให้ ยี่ง เวลา ตง และ ขึ้น จาก เรือ.	ตาม การ ที่ จะ มี ขึ้น				
๑๖	ราชทูต หรือ ข้าราชการ ใน สถาน ทูต ตำแหน่ง อื่น ซึ่ง มี ยศ ต่ำ กว่า อรรค ราชทูต แต่ สูง กว่า อุปทูต.	๓๓							
๑๗	อุปทูต	๓๑							
๑๘	กงสุล เชนราด	๒	ภายใน เขต รั๊ม เมือง ท่า เรือ ซึ่ง ผู้รับ มี หน้าที่ ประจำ การ	ในการ มา เข้ม เรือ ยี่ง เวลา ขึ้น และ ตง จาก เรือ	ใน บั๊น หนึ่ง สัตต ครั้ง เดียว และ ใน วัน เดียว กัน ยี่ง ได้ ถ้า เดียว.	ไม่มี			
๑๙	กงสุล	๗							

ข้าราชการ ชั้น สูงกว่า หนึ่ง ขึ้น รับผิดชอบ ได้ แต่ เฉพาะ ใน การ พิเศษ บาง ครั้ง ซึ่ง จะ ได้ มี คำสั่ง จาก กรม ทหาร เรือ.

กฎข้อบังคับสำหรับอัตราเก็บเงินค่านามณฑลกรุงเทพฯ ฯ

ตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่านา รัตนโกสินทร ศก ๑๑๘ ให้เสนาบดีอำนาจตั้งกฎข้อบังคับเพื่อรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินั้น

บัดนี้เห็นว่าอัตราเก็บเงินค่านาในชั้นที่แบ่งลงไป ถึง เศษส่วนของ งาน เปนเศษเยี่ยมทำให้การเก็บเงินและเสียค่านาลำบากอาจ ปนเหตุถึงถึงกัน

จึงได้ตั้งกฎข้อบังคับไว้สำหรับคิดกำหนดเก็บเงินค่านา อย่างนาฟางถอยในมณฑลกรุงเทพฯ ฯ ให้ เป็นความสมควรดังต่อไปนี้

ชั้นนา	ไร่ ตะ	งาน ตะ	ส่วนของงาน			หมายเหตุ
			๓ ใน ๔ ส่วนของ งาน	ครึ่ง งาน	๓ ใน ๔ ส่วนของ งาน	
			อัฐ	อัฐ	อัฐ	
นาเอก	๘๐	๒๐	๓๕	๓๐	๕	๓ ใน ๔ ส่วนของงานคือ กว่า ๕๐ ถึง ๘๕ ตารางวา. ครึ่งงานคือ กว่า ๒๕ ถึง
นาโท	๖๐	๓๕	๓๒	๘	๕	
นาตรี	๕๐	๔๒	๘	๖	๓	๕๐ ตารางวา.
นาจตุร	๔๐	๕๐	๗	๕	๓	๓ ใน ๔ ส่วนของงานคือ
นาเบญจ	๓๐	๘	๖	๔	๒	กว่า ๓ ถึง ๒๕ ตารางวา.

กฎให้ ใ้ฉฉฉฉ ๒๒ ธันวาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๔

(ลงพระนาม) นเรศวรฤทธิ

08/10/2566

เสนาบดีกระทรวงนครบาล

๗๖

ประกาศตั้งกองข้าหลวงตรวจการออกโฉนดที่ดิน

ด้วย มีพระบรมราชโองการใน พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
 คำรัสเห็นเกล้าฯ ว่า การออกโฉนดที่ดินซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
 ให้เริ่มจัดขึ้น ตั้งแต่วันที่ ๑๒๐ มา่นั้น บัดนี้ การนั้นได้เจริญแพร่หลาย
 มากขึ้นโดย มีกองข้าหลวงเทศร์ แยกย้ายกัน ออกไปตั้งทำการ ตามมณฑล
 ต่าง ๆ และหอทะเบียนที่ดินก็ ได้ตั้งขึ้น หลายหัวเรื่องแล้ว สมควร จะต้อง
 มีข้าหลวง ตรวจ การ ขึ้น อีกกองหนึ่ง เพื่อให้ ตรวจการ ในกองข้าหลวง เทศร์
 และหอทะเบียน ที่ดินทั่วไป เพื่อมิให้ การนั้นๆ เสื่อมทรามไปได้ จึงทรง
 พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ให้ มีกอง ข้าหลวง ตรวจ การ ออกโฉนดที่ดิน ขึ้น ใน กระทรวง
 เกษตราธิการกองหนึ่ง มีตัวข้าหลวงและผู้ช่วย เสมียนตามสมควร
- ข้อ ๒ ข้าหลวงตรวจการออกโฉนดที่ดินนี้ ให้ มีหน้าที่เป็นสองพแนก คือ
 - ก หน้าที่พแนกชำระการ ขึ้นแก่กระทรวงเกษตราธิการ
 - ข หน้าที่ตุลาการ ขึ้นแก่กระทรวงยุติธรรม
- ข้อ ๓ ในพแนกหน้าที่ชำระการนั้น ให้ ข้าหลวงมีหน้าที่ จะ ตรวจ
 การงานทั้งปวงในกองข้าหลวงเทศร์และหอทะเบียนที่ดินทั่วไป ให้ มีอำนาจ
 ที่จะเรียกตรวจพหนังสือ และบัญชี ตรวจได้ทุกอย่าง และถ้ามีความสงสัยจะได้จะ
 ได้ถามประการใด ข้าหลวงเทศร์และนายทะเบียนต้องชี้แจงจงตลอด

ข้อ ๕ ^{08/10/2566} เป็นหน้าที่ จะรายงานความเจริญฤๅความบกพร่องเสื่อมทราม

ในกองข้าหลวง เกษตร ฤๅ หอ ทะเบียนที่ดินใด ๆ และ ออก ความ เห็นในการ
ที่ควรจัดเก็บ ไร่เปลี่ยนแปลงประการใด ๆ เพื่อให้การนั้น ๆ เจริญขึ้นมา
ยังกระทรวงเกษตรราธิการเนื่อง ๆ

ข้อ ๕ ในพแนกตุลาการนั้น ให้ข้าหลวงตรวจการออก โฉนดที่ดินมีหน้า
ที่รับ ผิดชอบ และมีอำนาจในการ พิจารณา และพิพากษา คดีใน หน้าที่ ข้าหลวง
เกษตรทั้งชั้น ให้ข้าหลวงเกษตรมีอำนาจแต่เพียงการได้ส่วนและเปรียบเทียบ
เทียบเท่านั้น

ข้อ ๖ บรรดาผู้ช่วยข้าหลวงเกษตร ฝ่ายตุลาการ ให้ยกมา อยู่ใน บังคับ
บัญชา ข้าหลวง ตรวจการออกโฉนดที่ดินสืบไป และต่อไปให้เรียกว่าผู้ช่วย
ข้าหลวงตรวจการออกโฉนดที่ดิน

ประกาศมาณวันที่ ๑๓ มกราคม รัตนโกสินทร ศก ๒๔๖๕
ณ วันที่ ๑๓๕๗๕ ในรัชกาลปัตยุมันนี้ ๗

ประกาศตั้งข้าหลวงตรวจการ
ออกโฉนดที่ดินและข้าหลวงเกษตร

ด้วยตามคำทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้จัดกอง ข้า หลวง ตรวจ การ
ออกโฉนด ที่ดิน ขึ้นในกระทรวงเกษตรราธิการกองหนึ่ง ตามข้อความอันมีแจ้ง
อยู่ในประกาศ กระแสพระบรม ราชโองการ คือ ประกาศตั้งกอง ข้าหลวง
ตรวจการ ออกโฉนดที่ดินซึ่งลงวันที่ ๑๓ มกราคม ศก ๒๔๖๕ นั้น

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ย้ายพระยาประชาชีพบริบาลจากเจ้า

หลวงเกษตรมณฑลกรุงเทพฯ และกรุงเทพฯ มาเป็นข้าหลวงตรวจการออก
 โฉนดที่ดิน ให้ย้ายหลวงวิจารณ์ดำดีเจ้ากรมตำรวจนครหลวงในกระทรวงเกษตรา
 ธิการ ไปเป็นรองข้าหลวง เกษตร ทำการในหน้าที่ข้าหลวงเกษตรประจำ
 มณฑลกรุงเทพฯ ให้เลื่อนพระยาวิเศษ โภชนาชั้นเป็นข้าหลวงเกษตรประจำ
 มณฑลกรุงเทพฯ และให้เป็นพนักงานเกษตรสำหรับกรุงเทพฯ ตั้งแต่บัด
 นี้สืบไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ มกราคมวันโกสินทร ศก ๒๒๔

(ลงนาม) เทเวศร์พงษ์ วิวัฒน์

เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

๗

ประกาศกระทรวงโยธาธิการ

ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
 ออกประกาศพระราชกฤษฎีกาเพิ่มเติมในการจัดที่ดินสร้าง ทางรถไฟสายเหนือ
 ซึ่งลงใน ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๘ แผ่นที่ ๕๑ วันที่ ๓ มีนาคมวันโกสินทร
 ศก ๒๒๑ หน้า ๘๗๕ ซึ่งกำหนดให้ ใช้ความในประกาศพระราชกฤษฎีกาจัด
 การที่ดินสร้างทางรถไฟในทางตอนตลพบุรีตั้งปากน้ำโพ ซึ่งได้ประกาศใน
 หนังสือราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๘ แผ่นที่ ๕๐ วันที่ ๒ สิงหาคมวันโกสินทร
 ศก ๒๒๑ หน้า ๘๕๒ ตลอดขึ้นไปถึงเมืองอุตรดิตถ์ด้วยอันมีเนื้อความ ๑๒ ข้อ
 และความในข้อ ๑ จะจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งข้าหลวงสำหรับ

จัดตั้งคนต้องฝ่าย ผู้ใดเป็นข้าหลวงการแขวงใดมณฑลใดจะได้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาให้ทราบทั่วกันนั้น

บัดนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต
ให้ตั้ง มิสเตอร์ เอ. โกลด์ เซกชัน อีนยี เนีย กรม รถ ไฟ ซึ่ง ประจำ ทำ การ ชุ่ย ที่
เมืองอุตรดิษฐ์เป็นข้าหลวงโยธา ให้พระวิจิตรศรี พนักงานโยชามณฑล
พิศณุโลก เป็นข้าหลวงกองที่ข้าหลวงทั้งสองนี้จะได้ มีหน้าที่สำหรับจัดการที่
ดินทำทาง รถไฟในแขวง เมืองพิมายและ เมืองอุตรดิษฐ์ มณฑล พิศณุโลกตาม
ประกาศพระราชกฤษฎีกาเพิ่มเติมซึ่งตั้งวันที่ ๓ มีนาคม วันโกสอินทร ศก ๑๒๓
นั้นต่อไป ให้เจ้าของที่ ๆ ถูกทางรถไฟว่ากล่าวในเรื่องที่ดินด้วยข้าหลวง
ซึ่งทำการอยู่ในแขวงตำบลนั้นต่อไป

ประกาศมาณวันที่ ๕ มกราคมวันโกสอินทร ศก ๑๒๔

(ลงนาม) พระยาสุริยานุวัตร

เสนาบดีกระทรวงโยธาธิการ

๗

พระราชบัญญัติเพิ่มเติม

การภาษีอากร วันโกสอินทร ศก ๑๒๔

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์
พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวดำรัสเหนือเกล้าฯ ตั้งว่า พระราชบัญญัติการ
ภาษีอากร ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งไว้ แต่ปีวันโกสอินทร
ศก ๑๓๓ นั้น มีข้อความบางแห่งซึ่งไม่สมควรแก่การที่ เป็นอยู่ ใน บัญญัติ
๐๗/10/25๑๒

มาตรา ๒๕ ว่าด้วยการค่าธรรมเนียมเหล่านี้ใด ๆ ในเวลาที่เห็นสมควร
จะยกเว้น

ประกาศมาณวันที่ ๓ มกราคมวันโกสินทรศก ๑๒๕ เป็นวันที่ ๓๓๕๖๕
ในรัชกาลปัจจุบันนี้

๗

ประกาศเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
เก็บเงินค่าอากร ร.ศ. ๑๓๘

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศ จงทราบทั่วกันว่า
ตั้งแต่ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดการแก้ไขวิธีที่ถือกรรมสิทธิ์ของ
ผู้ที่ดิน ให้การซื้อขายเปลี่ยนเจ้าของที่ดินง่ายซึ้งกว่าแต่ก่อน มีเหตุที่
เจ้าของ ที่ดินที่ได้ ทำการเพาะ ปลูก อัน ควรจะต้อง เสีย เงิน ค่าอากร ประจำ
จำหน่ายที่ดินไปแก่ผู้อื่น ในระหว่าง เวลาที่ยังไม่ได้ เสียเงินค่าอากร ทำให้
เป็นความยากลำบากแก่เจ้าพนักงาน ที่จะสืบ เสาะ ติดตามตัวผู้ที่ได้ ทำการเพาะ
ปลูกอันควรจะต้องเสียเงินอากรประจำนั้น มาเรียก เงินภาษีอากรมีอยู่เนื่อง ๆ
ทรง พระราช ดำริห์เห็นว่าควรจะต้อง เพิ่ม เดิมควมใน พระราชบัญญัติ ลักษณะ
เก็บเงินค่าอากร ร.ศ. ๑๓๘ เพื่อแก้ไขความขัดข้องของข้อนี้ จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้เพิ่มเติมพระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่าอากร ร.ศ. ๑๓๘ อีก
มาตราหนึ่งมีข้อความดังนี้

มาตรา ๒๒ (ก) ผู้ใดรับเป็นเจ้าของนาด้วยประการใด ๆ เมื่อนั้น
ยังไม่ได้เสียค่าอากร ให้ผู้นั้นรับผิดชอบในการ เสียค่าอากรแทนเจ้าของเดิม

แต่ถ้าในคืนนั้นเงินอากรค้างมาหลาย ๆ ปี ให้เจ้าของใหม่รับผิดชอบในการ
เสียด่านแห่งนั้น ๆ ตั้งแต่ที่ ถ่วงมาแต่ ๑ ปี และให้เจ้าพนักงานมีอำนาจจัด
เก็บเต็มตามความใน มาตรา ๑๒ เพื่อให้ ได้ผลประโยชน์แผ่นดินต่อไป.

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ มกราคมรัตนโกสินทร ศก ๑๒๔ เปนวันที่ ๑๓๕๗๘
ในรัชกาลปัตยุบันนี้

ประกาศเพิ่มเติม อัครา

เก็บเงินค่านาใหม่ณฑนครไชยศรีอีก ๕ ตำบล

ด้วยตามความในประกาศ กระชั้น เก็บเงินค่านาใหม่ณฑลต่าง ๆ ซึ่งได้ตั้ง
ในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๒๒ แผ่นที่ ๓๗ หน้าที่ ๗๘๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม
ร.ศ. ๑๒๔ นั้น ในส่วนท้องที่อำเภอตลาดใหม่ณฑล นครไชยศรียังขาดตำบล
ที่จะเสียด่านอีก ๕ ตำบลทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศเพิ่มเติมกระชั้น
ตำบลที่นาในท้องที่อำเภอตลาดใหม่ณฑลนครไชย ศรีที่ยัง ขาดไว้ ดังนี้
คือ ๑ ตำบลยายชา ๒ ตำบลท่าตลาด ๓ ตำบลบางเตย ๔ ตำบลทรง
คนอง ๕ ตำบลหอมเกร็ด คงให้เก็บเปนนาเอกรวมทั้ง ๕ ตำบล

คำดำว่าการมหาดไทย

ประกาศมาณ วันที่ ๓๐ ธันวาคมรัตนโกสินทร ศก ๑๒๔

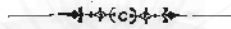
(ตงนาม) พระยาศรีสุเทพ

08/10/2566

ราชบัณฑิตยสถานของกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงนครบาล

ฉบับที่ ๓

ด้วยได้ รับข่าวว่าไข้กาฬโรคหลายรายมีขึ้นในเมืองสิงคโปร์ ข้าพเจ้าจึง
ขอประกาศตามข้อความในมาตรา ๓๖๒ ของพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการ
เดินเรือในน่านน้ำสยาม รัตนโกสินทร ศก ๒๔๕ นั้น ให้ทราบทั่วกันว่า
บรรดาเรือที่มาถึงในน่านน้ำสยาม จากเมืองสิงคโปร์ จะต้องหยุดที่ค้ำบัง
กันโรคภัยอันตรายที่เกาะพระเพื่อ ให้เจ้าพนักงานแพทย์ตรวจ และอยู่ ณ ที่นั้น
จนกว่าเจ้าพนักงานแพทย์จะอนุญาตให้เข้ามาได้

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ มกราคม รัตนโกสินทร ศก ๒๔๕

ฉบับที่ ๔

พระเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จขึ้นทรงพระกรุณาฯ เสด็จมาตั้งกระทรวงนครบาล
ขอประกาศให้ทราบทั่วกันว่า บัดนี้ไข้กาฬโรคในเมืองสิงคโปร์ ไม่มีติดต่อกัน
กันแล้ว เพราะฉะนั้นจึงขอประกาศตามข้อความในมาตรา ๓๖๒ ของพระราช
บัญญัติ ว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำสยาม รัตนโกสินทร ศก ๒๔๕ นั้น ให้
ทราบว่า ประกาศกระทรวงนครบาลฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม
รัตนโกสินทร ศก ๒๔๕ นั้น ให้เลิกถอนเสียตั้งแต่วันที่ไป

ประกาศมาณวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทร ศก ๒๔๕
(ลงพระนาม) นเรศวรฤทธิ์

ประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ตามพระราชบัญญัติเพิ่มเติมการภาษีอากร รัตนโกสินทร ศก ๑๒๔
ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาวันที่ ๑ มกราคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๔ นั้น

เดิมนักกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ขอ ประกาศ แก่ผู้ที่มีประสงค์
จะรับผูกขาด ภาษีอากร ชาติ ภาษีอากร ให้ทราบทั่วกันว่า

การภาษีอากร ผูก ชาติ ซึ่ง จะได้ ว่า ประมุข อนุหรือผูก ภาษีอากร พิพัฒน์ สำหรับ
รัตนโกสินทรศก ๑๒๕ จะได้กำหนดว่าตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๒๘
มีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕ แจงอยู่ในรายการเดี่ยยนั้นแล้ว ผู้ซึ่ง
จะรับผูกขาดจะต้องประพฤติตามข้อบังคับและวิธีการว่า ประมุข ผูก ชาติ ซึ่งได้
กำหนดขึ้นสำหรับใช้ เฉพาะ อากร ผูก ชาติ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕ ดังนี้

- ๑ เจ้าพนักงานจะได้ กำหนดราคา บรรดา ภาษีอากร ผูก ชาติ ทุก ราย เป็น
เดาณไว้ก่อน เพื่อให้ผู้ มีประสงค์ จะรับผูกขาด คิดจำนวนได้ เสียไว้ก่อน เมื่อ
เปิดการประชุม จะได้ยกราคานับชนปลุกษาราชการซึ่ง มีหน้า ที่นั่งใน
ที่ประชุมว่าภาษีอากรพร้อมทั้งขนนาง กรมท่าซ้าย ซึ่ง ได้นั่ง ในที่ประชุม นั้นด้วย
- ๒ เมื่อที่ประชุม นั้นวินิจฉัยว่าราคาควรเท่าใดจะได้ กำหนดเป็นราคายื่นไว้
แต่ราคานั้น จะเป็นราคาที่ผู้ มีประสงค์ จะ รับทำ รับไปทำได้ โดยไม่ต้องประมูล
ราคาเงินงวดขึ้นไปอีก
- ๓ เมื่อ มีผู้ เห็น ควร จะรับ ทำภาษี อากร รายใดตามราคาที่ ได้ตั้งเป็น
กำหนดแล้วนั้น ตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป ให้ ว่าประมูลเงินทวี อีกส่วนหนึ่ง

1870/566

ต่าง หาก ไม่เกี่ยวแก่เงินงวดให้แก่รัฐบาล ถ้าผู้ใดทวงเงินมากที่สุด
ผู้นั้นจะเป็นผู้ได้รับทำภาษีอากรตามราคาที่กำหนดไว้แล้ว และเงินทอนนั้นจะ
ต้องใช้เป็นเงินสดทั้งสิ้น และในบรรดาเงินสดเหล่านั้นจะต้องใช้ล่วงหน้าเมื่อ
ตกค่าแล้ว ๓/๕ เหลือกว่านั้นจะต้องใช้ ให้เสร็จภายใน ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่
ตกค่าแล้วไป

๔ ผู้ซึ่งรับผูก ชาติภาษี อากรที่ได้ ว่าประมูลเงินที่ตกค่า ไปแล้วได้ ใช้
แล้ว ๓/๕ ตามชอบของตน ถ้าภายหลังอีก ๑๕ วันมีเงินนำเงิน ๓/๕ ที่ยัง
ค้างอยู่ มาส่ง ให้เสร็จ เจ้าพนักงานจะรับอากรที่ได้รับผูกขาดไป และเงิน
ทอนที่ได้ส่งแล้ว ๓/๕ เสียโดยผู้รับผูกขาด ทำนิติสัญญาส่วนอากรนั้นจะได้ว่า
ประมูลกันใหม่ และจะไม่ยอมให้ ผู้ซึ่งได้ถูกริบ อากรราย หนึ่งรายใด แล้ว
กลับ มาตั้ง ประมูล ด้วยตนเองหรือแต่งตั้งนายให้มาตั้ง ประมูลอากรรายนั้นอีก

๕ ผู้ซึ่งจะว่าประมูลรับผูกขาดทำภาษีอากรในวันโกสินทรศก ๑๒๕ นั้น
เจ้าพนักงานจะไม่ยอมให้ว่าประมูล แต่

ก. ผู้ซึ่ง มีเงิน งวด อากร ค้าง ใน ศก ก่อน ๆ เกิน กว่าสมบัติ ของคนที่
เจ้าพนักงานยึดไว้ เป็นประกัน

ข. ผู้ซึ่งเคยถูกริบทรัพย์สินสมบัติโดยไม่ สามารถ จะใช้หนี้ให้ ดำเนินได้

ค. ผู้ซึ่งได้เคย ทำ ความ ไม่ พอใจ แก่เจ้าพนักงาน ในการตั้ง เงินงวด หรือ
หักถดถวน ทรัพย์สินสมบัติอย่างอื่น ๆ

๖ ผู้ซึ่งรับทำภาษีอากรผูกขาดในวันโกสินทรศก ๑๒๕ จะ ต้อง ตั้ง เงิน

ประกันต้องหน้าต้องจดตามธรรมเนียม แต่สิ่งซึ่งจะตั้งเป็นประกันต้องหน้านั้น จะเอาทรัพย์สิน หรือ เช่าซึ่งแบ่งก็สักหลัง รั้งจ่าย เงิน เป็นประกันทั้งต้องจดก็ได้ โดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ยอย่างอื่นอีก

๘ การประมุขผูกขาดสำหรับ วัดนโกสินทรศก ๒๒๕ มีเงินค่าแผนจะ ค่ำธรรมเนียมอย่างอื่น ๆ รวมอยู่ใน เงินงวดทั้งสิ้นไม่ต้อง เสียอีก ส่วนหนึ่ง ค้างหาก

๘ ผู้ซึ่งจะว่าประมุขหรือรับทำภาษีอากรทั้งปวงเมื่อได้เข้ามาลงในที่ประชุม แล้วจะต้องลง ชื่อใน เรือเรารอรับว่า ประมุขซึ่ง เจ้าพนักงาน จะได้ คัดพิมพ์ ไว้ นั้นก่อนจึงจะว่าประมุขได้

๘ เมื่อว่าปร มุขตกค่าแล้วก็ให้ลง ชื่อใน บาน พนท ตามธรรมเนียมใน ส่วนเงินงวดอากร แต่ส่วนเงินทอนนี้ให้ส่งล่วงหน้า ๓/๕ และลงชื่อรับส่งเงิน ซึ่งยังคงในบาญชีอีกพนทหนึ่ง

ประกาศมาณวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ วัดนโกสินทร ศก ๒๒๕
(จงพระนาม) มหิศรราชหฤทัย

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ประกาศเก็บค่านา ในตำบลทรายมูล
แขวงเมืองนครนายกรัตนโกสินทร ศก ๒๒๕

พระเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จทรงดำรงราชานุภาพ เสด็จขึ้นประทับที่กรุงเทพฯ
ไทยรับพระบรมราชโองการได้เกล้า ๆ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ตั้งคำ
คามความในประกาศ กระชั้นที่นาซึ่งลงในราชกิจจานุเบกษาแผ่นที่ ๗๗ หน้า ๗๗๓

ตั้งวันที่ ๓ ธันวาคม ร.ศ. ๑๒๕ กำหนด นาคำบด ศตอรัณยสังคีต อ.ก.ของราชภัฏ
 แขวงเมืองนครนายกให้เก็บเป็นนาเอก ตามตบรางวัลหนึ่งอำเภอบ้านนาให้
 เก็บเป็นนาโทนั้น บัดนี้พระพิบูลย์สงครามผู้ว่าราชการ เมืองนครนายกได้
 จัดแบ่งหมู่บ้านออกจากตำบลศตอรัณยสังคีต ๕ หมู่บ้าน แบ่งจากตามตบรางวัล
 หนึ่ง ๑ หมู่บ้าน รวมเป็นตำบลหนึ่ง ชื่อตำบลทรายมูล ขึ้นในอำเภอของครบุรี
 ภายหลังประกาศกระชั้นที่นำแต่ในตำบลทรายมูลการทนายขอได้ฝังบริบูรณ์
 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดเก็บค่านาในตำบลทรายมูล เป็นชั้นนา
 เอกตั้งแต่ศก ๑๒๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทรศก ๑๒๕

ประกาศยกเว้นการเก็บค่าน้ำ

ในเขตแขวงเมืองฉะเชิงเทราและในเขตแขวงเมืองฉะฉานไชยเขตร์

พระเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งว่า
 ตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการค่าน้ำรัตนโกสินทรศก ๑๒๐
 มีว่า ให้เสนาบดีมีอำนาจที่จะยกเว้นค่าน้ำในกรณีที่ใด และยกเว้น
 ไม่ต้องให้รับชานาญบัตรคุมเครื่องมือในที่แห่งหนึ่งแห่งใด และให้มีอำนาจ
 ที่จะห้ามมิให้ใช้ เครื่องมืออย่างใด ๆ ในที่ใดที่หนึ่งได้นั้น

๒๕๕๐/๒๕๖๖

บัดนี้พระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศยกเว้น การ เรียกค่า อนุญาต ค่า อาชญาบัตร คัม เครื่องมือ และค่า
อนุญาตจับ สัตว์น้ำตาม ตัว คนใน เขตฯ แขวง เมืองวัดหน้าชั้นเมืองปราจีนบุรี ๓
และในเขตฯ แขวงเมืองสนามไชยเขตฯ ชั้นเมืองฉะเชิงเทรา ๓ ไม่ต้องจัดการ
ตามพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำคัก ๑๒๐ และกฎเดื่อนำบตั้งอัตราในการเก็บเงิน
อากรค่าน้ำ ตามวิธีในพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำคัก ๑๒๐ ซึ่งคร่าว โดย
ของที่ ๒ นั้นเป็นที่ตั้งที่นคร

คำกล่าวการมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕

(ลงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ๗

ประกาศเก็บเงินค่าใบอนุญาตร่อนหาแร่

พระเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จทรงดำรงราชานุภาพ เสด็จมาตั้งกระทรวง
มหาดไทย รับพระบรมราชโองการได้เกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
สั่งว่า ตามความในประกาศลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ร.ศ. ๑๒๓ ที่ได้ประกาศ
ในหนังสือพิมพ์ราชกิจจานุเบกษาแผ่นที่ ๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ร.ศ. ๑๒๓
ให้เพิ่มเติมความในพระราชบัญญัติ การทำเหมืองแร่ หมวดที่ ๓ ว่าด้วยการ
ร่อนหาแร่ ชั้นใหม่ให้ ใช้ ได้แต่ในท้องที่ซึ่ง เสด็จมาตั้งได้ ประกาศให้ ใช้ โดย
ใตถานั้น ความแจ้งอยู่แล้ว

ซึ่งตามความในพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่มาตรา ๗๒ มีความว่า

ให้เสนาบดีที่มีอำนาจที่จะตั้งกฎเพื่อกำหนดค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ซึ่งยังมีได้กำหนดไว้ ในพระราชบัญญัตินั้น

บัดนี้ทรงพระราชดำริเห็นว่าเป็นเวลาอันสมควรที่จะใช้ พระราชบัญญัติการท่าเหมืองแร่แห่งหมวด ๓ ซึ่งว่าด้วยการขอ อนุญาตร่อนหาแร่ในหัว เมือง และบางมณฑลได้ เพราะฉะนั้นทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เก็บเงินค่าธรรมเนียมใบ อนุญาต ร่อน หา แร่ จากผู้ ร่อน หา แร่ ใน แขวง เมือง ดังขดา ๑ มณฑล นครศรีธรรมราช ๑ บริเวณ ๗ หัวเมือง ๑ เมืองภูเก็ต ๑ เมือง พังงา ๑ เมืองหลังสวน ๑ ฉบับละ ๕ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน รัตนโกสินทร ศก ๒๒๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๑ เดือนกุมภาพันธ์ รัตนโกสินทร ศก ๒๒๕ เป็นวันที่ ๑๓๒๑๒ ในรัชกาลปัตยุมันนี้

(ลงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

๒

พระราชกำหนดเครื่องแต่งตัว ทหารเรือ รัตน โกสินทร ศก ๑๒๔

พระบาท สมเด็จพระ ปรมินทร มหา จุฬาลงกรณ์ พระ จุติจอม เกล้าเจ้า อยู่หัว มีพระ บรมราชโองการ ดำรัส เหนือเกล้าฯ ตั้งว่า บรรดา ทหารพลทหาร เรือ ให้ใช้เครื่อง แต่งตัว ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ เครื่องแต่งตัวพลทหาร

ข้อ ๑ หมวกมี ๒ อย่าง

อย่าง ที่ ๑ หมวก ถักตัก สีน้ำเงินดำ รูป หมวก กระจาดี่ ที่เชิง

หมวก มี สาย แถบ ดำ พัน รอบ ที่ สาย แถบ ด้าน หน้า จาก ถูก เป็น อักษร ของ ตาม ชื่อ เหล่า ทหาร (ตาม มาตรา ๖) มี ตรา จ.ป.ว. จาก ถูก ข้าง หน้า วรรค อักษร ๓ ตรา ต่อท้าย วรรค อักษร ๓ ตรา

อย่าง ที่ ๒ หมวก ผ่า ขาว รูป เหมือน อย่าง ที่ ๑ แต่ มี สาย แถบ อย่าง เดียว กัน

ข้อ ๒ เสื้อ มี ๔ อย่าง

อย่าง ที่ ๑ เสื้อ สัก ดา ตั้ หน้า เงิน ดำ รูป เสื้อ กระ ตาสี แหวน คอ มี ปก หลัง ข้อ มี มือ ตั้ ผ่า พัน คอ ตั้ กำ ตัด ไต้ ผ่า ปก หลัง ผูก รวบ ไว้ ที่ คอ

อย่าง ที่ ๒ เสื้อ ผ่า ขาว ตั้ รูป กระ ตาสี แขน ตั้ มี ปก หลัง ผ่า ตั้ ขาบ มี ขอบ ขาว มี ผ่า ผูก คอ อย่าง เดียว กัน กับ อย่าง ที่ ๑

อย่าง ที่ ๓ เสื้อ อย่าง เดียว กัน กับ อย่าง ที่ ๒ แต่ ปก หลัง ตั้ ขาว ไม่ มี รอบ เป็น เสื้อ ทำ การ

อย่าง ที่ ๔ เสื้อ ผ่า ตั้ ขาบ ตั้ รูป เดียว กับ อย่าง ที่ ๓ ปก หลัง ตั้ เดียว กับ เสื้อ เป็น เสื้อ ทำ การ สำหรับ ข้าง กล ข้าง ใ้

ข้อ ๓ กางเกง มี ๓ อย่าง

อย่าง ที่ ๑ กางเกง สัก ดา ตั้ หน้า เงิน ดำ รูป กางเกง กระ ตาสี

อย่าง ที่ ๒ กางเกง ผ่า ตั้ ขาว รูป เดียว กัน

อย่าง ที่ ๓ กางเกง ผ่า ตั้ ขาบ รูป เดียว กัน

ข้อ ๔ รองเท้า

เวลา เข้าแถว ใช้ หนึ่ง คู่ (หรือ ไม่ มี รองเท้า) ใน เวลา อื่น ใช้ รอง

เท้า ผ่า ขาว ได้

มาตรา ๒ เครื่องแต่งตัว นายทหาร ชั้นต่ำ

นายทหาร ชั้นต่ำ ใช้เครื่องแต่งตัว อย่างเดียวกับ พลทหารตามความ
ในมาตรา ๑ แต่มีเครื่องหมายยศ ดังจะได้กล่าวต่อไปใน มาตรา ๘ ข้อ ๕

มาตรา ๓ เครื่องแต่งตัว นักเรียนนายเรือ

ข้อ ๑ หมวดมี ๓ อย่าง

อย่างที่ ๑ หมวดเก็บ สักตาด สี่ตัว ทรง หม้อ สาด มี กระบัง
หนังดำ ที่ เข่ง หมวด มี สายรัด ลำตัว พันรอบ กางสาย แถบหนัง หมวด มี ตรา
พระ เกี้ยว บักดิน ทอง ตรา ส้มด บักดิน เงิน มี กระอบ บัก ด้วย ดิ้นทอง
มี สายรัด คาง หนังดำ ติดไว้ที่ หม้อ กระบัง มี ตูมทอง ตรา ส้มด กับ พระ
เกี้ยว สำหรับโยง สายรัด คาง

อย่างที่ ๒ หมวด อย่าง เดียว กัน มี ปลอกผ้า ขาว หุ้ม

อย่างที่ ๓ หมวด อย่าง เดียว กับ หมวด พลทหาร ทั้ง แจงใน

มาตรา ๑ ข้อ ๓

ข้อ ๒ หมวดมี ๓ อย่าง

อย่างที่ ๑ เสื้อ สักตาด สี่ตัว รูป คณิต มี ตูมทอง ตราพระ
เกี้ยว กับ ส้มด ๒ แถบ ๑ ๕ ตูม ชาย เสื้อ ขน เน แหวก ที่อก ๒ ชาย
หุ้ม สักตาด ขาว มี ลวดทอง เด็ก เป็น ขอบ คอเสื้อ หุ้ม สักตาด ขาว มี
ลวดทอง เด็ก มี ตูมทอง ตราพระ เกี้ยว กับ ส้มด ติด ที่ คอเสื้อ ข้างละ ๑ ตูม
มี ลวดทอง เป็น วงกลม เป็น เสื้อ เต็มยศ แด ครึ่ง ยศ ตัว

อย่างที่ ๒ เสื้อ สักตาด สี่ตัว เงิน แก้ว ติด รูป อย่าง ที่ ๑ แต่ ที่ คอ
แเด ออกไม่มี สักตาด ขาว หุ้ม เป็น เสื้อ กั้น หนาว.

อย่างที่ ๓ เสื้อ ขาว รูป ราชา เปแตนต์ มี ตูมทอง ตรา พระ เกี้ยว

กับสมอ ๓ แดง ๕ ตุม ที่คอเสื้อมีตุ้มทอง เด็กตราพระเกี่ยวกับ
สมอข้างละ ๓ ตุม มีดวงผ้าขาวเป็นวังตุ้ม

อย่างที่ ๔ เสื้ออย่างเดียวกับเสื้อพดทหาร ตามความในมาตรา ๓
ข้อ ๒ อย่างที่ ๓ เป็นเสื้อทำการ

ข้อ ๓ บ้ายศ

บ้ายศเหลี่ยมปลายรอบ หุ้มดักดาดีด้า ที่ปลายมีตุ้มทอง เด็ก
ตราพระเกี่ยวกับสมอข้างละ ๓ ตุม มีดวงของเด็กพาดกลางบ้าย
ตามยาวสำหรับใช้กับเสื้อ อย่างที่ ๓ ที่ ๒ ที่ ๓

ข้อ ๔ กางเกงมี ๔ อย่าง

อย่างที่ ๑ กางเกงดักดาดีด้าแอมทองสำหรับใช้แต่งเต็มยศ

อย่างที่ ๒ กางเกงดักดาดีด้าเงินแก่สำหรับใช้กับเสื้อ อย่างที่ ๑
เป็นครึ่งยศ ใช้กับเสื้อ อย่างที่ ๒ เป็นเครื่องแต่งตัวกันหนาว

อย่างที่ ๓ กางเกงขาวสำหรับใช้กับเสื้อ อย่างที่ ๓

อย่างที่ ๔ กางเกงขาวรูปกระดาดสำหรับใช้ทำงาน

ข้อ ๕ รองเท้า

เวลาเช้าแถว หน้าตำ เวลาอื่นใช้รองเท้าผ้าขาวหรือหนังสี
อื่นก็ได้

มาตรา ๔ เครื่องแต่งตัวนายทหารชั้นพันจ่า

ข้อ ๑ หมวก

เหมือนอย่างในมาตรา ๓ ข้อ ๓ อย่างที่ ๑ ที่ ๒ แต่ตราหน้า

หมวก เป็น ทอง เหลืองพิมพ์ ไม่ใช้ปักดิน

ข้อ ๒ เดิม มี ๓ อย่าง

อย่าง ที่ ๑ เหมือนอย่าง ในมาตรา ๓ ข้อ ๒ อย่าง ที่ ๓ แต่ ไม่มี คุม ที่ คอเสื้อ
อย่าง ที่ ๒ เหมือน ในมาตรา ๓ ข้อ ๒ อย่าง ที่ ๒ แต่ ไม่มี คุม ที่ คอเสื้อ
อย่าง ที่ ๓ เหมือน ใน มาตรา ๓ ข้อ ๒ อย่าง ที่ ๓ แต่ ไม่มี คุม ที่ คอเสื้อ

ข้อ ๓ บ่า ยศ

บ่า ตี เหลี่ยม ปลาย รวบ หุ้ม สลัก ดาด สี ดำ ด้าน หรือ มี แถบ ผ่า ตัด อินทนิล ตาม
ยาว เป็น เครื่องหมาย กรม (ดู มาตรา ๘) ที่ ปลาย มี คุม ของ เด็ก คราว
พระ เกี้ยว กับ ส้ม อี๋ ข้าง ละ ๓ คุม มี ลวด ของ เด็ก พาด ขวาง เป็น บั้ง หมาย
ชั้นยศ (ดู มาตรา ๘ ข้อ ๔)

ข้อ ๔ กางเกง มี ๒ อย่าง

อย่าง ที่ ๑ เหมือน ใน มาตรา ๓ ข้อ ๔ อย่าง ที่ ๒ สำหรับ ใช้ กับ เสื้อ
อย่าง ที่ ๑ เป็น เต็มยศ

อย่าง ที่ ๒ เหมือน ใน มาตรา ๓ ข้อ ๔ อย่าง ที่ ๓

ข้อ ๕ รองเท้า

เหมือน ใน มาตรา ๓ ข้อ ๕

มาตรา ๕ เครื่องแต่งตัว นายทหาร

ชั้นสัญญาบัตร

ข้อ ๑ หมวก มี ๔ อย่าง

อย่าง ที่ ๑ หมวก ก่อ ถัด แด่ดำ มี เครื่องหมาย ที่ ข้าง หมวก ด้าน ขวา ต่าง กัน

ตั้งแจ้งใน มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ข้อ ๓-๒-๓

อย่างที่ ๒ หมวกแสด เม็ด ขาวมี ผ้าขาวพันรอบมีชายผ้าดีงามแถบจาก
ผ้าขาวที่พันนี้ โดย รอบ

อย่างที่ ๓ หมวกเก็บ สักดาดคำ เหมือน หมวก อย่างที่ ๓ ใน
มาตรา ๓ ข้อ ๓ แต่ชั้นนายพลใช้กระบังหน้าสักดาด คำมี ขอบปักด้วยไหม
ของ ฉายโรยพุดกษี

อย่างที่ ๔ เหมือน อย่างที่ ๓ แต่ ถัดม ปลอกผ้า ขาว

ข้อ ๒ เสื้อ มี ๓ อย่าง

อย่างที่ ๑ เสื้อสักดาดคำ รูปพรอกโค้งมีตุ้มทองตราพระ เกี่ยวกับ
ถ่มอ ๒ แถว ๆ ละ ๕ คู่ ชายเสื้อ ชั้น บนแหวก ที่อก ๒ ชายหุ้ม สักดาดสีขาว
มี ถวด ทอง เปน ขอบ ที่ คอ เสื้อ หุ้ม สักดาด ขาว และมี ถวด ทอง รอบ ที่ แขน
เสื้อมี เครื่องหมายต่าง ๆ ตามความในมาตรา ๗ มาตรา ๘ ข้อ ๓-๒-๓ และ
มาตรา ๘

อย่างที่ ๒ เสื้อ สักดาด คำอย่าง เดียวกับในมาตรา ๓ ข้อ ๒ อย่างที่ ๒ แต่
ไม่มี ตุ้มที่คอ เสื้อ

อย่างที่ ๓ เสื้อ ขาว รูป ราชเปเตนทร์ มี ตุ้มทอง ตรา พระ เกี่ยวกับ
ถ่มอ ๑ แถว ๕ คู่

ข้อ ๓ บ่ายคี่ มี ๒ อย่าง

อย่างที่ ๑ บ่ารูป เอโปเตด มี ขอบ ทองมี เครื่องหมาย ต่างกัน

(ดูมาตรา ๗ มาตรา ๘ ข้อ ๓-๒-๓ และมาตรา ๘)

อย่าง ที่ ๒ บ่าสี่เหลี่ยม ข่ายรวม หุ้มสีกตาสีดำ มีเครื่องหมายต่างกัน
ตั้งแจ้งในมาตรา ๗ มาตรา ๘ ข้อ ๑-๒-๓ และมาตรา ๘

ข้อ ๔ รัปคค

การ แต่ง เต็ม ยศมี รัปคค

คือ

๑. รัปคคของ สำหรับ ชั้น นายพล เรือ

๒. รัปคค ใหม่ สีน้ำเงิน มีแถบขาว ๒ แถบสำหรับนาย ทหาร ชั้นอื่น

ข้อ ๕ กางเกง มี ๓ อย่าง

เหมือนใน มาตรา ๓ ข้อ ๔ ทั้ง ๓ อย่าง

ข้อ ๖ รองเท้า

เหมือนใน มาตรา ๓ ข้อ ๕

มาตรา ๖ กำหนดการใช้เครื่องแต่งตัวต่างๆ
สำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตร

เครื่องแต่งตัวที่ได้กล่าว มาใน มาตรา ๕ มีกำหนดให้ ใช้ถึง ค่ำไปนี้

การ	หมวด	เชื้อ	บ้ำยค์	อาวุธ	กางเกง	รองเท้า	หมายเหตุ
เค็มยค์ดำ	ก๊อกแฮต	สักตาดขาว	กลม	กระบี่คาด ในเสื้อ	ดำแถบทอง	หนังดำ	มีวัดปกต
เค็มยค์ขาว	เฮดเม็ค	ขาว	ยาว	กระบี่คาด ในเสื้อ	ดำแถบทอง	หนังดำ	ไม่มีวัดปกต
ครั่งยค์ดำ	แก็บ	สักตาดขาว	ยาว	กระบี่คาด นอกเสื้อ	ดำ ไม่มีแถบทอง	หนังดำ	ในกร การเดิน ปารตี ใช้กางเกงขาว
ครั่งยค์ขาว ระดับ เกร็อง ราชอิศริยาภรณ์	แก็บ	ขาว	ยาว	กระบี่คาด ในเสื้อ	ดำแถบทอง	หนังดำ	
ครั่งยค์ขาว ระดับ เกร็ยญ	แก็บ	ขาว	ยาว	กระบี่คาด ในเสื้อ	ขาว	หนังดำ	
แต่ง ขรรคมตา	แก็บ	ขาว หรือสักตาด สีเงิน	ยาว	กระบี่, ถ้าไม่ ใช้เวดาคุม แถว ใช้ มีต เหน็บก็ได้	ขาว หรือ ดำ ไม่มีแถบทอง	หนังดำ, ถ้าไม่ ใช้คุ่มแถวใช้ รองเท้าสีขาว หรือหนังสีอื่น ได้	เวดาคือยวเด่น ใช้ไม่เท้า ไม่ต้อง คาด กระบี่ก็ได้

มาตรา ๗ ทหาร ค้าง เหล่า ซึ่ง ควร จะ มี ที่ หมาย ให้ เห็น แปร ถก กั น ก็ ให้

ผู้บัญชาการกรมทหารมีอำนาจกำหนดให้ ใช้ ได้ ตาม เห็น สั ม ค ว ร คือ ชั้น พด
ทหาร และ ชั้น จำ มี เครื่อง หมาย ที่ ฉาย แล บน หน้า หมวก ชั้น พัน จ่า ใหม เครื่อง
หมาย ที่ บ่า ย ศ์ คือ คำ ด ว น หรือ มี แถบ ผ่า สี่ ค้าง ๆ พาด กว้าง บ่า ตาม ยาว
กว้าง ๒ เซ็นติเมตร ยาว คด ด อ ค บ่า ชั้น นายทหาร ตั ญ ญา บั ต ร ใหม เครื่อง
หมาย ที่ บ่า ย ศ์ ทำ น อ ง เดียว กั น มี หมวก กั อ ก แล ค กว้าง หมวก คำน ขวามี ดัน
ทอง หรือ ผ่า แถบ สี่ ค้าง ๆ ตาม เหล่า โยง ตาม สูง กั บ ที่ แขน เลื้อ ใช้ คำ ด ว น หรือ
มี แถบ ผ่า สี่ ๆ ค้าง กว้าง ๒ เซ็นติเมตร ยาว ๑.๕ เซ็นติเมตร ติด ที่ ปลาย แขน คำน
นอก ตาม ยาว

มาตรา ๘ นายทหาร ชั้น ตั ญ ญา บั ต ร และ ชั้น พัน จ่า และ จ่า ใหม เครื่อง

หมาย ยศ ค้าง กั น ตั ง นี้

ข้อ ๑ ชั้น นายพด บ่า มี รอบ บั ก ดัน ฉาย ไชย พุ ก ข์ บ่า เต็ม ยศ มี
ร้วยทอง หมวก กั อ ก แล ค มี ขด บ ทอง ที่ รอบ บน ที่ แขน เลื้อ เต็ม ยศ บั ก
ดัน ฉาย ไชย พุ ก ข์ เป็น ลวด ๑ ลวด กั บ มี แถบ ทอง พาด ที่ บ่า ย ศ์ โดย ขว้าง
และ พาด ที่ รอบ แขน เลื้อ เต็ม ยศ ได้ รอบ ฉาย บั ก ดัน ที่ กว้าง แล ค คือ

- จอมพด มี บั ง ทอง ใหญ่ ๔ บั ง
- นายพด เรือเอก มี บั ง ทอง ใหญ่ ๓ บั ง
- นายพด เรือโท มี บั ง ทอง ใหญ่ ๒ บั ง
- นายพด เรือตรี มี บั ง ทอง ใหญ่ ๑ บั ง
- นายพด เรือจตุรดา ไม่มี บั ง

ข้อ ๒ ชั้นนายเรือผู้ใหญ่ หมวกถืออกแปดมีระดับของ บ้า เต็มยศ
 มีรุษของแถมมีบั้งของหมายชั้น คือ บ้าแดงที่แขน เด็ด คือ
 นายเรือเอก มี ๕ บั้ง
 นายเรือเอกผู้ช่วย มี ๓ บั้ง
 นายเรือโท มีบั้งของใหญ่ ๒ มีบั้งของเด็ก ๓ บั้ง แทรกหว่าง
 บั้งของใหญ่

ข้อ ๓ นายทหารชั้นนายเรือผู้น้อย บ้าเต็มยศมีรุษของ เว้นแต่ชั้น
 นายเรือตรีผู้ช่วยไม่มีรุษบ้าที่บ้าแดงแขนเด็กริมเคียวของหมายดำตบชั้นยศดังนี้
 นายเรือโทผู้ช่วย บั้งของ ๒ บั้ง
 นายเรือตรี บั้งของ ๓ บั้ง
 นายเรือตรีผู้ช่วย ไม่มีบั้งของ

ข้อ ๔ นายทหารชั้นพันจ่า มีบั้งของเด็กที่ บ้ายศ คือ
 พันจ่าเอก ๓ บั้ง
 พันจ่าโท ๒ บั้ง
 พันจ่าตรี ๓ บั้ง

ข้อ ๕ นายทหารชั้นจ่า มีบั้งที่แขน เด็ดเป็นเคียวของหมายยศ คือ
 จ่าเอก ๓
 จ่าโท ๒
 จ่าตรี ๓

บั้ง เคียวของหมายจ่านี้ มี ๒ อย่าง คือ

- ๓. บังใหม่ทอง สำหรับใช้กับเสื้อ เต็มยศ
- ๔. บังยาสร้างเงินสำหรับใช้กับเสื้อชาวธรรมดา
- ๕. บังผ้าสีแดง สำหรับใช้กับเสื้อ ตักดาต

มาตรา ๙ เครื่องหมายพลรบ
และผู้ช่วยพลรบ

นายทหารชั้น ตัญญาบัตร แพนก พลรบ ให้ มี พระเกี้ยวติดที่ บ่ายศ คือ บ่ายศ อย่าง ที่ ๓ ติดที่ ใจกลาง วงกลม ที่ บ่ายศ อย่างที่ ๒ ติดเหนือ แขนบ ทองหมายยศ และที่ แขนเสื้อ ตักดาต ตาเหนือ แขนบ ทองหมายยศ แพนก ผู้ช่วย พลรบ ให้ มี ดอกจันทน์ติด อย่าง เดียวกัน เว้นไว้ระดับชั้นนายพลทองใช้ พระเกี้ยว ทัวไป และที่ บ่า เต็มยศให้ มี กรอบหิน ทองรอบ พระ เกี้ยว ด้วย ส่วนนายทหารซึ่งไม่ได้รับราชการประจำใช้ เครื่องหมายทั้ง สองอย่างนี้ ไม่ได้

มาตรา ๑๐ เครื่องหมายราชองครักษ์

นายทหารซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เป็นราชองครักษ์ประจำการ เรือราชองครักษ์พิเศษให้ มี จ.ป.ร. กับพระเกี้ยวเงินติดที่ บ่ายศมีสายโยง ยศโยง จาก บ่าขวา ไปคดองขุมเสื้อ ๑ สาย เป็นเครื่องหมายถ้าแต่งเต็มยศ มีสายดักควม อีกสอง สาย

มาตรา ๑๑ สายโยงยศประจำตำแหน่ง

นายทหารบางตำแหน่งมีสายโยงยศดังต่อไปนี้

- ๑. สายโยงยศโยงจากบ่าขวาสุดคิได้แขน ๑ สายและโยงจากบ่าขวาคิต้อง

ในสายที่กต่างแล้ว ไปโยงกับตุ้มเครื่อง ๓ สาย เป็น เครื่องหมายจอมพล

๒. สายโยงยศกตองเขนขวา ๓ สาย เป็น เครื่องหมายหัวหน้าพนักงานกรม

ทหารเรือ ถ้าแต่งเต็มยศมีสายถักเพิ่มอีก ๕ สาย

มาตรา ๑๒

จำแนกพดทหาร ที่มีวิชาพิเศษ ในเฉพาะ การ ไต่ถาวรหนึ่ง มีเครื่องหมาย ตัดกับเขนเสื้อข้างขวาตั้งต่อไปนี้

๑. เครื่องหมาย รูปปั้นใหญ่ สำหรับ ผู้มีวิชาพิเศษ ในการบิน
๒. เครื่องหมาย รูปท่อนระเบิด สำหรับ ผู้มีวิชาพิเศษ ในการ ท่อนระเบิด
๓. เครื่องหมาย รูปธง ๒ ธงไขว้กัน สำหรับ ผู้มีวิชา ในการ ชงสัญญาณ
๔. เครื่องหมาย รูปจักรีทางเสื่อ สำหรับ ผู้มีวิชา ในการ เดินเรือ
๕. เครื่องหมาย รูปจักรีเฟือง สำหรับ ผู้มีวิชา ในการ ช่างเหล็ก
๖. เครื่องหมาย รูปจักรีเรือกล สำหรับ ผู้มีวิชา ในการ ช่างกล
๗. เครื่องหมาย รูปเตร สำหรับ ผู้มีวิชา ในการ เตร

มาตรา ๑๓

อาวุธสำหรับ ใช้ กับเครื่องแต่งตัวเหล่านี้ คือ

๑. นายทหารชั้นสัญญาบัตร ใช้กระบี่ยาวฝักหนังตามักทง โยงเข็มขัด
หนึ่งคำ หักเข็มขัดเป็นตรา ส้มอกกับพระเกี้ยว คานในเสื้อหรือชนอกเสื้อ
ตั้งแจ้งในมาตรา ๖

อนึ่ง ใน เวลาแต่งขรรคมตาและไม้ใช้ เวลาคุมแถวพระราชทาน พระบรมราชานุ
ญาติให้ ใช้ มีดเหน็บฝักทง โยงกับเข็ม เต็ดคานในเสื้อ

๒. นายทหารชั้นพันจ่า มีกระบี่ยาวฝักหนังตามักทง โยง เข็มขัดหนึ่งคำ

หัตถ์ เข็มขัด เป็นตราดมอกกับพระเกียรติยศในเสื้อ

๓. นักเขียนนายเรือมีมดเห็นไข่มุก โยงเข็มขัดหนึ่งคำ หัตถ์เข็มขัดเป็น
ตราดมอกกับพระเกียรติยศในเสื้อ

๔. เจ้าพระพรหมหาร มีชนกับเข็มขัดยศ นริบตะตาดมอกปดายบัน

๕. ในเวลาที่ไป มาแห่งใด นอก เวลาราชการพระราชทาน พระบรมราชา
อนุญาตให้มดคออาวุธและใช้ ไม่เท่าใดทุกตำแหน่ง เว้นไว้แต่การที่ไปนั้น
จะเกี่ยวข้องด้วยการเยี่ยมเยียนหนึ่งผู้ใด หรือการตีโมฆะ ที่ต้องแต่งความ
เคารพ ต่อเจ้าของ บ้านตามดมอกควร จึงให้คาดกระบี่หรือมดเห็น

มาตรา ๑๔

เครื่องแต่งตัวอย่างอื่นซึ่งไม่เป็นที่สำคัญ เช่น เสื้อฝืนเสื้อหนาวหรือ เครื่องที่
จะประกอบเครื่อง แต่งตัวนายทหารพรหมหาร เพื่อความมดอกในการยุทธ
เป็นต้น ซึ่งไม่ได้กำหนดในพระราชกำหนดนี้โดย เฉพาะ นั้นให้ผู้นับบัญชา การ
กรมทหาร เรือ มีอำนาจกำหนดให้ ใช้ ได้ตามดมอก

มาตรา ๑๕

เพื่อจะ มีชน กับมิให้ความเข้าใจผิดไปจากพระราชกำหนดนี้ ให้กรม
ยกพระบัตรที่พระมหาเครื่องแต่งตัวทุกสิ่ง ตามพระราช กำหนดนั้นไว้ เป็นตัว อย่าง

08/10/2566

ในคดีสำหรับแบบ ในการสร้างเครื่องแต่งตัวสืบไป จะทำให้เพิ่มผิด
ไปจากแบบนั้นไม่ได้

มาตรา ๑๖

เครื่องแต่งตัวตามพระราชกำหนดนี้ พวกที่กักตั้ง อยู่ใน ราชการ ทหาร
ให้ เบิก ของ หุดวงไปใช้ตลอดเวลาที่ อยู่ในราชการทหาร ให้ ผู้บัญชาการ
กรมทหาร เวช มีอำนาจ ตั้งข้อบังคับกำหนดการเบิกจ่ายเครื่องแต่งตัวนี้ ให้เป็น
ไปตามเวลาอันควร ส่วนพวกที่อยู่นอกราชการบรรจ่า ถ้ามีประสงค์ จะแต่ง
ก็ตั้งจำกัดด้วยตนเอง ถ้าหากจะได้ของหุดวงก็ตั้ง โดยพระบรมราชานุญาต

มาตรา ๑๗

ทหาร คนโต ประพฤติให้ ผิด พระ ราช กำหนดนี้มีความ ผิด ถานตะ เม็ดพระ
ราชอาญา

มาตรา ๑๘

บุคคลผู้ โตหรือพวกโต บรรดาที่ไม่ได้ มีตำแหน่ง ในกรมทหารเรือจะ
แต่งตัวเองก็ได้ หรือจะจัดให้ ผู้ โต ผู้ หนึ่งแต่งก็ได้ ด้วยเครื่องแต่งตัวอันตั้ง
ด้วยพระราชกำหนดนี้ หรือตั้งตามแบบเกาซึ่งทหาร ในราชการและนอก
ราชการยังคงได้แต่งตัวเข้ามาสู่ราชการอยู่ บุคคลผู้ นหรือพวกนั้นมีความผิด
ถ้าใน เวลาบรรดาให้ บรรบิ เป็น เงินไม่ เกิน ๕๐๐ บาท หรือขงใจ ใช้ หรือไม่

ใช้การหนักไม่เกิน ๒ เดือนหรือทั้งสองอย่างตามควรแก่ความผิดที่มีมาก หรือ น้อยนั้น ถ้าในเวลาสงครามให้นายทหารประชุมกันปลุกษาโทษ เห็นควร ลงโทษฉับโต ก็ให้กระทำดังนี้

มาตรา ๑๗

ให้กระทรวงกระตาศไทยและกรมทหารเรือ เป็นผู้รักษาพระราชกำหนดนี้ ให้ดำเนินไปโดยที่คงด้วยแบบอย่างจงทุกประการ

พระราชกำหนดให้ไว้ ณวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทรศก ๑๒๔
เป็นวันที่ ๑๓๖๓๒ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการ เก็บเงิน ค่าราชการ แก่ ชาย ข้าราชการ ใน มณฑล บุรพา

พระเจ้าอยู่หัวฯ ขอ กรมหลวงดำรงราชานุภาพ เสด็จมาตั้งกระทรวง มหาดไทย รับพระบรมราชโองการใส่เกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สั่งว่า การเก็บเงินค่าราชการ ในมณฑลบุรพา ตาม ที่ เป็น มาแล้วจน บัดนี้ มีอัตราต่ำกว่าอัตราที่เก็บอยู่ ในมณฑล อื่นในพระราชอาณาจักร ภายมณฑล ขง เป็น การ ก้าวจ่ายไม่ เสมอหน้ากัน ซึ่งประการ หนึ่ง ก็ ได้ ทรงพระกรุณา

โปรดเกล้าฯ ให้จัด ตั้งกองพลตระเวร ใน มณฑล นั้น เพื่อ รักษา ความ สุข

ถ้าราษฎรของราษฎรในพื้นบ้านเมืองทั่วไปอย่างมณฑล ทั้งหลาย เด็ดทรงพระราช
ดำริเห็นว่า สมควร จะ เก็บเงินค่าราชการ ในมณฑลบุรพา ให้เสมอหน้าเท่ากับ
กับมณฑลอื่น เพราะฉนั้นตั้งแต่ ร.ศ. ๑๒๕ เป็นต้นไป ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้า ฯ ให้เงินค่า ราชการ แก่ชาย ฉกรรจ์ ใน มณฑล บุรพา มี ยี่สิบ
สอง คั้ง คือ เมืองพระตะบอง คนหนึ่ง บัด ๕ บาท เมืองเสียมราฐ เมืองศรี
โสภณ เมืองพนมดงรัก หนึ่งคน ละ ๔ บาท

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕

ว่าด้วยให้ ใต้ พระราชบัญญัติลักษณะ ซ้ำโค กระบือ และสุกร ใน เมืองเสียมราฐ
แแต่เมืองศรีโสภณระแแต่เมืองพนมดงรัก ตั้งแต่ ร.ศ. ๑๒๕

พระเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จทอดดำรงราชานุภาพ เสด็จมาตั้งที่ระหวางมหาด
ไทย รับพระบรมราชโองการได้เกล้า ฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ตั้งว่า
ด้วย ตาม ความใน มาตรา ๑ แห่ง พระราชบัญญัติลักษณะ ซ้ำโค กระบือ และสุกร
ความ หัวเมือง ศก ๑๒๘ มีความว่า ถ้า ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ จะให้
ใช้ ในมณฑลแแต่เมืองใด จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศใน
หนังสือพิมพ์ ราชกิจจานุเบกษาเป็นสำคัญนั้น บัดนี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
ให้ ใต้ พระราชบัญญัติ ลักษณะ ซ้ำโค กระบือ และสุกรตาม หัวเมือง ศก ๑๒๘ ใน
แขวงเมืองเสียมราฐ เมืองศรีโสภณ เมืองพนมดงรัก ตั้งแต่ ศก ๑๒๕ เป็นต้นไป

คำดำรัสว่ากรมมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕

(ลง พระนาม) ดำรงราชานุภาพ

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

ประกาศ กระทรวงโยธาธิการ

พแนกัปรดณัย์ โตรเดอ

ขอประกาศให้มหารชนทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ร.ศ. ๑๒๕
จะได้ ใช้อัตราปรดณัย์ โตรเดอ ดังหรับ อวุงเทพ ฯ และ หั้วเมื่องใน พระราช
อาณาเขตร์ ดยยาม ดังจ้ง ต่อไปนี้

ก. อัตราปรดณัย์

๑ หนึ่งสี่ เซ้าผ่นก

ฝากตั้งกันแต่ละกัน ในตำบลเมืออเด็ยวกันที่ มีน้ำหนกไม่เกินกว่า ๑ บาทค่าฝาก
๔ อัฐิ ถ้าหน้าหนกเกินขึ้นไปต้องเด็ยค่าฝากอ้อบาทละ ๔ อัฐิทุก ๆ เศษบาทส่งไป
หั้วเมื่อง ในพระราชอาณาเขตร์ ต้อง เด็ยค่าฝากหนกับาทละ ๗ อัฐิ ตดออกไป
ทุก ๆ บาท หรือเศษบาท

๒ ปรดณัย์ บัศร์

ฝากตั้งกัน ในตำบลเมืออเด็ยวกัน ราคาผ่นละ ๒ อัฐิ ส่งไปหั้วเมื่องในพระราช
อาณาเขตร์ ราคาผ่นละ ๔ อัฐิ

๓ หนึ่งสี่อหิมพ์

ฝากตั้งผู้รับ ในตำบลเมืออเด็ยวกันหรือใน หั้วเมื่ออใน พระราช อาณา เขต
หนกั ๒ บาทหรือค้ำกว่า ๒ บาททงมาค่าฝาก ๑ อัฐิ ตดออกไปทุก ๆ ๒ บาท
หรือเศษ ๒ บาท .

๔ หนึ่งดุษี่ เรื่อง คดี และ คำชาย

- ฝากถึงผู้รับในตำบลเมืองเดียวกัน หนัก ๒ บาทหรือต่ำกว่า ๒ บาทค่าฝาก
- อัฐ หัวเมืองใน พระราชอาณาเขตร์ หนัก ๒ บาท หรือต่ำกว่า ๒ บาทค่าฝาก
- อัฐ แต่ อย่างต่ำต้อง มีตัวตรา ๕ อัฐ ทั้งใน ตำบลเมืองเดียวกันและหัวเมืองใน พระราช อาณาเขตร์

๕ แบบ หรือ ตัว อย่าง

- ฝากถึงผู้รับใน ตำบลเมืองเดียวกัน หนัก ๒ บาทหรือ ต่ำ กว่า ๒ บาทค่า ฝาก
- อัฐ หัวเมืองใน พระราชอาณาเขตร์ หนัก ๒ บาทหรือ ต่ำกว่า ๒ บาทค่าฝาก
- อัฐแต่อย่างต่ำต้องมีตัวตรา ๕ อัฐ ทั้งใน ตำบลเมืองเดียวกัน และ หัวเมือง ในพระราชอาณาเขตร์

๖ ห่อ ที่มีของต่าง ชนิด รวม อยู่ด้วยกัน

- ฝากถึงผู้รับใน ตำบลเมืองเดียว หนัก ๒ บาทหรือต่ำกว่า ๒ บาท ค่า ฝาก
- อัฐ หัวเมืองในพระราชอาณาเขตร์ หนัก ๒ บาทหรือต่ำกว่า ๒ บาท ค่า ฝาก
- อัฐ แต่ อย่างต่ำต้องมีตัวตรา ๕ อัฐ ทั้งในตำบลเมืองเดียวกันและหัวเมือง ใน พระราชอาณาเขตร์

๗ ค่า ขรรพเนียม

ทำประกันหนึ่งดุษี่ฝาก ทางไปรษณีย์ (เรอิกเซอร์) ฉบับละ ๑๒ อัฐ

๘ ค่าขรรพเนียม

รับใบ คอชรับฝากทางไปรษณีย์ (เออาร์) ฉบับ ละ ๑๒ อัฐ

บคนได้ ทรงทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า การจับสัตว์น้ำในเขตรักษา
 เมืองชลบทมณฑลพราจีนบุรี มีราษฎรได้ใช้วิธีจับสัตว์น้ำ คือ ได้นำก้อน
 ศิลาไปวาง กั้นไว้ในริมชายทะเล มีรูป พื้นฐาน คล้ายรูปพระจันทร์ครึ่งซีก ยาว
 ประมาณ ๒๐ วา บ้าง ๓๐ บ้าง สูง ประมาณ ๒ ศอก มีฝือก กั้นปากช่อง เรียง
 ว่าโป๊ะตะมุ เขาควายให้ สัตว์น้ำ เข้าไปอาศัย เพื่อจับสัตว์น้ำ เมื่อ เวลา น้ำ ลง
 แห้ง ฝือกไปจาก ชื่อ เครื่องมือ ในกฎเสนา บัด ว่าด้วยวิธี จัดการ และ ตั้ง อัตรา เก็บ
 เงินอากร ค่าน้ำ ศก ๓๒๔ ประการหนึ่ง ผลประโยชน์ที่ ราษฎรพึงได้ ในการจับ
 สัตว์น้ำโดยวิธี โปะตะมุ เขาควายนี้ เท่ากับ ผลประโยชน์ ออกร้าง สมควร
 จะเรียกเก็บเงินอากร ค่าน้ำ ชนิดที่ เรียกว่า โปะ ตะมุ เขาควาย ขึ้นไว้ ในกฎเสนา
 บัด ว่าด้วยวิธี จัดการ และ ตั้ง อัตรา เก็บเงินอากร ค่าน้ำ ศก ๓๒๔ อีก อย่างหนึ่ง
 เพราะฉะนั้น จึง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เพิ่มเติม โปะตะมุ เขาควาย ลงไว้
 ใน ส่วนที่ จับ สัตว์น้ำ เค็ม ใน ข้อ ๙ แห่ง ข้อ ๒๓ ในกฎเสนา บัด ว่าด้วยวิธี จัดการ
 และ ตั้ง อัตรา เก็บเงิน อากร ค่าน้ำ ศก ๓๒๔ ดังนี้ (๒) ที่ทำ โปะตะมุ เขาควาย
 แห่ง ๓๕ บาท

ศาลาว่าการมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๗ มีนาคม วันโกสินทร ศก ๒๒๔

(ตงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ

ประกาศแก้ไขการเก็บเงินอากร

มโหรีศัพท์ ๑๒๕

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ว่า อากรมโหรีศัพท์มาแต่ใน
รัชกาลที่ ๕ ครั้นมาในรัชกาลปัจจุบันนี้ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้จัด เปนระเบียบแบบแผน เก็บอากรมโหรีศัพท์ตามพระราชบัญญัติ ร.ศ. ๑๓๓
ความแจ้งอยู่ในพระราชบัญญัตินั้นแล้ว

แต่อากรมโหรีศัพท์ เก็บเป็นค่าธรรมเนียมอาชญาบัตรออกให้ ในการ
เดินต่างๆ คือ โขน, ละคร, งิ้ว, เป็นคนคัดลอกจน เสภา, ตนตรี, เครื่อง
ขับร้อง, บรรดาซึ่งผู้เดินหากำไรได้ ในการรับจ้างทำมโหรีศัพท์นั้นๆ

ทรงพระราชดำริเห็นว่า การมโหรีศัพท์ผู้เดินได้ผลประโยชน์ มากมัก เปน
การเดินรับเหมาตามโรงบ่อน เข้ายเล่นพนัน ทุกวันนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรด
ให้เด็กบ่อน เข้ายเล่น เป็นอันมาก และยังมีเด็กต่อไปข้างหน้าอีก การที่เด็ก
บ่อนเข้าย เป็นการทำให้ชาติทางหาผลประโยชน์ ของพวกเดิน การมโหรีศัพท์
อยู่โดยมาก เมื่อช่องทางหาผลประโยชน์น้อยลงเช่นนี้กรที่เรียกเงินค่าอาช
ญาบัตรแก่พวกเดินมโหรีศัพท์ย่อมเป็นการ เด็ดร้อนแก่พวกนั้นอยู่ ชึ่งทรง
พระราชดำริเห็นว่า การมโหรีศัพท์ เช่น โขน, ละคร, และพิณพาทย์, ตนตรี,
เป็นคนเหล่านี้ ก็เป็นเครื่องให้ความสำราญแก่ประชาชน อันสมควรที่รัฐ

08/10/2566

มาดจะอุทธรณ์ ยู่บ้าง ด้วยเหตุเหล่านี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สั่งว่า
ตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน ร.ศ. ๑๒๕ เป็นต้นและต่อไป ให้คง กับอากรมวิหสด
ตามพระราชบัญญัติ ร.ศ. ๑๓๓ แต่เฉพาะเมื่อเดินเพื่อประโยชน์ บ่อน เบียดำระ
มิได้เดิน เพื่อประโยชน์ บ่อน เบียดำระ ย้ำ ให้เก็บ อากรมวิหสดพลย

ประกาศมาณวันที่ ๙ มีนาคมรัตนโกสินทร ศก ๒๔๕๕ เปนวันที่ ๒๖๓๒
ในรัชกาลปัตยุบันนี้

ประกาศแก่ภาษี โรงเรือน

จัดสุขาภิบาลตลาดท่าดอสมเมืองสมุทรสาคร

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า ด้วยข้าราชการและ พ่อค้า
ราษฎรที่ เมือง สมุทรสาคร ได้พร้อมใจกัน เฝ้าถวายใบบอกขอพระราชทาน
ทำถนน และสะพาน ในหมู่บ้าน ตลาด ท่าดอสม เมืองสมุทรสาคร เรียบ ร้อย
งดงามดี จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ไป เสด็จถนน ให้เป็นเกียรติยศ
เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ร.ศ. ๑๒๕ ทรงพระราชดำริเห็นว่าถนนหนทางที่ได้ ทำ
ขึ้นในหมู่บ้านใหญ่ ๆ เช่นบ้านท่าดอสมนี้เป็นสาธารณประโยชน์ ซึ่งสมควร
จะอุดหนุนให้ ช่อมแซมรักษาไว้ ให้ถาวรสืบไปและการบางอย่างซึ่งจะ เบนประ
โยชน์ และความสุข ของประชุมชนในที่นี้ ดังเช่นจัดให้มีโคมไฟจุดเป็น
ระยะตลอดถนนและให้ มีคนกวาดถนน ขยะมูลฝอยไปทิ้ง ย้ำ ให้เป็
เครื่องโสโครกปฏิภู่ในที่ของบ้านนั้น ก็ยอมเป็นสาธารณประโยชน์อันควร
จะทำนุบำรุงด้วย

ข้อ ๔ การศึกษาบิดาซึ่งควรใช้เงินภาษีโรงเรือนที่พระราชทานนั้น คือ
๑ การซ่อมแซมรักษาถนนหนทางในเขตการศึกษาบิดาให้เดินไปมาได้ตลอด
ตลอดทุกฤดูกาล

๒ รักษาความสะอาดในเขตการศึกษาบิดา คือกวาดทิ้งขยะมูลฝอยเป็นคน

๓ การจุดโคมไฟตามถนนในเขตการศึกษาบิดาให้ คนเดินไปมาในเวลาค่ำคืน
ได้สะดวก

๔ การอย่างอื่น ๆ อันเป็นประโยชน์สำหรับบำรุงความศุขสำราญของ
มหาชนในที่นั้น เช่น ปลูกสวนสาธารณะในเขตการศึกษาบิดาเข้าไปในภายใน
จะได้กำหนดการนั้น ๆ เข้าในศึกษาบิดา ตามสมควรแก่เวลาและความสามารถ
ที่จะจัดการนั้น ๆ ได้

ข้อ ๕ ให้กำหนดนายตำบลบ้านตลาดท่าอิฐยอมเป็นหัวหน้า และผู้ใหญ่
บ้านในท้องที่ในเขตการศึกษาบิดาเป็นกรรมการช่วยกันจัดการศึกษาบิดา

ข้อ ๖ ให้กรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ๆ จะจัดการ ศึกษาบิดาในเขต
ศึกษานั้น ๆ อย่างตามอนุมัติของเทศาภิบาล และเมื่อกรรมการเห็น
สมควรแล้ว ให้มีอำนาจที่จะจ่ายเงิน ซึ่งพระราชทานพระบรม ราชานุญาติ
สำหรับ การศึกษาบิดาได้ตามสมควร

ข้อ ๗ ให้เทศาภิบาลมีอำนาจที่จะตรวจและแนะนำการศึกษาบิดา และ
ตรวจบัญชีการใช้ จ่ายซึ่งกรรมการได้จัดการนั้น อนึ่งถ้าเทศาภิบาลเห็นว่า
กรรมการจัดการอย่างใดซึ่งไม่สมควร หรือใช้จ่ายเงินในการอย่างใดซึ่งไม่สม
ควร ให้เทศาภิบาลมีอำนาจที่จะทักท้วงห้ามปรามได้

ประกาศมาณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๖๕ เป็นวันที่ ๑๓๕๔๑
ในรัชกาลปัจจุบัน

08/10/2566

ประกาศกำหนดอัตราเงินกู้ที่ได้เสีย

ภาษีอากรต้องใจเจ้าพวกราเงินชั่วคราวตามพระราชบัญญัติลักษณะ

เกณฑ์ทหาร รัตนโกสินทร ศก ๒๒๕

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตามความใน พระราชบัญญัติ ลักษณะ เกณฑ์ทหาร รัตนโกสินทร ศก ๒๒๕ มาตรา ๓๓ ข้อ ๘ มีว่าคนประกอบการทำไร่ทำค้าขายมาก ได้เสียภาษีอากรตามจำนวนเงินซึ่งจะกำหนดอัตรา โดยประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา ให้ทราบทั่วใน เมือง มณฑลโต เปนอัตราเท่าใด นั้นยกเว้นตลอดเวลาที่ได้เสียเงินค่าภาษีอากร อยู่ไม่ต่ำกว่าอัตราที่ได้ประกาศ กับข้อ ๘ มีว่าคนค้าขายซึ่งลงทุนทำด้วยกันหลายคนให้นับว่าเป็นบริษัท ถ้าบริษัทใดได้เสียค่าภาษีอากรตามจำนวนเงินซึ่งจะได้กำหนดในอัตรา โดยได้ ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาว่า ในเมืองมณฑลโตเปนอัตราเท่าใดนั้นแล้ว ให้ยกเว้นผู้ดำเนินการหรือผู้จัดการของบริษัทนั้นผู้หนึ่ง ตลอดเวลาที่ผู้ดำเนินการหรือผู้จัดการของบริษัทนั้นได้เสีย เงิน ค่าภาษี อากรอยู่ไม่ต่ำกว่าอัตราที่ได้ประกาศ

บัดนี้ในบริเวณเมืองสมุทรในมณฑลปราจีนบุรีก็ได้ ใช้พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหารศก ๒๒๕ อยู่แล้ว แต่ยังหาได้มีกำหนดอัตราเงินกู้ที่ได้เสียค่าภาษีอากรเป็นจำนวนเงินเท่าใดไม่

จึงทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กำหนดอัตราเงินตามความในมาตรา ๓๓

ข้อ ๘ ข้อ ๘ นั้นดังนี้
 ๕/10/๕566

คือใน มณฑล ปราจีนบุรี เจดีย์เก่าใน บริเวณเมืองชดบุรี เป็นยัตรา
เงินไม่ต่ำกว่า ๒ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม เป็นต้นไป
ประกาศมาณวันที่ ๓๑ มีนาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ เป็นวันที่ ๑๓๖๓๓
ในรัชกาลปัจจุบันนี้

ประกาศเพิ่มเติมห้ามคนแต่งกาย
ไม่สมควรมิให้เข้ามาในพระราชฐานที่เสด็จออก

เสนาบดีกระทรวงวัง ฝ่าพระบรมราชโองการได้เกล้าสั่งว่า ตามความ
ในประกาศห้ามคนแต่งกายไม่สมควร มิให้เข้า มาในพระราชฐานที่เสด็จออกซึ่ง
ตั้งวันที่ ๒๐ มกราคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ นั้นก็มีผู้น้อยความ โดยเจ้อยู่ด้วย ด้วย
แต่บุคคลมีหญิงที่เดินเข้ามาในพระบรมมหาราชวัง ถูก ดินออกไปจากพระ
บรมมหาราชวัง แลเห็นมาก ยักย้ายแต่งกาย ใหม่อีกชนิดหนึ่ง คือ
สวมเสื้อกระบอกยาวถูกชายเส่งสั้นซึ่งเป็นเสื้อที่ไม่สมควรจะมิให้เข้ามาเดินไป
มาตามถนนในพระบรม มหาราช วังมี ชุกชุมขึ้นการที่หญิงแต่งกายเช่นนี้ดูด้วย
คล้ายชาย ถ้ามีกษัตริย์ทอดโดยดีก็มิได้ตัว ยากว่าหญิงผู้ชาย เป็นช่องทาง
ให้ผู้แปลภาษาได้ตั้ง

เพราะเหตุนี้ จึงให้มีพระบรม ราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศ
เพิ่มเติมประกาศเดิมซึ่งตั้งวันที่ ๒๐ มกราคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ นั้นว่า
บรรดาหญิงทั้งหลายจะเดินเข้ามาในพระบรมมหาราชวังก็มิ ถูก ดินออกไปจาก

พระบรมมหาราชวังก็ตั้งจะเดินไปมาด้วยกิจการต่าง ๆ ในพระบรมมหาราช
 วังซึ่งจะตั้งออกไปยังถนนหนทาง เห็นคนเดินไปมาก็ดี ห้ามไม่ให้สวมเสื้อ
 อันเป็นรูปเสื้อกระบอกๆ ตามเครื่องใช้เสื้อกระบอก แต่อาจกล่าวปรกติหน่อยหนึ่ง
 ฤๅเสื้อที่เรียกกันว่ากุเซ แต่สันนิษฐานว่าปรกติหน่อยหนึ่ง ซึ่ง ปัน เสื้อที่ไม่เป็นบริวาร
 และไม่ให้มาเข้าออกไปมาในพระบรมมหาราชวังเช่นคนชาติ เว้นไว้แต่หญิง
 ที่ไว้ผมยาวจะสวมเสื้ออย่างนั้นไม่ห้ามมาก็ได้ กระ ใดไม่รัง ข้อห้ามตามประกาศนี้
 ก็ให้นายประจักษ์ ฤๅรักษาท้องที่ว่ากล่าวตักเตือนให้ห้ามปราม แม้ว่าไม่ฟังก็ให้จับ
 ตัวส่งไปยังศาลรับสั่งกระทรวงวังบริบใหม่ตงไทย ตามประกาศเดิม ซึ่งลง
 วันที่ ๒๐ มกราคม วันพฤหัสบดี คศ ๑๑๗ นั้นจะทุกประการ

กระทรวงวัง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม วันพฤหัสบดี คศ ๑๒๔

(ลงพระนาม) นริศรานุกิตติวงษ์

เสนาบดีกระทรวงวัง

ประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติ

อากรการพนัน วันพฤหัสบดี คศ ๑๒๐

มีพระบรมราชโองการดำรัสเห็นเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า
 ตามข้อความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอากรการพนัน ร.ศ. ๑๒๐ ซึ่งมี
 ความว่า ในหัวเมืองมณฑลใดซึ่งไม่มีอากรบ่อนเบี้ย ให้ใช้พระราชบัญญัติ
 08/10/2566

ราชการพหุ น.ศ. ๑๒๐ ตัดตั้งการพหุภาคที่ ๒ และภาคที่ ๓ แห่งพระ
ราชบัญญัติราชการพหุ น.ศ. ๑๓๓ พ.น

บัดนี้กำหนด เวลาที่จะได้ ยกเลิกการตั้งบร.น.เบ.ย. น.ห.ว.ม.อ.ง.ท.ง.ม.ค. และ
บางที่คนบางจำพวกจะประพฤติลักลอบเล่นการพหุเห็นด้านอยู่บ้าง จึงทรงพระ
ราชดำริเห็นว่า ตามข้อความในพระราชบัญญัติราชการพหุ น.ศ. ๑๒๐ พ.น
ยังไม่เพียงพอที่จะป้องกันผลก่อกวนการพหุ เห็นสมควรตาม พระราช ประสงค์
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แก่พระราชบัญญัติราชการพหุ น.ศ. ๑๒๐
ด.ง.น

ในมาตรา ๓๐ คำที่ว่า “๒๐๐ บาท” ให้แก้เป็น ๓๐๐๐ บาท

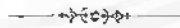
ในมาตรา ๓๓ คำที่ว่า “๒๐๐ บาท” ให้แก้เป็น ๔๐๐๐ บาท.

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ มีนาคมรัตนโกสินทร ศก ๑๒๔ เป็นวันที่ ๑๓๒๓๗

ในรัชกาลปัตยุบันนี้.

๗

ประกาศจัดซื้อที่สร้างคุก

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า
ด้วย ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กระทรวงยุติธรรมจัดซื้อที่ตำบลบาง
ขวางฝั่งตะวันออก เหนือบางสะพานคีรีท้องที่กำนันพิน อำเภอตลาดขวัญแขวง
เมืองนนทบุรี สำหรับข.ได้สร้างคุกขึ้นใหม่ในตำบลนั้น และ ทรงพระ
กรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพนักงานจัดซื้อที่รายนตามวิธีซึ่งจะกล่าวต่อไป

08/10/2566

ข้อ ๓ การจัดซื้อทรัพย์สิน ให้เจ้าพนักงานกระทรวงยุติธรรม และเจ้าพนักงานกระทรวงนครบาลพร้อมกันจัดซื้อ

ข้อ ๒ การจัดซื้อทรัพย์สิน ให้เจ้าพนักงาน สืบค้น และจัดซื้อ ตามราคาธรรมดา อย่างที่ราษฎรซื้อขายกัน

ข้อ ๓ ถ้าเจ้าของที่ขายใดแสดงให้ราคา เกินกว่าที่ซื้อขายกัน ตามธรรมดา ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะกำหนดราคาซื้อ ตามราคา ที่ซื้อขายกัน สุดแต่วงศัพทน์และผลประโยชน์ ในที่ค้าบถนั้น

ข้อ ๔ ถ้าเจ้าของที่เห็นว่า ราคาที่เจ้าพนักงาน กำหนดให้ ยัง ไม่สมควร จะขอให้ตั้ง คนกลางกำหนดราคาได้ ให้เจ้าของที่กับเจ้าพนักงานตั้ง คนกลางข้างละคน เป็นผู้ ชำนาญในราคาพื้นนั้น คนกลางตกลงกันอย่างไรก็ได้ จัดซื้อตามราคาที่ตกลงกันนั้น ถ้าคนกลางทั้งสองฝ่ายปฏิเสธไม่ตกลงกัน ก็ให้เลือกตั้งผู้ ชำนาญของคนหนึ่ง ผู้ ชำนาญตัดสินอย่างไร ก็ถือเอาราคานั้น เป็นราคาซื้อขายกัน

ข้อ ๕ ถ้าจะมีกรอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวไว้ในประกาศนี้ ให้เจ้าพนักงาน ตำรวจ วัณโรค และจัดการ ไปตามประกาศจัดซื้อที่สร้างทางรถไฟด้วยเห็นซึ่ง ลงใน ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๘ มิถุนายนร.ศ. ๑๒๓ หน้า ๑๒๒ นั้น

ข้อ ๖ ทรพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ พระสุรทนต์ พัทธกษัตริย์ อธิการ เรือนจำ ของ ม. น. โทษ เป็น เจ้าพนักงาน ฝ่าย กระทรวง ยุติธรรม และให้

08/10/2566

พระอภัยมณี นรา วิเศษ ชาติ เสด็จ ผู้ว่า ราช การ เมือง นนทบุรี เป็นเจ้าพนักงานฝ่าย
กระทรวงนครบาล พร้อมกันทำการตามประกาศนี้

ประกาศมาณวันที่ ๒๐ มีนาคม วันโกสินทร ศก ๓๒๔ เป็นวันที่ ๓๒๐๕๓
ในรัชกาลปัตยุมันนี้

กฎเดิมนำคดีสำหรับอากรการพนัน
ให้ ใช้ ในมณฑลชั้นใน ร.ศ. ๓๒๕

ด้วยตามข้อความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติอากรการพนัน รัตน
โกสินทร ศก ๓๒๐ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เดิมนำคดีกระทรวงมหาด
ไทยตั้งกฎข้อบังคับสำหรับกรณชั้นใน บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
เดิมนำคดี กระทรวงมหาดไทยตั้งกฎข้อบังคับสำหรับให้ ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน
ร.ศ. ๓๒๕ แทนกฎเดิมนำคดีสำหรับอากรการพนันให้ ใช้ ในมณฑลชั้นใน
ตั้งวันที่ ๒๕ มีนาคม ร.ศ. ๓๒๐ ดังกล่าวด้วยไปนี้

- ข้อ ๑ การพนัน ที่ว่าไว้ใน ข้อนี้ ห้าม มิให้เล่นในที่ใด ๆ คือ
 - (๑) ไม้บั้น ถัด เบี้ยโบก หรือตุ๊ก ภัตตหรือการพนันอื่น ซึ่งเล่นเป็น
ทำนองเดียวกันกับที่ได้ ออกชื่อมานี้
 - (๒) การพนันซึ่ง เปนตติธิ สำหรับ ผู้นั่ง เช่น ไม้ ๓ อัน ไข่ ๓ ใบ
ไม้ดำไม้แดง ปลดแดงบลดดำ อโปงครอบหรือการพนันอื่น ซึ่งเล่นเป็น
ทำนองเดียวกันกับการพนันที่ได้ ออกชื่อมานี้
 - (๓) การพนันที่เล่นตติช เข้มขอเฮว เปรียบผู้ แหวงเหลื่อเกินหก เช่น ไม้

หมื่น จ้อยก็ ใ้หัวโต ทายภาพ หรือการพนันอื่นซึ่งเงินเป็นท่านองเดียว
กันกับที่ได้ออกชื่อมานี้

(๔) การพนันที่กระทำ ทาระกำแก่ตัวผู้ เล่นฮามีตุ๊กไก่ ให้ชนกัน เขา
หนามผูกนกให้ชนกันวางยาสักวี่ ที่ มีนเมาแล้วให้ชนกัน เขาเพลิงสุ่มหลัง
เต่าให้วิ่งแข่งกัน หรือการพนันอื่นซึ่ง เงินเป็นท่านองเดียวว่านกับที่ได้ออกชื่อ
มานี้

ข้อ ๒ การพนันต่างๆ ที่ต้องรับอาญาบัตรตามพระราชบัญญัติ อากร
การพนัน รัตนโกสินทรศก ๒๓๐๖ ก่อนตั้งเงินได้ขึ้น ให้แบ่งออกเป็น ๓ หมวด
ดังมีรายชื่อและอัตราค่าอนุญาตจ่ายอยู่ นกฏนี้

การพนันหมวดที่ ๑ นั้น เป็นประเภทการพนันด้วยวิธีให้ ผู้ตั้งพนันหรือ
กติกกัน หรือการพนันด้วยวิธีให้คนหรือสัตว์ วิ่งแข่งกันจัดว่าเป็นการพนันที่ประ
ชุนผู้คนมาก ให้เล่นแต่ในสนามหรือที่แห่งหนึ่งแห่งใด ซึ่งเทศาภิ บาล
ได้กำหนดให้เล่น ตาม ข้อความใน มาตรา ๘ แห่ง พระราช บัญญัติ อากร การ
พนัน ร.ศ. ๑๒๐

การพนันหมวดที่ ๒ นั้น เป็นประเภทการพนันซึ่งใช้ เครื่องเล่น โดยตักษิ
ต่าง ๆ เล่นได้คือ เมื่อ เทศาภิบาลได้ อนุญาตให้เล่น ใน ที่แห่งหนึ่ง แห่งใดใน
เวลาเทศกาด

การพนันหมวดที่ ๓ นั้น เมื่อได้รับอนุญาตต่อเจ้าพนักงานตามพระราช
บัญญัติ แล้ว เล่นได้ ทุกระตุกาด และไม่กำหนดว่าจะต้องเล่นในที่ใด ๆ เว้นแต่ถ้า
เทศาภิบาลเห็นว่ามีผู้คนชุมนุม เล่นการพนัน เหล่านี้มากเหลือเกินนัก กระทำ

ให้ราษฎรมีใจเพ็ดพิถินจนไม่เป็นอันทำมาหาเลี้ยงชีพ เสียผลในการค้าขายหรือจะเกณฑ์ให้ เกิดการ โง่กรรมมากขึ้น ในท้องที่แห่งหนึ่งแห่งใด ให้เทศาภิบาล มีอำนาจ ที่จะกำหนดจำนวน บ่อนุญาตที่จะ ออกให้แก่นักบวชในท้องที่แห่งนั้นในวงโคเท่าใดหรือจะตั้งห้ามไม่ ให้ออกขายบวช ให้ได้แก่ เพื่อกำหนดจำนวนการทำมาหาเลี้ยงชีพและราคาขายของ ราษฎรโดยชอบธรรมได้

ข้อ ๓ การพนัน หมวดที่ ๓ แห่ง ข้อ ๒ นั้น ในเวลาเทศาภิบาลตรุคดี ๓ วัน ถึงครบ ๓ วัน (หรือ ๕ วัน ในปีที่ถึงครบ ๕ วัน) ตรุคดีจน ๓ วัน อนุญาตให้เล่นได้ ไม่ว่าที่ใด โดยไม่ต้องขออนุญาตและไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

ข้อ ๔ คำว่า "วัน" ในกรณีที่อนุญาตให้เล่นกา พนันนั้น ให้พิจารณาใจว่ากำหนดเป็น มีเวลา ๓๒ ชั่วโมง กล่าวคือ ตั้งแต่ย้ายไปจนย้ายรุ่งขึ้นเป็นวันหนึ่ง และตั้งแต่รุ่งไปจนย้ายค่ำเป็นวันหนึ่ง ส่วนเศษของวันจะเป็นสักกี่ชั่วโมงก็นับว่าเป็นวันหนึ่งด้วย ถ้าแต่เวลาคาบเกี่ยวกัน เช่นกลางวันบ้างกลางคืนบ้างนั้น ให้นับเป็น ๒ วัน

ข้อ ๕ การพนัน หมวดที่ ๓ ซึ่ง เล่นได้ แต่เฉพาะในที่ ซึ่งเทศาภิบาลได้กำหนดไว้ ให้เทศาภิบาลมีอำนาจที่จะตั้งให้ ผู้หนึ่งใด เป็นผู้ จัด การดูแลนัดเวลาดำเนินที่หรือสนามนั้น ๆ

ข้อ ๖ ให้เทศาภิบาลมีอำนาจ ที่จะกำหนดอัตราค่า เข้า สำหรับ สนามที่เล่นการพนันหมวดที่ ๓ และให้ ผู้จัดการในสนามดังกล่าว เช่น ตามเวลาซึ่งเทศาภิบาลได้กำหนดไว้ นั้น

ข้อ ๗ ผลประโยชน์ของ สหวง นอกจากค่าเช่า นั้น ให้เทศาภิบาลเรียกจากผู้จัดการ อย่างหนึ่งอย่างใด ใน ๒ อย่างนี้ ตามแต่จะเหมาะสมแก่ภูมิ

ประเทศ

คือ

(๑) ค่าอนุญาตตามอัตราในกฎนี้

(๒) ๑๐ ซัก ๓ ในเงินเต็มพัน (ไม่คิดเรียกค่าอนุญาตตามอัตรา)

ข้อ ๘ ส่วนผลประโยชน์ของบุคคลกรนั้นให้เทศบาลมีอำนาจที่จะจัดให้ได้รับประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดใน ๒ อย่างนี้ หรือทั้ง ๒ อย่างก็ได้แต่ในรัชชวงจำกัดข้อความในข้อ ๗ คือ

(๑) ๓๐ ซัก ๑ ในเงินเต็มพัน

(๒) ค่าคนดู

ข้อ ๙ ในส่วนามเล่นการพนันหมวดที่ ๑ ให้เทศบาลมีอำนาจที่จะระออัตราค่าคนดูแห่งหนึ่งแห่งใดก็ได้

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ตรวจการรับผลประโยชน์จะรักษาความสะอาดในส่วนามเล่นการพนันนี้ ๆ ในระหว่างเวลาเล่นรับเล่นผู้จัดกร

ข้อ ๑๑ ในเขตกรณีนี้ ให้เทศบาลมีอำนาจที่จะอนุญาตให้ผู้จัดการเหมืองแร่แห่งหนึ่งแห่งใดตั้งวงเล่นสล็อตเหล็กได้แต่เฉพาะในเขตที่ทำเหมืองแร่แปลงเป็นคราว แต่ต้องเสียค่าอนุญาตตามอัตราในหมวดที่ ๒ ก่อนจึงเล่นได้

ข้อ ๑๒ ให้กรมการอำเภอมีหน้าที่ออกใบอนุญาตเล่นการพนันเรียกเก็บค่าอนุญาตตามอัตราค่าอนุญาตตามพระราชบัญญัติ

ข้อ ๑๓ ข้าราชการทั้งปวงที่ผู้จัดจนถึงท่านผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานผู้ควบคุมได้บุคคลนั้นจะได้เกาะกุมราษฎรลัดตอขอลงการพนัน แต่ถ้าจะเข้าไปกับนั้นลงในเขยื้อนเศษสถานหรือสถานที่ใด ๆ ให้ปฏิบัติตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเพิ่มเติมวิธีพิจารณาความอาญา รัตนโกสินทร ศก ๒๒๐

08/10/2566

อัตราค่าอนุญาตให้เดิน การพนัน ในมณฑลชั้นใน

ชื่อการพนัน	อัตราเงิน
หมวดที่ ๓ การพนันที่จะเดินในสนามซึ่งเทศบาลได้กำหนดไว้ ๑ ชนไก่ ชนโค ชนกระบือ ชนนก..... ๒ กัดปลา กัดจิ้งหรีด.....	วงหนึ่งวันละ ๑๐ บาท เป็นหนึ่งวันละ ๑ บาท
หมวดที่ ๓ การพนันที่เดินได้ ในเวลาเทศกาล ๑ ถูเหวดถัก ไข่ปอก ไข่ข้างงา ขดกขดก ไข่โป่งขี้ต ไข่ป โยนห่วง โยนฮู้ให้ตงกันขอก ตกเบ็ดอาดังของ ถ่วงเหรียญ บินขึ้นปะ จิมลลาจ ยิงเป้า ขี่เส้ด้าย ปั่นหิน คน นางสาวมูญ นันท พ้อๆ ถัดเคอวี.....	วงหนึ่งวันละ ๕ บาท
หมวดที่ ๓ การพนันที่เดินได้ทุกเทศกาล ๑ ไข่ข้าง ๆ (นอกจากไข่ปอกหรือไข่ข้างงา) ๒ ดวด ต้อแต้ม.....	วงหนึ่งกลางวัน ๕ บาท กลางวันมี ๘ บาท วงหนึ่งวันละ ๑ บาท

กฎให้ ใช้ในวันที่ ๑๕ มีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๒๔๕